

IJA # 1346

ספר טור פטרה חלק שני ממקור חיים

Sefer Ṭur Pitudah Heleḳ Sheni mi-Meḳor Ḥayim

Ḥayyim ben Abraham ha-Kohen

Livorno, 5415 (1654 or 1655)

השבת נוספים לו נחלם בלא מדרים שאל והאכלתוך
נחלת יעקב אביך יסנה הנחלם זו יסיה לעבון
החטיות הוא ממקל נורתו על יעקב חקוקה בכסא
הכבוד וכאשר אנו מתכוננו במאמר זה וגדל שקמו
מאמר מידענו כי כך הוא סמלה לכל ישרא במשאל
כל הנעמות הם הנזכות המתת כסא שכבוד וכאשר
הם חזירים עם הם מכיס ללכת שאל וסרוח תשובה
האלהים אשר נשבתה א כחא איריא כי יעקב נורתו
חקוקה עם גם מדרגה להסוכו כי יעקב נורתו הוא
עבון וילת נעמתו גם בזה אין משייבט סמאל לפי
כי כך הוא סמלה לכל אום הישר אליו נרתו חקוקה
למשלה כדאי בווסר סקדמ' בראשית וכתב' חקוקות
וכפ' ויקהל בני בנין כמאל' אדם עליו מלמעל ומאחר
כיוון היא דרך לקטון ונגלה כל אום ישראל וכמו
מבאר כפ' עשה עליו עבטיו וכנ' ואל' עתו ריבנותיה
על יעקב ואמכ' אוסמך לפרט כי זה יהיה עם כווס'
פ' כפ' דף סד ואל' למח' רת גם תרי ומלי לא כל דניק
נדוקו די בעלמא אית ליה תרון רוקון סד בעלמ' דין
וקד בעלמא דאיתו וסכו עסקת ככלסו דנתייאי מתה
מוס' יעקב יעקב הוא סדכר אשר חכמים ול סגודו
כל מו עכבתל עמוס לו בעה' וית' לו לפתח ואמנס
אין כונת סאל כמת' לו בעה' קסוא כעולם הוא
שגשמי כי אין יתכן מיאמרו כך על דבר פשוט ואף
על גב כי ית' לו כעס' משמע על סתארות סנסת
בעולם הוא צד ומס' סתארות אפרים לדיקים אמנס
דבר זה פשוט ומס' כי גם לעבון זה אין צריך לכסול
קמו עסוס כל אום ישראל נמצא לו סנסת סיה על
סתארות סנסת עלבן עיוני מוסר המת כונון לו
נסת על קברו אמנס כונתם בוס לסגוד על קורט
שעולם סיה סוא מאמנס אל כפסוק כי ביה ס' כור
שולמים שעה' ככרל כה וס' ככרל כבוד וכאשר
סאל אמרו נורתו על יעקב חקוקה בכסא שכבוד
סיונו מה אמרו כל דניק ית' ל' ביה' סיונו בכסא
הכבוד סמכנסה כך עולם סיה ומס' אמרו וס' לו
בעולם סכא סוא עולם סנסמות מעליו אמרו עול'
סכא ככרל כבוד ומאשר סנסככר לנו כי סה' סוא
אום ס' אז כיון עסקל נורתו על יעקב סיונו חלק
סגורה עכו סוא חקוקה בכסא שכבוד סוא כנסת

האלס ע' מעשה המונע והתפלה לקנות נפט ורוח
ונמסע מן השולמות עסם ככ'פ' כדאי' בתקונים
עשסם נסמין מוסרה רוקון מכרואס נסמין אלכל
כיום סנסת סוא ווכה לקכל הכל מעולם סאטילות
נסת ורוח נסמה כדאי' בתקין ו' דף יט ואל' כנסת
ויומין טכין נחית עליהון כנסמין ורוחין ונסמין
מאדם דאטילות עכל ולכן כא הדון אפי' מו סגריד
לאסריום אס ית' לו מ' נט עמלו צריך לזרו עמלו לככד
את סכ' לפי כיום סוא לטוכנסו כאמ' לפי מנסכני'
לו נחלם בלא מדרים וסס נסע רוס נסמה דאטילות
כל אחר כומנו כאשר יכא לקמן ולכן עסקל עסס
סכתך מול ואל' סנסכך לכריות לא אמרו אל' למי
סשעסס דמוקס לו כיווסר על כך צריך סאלס לנסנס
עצמו כמול כמאר סיומו ולקכין על ד' מעט מעט
כדי לככד את סעס' וסיונו מ' כיווסר כנסוק
כוננו וכי בני ישראל פ' ויקהל ואל' סוא רוסא דכמו'
ואסנסף ככרלו עלמא כד נחית אסמני ככוסמין
דנכתיא דצין וכוס' עשרא על עמא קדוסא וכי'
סאי רוסא אסני עסאונא דישראל וכי' ודא סוא
דכתיב כיני וכין בני ישראל וכי' ע' ד' בעי' לענא
ליה ככמולס וכנסתיא וכנסדה דכלא כככוסין וקד
וכי' וסנסף מוס אית' כיווסר פ' פקודי סוכל רכיעי
וול' כאמ' נצוסא דסאי סוכלא אית רוסא אמרא
דאקרו ינב' ומס' נקסא רוסא אמרא דאקרו ינב'
צרע' וכי' וסאי נכפ' עילאס ממונס על כל אינון
פסורי דנסתא דכר עיל סנסת ולא אתסדרו
כעכונא דנסתא דק' יאות ואינון קא עכוו עכונא
דנסתא סאי נכפ' כטול לאינון פסורי דלא אינון
כעכונא דנסתא דקאמ' וכד סאי נטול לאינון
פסורי כל אינון גרדיני נוס סין דקיימו ביה עלסו
פתי וסאי וסאס קללס וס' וס' וכי' וס' וס' וס'
כס אתמשר לססוא ססר' ווי ליה דאמ' רע' מסוא
סמרא קדוסא סמרא דמסיונסוס וסאמ' ככמ' סמרא
סמרא מסאכא וכי' ולכן יתכונן סאלס אל' סעונס
סגדול סוס כי לא די עקיוו נכלל כמ' סמרא דקדוס'
סאל כי כן כמו אסמ' וסוא נסנה כמ' סמרא אמרא
לפי כי וס' סוא מ' סכנ' מ' סוא כטל עונג סכט
לכן כנסף לו נכנס ונסמ' כרעונס ולכן אף ע' כ' כי

אין לו יתכונן מקל' ול' א' ה' כס' למשר' סאטיונו כו
ולו עליו עליו פורע סוכו סוא סנסת כפ' סאלך
על ס' וס' דלא סוי ידשו רכין מוסו יוסך ע' ד
קעצו לססוא עויע' דאמר שקיל יוסך וסרי אגמל'
וסיונו כענין סנסת דאע' כי ימצא לך מסא ככד
ללוס מ' צוס מכני אדם לענג את סנסת אל' סמאר
אקיים כעצמו מסאל' עסס סכתך מול ואל' סנסכך
לכריות אל' סאלך על ס' כ' ס' יתענג על ס' ואל' אף
ע' ג' סוא יוסך מסא ככד למנא מעו לככד את יוס'
סנסת סאלך יסא ככד על ס' כ' ס' כ' ס' וס' וס'
עורע וסוא ויכלך מוסו כי לא יתן לעולם מוס'
לדוק אל' ממוסטון וסוורין'
מהקנת עורא סיסני מכנסים כגדיסם כיום ס'
מפני ככוד סכ' לקיים עס' ככל דרכך
דעסו כול' ס' ס' כ' לקוי' מ' סנסיוו וכל מ' צוס'
יסוי לסס עסוס דאע' דלא פני ככלו סכו אספיו כן
כעסותו סכונס יוס סנס' או קודס רכ' ס' סוס'
לככד סנסת כמ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ככדכו ככסות נקוי' וסוא ענין סכנס גדולס לק' ל'
עוסת נסמה רוס' גם סקוא ווכה ללכוס לכוסים
נאום ולכן ססוד' וסאי מ' נסס' עובלי' כעס' וליכנס
כגדיס מכיכנסים לוכות למס' כוסר' פ' פקודי וול'
סוכלא כנייניא וכי' סכא קיימין כל אינון סל' סנסין
דנסמססין דנתייאי' דסלסין לאמ' סאי קמי' מאירוסין
ולקיימא קיימו וכד כמ' סל' נמ' לסאי ס' סל' ס'
כרין אודמ' מוס' דאספ' על אינון לריו' דקייס'
פני' דסא כומ' דכר נס סכוד פקודי אורוות' סכאי
על' כרו' ככונא דאי סוסל גרמיס סכו עכוד
לי' צ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
וכד כמ' סל' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
דלס נאול' פמיס ע' דמטו לככר' ד' כור דנסמ' ס'
אנטרוכא לאסמ' ס' וס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סאי כמ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
לס' לס' א' כמ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
דק' לכנסיוו וליכנסו' ל' כי על' ידיו ססויות' ס' עס'
דק' וכי' לסכין ל' ככוס' נס' סמלך סנקר' כך
וילכסני אום סלכוסים סכס' נ' כ' סנסמה עובל'
כנסת' וס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
3 1 2 6

כחן וישראל לקח כחן מנו לנכס טיפה כמרלל
מיר אקטריאל ויתובת עלה ויוון כמנון וכדון
ודעין ולעולא דמוחא כחו כמיראל ואתער סחאלא
מיר ומקד מיטא לת' ופכס' ענינו מרא' מראות
ודאו עלא חכלא כרממו וכו' הנה כלמי מוח
המלא ענין הטופ הנחמא למעלה כמכור מעמס
השתתוים וז' ימחא כמלכות ולכן בא ענין כיה ס
בגדים כמכור כבוד השקש כדי למקן אס מ' ימחא
עמס לוינעלס בלוס הדגרים הנמני הרומכ וימח
מעמס השתתוים הנה ע' סכנה וז' כי מנהו היל
יסיו מנזקים סכגדי העליונים והכלה סיא ממוק'
ליום השבת וס' ימים סוד מ' כווסר פ' אמור' כפ' מי
יגור כהאלך וכו' סולך פמים ופועל דק מאן איסו
פועל נקן סכרויל דלקק נן למטרונותא כמראס
ולאכיוו לם לבוסה וכו' כלא פא דף לטול סולך
פמים ופועל דק מאן סוא אלל פין אינון דמתקני
למטרונותא פמסיטתא כמטראס בלבוסיס כל פד
פועל דק אקרי עכ' וסיוונו על עיקר מוקן אלנ
הכגדים ולכן אמר' לה סוי כמכא מרכנן פנרא רכב
על כגדי ונאמרו לה רכד מיבי עומס עכ' כל מעכאוי
אסכו מות סינו עמכאוי וסא וסא אסכסו כו' על
ונו כך רואס ה' ס' אס זה פ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
לסויעל מעמיו למעלה לקקן לכלה לבוסה וסכס
בראס על כגדי דבר מאוס סוא גורס לוכר למחא
מוקס למחא לכלה קלילס וככן מעכאוי נמי סקליפות
אסכו מות לפי סיא רגליס יורדות מות וסס כאים
למחאמס ממנ' לפי כו' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כ' סכס' כגדים על אס עכ' ויעס' ס' אלסס ולאקטנו
כמנות עור וילכיס לקק אוקס עמו סרעס כמחאל
כפ' סמר רעס מנו רפוס סס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סראוקססו כיוו ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
עמנו וסס סיס סגורס סראוקן ולכן כוון סמורכנן
כאמ' מ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כמכודנר השקש לוקר' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כגדי כזנס וכגדי מלכות וכמכאר סגלי פקס כמס
סווס אדנות כו' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כו' כמס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כמממסו וכן איסא כווסר פ' מעמס דף ק' ס' ו' ס'

פתח רפוא מטיע' ואמר ארני עשיו פתח וכו'
אזון אויסו ק' כה כלאדי לרין לפס' כוסא כו' מירס
גכרתס כמס' דיכין וכו' וקסס דמחא מטרונותא
ערוסס מ' כרע כגדי וסכ והמאמר ארוך ע' ולפי
כן נרין לסווס סאס' וסוד כענין כיוסם כגדים
על פי ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
לרמון פנו ודו ורגליו כמים כלא' כמדרס כמיו
טוכס וז' רמכס דווס ורגליו אסר סמרסן וסיא
כמ' ר' יודקס כ' אלפאסו סווי מכיאין לפכנו עריכס
מליאס מוס ממין ורופן פנו ודו ורגליו וממעטק
לכניס ודווס למלך ס' וסיא כווסר פ' ווקסל דף
כ' ו' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
לניג סוא סדורא ראקיס וסקלא לפילא לאעל ג'
גוויין כדון מעמקין וסרל לת' ומסדרין סעודקין
ומתקין פמרוקן כל סד ומס פמרוקן כדן ס' ס' ס'
כפיק וכעס כהס' מורא כוין כעסס כיס מתגלגל
ססוא סלסובא ססוא מורא ופאין ככוסכ דמסוע'
רכא ומממערן פמן ע' ד' כעיקס כמחא וכו' הנה
מכואר מדכרו סמאמר על ענין אוקס סלסוכאס
סאסס כמים פמון פנו ודו ורגליו וסקלסוכס וז' סיא
סוק' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ואיכ' ללכום כגדי כמס כמחאל אסר רמכס וסכס
וקמט פמיוק' עליון אלנ כגדי סכס סרי ראיס מ'
סמקרא לנגון סרמיסס סקולמט ואסר כך לכימט
לכימט סכגדים ואמנ' כמחא כה ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמרו ק' פ' פ' כמסקימנו וסר אל' כמסס כממע
ירדו ס' ריכא מלאכי סמ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמס כנגד כעמס ואמס כנגד כממע וכאמר סמא ו
ירדו ק' ריכא מלאכי סמ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כניסרל אס' עדיס סמר מורכ ולכן עמס כערכ
סכס כאמר סאל לוכס כגדי סמ' ס' ס' ס' ס' ס'
עטרות מלאכמו ממנו כמיוי וכל וס וסס סאלס
סמקן מעמיו וממכין כמס למס פמים ויול' ס' ס'
סכס וסיא ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
עאל כמכא אנטריכו אינון עמא קימא לסמס
גרימיוסו עממוסא דמול מאו עממא כגין דמול
רמא אקרא אולא וקטיא וסריא על עמס וכד כע'
כר

מקדס על תאוותו מל הכל כמא' אס עטוב סמס מלס
סמס סויונא אקט לרמוו כמא' על אקט סכל כלאוקס
כפיקוכוס ולכן סעמס כן כעס דקין סוא מוכל
דהיונו כו' כמכסו עמס סמרו ככר נקקן סיון ולכן
מור דקין אפילו כמור או מרמך אס סמכורס סכס
אמר סכס וכמפססס סככר על ידו כך סאין דרכו
למכור פועלים לא לסככור סמקוס מותר כן עמו
אס מוכס רוב אכמו סמקוס לסמכורס או לימנס
כארסות מותר לסמכורס לככרו מותר נמו לקסס
לו כארמו' לפיכ' כל זס אינו רק סמ' כעלמ' לעמו'
סוכר מפורסס על כו' נקקן סעון על קין כו' כן
קכל אוקס סקכס כממעס סמכס מנא' גדול עונו
ממנוא אמר לו סקכס סלל אס סמפס מעמיק סמס
ממככר לך וכך סיס כמזכר:
במאחר עלוס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
למטס כ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סגורס לסס כו' ל' יתכן לומר כו' אלנ סכגדים
סממאס כ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
צומ' וכעל' סו וסכר אלל מפני כו' יס לסס מורס
למעלה וכל וז' ככלד' לא בו כל פרטו מוס סגורס
עלנ לא סיס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ססוא דוממ' לילין וכן סאילין וכן לענין סמכר
כל אסר ללס דעות סככות מעמיוכ' לסווס כך מפני
סגורס עלו ולכן ימחא כו' ענין הממממס כ' ס' ס'
סעל כך סוא סממעס ועכמו כמגלס אמנס כל
סככר' כממא מוקן אסר סראוקן כממחאל ומרסיס
סמס מלסס כל סאומכווס כממעלס סקקין אסר
סראוקן וכן כמיוגור על ענין סיומכ כממחאל כפ'
כארץ לא עכר כס אוקס ולא יסכ אסס סס מוקס
סגור אסר יסככ כפייסכ ומ' לא מרו ולכן יסוס
זס סמרמך ככל' עולס ועולס כפיו מדרגה קלו כו'
סכס למעל' יסוס כסר די כור כו' סס טוכלו' מלאכי
סקרט וסיא סמנונה כמ מלאכיס סאומרוס מורס
ועמכעלס כמכר די כור כמכרס מויעתן על סווס
וקס סמוריס וסור למעלה יסוס כמלך מן המדס
סאמרוכס כמ' אס רמך ס' אקט צואת כמות ניון ג'
ולכן יאמר כ' לא ימכור אסר מרמך' עלו לככרו כו'
יארס זס סוא כסוד אסר אסס סק' מ' סוד ס' ס'

וזהו שם ונאלו וראו בפגרי האנשים השומעו כי
כדאיתא בנדרה פ' תרומה דף קלו ו"ל בכל מעלו
מכתא כרווין אולין בכל אינון מדורין דבסינ' סליקו
דינוי חייביא דהא מלכא קדישא איתויא וימא אפקת
ואיהו אגין על כולא ויודי דיכין אסתלקו וסיכיא
אית לון כיישא וכו' סנה מביאר מדברי סמאמר כי
מערכ מכת מסתלק הדין פנהרשעי' וזאת לון כייש'
והייכו לאית הושראלי אבל עכוס לא כן הוא סלקן
כא' ויוס ולילה לא ימננו ועכוס מכת סייב מיתס
ולכן ואמר כא' לא ימננו אית הושראלי מרסן עלו
לככרו הוא דוגמא למקום קע לו בחינים כי הנה
בכתת הוא ונאל מעס והמקום פניו עתני עבקר' על
עמו על ישראל כי זה הלכו וככרוס עשה עלאלכ' בעכ'
כצדו ולכן אין לו מנוחה או בגינים וסמס ערסן
על גינים לאו לאריות' עניי כי כל אסד יס מקום
קבוע לכרו ונאריו עכל הרויט הוא על ישראל ושכר
את הנכרי כדך וכך ליוס כו' ובענין כי הנה אורו
הול כעס שקילוסו על סכס' עולה מג' מן הדקיקס
כך קילוסו עולה ענינים מן הרעשים ענל' ענורו
בעמק הכפאיה גינים מעיין וימיתו עמורדים
דעציות בעציו נענדוקין עליהם את הדין ואומרים
ופה דנת יפה חייבת וכו' ווס סמכת ונאל עסול
סוור להשרא עסקיור את הערסן וכמנא סגוי עשה
מלאכ' ווס סמכותו על ישראל ואסור אבל סמס מנאר
והדוגמא לזה היא מקום על ספקר כך אהל וינאל
עמו סמס ספקיר עמנו כמס סך דרך לקבל עמס
באריות ולכן איכ' פי מודעי' עסול על ישראל אומ'
הככרו לקמס באריות ולעמנו הוא עבד וציקר
הדכר מפני כי מלכד מטא אה סנ' מפרי עשן אקר
כסוך הן לא מכלל ממנו ועכר על סמנו עדי כעס'
איסור כוסס כמעס' קין עורג לאמיו מבי' וסיכיות'
כמס ולכן על ענין עיון על קין עסול ענין עמס
מות' להסכור לככרי עקרו נתקן עסולו כדלוי' בוי'
ע' תרניו דף קסה וזל עד סכס אסמס עלמ' ואתקן
עקיותא עמירנת' דלונת כו' סוכל דארס ללא אסמס
עד דקיומו ישראל על טור' דסיני אבל תיקני דעקיומו
דקין וסכל אסתקן ואתאס' עכ'לי' סנה מביאר מדברי
סמאמר כי כתקן עשן על קין וסכל ולכן כא' הדין

כרוכ ענין כי סדה מותר ליון לגוי עכן דרך לקבל
קדה באריות ואף על פי שוודעים עסול על ישראל
אומרים הגיי לקמס באריות ולענין סול עוכר
נתנור דינו כמרסן להסמיר עכאמר ותיוד לו
כירוקס לקיוכל עכוכר על זה ורויטוס עמס לסס
קול דינס כמס לקבל:
כ אפי' מרחץ או הנודאם השכירם שנה אחר
שנה ונחפרסם הרבר על דיו כך שאין דרכו
לשבור פועלים אלא להשכירם וכן אם פנהג
רוב אנשי אורו המקום להשכירם או ליתנם
באריות כותר להשכיר' לככרי או ליתנם לו
לו באריות:
אפילו תנור או מרחץ עסקיורס עמס אסר עמס
ונתפרסם הדכר על דיו כך שאין דרכו
לקכור פועלים אלא להסכירם וכן אם מנאר רוב
אריו סמקום להסכירם וכו' וסנס עיקר הדכר
הלא לך דעמס כי סלסס כמקמטא וסנס מלכר אקר
מקלקל לעמנו עמס פנס נמי אל כל סמקום אקר
כמנא עס עקרו כמנר גס את זה לעומת זה עשה
האלקים וכמו עמס פקום אקר נמנאלת כו' דקדוסה
כמו כן נמנאל מקום אקר יעכין עס הקליפה סטרא
אסרל וכדך עס סלסס על דיו מעמס סמנוס גורס
עסקדוסה נמנאלת עס כך סספקר כי הרעע על דיו
סעון' עמנאל את הארץ ולכן כא' דין זה על מרחס
ועדה כסתילת סהודע' עסוס דוגמל לעון ארס ומוס
כאמור לפי עסס מטלו כענין זה כי הארס מעני
סעון כמנר ענן עין הוא סמס ענל' ויעע' ס' נן
כעין ויעס עס את סלסס וכעון על ארס היראין
ואת להט סמכר למנר את דרך עין סמיוס להטיל
לו מעון' עלו וסיונו לררין איתו כמלא' אס רסן ס'
את זולת כנות עיון וכך נמי קין וסיכיות' כמס
וכדו לכת הודע' כיעון על קין כתקן הנער עכורו'
סמס עססס כתקן עמס' ויסי כסיומס כמס אמכ'
עון על ארס גדול סול לככר עכוכן עלו באה ס הודע'
לאסור ככירות סמרחן ולכן תנור דינו כמרסן
כנ' ומנור לו כירוקס ורויטוס דינס כמס ולכן נאל'
לא יסכול ריוס' ורככ כי נעס דקין הוא סוכל ויע'
דוגמל לענין הונוג לפי כוכין עון על קין הוס
קדה

כפרים קמו מאתכם תרומה לה מאתכם ודאי ולא
בדמיתא דכתיב מאת כל אדם וכו' וכו' וכו'
וס נס כמנאר מדכרו סמאמר כי ענין מעמס
סממכן לא כעמס רק מיערל כלכד ונעסלו סגרוס
מעני מה עמס ולכן נמי וס יוסס להס אקר כן
עמו לא יעקעוס ככנין וכך אס ככו עכוס לישראל
כית כמס עסול דוגמל לככין סממכן כאמור עמס'
מפני איסור עמס ולכן לא יודר כו' ישראל עשה
מלאכת פרסיוס כמסל ענין כנון ספניס סיועס
לישראל דינס כמו מלאכת ממוכר וסעמס כוס הוא
מעני עסס אמרו אקר ולכו לפינונו כפרסיו' ולכן
נמי כאמר מלאכת פרסיוס כאמור כמו מלאכת
ממוכר ואעמס ענין ספניס סול יוגמל ס וכו' עמס
כוסר ערעס ונקל דף קנט וינה דמס לספניס
סממס סנכמס לנוף וכו':
ס אם שכר גוי לשנה או לשתיים שיכתוב לו
או שיארונו לו הרי זה כותב ואורג בשבת
בא וקצץ עמו שיכתוב לו ספר או שיארונו לו
בגד שהוא עושה בכל עת שירצה והוא שלא
יכתוב עמו יום ויום ולא יעשה המלאכה בבית
ישראל ויש מי שאוסר בשוכר גוי לומן:
אם שכר עכוס למסס או לפתוס עוככוס לו או
עירונ לו כגד הרוי זס כוכס ואורג כמס
כאלו קצץ עמו עוככוסלו ספר או עירונ לו כגד
עסול עוכס ככל עת סורסס עקרי סגרוס לא ק ימו
לענין סמכת כלא כני ונין כני ישראל אית הוא
עולס ולא לולל' וסול עכ' יעמכ עמו ווס ווס ונל'
יעשה סמלאכ' כ' ס' על ישראל ויע' מוססוסר כעוכר
סככרו ליון נמו עקרו סגרוס לא סיס להס עקנס
לעולס:
י יחוי הקונח מכס ומשכיר לו גוי לקבל
מכס בשבת סמחר אס הוא בקבולת דחיינו
שאומר לו לבעמנה ק' דינוים אהן לך נך
וכך:
יהודי סקונה עמס ומסכור לו עכוס לקבל מכס
כמס מותר עכן נמי סגרו' סיו רועיס סממכן
על ישראל כמס ככל אס סול ככול דסיכוס עמס'

לו לכמתנה מאס דינרין אהן לך כך וכך נמו סו'
נותנים להס ישראל עמניס סיון לאכול ככו' כווקר:
בררשתי' לאער עאל לכו לכאר דינוס סו' כלמי
עמול כי כן ענין סמכת דכר גדול הוא
עאמר סמכוס כיוני ונין כני ישראל אית הוא לעולס
ולכן יאמר פוסק' ארס עס סככרי סול ארס
עכקדוסה עס סככרי סול סקליפס פוסק עמו
על סמלאכס לפי כי ארס עסקדוסה כאמר עליו
מלאכס על מול דוגמל מה עמנאר כנין סממס
לפי כי לעולס סרומו עיקר סולו כי כענין סרומו
סול אסור סמלאכס כמס לא נאמר כע' כגמס
ולכן יאמר כי סנה סמאר עמס עמס כאמר
עליו על מלאכות על מול כאמר עככר ען הוסר
ולכן מותר לומר לעכוס סקל פס פוסק עמו על
סמלאכס על מול עמס לא כן יעכמל עסולס ולכן
סול מוכרס לריות כל סמלאכות כוסגונת כמס
אך לא על דיו סטרא דקדוסה אלא כי כן פוסק
עס' סעכוס סטרא אסרל על סמלאכס סוכרת
סנו וקנין דמוס לפת לסס ען סממס לסמפנס
כדי מלא יעכמל עסולס ללא סגוי כלאו סכיס עד ומן
מנאר נאת רות סעמנאל אעכיר מן סארץ ולכן
סעכוס עמס לעמנו לפי כי עולס סממס קולטוס
כו' סקליפוס וכללו סכל סול לעמנו נאע' פי ססול
עמס כמס מותר עקרי לא קבל עליו סמס ענין
סמורס ככו' כוסר ס' סלק כלא כניכעס ענין סכל
מכורס עיו סמלאכ' סממס עמס סול על ישראל
כו' סכל סול מנר סטרא דקדוסה סנל וסמס עמס
את כלס אבל אס סיות ידועס ומפורסמס אסור
עקרוס את סעכוס עמס אינו ידוע עקין ואומר
פ סטרא דקדוסה עכר סעכוס סקליפס לעמנו לו
מלאכס על מול כמס לעיכך ספוסק עס סעכוס
סטרא אסרל לככות לו מנר סנל' כמס אקרי עככר
ותקרב יעכין סמרוין וסס כעולמות וסכנין סול
כאמר אינו עקטרע על סמפנסוס ככיס ככות מן
סממס סמסס או מן סממס או כמלו סנל' סנס
זס עומד אקר כותליו וסס סממכוס ליככות או
לקנור לו סדה כמס עמדי מקלא אס סית' סמלאכ'
נו כמנוס סול עיר סול כתוך סמסוס על סקידו'
אסור

אסור לולאם דעמיה להכינס לעשות לו מלאכה
בשבת מפני הרואים הם הקליות כמקשה אל תתקנה
עוניהם מראות לפי כול מראות עיניהם מביא
רעם לפניהם מאיזה מדגם עמק ונת להם הנאה
מאותו העמק עתה ליתן להם עמם עיורו ינו
ואם היה מלאכה מן לעשות על הקדמה וגם
אין עיר אחרת בתוך תמונו על מקום עמקם כו
מלאכה זו על מול מותר :

לפסול האכנים ולתקן הקורות וכו' והענין כי
הנה הכלה נגזר עליה מומן הכרוא לבי
ומעטו את עמך ולכן היא יורדת בעולמות למטה
אמנם בשבת היא עולה למעלה ענה וקמרתם את
הקטם כי קדש הוא לכם ולכן לפסול האכנים קמס
בסוד המדות קלה הנק אכנים עתה וקמ מאכני
המקום ולתקן תקורות ענה קורות כתיבו ארוים
אפילו כתיבו על עכ"ס אסור קהרו אין עס תיקון
בשבת לפי עכבר הקדמה נכונה מעט כבוד
בין לנורד ומוכר הוא לשכר המדות על הכלל
וקו לאהיה לשכר אותם עם השתן לנורד מוכר
הוא ואם עשה כן לא יקעם ענין על הכלל :

עור וס מדבר בדיוס חללו בדרך אחרת וסכל
דון אמת והענין כי כנס אדם דקדושה
פוסק עם העכ"ס מטרף אחר על הילאכה
סידועה עכ"ס ויבא סביה לעשות מלאכתו פוסק
עמו כדו עלא וענה עם עלא יהיה עונש היותו
וקונן דמים על אותה העשעם ענותו לו וסעכ"ס
מטרף אחר עומה לעמנו נקח עי' כך ועמערור
לעמנו להתיות עם הנקכה עלו כדאית' כווסר פ'
ויקחל בענין ונוס לו סביב בענין סממל וכן
כענין סה' עלתוב ומוראל דאקא ע"ס נאש' פ' קהוא
עשה כן בשבת מותר כד' כעשה עכ' והנעם לכת
עם אלהיך כמקשה אל זו הולכה עמך וסכנסת כלם
כאשר נכתב אלו כי זונתה עמך הוא סמל עת
מזיקרו כדאי פרקת מופעם על פי עניס עדים
יומת עמך דא פמל מת מזיקרו ואחר כך הוא
סכנסת כלם כי כן נמו כפרות רענים וכו' לעכ
ס ויתוד הוא סוכס להעמרה עדי עד על ידי הווא
עלסוכס עונת נעפרוד אותם ומקפול אות' לננסכס

דת הווא רכה כנוכר כווסר ואמנס ואתה מרוס
לעולה ס' כמל' הרמבי' פ' וירא כדא' יעקב מקמס
כמרוס תניין ולכן יאמר כדא' כנוכר שאין מוכרוס
הכל כו' זו המלאכה שנעשית בשבת הוא על ישראל
עליו עכ"ס כווכו כווכו ישראל אבל אם היה ידועה
ומפורסמת אסור שהיה אף העכ"ס הקלופה
עוסק להחכר עם אילו יודע עקסן על אחר אסתר'
כדאי כווסר פרקת מעפעם ואמרוס עלונו ארס
דקדושה עכר את העכ"ס הקלופ לעשות לו מלאכה
בשבת' לעשות היותו על ידי לוי סוכך הפוסק עם
העכ"ס מטרף אחר לכנות לו סמנו או כותלו או
לקנור לו קדוה בעולם הפניה אם היה המלאכה
זו במדינס בעמס או בתוך המקום מלס אסור לו
להניח לעשות לו מלאכה בשבת וזה רפנו הרואים
הס מטרף אחר ענינס וידעים עמק מטרף אחר'
ואסתרס ומוקסין' כי ים כו' כמ לעשות מלאכה עליו
ואם היה המלאכה מן למקום על הקדמה וגם
אין עיר אחרת בתוך תמונו על מקום עמקם כו
מלאכה זו מותר :

לפסול האכנים אותם כווסר פ' ויבא ויקע מאכני
המקום אן אינון אכני וקר מרגלסן מכלל דאינון
פריסר אינון עילאין עשה דכתיב עתס עשרה
אכנים ותחתין אן פריסר אן ורכיון אכני פסולן
וכלסו אכנין כנין כך עכ"ס המקום ולא אכני רכ
קמ' תמנאו ולכן לפסול את האכנים סנו' ולתקן
הקורות אחר עם ענה' קורות כתיבו ארוים אפילו
כתיבו על עכ"ס אסור כי כוס' הסוכן כרוכי תיקון
מן הקלופה כדאי' פ' פקודי ד' ר' וזל' ת' אינון
אכנין ומזיונו וירקלס פ' ד' קליו' ע"ס אחר
ענין ולא אוקדו לון ולא תיקון אלא כולסו גניו
קכ"ס וכל אינון יסומי בותא קדושה כלסו אכניו
ולא אכניו מניסו אפילו חד וכל ידכר קכ"ס
ויקס לה לירקל' על אקרוס אכנין קממלי יסדרין
לאעריסו וכו' ולכן יאמר לפס' האכנים ולתקן
הקורות אפילו כתיבו על עכ"ס אסור אש' כדאמר
תחת האכנים אכויא כסף ותחת העניס נקמט לא
יתקן אותם ככית עכ"ס כיון לנורד מוכר הוא

ועד

על גב כו' יקרא מעמדו על הר סוני פסקה זו סמק
מורס עליס מפני מעמס העגל ולכן כמו ענה'
ויקח ס' את האדם ויניחו כן עין לעבדה ולמטר'
וכא' ויעלמהו מוג' לצבד את האדם אחר לוקח
מסס קסוי ענין מלאכה לכן כדאמר ענין המלאכה
בשבת ומסגס כו' ישראל קטאו בענין המלאכה
במעמס העגל כו' כמה מלאכות עמולפנו ולכן
יאמר פוסק ארס עם העכ"ס על המלאכה כמול
וקונן דמים וסעכ"ס עומס לעמנו כי כן כמי ערב
רב סס עמנו עגל עכן כאמר לא סלסד וקרא ולא
כאמר לא סלסו כמקשה אל מלמד שהגרים עמו אותו
ואיתא כווסר מהיכן בל להם מענין השבת עכ' כווכו
ובין ביני ישראל ולא הגרים מיד נקנאו כדאיתא
כווסר ע' ויתא כווסר פ' עמ' ד' קכ"א וזל' ת' ס'
כל זמנא דהוה ימרא בעניס עמ' דלססו לא
דכיר וע' דקסיו ליה לפרעס וכו' וסמקא בעו סהוא
מלס וסיונו קוס עשה לנו אלהים לנו דיקא דאין
דריכן להאי מלס לאתקפא מטרף דלין דסוס
אתדמיו עד סתמא אחר ולכו לפינונו מאי אמרו
אלא אמרו מניין דאיןן ישראל כל טוב וכל יקר
דעלמא לכו ואיןן דמין לכו וס' סולך לפינוס
יומס און סכו אחר ולכו לפינונו וכו' ת' כל עכני
יקר דאילו כמדברא לא סוו מפיון אלא לימראל
כלמדיסו וסהוא עכנא דייקר וס' סולך לפינוס
יומס בעמוד עין ואלין ערב רב וכל אינון בעבור
ותירין ועלנין סוו אוליך לכו מעשריותא לכתריס'
וכו' וכל אינון דנטרו לון וכו' וסנס מכוור מדכרי
סמאר כו' הגרים מסכת הקנאס עשו העשעס
בלתי טהור ולכן בא דין עכ"ס עכ"ס מייב מיתס
מכ' ויוס וילס לא נענות ולכן יאמר פוסק ארס
עם העכ"ס על המלאכה וקונן דמים וסככרי ענ'
לעמנו ואע"ס סהוא עוקס בשבת מותר כדא' ככנס'
שאין מכירים סכל סוו המלאכה שנעשית בשבת על
ישראל היא וכו' וסנס גס בוס ימנא דומנא לקרנא
אל המלאכה מלאכת עמיס מלאכה כו' התכלית בוס
הוא לתקן סעון סקורס כאמור ולכן יאמר פוסק
ארס עם עכ"ס על המלאכה סידועה אחר מצויס
ומוסרים עליס סקורס וסענות ומלאכה כו' העכ"ס

כאשר עולם כמו' זו למעלה ומתקשרת עם בעלה
כמס' מי יסכון כשר קטיד דלע"ג כו' נקרא הר
לאומות הוא כדרך המלאכה אמנם מי יסכון עם
לעולם סויה לו כצדקת סולך תמים ופועל דק
וגו' כדאיתא כווסר פ' אמור' אן למתקנין למטרוני'
עטרתא ונקמטוסא ולכוססא להס הוא בית מוסב
אמ' הר לאומ' ככו' דסיונו ערמך למעבד נפשוסו
ולכן כנעמי אן לעכור אותו כאמור אמנס אם הוא
ענה כנעה א' מרוב אכני סמקוס להכירס או
לימנס בארסות מותר להכירס לנכרו ולתנס לו
בארסות כאמור :

דבר איזה מלאכות יבול הגוי לעשות בעד הישראל וכו' ו' עינים

א פוסק אדם עם הגוי על המלאכה וקוצץ
דמים והגוי עושה לעצמו ואף על פי שהו'
עושה בשבת מותר בכה דברים אמור' בצענה
שאין מבירים הכל שוו המלאכה הנעשה בשב'
של ישראל היא אבל אם היתה ידועה ומפורסמת
אסור שהרואה את הגוי עוסק אינו יודע שקצץ
ואומר שפלוני שכר הגוי לעשות לו כול אבר'
בשבת לפיכך הפוסק עם הגוי לבנות לו הצרן
או בותלו או לקצור לו שדרו אם היתה המלאכה
במדינה או בתוך הההום אסור לו להניחם
לעשות לו מלאכה בשבת מפני הרוואין שאי'
יודעים שפסקאם היתה המלאכה חוץ לתהו'
וגם אין עיר אחרת בתוך תמונו של מקום
שעושים בו מלאכה מותר :

הנה נכתב למעלה כי כל הדברים יגעים אחר
נעמים כנוס סכנת הוא לתקן סעון סקורס
על' א' מפני כי כלנו עשנו כו' לסו' כי כל סממות
סוו כללות כו' כמקשה אל אלא איפס הוית כסמי ארץ
אמר סקנה לאיוב איפס עקך הוכן הוית בארס
סראמון כנכס כו' עון על ארס סראמון הוא אנלנו
כמו כדאיתא כ' הן בעין מללתי זה עון ארס
סראמון וכתב' ומתני' אנונו חוס עכ' עליס נקמ
כמ' מל' כא' נקמ על מוס וסול' כס וסמקא וקף

סוף

הוא שמכיל למדש למעטן כמור' כמעטל מפני
מה האכרה מתחלת כפס ונמרת ככני מצים כו'
נעשה ר' מרצון ואמר כעון כוטול תורה טיבוקות
ויכחו כמעטלי את אייטם ככרוס וכיחו קעטעלוס
את ישראל מן השורה ולכן סידן בותן כיונעא
העציר עליו וס עמו איס עציר את כל עונות איס
תם ואמר ש' ארץ גורס כך היא הגורה מלפני דייך
סאפת וכמו עביארתו כפ' ענוד סמתך אל סגנוס
וגו' מועט סיכות א' כיו אכל איס יצק סממון סלסס
ואין לסס לקיים סמנוס ואת ועוד ספרת וסל כוסו
סמנוס סינו ומכפסרים כו אל פקוס סמוכא וסנדקס
ולכן פוסק ארס צס סעכוס על סמלאכס זו סנדק
לעסות סעורה וסמנוס וקוצן דמוס כו ססס אכל
את יעקב וכטל סמנוס סלסס ולכן סעכוס עוסס
לעצמו וס' פוסקו עוסס כעכס מותר בתס דכרו'
סמוריס כנינע סלן מכירוס סכל כיוסא סמלאכס
סנעסית כעכס על ישראל היא אכל סס סית ידועס
ועסורסמת סמור דס' אסר מר סניף עליו מלן
לעפרס סטאוס כנאלע אסרו כמיו סעס כסמו סטאס
קסרוס את סעכוס ענעס מלאכס על ישראל אינו
יודע קענן אסר סטא עליוס ינעס סעוכס ואמוריס
פלוגי עכר את סעכוס לעסות לו מלאכס כעכס
וענדוכו לא קוב מועטו לסיכ ספוס עס סעוכד
כוככוס ומולות לכניס לו סנרו או לכנות כותלו
או לקטיר קסו דסיינו סדונעא פוסק סעון וכסן
עליו את כל עונותס וסס ינעס לכנות סנרו כלא
אסרו עכר ועקרב לכסן סנדק על סוס כדו עון
עצכס או כתלו לפיו כו סלכ יע כו ב' סללוס וכטל
כיוסס לב ססס סוס ינעס ליטוכו ולכ קוק וכטל
לעמלו כעסאל וססס וס כנכר על ינרו וספול
כופל וס סרסוכ עקב וס' כמנעס סוס אליו כפ'
סרסוכו מקוס סלך ולאסר כנעכר ינעס סור
לכנות כותל וס' לעס סמיוס או לקטיר לו קדסוס
ס'ננות ססאל' יודע כנן עקן כו על כל סס סדכרו'
למון סססוס עמוריס לעסל ל' ישראל כסס אלפוס
עכוס כעסאל כוכות סנניס מני ס' פוס סת עכוס
ומעסוס למון ס' ישראל כנעכר אסר יסוקו מכל
למנות סגנוס ככנן אס יסורו ולכן אס סוסס

סמלאכס כמדינע או כחוד סמנוס סמור לו להנכוס'
לעסות לו מלאכס כעכס ססרו סוס דונע' על סתיר
ססוס סקרת' ועסו' על כסיתתו ווס מפני סרוס'ס
עסס סאיס יודיס עססס מלוחס עונות סכודו
ינעס סעוכס כלמור וסס סיתס סמלאכס מון
לעסוס וגס אין עיר אסרס כענן יסממון על מקוס
סעסוס כו מלאכס מותר סקדונעא לוס סוס כו
בל ירסס וכל ינעא ענין על סס לענעס אלס
מותר:
כ לפסול סאכניס ולחקן הקורות אפי' בביתו
של גוי אסור כיון דלצורך סחבור הוא וסס
עשו כן לא יסעקס בבנין: ג' אס בני לישרל
גוים בית בשבת באיסור בכון להחמיר שלא
יבנסו בו: ד' מלאכ' פרהסי' אפי' בסמלמלום
כגון ספינע חידועע לישרל רינע במו מלאכת
סחבור:
לפסול סאכניס ולקנן סקורות אפי' ככותו על
עכוס אסור כיון דלנודך סמכר סוס
וסענין כיוסנע ככ' כו כל פנעס סרעס סנעס
כמעס כלמי ססור סוס מן סנרו סעלו עס וסרל
עכקיים כסס כסמכרך לרעע פרו' ס' מעענין
ולכן נאסר כל ענין סמור סקדונעא סוס אונס
סכר רע ססס סגרוס סנעמכרו עס וסרל סלס סס
דכרו סל קסוס גרוס ל' ישראל כספסל ולכן לפסול
אכניס סקדונעא סוס פס' ספול לך עני לוסוס
אכניס כרענו' ולקנן סקורות על מעסס סמכנן
כיועסל כמדעס חזי' קירות כסוכו ארוס כל זס
כעסע על ידו איסור על סמכר סנו' ולכן כנאסר
עסס כנעמו וסס עמו כול' ינעסוס ככנין וכן כמי
לא סיס לגרוס תלס כמעסס סמקס כלאות כוסר
פ' וקסל דף קל'ס וזל' ס' ס' ככוכ' כקדעית מלס
כל אס אסר ידכנו לבו לאכללא כלא וכו' וכנן דסו
אינון ערב רכ כגווסו סממר כאת כל איס אסר
ידכנו לבו לאכללא לון כניסו ד' ישראל וכלל אסמקו
לכר ססס וינע' לוכוס ואתו אינון ערב רכ ועכו
ית עכלל וכו' לכר אסר קכ'ס מלן ולסל' עוכל'
דמעככל לא יססל סל סמטל ד' ישראל כלמוריסו
פ' וקסל ססס אס על ערס בני וסרל וגו' וכתיב
כקרוס

נודך למכר סאכניס על סמקן על לכ כחן גדול
ואס עמו כן לא ינעקס ככנין ודלוי:
אם ככו ל' ישראל עכ'ס כית סיינו מ'ס כוסר פ'
ללל לך דף קפ' וזל' כד אמר ככרל וקף
עינו' ר' נעמ סד כקירו דסוס כזיר כרקיטל מלך
עינו' לת' אהר כמלקרמיו ומ' כסירו ככל קיע'
דכס ר' סלוק כססוס כסורו דיוקנל דכיתל ככמס
כיורך סדל ר'ס ולפוס רביעל אנכיו ססוס כסורל
ארסכיו סל אינון סרין סליתן איתין וכו' אמרו לוס
ולל סמ' כווסל דרוסל דעכיד לך מלך סמית
כסורו דכיתל כרקיטל אסר לון סמנוכ אסרו לוס
כוס סעכסל אפיק סהעסל כו מקדסל וסעכרוס
קכ'ס כווסל רכל ומכסורו דילוס סוס נהיר כרקיט'
עכל דכס מכוול כו כית סמקדס סוס כיד סקלופ'
כמעסל סנעמכנן מני פעמוס וס'ס' עסיד לכנות
אונס כלאיתל כוסר אס סל לא יכנס כית סנל עמלו
כו כו ולכן אס ככו עכוס סקלופס כית זס כית
סמקדס ל' ישראל כעכס כלמור ככון לסממיר עלל
יכנס כו וכ' פוקר:
מלאכס פרססויל אפי' כמעטלון כגון ספוסס
דסיינו' ס'ס כוסר פ' למור דף ט' וזל' סס
אנוס יתלכנן כלא סיתס כלניס סממ' סממ' סממ'
תניל למעס מערסן ודלוי ערסל ומעילל דרוסל
על ידל דמ' כנוק וכו' תכניול אולין סמות ספוסס
דסאי ינעל רכל וכו' סכס מכוול מעכרו סממ' כו
כינוו ספוסס סוס כמס אסרוס וסוס מכלל
מעטלון סינו עלטולו אסמל כו כך כגור עליוס
לכו ומעטו את עמך וספוסס זו סוס ידועס כמור
כנסת וסרל וסוס מלאכת פרססויל לפו סקויל
יורדת כעלעמות למעל לעין כל עין קוז ולכן דניס
כמסוכר כומן ססו' סמכרת למעל כו איסור לסוית
ע' עכוס וכן כמי ענין סספול כמעטלון כלמור:
אם עכר ישראל סטרא קדוקס עכ'ס סטרא
אסרל לעסס און לעסוס סיכסוכ לו כו כן סוס
כות' מעס' כל סממנו ככמ' לא יסלל עמנו דכר
או לארוג לו כגד סכסס כלמ' קורי עככיס יארוג
קוריסס לא יסו' לכגד אכל למטרא קדוקס אונס
כגד קרע כיוס סרכן כ' סנל' כנע' אסרמו ולפי

כיו סטרא אסרל סגורס עכר אונס לארוג לו כגד וס
עלל כרנוכו סרווס כותס וסרנ כעכס דסו כאלו
קנן עמו סיכסוכ לו ססר או מלורו לו כגד ססוס
עוסס ככל עת סררע וסוס עלל וסוס עמו ווס
יוס כעכר ולא ינעס סמלאכס זו כניס ישראל רק
כאונס סוכל עלסס סכקדל סוכל מוכס כדל' סרמס
פוקדוונע מני סלמ' ככור עכ'ס לומן:
יהורי סקוסס מכס וכו' סיינו ארס קדוקס עלוקס
מכס סמטרא אסרל סנל' דווי ידל לגנו גנ'
ולקוס סוסניס' כו מ'ס לרעית ככניס סל עכ'ס
לסו' ינעס נינעס' מעלכו אדוס ועסכרו לו עכ'ס
סטרא אסרל לקלל מכס כעכס לפו סלן סקדוקס
מכרת עסרו ס' סרורס אסורס כלקמן אס סוס
כקכולת סלמ' לו כעסמכס מלס דוירן סלן לך
כך מותר וכך סוס סממ' למעלס:
רמח ישראל וגוי שותפין איך יתנהנו
בשבת: ובו' סע' פים
א ישראל וכו' ישיש להם שדה או הנור או
מרחץ או רחיים של מים בשותפו או שהם
שותפין בהנות בסחור אם הנוס סההל' בשעה
שכאו להשתקף שיהיה שבר השבת לכנרי
לבו אס מעס ואס הרבה וסכר יוס א' כנוד
יוס השבת ל' ישראל לבו מותר ואס לא התנו
בהחלה כשיבואו לחלוק נמל' הנכרי שבר
השבתות כולם וסשאר חולקים אוחו ואס
לא חיה שבר השבת ידוע ימול הנכרי לבו
שביעית השבר וחולקים השאר:
כ חיבא שהתנו בהחלה אם אחר כך בשעת
חלוקה נתרצה הגוי לחלוק בשיה מותר:
ג חיבא שלא התנו בהחלה יש תיקון על ידי
שיחזיר המוכר להם דמי הקרקע או יכבדוהו
לאיש אחר ויחזרו ויקנהו בשותפו ויתנו בשע'
הקניה ואס כשהתפו בהנו' ולא התנו חזור כל
א' ויטול הלוקו ויבטלו השותפות ואחר יהורו'
להשתתף ויתנו בהחל' ואסקבלו הקרקע לע שו
בו מלאכס בשותפות יבטלו השיחוקו ומחלו
זה לזה ואח' חזרו להשתתף ויתנו בהחל':
ג א 3 I ד יבול

יאמר לו מעבשיו ויש מתירים ע"י שיוהיר
ישראל את הנכרי שלא יעשה בח מלאכה
בשבת ואם יעבור ויעשה תהיה אחריות עליו
אפי' מהאונסים ויבהב ויכבד ערב שבת דהשתא
אם בגא לעשות ברה מלאכה בשבת אינדי
בהמה ישראל שהרי קנאה הנכרי לחתחייב
באינדיה :

הלא וס הדבר אשר העזרתך בנדק בתלם כי
היה לא נטונו מעיקרא על מכות כלום
דכתיב למען ינוח מורך וממורך וכל בהמתך אבל
הכלים לא דלא מייך בהם הנח' ולכן מותר להטיל
כלים ולהטיר כלים לע"כ אף על פי שהיא עושה
בהם מלאכה ככתב מפני שאין אינו עושים על
מכות כלים כאלו ו'טע' כדור הוא כמות שהקדמתו
כי מפני מה נותנה מורה ביום השבת כדי לסייע
בנקן עון של אדם הראשון דכתיב אישא בוותר כי
עון קין וסכל נתקן אבל עו' א"ס לא נתקן עד
מצמדו וישראל על הר סונו וכן מפורש ביום סכל
פ' פרומס דף ק"ט וז"ל כיון דאעכריר פטולת עריאו
אתיון לאתגלגל' ערו' רפת תקוב' דכר ונוק' וכו' וכן
כתיב ויולד כאלמו בדמותו וגו' איהו קרא ליה שת
וכו מהללל מ'סוכא דאמון דאדם ה"ל תיקוב' להכל
וכו ע'ד הכא אתכבהם שלמא ואתתקן עקיימא וכו'
כדמוכא דאד' דלא אתתקן עד קיימו וישראל בטורא
דמיני עכל והוסי כתב' כישון קין נתקן ולא של אדם
והנה מכוזר הדבר הוסי מן המלאכה וכן אית' בגמ'
יעראל משמועו על הר סיני פסקס וזהמתן וסבה
נודע כי עיקר הוזהר הוא הדקוקא א הגוף לפי
שהו' מותר עבור ולכן נוס' ה"ס וסונו כנונילוס
השלישי כי נטונו כביכוס בגדים וטקסס מן האקס
לפיכו האקסס הוא אשר הטעויה לאדם וסמטיכס
בוסימיה כביכוס וופני כי כן אמרו חז"ל בא נקס
על פוס וסטיול כס וסמאל לכן נטונו עלקס ימיס
א מתקסג' אקס ולכן נמצא כי כאשר עמדו ויעראל
על הר סיני הגופות שלסס פסקס וזהמתן וסונו
קדוקים ולכן לא הוסי מקוס להזיר על מבייה
הכלים לפי שקכלו הוא דוגמ' א הגוף ככודע מק'
ואפי'

במר אדם על כמר אדם לא יתן ולכן בא סדין
באמת מותר להטיל כלים ולהטיר כלים לע"כ
אע"פ שהיא עושה בהם מלאכה ככתב מטעם וס
שלא נטונו על מכות כלים ויט' אומרים ככלים
שסס עושים בהם מלאכה כגון מפריקס וכיוצא בה
אמר להטיר לע"כ ס נע"ס והטעם מפורס דמאמר
כי יערא לא עמדו בטרתקן אחר כך ויעשו עגל
מסכה לכן כל מה שהיא ענין דוגמ' ל"ס ס' היסרוס
בכקרים לכן המתקסס והדומס לה אין ראוי
להטירס מע"ס דאנושא מלסא אבל מיוס סמטי
מותר וסכלל מלא יטול כמר עכ"ס לא בהטעס כי
לא יהיה וכו' וכן למעסס בלתי טהור רק מדי קמס
במדקו או לטבוט אבל בענין שהאלס מותר ויעיקר
הדבר כי סנה נכס' מחז'ל כי סגרים סס טעסו
אותו מעסס עכ"ל' לה אסיך ויערא ויניו אונ' אלה
אחינו ולכן ניווליס סס ויערא מוזותו יעון וסמס
עכל מקוס על ויהי מעסס בלתי טהור ה"ס מורה
הטעויה למקומה כמו בתלם ואמסס בא הסיקון
לעו' זה כמעסס שהקבן כמעססל מטול בא' מנא'
לה אסיך ויערא נכססו בא' מנ' לה הדכרים אשר
זוה ס' לעשות אות' ולכן ס'סרנוטל מלאכה כמנין אס
עס המלס מחז'ל ואמסס בענין מע"ס שהקבן ונכעו
הגרים מלסמקסס כו כדאית' כווסר פ' סקודי וכלו
בתלם כאשר תאס כל אונ' אשר ודכנו לכו להביא
את הגרים ולאמר עשו אותו מעסס כתרסקו וכו'
ויקסל מעה את כל עדי' כנו ויערא בלכד וכך אמר
לסס קסו מלסמס ערוסס לה ולא מן סגריס ולכן
אין ראוי להטיר להם כלים שהם הדוגמא לכלים
על סמקבן שסס היו לסיקון עון העגל לפי כי
הטכירות יע' לו דין מכיר' לענין סמטי' כנו כמקומו
אכל לענין שהלס מותר מנא' סלסי עקרוס אנו
אמר הק"ס אנו סמקרב ויניו ערקס לכן לגולס
זאת על יערא לקרב דמקוס :

אסור להטיל על סכלי לע"כ ביום השבת
וסענין על יסודס כי הכלים על יעראל
דוגמא לכלים על סמקבן שסס היו לסיקון ענין
אמסס סגריס לא נתקבלו ככלים על מעסס המתקבן
ולכן אפילו להטיל כלים ביום שבת לע"כ אסור
ואפי'

אם יערא וע"כ סס עותפוס ככסמח מותר סע"כ
לעשות בה מלאכה ככתב וסדומא מחז'ל
כמירד מר' עס מן ססר סכיא העגל לסנוו אמר לו
מיעסס אופך וכו' ס'ד' ודע מור קונסו וסמו' אכוס
בעליו אמסס ויערא לא ודע עמי לא סכוכון אע"פ
כעתתפו עמסס אותס ססרנו כנו לוי סכ' ויפיל מן
העסס כעלמס לפי אונ' ולכן יאמ' אס יעראל וזכ"ס
סס עותפוס ככסמח דומיא ססו עותפוס כמעסס
העגל כסור וממור כאלו ולכן מותר סע"כ לעשות
כס מלאכה ככתב ססרי סגריס כסו מן סמכת
מנא' כנו וכו' כנו ויעראל אות' הוא לעולס ועכ"ס
מכתב חייב מופס ולכן יתנה עס הע"כ ס בתלם
בפקנו אותס הע"כ ס ככתב לפי סאינו יכול לטבוט
מן העלאכה ויערא יטול ויט' סול מנא' קמו מלסמס
פרומס לה' וסמייך ליוס עמס ימיס מעסס מלאכה
וכיוס סמכעו וסוילסס קמס לכס דייקא ע'ד טס'
הוא לכרו יעסס לכס וסחז'ל לכס ולא לע"כ אמסס
מקס ימו מול מעס' מלאכת ס'סמכן לכפר על מעסס
סעגל וסל לא סתנו מוקסלס אסור אע"פ ססמס
אסכ מאו דסוס סוס וסל ילוה אות' לע"כ סכלוס'
גמורס מוסא רמוס כוידו לס זואס אס ורנה שלס
כרנות ויערא ויוקופ דמיוס על סע"כ וסטרות
ססורוס על סע"כ מותר :

ואמנם באשר יאזו נדק דרכו דרך האמת ככל
יובנו אלו הדברים שאלו וגמור כנועס
קיס סוד סמועול לאדם כיוס סמכת כי מואמר
מאככו סגדסי וסמעיסי כי כל מעסס המונסס הוא
מועול לאדם כמלס ומניס כסווס כמעסס סמעיסי
גס לאמר מופס וגס לעולס סמסוס וכל זה כגוף
ונכס' כלל ואעסס מס מועול' לאדם מעסס המוסס
הוא לקנות לו כסינת רוס מקמס או כמסס אמסס
בענין ספסלס מועול' לאדם כמכוסה כי ע' סמניס
מקסעסס בה קונס רוס מקמס כמס' כירוס מלפני
יעטוק ועל ודי סמסס ספסילין קונס כמסס מקמס
ככל כלוורך וסנה כמכת כרובל למי' דאע"כ כי חז'ל
אמרו מיע' לאדם קוספס נעמס ויכן כי כסול סוא
יומר ססרי עתעטק ככניס ומניס ספסילין וקונס רוס
נקמסס אמסס כמכת אין ספסילין לפי כי סמכת כמכ'
אס

ואפילו בע"ס עם סמכס סכר קמס סיוס כל סאין
מסות לסונואו מניסו מל סמכסיל קורס סמכס
מעני ססרוס סכור ססימסל זואו לסונואו וענין
ססונוס ססורו עלוס ויעראל :

אסור ליערא להטיר כמסמו לע"כ סס כמכת ואפי'
בע"ס כדי לעשות בה מלאכה שאלס מניס
על מכות כמסמו כנו' ואמסס לא דכר רק סוא מס
מנה ס' על מכות כמסס גס מנא' כי בא סנווי על
האדם כעכור כמסס אדם סרסמון אמסס אס אדם
מטא כמסס מס מטלס אמסס סענין הוא אחר מחז'ל
סגידו ככ"ר ותקן גס לאקס עמס ויאלל מלמד
מסכילה לכל כמסס סיה ועוף מנא' גס ולכן לפי
מכן מתלמס לא סיס מורך כעולס להקמס כמסס'
מסרי נמ' ואללס את עמס סד' אמסס אשר סעון
המורך לאכוס סנתקלל וקוז ודר דר תמניס לך וגו'
ולכן כס כ'כדי לסיקן אשר מטא אדם עס סכסמס
וסכיל אותס מן סעץ וסכיוס עליוסס המית' נטווס
על מכות כמסס מיוס סמטי וסל סקילס סיוס
סמטי לכן כנו כאשר מיוס סמטי וסל סקילס או
סמטי רס לע"כ וסמסס עסו לסמיוסס קורס סמכת
ועכוכס כמכת ויעקר אותס כונו לנין עמסו קורס
מככת או' יאמר כמסמו קניוס לע"כ כדי לסנלל
מאסורא דאורייתא :

ישראל סמכסיר סוורוס לע"כ סס למרוס כסס וסו'
מורס כסס כמכת יס עמירוס אס קכל
עליו סע"כ סמרינות מופס וגולס דכסו ימנא כו
סוור עליו סמעסס סדע וסיונו סמחז'ל מס ראס
ס'כס לסקוס מור לכל סקרבנות סמל למלך מניס
ססרע על כנו דק דככרו' ולא מנא כסס ממעס מס
עסס עמס סעור ג'דול' וסמסס אותו בן אדם כראס
או אמרו סכל וזאי כי לא סוס מעסס כענין כך
ה"ס כק מעסס סעגל וראס כי ויערא סס מונלס
מאותו עון לכן קכס מור ראס לקרבנות מ'מור או
כסס או כו כי וולד לכן כאשר הע"כ סס מקכל עליו
מיתס וגולס וגניכוס ויערא וולל כעססס כמסמו
כאלו ויע' אסמסס דכיון סאין סע"כ סס וכול למוכר'
אס ורנה כקראת כמסס ויערא וסגריס כוס כי סוף
סוף כמלס סעון ביעראל כמכוס :

אזת אמנם איפשר להסכים ויהיה חסרת קדושה
 פלה יותר להיות כי תוספת חסמה הוא לילה ויום
 לא כן הוא ביום חסול כי מה שזכה האדם הוא
 יהיה בכל כחות דתין בענין שבת ולכן נרדף
 לבאר בהמשגות הדינים מהו הקדושה ונשפך
 עקובה אף ישראל בשבת מה מאי אפשר לאדם
 לקנות ביום חסול ולכן יאמר נא עומי להשאל כלום
 ולהשאל כליו לעבד אצד מהו עסק בהם מלאכה
 בשבת והענין כי הנה יתר לב האדם רצו הוא כינוי
 לע' כוס על המזל לה' כל' ויהי כ' זר או זהו
 אל זה עתודך לנשאל אדם זה יתיר ולכן יאמר כי
 האדם אף על גב שזכה ביום חסול מכל מקום
 לא יוכל להטיל מעמו היצר ולכן משאל לו כלום
 היינו שהגוף והאיברים מסתכלים לדומתו שבתוכו
 ומותר להשכיר לו כליו אעפ"י שהצר עושה בהם
 ומלאכה בשבת הוא המלאכה שלו לפי שכן בני אדם
 ולהקטיל אותם ולפי שכן נרדף לעגוב אותו
 במאכל ומתקן ומלבושים אלו ועונה וכל אלו
 הדברים מהם נרדף הגוף ומאכל ומתקן בהם היצר
 הרע לכן יאמר כי מותר מן התיר להשאל ולהשכיר
 לו כליו האיברים אף על גב שהוא עושה בהם
 מלאכה על אדם שבת ענין שאין אנו מנווים
 על שבת כלום מהם האיברים מן המלאכה שבת
 וקיים לו כי אין לו בהם לקטור בכל ענין שנשפך
 בקדושה למה המנוה אותו ונק' אומ' דכלים שעושים
 בהם מלאכה בגוף חסריות וכיוצא בהם דהיינו
 מלאכה שבת אחרת תורה באותו חסריות שבת
 גדרו גנתו שבת ואלו כמלך לכן אמור להשכיר
 עש"י כדי שלא יהיה שבת שבת וכוונת חמיע
 מותר ובלבד שלא ישול עבר שבת אלא בשלש כיו
 אינו מודיע אותו ששבת שבת אחר ביום
 שבת כאשר מתבאר לקמן וכן לגינת חסריות
 אינו מודיע אותו בגוף שבת לו לקטור או לשכור
 כי בזה לא נעלם מנוי דאפילו שרשעים יש להם
 שבת ע"י והיה מדי חסד שבת ומדי שבת שבתו
 ובא כל עבר לשבת חסות לפני אונם להשאל לו
 מותר והנה זה הוא ההפך הנעשה בין השכירות
 להשאלה דאלו ענין השאלה יש לו שבת המנה

קאמר

קאמר והוא בחופת חפץ הנקרא חפץ שבת
 כלומר שלא יאמר האדם מאחר ששבתו וכוונתו ליצב יום
 שבת ככל מה שאפשר א"כ יהיה מורדף כלי חסד
 למלאכה רפן בענין ולסוף מנוי אלא אמתו כתרנגולים
 לכן בזה השל שבת בהמה דהיינו דומה לבהמה
 המאכל בכל עניני החיות של זה ולכן יאמר
 אסור להשכיר ולהשאל לע"כ סוס היצר בהמה זו
 כדי שיעשה בה מלאכה שבת מכל אלו הדברים
 האמורים שהם מלאכה שלו ואין זו מלאכה הקדם
 להם המנוה אותם לפי שהאדם מנווה על שבת
 בהמה זו ואלו שהשאל או שהשכיר לעבד זה
 היצר והשבת עמו למחר קודם שבת לפי שהשאל
 פטור אחר שולט ובכל אדם ועשה האדם לא יתכן
 להמלט ממנו ולמחר לא כן בשבת שיוכל לעשות כל
 עשוי לשעש ולא יהיה להשאל כלל ולכן יוכל
 להמנות עמו להשכיר לו בבת מל' כי כאשר יעש'
 בה מלאכה מאת מדר' לו לא יהיה לו חלק בהם
 ואם עבדו שבת ויפיקנה כינוי לכן ענינו כי כן
 הוא הדוגמה לזה כי אינו קודם שבת מה שמתאווה
 חפץ הוא אלו עמל רובו או יאמר בהמנוי זו
 קניוה לעבד זה היצר לפיכך כן אמרו של ועבד
 חפצי מאדויו כל עתן שהאדם בהם הוא עבד ליצרו
 וליוצרו עשה רעון וצרו הוא מכשיר את ווצרו עשה
 רעון יוצרו הוא מכשיר את וצר' אם כן לא יתכן
 להמלט מעמו לכן יאמר הרי בשמנוי זו חפץ
 השמיע קניוה לו כדי שיוכל מאימורא דאוריותא
 כי סוף סוף שבת הוא עבד ליצרו כאמור:
 ישראל ששכיר עוור יום שהם בכלל בהמה שנו'
 שאל למען ינוח עורך ומעורך והשכירם
 לע"כ הם היצר האמ' לתועלת שלו למרום בהם ומרם
 בהם והדוגמה על דרך הכל' כי דרך אחריו שמתיר'
 בשבת ומלא רפן בענין והשכיר הוא כינוי אל
 המעבד כמחזק אל ראוך דקאמר ליה יעקב כל
 חסריות שבת שבתו אלא לא של רמל היו אם כן
 תמור שבתו ליוסף ויהיה מה שמתרס בהם שבתו
 כשבת שמתיר' אם קבל עליי שבתו מותר וגולה
 וגניבה ונקרא וולא שדוגמה לזה כי האדם הוא
 והיר בכל ענין ששבתו האפקרי באותו עש'

ודומה עליו בענינים אלו עמם אונם כך היה
 בענין אונם ען היצריו הם זקוק לעשות רעונ'
 לכן מותר ויום אחרים גם בזה דכיון שאין העבד
 יכול למכרה אם ירצה נקרא בשעת ישראל ר'ל
 דאף על גב כי האדם הוא עבד ליצרו כאמור ואינו
 יכול לדמות אותו למחר במחזק ויר תיזק ואמס
 לעולם תהא שאל דומה ועין מקרבת אונם אין
 העבד וה' יצר וכול למכרה רק להשתעבד כשעת
 ואם כן בשעתו על ישראל נקרא כי שבתו כוד
 האדם:
 אם ישראל וע' כוס עושים בהמה ששכיר הוא
 עורה על כפף הכסות כאמור מותר לעשו'
 בה מלאכה העבד זה היצר מלאכה שהוא עתן
 בה מותרו יצרי שהגוף על ידי שבתו עם העבד
 זה היצר שבתו כשקנו אותה שהדוגמה הוא ביומן
 ששכרם ונה' שאל' דל' מתחל' כשמה זו חפץ היא
 ליצר עשה עבדו שאל' שבתו שבתו רובן ומתחל'
 כשקנו בהמה זו תמ' עם העבד זה היצר שיעול
 העבד ששבת מאותה הנא ששבתו שהגוף וישראל
 כיון על מול מותר ואם לא התנו מתחל' אש' עש'
 שהתנו אלא ששכרם יצר העבד אינו מועיל ואם ילום
 אותה בהמה הוא חפץ לעבד זה היצר כשלא היה
 גמור שיהא רעון בירו להוסיף לזרבו' אם ירצה
 שלא ברשות ישראל לענין שאינו נרדף להקדש בו
 באמור רק להנאת היצר וזקוק שדמים על העבד
 כמלום כי כן נא' ונקא שציר עליו את כל עונות
 היינו עונות של אונם ויוניו אחריות השוורים
 שנו' על העבד' מה שצוינו להם מדון שבת מותר
 ויום מתירים יותר מזה אש' לא יהא הרשות כוד
 העבד זה היצר וכו' כלל' על דבר כי בכל דה' מדדון
 לו מותר לפי כי כן נעשה עומק ישראל שזו' כינוי אל
 הקדושה נעשה עומק עם העבד זה היצר במאכל
 ומתעבד זכיונא מאחר כי כן נעשונו לעבד את
 שבת ככל האפשר לכן גם מעתה ש' בהם
 מותר:

ובאשר כלל' לדרוש את ה' כדיוניו לו וכו' ימצא
 קנת ליוצרו לענין תוספת קמיה זכאה
 7 6 4 1 8 כשבת

בבית לאדם ישראל ולכן יסיה כך הדין מותר להשאיל ולהשכיר כלום לעבדו וסנה להדין עמו עיניו לא הכלים ראו לפת לב כלים סנוכ' כפפת לנורך הסגולת וסם קלסם כלי נקמת כלי עץ כלי אדמה וסם נאמר כי סם קלסם מונים בכני אדם וכל אחד הוא מוכנס לסם פעולתו כי סנה כלי נקמת סינו הרודף אחר השבורות לנטע כל כלי נקמת וברזל כדל' כפס נקמת וכלו עץ סינו תורס עץ הסים סוף ולא מזה קנל פרי נדיק עץ חיים פה סן פירותיו סל נדיק מנת ומעשים טובים ואין בו לפלותית סל מעשה כי יכס סיה כעץ וכלו אדמה סינו הרודף אחר שתורת למלאה רסן בטנו כי אובב אדמה סיה ולא כענא בו מנעלת וסנה ביום ששבת סם נוכחים כל הרעשים שבהיום כמתקאל ואיתא בו סר' תרועה דף קנל' וכל בכל מעלי שבתא כרוון אולין בכל אינון מדורין דגהיב סליקו דוני דמוביא דסא מלכא קדיס' איתויא וינון אפקת וסוף אינן על כלל סנה מוכר מדברי סעאער כי בכל כפת לעת ערב מעבדים סיונים סל גס כן הרעשים ואמנס זה יקיס לסם כפסל סנפ' אמנס לענין הדין הדין אל סוף יאמר כי עותר להשאיל ו'אשכור כלום סל ישראל וסם הגופים הנכ' כלים לעבד' סטרא אחר' ואע"פ סוף עשה כסם מלאכה ככפת ומענין אותם מפני סוף אכז' מנוון' על כפית כלים סנפמיים וסם אות סוף לסורות אפ' ביישראל ביום גופים סוף לסם מנוסה ביום ששבת כאמור ויע' אומרים דכלים ששקין כסם מלאכה סיינו מלאכה סמים כגון סרטיס וכיונא כה סם מכלל כלי אדמה סנו' סוף בו יורס רס סוף רודף אחרו סמותרות אמור להשכיר לעבד' סטרא אחר' בערב כפת סהריונא בו כפת קדוס' וכיום סנפמי סוף סול מוס' וכלל סל יטול סכר סבת סל סכלסס כגון סשכיר לו למס' או לסכוס ס ינו מ' ס' כווסר' ויקל' מן סיונים סנפ' ס' כנפס לס' ס' וכללס' יוס ויע' סנפס כסם כפית' סל עיוס אמנס לסל' לו כדרך סהלה מותר אפי' בערב כפת סהריונא ליה סוף אינן כיונא' ואין נוכחים:

אסור להשאיל מוס כלי מאלו הסנפוס סנו' אף על פי סקטא ישראל סוף וסכת מנין עליו ואסור להשאיל מוס כלי מן הגופים לעבד' סטרא אחר' סממונס להשכוס בני אדם על מעשיהם כפי רעשם כדאיתא בו סר' כראשית כל אחד מוונס על מין עברה אמנס ככפת אינן עונס אפי' בערב כפת אס' סוף סמוך למכוס אינן דנין סגוף כדן מוכוס סקבר מאל' וסיונו כל סוף סהוס להוסיפו מפתת ביות סל סהשאיל קוד' סקוסס או אינן מעניןן אותו מפני סהרוא' אפ' סמפסין אותו סכור סהשאיל סטרא יקדוס' וסם להוסיפו לדון אותו ולכן אמור להשכוס אותו כאמור: אסור להשאיל או להשכיר ישראל כהמתו סוף ככפת כפס סהמיות ככל' לעבד' סטרא אחר' אף על גב כי יס גופים סוכול לתפלותם להשכוס אותם ככפת כפס' וסוף ורואו סכברו האיקס ספוסים כי כי תולצס לא תמות וסנס לא תכסס וסוף דרין גו' מן הגופים' אכל סהמתו סה סוף כהיות סנפ' סכפת ס' אמור עשה כ' מלאכה ככפת סוף ענין סנונו לפי סלהס מנוון על כפית כהמתו ככפת ככפור כי אינן מעניןן אותה ככפת סוף קדס' לס' אסם סהלה או סככוס לעבד' סטרא אחר' ככול להשכוס אותה על מעשיה וסנה עמו להשירה אל הקדוס קודס סכפת כפס' סקדס' יוס כמתט כל ככפת כי או ססלין מהס הדין וסעונס ככל ועיכס סטרא אחר' ככפת אכלו יקכפתן דבר כנפא כו אפי' סאינו מענין אותה רס מעכס אכלו ואין מנת אותה להכנס כנפ' וספורכס כינו לכין עמו קודס סכפת או יאמ' סהמתו ו' קיוס לעבד' סטרא אחר' כפי מעשו כו סינל מאוסר' דארויתא סוף מעניןן ככפת יסר' סטרא קדוסה סהכיר סוורים סס סל ככפת סהמתו כאמור לעבד' סטרא אחר' כדל' סנפ' אותה על מעשיה' דהיונו למרוס כסם כדל' על גבי סרסו סרטיס וסר' כסם ככפת סוס מעניןן אותה יס עתירוס אס סנה סוף וקכל עליו סעבוס סטרא אחר' אחרות כל מד' וס' סיינו מעקאל רעשים אינן אור סל גהינס סולט כסם קל

קל ומותר מעבד' סוס סל סוס רס עובי דוכר ולא סלט כו סאר כפס סניס וסכיו' אכלי מה דרין סל עמס קל ומותר מן מוכס סוסל לא דבר דף סוף אמנס סכר' אכלי סוף לפי מוכס סוסס סוף מעקרוס עליו קעורת סמוס ואמור סל מפני מה סהס סהכנס סרטיס רע יס ססעני' סהמרוס סרטיס טוב סונוו דנפא לפוסני' יסר' סרטיס רע לפי מנפוסס וסם מנפוסס עס יסר' סמעקוסס כאוס' לרין לסם לפני ס' ולכן כא קל ומותר עמוס מאלד וסם מוכס סוסס כיהיס עובי דוכר כי סיס מן סרסוף לסרף מפני סקעורת סנפא כו ססלכ' רוס רע מענין' סל רעפי' אחר סהס סייסד סנה ולא ו'ו מעעס סרע וסכס' לא עכוד כוס' לסקרו וסיה ראו לסרף ועד' לא סלט בו סהס קל וסומר על סרעשים כי סנה סם עשה נוכוס על מעניןן כגהינס כו אינן אור סל גהינס סולט כסם ולכן אס סעבוס סטרא אחר' קכל עליו כל ענין אינס סנינע לסוורוס אלו סם נפס' סרעשי' מותר להשכוס אותם כדכר קל כפי ראות סהמנת סל' עלוסס יס' אסרוס גס בוס כדיון סוף סעכ' סטרא אחר' יכול למוכרס אס ירע' לעקוס כסם ככפת לרנונו כקראת כהמת יסר' כפס קדוסה סוף ואסורס להשכוס אותה ככפת וכן עיקר: אם ישראל סטרא קדוסה וסכ' סטרא אחר' סם עותפוס ככפת ו' נפס סהמיות כמו סחל' ועבד ספסי מלוניו האדם סוף עבד לוכרו ועבד לוכרו עס רסן וסר' מוכסם אפ' וסר' וסם עס רסן יסרו וסם סכפת אפ' וסר' וסם סכפת סיה עשה רסן סניס סל יסר' סטרא קדוסה רסן וסרו וסעס רסן יסרו לסיונו פעמים כדוס סעמיס רע מותר לפעוס ככפת ו' מלאכה סל עונס ככ' סעכ' סטרא אחר' ע' מית' סם סעכ' סטרא אחר' כפתלס ככפתו אותה מעניןן סיוטל סעכ' סטרא אחר' ככפת להשכוס אותה וסר' ככול כל אחד מעניןן על סנונע לו וסם לא סכנו מתחלס ונפ' רעות לעבד' אפי' סהתנו אכ' אמור וסם סלוס אותה כהלוה גמורס סיה רעות כידו להנפיה מן סקדוסה אס ירנס סל

ככפת וסר' סטרא קדוסה וזוקף סעמיס על סעכ'ס מותר סיונו מ' כווסר' ס' מעפוס לסס ככר' לא ימקול למכרס לפעמיס מעמיס ככלול להכנס כגוף ככרו או מותר לסקטעבד כס ככפת גס להשכוס אות' ככס' וככן כל וס כדדיון סהמרו' אינן להאריך כסם ולכנ' סר' כל יסר' ס' יעס סכוס סל יסוס מ' ככר' לאחת מכלל' וסם סטרא יסס' עסכס וסכפר לו כי אינן דבר עומר מפני סהמנתו ככפת: ואמנס סוד סנין כיונס סוף אכלס אוכך כדרך קנרס ככור סלסס ססר' דבר דע כי עיקר קדוסה סכפת קודס על אס סנפמי מוספת כמה מפני כי כן עשה למעלה כול עול' מתגל' וקונ' קדוס' וס' וסיונו סוספ' כמס' לפי כי יס סם סעול' מתל' מלס סל סר' סכ' ככד' סל עולס סעני' עולוס וקוניס סקדוסה סכפול סיונ' וכן כל עולס ועולס ועלס לעולס סלמעלה סמנו ע' אינן סוף ולכן יאמר מותר להשאיל ולהשכור כלים לעבד' כענין סנפמי כאמור וס' על פי סהעכ'ס עוסס כסם מלאכה ככפת מפני סוף אכז' מנוון על כפית כלי וסעס מפני כו כן סוף למעל' כרוכנו סכלוס סל סעולמות כלס' עוליס למעלה ומכלל' דין מן דיוסוספת קדוסה ולכנס סנפמי או ככור כלים גסמיס לעבד' סנפמי לא מפני כך וכל לסתאסו ככלוס סעליונס לפי ססם עוליס למעלה למעלה ועוד אופער לומר ככלוס סס סוד מלכין קדמאין דמיתו וסם סכלוס סוירו כ' עולס סנפמי וס' על גב כי ככפת יס לסס' ענין עליוס אמנס אינס ככקנו' לגמרו ע' לפעוד כוסן סגול' וסוכרס סוף כי יוס כלוס ככפת למס' לעולס וסנס מאל' סכלוס סם כלמיס סטרא אחר' וסם סייס מוסס ומספרנסים ע' וסן סמתקייס וס' רוס סטומא' אפי' מן סארן ולפי דל' סג' כלאו סכו מותר להשאיל ולהשכור כלים לעבד' סנפמי' סהוס עוס' מלאכה כסם ככפת לפי כי אינן מנוון על גביית כלים מפני כך כדו לפת סמיוה לעבד' סטרא אחר' לסתפרנס' מהס ככפת ויסוס לסס קוס' עולס ע' כא יוס סקדוסה אמנס אמור להשאיל 2 4 7

לשקאל מוס כלי לע' כוס הנמנו בעת ואפי' כערב
ענת סמוך למעקה כל שאין מקוה להנמיאו מפס
כיתו של השקאל קודם כי עדין לא קדם היום מפני
שקודם סבור שהשקאל סטרא דקדושה נהו
להנמיאו אל הקליפה ולא היא :

אכור לשקאל או לשקאל ישראל סטרא דקדושה
כהמתו לע' ג' כדו שיעשה בה מלאכה
בעת וסינו כסוד אותה בהמה שרכושה על אלף
הרים כהמתו אל ויתא כווסר פ' ענהם דף ר' וזל
מנמיא סבור להסמה אלן אינון שתיין אלף ריבוא
דמלאכין שלתיין דת' דר' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
וכלהו אשא מלהטא אלן אינון דצור אמאי סבור
בגין דנמתיין כהנור דא בעלמא וכל יומא ויומא
אתקדושו השקאל ולכפר ממתיין ומהדרין במלקדתיין
ועל דא כתיב תצמות סבור להסמה כד' אירע דיוק
כפס בהמתו ומניין אלף טורין שלקין לה ככל יומא
ויומא וכל טורא וטורא שתיין ריבוא סוי וזיא
אכלה עכל סוק מבואר כי בהמה זו היא כסוד
עולם המלאכה ולכן אסור לשקאל או לשקאל
איש ישראלי הנמנו בהמתו לע' כוס כדו שיעשה
בה מלאכה בעת לפי כי כן נמי הוא למע' כסוד
הנמנו אותה בהמה שרכושה על אלף הרים אין
יכולת לסטרא אמרא להתאמו ממנה כיום העבת
אצ' כי כשעולם העמיה מקא לים להם כלום כאמו'
לפי כי לא נצט וכו על עביתתם אכל בענין ההקשה
נצטום האדם על עביתת בהמתו נבשמי מפני כי
כן נמי גם כדוכי עניה על עביתת שלה כאמור
ואם השקאל או הקודם הנמני לע' כוס והתנה
עמו להקדושה לו קודם העבת ונכבה אכלו מה
ישעה ופקדוהו כיון לכוין עצמו כי כן נמי ונצט
למעלה ענין שפקר באותה בהמה או יאמ' בהנמני
קניוס לע' כוס וזוה ונצט מאיסור דאורי' כי כן נמי
למעלה מקנס בהמה היו לע' כוס הם אותה אלף
טורין דמלקין לה והיא אובל' אותם כהמתו ממתיין
בצור להקשה וכוס הם נהנים ממנה ואין בזה
ענין איסור :

ישראל עסקי סבורים לע' כוס למרות' בהם
סנס כמיתת פור קיא כמיתת דין כדאי'

כווסר פ' וירא דף ק"ד וזל ר' סוס יתוב וזל
באורייתא והיה לפי כהאי קרא ולקחו וקניו עשור
ססיא עגלת כקר וכו' אל' ר' שפור האי למה אנטרי'
ככה ר' שמעון ואמר ווי לעלמא דאש מקך כפר דא
דא מן ססוא ונמא דססוא מווא כופא דלפתפתא
כיה אדם עגלו על עלמא איהו קאום למטבו עלמא
ובלמא לא יכל לכפקא מצוכסוס ועד דיימי מלכא
מקווא ויוקיס קב' לרמיכי עפרא דכתיב בלע
המית לנצח וכתיב ואת רוח הטומאה א גבור מן
סארץ וגו' וקב' סיים על כנוו וכנין כך קרביין על
סאי עגלא להקפא עמיה מה דלעגול מהסאי
כעמא דכר נע עניה ולא יעמק מקטרגא על
קרביין כהאי עלמא נרוא עולא תניין סכא קור
פרס עגל עגלה בלחו כרוא עולא אשתכחו וכב'
דהא עסקיין קרביין עכ' סנה מכווא מדכרו
סמאמר כי פור ופרס סם כמיתת גבורה ולכן באים
לתקן כי ונצט סלל בהמס כדו עלא יקטרב על
הקרוכים לעיר ולכן יאמר ישראל עסקיין עירוס
לצ' כוס למרות' בהם ותרם בהם בעתתו ונתיירוס
והדוגמא לוס למעלה הוא כמיתת הגבורות כי עתה
יוקיס סמינוכיס כחול כסוד אלה ס אמרוס ולכן
כהקדושה בהם בעבת נצטא עמיתעורר כמיתת הדין
ואנחנו מן ויס עלא לעשות באופן עיתעורר כמיתת
דין בייס העבת עכ' לא תבערו אש ככל תעבדוסי'
דהיינו למע' ס כי עס מושב' הנשמות על ישראל כיום
העבת ולכן ית עתירוס באופן וס אס קכל ע' ונלא
סע' כוס אחרות עיתס נולס וגביכה ויוק' ונלא
כי כל וס הוא ענין אונכיס וכסכי נמי ונצט כי
כמיתת הדין אין לו כח להסתבר למעלה ליוק
עמקוס על ון מן הקדושה ונע אונכוס דכיון
סע' כוס הנמני אין וכל למכרס אס ירנא אס
כן קרראת כהמת ישראל וכן נמי לעלמ' מאמר כי
סטרא אמרא אינו כול לעשות כרצונו באותה
כמינס ססוא נאמו ממנה כקראת מליגדל אלסוס
קדושים סוא ולכן אסור לשקאל סגוריים לע' כוס :
אם ישראל ועלום עתים כהמה נבשמי כי
סנס מורה כי כן נמי ישראל וסע' אמרא
למעלה סם מקותפים כהמתו שרכושה על אלף הרים
ככל

ככל מותר לעשות בה מלאכה סע' כוס בעבת
ולחיותלס הנאס ממנס להאמרו מקס ווס על ודי
עיתתה עס סע' כוס סטר אמר' כהמלס כמקנו אונכס
עיוטל סע' כוס בעבת לפי כי סעולמות עולוס
למעלה ונמנא כיוסיוס לו סהאס מועטת וישראל
סטרא דקדושה יטול כיום מול כי אס השפע גדול
מנמקך להם בעבת מועיל להם ככל ימות סל סול
כדאיתא כווסר פ' ויקהל וס לא סמנו מתקלס
אסור אפי' סקטנו אמר כך אינס אס מלוח כהמה
זו לעבודס כהלואה גמורס עיסוס כסנה סטרא
אמרא כל זכרוו לעפע קלה עיסוס דמות כיוו
לסוניאס אס ירנא עלא כרעות ישראל וקס השפע
עירנא עלא כרעות על הקדושה ויוקף סדמים על
סע' כוס סטרא אמרא ואמרו סגוריים על כמיתת
סגוריס מותר וכל סענין :

למו דין נכרים המביאי כתבי בשבת :
ובו סעיפים

א שולח אדם אגרות ביד נכרי ואפילו בערב
שבת עם השיבדה והוא שקצץ לו רומי
ובלבר שלא יאמר לו שילך בשבת ואם לא
קצץ אי לא קביע ביד ואר במת' אסור לשלוח
אפילו מיום ראשון ואי קביע בידואר במתא
משלהין אפילו בערב שבת והוא שיהא שהו'
ביום כדו שיוכל להגיע לבית הסמוך להומה :
ב אם התנה עמו שיהיו לו שכר אעפ' שלא
פי' כמה יחלו דינו בקיצץ דסמכא דעתיא
דנכרי וכדויה קא מרח אבל בסתם אף על פי
שיש בדעתה שיהיו לו שכר אסור ולא סמכא
דעתיא ובישראל קא מרח :

ג אם שכרו לימים דבר קצוב בכל יום
בהליכתו ובחירתו אלא שאינו מקפיד עמו
פתיילך אם הוא בערב שבת אסור וכשיוצא
בשבת נראה כאלו התנה עמו כך :

ד אם הנכרי מוליך הכתב בחנם אפי' נהנה
לו בערב שבת מותר שהרי הנכרי מאליו הוא
עושה והוא אינו אלא לחתיק מוכה לישראל
אלהים

מפני מה שקיבל ממנו והלך באלו קצין :
פ אם הנכרי הולך מעצמו למקום אחר
וישראל נותן לו אגרת מותר בכל זמנא :

מאחר עלות הסע' כוס כי עתה עתק סנה סתורס
לישראל בעבת סיינו כנגד עבת כראית
כדאיתא בעבת פר' מ' ארץ יראה ומקשה אלף
בתקלה יראה ול' סוף קטנה ומה יראה כדל'
אמר תונאוי התנה ס' עס מעשה כראית אס
מקבלים ישראל אס סתורס מוטב ואס לאו אנו
עמור אהם לתנו וכסו והיינו מ' יס סקטו
ה' יתירא סיינו ויס ע' דמתן מורה עדיה יס
סעבת וכבר כתבאר למעלה כי בא מכוון כדו
לתקן עון אס סראמין ונע גם לתקן אסור
כוסף על מ לול עבת עדיה ביד ישראל עכ' ונלאו מן
סעס ללקוט ולא מנאלו ולכן בא סגוריים כיום סעבת
פל מנות עמה ועל מנות לא תקשה ככל מדכרי
הר' כמאל לפי כי מתקלס כאמ' ויקס ס' אש האדם
ויניסו כנן עקן ל' כדס ולפתרס ואמרו מל' אל'
מנות עמה ומנות לא תקשה לכן בא סגוריים מכוון
על מ' ג ועל מ' ב כדו לתקן סטא ולפי סלמ' וייסו
עניסס ערותים ויעס ס' האדם ולאקמו כתנות אור
ולכיסס בא סגוריים לל' כ כגדוים אים בעבת אס
סטא כענין סאכילס בא סגוריים לענג ויס סעבת
כאכילס סוא סטא כהמית כהמתו לא הוה קרא
נריך למומר אל' וייסו עניסס צרותים ויעס ס'
לאס כתנות עור ולמס ספסוק כס' והנכס הוה
פרוס להודיע מליוס סטא קצן עליוס ולכן מרעס
עמוך מראה אותם עסוקים כדך ארץ ולכן באס
מנות עונס בעבת לתקן ס' כדך יתבאר כל
דכר כעקמו כ' סללו על דכר כל סדכרים סלס
נריך האדם לזוסר בהם ככל כמו כדו עלא ימנא
מקוס סגוריים כדו עתקס עליו קד סת עבת
וירויס נסמס יתירא אג' נאכדס מלאס סראמין
על עונס כדאיתא כווסר כענין ווסרס עילאס
ענאכדס ממנו כמלקין ולכן ידע כהמס האדם כי
ויס סעבת אף על ע' ססוא ויס עונס ומנכס כמקשה
וקילס לעבת עונס עכ' סוא ויס דין וסינו כיוס
אלהים

גליח אחר מולך הכתב מועט כי אין מלאך אחר
עושה עמי שלמות כו'
ועוד - אנו מדבר בדיונים אלו להג' עולה ומלא עולם
אדם אג' כיד עכ"ם כי הנס בתחיל הכרויה
קטרוה הירח ואמר לפני סכ"ם או אופקר לפני
מלכום להשתמש בכתר אחר על כן נגור עליה לכו
ועשו את עמך עשה סני דכרום רעום הבאים
באחד ראשון מהולב' מצולם לעול' בסוד גלות וואת
עניות כי מתעטט וסולכת והנה למדנו כי סליכה
זו הוא מרת העונם אמנם ים נפישת לכת מעולם
לעולם לטוב' היינו מה' דודי ורד לגבול' העולם
השתקן לערוגת הכונס ר"ל כיו למנא מרגוע
לברו בה להקבסם לפי כי השקס רוכס להשכסם
לפי עכבארת מן קבקר כמעטל' ענא עש מעשמי
וכקר עכערו ולכן נר' לרעופת בניס על האומות
גללקוט מעס עשונים להעלות אותם עמא למעלה
בסוד אור תור ולכן בא' הקין עולם אדם אגרת בוד
העכום ואפילו בערב עכ עס עמיכה לפי כי כן
כמו כמנא למעלה כי אדם קדושה עולם העדס
אחרונס חק' אגרת ככודע מן הוסר וכת' שטוב
בענין הסגלה אק' אגרת ע"ם ווס הוא בוד עכ"ם
מטרא אחרא כדו לה' צוא מהס כיוצת מן אותם
עלכין קדמאן רעויתו כי עשם כהונו מטרא אחרא
וסקלופות ככודע והוא מקצן לו דמים כי סנס
אדם קדושה כותן עכר לעכום על כן היינו
התענית עולמ' להס כדאי' ככוסר פ' בלק וכלכד
מלא יאמר לו עולך עככת לפי כי אין מרת וו וירדת
ביצולמות עכבת ואס לא קצן כענין קעממי אי לא
קכוצ כידואר כמת אסו למל' מאפי' מיוס ראעין ואי
קביע כידואר כיוסא עטלפין אפי' ערב עכבת והנה
דוגמת סכידואר הוא מעטרוני על ידו הוא עולות
האגרת וו תעולס עילין ענא' כיו עוף השמים וכו'
ואיתא בתקוניס כי צוף השמים דא מעטרוני כי
צס וירדת המדס עלנוס הנו מלכות עמי ומתלבם'
כמוכס בסוד כי עמי כקרנו והוא קכוצ לעולם על
ענין זה ולכן מותר לעלות והוא מיהא עשות כיוס
כדו מיוכל להגיע לבית הסמך לתומה וסענין
עמ' כי טוב יוס כקטרך ונאמ' ככספת וגס כלתס

נפמי להרנות בית ה'סס עני עולמות חק' מנרות
בסוד עשוי ונורה וכות הול' חק' ככרויה והיונו
בזת הסמך לתומה על עולם האנולות שהיא בסוד
הכלס כמעטל' ערוי בלא אגה ערוי בלא תומה
ענא' נככס תסוככ בכר'
אם התיס עמו עיתן לו עכרו אף על פי
על פירס כמס ויהן לו דינו כקוצן וכך
כצנין הרעני למעלה המולך האגרת וו לפולמו'
ידע הוא כי כותן לו עכרו אדם קדושה שעליון
ולכן דינו כקוצן הסמכא דעיות דעכום וכרוריה
קא ערס וכן נמי למעלה ודעוים מטרא אחרא כי
כותן להס מן התמית די שיוקס ומתיות וטעמס
דעיות וכדויות קא ערס לכל כמתס אף על גב כי
יג כרענת עיתן לו עכר אסור דלא ממכה דעיות
וכמראל קא ערס לפי כי מטרא אחרא הוא מולך
וקן וכסול לא סמכס דעיות וכמראל קא ערס
ואסור'
אם עכרו לומן קכוכ דבר קכוכ ככל יוס ודוגמא
כי מטרא אחרא הוא מועכר מן אחר' קדושה'
ליתום וכותן לו דבר קכוכ כליכיתו וכמרתו עולות
התמית סכמך להס מההוא עול הכרמיוס כדאי'
כזוהר פ' בלק לא קאינו מקפיד עמו מתילך סינו
לג' כזוהר פ' תרווה דף קל"ד ואל' כענא דאיתו
אתס ביצולמת' וכעט לאתפרס' הסטר אחרא אתס
כמאן דמזמנת לתממי בוקרא דמלכא ולא יתיר
והכי מוכרו דיומנין לתממי בוקרא דמלכא
כדון מטרא אחרא לא כוסא ליה לתממי ואתפרס
מינה כדאי' כזוהר וראויה ככות כון כמולך עמס
פוקו לתממי כיון דאתס כל אינון עמסא עילין לה
לתוסס כדו מלכא כלתוס כרוז וכו' ולכן מאמר
כי נתכאר מדכרי המאמר כי סוף סוף אתפרס
מטרא אחרא עמס וסול' לו לכן ואת' מאינון מקפיד
עמו מתילך אס הוא בערב עכבת אסור דכמיתא
עכבת וסולך לו מוס כראס כאלו סתוס עמו כך
מולך האגרת ולכן למעלה אף על גב כי מטרא
אחרא ככל ערב עכבת כמס וסולך לו ומתפרס מן
הקדושה אית מולך עמו אגרת מל' הקדושה חק'
היא עולם למעלה להתייתר עס דודס ככודע :

אם שעכום מולך הכתב כמנס אפילו בערב
עככ מותר עסרי שעכום מליו הוא עושה
זה וכן ענין כרוחני למעל' העכום מולך הכתב
כמנס כי כבאטר מטרא קדושה וירדת למטס כדו
להכנוע מטרא אחרא אין להס תועלת מהולכס וו
כדאיתא כזוהר פרעט ויקסל דף ר"ג ואל' תא תוי
כיומא עתיותא כד מטי ומוכא דערכ לניו שהוא
מדורא דאמא וסלעא לגילא לאעלא גו כיונון כדון
מראל עתקנין לתתא ומסדרין שעודפין ומתקנין
עתידין כל מה פתוריה כדון מה מלסוכא כפיס
וכעט כקסול עדורא כיון דכעט כוס מקנלגלן
הוא מלסוכא והוא מדורא ועליון כיונכא
דעסומא רכא ואתממן עמן והוא מלסוכא איהו
מסטר ומיכא וכין דאינו מסטרא דיומכא אעכר
להסול מדורא ואלעיל ליה לנכוכא דעסומא רכא
וכו' וסנס מכוואר מדכרי המאמר כי הווא מלסוכא
שהוא מטרא דיומכא וירד מלמעלה כדו להכנוע
מטרא אחרא ולסככוס אותס מדורא כהסומא רכס
וכענין זה אין תועלת למטרא אחרא אדרבא יג
לה נוק כמאמר ולכן הוא אומר אס שעכום מולך
הכתב כמנס היינו עמולך וו הקלסוכא דאמא
מטרא קדושה מולך אותה עמו כמנס כי אין
להס עוס תועלת ככך אפילו כמנס לו בערב עכבת
מותר לפי כי כן זה הדכר מל' המורא וסגלסוכא
כעס בערב עככ כנו כמאמר עסרי שעכום מליו
הוא עושה כן ואינו אלא להמיק טובס למראל
עפני מה עקילת ממנו והוס ליה כאלו קצן וכן נמי
הוא למעלה דענין הרעני כי שעכום סטר אחרא
סוד המדורא וו מליו הוא עושה זה ככל ערב עככ
כמאמר ואינו לא כדו לסמוק טו בה למטראל מטרא
קדושה מפני מה עקבל ממנו התמית לוון אותו
ולסמיות אותו כמאמר והוס ליה כאלו קצן ונוסן
לו דבר קכוכ :

אם שעכום מולך מעשמו למקום אחר ומראל
כותן לו אגרת מותר ככל גוונא היינו
מס' וילך אל ארץ מפני יעקב אמר כי הכס עמו
פנס מדעמו ורנינו וינא מארץ ישראל וסלך אל ארץ
אחרת מעלו ארצס עזיר מלס ארזס מפני ועקב

אמיו מטרא קדושה וכן הוא המדס בכל ערב עכבת
מטרא אחרא מולך מרנוס ודעמו וככנס מן הענין
מל' הקדושה וסולך למון חקלס ממנות למטס מעול'
העניס מהוא חק' מדור מל' הקלופו' היינו שעכום
מולך מעשמו ולכן עדי לכתו מולך עמו סכמכ
מל' מטרא קדושה כמוד הווא מלסוכא דאמא כי
מראל עליון כותן לו אגרת וו מותר ככל גוונא :
מי עוס לעכויר שעכום לעס או יוטר אסור
לעלמו ערב עככ באגרת ווס שענין יוכן
כסוד אדם דעמס בדרך קצרה וסענין כי סנס
מטרא אחרא מעטעט ככל העולמות כדאיתא
בהיכלות בראשית וכסולכות פקודי אמנס אין
סכל כעמוסא אמת ככל העולמות אמנס לענין
סנוגע כעולם העניס סקליפה עס מיוצרת עס
מטרא קדושה כמאמר מפר' כתיקוניס וככר נתכאר
הענין לעיל כדדוס מל' סעניס כאורך אמנס לענין
סנוגע כוס היינו מיעוס לו עכיר עכום לעס או
יותר כי כן מטרא קדושה יג להס עכום מטרא
אחרא עמסם כעכר מכותניס לו עפע וסול לומן
קכוכ כי סנס כמאר ואת רוס סטומאס אעכיר מן
הארץ ולכן אסור לעלמו ערב עככ אין זה כעכר
הווא מדורא דאמא עמלסמס אותו עמון לממנס
רק זה כמאר לעולם עס עדי זמן כמאמר ואת רוס
סטומאס אעכיר מן הארץ כמאמר כיומנו :

ומה דין המפליג בספינה וההולך
בשיירה : ובור' סעיפים

א מותר להפליג בספינה אפילו בערב שבת
אם הולך לדבר מצוה ופוסק עמו שישיבו'
ואם אחר כך לא ישובו אין בכך כלום אבל
לדבר הרשות אין מפליגין בספינה פחות מג'
ימים קודם השבת ואם הוא דרך מועט כמו
מצור לצידון שאין ביניהם כי אם מהלך יום א'
מותר להפליג בערב שבת בבקר מפני שאפשר'
שיגיע שם קודם השבת ומקום שנהגו שלא
להפליג בערב שבת כלל אפילו דרך מועט אין
מפליגין :

פ ר"א ואין מפליגין בספינה פהוח מג' ימים קודם השבת הטעם משו עינג שבת שכל ג' ימים הראשונים יש להם צער ובלבול וקיא לפפליגים במים המלוהים אבל בנהרות אין שוב צער למפליגים בהם ולפי' מוחר להפליג בהם אפי' בערב שבת והוא שלא יהא ידוע לנו שאינן עובים עשרה טפחים אבל במקום שידוע לנו שמק קע חספני' לקרקע הנהר פחות מי' טפחים אסור משום איסור תהומין :

כ היבא רמותר להפליג מערב שבת אם נכנס בספינה מערב שבת וקנה בה שביחא ואף על פי שמפלות בשבת שותר וחוא שלא יצא מהספינה מעת שקנה שביחא :

ד היוצאים בשיר' במדבר והבלי יודעים שהם צריכים לחלל שבת כי מפני הסכנ' לא יוכלו לעכב במדבר בשבת לרובם ג' ימים קודם שבת אסורים לצאת וביום ראשון ובשני ובשלישי מותר לצאת ואם אהר כן יארע לו סכנ' יצטר' לחלל שבת מפני פיקוח נפש מותר ואין באן חילול והעולה לארץ ישראל אם נזדמנה לו שיירה אפי' בערב שבת כיון דדבר מצוה הוא יכול לפרוש ופוסק עמהם לשבות ואם אהר שיהיו במדבר לא ירצול שבו עמו יכול ללכת עמהם חוץ לתחום מפני פיקוח נפש ואם נכנס לעיר אחרת כשבת מחלץ את בולה ואפילו הניחוהו מחוץ לעיר ורוצה ליכנס לעיר מותר רבין ודבר פצוה נפק יש לו אלפים אמרה לכל רוח :

בח מאר מקו דכרי סדין וס' להועיל א' הארס בעת לקנות הקדמה כחוספת חממס כלי מסק וס' ומא לאר' על ידי יתקע כמעטיו מאר כיו סעכת הוא דומא למני דברים אס' לפנין עולם הכא ארס קל סג דו טא אלפיו סיו שלמא וסד סרוס קנא' ונעב ס' לכדו כיוס ססוא ולכן בא כיון חוספס סוס כיוס סס סעכת ישו כראקס סעקס כנגר טא אלפיו סני דסיו שלמא וס' וס סעכ עי כנגר אלף סטכעו ססוא

עולם סכא כיו קל סדינו עולם סכא אין כולא אכלא וקתוס וכו' אלל היקוס יוסכוס ויערותוס כראקס וסס נכוס סווס סעכוס סרי כיווס סעכת סווא דומא לעולם סכא ועוד סווא דומא לענין סעכוס כך אסל בארס סרעט טועל לפני סק' כס סיומוני ואלך נאבסס טעכוס סומריס לו עולם סעכא סמכו דומא לערב סעכא ועולם זה דומא לסכ' אס' אין ארס' מכין בערב סעכא מס' ואלל בעכט סכס כעירוס איתר' כיו סעכא סווא דומא לענין סעכוס ולכן בא סערס לעכוס כדיון וס וכך סווא סומ' עותר לספליג בספינס אפילו בע"ט אס סולך לכר סנו' סווא סדכ' טס כווסס ס' ויוסל דף קכ"ט ואל ונס דנכט לספינס דא איוסכטמטא דכר נט דקתא לסאי' שלמא לססו כגופא דכר נט אמאי אסריו ונס בגין כדיון דאספתפס כגופא כדיון איוס ונס כסאי' שלמא כאל' לא סונו איע אס עמוס נכדיו נט כר אויל כסאי' שלמא כספינס כנו יעא רכא דקסיכט לאתכרא כדל' וסאיכוס סכסא לסכסר וכר נט כד איוס כסאי' שלמא סעו וסמכוס למערק מקמוס מאר ס' ולא אגכס כסאי' שלמא עיד וס' סטול רוס סערס תקיפא דא איוס גורת דיכא דקייפא דקור קמוס ק'כס ותכט דיכא דכר נט מקמוס ודא איוס דקא ססער לספינס ודכר סוכו דכר נט לתפסא לים וכו' סוס מכואר עכין סספינס כדומא כנוף סארס ומס מניע לו כשוו בעולם סוס וכן איתא בעדרט קטל לסעי ספינס ססו פורקוס כוס סגדול אספ' כנכסס ללמן ואספ' יונאט מן סלמן וו סווצאט סיו סכל סעקוס כס וווסכככט ללמן לא סיו סמקוס כס סיוס קס סקא אס' אס' סילוף סדכרו אנו רואה וכו' וס' ווס סעוס עיוס סולרו ולכן יאמ מותר להפליג בספינ' אפילו בערב סעכא ר"ל כיו בארס יוסכו סארס עכין וס סל סספינס מחל' או יוכין כיו מעוסר סארס א' סגלגול ולכן ססיו יתן אל' לכו לתקן מעטיו כדו לסיוט מוכטס קלא יטרוס אס קוכו ולא יטרך לסתגלגול ועוד יסוור ויתכוכון כענין סספינס וו על יונס כיו כא סדומא לכל סעאורעוס מענוס לארס כסווס בעולם סוס כנו' סס כמארס כוורך

ובל

ככל אופו סעפר סמוכס אל סארס סווא מפני ססוא כרדס בעולם סוס כורכמי סספינס ולא דפת ולא סכוכס לעקוס סמוכס מארס קסוא סוטא ארך וסמכוס להחלט מן סדיו ולכן עמיכוס אספ' דע לך מותר לספליג בספינס וו סנוף אפילו בערב סעכא כיו סווא דומא למס סאומריס למוטא עולם סעכאט מוכו דומס לע"ט ולכן ססיו יתן אל' לכו לספליג אס סולך לכר סניס ר"ל כיו בארס כתגלגל כעבור סעדר סוסרון סמנוס יתכוכון דומא ערב סעכא כיו כררך לתקן מאכל למכס סס סמנו' וסופק' עס בעל סספינס עמנוס סעכאט וארס כך אס' לא יסכוס אין ככך כלום וסיווכו יתן א' לכו לסכוס ממעטיו ארס לא טוב עסא עד ססוורך לכא לידו פך אכל אס מפליג לכר סרמיו ר"ל כיו אין מענוס כענין וס לתקן מעטיו מפני כיו סרעוס כידו מכס סכסור' סנומאר כיד סארס כנון וס אין מפליגין בספינס וו סנוף ספוס מעלסס' ימוס קודס' סעכס דאלו למי סעוסס סעכוס יקרא סולך לכר סניס אמנס וס סאינוו סמנוס על סעיוט עמנו סווא מפליגין ספוס מעלסס' ימוס קודס ססכ' כיו אין כו כלתקן מעטיו מערב סעכא זמן סרוכ וס כרין סרמכס יטרס ג' ימוס קודס וסדומא כוס למ' סווא כרין לסתגלגל סלס עמנוס סנא' סן כל ארס יפעל א' עעמיס סלס עס גכר וסס סווא כרך מועט נמו מר כדיון קאין כיוסס כו אס מסלך ווס אסד מותר להפליג בע"ט בכקר מפני סעפר סמוכס עס קודס סעכא דא סדכר ממל' מנאו כעוס כספר כן סורא אס ווס סעוכו ימוס אעוכך קטל למכוס סנודמכו לתוך עוכדק אסדו וס ספליג יוס אסד לכאן ווס ספליג יוס אסד לכאן כרין עני ימוס לפגוע זה כוס וכך סווא סענין כוס ספליג' סלסס ימוס ססלך כדרך רמוקס אמנס אס כרך ווס ספליג' אופער לסנוס כעכט' וכווסר ס' כעלופך דף קכ"ט זל או כדרך רמוקס דא איוס סד מעסרס דאינון כקורין כאווי' וכלהו איתין לאמוסא סלס מאי כדרך רמוקס כגין דכר נט דאיוס סמאכ גרמוס סמאכין לים לעילא כיון סמאכין לים לעילא סא איוס כדרך רמוקס עססוא ארס' דועט דקרא' אקידן כוס סא כדרך

רמוקס אקיד דאמרק למקרב לכו' וכו' וס' וס' ספליג לכרך רמוקס מנד סעון כרך סלסס ימוס להגיע אכל אס סווא כרך ווס כיו קרוב סווא עניס לסכת סווא דומא לסעכוס כאומר ומקוס מנסג סלל לספליג בערב סעכא כלל אפילו כרך מועט מנסג כקר סווא וקין מפליגין ונס כמנסג זס יונא כיו יסערר הארס לומר כלכו סהו כן אלא ודאי אורס סווא לארס עיעס סעכוס מעטיו כיו קרוב סווא ולכן אמרו סוכו ווס אמד לפני מיתקך כיו קרוב אל' דכר כעין וכלכך להסערט וכו' מעוקן סעין :

הא דאין מפליגין בספינס פסוס מעלסס' ימוס קודס סעכא סיוכו סעט' מקוס עונס סעכא עכן סלסס' ימוס סראסוכוס יט לסס נער וכלול וסדומא לוס סווא מעל' כל סלסס' ימוס נפמא סוטא על סנוף וסולך וסא אל סכיס וכוכן מעכרו עליו סלסס' ימוס וזורטו ססכיס או וכטפו עליו סאכל ועוד אמרו סל' לארס סלסס' ימוס כרסו ככקע וכספך לו על סנוו וסוור' לו טול לך מס דיסכט כיו עמנוס יתך כמנס' זס' ורתי פרס על סוכוס פרס סוכוס ולכן כא סדומא כמטיו כו סלס' ימוס סמפליג מעטער ומקיא ומתכלל דעסו ודוקא למפליגים כיומוס' סמלוסוס סדומא לוס סווא סמ' וס' סטול רוס סערס על סוס דא גורת דיכא כיו סוס סולך וסוער עליוס דתכט דיכא דכר נט כנו' כמאס' סכ' אכל כסערות אין סוס נער למפליגוס כסס ולכן מותר להפליג כסס אפילו בע"ט והוא קלא יוסא ידוע לנו סאין כנומקס עסרס ספמוס וסענין דומא סווא לענין סכל' כיו כל ענין סעכא מוסד לתקן עכט כראקס וסכט כניכט סקורס סמסאו כמעסא סעגל ועכרו על עסרס סדכרוס כמאר וסא כענין סתמוין בע"ט ולכן אס' וסוא קלא ידוע לנו סאין כעמקס עסרס ספמוס סיוכו ענוק סל סממכס סממספוס כמעט' סעגל וזכרו על עסרס סדכרו' סעמסו כסנו מפי סוכור' ולכן בא זס סמיוור כענין ססערות לפי סנא' וס' סטאטכס ארס עסו' אס' סעגל לקסויוכו וסללך אס עסרס אל' סנמל סוור מן ססר ולכן כמקוס

ס כ ס 2 סויופ

מיוע לנו ר"ל לכל אדם מיתר אל המעטת המעט
ורונו למעט תשובה אם נודע לו ממקור המעטת
הוא הנוק באמור וקלקר סנהרל הנוק פחות
מעמקם עמקם סנהרר ממנו אדם מן הדברות
או מעבר אדם מהם אסור להפליג במתו ממנו עד
פגיעה עמוקת מים איסור תומין כדלקמן עסקת
בתלם הים מיעור מחסר ישראל קלס פרס אות
מכא' ונמו יפית סימיות עד אכל הטמס ואמר
רכה כר בר חס לזיו אפמו לו והוס ג' פרסאות
ובעבור מעשה העגל כאשר עמק מולין ופס
עמוק עקת מני מולין היינו אם כן עמוק איסור
תומין:

היבא דמותר להפליג מערב עקת אם נכנס
במפנה מערב עקת וקנס בה מכותה
אף על פי שמעלגת בעקת מותר והדוגמא לזה היא
עד הנו כי הוס האדם אחר נבש ה' בלבו להפליג
עמוק בקרוב היינו איכא דמותר להפליג מערב
עקת והפליג מן האומרים לאלם עולם עיקת
מענו דומה לערב עקת ועולם הוס דומה לעקת
אסין ומקל בערב עקת מהאיכל בעקת ולכן נתן
אל לנו והפליג ונכנס בספי' היינו עקת בונן בנוק
עלו הדומה להפנה באמור ועמקת בכל אדם מן
האיכרים מה טעם אם נכנס בספינה ר"ל כתיקון
המפנה בדעתו הוא גופו וקנס מכותה בענין
התעובס בתוכה אף על פי שמעלגת בעקת כי אין
ראוי לאלם להטותה או לעשות תיקון לעין עלו
בעקת ובערע כי הציקה עמוק נרוך להיות לבו
דואב בקרבו וזה אסור לעשות ובעקת רק לטות
עמק אפי' פי שמעלגת בעקת בדברים אלו דלא מני
בלאו הכי לעומה תשובה עוקר והוא מלא יבא מן
המפנה מעת עקתה מכותה ועשה עמוק לא יבא
מענה ולא יפליג דעתו ממנה:

הוצאות בעיירה במדבר וכו' גם כזה הדין בא
הדוגמא למכותה מה שאומרים להרבי
עולם מכותה ממנו דומה ליטוב ועולם זה היא דומה
למדבר אם אין אדם מוניא וזורין מן השובב ומה
יאכל במדבר ולכן יאמר הוינאים בעיירה במדבר
קס רוגמא לאלו שמכוננים בעמקם וזל קיטוב

וסעוד וזהל יודעים עמם נביכי לקלל את העקת
כלומר אם אין עומים תשובה הנס הם מעותקים
לקלל את העקת לעתיד כדאיתא בווסר פ' תרוס
כ"ל כל מעלי עקתא כרוון אולין בכלאו קושין
אערו דיכי דמייכא דאקקט ויחא ומכא קדישא
אפי' וכו' וכל איכין מחללי מכותי ונמני במדבר ויחא
לא עקי' נורא מנופיהון והעלך מביא הנוק נמו
ומכוננו לגסינס מנא' ויבאו וראו כפגרי האינעים
הפנקעים כי כו' פולגת לא עמות מן הנוק ואקס
לא עכבת מן הכפס וכמנא' כו' כריך לקלל העקת כי
מענו הסכנה לא יוכלו להעמק במדבר כי יצטנו
הנוק ביותר ולא יוכלו לעצב בעקת במדבר לכדס
לכן עלק' ימים קודם עקת אסורים לאלת סדוגט'
הוא לאופס עלקס ימים על דין קיבר עכרסו כקע
אמר כך ובהפך על פניו ואומר עולך מן הדיקת
כי ולכן קודם מעמק בדעתו עלקס ימים אלו מה
שעונם ממנו אל סמוטא אחר כך מותר לנאש
היינו עלקס ימים קודם עקת אסור לנאש מפני
כילא נתן אל לבו לטוב בעמקם וכיוס ראקס
וכפני וכפיליקי מותר לנאש מאמר עמקבון בהס
מה ונניס לו מן העונת מהס ואס אחר כך יגיע לו
סכנה וינטרך לקלל את באמור מעני פיקוח כפס
מותר ואין בו הולול באמור והעולה לארץ ישראל
אם נודתהס לו עיירה אפילו בערב עקת כיון דדבר
מנוס הוא וכול לפרס וסוד הענין סנה הוא ינעו'
בווסר פ' ויקהל דף ר"א וזל רוא דרווי כד בעי קב'ס
לאתקנא כתיקוני ולאקקטא ככפתי וכומני
וכמני עקר ארבע אנפין דכער וקיימין על היכל'
דאקרי דרוו והיינו מור דרוו וכו' ואיטון ארבע
אנפין ויהני קלא ולית מאן דימע לית בר אינון
כעתיק דאתחון להלך ואינון מתכנסין מת' ונעלי
לון אלין ושאלין לון לגו' הויה עמודא דקיימא
בא מעציתא וכו' ואינון תרין אקרון מכון הר עין
ומקראים מכון הר עין דא' הויה תיקונא דלעילא
כק' דס תפאס מתקטט ומקראים דהויה כקודס
תפאס לאתקטט וכו' הנה מכוואר מדבר ר' עמאר
איך הכמות סם עולם מן עקן הארץ למעלס
וסיינו מ' הדין והעולם לארץ ישראל היא הנקוד'

ומלקין למענין לעין דשוו כמפנה לוונס וכו' ולכן
עמאר מוס מ' כדן מותר להפליג בספינה וו
הנמוק פליגין אפי' ערב עקת מ' ווס המפני המכונה
ליו כי סנהרר הוא עמו כנודע אם הולך לכר מנוס
לעמק מתן וכלס' ופוסק עמו יוס כעל הספינה
כסודת' ישראל מ' עמדות בייס סנהרר ואמר כך אם
לא עקת אלא הוא מולך כדא' הולך אל דרוס סוכב
אל עין און ככך כלום כי כל זה הוא נורך נמי
לענין הויסוד אכל לדבר הרק דקיינו כמו קיינו
הו וסירין ברמית כי אין מקריבין ל' ל' אלא
לעורך עמקן היינו באמר דבר מלך עליון הוא
מלך עליון כדאיתא בווסר כפ' מלך כיוסע ועמיד
ארץ דא' ילך עולאס קודם און מפליגין בספינה וו
פמות מעלס ימים קודם עקת כד' לקיים עלקס
עדרינאן רוכנס עליוס ואס הוא דרך מנועט כענ
מנור לזיון עאין ביניהם כי אם מהלך יוס אחר
מותר להפליג בערב עקת והציגין כי הנס נאמר
דרכיה דרכי נביאם כדאית' בווסר ל' אינון דרכים
דכראן בה אכסין' עולאן מנא' באר מפרס מרוס
כרוס נדוכיעם וזל סס הדרכי רבים סס וליוניס
סס אמנס אם הוא דרך מ' עט כמ' קס סנותן כוס
דרך וסוא מולך ווס אחר יבד הנרוק מותר להפליג
בערב עקת ככר קנא' וזיה הוס עקת' והיינו אפי'
אפי' וביאו מפני מאופער מניב עס קודם העקת
ומתייד עמה ומקום מכהנו מלא להפליג בערב
עקת כלום אפילו דרך מנוס און מפליגין:

חא דאין מפליגין בספינה פמות מעלס ימים
קודם עקת הטעם הוא מנוס עונב עקת
עכל עלקס ימים סראקוניס יס ללס צערוכלוב
לעו כי סערא אפרא לאיו' בעלס מדות אחרונות
כסור כפי' לפי סנארמר רבליס וורדות מות ודוקא
למעל גוס בימים המלומים כסוד יוס מוק סופא דכל
דרין עמקס עלס מלומים מפני הדין הנמנ' בהס
אכל כנסרות און עוס צער מנא' וכסר ונא' מנדק
לעקות את הנון וזל סכלס ומ' יפיר וסיה ל' ארבי'
דאעס סס ארבע אנפיות דלנוכי ל' א' כס מלומי'
אלא דין עמוק ואין סיס צער להפליגין בהס
ולכן מפליגין כסס אפילו בערב עקת יוס עמני

סוף שבת וזו היא ידוע לנו שאין צעמוק
עמרה טעמים אצל במקום מיוצג לנו שמקרקע
הטעמים לקרקע סכר פתח מעמרה טעמי אסור
מעמרה אסור טעמו כלקמן
היבא דמותר להטיל מערב קצת מן הטעמים
הוא אם נכנס האדם בטעמים וזמנא
קצת הוא כיום הטעמי מרת הטעמי וקנה כח טעמיה
והכאן אף על פי שמהלכת בטעמת מותר וסוף מלא
זאת הטעמי מטעמים מעט קצת טעמיה ונקיטת
עמס:

היוצאים בעוירה במדבר לפי שנאמר כיון מדבר
הויסע וקוירה חולקת עם כדי לפקן
סכלם ולהפלים אותם והכל יודעים קריד למלל
קצת כדי להעלות סלקים קלם למעלה כדי לכנות
אותם כי מפני שהם קלם סערא אחר לא ירגיע
בצנן ויהיה מעבד לא ויכלו להטעב במדבר
בשבת לכהם לכן קלם ימים קודם קצת אסורים
לנאט שיינו כבוד הכרואס כי עם הסמלמה מדות
מקננין מן כרואס כמיקונים תלת סעיראן מקננין
בכרואס ושיינו קלם ימים קודם קצת כעולם
האצילות אסורים לנאט אמנם כיום ראשון ועני
ונלמי ביום קלם עמרו אן רוכניס עליה מותר
לנאט ואם כך יאמר לו סכנה מעניעת סערא
אמר וינטרד למלל קצת מפני פיקוח נפש כדא'
בטעם ס' כנפנו מותר ואין כאן מולול כלל והעולם
לארץ וסראל כנפס ארץ ארץ עמלך כן מורין
היא ארץ וסראל כדא' כני בכורי וסראל אם נודמנס
לו עוירא כבוד חלקים קלם סעוליס למעלה וס'
הוא סכרס אצלי במאמר חמיוני זל אומרים
לניון ככיר מרמוק יכאו אמרס מס' אוכפת לי
יעממו חמיוני כיון סאוריס לה כא סמלך או אמרס
סא מדוא מלימפס סא' גילו עמל כס זיון ונו' סכס
מלכך יכא לך ונו' לכן יאמר אם מעל עוירס כנון ס'
אע"י בערב קצת כיון לדבר מעוה סוף לתקן סכלס
כאמור וכול לפרס ופוסק עמס לקכות ואמר כך
קיסיו במדב לא ירצו לקכות עמו וכול ללכת עמס
מון למחוס מפני פיקוח נפש כאמור ואם נכנס
לעיר אקס בטעמת כבוד ס' גולמית עמלך אס כולס

כי כן נא' סליכות עולם לו ואפילו סנוסו אופ' מקון
לעיר הקדושה ורננס להכנס בעיר זו עמל' כס עיר
קמנס כרואס כווסר מוסר דכיון לדבר יענוס
נפס יס לו אלפוס אמר לכל רופ' להלך ואמנס גם
לענין כאמר נרמוז דרך הקולס כי כלו הדוניס
מל טעמת דומס:

דמט דינין השייכים לערב שבת: וכו'
ד סעיפים

א אין חולכים בע"ש יותר מג' פרסאות ברי
שיגיע לביתו בעיר חיים גדול ויובל להבין
צרכי סעודה ללבת בין שהולך לבית אחרים
בין שהולך לביתו והמ בשחוא ביישוב במקום
שיובל להבין צרכי שבת אבל אם במקום
שהוא שם א"א להבין צרכי שבת או שאינו
מקום יישוב בטוח מותר לילך אפילו במדבר
פרסאות ואם שלח להודיעם שהוא הלך שם
לשבת מותר לילך במה פרסאות בכל גונא
כ אסור לקבוע בערב שבת משתה שאינו
רגיל בימי החול ואפי' הוא סעודה אירוסין
מפני כבוד השבת שייכנס לשבת בשחוא האב
לאכול וכל היר' בכלל הא ס' ולאכול ולשחור'
בלי קביעות סעוד' אפי' סעוד' רגיל בה בחול
כל היום מותר להתחיל מן הדין אבל מצודה
להמנע מלקבוע סעודה שחוגו בה בחול מט'
שערת ומעלה:

ג דרך אנשי מעשה להחזיק בבל ע"ש
ד אם קבל עליו להתענות בערב שבת צריך
להתענות עד צאת הכבבים אם לא שפיר'
בשעת קבלת התענות עד שישלמי הצבור
ואם הוא העניח הלום צריך להתענו' עד צאת
הכבבים:

ענין אחרים ש' אדם עובד וזרין לדרכו קיסוס
לו מס' ויכל בטעמת וכך יסיה ג' טעמל
ומקון לעון סכולל סמטא אדם סראמון ומורו עליו
בית וסראל ולכן יאמר אין סולכיס בערב קצת
יותר

יותר ממלטה פרסאות וסוף דומס לממחל אל
פרכס כסליכס כוכנפס מתיגע כמורס דהיינו
כי סרעצ מרמוק עמנו מן ספורס ומן ס' ס' כמו
סאמר סככות ורעצ וסוכס סמס מנאס כסמו
וכרואס כווסר וכי סלקא לעתך כי סקכס מנאס
כסמו רעצ והרי לעולם ימינו טעמיה לקלל סכיס
מנא' מי אנו אס אספון כמות סרעצ כי אס כסוכו
מדרכו וסיה אלא סרעצ מנאס כסמו לסקכס ולכן
כאמר רמוק ס' מרעמיס ולכן אמ' אין סולכיס בערב
קצת יותר ממלטה פרסאות והוא כי סכס נמכאר
מחל כיוך אומרו' לרעצ סעוען סנימיו ואעמס
עמוכס מסיכס אותו דבר סעולס קיסאט מענו
דומס לעס וס סעולס הוא דומס לקצת אס אין
מכסל כעס מס' ויכל בטעמת ולכן יאמר מאמר
דקיס לן כי ערב קצת הוא דומס כדו לעמס
וזרין כדי ללכוליס ססכ' לעמיד ולכן אין סולכיס
כעס יותר ממלטה פרסאות' כענין ס' ס' לא ירכס
כסלכס לסתרמק מדרך סקמכס כי סכס אמר
סכמכס וכוור אס כוראך ימינו כמורמך עד אמר
לא יכאו וינו סרעצ כי ואמר סקמכס המעלס
סיונו כיומי כמורמך כאמר הוא עומד ככמו
וכנכורמו ואין דבר מונע אותו מלמטא וולת יראת
ס' ס' ס' ימינו מעוט רכוס קניס וימי סרעצ
כמו קניס סס ואמנס סקמכס סעולס סוף כעני
זמניס וימי כמורמך ואלכ' ויכאו כני' זמניס אסריס
סס וימי סרעצ נמנא כי סקמכס סעולס סס
כני זמניס מוכניס לה ואמר כך וימי סרעצ סס כני
זמניס וסכס פרסאות אלו סס דומס לאלו סעמיס
פל סקמכס ולכן אמר כי אע"פ קולענו כי סס
שיעס סמכס כיומי ססרמס מס טוב סלקו אמנס
אס לא קמ לנו גם לואת לא וסאמר עד קובאו וימי
סרעצ סס וימי סוקכס אלא אמר כני זמניס ססס
יעי כמורמך ססכניו לסס וסיה כני פרסאות' סכפ
יסור כו כוסן סלמקיס סוף ויס סרעצ היינו ג'
פרסאות ולכן אין סולכיס כנממי כעס יותר עג'
פרסאות אות סוף לבית וסראל כדי קניס ג' כיתו
סיונו קרבס כתינו לעולם ויובל להכנס ככיתו
סאימיו סמוכן לו כנון עקן כעוד סיוס גדול כי

יהיה לנון לעמוק כפורס וצמנוס ולא יכנס לסס
מסוסר איכרס ערטולא מן ססגריס סלוק דרכון
כרואס כווסר ויובל לסכין כורכס סעורס מל עמיד
לכורך סקכס אמרו מותו ומה גם לכורך סככס
עולם ססמיה ולכות לאותס סעודס סעמיד סכס
לעמס לכהם ככלל ממוק כיוס הגמול אס ימק
מגמול ססרעס ורעצ מל' ימק כין ס' לך לבית
אמר כין ס' לך לביתו סוף הדבר ממחל כל אדם
יס לו כני סלמי סלק כנ' עקן וסלק כנ' ס' זכר כוול
מלקו וסלק סכרו כנון עין' מנא' לכן סרעצ מעמס
ירמו נמנא כי יס אדם סכמכס לא כני כקיס כנון
עקן אמר סכית מנו וסכית סניו אמר ויכס כו
כאמור ולכן הוא אומר כדו סניע לבית סכמכס
סרמכס כבוד סיוס גדול לסכין כרכס סעודס לפי כו
אורסא רמיקא לכן כר' דומס לסכין ללכת כין ס' לך
לבית אמר סיונו מל סכית סוכס כו כין ס' לך
לבית סעיקרי וסני מילי כמסוא סיוסו סוכל
לסכין כורכס סכס סיונו כי וסנא כו ייטוב סרעצ
וססעוררות רומני סקכס מעמכו' כדי לסכין כורכס
קכס לעמיד אכל אס מיקיס סוף' מתיטכ כרעמס
כו אי אספאר לו לסכין כרכס כו ס' ס' ס' מיקיס
ייטוב כמס כו בעצמו מותר לילך כמס פרסאות
כך אמרו חל מנין אי קרית למכרך ולא עכך כני
גדול סכמכס מנא' יען סרעצ ולא טסרת לא
טסריו עוד לכן מאמר כו לא רעצ ולא כמכנס
ועודיונו לא יטוב גם עד קנה וסוכס לכן מותר
לילך אפי' כמס פרסאות כו סכס כמורמס סכסמס
פתח סקמכס ככניו ואס קלמ לסודיע' סוף סולך
סס ססדוממל לוס הוא כי סודיעס לכריות מס'
מעמרו רעיס וססאס ומודס ועוכ סוף סולך
למס לילך לבית סולמנו סוף סכס מותר לילך כמס
פרסאות מאמר סכס אל לנו ס' ס' ויודיע מ' ס' ס'
גדלי מ' ס' ולכן מותר לילך כמס פרסאות גם כו
ויקין מאמר סקיס ענין סור מרע מוכן סוף ס' ס'
כמכנס ולס' כדרכו ימס:
אסור לקבוע בערב קצת סעודה ומקס ס' ס'
רגיל כיומי סכול סוד סוד סדין לסודיס
סאקס ככל מעמיו סכנין מאלל ומקס מלא ירע
לאלס

לאדם הנה למנו כי עליו להכמה מוטל מהו עונקו
 אחר שטאים תרדק רעה קודו ואלו לכבודו מוטל
 עשו עונקו אחר שנתפ הטאות היא תמות אלו
 לתורה מוטל מהו עונקו אחר ויהי קרן ויתכפר
 לו על זה הטל מהו עונקו אחר יתודה ויתכפר
 לו וכה"ל והתורה אחר הטל עליה אם כן מצינה
 ואת הטל מהו עונקו אחר ויהי דברי הכס כותפי וכלמתי
 ואתמי דברי ויהי ומעשה אלו עק ותמ אובל
 ומתה לרזוני קהרי כפתרתי עם קוני ועמימי
 כאלה רזוני ולכן ואתר העיקר בהם להיות כוהר
 ומאכל ומתקת לפי כי אין לך דבר רע וער יותר
 מענו והוא הגורם הראשון לכל פשונות אחר יעשה
 האדם לתטא בהנה קטל' ואכל ועבע וקמ ופכה ל
 אלסים אחרים אם כן שואכל ומתקת הוא כערך
 על עובד אלסים אחרים ולכן ואתר אחר לקבוצ
 בערב עכס מעודה דהיינו הדגווא לפרכ עכס על
 השענש שאומרים אל קטוטא עולם מביאת ממנו
 דומס לערב עכס ולכן מו עכסן ל לכו להיות דומס
 לו העולם חוס ערב עכס דהיינו גורם לדרכו
 אסור לו לקבוצ מעודה מאכל ומתקת שאינו רגיל
 ביומי הטול ואפי' סעודת אירוסין מפני כבוד העב'
 עלתקוד עוככס תאכ לאכול בעכס וכל שיום הוא
 בכלל האיסור אמנם לאכול ולקמות בלי קביעות
 מעודה אפילו מעודה קטוא רגיל בס כמול כל
 שיום מותר לתקול מן הדין לפי כויעקר התקובס
 הוא ענין המרטה והוהו כמס הרב כמ"ל קטוא
 עוקר מן התורה והתורה את עוכס אבל מביעת
 המאכל אין זה מתקובס מן הדין על תורה אבל מנו'
 להמנע ולקבוצ מעודה קטואו בה כמול מתקובס
 קשות ולמעלה והיונתא להיות מתקובס במאכל
 ומתקת הוהה מקובס כו או יכנע לכבו הערל
 ויהיה מוכן לצבורת כוראו אמנם דרך א"י מעשה
 להשתנות בכל ערב עכס כו יהיה מוכן תמוד לפני
 כוראו :

אם קבל עליו להשתנות בערב עכס תרדק להשתנות
 עד זאת שככס כו כן משפט עשונות יתור
 ופעמי כבוד עכס מלא יהיה מעשה כו יערע
 בעצת קבלת השתנות מתקבנה עד מתפלל ויגייב

לכיתו ואם הוא עניו' הלום מכל קין עין לקבלם
 רק עד עומרו סניבור תפולקן כי אין זה התעני'
 רק שכנעס ויראס א' כמ"ק והאל סיס עשה מיראו
 עלפניו זה הלום רע וכאלר מתענכס וכנכס ומקודס
 מספיק גס מלא ועלים עד זאת שככסו :
 ובאשר נמורר לענין ראשון לערע הדיוכס אלג
 לענין סנונע למעלה כך הוא אומר
 אין סולכוס בערב עכס יותר מהקלה פרטאות כו
 מאתר סולכוס נגור עליה ענין סולכוס וסולטול
 מתקוס למס ס כמ"ק לכו ומעמי את עמך לכן
 מוכרס הוא לקיים הגורה אחר נגור עליה ללכס
 עמולעלע עד עולם התקתן אמנם זה יהיה ככל
 ומות קמול אמכ' בערב עכס ככר סקמול להקבוצ
 קדועת שיום על עכס ומס גס קדועת על ערב עכס
 קמל כו כו סס קמלי דהיינו דקוק ודק כדרגא קמל
 לפי כו וסוד הוא עמי וכלום אליו אופ' כו כליפי
 סוף ולכן ערב עכס אינה מהלכס מדה זו יותר מנ'
 פרטאות כו יהיה סרמו כבוד מלכס עולמות
 וכדאימא בתקובס' התפאה מקבנא כדאופן בעניס
 ולפי קמל דודי ורר לגנו סיינו סעולם סוד לרעות
 בגניס על קליפות ללקוט עונקוס מהס לא יהיה
 זה עשה כיום סקמלי כמנו כדו מנינע לכמות בעולם
 סאנולות בעוד סיום גדול הוא מות הת' סנקרא
 גדול קמל כו אפי' ויעמי כו גדול ה' ויובל לסכין
 דרכו סעודת עכס סתמן כבוד אכלו רעים כין
 עהולך לבית אחר כבוד סבריהס ענקרא בית ה' כין
 עהולך לביתו בעולם סאנולות וסני מילי כקטוא
 ביעוב בעקוס סקד קס בתקוס סוכל להכין כורכו
 עכס אך אם לא נכס' קס דבר סתמטך כדל' אכלתו
 יערו עם דכמי קמלי וינו עם מלכו או סאינו מקוס
 יעמי' קבואות מן הקליפות מותר לילך אמילו כמס
 פרטאות ופכה למעלה לסכין דרכו סעכס ואם
 מלך לקודיעס כביעו קטוא סולך קס בעכס מותר
 לילך כמס פרטאות בכל גוונא :

אסור לקבוצ בערב עכס מעודה ומתקת שאינו
 רגיל ביומי הטול לפי קמל' אכלו רעים קתו
 ועכרו דודים לכן דרך לפרע הענין כו זה יהיה
 בעאר הימים גס כיוס' סקמי אינכס לא יותר מוס
 לפי

כזור אוכל מיד לקיים עונקנת וועול לו יותר :
 רג הכנת הסעודות לשבת ובו ב
 סעיפים :

א' ישנים בבקר ביום ששי להכין צרכי שבת
 ואפי' יש לנכמה עכרים לשמשו ישחול
 להכין בעצמו שום דבר לצרכי שבת כו לבברו
 כו רב חסרא היה פההך הירק וק דק ורבה רוב
 יורף היו מנקעים העצים ורבי וירא היה מרליק
 חאש ורב נהפן היה מהקן הבית ומבניס בליס
 הצויבים לשבח ומפנ' בלי החול ומחם ילמו
 כל אדם ולא יאמר לא אפגים ככדי בני ויהי
 היא כבורו שמבבר השבת : כ' ירבה בבשר
 ויין ויבגרות כפי יבלתו :

אמת הדבר אחר של הגיונו כו ריוון מקדמין
 למנות ענא' וימכס אכרסס ככר ולכן
 ראוי לאת סוקרלו להמכס ככר כיוס מטי לסכין
 דרכו עכס אפי' עוד ראוי להמכסן סאס כמצינו
 לבמות תיקון גדול בכלל וכפרט כמצינה זה כי
 לענין סכלל יתן אל לכו כמס עמכאר למעלה כו
 כל הדברים סעמיס כמכס סס לנודך סיקון סטא
 ארס הראשון וקבא על ימראל לפי כו ימראל אפי' ב

כ' כשעמדו על הר מוני פסקה וסמתן וכפיקן
 סעון על ארס הראשון אפי' סודו לסיות ככראסנו'
 עי' סעעס כלתי טסור כו יעמי לסס עגל מסכס
 ולכן עשה בכל ענין מצינה אחר יעמס סאיוס
 הימראלי דרך לבנין כו לתקן מה מצברו ימראל
 על ענין כמס ונעמב ולכן כאלר ימכס סאלס
 ככר כיו עמי לסכין דרכו עכס דרך לבנין ככריאס
 סאלס כו כמלס יעיר ככר ככר ווס עמי כעניס
 ראניס נכר עפרו וכו' כמס סלכר וכן בכלל
 הדבר סוס ויכור מעמס ימראל כיוס סקמי סקמי
 באותס קדומס וסרסס וכיוכס כגניס וכעניס
 לקבל ססורס וסעסכ ויען כל סעס קול א' ויאמרו
 בעמס וכעמס וככן יהיה זה סיקון לעון סכלל
 קוס סיס מוכס אל סמרכן וסגלאת כמס סל נאמר

אם קבל עליו להשתנות בערב עכס על אופס
 עורך למקן את כפסו ונודך להשתנות עד
 זאת שככס ווס אי אופתר לסתלים פתוככוד
 סעכס כו הוא סעודת מנה לכן מערס כעמס קבל'
 סעעניס עד ענא' סכוד מן סתפלה :

ואם היה תענית הלום יכתאר כמקומו מס
 עועיל סעעניס לבטלו ועכל סכן קדועת
 עכס ומס מעענין עעניס הלום כמכס סיינו
 למעלה אחר גדול מקווען לו גור דין על עכסיס
 עכס ולא ראיוס כראיוס ולכן אחר סתפלה על

ולעמוד בזה חסד' ולעולם סכא כדאית' בתקונינו
כד נעמוד נחת רוח לזיוור' למעט' וסכ' גומל
עמו כלו קבכה לעולם:

ולענין דזיק הפונס למעלה ית' בזה כמילדבר
ה' כי כאשר האדם מתקיים למעלה רגון
קונו על ידי אורו מעשה בעשה תוקן גדול למעלה
כדאיתא ביוסר' פ' ויקח' דף ר"א וז' כד סלק' בעמ'ת'
כדאיתא בתמ' דרקי'אל ל'גול' אורמ'ן לה לכומ'ן
אפר'ין לאינון מרע'נותא וכו'ס' ל'כא באורייתא
כד סלקא מתעטרא מאן' דעמעטרא ואסתרא
סולק'ס לסהוא כדאיתא ב'ר'ס' פ'כל' סנה' מכו'ר'א
סמא'ר' כי האדם מתורס' וכמ'ס' מעטר' סה'ס'
ל'ה'כ'ס' וכדאיתא פ' ע'ק'ן ב'כ'ו מכד'ר'ו אכד'ר'ו
וכ'ס' האדם כבקר' ב'י'ס' ע'ק'י ל'ה'כ'ו נר'כ'ו ע'כ'ס'
וכ'ס' מק'י'ס' ע'ס' הולך' ע'מ'י'ס' ופועל' דק' כדאיתא
בווסר' פ' א'ס'ר' דף כ"א וז' מ'ן פועל' דק' אלא א'ל'ק'
אינון דע'ק'ו' למטר'ונ'פ'א כמ'ק'ונ'ס'א ב'כ'ונ'ס'א
בעט'ר'ס'א כל' ק'ד' פועל' דק' אק'ר'י ול'כ'ן אפילו י'ת'
כ'מ' עבד'י'ס' וע'מ'ר'ת'י'ס' וע'מ'ל' ל'ה'כ'ו בע'צ'ו' נור'
הע'כ'ת' וי'כ'ו'ן למ'ג' בווסר' פ' כ'ר'אית' דף מ'ז וז' י'ס'
ס'מ'י' מ'י' מ'נ'א כ'כ'ול'ס'ו י'מ'י' ל'א א'מ'ר'ב'ו ה'א
אל'א ה'כ'א כד א'מ'ת'ל'ל' ע'למ'א א'מ'ת'ר'ת' וק'כ'א
ב'ד'כ'ור'א כ'כ'י'כ'ור'א מ'ד' ה'א כ'מ'י' למ'ה'ו כ'ל'א מ'ד' וכו'
וה'כ'ס' מ'כ'ו'א מ'ד'ר'י' ס'מ'א'ת' א'מ'י'כ'ו'ר' ס'ע'נ'ו' כ'מ'ע'ל'
אל' הנק'ב'ה ע'ס' ס'כ'ר' ע'ד' ע'ק'ו'ס' כ'י' אפילו בע'נון
ס'כ'ו'כ'י'ס' ע'ס'כ'ו'ר'י'ס' א' ע'ס' ע'ק'ו' וכו'ן לע'נין ס'כ'ו'ר'
ס'ס' מ'כ'ו'כ'ו'ר'י'ס' כדאיתא בווסר' פ' ו'ר'א' דף כ"ו וז'
כ'אל' מ'ד' א'מ'ת'כ'ו'ל' ל'ס'ו מ'ג'ו א'מ'ת'ל'ר'ו'י'א ד'ל'א כ'ת'ר'
וכ'ו'י'ו' ס'מ'א'ת' ד'א'מ'ת'מ'ו' כ'כ'ו'כ'א ל'מ'וד' ת'ס' ל'ל'א
א'ת'פ'ר'ת'ן ל'ע'למ'י'ן ס'ד'ג' ו'ג'ס' ס'ק'י'מ'ו'ת'י' א'ת' כ'ר'ו'ת'י' א'ת'ס'
א'ת'מ'כ'ר' ע'ע'ת' מ'ק'ב'ס' א'ת' ל'י'ס' ל'כ'ר'כ'ע' ל'מ'י'ל'ק' ד'ק'א
א'י'ס'ו' ק'א'מ'ר' ל'ל'א פ'ר'ת' ל'ון ד'כ'י'כ' ב'אל' מ'ד'י' ו'ג'ס'
ס'ק'י'מ'ו'ת'י' א'ת' כ'ר'ו'ת'י' א'ת'ס' כ'ג'ון ל'ק'י'מ'א' כ'כ'ו'כ'א
פ'ר'כ'ו' ס'כ'ס' מ'כ'ו'ר' מ'ד'כ'ר'י' ס'מ'א'ר' ע'כ'א ל'ל'מ'ד' ע'ל
ס'ד'י'כ'ו'ר' כ'מ'י' כ'מ'ק'א'ל'ס' וכו'ר' מ'פ'ו' ס'מ'וד'ת' ע'ל'יו'נ'ס'
י'ת'י'ס' ו'ק'ר' ל'כ'ר' ס'ק'נו מ'ז'ו'ת' וכו'ר' ו'כ'ס'ה' ו'ל'א י'ת'י'ס'
ג'ור'ס' פ'יר'וד' כ'י'כ'ו'י'ס' ס'ל'ל'ס' ו'כ'ס' ל'מ'ד'נו כ'ע'נין
ס'כ'פ'י'כ'ס' ע'מ'ל'ס' ס'מ'ע'י' ה'א ד'כ'ו'ס' כ'מ'י' ו'כ'י'כ'ו'ר'

ע"ס

כאן קרבו פקודות העיר וזה נאמר בעגל וכיום
פקדי ופקדתי עליהם הטאתם הא למדת שסברין
והגלות היום בעון העגל ומרמז מני כמקד עמנו
כאשר יביא במקומו ולכן בסעודה זו אחר מעשים
האלה לסיבון נרבי מעודת עקת סוף ימים זכרון
למעשה קבלת התור' נכתב בו מעשה בסעודה שליש
ונסעודה ורד גס הא מכוון לציון הפרט לסיני
כל אה עורר ונתגבר עלי ישרו כי סעודה אהו
ועוד יעור כבקר בבקר לסרוב אהו כמקד'ל ושרו
על אה עתמ'ת' ע'ל'ו ככל י'ס' מ'כ'ו'פ'ת' ר'ע' ל'כ'ר'ו'ן
ועתק'ס' ל'ה'מ'י'ו' ו'ל'ול'ו' ס'ק'ב'ס' ע'ו'ר' א'ת'ו' ל'א ה'ס'
י'כ'ו'ל' ל'ו' כ'מ'א'מ'ר' פ' ל'א י'ע'כ'ו'נו כ'י'ו' ו'ת'כ'ו'ן א'מ'ר' ת'ל'
ס'ג'ו'י'ו' כ'א' ל'ס'ר'וג'ך ה'ק'ב'ס' ל'ס'ר'וג'ו' ו'ל'כ'ן י'כ'ו'ס'
כ'כ'ר' כ'ו'ס' ע'ק'י' ע'ל' כ'ל' ס'מ'י'כ'ו'ת' א'לו ל'ה'כ'ו'ן נ'ר'כ'ו'ו'
ועל ידי כך ס'מ'י'ת'ן א' ל'כ'ו' ל'ס'כ'ו'ן נ'ר'כ'ו' ע'ק'ת' ס'ע'ו'ר'י'
ל'י'ר'ת' מ'ק'ו'מ'ו' ב'ג'ן ע'ק'ן ו'ל'ע'ו'ל'ס' ע'כ'ו'ל'ו' ע'כ'ת' ו'ל'כ'ן
אפילו ע'ק' ל'ו' כ'מ'ס' ע'כ'ד'י'ס' ל'מ'מ'ו' י'מ'ע'ל' ל'ה'כ'ו'ן
ב'ע'צ'ו'מ'ו'ס' ד'כ'ר' כ'י' ע'ל' ו'ה' כ'ו'י' כ'ו'ס' א'מ'רו' א'ס' א'ין
א'כ'ו'ל'ו' מ'י' ל'י' כ'י' א'י' א'פ'ת'ר' ל'ת'ק'ן ס'ע'ק'ן ע'ל' י'ד'ו' ס'ו'ל'ת'
אל'ס' מ'י' ע'ע'ו'ת' א'ת'ו' ו'ע'ל' ו'ס' א'ז'ר' ס'כ'ס' כ'מ'ס'מ'י'ו'ס'
ד'כ'ו'ר'ו'י' י'א'כ'ל' ו'מ'י' י'ו'ס'ת' ס'ו'ן מ'מ'י' ו'ל'כ'ן י'מ'ע'ל'
ל'ה'כ'ו'ן האדם בעצמו ע'ס' ד'כ'ר' ל'נ'ר'כ'ו' ע'כ'ת' ל'ת'ק'ן
ע'נ'ין ה'ע'מ'ש'ה' ע'ל' ס'ע'ב'ר' וע'ל' ס'ו'ס'ה' ע'ל' ס'כ'ל'ל' וע'ל'
ס'פ'ר'ט' ד'ח'א' ר'כ' ס'מ'ד'א' ה'י'ס' ע'מ'ש'ך' ס'יר'ק' ד'ק' ו'א'ף
ע'ל' ג'כ' ד'א'מ'ר' ר'כ' ס'מ'ד'א' ל'א כ'ע'כ'ת'ו' א'כ'ל'י'ת' י'ר'ק'א'
ז'ל'א כ'ע'ת'ו'ר'ו'ת'ו' א'כ'ל'י'ת' י'ר'ק'א' כ'א'ת'ר'א' ל'י'ע'ו'ל' י'ר'ק'א'
ל'ע'ו'ל' כ'ת'ר'א' ו'כ'ו'ר'י' א'י'ע'כ'ר' כ'י' ס'ו'א' ל'א ה'י'ס' א'כ'ל'
א'ת'ס' ו'ס' ה'י'ס' ל'א'כ'מ'י' כ'י'ת'ו' ו'כ'ר' כ'ו'י'ר'ת'ו' מ'א'ת' ז'ס'
כ'מ'י' ס'יר'ו'ת'ו'ס' ו'ל'כ'ן י'ת'כ'ו'ן כ'י' ה'א' ד'ר'כ'ס' ו'ר'כ' ו'ס'ף
ס'י'ו' כ'ו'ק'ע'י'ן ע'ג'ו'ס' ו'ר'כ'י' ו'ר'א' ה'י'ס' מ'ל'י'ק' ה'א'ת' ו'ר'כ'
כ'מ'ת'ן ה'י'ס' מ'ת'ק'ן ס'כ'י'ת' ו'ע'כ'ו'ת' ס'כ'ל'י'ס' ס'ר'ו'כ'י'ס'
ו'ע'פ'ס' ס'כ'ל'י'ס' מ'ל' מ'ול' ו'ל'ול'ו' כ'י'ג'ו'ר'ת'ו' פ'ן י'א'מ'רו' ל'י'
פ'ל'א מ'מ'ק'ל' ע'מ'ל'י'ס' ה'ו'א כ'ת'ת'י' ע'ג'ס' ל'מ'ד' א'ת'
ע'ת'מ'ל'י'ס' א'ו' י'א'ח'ו' כ'ר'ו'ן ל'כ'ו'ל' ו'ל'א ל'מ'ד'ו'ס' מ'ד' כ'י'
ל'א כ'ס'ד'ר'ת'ן ס'י'ו' ע'ו'ס'י'ס' ה'ר'א'ק'ו'י'ס' מ'ע'מ'ק'ס' א'מ'נ'ס'
ע'ס'ס' ו'ל'מ'ד' כ'ל' א'ה'ס' נ'ל'א י'ו'נ'א' ע'ט'כ'ס' ל'י'מ'ר' א'ת'ג'ו'ס'
כ'כ'ו'י' כ'ו'ס' כ'י' ו'ה'ו' כ'כ'ו'ת' ל'כ'כ'ד' א'ת' ע'ס'כ' ו'ל'כ'ן כ'א'מ'ר'
כ'י' מ'כ'ו'ר'י' א'כ'ד' ס'ק'ב'ס' כ'ע'צ'ו'מ'ע'כ'ד' א'ת'ו' ב'ג'ן ע'ק'ן

ע"ס ו'ג'ס' ס'ק'י'מ'ו'ת'י' א'ת' כ'ר'ו'ת'י' א'ת'ס' ו'ל'כ'ן י'ת'י'ס'
ו'ק'ר' ה'א'ל'ס' ג'ס' כ'ע'נין ס'מ'ע'פ'ס' א'ו' כ'א'ז'ר' י'מ'כ'י'ס'
כ'ו'י'ס' ס'מ'ע'י' ל'ס'כ'י'ן נ'ר'כ'ו' ע'כ'ת' י'ת'י'ס' ע'מ'כ'ו'ן ל'ס'כ'ר'
ס'כ'כ'ס' כ'ו'י'ס' ס'מ'ע'י' כ'א'מ'ור' כ'מ'נ'א' כ'י' י'ת'י'ס' מ'ל'ס'
ב'מ'ת'ק'ס' כ'י'כ'ו'ר' ב'מ'ע'פ'ס' ו'ל'כ'ן י'כ'ס' ל'ה'י'ו'ת' ע'ע'מ'ס'
ז'ס' ג'ור'ס' ל'ו' ס'מ'ל'י'מ'ו'ת' כ'מ'ל'ק'ס' ו'מ'נ'י'ס' ס'ו'ס' ו'ע'ת'ד'
ו'ל'ו'י'ן ס'מ'י'ס' כ'א'מ'ר' כ'מ'כ'א'ר' כ'מ'ל'ק' ס'ק'ו'ר'ס' ס'ו'א'
ק'ני'ת' ס'מ'ל'י'מ'ו'ת' כ'כ'ל' ס'מ'ק'י' כ'מ'ת'ו' כ'ל'ת'ק'ן:

רנא שלא לעשות מלאכה בעשמן
המנהגה ולמעלה ובו' סעיפים

א העושה מלאכה בערב שבת פן המנהגה
ולמעלה אינו רואה סימן ברכה יש מפרשים
מנהגה גדולה יש מפרשים מנחה קטנה:
כ לחקן בגדי ובלוי לצורך שבת מותר בל
היום והוא הדין למי שבוית סברי לעצמו
דרך ליבורו:

מבני עמאלות העלאתם ע"ל מלאכות על
מול וע"ן כי עיקרא סכ' עמ'ס' מלאכת
עמ'י'ס' ו'א'ר'ץ ו'כ'ל' ס'כ'כ'ר'א'י'ס' ו'ס'כ'ל' ע'מ'ס' כ'ד'י' ס'מ'ר'א'ל'
י'ע'מ'ד'ו' ע'ל' ס'ר' מ'י'נ'ו' ו'י'ק'ב'לו' א'ת' ס'ת'ור'ס' ו'י'ק'י'ו'מ'ו'
מ'ל'א'כ'ס' ו'ז' ע'ל' ס'ת'ור'ס' ו'ס'מ'ע'ו'ס' כ'י' מ'ל'א'כ'ס' ס'ו'א' כ'מ'ו'
ע'מ'ל' ו'ס' ק'ל'ק'לו' ה'ע'מ'ס' כ'מ'ע'ק'ו' ע'מ'ע'ס' כ'ל'מ'י'ט'ה'ו'ר'
ז'ע'וד' ו'ס'ת'ר'ו' ל'ו'ו'י'ז'כ'ו' ל'ו'ל'כ'ן כ'א' ע'נ'ין ס'מ'מ'כ'ן
ל'ת'ק'ן ו'ו' ס'מ'ל'א'כ'ס' ו'ל'כ'ן כ'א'ת'ר'ו' מ'ל'א'כ'ו' ע'ל' מ'ול' כ'ע'כ'ת'
ז'ול'ת' מ'ל'א'כ'ת' ע'מ'י'ס' ל'ס'ע'מ'ד' מ'ל'א'כ'ת' ע'מ'י'ס' ו'א'ר'ץ ע'ל'
ס'ת'ור'ס' ו'ל'פ'י' כ'י' ע'נ'ין ס'ק'ל'ק'ו'ל' ע'ל' א'ה'ס' ס'ר'א'מ'ון ס'י'ס'
כ'ו'י'ן' ע'מ'ר' ע'ע'ו'ת' ו'ק'ל'ק'ו'ל' י'ק'ר'א'ל' ה'י'ס' א'ת'ר' ס'מ'ת'
כ'מ' ו'י'ר'א' ס'ע'ס' כ'י' כ'מ'ע' ע'מ'ס' כ'י' כ'א'ן ע'ק' ע'ע'ו'ת' כ'ו'י'ס'
ז'ל'א כ'א' מ'ן ס'ס'ר' ל'כ'ן ס'ע'ו'ת' מ'ל'א'כ'ס' ע'ל' מ'ול' כ'ע'ר'ב'
ע'כ'ת' מ'ן ס'ע'נ'מ'ס' ו'ל'מ'ע'ל'ס' א'י'נו' ר'ו'א'ס' ס'י'מ'ן כ'ר'כ'ס'
ל'ע'ל'ו'ס' ו'ל'פ'י' כ'י' י'ת' מ'ע'ר'ת'י'ס' ס'ה'ו'א' מ'כ'מ'ס' ג'ד'ו'ל'ס' ו'ג'
מ'ע'ר'ת'י'ס' מ'נ'ת'ס' ק'מ'נ'ס' ו'א'מ'נ'ס' מ'א'מ'ר' כ'י' ס'ל' א'מ'רו'
ס'ת'ס' ס'ע'ו'ק' מ'ל'א'כ'ס' מ'ן ס'ע'נ'מ'ס' ל'מ'ע'ל'ס' ר'א'ו'
ל'ס'ק'מ'י'ר' כ'ו'ס' ו'א'מ'נ'ס' כ'מ'נ'א' ס'ו'כ' ע'מ'ס' ל'מ'ני' ס'ס'כ'ר'ו'ת'
כ'א'מ'ר' כ'י' ל'כ'ר'ו'י' ס'ה'ו'מ'ר' מ'נ'ת'ס' ג'ד'ו'ל'ס' ס'ו'י' ו'ל'פ'י' כ'י'

ס'ע'י'ק'ר' ק'ר'א'ו' ל'נו' ס'ו'א' ל'ת'ק'ן ס'ע'ו'ן ע'מ'ע'ו' מ'י'ר'א' ו'ס'
ס'י'ס' כ'ו'י'ן מ'נ'ת'ס' ג'ד'ו'ל'ס' כ'א'מ'ר' מ'ת'כ'א'ר'מ' ס'ו'ס'ר'
ל'ת'ק'ן ו'א'מ'נ'ס' ל'כ'ר'ו'י' ס'א'ו'מ' מ'נ'ת'ס' ק'ט'נ'ו' ה'י'ס' ס'מ'ע'ס'
מ'מ'כ'י' פ'ו' ס'ת'י'ק'ו'ן ס'ו'א' ע'ל' ע'ו'ן ר'א'מ'ון ע'ל' א'ה'ס' ר'א'מ'ון
כ'י' א'ז' ה'י'ס' ו'ע'ן מ'נ'ת'ס' ק'מ'נ'ס' א'מ'נ'ס' ע'ו'ן י'ת'ר'א' כ'כ'ר'
כ'ת'ק'ן ע'ל' י'ד'ו' מ'ז'ע'פ'ס' ס'ע'מ'כ'ן מ'נ'ת'ס' כ'י' מ'ת'י' ס'ס'כ'ר'ו'ת'
ד'ק'ו' ו'מ'ד'ו' ו'ר'א'ו'י' ל'ס'ת'מ'י'ר' מ'ו'י'ן מ'נ'ת'ס' ג'ד'ו'ל'ס' ו'ע'
ג'ס' כ'י'ת' ע'מ'ס' כ'כ'ר' ל'ע'נ'ין י'ס'וד' כ'י' מ'א'מ'ר' ע'כ'ל'
ע'נ'ין ס'ע'כ'ת' י'ת' כ'י' ס'ס'ע'ו'ר'ו'ת' ל'א'ת' ס'מ'ר'א'י' ל'ה'ר'מ'
ע'ס' מ'ע'מ'י'ו' כ'כ'ל' ס'מ'כ'ו'ע' ו'ל'ע'מ'ו'ת' מ'ס'ת' ע'מ'ו'ס' כ'י' כ'ן
ע'כ'ע'ת' י'מ'י' ס'מ'כ'ו'ע' ס'ס' ד'ג'מ'א' ל'ו'י'ן מ'י' א'ה'ס' ס'ל'א'
ז'ס' ד'כ'ר'ו' כ'פ'ס'ו'ן ו'מ'י' כ'מ'ו'ת'ו' כ'ס'ס' ע'כ'ע'י'ס' ע'מ'ס' מ'ה'ו'
י'מ'ו' ו'מ'ה'ו' מ'ל'ת' כ'ס'ס' ז'ל' כ'י' י'ס'י'מ'ס' ע'ל' כ'ר'א'מ'י'ת' ע'מ'ס'
ו'מ'י' כ'מ'ו'ת'ו' ל'פ'י' כ'י' מ'א'ת'ו'ת' ע'מ'ס' ס'ר'ץ כ'ס'ס' ס'י'ס'
ע'ל' כ'ל' האדם כמקד'ל כ'פ' א'ס' מ'ר'ו'י'ס' י'מ'ו'י' ו'ל'כ'ן כ'ס'ס'
כ'ל'ו'ל'י'ס' ע'כ'ע'י'ס' ע'מ'ס' כ'מ'ס'פ'ר' ס'ו'מ'י'ס' ו'ל'כ'ן כ'ו'י'ס' ס'מ'כ'
כ'י' ס'ול'ך' האדם א'ל' כ'י'ת' ע'ז'מ'ו'ל' ו'א'ין ס'ת' מ'ל'א'כ'ס' ז'ול'ת'
ס'ה'ו' מ'ג'מ'ל'ע' ס'כ' כ'י' כ'ל' י'ו'ס' ס'ו'א' ע'ו'ל'ת' מ'ס'פ'ר'י' ל'כ'ן
כ'מ'כ'י' ו'ס' ס'מ'כ' ל'ו'ג'ת' ל'י' מ'ל' ע'ל' ל'כ'ן א'ין כ'ו' מ'ל'א'כ'ס'
ר'ק'ן מ'ל'א'כ'ת' ע'מ'י'ס' ו'ל'כ'ן ר'א'ו'י' כ'ו'י'ס' ס'מ'ע'י' מ'ס'ת' ע'מ'ס'
ס'י'ס' ע'ל' ע'מ'י'ס' ע'כ'ת' י'ת'ק'ן ע'מ'ע'ו'י' ו'ע'י'ר' כ'כ'ר' כ'כ'ר'
ל'ק'נ'ו'ת' נ'ר'כ'ו'י' ע'כ'ת' כ'ל'ע'ל' ד'ו'ס' ל'כ'ר'ו' ו'י'ס'ו'כ' א'ל' ס'
ו'י'ר'מ'ט'ו' ו'ל'כ'ן א'ס'ו'ר' ל'ע'מ'ו'ת' מ'ל'א'כ'ס' מ'ן ס'מ'י'כ'ס'
ו'ל'ע'ל'ס' ל'ס'ע'ו'ר' ל'כ'ו' ל'מ'ו'כ' א'ל' ס' מ'מ'ל'א'כ'ס' ע'ל' מ'ול'
ע'מ'ע'ס' ל'פ'י' ר'ו'כ' ס'ק'נ'י'ס' ו'ל'כ'ן א'ס' מ'ו'י'ע' ע'צ'ו' מ'ו'י'ן
מ'נ'ת'ס' ג'ד'ו'ל'ס' ע'ס' ט'ו'כ' ת'ל'ק'ו' ו'ל'כ'ן ל'א' כ'א'מ'ר' מ'ל'א'כ'ס'
ס'ה'י'א' ל'כ'ו'ר'ך' ע'צ'ו' מ'ס'ד'ו'ג'מ'א' כ'ד'ו' ל'ת'ק'ן ע'י'ב'ע'י'ו' כ'י'
ס'ס' ס'ג'ו'ר'ת'י'ס' ל'מ'ק'ל'א' ו'י'ת'י' ע'ר'ו'כ' כ'ל'א' ל'כ'ו'ס' כ'מ'ע'פ'ס'
ס'ר'ע'צ'י' ס'ה'ו'א' ע'ר'ט'י'ל'א'י' א'כ'ל' י'מ'ע'ל' ל'ה'י'ו'ת' ל'ז'
ג'ד'ו'י'ס' ט'ו'כ'י'ס' ס'ס'ס' מ'ל'ק'א' ד'ר'כ'ו'ן כ'ד'א'י'ת'א' כ'ו'וס'ר'
ו'י'ס'ו'ך' ר'כ'ב' ו'ז'ל' כ'ת'י'א' א'ת'ר' ר'כ'י' ו'ו'ס'י' כ'מ'ע'פ'ל' ד'ו'מ'י'
ד'כ'ר' כ'מ' א'ת'פ'ת'ק'ן ק'מ'ו'ס' מ'ל'כ'א' א'ת' ו'כ'א'ס' ד'א'ת'פ'ת'ק'ו'
ו'ו'מ'ו' ו'ד'מ'ו'ק'ן מ'ק'מ'י'ס' מ'ל'כ'א' ו'א'ו'י'ת' ו'כ'א'ס' ד'מ'ת'פ'ת'ק'ן
ו'ק'ר'ו'י'ו'ן ל'מ'ל'כ'א' ו'ס'ס' נ'ל'מ'ר' דף כ'ר'ד' ז'ל' ת'א'כ'א' ו'כ'א'ין
א'י'נו'ן ד'י'ק'ו'י'א' ד'ו'י'מ'ו'ה'ו'ן ו'כ'א'ן ו'א'ת'פ'ת'ר'ו' ל'ע'ל'ת' ל'ד'א'י'
ז'כ'ד' כ'פ'ת'ק'ן י'ת'ת'כ'ר'ן ב'ל'ס'ו' ו'א'ת'פ'ת'ו' ל'כ'ו'י' י'ק'ר'
ל'א'ת'ל'כ'ת' כ'ס'ו' כ'מ'ת'א' ו'כ'ה'ו' ל'כ'ו'ת'א' ו'כ'א'ן ל'א'ת'ע'נ'ג'
מ'ע'נ'ג'א' ל'ע'ל'ת'א' ד'א'ת'י' ו'כ'ה'ס'ו'א' ל'ה'ו'א' ו'מ'י'ן

ו ב ג ד ה ו ז ח ט י

לא תיזיל וליזקס וכל אינון דאית לסו לכווא יקומון סהר ויקויזכו כמו לכוס וגו' סהס מכואר מדכרו סגמא כי על דיו מעמק האדם זוכס לאות לכוסים לעמא דלמי ולכן בא הדוגמא כוס לסתיר לאדם לתקן כגדיו וכליו לנזרך סמכס והוא דוגמ' לכגדיו סהס סלוקא דרכן לכוס אוקס כגן עקן לעולם עכלו עקס ולכן מותר לתקן אוקס כל סיום והוא סדין למי סמכוס ספרי לעצמו דרך לימודו כי מותר לו לכפוס כי זה הוא מלאכת עמיו

ולפי כי ענין המלאכה על סול כעסק על ימי מטטרון ציצול סינירס עסס מולין דטסרס כדאיתא בזהר לכן סעוס מלאכס בערכ עקס סהוא דוגמא לכדוק עליון כלל מאע' סוסר ססדוק סווס עסו ולכן אינו רואס סוון כרכס לפי כי סל סגיו סקרו כלל אקס סרו כלל כרכס עקאמר לסנס כרכסא כותך וכל' זכר ונקב' כראס ויכרך אוקס וכוס סקטי כרך לסכר ולימוד סאקס עליוכס פס סדוק סלכן נאמר סקטי כנסוסס סא כדי לסכר סאקס ככעס כלל ולכן סעוס מלאכס ען סענסס ולמעס סהוא וכן סעוס מלאכס ען עליון אינו רואס סוון עקס סעמק לאדם ען סאקס רואס ס' ולפי כי ים ספרעיס מעסס גדולס ויג ספרעיס מעסס קטנר ראו לסמור עוטן ענקס גדולס ויג סמך לדכר עכ' סס סגדולס לאס ועס סקטנס סלס ואינוס לתקן סאסס כגדיו וכליו לנזרך ככס מותר כל סיום דכסו כמי כעמא עקן סכגרי' וסליס על מעל' סס אמר סלול סווס סכנס' לו כגדיו וכליס סווא סקן לה כגדיו וכליס ולפי כי כל כגדיוס נפל כסס סערד עוטן עכ' כעס אמרסו כוע פורפירא דליס לכן ראו לתקן סכגדיוס וכעו סלול כססוק מעסס כגד כיוס קרא יום סכדונג כוכולכאמר סרעס ליסרל סעסס סהס עני לכוכי' כגדיו כקוכס וכגדיו מלכוכן טוכ לכוכן כוס כעס' ססאסס סקן כגדיו כדי לסיו מכלל רואי ס' וסוסכי עעו סווס סקוקן כעסס סאפור כדאיתא כוסר וכוסר וסוס מכלל סעלל עק כלא' פ' אמור סוכס למעסס סלן אינון דעמקנין למטרונסא סנסס וסעראס ולכוסס סווס סדין למי סמכוס ספרסס

לעצמו דרך לימודו לאיכא פרתי לטוכוסא וכדאיתא כוסר סרעס פרעוס כוכס כדיו סס אוקסו יסו עמייד אוקס עיון עס:

ונב מלאכות המותרין והאסורין להתחיל בעש כדשיהיו נגמרינ בשבת: ובו ד' סעיפים

א מותר להתחיל במלאכה בערב שבת סמוך לחשיכה אף על פי שאינו יכול לגמרה כבעור יום והיא נכרה פאליה בשבת כגון לשרות דיו וספמנים במים והם נשרים כר' חשביר ולתרו אינין של פשהן לתנור כדי שיחלבנו ולתת צמר לתוך חיררה שאינה על האש והיא מוהה בשיט שאם היא על האש אסור שפא יתתה ואפילו אינה על האש אם אינה מוחה בשיט אסור שפא יגיס בה בבף והמגיס בקורה אפי' אינה על האש חייב משו' מבשל' ומוהר לפרוס מצורות היה רגני' והן נצודים בשב' ומותר למכור לכברי ולהמעינו סמוך לחשיכו ולבלבר שיצא מפחה ביתן מבעי: כ ומותר ליהן כגדיו לכוס כברי ועוררות לעבדן סמוך לחשיכה אם קצץ לו רמייס או שעושה אותס כטוכס דנאה והוא שלא יאמר לו לעשות בשבת ויג שייעשה הנכרי הפלאכה בביתו ואם ראהו עושה מלאכתו בשבת אם היה עושה בטובת הנא' צריך לום' שלא יעשה בה בשבת.

ג ואם היה מלאכה מפורסמ' וידועה שאינא של ישראל ועושה אותה במקום מפורסם מוב להחמיר ולאסור: ד כל שקצץ אף על פי שעשה הנכרי מלאכה בשבת מותר לישראל ללוש חבלי בשבת עצמו וכל שקצץ אדעתא דנפשיה קא עביר:

ס ומותר לפתוח מים לגנה והם נמשכים וחילבי' בכל השבת ולהניח קילור עבס על העין אף על פי שאסור להניחו בשבת' ולהח מונכר החח הכלים והם פתגמרי' מ'יה כל השבת ואפי' מוגמר מונח בכלי ראין אדם בצוות

מצוה על שביחת כלים: ולהת שעורי' בניית לשרותן' וטוענין בקורת בית הכר והגת מבעור יום על ותים וענבי' והשמן והיין היוצא מהם מותר וכן כוסר ומלילות שריטקן מבעי' מותרים חמשקים היוצאים מהם ומותר להת חמים לתוך ריחים של מים סמוך לחשיכה: ו לא יצא אדם ערב שבת סמוך לחשיכה במחצו בידו ולא בקולמוסו שפא ישבח ויצא אבל מותר לצא' בהפלין סמוך לחשיכ' לפי שאינו שוכחן: ו מצוה למשמש אדם בבליו בערב שבת סמוך לחשיכה שלא יתייב בהם ובר שאסור לצאת בו בשבת:

אשר נכבאר למעלה מענין המלאכה אמר נאמר כעמק לסיקן סעון סקיל' על אדם סראמון ויפארל עמו על סון זס כמ' עס וסעס כאלס עכרו כרית כעמק' וסווא ענין סעסס לאדם לסעיר אוקס לסמיר מלאכ' ס'סאמורס מעל' לתקן כל מעמיו לסיוק' עוכן ליום סעכס כגן עקן ועולם סכא ולכן כמי בא כוס רמו לכל סאמור מותר לסקמול במלאכס בערב עכס סמוך לתקסס וסווא סעסס גדולס לאדם כי סנס סזייר' סכסוכ נאמר וכוכר אכ כוראך כיעמי כמורכך עד אקר לא יכואו ימו סרעס אלו ימי' סוקנס וככר ככבאר למעלה כי סס עני' זמניס מיעוט ימו עקוסס סס ומניס אמר סס מעוקלים ומוכניס לאדם לעשות עקוסס ואמנס מי עקוסס סקסל כענין ולא דעס ולא תכנס לתקן מעמיו וסוכ אל ס' וירמסו גס עד זקנס ומניס זקסס כו סווא לא ידע ואקס לכן כאמר יעול למעככ אז יקן אל לבו כדאית כו קרב עס סקודקו וסצריכ עקמו כדאיתא כוסר ויקרב אליו רכ סכונל זס וכר סטוכ ויאע' לו מה לך כרנס בעניס קום קרא אל' אלסך כו גדולס סעפסל לפני סקכ' ס כעמק' סלול יסעמס' ס לבו ולא נאכד ולכן יאמר מותר לסקמול מלאכס בערב עכס סווא דוגמא לאדם עקלמו לו עקיס עכס סאמור עכא לעשות מלאכס גדולס סווא סעקוכס ווס היס סמוך לתקסס כערק סעיסס כע'ס עכס אינון עד דכא

עד דכדוכס על כעס כעמק' וסוויכו סמוך לתקסס כלל וכל סעמק סצריכ עמקו עול' לסקמול מלאכס וו סמוך לתקסס אף על פי שאינו יכול לגמרה סעלאכס על סעקוכס מועיל לו מאד כססווא ד'קסע אמר סאמר לו רכי פאיר סווד כך ואמר לוס ועד כיון מקכליס אמר לו רכי פאיר ולא כן כתיב עככ אכנס עד דכא עד דכדוכס על כעס והועיל לו לאליסע ע'ס' כו כאמר כאס כמו לפני רכי אמרס לו רכי פרנסני אמר לס כמ' מיאת אמרס כמ' ליסע אמר רכו ולא כתיב לאןןן לו וכו' באס אס מן סעמס ולכנס סעסלו וליס' כוסר פ' כנסס דף ר'ך וכל כמאול אמר איתס הולך עמס וכי כל ככו סלמא אזלי למאול אין אבל סלקין מ' ד דכתיב מרוד סאול ויעל וגו' ואפילו כדקיס געורוס כמקון עקן אמאי כמקן כגון דעליון כעס סייכין וסלקין לו עמקן לצילא יעמן עבדין לון לסרסר כעמק' ומאן אינון אינון לסרסרו כעקוכס כסאו עלמא ולא וכליו ואסלקו מן עלמא דקיסא כתיב כניכסן גו סאול ונטליון לו וסלקין לון עמקן וכו' סנס מכואר מדכרו סעמא כי אוקס סרעעיס סקסררו כעקוכס כעס' וכל יכלו לגמור אוקס מועיל להם כי סנס סעיקי' וורדיס לסס ועעליס אוקס עכסן סאול ולכן באס סדוגמ' לענין זה מותר לסקמול מלאכס כע'ס עס עככ' לעס אמר עככ' עליו עמקו אע' ע' איכו וכול לגמרה מלאכ' עמקכו ו על סקוכס עכס' כקייס סווא נגמרת מאיס כעכס לעמוד כו כן כדקיס סווא יורד ליו לעמקי סאול ומעלה אוקס נמור ומסרסר כעקוכס עס ולכן סווא כיוול מניכס ומלאכס וו כגון למרו דיו וסמנין כמי' וסווא דוגמ' מעק' סרע סווא סדיו סססור סעעס האדם ופעל כעסס וסימס ארס' ססמנין סיונר כו סכור ית' ועסס וקרא' אוקס כמיס על סקמול כעמק' סלול וסעכו מים וכי מיס ספכו אלא עעמו עקוכס עכ' ספכי כמיס לכך ככס עכ' ס' ומס גס אס יקסר מעסיו אלו הרעיס כמי עניכו כלעעס כלא' כוסר וספסמ וסראסו כיון ספסמ עכיתא ללמד עליו וכות לפי כי סווא ספוסס פסלס כעקוכס וסכס כצ' כוכס מור וסמול עליו כי עערו דמעס לא כעעלו וקיינו סקורס כעיס סרעעס

הדמעה והם נמרים כל המעט וכן לרדת אוניקתל
פסקן לתנור הם המעט דומה מל קין סכיא
קרבן פסקן על כונס רעה כדאית' כפוקוכים אתר
דערות אוניקס זה נתן אותם לתנור לפקן אותם כי
יתם לכבו על ודי אה' שהרטה כדו מיתלכו משמיו
ולתת נור לנורא כענין קטל כל נהר דנסיה לנורא
מליק אתר לים כל דנקי אבא אמרם לכן נותן אותם
על היורה האוכס על האם מל' ממוות העין והוא
מונה בטוט מתבונן מהם כי עבר אהם ואל עבר
עמו ואינו עתה מהם אהם על האם קרובים יתנו
בתנור אסור עתה ומהם אוכס על האם אהם
אוכס מופה בטוט ולא יתן אל לבו כי קורן ממועד
אסור מוא' וגים כה סה' וסמנים בקדרה דומה
למחז' א' עתל בקדרה עכיל' בה סכרד וסמנים
כה אפילו אוני' על האם מל' המעט רק במעמכה
סייב מקום עכיל' וכלו עשה מעשה ומותר לפרוס
עזודים סיה ועופות ודגים על ודי עסק השורה
מיד בפיו לפעמך כבי אהם לתורה סממלים לחיה
ולעופות ולדגים היינו מתפל' בה' פייח' יסכבה
אם אין אהם בסי' זו מורסה ואוכלת ומסרת
ואוכלת אין תלמודו עסקיים כדו ונתקלו לעוף כמו
מחז' מה וניה זו קופנה אהר מאגנים וטהה בו
וסורתו טסה בארת כד' יתרא' וינתי כמגו הסלע
ודגים אה' כדאיתא כווסר אסופתן מתרת אותם
פנא ויאסף אל עמו וכן נעודים ככתב' ע' השורה
כאמור ומותר לשכור לכהרי להטעו סמוך למעט
וסיינו הנהר הכרי מעתכר לאלה להטעו או מוכר
לו סענוה שעה ומטעונו אותם סכ' וקטא סעשור
עליו אה' כל עבות קס סמוך למעט אפי' שהעריב
מטעו ככל מועיל סעמוכה וכלה מיהא מפסק כיוס
מל' וקרא' הוא סלך מעשור ויס ולא ימנה למטא
עוד:

ובוהר ליתן סגרו כגד כוגרים כגדו לכוכס כרי
הוא סינר כי אז כהסך לעמו רעון האדם
כמטה טוב נקלה וצבר לו כדאיתא כווסר:
ועורוה לפעקן אש' דמכוס היהפוך כווי עזרו
על ודי המענה עור כעדשור יתן האדם
כדל' ואמר עורי נקפו ואת סמוך למעט כערק

המיתה כאמור אה קנן לו דמוס או מעושה אותם
בטובת הנאה כהסוף דאמר כניהו לאמראוי
כמעטלס הסומח מן הסמילס אהר לים לפי ססול
דדוק גומר לוכנת לפיו השול' הכא והוא מל' יאמר
לו לעשות' ככתב וגם מיעמה סעכ'ס המלאכה
כביתו פ' הל' ואה' ראשו עומה מלאכה ככתב רל'
קמור להכניס בלבו מהקכת סיגלו היינו מלאכתו
כנינו אה' סיה עומה כטובת הנאה עמל הוונת
כי כן נוס' לו ספלך כה' כרדך לומר לו מלא' ועשה כה'
כמכת כעבור כי לעתיד הוא כטול כיוס סמכת כמו
מ' וס' מירתי אה' לב אה'כן מעמרכס זהו ית'ר
ולכן כווכרה זו הוא נכבד ונמנה מלעמ' מלאכתו
כאמור:
ואם היתה מלאכה מפורסמת ודומה קהיא מל'
ישראל ועושה אותה במקום מפורסם טוב
לסמיר ולאסו' היינו ממחז' בה' ואת סעכני ארסיק
מעליכס זה יבר' אה' סהוא ענין כתוך לבו מל' אה'
וכן כי הפליא לעשות עמנו כל' סאמוות אונו
מסגרה אל' כמראל ונת' ית'ר מכולס כי סה'
דאכיו ונ' ע' דתיליה סה' סכא כל סגה'ל מעכרו
יתרו גדול ממנו:
בל' עקנן אף על פי מעמה סעכ'ס מלאכה
ככתב מותר לישראל ללכות סכלו והדומה
לוה' סה' בו אמרו סל' יבר' נארעון סרדה את ית'ר
כגון סמחור אותו לרעונו ע' רעונו כוותר כאמור
למעלס כי האדם סינר הוא קד' ועל' ודי מעמס
הטוב מנין עמו אות' יור ונעשה מדי' או כעמה יבר'
סמוכ היינו עמחז' כפמוק כרעוה' דרכו אה' ע'ר
אווכת' זה יבר' אה' ימלים אהו סינו עקנן לו סכר
אף על פי מעמס מלאכה מפסקת ככתב כעגנן
אימור מותר לישראל ללכות סכלו ככתב מעמס כי
אין זה רק סקורג' בכך ולא סעמכיון להסענוה
ולכן אהו' ככלו הוא סה'כר סעסרסר כו' מותר
ללכות אותו ככתב מעמס דכל דקנן אה' ע'י' הכס'י'
קא עכיד ואין רעונו להסעו אונו כו':
ומותר לפתק מוס לכה' והס כמכיס וסולכוס
כל סכת והדומה לפתק כעמוכה על
סמס מל' הדמעה גם סמס מל' סעמוכה סה'
כעמכיס

כמכיס מאליהם להסקות הנגה מל' גן עקן כדל'
נכסר ויהא מעקן סיה מוס מל' סעמוכה סקרא עקן
להסקות את סגן נסיה לררעס דאררעס ראמס
סס אררעס סלוקי כפרס מהיס רבי וסמט' דורס
וסעו' ככל' א' ולסניס קילור עכס ס' ט' סעמס
כמעמז' אף על פי מאסר להניחו על סעין ככתב
לפי סערך ללמוד כד' אסל' לא כנכו סכתות לישראל
לא מ' צעקו כפורס מעשור ויס מותר כדו לסרגול
עמנו להיות עס עינים ומותר לתת מונמור סיינו
מס טוב עמס סכליס סאיכריס סלוקיס מתממריס
מאליהם ככתב וינא' לו מס טוב כעולס ספך רוס
רע סהיה לומן סעין נאפילו מונמ' ככלו סה'
סדעת מ' י' וס' רוכ סכניס וכלוק' ספתי דעת
דאין אהס מונס על סכיתת כליס סדעת וסלכ' כי
סיסור מותר כללקטן ולתת מעוריס סיינו מעמס
כהמה מעמס למרות מים מל' סתורה לפקן אותם
עטעכין כקורות בית סכר נסרס מעשור ויס סיינו
סדומה לייסרוין עמס מכעמס גופו מל' אה'
דומיל לותיס ויכניס' וכמו' סאמרו סכנינו אל'
כפסקן זית רענן למה כמלנו וקרא' לזית עס זית
בוסקן אותו וסוכטיס אותו ואמר כד מוניא עמנו
כד' וקרא' אותם סעולס סוכקין אותם וכוסקין
אותם ואמר כד' סס עגמס סעמוכס נא' סיון וסעקין
מל' תורה סיונא עמס מותר לא כן מעיקרא סנא'
ולרע' אמר אלהיס מה' לך לספר סקי וכן כווסר
עמלילוס עמס עעמס רעיס האדם סאוכל סבוחר
סרוסין כייסורין מעשור ויס כווקן סכסרית מופרי'
סמקין סנינאס מהס ומותר ליתן סמס מל' תורה
פדקס ליתך רותיס מל' מוס כמעמז' אה' עגע כד'
ענוולוס מעכסו לבי' סעדרס אה' אה'ן הוא כיוונת
סנא' אכניס עמקו מוס סמוך למעמוכה כאמר סעריב
עמנו וסעכס עליו כמ' עו':
לא' יבא אה' ערוב ככתב סדומה לומן סוקכס
ככל' כן עמס עמס סמוך למעמס כי סעריב
עליו עמנו כאמור כממטו כיוו' סה' ע'ד מעמז' אל'
סמטא לי מססוכ' סממטיא אותך סיינו סיהר אל'
יעוב אל' סורסמהו ולא כקילעמוס הוא סעין עמנו
מ' י' יכתב מן סעמוכה כסיכס סה'לי וסוקכס עמס

ומי סרעס ויניא אותם כיוולך לסס כלי סמס
אבל מותר כפסלן אה' עכר על מנות עמס ועמס
סעמוכס סמוך למעמס כמק' ויני' לפי סאינו סוקכין
כו מוד כמללו כמ' עבר אה' על מנות עמס
ועמס סעמוכס מומלך לו מוד עכ' סבונו כניס סוככוס
ארפא מעוכטיכס:
סצור' למעמס אה' ככלו ע'כ' כד' אמרו סל' ויסכ'
סוקי' סכיו' אמר לפינו רכוכו מל' עולס
סורתי על כל אכירי ולא מנאטי אה' סעכעסעקין
בו ולכן מנעס על סה'רס סכלכב למעמס ככלו סס
סאיכירוס מל' כמעמז' יעמס כמעמ' וסמרו' לס'
יעמס כמעמ' ערוב סכת כווקן סוקכס סמוך
למעמס כאמר סעריב עמנו קודס עמוות כי לא
ידע סה'רס אה' עמנו וס' רבי אל' עשור סוכ ויס אה'
לפני מופקד יעוב סיוס מל' ומוס למטר כדו מל'
ינא' עין ככל אכרוו סלי יהיה כסס דכר סאסור
לכא' כו' ככתב מן סע'ה' כדו להכנס לכות ככלו
סלוקא דרכן כמסיתת סניקוס כגן עקן:
ע'רין ית מקום לסגוד אה' דבר' ס' כדניס אל'
לכד' עולאס וכך סה' אומר מותר לספסל
סמלאכה כערכ סכת וכ' סה' מלאכה ידוע' סיינו
סמחז' אה' ס' וסולאכ' היתה דוס מעכלל' מל' מלאכות
או אה' ויבא סכיתת לעשות מלאכתו סה' ען סעכין
זס עכין סה' ללמוד אה' ס' וסמלאכה סיתה דוס
ען סעמכין סה' מורס על מלאכות סללו עמס קדס
ואס ככנס כווקמו' ס' ויבא' סכיתת לעמ' מלאכתו
מורס על סיוס סמלאכות דרך מול לפי כויע מעכך
למטס כמור מטטרין כמעמז' וכן אות' כווסר
סמכס זמ סעכך עליון ולכן סמלאכות כלס וליף
לסו מן סעכך ונאמרו ככתב ולכן יאמר מותר
לספסל כמלאכה כערב סכת דאף על גב סנא' סרס
סמלאכות ככתב סמכס מלאכה סעמקוס מאליה'
מותר לפי כו' זס מורס על סיוס מלאכה מל' קדס
ולכן מותר לספסל כה' סמוך למכ' לפי כי מותס
עשה מתקיל סקדוסס עליוכס לסמנלות מלאכה
עמס אף על פי סאינוס כנמרט לסעמ' ע'ד ומן
קכלת סכת ועסוימת כפסלת ערבות וכן כעגון
סגמ' אינו יבול לגמור אותה וסיה כנמרט מ' אה'
ככתב

כעת כגון אלו המלאכות הנזכרים ונעשים אמת
לאמת ומחלי טכאריח כבוארם רק קצור מופלג
דהיינו לערוך לוי ומענין כמים וס נערים כי
סנה סוד סדיו מפורם בוהר פ' תרומה דף ק"ט
וז' לוי לוי דיו סכמה ותכונה ודעת דכח כר כח
כידו כדיו בכל וסענין סן בסוד העכפה מדות
מטראן כמים על הססדוסם כפרין מאלוסן על ידו
שספד הויכו ע"מ בוהר פ' כראשית דף ל"א וז' קול
ה' על המים גו' סהוא קול שילאס ממדר לאינון מיון
כארמיוסו כל סד וסד כפוס אורמיוס כהאי נכח
דמנא על מוא למדר לון לכל אשר ואקר כדקוי
לס כד קול ה' על מוא גו' הסס מכואר מדכרו
המאמר כי המים סס ערת שספד וסס כממכים
לכל מדה ומהס כפי הראוי לס סרו מבואר מוס
ענין מראת כל הסמנים כמים מערב ענת וסיינו
המערורס סהוא עלסכוא ממעצורר ערב ענת
לעת ערב כדו לסכנוס סהוא מעורר דאסא
ולאצט ליה כנוקח דסחמא רכא וסוא סתסלה
לסצצוררוס הקדוסה לסתיימד ואמר כד נגמר
סיימד כספלא ערכו כדודע ולסס אונין על סעתן
לסוך סכנור כדי לסמן קרקעל קין ססיס על סעתן
אמנס כן סיסס כוכוס לרעה כדאיתא כתיקוניוס :
אמנס א' לונותן איתס כדו סתלכו וסיינו לטוכס
ולסס עמר ליוסר סאינס על סאגס זס
למוטכ לתקנו וסיא טוסס כטוט כסוד מסייט אל
אומיות יט מלוימס ונעסס סיטכו כסלכות ססס
מאס סוא על סאס מעצורר כח סגבורות וסוא
אסור אס אינס טוסס כטוט כאמור מעא יגוס כס
ככך וסמג'ס כקדרס אפילו אינס על סאס סייב
מקוס מכפל ומוקר לפרוס מנדות מוס ונפוס
ודגוס וסנינוניוס כעכס כדאיתא כתיקוניוס :
ובוהר למכור לככרו ולססעינו סמוך למסכס
מסטרס אסרס וכלכד קנא מעכס כיוו
מן סאטילוס מעכס ווס :
ובוהר לוקן כגדו לכוכס ככרו לפי כי סנס
כמון סמרן סמר אסרס לקסס סכגדוס
על סקדוסה כמספאל כססוק מעכס כגד כיוס קרס
יוס ג'ודונג ככוכדכאסר סמוק'מיון ליערל סעכס

ססס עני לכוסיס כגדו כהוסס וכגדו מלכות וסס
כגדו מלכות עמיס וכגדו כהוסס כסוד ס' וסרסל
כדאיתא בוהר ערעס מעפטיס כוסת דסכונסא
דאסמארס ערומס מארכס כגדו וסכ כו' ולכן ראוי
לסיות כיוכס סכגדוס על וד סקלסיה אקר נכסס
כסס לכן איתס סווסמא לוקח איתס סככרו
וסמור סכגדוס מעוסניס למקוטן ועורות לעכדן
כד אסל סמר רעס מנוד רפיס עער כסו שרעס
סכגדוס על אסס קראמון ססיו כור כמרוד ססיוס כד
כסס וככר פירספיוס סמאמר כויעקוס סוא ולכן
מפכיו איתס סכגדוס על אסס סראקון סיו על
שר סכ' וסעס ה' לאסס ולסמון כסונס עור ולכן כמס
יסיס סתיקון כד כסותכוס סעורות לצכדן כל וס
סמוך למסכס כ'וע' כאיתס סכסיוניס ססס סוכוס
לקליס סוד סמך אסר ונקיס מהס סטרס אסרס
אס קנן לו דעיס או עסמס כסוכס סכאס ופני
סקכאוס כמנאוס לסס עסטרס לקדוסה כו' יס לסס
עכר כעפלאס וסוכס סכאס נמי וסוא עלו ואמר
לו לעמס כעכס ונמס עיפסס סכ'וס סטרס אסרס
ככיוס סיינו כמדרות קלסס כסלכות סטונמאס
סכו בוהר מעורר על סקלסיות סס ואס רסאו עמ'
עלאכס כעכס כו' כן סטרס אסרס עמס עלאכס
כעכס אלא מאין מניסין איתס וסו סוד כו' סכ'וס
עמס כעכס סס דסיינו ססס כטלו ממלאכ' כסיה
דכק ככאיו ולא עכסו כיוס סככס אמר לו אסר
סמוס נעסית עכרו וכ' ולכן ואמר לו עלא יעמס
כאיתס מלאכס כעכס :
ואס סיסס מלאכס מעורסמס וידוע ססיו על
יערסל עליון איתס דקדוסה ועמס איתס
כמקוס מעורסס טוכ לסמיר עליו ולסמור וסיינו
כו סמלאכס סהיא מעורסמס ססיו על יערסל סוא
סיימוד סכעסס כמס' וסמלאכ' סיהס דוס ל' עוסס
איתס ואמנס סטרס אסרס מכקס לעמס כד אלא
מקדוסה מוכעס איתס כדאיתא בוהר פ' עשפט'
ז' אל אסר אסמסרס ולא עכיד פירין סיינו כסוד
סמלסוכא דסיפס ככל מעליו ויווא דמככא ומתגכר
על ססוא מוררס דאס ואפילו ליה לכנוקח דסממא
דכא ככל ואיתא בוהר פ' ערעס כראשית דף ק' כיון
דאסקס

ל'אסקס ויווא אסמאר כ'ראס דרומין ללא אסכרו
לסון נופא וכילא סוס ודע קכ' ס לאסככא לקדסא
יווא ער דוסכרון נופין לסני רוסין אלא אילכא
דטוכרע אסער סהוא סטרס אסרס דרע ויעא
לאסמקסא כעלמא ואסככעו כמס רוסין ככמס
זיינין לאסמקסא 'עלמא כנופין כיון דממא קכ'ס
כד אסער מנו אילכא דפי כסונו דרופא וכסס
כאילכא אסרס ויאסער סטרס אסרס דטוכ ואסמקס
יווא וכ' סנס מעוררס כמס עכ' כו מלמס סוא
כין סטרס אסרס כיון סטרס דקדוסה וכלי סעק כו
מלאכס סיא כמספאל פורעכונקן על רעעיס קרוו
מלאכס עכ' ספס ס' אס אוניו ויוו' אס כלי ויעמו כו
מלאכ' סוא ולכן יאע' ויאס סיתס מלאכ' מעורסמס
ודוע ס' סל יערס ויע' כמקו מעורר' טוכ לסמיר
ולאמור לפי כו זס ר' סוא כו סיימוד סוא לסטרס
דקדוסה סאין כן כקל'ס' כדאיתא פ' כלס אקר סלך
סעכ'ו סלכנו ע'ל אלא סארו כס'כור' וסייס כסירודל
ואיירי פ' מעפטיס א אסר אסמסרס ולא עכיד פירין :
בל עקנן אף על פי סמקס סעכ'וס עלאכס
כעכס מותר ליערסל סטרס דקדוסה ללכונ
סכ'ו כעכס עכעס ססרו כככאר למעלס כו סכל
סוא עסטרס דקדוסה וסיינו אכלו רק כדרך סמאלס
ולכן סוור לסעליו זמס גס דכל דקנן אדעסא
דכעס' קא עכיד כו ססר אסרס ככל פסס סממערור
אומ' דעמס עסס לא כמו אית' סע' אולי יע' סקו' :
ובוהר לספוס מוס מן סססר לגכס סוא גן ערן
וסס נעמכ'ו וסולכוס כל סכעכס ולא כמו
יעו ססול' כו לעס סממס מעצורר מעס דיון לא
כד סוא עכס כאמר יכא לקמן רק כל סיוס כמטך
סמסר א' כל סיוס ולסנוס קילור עכס על סע' אף
על פי סמאמר לסניו כעכס לפי כו כעכס עיכא
סקוסא מעגלס עיכא דלפי גביון על סוא עיכא
כדאיתא ב'אדרס דכס אמנס סכעכר מותר ווס
כדו לככות על עמנו סטר אסרס כמספאל סרעס'
סמככ' עיניסס מראוס וסמגמ' לוס סוא סעכ'ס
כדל' בוהר פ' קל'ס לך ולעס מוגמר ססס סכל'ס
על סכלס ססס כרד וככרנס וסיו סס מעצורר ס
סאל'סס כל סככס' סכא וריס סלעמוך כרוס לכנון

ואפילו מוגמר מונס ככלי תלם סאין ארס מנזוס על
עכיות כלוס ככל לפי כו סכלוס על סקדוסה לעול'
סס פועל'ס ועמיס מלאכס עמיס וככ'ס עערה
כלוס ולסס מעוררס דסיינו כסוד סכלס כדאיתא
בוהר פ' ערעס כלק יעורס עיבור ס' כניגית למרוקן
לפי כו סס כרוכיס לסס כעכס כו סעצוררס סס
כדוקס אסמס לפי עסלכס כל ימי סככות כעכס
אסר וכוס ככנס סטרס אסרס סכא' ויכא עקו מן
סעכס' ולכן איתס יראס ס' ככקס וסרורס סיא
ואסס ונוניס ערסיוס כס ומעס כדאיתא כווסר פ'
אמור דף ג' וז' סקודל דל לקרבא קרבן סעומר
וכו' יער' דל עקרבין יערס לככוותא דילסון סהוא
קרבנא איהו מן סעצוררס ולא סקכרוב לכיועל
רמיוו כין אספא וכעלס אסס וכניס אסרסמס
גרמס ככדקוי ללא וכלס למיפל אסס מיל קרובס
גרמס לקרבנא על ודל דכסנא ודל ססורס סוא
וכו' אסס ונוניס ערעס מן סקדוסה ללא למקרב
לגכא וכו' רוא דסרסל דל סרפין אסמן וכד ארסס
דל לגבי דל ככדקוי דל'ס ככמס ונעלס רוכ'
דסא כדקוי דלסמ' סמא דנומ' לאסס ונוניס כו'
וסנס סככר מוכאר מן סעמ' מעס עכין סס' צורני'
לסטרס דקדוסה לטוכס וסספ' לאסס ונוניס ולכן
מותר לסס מעוררס לגניוס' למרוקן סיונו דוגמל
על סיוס סלקס סכסן למנעס סמוסס וסעונקן
כקור' בית סכד וסגס מעעוד ווס על זתיס ועככוס
כסוד עמן כתיב כדאיתא בוהר פ' ערעס עכמס סוד
סדוק דכתיב כתיבין ואפין ממאס עילאס עונין
זיטו עילאין לעכין סעככו כדורך כנס ולכן סממן
וסיון וסיוכא מוס מופרד וכך בוהר ומלילות ססס
כסונות ד' קרסיסן כעכ' וסקנן מופרוס סממקוס
סיוכאוס ססס לעלוס כסוד אור סוור ומותר לסס
סט' כסוד סכל סנק' ססס כדל' בווס' ס' כלס כרסא
דמממסמס על אכוס ועכיד לס רעוסס לעין רכוס
על מוס סמוך למסכס ורסייס סס סמוכניס מן
לכדקוס כמספאל לא יכא ארס סמוך למכ' ומסמו
כידו אית' כס' ר' א' סמ' מעערין קופר מ'גל' סייסי
ושל כל עכיד וסטרס סיוסי מ'מ' על סכ' ולכן
אסור לג' סמוך למכ' כמסמו ווס סיומו סוא דרך
1 7 1 סול

הוא אם דונמא לעבירא אפילו הוסיק בקמ או כבככה
דכרוס קאין בהס למון הרע אמור לסמוך לדכרו
פירוס קמא פוך קלמס כרעה וכו' וכל כן קמאמור
לקמס כעכו או על גב דכרו תורה וכו' פסא קמא
פיקוס עפית קדרס אפס ואין זה הארס מוסק
לדכר פסא דכרי תורה ופעס דכרוס הרעיס ע'ד
ש'ל רק עפית קדרס מדרב כגון סרוך לו כלכד
אס הוסק באומי הפעס כקמ או כבככה
דכרוס קאין בהס למון הרע גמור דיוו ככירס
להיקר כנפ או בעניס כו נמא כו ענין למון הרע
מרכס הכל דינו כמכור לאסור ואס כמס ותימס
סלמוד אס הוא פכמל כמכמל כל כרכו סל' או דין
מותר אפילו הוא מנטמק ופס לוואס הוא פכמל
מל פורס פמסמל לסכמל ולא כמכמל כל כרכו
אסור עד מוכאו קמס מטעס אמר לפי קמסיון
כ'אמר כמכס מטעס קמסו יוס עובג ומכיתס אס
עבר ומכס אסור כמכס עד מוכאו קמס וס
אומיס כמל פ'יתכמל קמון או סלכס כמאכל כן
דרוסאי או כמכמל כל כרכו מנטמק ופס לו
מותר לסמסומו על גבי כירס קמסו ארס קמל
סורגל לדכר למון הרע כלל אפילו הוסיק בגפס או
עניס כמכס הואת כלכד ואפ' איכס גרוס קמסומס
ולא ספיל דעמו כו לא נכרס גרוס קמסומס
והוסק באמ או כבככה אלא כמכמל לסכמל
אופס סלכס או דין ולא סגיש למאכל כן דרוסאי
וכן לענין אס כמל קדרס מ'גליס סיינו סקלכס
וב'ל לסמורס כמכס לממוד אופס ולעמוד עליס
ואס כמס ומיס סמכמל קל פורס פמסמל לסכמל
ולא סגיש למאכל כן דרוסאי אסור ואין ז'ל אס
עבר ומכס וכל זס בענין סייס פמסמל וסמכס
על כמס קל כרול או על גבי אכניס דיינו סדומ'
גמור כרול מנכס או אכניס קל דין ואופס כובעת
כמלס באופס למון הרע כו לא סורגל סכסאכל
סממס קל למון הרע על גבי גמלס קמ'כו עס
גמלו רמס לככרי הכל אסור אופס סלימוד פמכס
סוא ככלל ולרעס אמר אלוס עס לך לספר קמ'
ועמ' כרית עלי פוך וכו' וספס קלן סוא טמ'א פנ'
פוך קלמס כרעס

בירה קמא סדוממ' לארס קלא סורגל ככ קמס
גרופס וקטומ' כיו כלל כמל קדרס קל סלמוד
מעליס אפילו כמכס מותר לסמורס כל זמן קמס
רופס סלכס או סרוך ולא סניס על גבי קרע
וקוא פמוק כס וקוא על גכס אכל למכס לסמוק
ממכס דין אסור מטעס עובג קמס כר'ל וכמכור
אסור לסמור אפילו הוא גרוך וקוסס מ'אמר כו זס
דרכול דכר למון הרע וקוא סרוך לכופס אף על פי
קמסו פמו' ממנו ואינו מותר לדכר מ'אמר קמסיון
עמס כמכס או בעניס דכרוס סמכ'רס למון הרע
כווכר לעיל
הפ'שבים כמכר ור'אס פמסמל פכמל כו הכס
סלסס יצור כמכר באופס פמכמ'טסור'
אפילו רוקן כמכ'רל עקב היתס רוס ארפס עמו
כיון כ'ל מ'מס לכק'רס וס'ק'ס מ'מקס ככל יוס
רומו קל ארס ולא ומיס מלסניס נמא כמכ'ר קמס
מן ספסוררות קדרס סמורס ולכן זס סל'ס
סכמכ'ר כעממו ור'אס כרעמו פמק'רס פמכמ'ר עמ'
מעמו הרעיס ויר'א פ'יק'רס ופ'ר כו ס'כס
נמא כו קמס מן סמרטס על מ'ה עמכ'ר לכן וכו'
לסמיר ולסכ'רס קדרס ימכס סמ'דוממ' לוס לסמור
אופס סממכ'רס פ'גול סמסמס עמו על סל'ס קל
יכר הרע ולסכ'רס קדרס ימכס רוק'רס סדוממ' לגוף
קלו עממו קמסו ימן עמו כמס סניס וס'רס רוק'ר'
מכל דכר רע קל סממכ'ר'או ופ'ס קדר'ס פמכמ'ר
כמכס סיינו סגוף כו כמכס כו פכמ'ר ולאו על
ודי סרסור וסמרטס פמכס על מ'ס עמכ'ר ומיס
אופס על גבי קדרס רוק'רס ויכ'רס זס על זס כ'לו
זס סגוף קלו כמכס דכר מ'מס מ'מס וזס קלא ויס
קדרסו על גבי קרע קלא פמכ'ר אופס פמכ'ר
טסורס ומסמ'רס רופס מ'כ'ר סמרטס עמכ'ר
וכוס מותר דאף על גבי כיווס סמכ'ר כר'רס מ'כ'רס
וכר'ר לענגו ועל ודי מ'מכ'ר זס לא וכל לסמכ'ר
כר'או כו כרעס כו אס ס'כ'ל כו ס'כ'ל ס'כ'ל גוונ' מותר
יש לממס כו סכ'רס לסממון כגון להממון
כמכ'ר עמו ופ'אפס בעקב מ'כ'ר קמסיון
קל מ'ס סניס סס סממכ'רס רעוס קמס מ'ממ'ס
סגוף וק'רס וכו' פ'מ'ס אופס למון קדרס כמכס
פוך

פוך סגוף כמכמ'ר מנטמק עמ' קיס לן סרסור'
עכירס קמס מעכירס אף ע'ג כו סממכ'ר איכס
מנטרפס למעמס ע'ג און אס ר'אפ'י ככ'ו לא יעמע
ס' אעמס הוא פמס פמס כמכס מ'לד ומונכס כמכס
וקירס מן סל רס כמכס
מותר למת על פיקדרס קל ממון כמכס הוא
סגוף סממ'כ'ו ענין קל עכירס פמכ'רס
על ודי יכר הרע פכמ'ר קל פורה כיון כמכמ'ר כל
כרכו מעכ'רס כמכס כגון פכ'ר'ס לממון וכמוכ'ר כמכ'
קמס לעמס כמס פלפול כמכמ'ר כוקע עניס
ימכ'ר כו ס'ס גמ' לפי קמון דרך כיומל סור'ס ככ'ר
אכל להממון קמס סכ'ר'ס סמכ'רס על סממ'ס
סיינו ס'פ'מ'רס כמכס על סל'ס קל כ'ר' להממון
סרוך לעמס עמנו סור'ס אסור ור'א לפי דכ'רס
עונג כמכס וק'ר'ס כמכס עונג וסמכ'רס דעמו על
ידי כן ולכן אסור
עור פמכ'ר ופ'ר'ס סיינו סללו מדכרוס כענין
סכמכ'ר למעלס סדוממ' קלסס וכך סיס
אומר כורס קמס עמ'ס כקדרס דסוינו סדוממ'
למכס סמ'ר'ס קמס ככ'ר מ'כ'רס ככ'רס סכ'ר'ס
פמס סמור וכ' ענין קדר' וסכ'רס כ'אמר כיומ'ר
ולכן א' פממ'ס על סדוממ' זוכ'ו כל ככ'ר'י זס לסס
מורס למעלס וככ'ר פכ'ר'ר למעלס כו בענין סכ'ר'
פ'יך כל אלא סדכ'רס כו לכן לא נכמ'רס כמכ'רס
כליס ולכן יאמר כירס זו מ'מס סמ'ר'ס סממ'רס
כקדרס ועמ'פ'ון עליס קדרס למעל' על פי סוס סיינו
כיונו וס כס עמ'ר' מ'קוס כ'קדר' סיינו סס פמכ'ר
סמ'ר וס'ר'ר'ר'ר אס סוסקס כו כ'ר'ר'ר'ר לגולס
סמ'ר'ר'ר מן סממ'רל קמסו אס כמכ'ר אס כמ'ר
פמ'ר'ר סמ'ר'ר'ר וסוסקס באמ קל גפס ס'ר'ר
פ'וסל'ר קל זיס כו ס'ר'ר ס'ר'ר ופ'ס ס'ל ס'מכ'ר
עמס קמון כמ'ר לס'ר'ר אס פמ'ר'ר אכל ס'פ'וסל'ר
סוא מ'מס כיומ'ר או כעניס סס מ'מ'רס כ'ר'ר'ר
כיומ'ר כענין מ'קוס עניס ס'ל'ר'ר דף קכ' וז'ל
רפ'י וס'ר'ר א'ר ס'ר'ר עניס סוס מ'קוס כס'ר'ר כמכ'
וקמ'ר מ'מכ'ר לפי פמ'רל וסכ'רס מ'כ'ר ס'ל'ר'ר
למכ'ר כו סממ'רס למעס כעולמ'ס סממ'ר'רס וסוא
פמ'ר על סמ'ר אופס עס סמכ'ר ס'ר'ר סמ'ר

סמ'ר'ר'רס וכ' כמ'ר כענין זס סמ'ר מ'מס זס על ודי
עניס סל'ו אסור ליתן עליס פכמ'ר סמ'ר'ר קל מ'מור
מכמ'ר ווס לסמ'ר'ר עליס דאף על גב כו כמ'ר
כענין זס ס'ר'ר מותר לפי סמ'ר'ר וו סוא יור'ר
כעולמ'ס אכל לסמ'ר'ר מ'כ'ר ווס עליס אסור
אלא אס כן כמכ'ר כל כרכו כיון קלמ'ר כמכ'ר וקוא
מנטמק ורע לו לפי כיון וימור גמור כמכ'ר כמכ'ר
פ'ר'רס דלכ'ר למ'מס קמ'ר ימ'ר לסמ'ר'ר אופס
כמ'רס קל דין ס'ר'רס פמ'ר'רס דמכ'רס יוס ענין א'ר
יומ'ר או ס'ר'רס ס'ר'ר סמכ'ר'ר סוא ס'ר'ר'ר סמכ'ר'ר
לעורר אופ'ר'ר'ר כמכ'ר כלל כיון קמ'ר ס'ר'ר ס'ר'ר
דעמו ממנו וכר'ר לו כו לא ימ'ר כו פ'וסל'ר ע'ר
למ'ר סמ'ר'רס סק'ר'רס קמ'ר ווס וככל סל'ר'
יכול לסמכ'רל לס'ר'ר ס'ר'רס כלא קמ'ר לס'ר'ר
ענין סכ'ר'רס אכל אס כמכ'ר קמ'ר סמכ'ר'ר כענין
סמ'ר'ר'ר ולא כמכ'ר כל כרכו כו לא נגמ'ר ס'ר'ר'ר
או אפילו כמכ'ר כל כרכו וסוא מנטמק כמכ'ר ופס
לו ס'ר'ר כמכ'ר וימור אסור וימ'ר טוב ממנו ס'ר'ר'ר
קמ'ר ימ'ר ויעורר פמס ארפס אופס כמ'רס סרוך
כמכ'רס וסוא דרך מול וס'ר'ר לסמ'ר'רס עליס א'ר
אס כן גרף דיינו קמ'רס כל גמ'ר'ס מ'מס מן
סרוך ס'ר'ר'ר קל מול או קמס כמ'רס סמכ'ר'רס על
דין כ'אמר למעס מ'מס מותר ואס כמ'ר כ'ר'ר
סוס ס'ר'ר'ר'ר לס'ר'ר א'ר'ר סוא סכ'ר'ר מותר כ'לו
ס'ר'רס כולס סוס וככ'ר כמכ'ר עמס ס'ר'ר'ר דעל
זדי כ'ר'ר'ר דעמו מ'מס ס'ר'ר'ר כ'ר'ר ס'ר'ר'ר ל'ר'ר
ואפילו א'רס כ'ר'ר'ר וקמ'ר'ר מותר לסמ'ר'ר ל'ר'ר'ר
כמ'ר'ר מ'מס ל'ר'ר דיינו כ'ר'ר ס'ר'ר ס'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר
ירושלס כ'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר כ'ר'ר'ר וס'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר
כקמ'ר או כמכ'ר ס'ר'ר'ר דין מ'מס מותר לסמ'ר'ר ל'ר'ר
ס'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר א'ר'ר א'ר'ר'ר א'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר
סס כיומ'ר וסוא כמכ'ר אסור לפי כו פ'ר'ר סוא
סס כיומ'ר וסוא כמכ'ר א'ר'ר'ר וכלן א'ר'ר ס'ר'ר'ר ס'ר'ר'ר
כמכ'ר אסור א'ר'ר לסמ'ר'ר לו מ'מס ס'ר'ר'ר אס ס'ר'ר
גרף וקמ'רס וכל עק' קמ'ר'ר לס'ר'רס כ'ר'ר או ע'ג
ענין סמכ'ר'ר ס'ר'ר'ר'ר א'ר'ר וכו' פ'ס סוא מ'מס
פ'וסל'ר ס'ר'ר'ר ס'ר'ר ס'ר'ר'ר קדרס א'ר'ר אס סוסק
כקמ'ר או כמכ'ר דינו ככירס וימ'ר כמכ'רס ובעניס

כמאכל כן דרוסאי סתוא סמו כומולו אפי' כפר גלוי
כאזכור דכיון דסנינו על גביה מילי אינו מופק לא
פנייה מפרס ועוד יש דרך עמדי כגדו סוף אין לי
להאריך הוא סניב כוונת פ' אמור למלא לאזכור
במטרוניא ויכלא אפרס מאי יסיב לי מלא
אמר אנה אפרך כרא דאקסו אפס גדי צוים סך
סנאן ואין להאריך כו סתכלו יין מעמנו ווס סמוך
בערב שבת כוונת ולכן יאמר דכיון דסניס איתו
על גביה מילי סס סתעס מרגלאן אינו מופק אלא
סמילס מפרס כמס קנאלו סל סתסס וודקס אומג
לסון כמס' במאמר וקף על פי עיתמרך כמס סרו
כאמר וסיה סתווסף וסית סתסס וכיס עמולקס ודלקו
כסס ואלס הולך סו סין עמא יתקס פיתפור
סין כוונת אכל כמנעל כמאלכ כן דרוסאי סתוא סמו
כומול לא חיימי ד למא אפי' לאסווי ענין עני' הדין
עשרי סתמול עניןס יתוד מכע' כמאו אפי' אס סוף
כמר מור ססונוטס לנד סגכור כן הדין מוס
כלסו מוס סגכור כנדע וסוף סדר לו מעמר סוף
ראוילאכול ס' הדין אוכל לטובע כמס כדאי כוונת
כמוד סג כורות אס כן למע יתקס ועורר כמות
סדין כדו לספסוף:

אם עבר במזיד או עסק כמנוג ונכ' בעמדת סיונו
לפי עמנתכר כוונת סדין ונעסס כמסור לפי
עמתי צור סטרא אמרא ולכן אמור לאכול אומנו ולא
נקלס אומנו סוונג כסגנון זק כמלימות:

ד פירות שנאכלים היים מותר ליהנם סביב
לקררה אפי' שא' שיצלו קודם שחשבה
ומיהו צרי' ליהור שלא יהזור הכיסוי אם נחגל'
משחשיבכר' ושללא להוסוף עליו עד שיצולו
מפני שממחר לגמור בישולם בשבת:

אין נוהגין סמוך להשיבה פת להנור אלא
בדי שיקרמו פניו השורבקים בהנורו לא
חררא ע' נחלים אלא כדי שיקרמו פניה כנגד
האש ואם נהן אות' סמוך להשיבה ולא קרמו
פניהם אכ במזיד אסור עד פוצאי שבת בכדי
שיעשו ואם בשוגג אם אין לו מה יאכל מותר
לו לרדות ממנו מוון ג' סעודות ואומר לאחרים

שאין לחם מה יאכלו באורו לכס מוון ג'
סעודות וכשה א רורה לא יורה במדרה אלא
בסכין וכיוצא בו שלא יעשה ברך שעושה
בהול ואם אי אפשר לרדות בשגנו ירד במרר'
ואם נהנו כבדי שיקרמו פניה ביון דלא עבר
איסורא יצו'ך שבת הוא רודה כדרכו ושללא
לצורך הייו אסור אפילו בשנינו:

ו ואם נהנו בשבת אפי' במזיד מותר לו לרדות
קודם שיאפרי כדי שלא יבא לידי איסור
סקילה: ז בהגורים שלנו שאין בהם רדייה
מותר להוציא ייתר משלש סעודות בסכין או
בשום דבר שיהחייב בו ובכל מקום לא יוציא
ברחה משור' רחיה כעובדין דהול:

ח לא ימלא ארס קררה עססיות ותורמוסין
ויהן להוך החנור עש' סמוך להשיבה
ספני שרובים אלו אינם צריכים בישול רב
ודעהו עליהם לאכלם לאלתר וכפני כן אף
על פי שלא נחבשלו בל עיקר הוי' הם בשאר
הבשיל שיהחיל להחבשלו ולא נחבשל בל
צרכו שאסור להשהותו והה' לגביה וכופס:

ואם עשה כן אפילו בשוגג אסורים למוצאי
שבת עד כדי שיעשו: ט ביוצא בולא ימלא
הבית של מים ויתן להוך החנור ערב שבת עם
השכה ואם עשה אסורים למוצאי שאת בבדי
שיעשו:

זנה למנעל כמכר ענין ליווד סתורס מס
מעמנו בערב שבת ועמס ידכר בענין
כז ענין מורה ומנות ולכן עמס מדכר כמעמס
המנות עמס מכונים לפירות הלא סס דכרי חז'ל
פרי דיון ע'ן סיים מס סס פירותו סל דיון מנות
ומעמס סוכים ומאחר דקיס לן כי בערב שבת
כאס נקמס יתירס לרס כמססל לכן מן סרואו
סוף כי יסיס מעמל כמתי דלף על גב כי ככל
ססאלס עומס מס ס מרוס קומס ככל' בענין מתי
ופסילין כי סאלס מרוס כסס רוח חקס ועמס
אעמס לא ראי' זק כרפי זס לפי כוכל מס עמרוס
סאלס

סאלס צומו ססול ס' דרך סול אמנס מוס עמרוס
כמכס סוף וכל מעמס קמס ולכן יאמר פירות
כמאלכין סין סמנות עמס כסס ענין אכל' כצח' עד
סוף סין סיונו מה עמנינו אלנו דכרוס סאלס אוכל
מפירותים' כעולם סוף וסקרן קוימס לולעולם
סכא מותר ליתנס סכוכ לקדרס סוף גוף סאלס
לסוית עמסנס כסס ואין סוידך לומ' כסס ע' עמנינו
ל' עסיו כצכרוס סעממ' א' סר' על מנת לקבל
פרס אפי' ע'ל' עינלו וסיוס כסס גמרוקוס עממכ'
וסיס עיכרס לעפעס כסס לעת כסס גמר כי
כוס ועמס עכוכוד מכת ועסיו סויד' לזכר עלא
יתוור הכיסוי אס כמנעל וסצנין סיונו מעמל' אכל
והנענע לעת יסס א'ד' וו סו'אל' סוית וסכנסת כלס
ועס אס דכרוס סדרכן לעמנות כפרס סייס סוסי'ר
סכסוכ סיעמס אומס כמנעל קל ומותר לקאר ענות
ולכן יאמר דמיוס סויד' לזכר על' סויו'ר הכיסוי
על סעמנו אס כמנעל' לפי דטרוא' עליה מלס'ל
מעממכ' וקל' להוסוף עליו עד סוילוו וסיה כסס
גמר מוסיו' עורס סרסס מפני מעמסר כעול כמכת
כגמר מלסס וסוף עורס גדול:

אין נוהגין סמוך למקרה פת לתפור סיונו תורס
כנא' כס לכו לסמו כמלסו אלא כדו סוקרמו
פניו סמדוכיס לתפור ר'ל סהיס אותס הלכס
ואפו ליווד מלומס סכניס קוס דדין לכאן ולכאן
ככר סס מדוכיס ומכוניס ולא יאחר כסס ספק
ולא מדרס דכר הלכס כסס'ל דאמרונו כעלעל
עני סמספך כמררס וכ' אחר ונטלס ממנו כקרא
רע' ולכן ולא מררס סלכס על גבי גמלים על
תורס כנא' סל'כס דכרי כמס אלא כדו סוקרמו
פניה כמנגד סאלס על תורס ולא תחי' סלכס קוסס
פניס וסדין וק פניס לכאן ולכאן אס כמוד עמס
אסור ליתן גמר ככלס עד מוצאי שבת כדו סל'ל יס'
פונע מככוד מכת עמנוס לזכרו ווס יסיס ככדי
סיעמו וסס כמנוג סתמול אס אין לו מה יאכל
מעמס סתורס כי אין לו ליווד קובע כיוס סמכת
וכודמך לו ללמוד מוס לו לרדו מעמו מוון ג' סו'ורו'
לפי כי ככל סעודס על' ל' כמו עמנינו מלסן כנא'

עליו ל' כאו אכלו מעולמנובל מקו' ס' ז' ססולקס
אמר לפניו ס' ולכן מותר לו ללמוד מה עמריך לו לב'
סעודות ואופ' לספרים סאין לסס וס יאכלו מעמס
ספירס כאו ורדו לכס מן סתורס מוון מלס סעודו'
ע' לו רעוס כמי ללמד אותס מורס כאותס ע'ס
וכקסוא רודה ללמוד כתורס לא יס'ל רודס כמררס
מספך כתורס כר'איות אלא כמסין לומר דכר כרור
וסלכס פסוקס כד'אמרינון כעלמ' פסוק לסמוק
כסכניס סרפ'ל עלא ועמס להאריך כיומר כדרך
ססוף עומס כמול וסס אי' אפמר לו לרדות לחיין
סענין אלא כר'איות ססוף דוגמ' למררס ירדס
כמררס כדו על'ל יתכמל מ'ת וסס נקנס וו ססלכ'
וסלמוד ככדו סוקרמו פניו ויוכן סוידך'ס ל'ס סכני'
קלס כיון ללא יצו'ר איסור'ל כי גדול מלמוד תורס
וצורך מכת סוף רודס כדרכו למד תורס כדרכו
כמול ואינו מופק אפנס עלא ככורך סיים סאינו למד
כתורס כעכוכיס סלכס'ס אסור לפי ססוף נמנע
מלענג א'ת סמכת כדכר סאמור:

ואם כמנו כמכת אופו סליווד כמוד ואינו מעמכ
סמכת מותר לו לרד'ת ולסמוק ססליווד וס
כדו על'ל יכא' לידי אומר סקילה סויד' ללמוד ככורך
סמכת לסכנל מן סמט'ל:
בחגורים עלנו סיונו על ענין הלמוד ככוכן סוף
סאין כסס רדוס לפי כי כמעמנו
סדעות ואין מכוין ראיות מן סגמ' לזכר ליווד
סהלכס מותר לסויו'ל תורס וותר מזה עמריך
לעלס סעודות ללמוד כמסין סוסיס דכרוס פסוים
וסלכס פסוקס או כמס דכר ס'ס'כוכו כו ונמקך
ממנו דכר תורס ומכל מקום לא יוציא כרמס ססוף
תורס גדול מענוס דמיו' כמעמס סל סול כנא' אק'ר
זורס כרמס וכמורס:

לא ימלא ארס קררה פססיות ותורמוסין
וסיווג' לסלכות מאינס כסונות וסס דוגמ'
לאלו מסס כ'ס סקניוס ס'בורס ויון למוך סתכור
ערב מכת סמוך למקרה מפני סכרוס אלנו
צריכוס כעול ואין כוס'אוס וכוסניס כסס ודע'ס
עליוס לאכלס לאלתר ללמוד אות' ועמפי כך אף על
פי עלא כככמו כל סיקר סרו סס כמאר סתמול

על תורה שתחילתה להשתקל בענין הלימוד וצמצום
ולא כמכלל כל זרעו שאסור להשתקל ונריך ללמוד
אזוהי חכמה ומיד קודם שתחילתה לבינה וכופת
עצם דוגמא למקומות הלימוד ואין צורך להסיר
בחס אריותה צורך יותר בחס בני אדם המעונים
בדרך לימודים ואם עשה כן אפ"ל בסוג אסורים

על מונחי שבת להשתקל בחס ככדי שיצטוו
ביצוא בזה לא ימלא אדם תכית מים וזה דברי
סגדה עמוקים לבו על אדם כמים כעם
סוף ונזק לתוך הסגור לפנים אותה סגור ערב כעם
עם עמוקים ואם עשה אסורים למונחי שבת ככדי
שיצטוו כי ימנע בחס לבו ויהיה נכנס מלכוד את
שבת ומעצב אותה והכתוב"ה וקראת לכתב
שונב בכל הוי"ו:

עוד זה עכבר לני עולאה בזיונים אלו כעמפט
סראשין וכך הוא אומר פירות שנאכלין
סיין כי יהיו פירות הללו דוגמא למנות המביאים
לכנסת ישרא' כדאית' בתקונינו דף ל"ט ואל המכובי
באמנות מאו יסוף אשיות פרו אקום דליונן אים
ואתה רפדנו בתפומים אלוין אוינו תרו סמכי
קטום דליונן סוור ומומק וכגון דארתה באת ואלו
דליונן בברית אמרס רפדנו בתפומים עכל ואתה
בוהר פר' קמינו פתח רבי יהודה ואמר סמכנו
באשיות וגו' ואלו קרא' סא אמתר ופירי אכל כנס'
ישראל קאמר דא בגלותא סמכנו מהו סמכנו לא
מאן דנפיל כני לאסמכא לים סהד סומך ה' לכל
השפלים וכן כ' דנפלא דכתיב בפלים ולא תוסיף
ביצא לאסמכא וסא אמרס סמכנו למאן לישראל
בכסא דליונן גו גלותא עמס וכנס באשיות איו
אכסן דאמתינן בקדשות' מהסא חמר טכ דמנטר
ומאן דודע ליישא קמס קדושא אף על גב
דכרכא לא עמקכו בגלותא סומך וסגיד לה לכני'
בגלותא רפדנו בתפומים כלא סה כמס דאמנ'
אכל דא אשיות עיול עמס אשיות אמרס עכל
וסנס מכאר עכרי סמאר כינס יהיה סתפוס
צורי לחו ק לכנסת ישרא' כגלות סמיל הוה עמס
מוט' אל כנסת סמכנו באמור עור סמכ ותרס
ע"כ בתקינוס על כנסת ישראל קסיל סולת אסכס

מן הגלות ומביאים לה מינופירות כדאיתא בתקינון
מ"ט וכנס סמיין אפכנסו על סהא סולס וכ' ולא
אמרת רוסא לגבס כמישע דילס ולא דפיקו
אמרת לגבוס עד דאתא רשוי סמינא ואשית
תפוס כמינוס סמילס למוטמא ותרס לים וכ' סוד סורת
רוסא ודפיקו לגבס וכ':

ועוד איתא בתקינוס דף קמ"ב ואל אמאי אמר'
סמכנו אלא כללי כעס כמסס ימירס דכס
ונפס מוד דליונן אסמלק' וי כעס דלית מאן דסמך
לום כהסא ומכא אוס אמרס לישראל סמכנו
באשיות דליונן מאורי סאס ומאי כוסו סרי סורוס
דליונן מאס סמכנס וכ' ומאי כיוס לימודי' דליונן
סרין ספון דליונן לסכות אס ולינון סרין ספון
וכ' רפדנו בתפומים כללי סכת וכ' וסנס
מכאר סכל אלו סמארס כי סירוס סס אמר
מכואס לכנסת ישראל לחוס אותס סנא רפדנו
בתפומים לפי כי סולת אסכס אנו וסדוגמא לוס
סס תורס ומניס כע"כ רבי יהודה סמאר סקורס
ומאן דודע ליישא סמיל קדוש' צבור סעיו וסמכנו
לכנסת ישראל בגלותא ולכן יאמר פירות סס
כאכלים סין סיינו מעשס סמניס סאובל אותס
סדוק סהא סומכ' דוק אוכל למוכע כפמו כדאית'
בווסר מותר ליתנס סכיוב לקדס על כנסת ישראל
לנורך ספערורס כסוד אור סוור כי סלסס עליו
מעמיו מפורר יוסנ עליון כדאית' בווסר פרסס
ויסירק רימ' ואל סס ככל אפר דכורס ריך בתר
נוקבא ואתער לגבס רמויותא וסכא אסכנסא
דסיא אפערס רמויותא ורפס אכסריס ואורסו
דעלמ דלית סכס דנוקבא לפירק כסריס דכורס
אלא מלס סתוס סויל ומלס עילאס דני גנווית
דמלכא סא סוי סלת כעמסין איונן וכ' כעמס'
אמרס סויל כעמסון דדיוקא לספא כעמסין
דדיוקיא אטיין מאיונן כעמסין עילאין כעמס'
דנוקבא ויכעמס' דכורס ואכין כך כעמס' דדיוקיא
עילאין על כל איונן סולין ומסמין דלעילא וכ' סא
סוי אפערסא דרמויו לכנסת ישראל לגבוי קב'ס
כעמסין דדיוקיא לספא סת גרין לס בגין דליונן
אטיין מעטרס דמלכא מעטרס דכורס ואתערסא

לא מטי לנוקבא מעטרס דכורס' ואפער רמויותא
אפכנס דכורס אפער סכיוו רמויותא לנוקבא
וכיון נוקבא אפכנסת עם דכורס רמויותא כסאי
גוובא סיובאפס דנוקבא למערו מיון סמאין לקבל
מיון עילאין לאו אוסו אלא כעמסין דדיוקיא
וכ' סנס מכאר עכרי סמאר כי סתפוסרות
סדוק סתמון סגמני סויל מעורר סוונ למעלס
וסיינו פירות סכאלין כעס מיון ואין נריך להס
אס מנר סדין ללמל אותס מותר ליתנס סכיוב לקר'
על כנסת ישראל אף על פי סאי אפער עינלו קודס
סמכס כי אז כעמס סיימוד על סכת מותר ומיחו
נריך לזסר קלא יסויר סכיוו אס וסגלס ססרי
באמר יעסס ס' כנסת עור ללסס ולכניסס ואענס
וס יהיה כומי סקול אכל כעסס כאמר ולא יכנף
עוד מורך וסיי סייסס ערוסס סלסס ואסתו ולא
יסכנסו ולכן לא יסוור סכיוו אס כגלס מסססכ'
וקלא לסוסף עליו ער עינלו סכיוו סעמסר לגמור
כמולס סכת:

אין גומנין סומך למכס פת למנור ספרמו לוס
סויל סלסס אמר סויל אוכל ואמרו סל'
כתורס ככאיוס וככסכיוס מנינו סאי פתס מוונס'
דלכא אלא כיו עוקרמו סכיו סמיוכקיס בתנור
כעמס' לנורסו על יעקוב סקוסס ככסא סככוד ולא
פרסס ססיא כסוכס סקוסס על גבוי גמלוס על
'כסוכס סדין לא כיו סיקרמו פניס סכנגד סאס על
מדת סדין וסופס בווסר פ ויקרס דף ט"ו ואל אל'
דכיו אלעור כריס אי סכיוסר וסוס פנימו עכעו
ליס אז יסרוס יסונו מאי יסר יסונו אמר לים רוס'
עילאס דליונן יסו קוס דעסוקא קדושא סעיע'
דכל סמיון וימי עולס דעורר אפיין אקרון פנימו
דליונן סמאן כאורס מיער מ' דלכטריך למתוס
וכ' סנס מכאר עכרי סמאר כי עוקר סהארס
עליונס סויל כעמס מן סכניס עליוננס וס לוס
ולכן סכל סליו עד סיקרמו פניס סכנגד סאס
למדת סדין על אס וסאס ולעורר סלכוכין דרמויו
פניסס ואס כמל אותס סעוך למכסס ולא קרמו
פניסס אס כמול ססור ער מונחי עכס ככדי סיעעו
כי אז מעמורר סדין על סול ואס כעוגג אס איון לו

מה יאכל כי אז הוא עני ורוכב על סמור מותר
לו לרדות עמנו מיון שלם סעודות לנריך סיימוד
וכעס' רוסס לא ירדס כמירס סויל כסוד סעולמות
ואמור לאמרוס כואו ורדו לכס מיון שלם סעודות
אס איון לסס מס ללכ' וירדס כסכין וכייצא כו
ססויל סתפוסרות דן מעט מלא יעמס כדרך ססויל
עומס כמול כואו סוונ סעמס כמול ואס אי
אפער לרדות כמיוו ירדס כערה ולא יכעט
סיימוד וס ואס כמס ככדי סיקרמו פניס כיון דלא
עכד איוסורל לפי כיווככר סויל להיוס סתפוסרות'
אס על סוכין לנורך סיימוד ונריך סכת סויל סיימוד
רודס כדרכו אמנ' סלא לנורך סיוס דקיונו כעולמו
אסור אפיוו:

ואם נמנו כמס וס סיימוד אפילו כמול מותר
לו לרדות פת וס קודס סיאפס כו על
פת לס יעסע גבר כיו מלא יכא לודי אסור
סקולס כענין עקוסק עניס כיוס סכת כדאית'
כוסרס:

בהגורים מלכו שאין בם ריוס דוגמא סויל
לאמר סמירן דלו כומן סמקלס סויל
סדוילס על לסס סכניס לפי כי סיימוד סויל כוסג
סמיר לכ' כאמר כולפכו סמיר סייסס פניס כנגד
פניס כאמור יסונו פנימו לא כן סויל עתס ולכן
מותר לזונויל יותר סמלס סעודות כסכין או כנס
דכר סופסוכ כו לחוס ומכל מקום לא וינאי כרסס
עמס דמחי כצוכדון דסול

לא יעלא אדם קדרה עסמיות וסורמוסן ססויל
דוגמא לוימוד גרוכ כעמס' אמר סקדוס
כרוך סויל סלואי עסאנו כיו כסורמוס סוס סקולין
אזווכס פעמיס וסויל כול כאסרוכס ולכן יאמר
לא ימלא אדם קדרה עאלו רמו להפערורס וס
סיימוד וניתן לנריך סתור סנא וסוור לו כיוקלס
ערב סכת עס סכסס כו ככר נקדס סיוס לפי כי
דכריס אלו אינס דכיוס כמול רכ כי סויל וונג
גרוע דעמו על אדם עליון ללכלס לאלתר כסוד
סלסס אמר סויל אוכל ומפני כך אף על פי מלא
כסכסלו כל עיקר ולא סויל כסס יסויר סרי סס
כסאר סכסל ססתיל לססתיל לססתיל סס יסוירס אסרוס
עליונס

פלוניס כי נדוכים יעול הוא שתעוררת גדול
ולכן נקראים עלה נתקבל כל ירכו אסו להקשות
לא נידך ליתן נמר להכר וסוף סדון לכורס וכנסת
סס מיני יחזיקים ואם עשה כן אפי' כמנוג אסורים
למוצאי שבת עד כדי פושטן:

כיוצא בו כסס מקמינו סללו כאשרו כאם עתעורר
סדון כפינת סאם כיושר כך לא יעלה ארט
כפית על מים מזה סחסד ויתן ליתך סמנור ערכ
שבת עם שבת סוכטל כס סחסד על יני סאם
מדת סדון ואם עשה אסורים למוצאי שבת ככדי
פושטן:

ונה הכנת האש קודם הכנסת השבת
וכו ג' סעיפים

א אין עושים מדורה מעצים סמוך להשיב
עד שיצית בהן האור בענין שחה השלחב
עולה ממליה בלי סיוע עצים אחרים ואם הוא
עץ יחיד צריך שיאחז האור ברוב עניו וברוב
היקפו ואם לא הורלקה כל כך אסור ליהנות
בה בשבת גורה שמא יחתה בה ויניד העצים
כדי שחעלה השלהבה ובשחורלקה בשיעור
יכול להחחמ כנגרה בשב' ולהשתמש לאורח
בין אם היא על גבי קרקע או על גבי המנורה
ואפי' לו היא מדברים שאי נעושי מחם פתילה
לשבת: כ יע אומרים שהפחמין אפילו לא
אחז בהם האור כל עהוא שרי כפני שחם
דולקים והולכים: ג מדורה של זפה ושל
קש וגבבה אפי' לא אחז בהם אלא כל שהוא
שרי וכן מדורה של קנים ושל גרעיני הפרים
בשח' מפורים אבל אם הקנים אגודו וחרעיני'
בסל צריכים שיצית בהם האור עד שתהא
שלהפת עולה ממליה ויש אומרים בהפך.

אשר חזל הגוהו כי כשבת כטל אור על גהונם
ומתלק סדון מן הרעשים וכדאית' כיושר
פ' תרופה ככל מעלו כפתא כרווא נסין וכרו ככל
אינון קושעין סלין דלין דקייביל דא איתקמ ונא

ועלכא קדושא אמו ולכן טור סכתוב ונסה על ענין
ההכשרה כפ' לא תבערו את ככל מוסבותיכם ביום
שבת ומזל כקלון מר אמר ללא ונא ומר אמר
למלך ונא את אמנם מכל מקום סדרמה סדרם כיושר
ועם על סהכשרה להגיד לאדם כי הוא עובר
ומכעיר כעו כן מכעיר מקומו סמומן לו כגן צדן
כדאיתא כיושר כי סאדם סמללין כר או אס קודם
יביאת סעבת מלוקים סאם כמקומו כדאית' כיושר
פ' כראקוט דף יד וזל מלימא מוזן דאוקוד סרבא
כדכתיב דמכתא על לא מטיוראל לקדוה סדרת
דגרים לכורא דגהינם לאילקא עד לא מטיא ומניס
סד דוכתא אית כגהינם לאינון דקא סמללין סכמנו
ואינון דכנוקין עגהינם ליוטין לים וכי ואמרי ססס
ס' מלטך עלטלה גכר וגו' הים מכוור מדכרי
סמאמר עונם סמללין שבת אפי' כי עדין לא מת
ואתנם גם אסרי סתו מצינוקן איתו ואין לו מנוס'
ביום סעבת כדאיתא כיושר פ' תרופה דף ק"א וזל
וכל אינון סמללין סעבות כפרסיוא דלין סלקי
מנייסו אבל כורא דגהינם לא אסמך מעלייסו
לעלמין וכל סייבי גהינם סאלי עלייסו מאי סנא
אלין לית לון כיושר מכל סייבין דסכא אינון
מארוסין דכינא סייבין לון אלין אינון סייבין
דכפרו כים ככ"ה ועברו על אורייתא כלס כגון
ללא כטרו סבת עמן כגון כך לית להו כיושר לעלמין
ואינון סייבין כולסין נסין מדוכסיהו ואתייסוב
לון רמו למחמי כסו ומלך מר אויל ואפי' לסהוא
גופא דליסין ועיל לים כגהונם לעיניסין דכל
סייביל וממין לים דספרא סולעין ונממא לית לה
כיושר ככורא דגהי' וכל אינון סייביל דמין סדרין
לסהוא גופא ומכריו עליה דא אופן סלביא מייבא
ללא מיים ליקרא דמארוס כפר כים ככ"ה כפר
ככל אורייתא כלס ווי לים טב לים ללא יסכרו ולא
יטי לוינא דא ולכוסוספא דא ס' ונא וראו
כפגרי סאקנים סעוטעים כי כו סולמסס לא סמוס
מן גופא ואנס לא סככס מן כממא וסו דוראין
עד דכל סייבין דגהינם דתמן ויתרון די ראיס דא
וכי' ססס מכוור מדכרי סמאמר עונם סמניס
למכעיר אס ומללין סבת ככוסו וככפסו וכן מכוור

פרק

פרקת פנמס דף רמ"ו וזל מאן דאוקור סרבא כמ'ס
וכו' ס מענא אית כגהינם ואוקוד כקדמית לסהוא
דוכתא ואי' הא דוכתא דלכנויא וכל סייבין דגהי'
מסייסו לאוקרא סהוא דוכתא וכי ואמנס יס אוסר'
כוס לענין סכעס כיוס סוא אס אמר כמנא כתוך
גוף סאדם סלכין ריכס סכפוס ככל מוסכותיכם כי
כמו ססאדם יס לוי מוסכ לעמיד כו מן האדם סה א
סנמס מוסכ סלה כגוף כגולס הים וצנין סכעס
סוא סרת' ס סאם אסר ויכר כאלס יין סככד
כגורס מן סווקר פרקת פנמס דף רל"א כתיב
סיושרת על סככד וגו' עיושרת ליה כפסא מרס
ואוקי סרבא דמלאך סמוס דפסו מוי עופין מרירן
לכטל וכי כסא סה' ואסריתא מרס כלענה וגו'
ואייהו קינא סככד וכל מריגין ומותא יס תלין כו'
פאיתא כיושר פ' תפוז דף קס"ב וזל מאי מדלו לכס
פין סאדם אסר כמס כאלס וגו' סכא סקיד קכ"ס
לכר כס ואוסיר לים לסממרא סא כון ככי כסא
דאסו אוריסי סו מאורס טב לאורס בים יסכני
כפסיוס כססוא ססככא אסרא אבל כד כרא קכ"ס
לכר כס עכד לים כדיוקנא עילאה וכפס כים רוסא
קדוסא דכליל כפלת כמא דאוקימנא דאית ביה
כפס רוס כמס עולא מכלא כמס דאיהו מולא
עילאה למנדג ולמוטר סקודי אורייתא קכ"ס ואי
ססוא כממא אעיל לה כפ למיא אסרא הא איתו
סאיב לה וכפסו מוסלכא דמארוס וכי אי סהוא
כממא קדוסא כטר לה כממא דרנוסיה לא יעקר
לא מארתא כנין לממריממא ססוא אל זר סאי
איתו כר נס כקא יאית דא איתו עכדא דמלכא
דא איתו גכר פליסווי ססוא כר כס לא כטיר לה
ואיתו עקר קדוסא עילאה דא מתר' כנין לעמרי
ססוא סטרא אסרא דא איתו דמריד כמארוס
ואסור לקרבא כהינס ולאתככרא עמוס ודא אקרו
גורף כפני נאפו איהו טרוף ועקר כפסין כנין
דרנוסיה ואקרו כנוס' אל זר וכי וזל אמרו כעכד
עכורס זרס איהו סוא אל זר סתוך גופו על ארט
זס סכעס ולכן וימר אין עושים מדורס מעשים
סמוך לתקסס דאע"כ כי כמול כמי אסור יס אוסור
כוסף ככס ססרו ריכס סכמ'ס לא אסר לא סככרו

אם כיום סמכת ולכן וימ' אין עושים מדורה מעצים
סייך לתקסס סד סמכת כסס הא ר כענין סמ'ס
מלסבת כולה ממליה בלי סיוע ענים אחרים ומן
הנמנו כלוד סיומא לענין סרנוסו סאם כאלו
יהי ריב בין אע"י או ככוסו על ארט יעסר באי' סין
כתכלה כסכנסת סתי' וסמנס אין יסכן לארס
לסתר כר על סאם הנדו' על סכעס כיומס סמורס
סוקרא אס כנא סלא כס דכרי כאלס איתו יהוס
דכר פשוט סחי'סכ לכו על ארט כמ'ס לכ ססס
ליומיו ולכ כסול למחאלו ורצ' כו' סכמול סוא
סכוסס סכא כעס כלב כסוליס ימות וסו סתרי'ס'
סלו לכ יכס ססוא ליומיו יסמל כתי'ס ועל וכו'
כך מספיל גזאוס וכעסו אלא כן וימר אין עושים
מדי'ס מעשים על מורס סמוך לסמסס עד מוסל
כוסע ענס ויכן כס זס סג' על סמכת כסס סאור
על מורס כענין סמסא סמלסבת עולה ממליה בלי
סיוע ענים אחרים כראיות מוסוס אסר וסא סוא
עין וימרו כו' הנס כממא כו' ענין סכעס אסמ' כו'
יסי ריב בין אע"י או יסד אסר כוסע לעננו
ולכן כמי לענין סתי'סן סוא כד מ'ס לו אס סס
רכיס ללמוד כי כך אלא סכר אל סכדי'ס וסוללו
סרכ עלטוכאי ק'ס מלועים יסדי'ס כד ככד וכך
אמרו סזל מלמו מ'ס סוסרו כמכורס ולא סוד לא
מעטעס'ס סכא וכס נסס כממ' כאלו סרי כו' עין
אמנס אס סכוסס יסד כמו כן עוסיל לו סלימוד
כיוסד וסיונומ'ס וסס סוא עין יסדו מריד סיאמנו
סאור על פורס כרוס ע'יו ורוס סקי'ס לפי דכנין
סיוס סקסס לככד סנילסו כו סאם על סכעס וסוא
כאמנע סג' וסא לא סוסק כל כך כלמוד סמורס
אסור ליסנות כס כמ'ס כדאיתא כמאמר אסיר
לאתקרבא ולא אתככרא כהינס גורס סמא וסמס
כס בליות אגורס על סכעס וסוסר לה ליקן אומס
מענו סלין כדאי כלמוד זס כדי לסככו'ס אומס
סאם על סכעס וכן אסור ליסנות כס כמ'ס גורס
סמא וסמס וכו' סעניס על סכעס כדיתעלס
סמלסבת אמנס כמחולק כמיוצ'ר מותר לסתמס
כנגדס כמכס סכא כוסע עניס ויכן כס ולססתמס
לאורס כן אס סוא על כו' קרקע או כג' סמנורס

סייבן

היונו ענין שלמוד אם הוא על גבי קרקע כגון
עמל דארעא או אם הוא דוגמא אל המורה
לסאיר בתורה ואפילו הוא מדברים שאין עומים
מזה תפילה במקבלי עין קמך שמין של תורה
ואינו מועיל בהם דהיינו כור קרקע מועיל בכוכר :
ההבונגמי עוד בדיונים או ואומרה לכו הנה
סדוגע לזה בא מכוון לענין הקנאה
כי הוא דבר קטן כמו שקנינו הקנאה והתאוס
וסכבוד מוציאין את האדם מן העולם כי הנה
התנ"ע'ה נתעור' כרומ קדמו על מה שערב כי הנה
עלמה דברים הללו הם סגור' הראשון להוציא לאדם
הראשון מן העולם הוא גן עקן שנאמר בעדן גן
אלהים היות כל אבן יקרה עמוכך ואשאל סלמ
עמרה מופת קמר לו הנה כגן עקן וסו' מלאכי
המרת מממין לענין ואיתא בפרקי' ליעור מלאכי
המרת היו נולדו לו כמר ומכנין לו יין מוד נתקנא
בו סמא' פסול ראש המענים וכקע חכה להרע בכל
הנכראים ולא מצא אלא הנמס שנאמר וסנמס הנה
ערום מוד רכב עליו ובאו וסעצו לאדם הנה כי
הקנאה וספאוס וסכבוד מסיח לאדם סוציא אותו
מן העולם אמנם נמי חוה הנה לה חלק בזה מצא'
ופרא האדם כי טוב הען למאכל וגו' ואיתא בכ"ר
עלמה דברים נאמרו באותו הען טוב למאכל מצא'
כי טוב הען ומוסף מקמס מנאמר ונממד הען
לעקביל וסנס דברי קל' כראים שופור בעלמא כי
סס דברי הספוקלא בוארו לנו דבר אמנם סוסיעו
לומר שמנין כי עלמס דברים נאמרו באותו הען
ענין: למעלי כוננת קל' להעיר אותנו כי לו סס
סג' דברים מנאמרו באותו הען: סס סמוניאס
את האדם מן העולם כי הנה הנמס את' לה בתמלס
ונפסקו עניכס כגנין הדיעה וסיעס כאלהיס
שפכראו עולמו מוד וקרא' חאשה סרו ענין סתאוס
וקנאה ככ יכול ממס וסיעס כאלהיס וסכבוד
הנה כי עלמס דברים אלו סוציא את האדם
הראשון מן העולם וכן אתה מונא' בוער'
ננאמר ומהם כאלמס עכרו כרית כמעמל' מסאים
סכסמי אותו לבן עקן וסומו אותו וגו' כד וקרא'
ואני' אתכם א' ארץ סכרמל ואוער בו את בני וקרא'

וגו' ואמנם כמו אלו המלמס דברים גרמו להם
ראשונה הקנאה כי סגרים נתקנאו וקרא' לפי
מנאמ' כמכס כיכין וכין וקרא' ולא סוולת וסס סיו
מן מעכני כבוד עם הבהמות ככל' מאמר סוסר
ולכן נקראו להיו' להם כבוד ואמרו עמה לנו אלהיס
אמר ולכו לענינו דוגמא כמ' זה' וסולך' לעניסס גו'
ולכן מאמר כי עין זה' מל' הקנא' הנה סגור' הראשון
ומורו עליו קין וסכל' מל' ויקר לקין מאר וספלו ענינו
ולכן נפלקם קנאה וספאוס וסכבוד מהיס להכל
סנמקבל סרכבו ונמס ה' סכל' עמנו וגמ' סממס
והספך וא קין ענינו וסממנו לא עמס ולכן ויקס
קין אל הכל וסרסו וסוד מן סקנאה סמל סס
כמעמל' אמר סווא מנמס לעמנו כן רביעי' וכמלל
עליוס של עולם ולכן להיו' דברי סכונת לו סגורס
הראשון יסיה סערס בוס אל האדם כיוס הקכס
איסוד כוסף מפני כי זה' הוס להס מיוס סמכס ככל'
ולכן וסמר קין עומס מדורס עניסס דוגמא לענין
הקנא' מהוא אס מעלמס כל' האדם כי לבן סוסור
הקכס לא סממור וסוסוף לאו אחר ולא סתאוס כי
עין גדול סווא סגורס הראשון וכל עמרת סככות
כלוליס בו וסעמכיל וכן א' תס מענינו כי הנה
אדם הראשון סמלת קלקלו הנה על דברי הנמס
מאמר וסיעס כאלהיס כמו סכורטי כמעמל' כפ'
אל סכוננו רגל גאוס ססיו כעק סאילן וסו' אל
סכוננו רגל סמנאוס על כוראה סרמס לסווס
כאלהיס ולכן זוס הקכס אכוכי ה' אלהיך לא יסיה
לך אלהיס אמרוס כי אנכילאל קנא וסין לך לסווס
מקנא כי ולכן קין עומס מדורס מעניס ססווא
דוגמא אל סקנאה מל אדם הראשון מנא ווקנאו כו
כל ענין עקן סמוך לסעכס עכ' סיעס סאור כרובן
סווא סכבר סל' כי לעקון זה' סווא עם סענינו
קנאה סופרוס סרכס מנמס ואמנם ע' אפ' כי לו
סווא עקר סיעוקן לעין מל אדם הראשון כי לו הוס
עמס סרין למקן ענין סכבוד סעכר עליו אדם
הראשון ואמר עמסס לו סקכס כל אותו סכבוד
כגע סככדו מל עמוס ולכן סרין למקן סיון כענין
ככ' סנאמ' וככדמו עמקס דרכין וכסכיל לא ויכל
לככדו ולכן קין עומס מדורס מעניס מל סורס
כמעמל'

כמעמל' אל' ס' כוסע עניס וסכן כה זוס תלמוד
סמוך לסעכס סכל ככל' ואמנם כוסף עור מנין
סמכוס כי אע' כי אנכנו מניסס ככל' סכיוני' לו
כדי למקן עין אדם הראשון ועין כית וקרא' גדול
מאד כיוסר כמנא' הווב אל סערס להיו' כל אים
סיעראלי עם אורסופיו כעולס סיה ססיו דוגמא
ל' זככ סיעס עם סכוכס כדי מוכנס לסכס כקי מכל
עין כעמו כרורס כרורס הסיס עם אלסיו ויס כל
זה ככוד סכס עדיף קין סומין מרירס מל עניס
סווא דוגמא לענין מל סמכוס כמעמל' עני סלכנון
כענת ספורס סמלכות כיעמס קין עומס
מדורס והסלכות אס מן סרמס והסמכוס מל
עניס סנו' כערב סנת עם סמכה וסיונו כמי דוגמא
על וסאמר יסיה סערס בוס אל האדם כיוס סמכס
ססגוע' לסווס מספר סויו ערכ סכס סמס סכס יס
סמכה באמר ה' זכוכ סממו וספל' לממכס וסולך' לכו'
עולמו עכ' מיכית כסן אס סאור מל סרמס וגס
סלמוד כסורס מנמס סיון מל' לא כס דכרו כמס
כעין סמסא מלמכס מל סרמס עולס מאליס
ולא וסערך סויו עניס אמרוס מכני אדם יועניס
כענין סווא ריכל קהיס מכרו וסומר מלן כעני
סס מיו' וסילככאו כן לענין סלמוד ירכס כסור'
עכ' מ' ססיו יועס ססור' סווא סמלכות עולס מ' סיס
כענין סראמוניס ססיו סורוס דכרי סורס וסאס
מלמכס סכוכסס אמרו לו לבין עזאי סמא כסדרי
מרככס וררס אמר להס לאו אלא מווסך סכוכסס
כאס עכא' וסר כופר כאס כלי' סויו עניס אמרוס
כאמור וסס סווא עין וסיוכוכי הנה קיס לך כי
סמכוס מל רכיס עדיף סכ' ככל קראינו אליו אמנם
אס סווא עין וסומו ועיס סמכוס כסו' סרין סיאמו
סאור מל סמכוכס כרוב עניו וכרוב קיפו סיונו
כאכרוס כגופו כיוסמס ע' כה ככל אכר סמסא
כו כסרס וככן ססוס סמורס אור מלס ככנס כעוך
עניו וסקיפו כך אמרו סל' כסככס באדם דכר
סורס יונא' ככגדו דכר מל ליננע וסס לא סולמ כל
כך כמיו' סרמס' וסלמוד ססור' ליהננע כה כמכס
גורס סמא וסמס כס וסוור' לס כעיר אס סרמס
כעכס וכמכס מונג' כמכס ונינע עניס ספורס

והתעובס כדו עמלס סמלמכס מלמס וכמסולמקס
כסיעור וכול לסממ' כנגד' כמכס' לסממס כסורס
מל סורס כין אס הוס על גבי קרקע סמכוס כגון
ועל סארץ סיון וכסורס אתה עמל או על גבו
סמנורס מל סורס כמל' אסכה כסענינוס וספולו
סווא מדכרוס סאין עומס כסס סמילס למכס ואינו
כמעך עמק ספורס עם סממך סמכוס סומר :
יש' אומרוס סמממין סיונו מעמס הרע וסעל
כעמס סווא מסעס' ס' סכוכרוס אפ' לו אסו
כסס סאור מן סרמס מל סמכוכס אלא כל מהוא
כריוואיס סמורס כמו אומס סל' כעמס וסקנאה
וכ' וסעט מן סרמס סמסין כממין אלו מפני
קמס דולקיס וסולכוס וסוף מ' עמס סרמס גמורס
ומכוס סעולס מ' סס :
מורורס מל וספ' וסל גפרית וסל נככס כל אלו סס
דוגמא לעניס סמכואיס ככני' סלמס
קלס וסמוריס אפילו לא אסו כסס אס סרמס
וסמכוכס אלא כל ססווא כרי וכן מדורס מל קיס
ועל גרעיוני סמרוס כמסס מוסוריס וסו עומס
סעויות נככס אלא כסודמן אכל אס סקני' אגודת
דוגמא כמ' סמר אגודת סוטה וסגרעיוניס
כסל דסונו סדוגמ' סמסא כסוין וכסניו סאיכר'
סענינו יס דוגמא א' סגרעין וסס לכסורס סמכוכס
און וסככר כועס וכיונא' כרוביס מניכס כסס סאור
מל סרמס עכ' סמסא סמלכות מל סמכוכס עולס
מאליס ואינו סרין לרובל ס' סכרו מלן כעני סס קיי
יסיו לגכא' וס אומרוס כסכך :

עצמו שלכנון אינו אלוהים נטוען דעקר לון קלם
ועתיל לון באחד אחר ואלון אחרון ארזי לכנון
כל ארזי לכנון אחר נטוע ולא אפכוני ארזי אחריון
ולא אפכלל אלא כחו טעמו הלכנון אלקי ש יומין
דכראקו כל יומי וימי אחר בראו אפריון סידורא
דאחריו ליה וכו' וימי אחר מכאור מדברי סמאמר כי צנו
הלכנון הם שתי יומין דכראקו ולכן יאע און עומין
מדורא מהיא דוגמא למדה האחרונה באשר נמצא
בה בבינת דריוט מסטר יונקא און צומין מדורא
זו עעני דריוטו מעני שלכנון סמוך למטיב ודעטעם
מעניו כי נמצא באותה מעה מדורא אחרת מסטרא
אחרת כדאיתא בזהר פרשת ויקהל דף ר"ג ואל תא
הוי בימי סתיתאם בעטת דמעו וזמנא דערב כדון
ככבא מד מסטר צתון נהיר ועמיה טבעין אחריון
כככוין וקסוא ככבא כקט כלינון כככוין אחריון
ואתכלילו כוליה בהסוא ככבא ואתעביד מד כללא
דמכנין וסוא ככבא אפמקט ואתעביד כמדורא
מלא לסיטא ככל סטרוין כדון אפמקט סוא מדורא
סמכנוניו דלאך טורין וק ימא כמד קוטא דספרא
וסאוי מדורא דלאך עטיך לגביה גונין אחריון
לגומביה גון קדואם ירוקא כוון דקיימא סאוי
גונא סלקא סוא מדורא דלאך ודליג לעולא על
סוא גון ירוקא ועאל לגו מניה וסרי לים לכד
להסוא גון ירוקא וקיימא ירוקא לר וסוא אחר
דלאך דכבא לגו עונס לכת אפמקט אכפריס
גון אחר מניחא הוורא וכו' וכן כל אונין גונין
עד דסרי לון לבר ועייל איסו לגו וקריב לגבי סוא
בקוד סטרא לעיעל כהורא וכו' סנה מכוור
מדרי סמאמר כי אותה מדורא דלאך סוא מסטר
אסרא כערב עבת לעפ ערב סוא מתגבר וכו' וס
אלא אותה קודם טמר כבוד הכלל למיעל כהורא
עד כי אחר כך מד מלקובא צפיק כנוכר סם
וכטע בהסוא מדורא כוון דטעם ביה מתגלגל
סוא עלקובא וסוא מדורא ועאלון כנוקבא
דסמאמר רכס וסטמון עמן ולכן מעניו כי מדורא
זו דמטרא אחר סיא מתגברת באותה מעה על כל
אוסם גונין ונכנס לקט אור על סיקודם טוירא
ספדוקס לכן כל דאון עכוון לענין און עומין

מדורא רעצים סמוך למקבא עד קונית האור
כרוכין בצנון עמאל מלחכת עולם האלוה כלי
סויע ענים אחרים כי זם הענין סיא דוגמא
לאותה מדורא דמטרא אחרת כי באשר מתגבר או
יזכא סוא עלקובא דלאך ומתגבר עליו צד סמכוכו'
כנוקבא דסמאמר רבא כוס יהיה סיקון לסטרא
דקדוקס סוא מדורא דקדוקס מסטרא דמק
מסתקת על ידו עניס סכו' מעני הלכנון וסוינו
סמוך למקבא עד קונית בהם סאור בצנון סמאמר
עלסכת על קדוקס צולה מאלים סם כסוד מלחכת
יה באקום דאום וסאם כמלחכוין דריוטו ועלסכת
זו עולה מליה כלי סויע ענים אחרים ען סגולות
עלמטא כדאיתא בזהר פ' סלק לך כסוד מקודש
ענים וסא סוא מן ימיו כסוד עץ דעפ שרין
עיתמו כו האור זם כרוכ עכוו וכרוכ סקיפו וסא
לא הולק כל כך מעערב אסור ליהנות בה כקבת
גורס סמא יסאם אור ויתגבר סאם ויתמא מקום
אסויה לאותה מדורא דלאך סמכוכו כדאמר באשר
יכוד עעניס עמלס סמלחכת דקדוקס סמגבר
אותה סמלסכ דמטרא אחרת סכו' וסמכוכו סמלסכ
כעיעור כמלסכוין דריוטו וכול להסתמם סמלסכ
כנגד' דמכס ול סממקט אורס כי כן דוד סמלך
עם כממקט לאורה על אביגיל כממקט גלמס עיק'
והלך לאורה מלס פרסאות כסוד כס' בין אס סיא
על גבי קרקע כסוד מעה עמאמר וסמכוכו כמקום
סוא בין אס סיא על גבי מדורא כדאיתא בזהר
פ' סלק דף מד' ואל וסמס לו סם מעה ועלן וכסא
ועמורס ארכי: און למע לא כנון דאיון קיוקבא
דכנסת יעראל וסכי אחריו מעה ועלן כסא
ומורס וכו' סנה מכוור מדרי סמאמר כי מעה
והמורה סם כסוד כנסת יעראל אינו מע בין אס
סיא על גבי קרקע באשר סיא כסוד מעה אסמך
קרקע עולם סיהא או כמיוט מנוכר כמאמר וסאי'
סוא סמכוכו ען עמוס סמילס מסם כמכס ככו'
לסממקט סה כמאמר:
יש אומרים סמממון עמס סוד עעניס סכו' רק
עמס נאמו בהם אס סמכוכו ולכן אפילו לא
אסו בהם סאור אלא כל סמאמר סרי סמאמר כסוד
עלסכת

מלכסכ יס כמאמר מעני עמס דולקיס וסולכוין
כמלסכוין דריוטו דאום וסמאמר:
סוררס מל גסת ועל כפרות כי כל לו סם סדומט'
לאותה מדורא דלאך סמאמר מסטר אחרת
כמאמר ועל קס וסמכוכו סמאמר כסם וכית עמו לקס
אפילו לא אסו בהם סאור אלא כל סמאמר סרי מעני
כי זם סאם סוא דוגמא לסמאמר עלקובא דלאך דכפוק
מסטרא דריוטא ומגבר על אותה מדורא וסאפילו
לס לנוקבא דסמאמר רכס ולכן באשר זם נאמו כל
סמאמר בהם מומר כי סוף סוף סוא עכנוע אותם
כמאמר וכן מדורא על קניס דסוינו כסוד הקנס
דמטרא אחרת כדאיתא בזהר פ' סמכוכו כפ' גער קיס
קנס סוינו סממלך נעץ קנס כוס וצלו נאמ' קנס
וסוף קמלנ כדאיתא עס ועל גרעיוט סממריס עמס
עסולת כמסם מעמוריס דוגמא למע סמאמר סמכוכו
סורס נרוס עמלס וסממקט ספין אותם וסא
כלס ימא רוס מוקרים דמעט מן סאם עמלס כסם
וסיה בית יעקב אכל וסלקו כסם ולא וסיה
סריד לביט עמנו אכל אס סקניס אגודות עמס
מעמכוכו סמאמר אחרת וסממקט אגודות סמס
לעולם סמאמר אחר אסם מעמכוכו אכל עכק סם
כסמריס כדאית' פרשת מלך דמארי כמכוכו וסויס
כסמרידא כמאמר אחר סלך סמכוכו כי סמכוכו סוא
ספירור מלסס לון ריכויו ועל סלך סוא לון ימוד
לפי עמס כסמריס סכף כילכן כל זם נרמו כמממור
על סמכוכו סמממקט כל פועלי און ולכן אס סקני'
אגודות וסמממקט' כסל מעמכוכו דריוטו קונית סאור
כסם צד עמאמר עלסכת עולת מליס כי כוס יהיה
אותה עלסכת על זנס דקדוקס מליס סמס כמממקט'
אסרא כמסוא מדורא דלאך ומכנוסס אותה
כנוקבא דמאמר רכס כמאמר:
רגי ששה תקיעות שהיו תוקעין ע"ש:
וכו סעף א'
א בשחי ישראל ב' שובן חיו חוקעים בערב
שבת שש תקיעות בדי להבטיל את העם
מן המלאכה:
בלי ספס כי כדון זם באס סמריס גדולס א סאמס

תכנס לזכור את יום הקצת כמו שאמרום לאדם
הצולם שצאת ממנו לזכור את יום העולמות
לשם מי שערב בעל אוכל תכנס ולכן היו תוקעין
עם תקיעות שלם ראשונות כדי שיקדים לקוב אל
ס' ואם לא עת לבנו ג' לזאת ולא פירש עת לאכס על
יזר הרע הרי ג' תקיעות קטנות כדי שירגוע כעצמו
עכ נרפא לו ויקבל קיומה על ידי התקנס ויזכר
לצולם שכולו עת

ובן כמו הוא אית לענין הכונה למשל כדאי בענין
תקיעת עופרת על רת בוח' פ' אמור דף ג' וז' אל
פקודא לתקופ עופרת כראש הקנה לזיהו יומא דדוב'
לעלמא וכו' דלכתיב תקעו בקעם עופרת ככחא בנין
דקא איווה וימא דסיקא אפכסו ביה וקאים עלמא
כיוכא וכו' ומס נאמר וכלין אינון וקראל יודעין
למלקא בורסייא דד נא ולתקנא בורסייא דרמתי
וכתס בעופרת עכל ועוד אפער בורסיא פ' פתסם דף
ר'כח וז' כתס סתכטי וימא דראש ס' ה' דינא דכל
עלמא דינא תקיעא דזינא דריש וכו' וינאק עקד
לעגולגוד נידה דמוטין דכני עלמא ולא ויתא לגבי
וכעוד לזיהו אול וקראל כמלון עוטא כדכקס
ועכדין כל אינון פולטיין כל אינון גלותין מומתי
עופר ופוקעין ל' ה' בנין לאתערא רמתי וכו' והנס
דכריס אלו סס עכאריס כי ענין תקיעת עופר
הוא כוונן עקעעורר מדת דקין תוקעין כו' להעיר
מדת הרמתיס עופריס דועק: כדאי' בוזתר והוא
סוד כונס עליון עקעעורר ומז' אותה קול וכדאי'
כווסר פ' תירו דף פ' וז' פ' פ' מענין אומר כדאי קול
העופר בלא תלוי וכתיב קול גדול קול דמעה דקס
וגו' ומס נאמר ז' רבי יהודה אפר קול העופר
העופר למס לא סתא קול דאקרו כיה עופר דכת'
והבכרת עופר פרושה וגו' רבי יהודה אפר
שכוקול העופר העפר כתיב חסר כדאי' עפר קס'
דריוס מלכו ופער עלך עפר קרעי לסמול וגו'
הנס הכרחה תכל מאמריס אלו כוונן עקעעורר
כס דקין כדק לתקוע בעופר ואמנס קול העופר
הס עני כמנוות קול סווא עקעעורר פסוא כמנוכ
אימא עילאס כי הוא סוד סוועי כעס דאפר ויסי
נחמ' ס' אלקיבנ' עליון וקול הוא מדת הרמתיס

מא הקול קול יצק וכו' מתקת כמנוכ דקין
כי כן יעקב ננס לצמו ולקס עמנו סכרה וסכר'
בעולם סוס וכך היא סמדה למצ'ס ולכן כצרכ
עכס כי אז לעת ערב עקעעורר כס דקין כאמור
ככל אלו סמאמריס סוכא למצ'ס כו' להיות אותס
העצס גלגולא דעמתיק אלין סלקין ואלין כמתיק
אלין כמתיק ואלין עליון ולכן ככל הק מאלו דריך
לסווע מ' ומד על פני דקין ולכן היס כוונן עקעע
כווסריס לתקוע בעופר לצבור הרמתיס וכיוצא
וען כענא התעוררות סמרא אפרא היא אותס
מדורא דאס עקעעכרת וסיא לזכר כל אות' סגונו'
'ככנסת כתיבס ומתקרת אל' סנקודס פנימית
עכקדוקס למעל כדורא דילס כאמור למעלה ולכן
דריך לעורר ענין העופר כדי לסמתיך מנוכס
העלון כמנוכ רמתיס על ידי תקיעת עופרת כתיב
בעקד' כדי לאתערא רמתי וקיינו כו' על ידי כך
עקעעורר אותס עלסוכא דקסין עמט' ריעוב'
ככ' ועקעעכר על ססוא מדור' דקסא ססוא עמט' סר'
אפרא יציל ליה לזכורא דעיומא רכא כאמור
לעיל ואמנס סו' תקיעת עקיעות כדי לעס כס ענין
עליונות וסוא כי סנס מדס וז' כמקלס סיא כסוד
עדהי' אן רוכסיס עליוס כסוד נקי' ככוכ'ס וכנגד
עליונות וס סוועק'ס עלס תקיעות ועוד עולס
למעלס עלס מדות אפרות וכנגדס סוועק'ס עלס
תקיעות עניות וסס כסוד תקיעת' לעין עקעס
סוקע לזיכרתו וס עוקר:

רנו דין הטמנת החמין וכו' סעיפים

א אין טומנין בשבת אפי' ברבר שאינו מוסיף
חבל אבל בספק השיב' טומנין בוואין
מומנים ברבר המוסיף חבל ואפי' מבעוד יום
ואם הטמין ברבר המוסיף חבל החבשיל אסוף
אפילו ברעבר ורוקא בצונן שנתחמם או
שנצטבק ויפה לו אבל בעופר בחמי מותר
בשעת ראשונה מותר
ב אפילו חבשיל שנתבשל כל צרכו אסור
להטמין בשבת אפילו ברבר שאינו מוסיף
חבל

הכל ומכל מקום לשים כלי על התבשיל כדי
לשמרו מן העכברים או כדי שלא יצנף
בעפרורית שדי שאין זה כנכסמין להחם אא
בשומר ונזחן ביסוי על הקורה:
ג אלו הם דברים המוספים החל פסולת של
שומשמיין וזבל ומלא וסיד וחול בין לחים
בין יבשים ותכן וזינן ומוכין ועשבים בומן
ששלשהן לחים ואלו דברים שאינם מוסיפים
החל בסות ופירו' ובנפי' יונה ונעורת של פשהן
ונעורת של חרשין:
ד אף על פי שאין טומנין בשבת אפילו ברבר
שאין מוסיף חבל אם טמן בו מבעוד יום
ונחגלה פשחשיבה מותר לחזור ולכסותו
ובן אם רצה להוסיף עליו בששת מוסף וכן
אם רצה ליטלו כולו לתת אחר במקומו בין
שהראשון חם יותר פחשני בין שהשני חם
יתר מהראשון אפילו לא חיו מכוסה אלא
בסדין יכול לגלות ולכסותו בגלגולין והוא
שנתבשל הקורה כל צרכה אבל אם אינא
עומד עומד כדכר עאינו מוסיף סכל כלומר כי
אינו עומד כמדור' לסוסי על מעמיו סראקוסס
רק כי סנס פירש מן סעון סענא לא עקס עקיס
עס כל זס אסור להעתיק סעון אף על פי כי אינו
מוסיף סכל כמק'ס סכל סנס עקעע עקעעוסיס
וכיוצא יהיס אותס כוס על ענין סנאס סזיא
עקולס ככל סקורס כך אמר ר' עקיבא ע'ס וס סנס
לרעד כמוד זס כלל גדול כסורס ל' ככל סקורס
בע'ס סלל סוקדאית עכא לחכך לא עככר וכיארמי
טבס למס סלל אמר כך ר' עקיבא אמר כך לפי כי
סלל רנס לקרב סגר סמאר לו למדני פורס על רגל
אמר אמר לו כך מוסר על ענין סוד מרע אענס ר'
עקיבא ע'ס ודכר עס סאיס סוקראלי לא סגו ליה
ענין סוד מרע כלכד ודריך לקיים וצמס טוב ולכן
פירש כי מוצא וסכרת לרעד כמוד סוא כלל גדול
כסורס ומוס מוכן סספך כי עקס לא עככא אפר
אסוף כלככך סוא כלל גדול כסורס ונוסף עוד אמר
מאל הגידו עקעס ראמן מפני עס כמרכ מפני ססוי
כו עלקס דכריס עכורס זרס גילוי ערוות סמנוכס
דעיס עקעק עני כמרכ כעון עכאק קיכס לסודיעך

עקול

שהוא מקול כמו עבודה וזה גלו ערות פניכות
דמים וינתר מכל או ורואי מסרי מקדש ראשון שהיו
בו מלמד דברים אלו ככה לקבצי המטה ומקדש בני
מקדש מפני שהם אלו זקני לא נכנסו בלי הפק שקול
ככל שפירש כי כן בתקדש ראשון באמר על מה
אברהם הארץ וגו' ומורו לקבצים על מלאש למרות
ירועלם קבצים מקה וכדרכונגלות שהיל הוה כמה
פעמים קבצים עברו ולא שקיב אותנו שקיה ולכן
בא הדוגמא לזה הענין אין עומדין בקמח סיני
הקמח שטעמוהו כלב אפי' נכדד מלינו מוסף הכל
מלינו עומה פעולה הוא הנאמר בווסר פ' פקודי
כהיכלות שטעמיה הוא רוח הנקרא איכה ולפי כי
עין זה הגורם שהמקור בומן הכרואים באמר עם
ואיכה אמית כינך וביני שאםה כלא' שלפני עם אכיות
איכה ונוסף עוד ונקאו אותו ליוסף אשר לכן
נפשוור הענין הקודם בומן שהרכב ונכרכ סביב
וגלו ושרא' מן' פוקד עוןאכיות על בניו גו' כפרגומו
כד משלמין בניא ולמטו כפר הכוונן ולכן אפי'
נכדד מלינו מוסף הכל בגון מה' וס' הכל ומלי רש'
הוא אפי' כן נכדד כלל' שבת שהוא לענין פוקד
לעונות הקודמים ככלל' ונכדד כאמור אבל כמסק
שקיה עומדין בו ר"ל באמר האל' שתכנס כדך אבל
כך אמרו מ'ל' אס' רואה אדם במכרו עבודה אסור
לשעיר עליו עסרו טובים טעם ויגוד מנגד עמוס
שהוא מ' ז' א' עס רע עליו אבל מנזר עליו לקבא
אופו מ' כי פראש חמור מונאך במה הכפונ מוכר
ברוא' דבר עביר' ככרו וסוי' יתדו סינוס לקבא
אופו דמיו' וראש' ה' קבא רע וסוינו כמסק שקיה
ר"ל אופו אשר הלך ממכוס כעבר' ואמ' הוא כמסק
לפי כי לא שעיר עליו ככ' על פי ענים עדים
מכל מקום מותר לעמוד בזה למכאית אותו ואין
עומדין נכדד המוסף ס'ל' על הקמח אפי' מנכדד
יום קרא' אל' תוכס לך פן ענאך ואס' הענין נכדד
שמוסף הכל החקיל אסור ולא מנכדד אפינו
מקיים המטה טובה טוביה את עמויה אל' מנכדד
על אסור על לאו קבלת' מנא' אל' תוכס לך ונאמר
יומר לך לוקח לך קלון ונאפילו כהיגד' ודוקא כמק
נקממם או ענעמק ופעם לו עליו כמסק

נקממם וכן נאמר כמסק כמסק על הקמח
על היכוס קמח כמסק רמזנה מותר
אפילו כמסק כמסק כל נכדד אסור להטמין
במקדש והדוגמא לזה אס' נאמר כי ענין
המקדש הוא שלימות האדם כדשוא אומר אל' וקמח
כי ענין ס' עין על המכאש דבר קל הוא כאשד מן
הלאוין על פירות כי השוטף באש מהם עובר בלאו
וכן כמיו מניחא בו ענין הקמח עובר בלאו לא
עמא את אשך כלכךך אין האמת כן כי אין עין
זס כערך על מייבי לאוין לכן סמכונן אס' וקיס
האדם קלם ככל פטרטו דסוינו מ' אפילו כמסק
כמסק כל נכדד וקיס זס ככלל' זה השלימות אסור
לשטמין כמסק ענין הקמח כלב אפי' נכדד מלינו
מוסף הכל רק לשטמין מ' וראש' ה' קבא רע כלכד
אפילו זה אסור לשטמין אותו לפי ענא' כי פראש
חמור מונאך גו' שוב מה' לכלכך כפרגומו ותשוב
עמו מכל מק' קמח כלי על המכאש ענין השלימות
עליו וקיס כלי לשטמין ממנו למותר מן' השכרית
הדוגמא מה' קמח מ'ל' עכבר זס מפני מה
הכל מונא'ם אותו לפי שחמור רע דע' לאפילו העין
על הקודם ממקדש בו ועו' רצ'ה לענמו כמיו כלי
לשטמין כמסק ס' עין וכן הדוגמא לזה זס קמח
אופו אס' לתכלית זס על' ועונסו דבר רע מפני
או כדו קלא לסטפ' כשפירורית קרו סינו מ'ל'
כי פרא' חמור מונאך' רוכן וגו' מנזר עונס עונס
עמו אמ' אס' הוא וקן ולא לפי ככוד פ' עו' הדוגמ'
זס שהוא עמין הקמח ואינו עקיים עונס עונס
עמו כדו לעמרו לככודו ולא יתכנס מן' שפירורית
על הארץ כמסק עמ' כי אין זה לפי ככודו מידן
עין זס כמסק עין העין לסמס כיוסם לככוד עליו
מן' הקמח שטעמוהו כלכדו לא כמאמר ונומן כיוסו
על הקדרה הוא לכו כדו קלא יכנסו כאמור
אלו דברים המופיעים הכל כמסק זס הכל
נאמר רע קלא וזס הוא הכרנה אפילו כפי'
קסלפ' שהעמול הכל הכלים אמר קסלפ' כי כמסק
דבריו בא' לשעור על' השעשים אמר וקיס האדם
הנעמי כעפ' זס כמסק מרכוס הכל לטובת זס
קמח ע' מ' קמח ע' מ' קמח ע' מ' קמח ע' מ' קמח ע' מ'
כראשית

בראשית ולכן נאמר כמסק הכל ומוספ' לאיבוד
ועוד' עמול ליתן עליוס קין וקמכין זס ככוד מרכי'
הכל לטובת ע'ל' הכל עין כו מטא בלומדו כמסק
ונכדד המטה ולכן יאמר נא אלו הם הדברים
מרכוס הכל זס דוגמ' לרצה פסולת על זקיס הוא
דוגמא לדברים בטלים כיוס עין פלילי מ' סונעמס
ס' ככדרכוס דללו כמסק סדיון כמסק זעלסו
לא יכול כמסק אפי' קיסת פלמויו כמקיס כרכוס
פלמוד דוגמא לזות כי העלם מלו לא יכול לעולם
אעכס דברים אלו הם פסולת על זקיס דברים
בטלים זמס מ' אלהיון הדוגמא לפס מוכר ככלס
ופסולת על עומעמין כי באמר וקיס וקמח' מחוקק
כיותן ככוס עינו מדכר דברים רעים מסיכן וכל
לו לפי קמח' מנעמס כמיוני כמסק אס' ראש'
ממקמס כמיוני מ'ל' כמיוני וכו' אמר ית'ר הדין
דיוו הוא טכא ראש' אס' חכס כמיוני קיסו לכמול
ממנו וכל סוי' מ'ל' דכדכוס זכלוס מ'ל' דכדכוס מ'ל'
ומקמס זמלס מ'ל' מ'ל' זמלסו עמס ססדוסיד כמו
קמכינו זמל' קברות ממקס כסוד ומוסך עליוס
סוינו דוגמא לזה כמ' אפי' עונכוס על עממקיס
ומל' הדוגמא למכר סרס כהשוא לאמר ע'ל' אין
לקרא' דמ' רפויא נחית רק כל נכס מל' ונתן כפיו
לפי עין ס' ק' ס' חפ' למכר סרס על' ית'רל כל
מדות ר' ע' ס' ללו כין לז' כמס עניס מתכנס כמס זמל'
כין וקיס כיוס לו כמס עניס מתכנס כמס זמל'
והין ומוכין ועמכוס הם דברים קלים ויתר כומן
מ'ל' מ'ל' מ'ל' כי לא כמס כמס רק עומן קרוב
כל לו דכדו מוספ' הכל לפי מהס עונות שהאדם
קמ כמס ולכן הם מופיעים הכל כולל קמ' ל' לכו
לשטמין מהס ואלו דברים מ'ל' מוספ'ם קכל'
זס דוגמא לשעור מ' עמ' המכות כמות ושירות
שעור מ'ל' קמח' דרכון מהשעור פירות המכות ע' אפי'
מרי דיון ע' מ' קיס מ'ל' ק' שירותיו על כיון מ'ל'
ומעשים טובים וככוס וזכה כהשוא להליקע בעל
ככוס כמיון מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל'
ככוס וכעורת על פ' עין דוגמ' לענין סניגית ונסורת
על קיסין מעמס ע' מ' אמר כמסק ע' מ' קיס היא
ול' כמסק רק כמסק קלס כל אלו הדברים אין

מוספין הכל אכל הם השער גדול כאמור ואין
עומדין כמס רק נדון לסודרו כמס לקמ'ס כמסק
כמסק ככל':
אף על פי שאין עומדין בקמח אפי' נכדד מלינו
מוסף הכל סיניו שעור מעמס המטה
ללא קיין כמס מוסף אל' גורע או באותם
דברים קמ'ים כמיו מהס ואינו מוסף לעממס
רק עין לא עמ' מקמ'ס אס' עמ' כן מכדד זס
כומן סכמרות כמס או כמסק מהס וקיס מ'ל' מ'ל'
מעמ'ם מל' לנ'ות אונס ולסמ'ודות פליוס לפני
המקוס זמס גס אמר מ'ל' קמ'ס כמיו אפי' קמו
פעם כמיו מהס וכמיו כמסק פעמ'ו לא זמל'ס לא
קמ'ס כמ' כמיו דלדע בו רכוס נדון לסרמיו כמ'ל'
כמיו קלא ודעו בו דמ'ר מ'ר כמיו מ'ל' מ'ל' מ'ל'
מ'ל'ס ולכן אס' עמ'ן עמ'ס מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל'
מכדד זיס כומן סכמרות ונכדד מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל'
סערוב עליו עמ'ן זמל' בו רכוס מותר למורד
ולכמותו וימור כמסק זמל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל'
כמיו מ'ל'ס וכן אס' רכס לקמ'ס עליו כמסק מוסף
וכן אס' רכס ל'טלו כל כמיו וליתן אשר כמקמו
עין אמר כין שהראשון הם ויתר מן' העניו כו קרוב
הוא עמ'ן עמ'ס אותו כין קמ'סו סכני הוא סס
וקרוב ויתר מן' עמ'ן הראשון אפי' לא סיס מכוסס
אלא כמיון הוא דבר רק מ'ל' ויכול ל'טול העין זס
לכמותו כגלוסקרין הוא דבר עב וככד מן' הראשון
לקיים מה' כמיו מהס וסוי' כמסק סקדרס
כל נכדד שהוא דוגמא לענין מעמס המכות סינו
הכימול כאמור ע'ל' ידי כן כמל'ס האדם אבל אס'
איכה מכוילת כל נכדד ואין שלימות שלו מפורסס
אפילו לסוסף על כמיו ואין העין אסור לפי
קמ'ספת זס גורם לה להכמ'ל הוא ענין שלימות
לככודו אבל לא העל'ס מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל' מ'ל'
וללות:
אם פעם סמכמול סינו זס שלימות הנמא בו
מקדרס כמכמ'ל כס הוא האדם לקדרס
אמרס סינו לל'ס וזמ'ו מותר לשמ'ו ולכמ'ו
נכדד מלינו מוסף הכל כי סנס הראשונים סוי'
על'ס אינך כמ'ו סיס וסור נוס השלימות אין כו
איסור

אומר אם לא יגדלו לו מותר לבטלם אמנם בדבר שאינו מוסף הכל מהדומה כי אינו מוסף המלא שכל כוונתו לא יקיים מה שאמר לכו לא יפסון כסול בתוכה כי אם בהתגלות לכו :

ביותר להטמין בעצת דבר טהור הוא דומה למזבן עמו ומתקל בענין בדבר שאינו מוסף הכל והדומה כמעט המצות האם המתקל בהם ומזבן עמו בהם מותר להטמין הענין ולא לפתחם המתקל' עלו כדך בדבר שאינו מוסף הכל ואינו'תם כי אינו עומה המצות :תוס' כל מה שאינו מ' כי אינו עומה כלל מות למנות זה כדי שלא יטבן ביותר ולא יעשה מצות כלל או כדי שיעשו בנתו ואינו מתקל' ועי' אונשו כי ואת' הכס זכיתו לביוארתו שאינו מקיים המצו ולא כן אכזי עמדי ולכן תורה עמנו כדי שתפוג נפשו אבל בדבר המוסף הכל מתקל' המנו על עמנו ומוסף על טעמו שאומר עומה ולא כן הוא אף לו להטמין המעשה על דן גמור מתקל' ומתקל' בעצת ואפי' עבדו יום כמי כל כך עמוק על וכן סתרות אף של גכ בקרוב הוא למעשה אמור לדבר אשר לא כן עשה מאחר כי אין תוספת טובה נמצא מוס :

כל יחיד לאסורין הטמנה וס כלל גדול כל מקום שאמר ענין הטמנה לא עשה בענין שהן כי אמור להטמין אותו אלא יתקרב ויתודע עליו אלא גם לענין מעשה המצות אפילו בקדשה מנוקלת כל דרכה בגזן העליון של מעשה המצות אסורין אפילו מנתק ורע לו אם לא יגדל מעט לעצמה ורע לו עם כל זה אמור לבטל אותם דהיינו טעם ללמד דעת את העם :

עין יומא טוב טעם כדברים אלו להראות בהם שקדים רבים בניקד שקדים מלפס למעלה וכך הוא אומר אין טומאין בעצת אפילו בדבר שאינו מוסף הכל כי טעם נתבאר למעלה כי בערב קצת מקטור סטרא אמר וטעם למעלה וככה אותם מדירה לאף לפנים מכל הגוונים ליקח האור מן היקודים הפנימיים סטרא קדימה עד שיצא אותה מלחובא לאשה דמטרא דיעיבא ונטעם כס כהלחוב' ומכניס אותה

למטעם ולא עבד פירוק לטוב לו כי בעבור כך מתקיים על לעמוד כי עמים כעמך נמלנו והארץ בכבוד תכלה כוס הוא אמור אבל בדבר שהוא עומד בפנימיותו בעצת ראשונה מותר כיוצא בדומה לסטרא קדומה כי הוא בפנימיותו אהבתו עם הכלה תמור ואינו כמו שקליפה לית כמליה לפתחם עכ' יתפרדו כל פועלי און קטרי בסבור' וטעם כפירודא כנ' פ' בלק אמר הלך מקנים אבל פטרא קדומה הוא עומד בפנימיותו תמור בעצת ראשונה עד מקיים מצות עונה עכ' מים רבים לא יוכלו לכבות אף האש' וכו' אם יתן אים זה מעט אף כל הון ביפו באהבה זו לפתחם כח יבזילו וכן' מלך וכן וכלל כי אין בו דעת לקיים מה שאמר הכתוב ויהאם ודע את מה אמתו :

אפילו עמיל עתכעל כל דברי אמור להטמין בעצת טור ושגיד לא מנעיה לענין טוהוד כי נעשה עשה מעשה אמור להטמין כי פריך לעשות אותו אלא אפילו עמיל עתכעל כל דרכו הוא אמור להטמין אותו בעצת אפי' בדבר שאינו מוסף הכל כעין קלחובא דנורא הכל ומה למים כלי על שפכבול כדי לקטור מן שעכברים או כדי שלא יטעף בעפרות שרי וסנה מוד הענין בתבאר בוהר פ' תרומה אף ענין היקוד נעשה בעצת כדי ירצונו כי סטרא אמר ונתבטל הענין כלאיתא דף קל' וזל בעצתא דאוי אית בעולמיה ובעש לאתפרעא מהטרא אמר אתה כחאן דמודמכת למעמי ביקרא דמלכ' עולאף וזל יתיר ושכי מכרו דודענין למעמי ביקר' דמלכ' עולאף כדן סטרא אמר לא נוסא ליה למעמי ואפטרע' מנכ' דא' צויה' ורצויה' ככות עין במלך פלמס פוק למעמי כיון דאתה כל איתון עממסא עילוי' לה למנע' כדו מלכא בלמעמי כדו' דלמלא כד' לא יתפרע עניס שהוא סטרא אמר ויתערכב עממסא עכ' ה' ס' מבואר כי ביימוד פריך פלה למנויא סטרא אמר ומכניס הענין ואתה כחאן דטורענין למעמי ביקרא דמלכא כלכד ולכן בעצת אף טומאין וס ענין על הוהוד לפי כי סטרא ככד

קדומה נתבאר ונדקא סטרא אמר למון אמנם מכל מקום למים כלי על שפכבול הוא ענין הוהוד כנו וכלי זה הוא ענין שפכבול כי זה הוא למיטרו מן שעכברים סטרא אמר עמ' להסעין הרע או כדי שלא יטעף וס טוהוד בעפרות דטרא אמר דהיינו שצפר אשר הוא בקרקע העמקן כלאיתא כזוהר סס בעלי הדין מותר לימך כלי זה הוא מוד העד' פל' שאם נכדאיתא כזוהר פ' מלך דף קסג וזל סתרא פרים רב פתיכ' דסוסר' קדמא עפירא איתו כמורו וכל גונן מנען כס ומרקמך ואיסו כחאן מורו דממלא מהמו' סס' ואת' דילה גו עכעין ענין דפיק כוכא דאף ואפיק מניס גון פכלת ואיסו כטל' גון דאיתוק' ליה ואת' פתי' בהאי גון לכר לאו דהאי גון לכוסא דילה דהא עס וארגמן לכימס אבל חופסא לכר האי גוןן סוס וכ' ע'ט' ענין דתקוים דא אית מנולות וס דכר ונוקב' ואית לון עינא כימא לאספכל' וכד מספכלין זמן לביבוייהו גון עכ' ולא יוכלא עיבוייהו למלטא וכ' סס' מבואר מדברי סמאמר כי סכ'ס' מתבטה בכנד תכלת לרסם כדי שלא יטל כס ענין שרע' של סטרא אמר והיינו כלי זה ויה עמותר לתת אותו על שפכבול כמור לם ור אותו מן העכברים ומן העפרות כדי שלא יטעף עין שרע בסטרא קדומה כשכבול על הכלל ולכן מותר אף זה כעממין להסם אלא כמותן עמירס זמוןן כוסויו על שקדס על התבטול כאמור :

עור אפטר לסבין עין על הסטמנה כאונן אמר וסכל אמת וסענין וסיה סקורס מוס כמל' האחרונ' לפימהיא כלס דנעשה ככות אכיה א מנכ' באקר פנמא או ונצאה כהונמא ורמשה פרוצ להראות ססודוסס כעממל' קרוצס לומר מוסודע כי עדות וכו' ויעיד כי היא כתולה ואיש לא ידעס ולכן באחרס הסטמנה בעצת דלנו כסול' ענין לא כדונג' וס'א כהמולה ככית אכיה או סותר' אוקוס' בעצת היא כמאש עס בעל בעוריה ונצאה כהונמ' לסודיע פכח פלה ולכן אמור ענין הסטמנה ולכן יאמר אין טומאין בעצת אפילו בדבר שאינו מוסף הכל והענין כי טעם מזה זו בכל ועות החול ס'א

נורדת בענין למו' למעט ומתלבט כתיבס וקול נפתרת
אמנם כאשר הוא מתלבט בתיבה במטרתון
הוא דבר מוסף הכל כדליתא בתיקונים בפסוק
כי עוף השמים לא מטטרון וילך את סקול קול
דתפל' קול קס ועס נחא' כו נפס' שיוסוק ע' בסוד
קול וזכור כי שדוק רכיב קסול לילה מלאה וילך
את סקול וסדקס ומתלבט כדבור דלית ובעל
סכסס יבד דבר ולכן ומנא' כי כאשר שדקס
מתלבט במטרתון שהוא דרך הטמנה כד' מס' א'
ע סוף הכל על ידו קול וזכור דוליה ווס יסיה
כסית יומין דמול ולכן הוא אומר אין עומדין כסכת
כדי לעשות יומין בעולמות אפילו כדכר קאינו
עוסף הכל לא מבעיא במטרתון קס ס' ס' ס' ס'
כאמור לא אפילו למעלה אשר כומן סמול קס ס' א'
כס מלך סדריהס עוף קדרס אין עומדין קס הכל
כספס סכסס וסוד דרך מול עומדין כו כגממי כו
עובן קנס למעלה ומנא' יומין בולקס קס ס' נאין
עומדין כדכר סמוסף הכל אפי' עכעוד ווס סדרי
אין וימוד למעלה מן שדקס בתלכסות עטטרון
כאמור וסס סמין כדכר סמוסף סכל דסיינו
סדמו למעלה במטרתון סתכסיל אסור אפילו
בלעבד דהא גורס ס לול למעלה כדקס ולא יסכין
סדרי למעט במטרתון וקוף כנון סכססס או
כנסטק ווס לו כי סדומנא למעלה סהוא רומן
במטרתון סהוא דומנא לעבין כנון וכתססס לפי כו
אין סיוסור סכססס סס סמור וכן כדקס כסתיא
מתלבט' ככרו ססוד כו סמור כרו או הוא כנסטק
מן סדון ווס לו כו כנס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
וס סתכסיל הכל כעומד סמיומו סדדמו' כדדון
עליון כול גולס סוד סתססס סמלסוכין דרסומו
דלית וססס כמנא לעולם עומד כסמומוסו כססס
דלסוכס סמיוסד עס סכלס עומד' :
אפילו סתכסיל סתכסיל כל כרכו כי וסיסוס
דומנא לוונו סככר כססס וכתסס אסור
לסמטין כסכס לפי ססדומנא למעטין סכלס כדדך
כנססס כחול ככו אפילו כדכר סאינו מוסוף סכל
כמוד סדריסס ויכל מקוס לעיס כלי ע'ל סתכסיל
כדי לעמרו מן סככריס סיינו סוכל אסכס

ככרוס ססכולס נקר כלו ססססס' כסוכו אומס
ציקי קדרס סיוסריס סס כסאמוריס וימוד כדדך סס
ככוד תלכסול צולס ועד לומור מן ססככרו ססס
ער סוס כיוסר למרסוס דו סלא יסכרו מת' סול וס
או כדו סלא וסמוף סססרורית סס דסינוס אסר סס
ככרוסס מלריסין דוב' א' וילל כדליתא כו סר' פ'
סמות מוסר סאין וס כמטמין לססס סהוא כדדך
סיוס סלעבין יסוד אלא כסומר וכוון כוסוועל
סקדרס וכדליו כוסר ססכולסות סקדו כו סס נלסר
וסס יסכס לרל וסו לא מדי :
אלו סס דכרו סמוסיוס סכל וכו' סכסס לסינוס
כי עוקר סיוסוק' לא יסכין לסינוס אלא על
ידו סססרורית הדן כנלסר סתללו סתת לרלסו
ואפי' כן וס כסיס דין סמרכס סכל מ' למכרס
וסולך ווס כסיס דו' סמכר כסינונו וסוד סעבין
סוד אומס סלס סהוא נורד מן סמיוס ע' סוכס
עס' סכו' לסכיו מן סדו' וס סכל וכתכו ככו אהרן
סכססס סל על סמכס וסכס ככנד סכו אסיס אלו
סאלס ככסס יסרלל סוככו' כלסוקס מכו אסיס
זסס על אוקסס כדליו כו סר' וסכס סלס אסד
פל סוכר ככנד וס סוד סל סיוסר מן סמיוס
דיוסל וככנד וס פל אסס סוד אס סתכסיל מן
ססדיוס וסכס אס פל סוכר אינו מוסוף סכל אכל
אס פל אסס מוסוף סכל וסעסס וס סל' ודלסס
עדף וסו עסמל סו סוטטרף וסו לא כנסטרף ועל
סוקר וס סוד אומר לו סס דכריס סעוסיס סכל
כי סקורס פלסס סוד אס פל מוטס אס דלסס וסוד
מ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כלסולס כמוד סקדוס כדליתא כוסר סרס סקודו
אכל עין ווס כסית דליוס סדדוק דקסס כת עין
דלסין סססרכו מלרין וס' א' כר' קדיוס' וסססולס
פלסס ועל מוסמטין סס למעט וכן וכל ועלל וסוד
וקול כין פלסס כין וססס סכל למעט וסכין ווגון
ומוכין וספכיס כדומס לסס כלסס כי וס דכריס
מרכיס סכל סגור ססכס כפי סדון כי ס דכריס
סרכס מרכיס סכל ולכן מוסר ללסס סגסו
לעמו' אומס כי כסס וס' מ' וס' וס' ללסס קדיוסס
עסעססס כסס כלססוכין דלית וססס ואלו דכריס
סאין

ככר כנסס סיוסוד כנסס כל' אסרין לפי כו
כסכת אין ליוסר מן ססרל אסרל כדליתא כוסר
פלכין אין אומריס וסמיר נלסינו וכליונו וסליונו
כנסטק ווס לו מן ססינוסו אין עומדין אומס לפי
סאיו אסרל לסנסטק כלל למעלה כסכת :

ס א' על פי שמוסר להשוות קדרס על גבי
כירה שיש כה גחל' על פי הררכ' שגכסא'
כסימן רנ'ג אס סה' מכוסס ככגיס אף על פי
שחכגריס אינס כוסיסים סכל מהמת עצמס
מכל פקיס מחמת אס חחתי' מוסוף סבר
וסיוו כל שחוא בענין שאין חכגריס כוגיס
כקדרס אפי' שיש חחתי' כיון שאינו עושח
דרך הטמנה שרי הילנד חיכא שמעמיד קדרס
על גבי כירה או כופס שיש כסס גחל'ס ואין
שוליו הקדרס כוגיס' כגחל'ס שיוו מיקרי
ומוסר על פי הררכ'ס שגכסאר' כסונו רנ'ג
ואס כחן על הקדר' כלי רחב שאינו גע כצירי
הקדרס ונתן כגריס על אוחו כלי רחב מוסר
דכיון שאין חכגריס כתיב'ס אלא על אוחו כלי
רחב שאינו כוגע כצירי קדרס אין כאן סמכס'ס
וכן מוסר להניח הקדרס כחגוריס שלנו על
ידו שיוון כתיב'ס חתיב'ס חיה וסגא שלא סהא
הקדרס כוגע'ס כגחל'ס וס על פי מוסכסס פי
החגור ככגריס כיון שאין חכגריס כוגיס'ס
לאו הטמנה חוא וסרי :

הלא וס סדכר אסר כככר למעלה כענין
ססמנוס דסיך כענין סנון לסמון אומס
או לגלות אומס ויסכוכו כדדן אסר סלל סגורו
כסוכ אסר אומס אסרי נמו' פכע כסו ססלס וכתוב
מכסס סעסיולא' גלות ומכני כלן דלסנו כיה רכוס
מכסס סעסיו לא ילכוס ללא ודע' כיה רכוס כסוכ
כסו ססלס דלמ מר סניף עליו מל דלסרס סטלס
והכס סכלל ס' צולס כו כס כנון ללא ודע' כוס רכוס
כי כדדך לכסות אומס סלמל כסו סטלס וס דכריס
סלסור לסמטין כדכר ססו' מוסוף סכל כנון סעסס
רלוכן ססו' סיוס'ס ללסמו ולכן סודס רלוכן וסכס

פני אחרים כאן במזוה מאי אפקר לצמותה על וזו
אחרים תמכין כדבר חסד כי ביוזם שהוא רגיל
בה ומזוהו לצמותה מזה ובאם לדי מזוה קלא
סוים עמק נקב בה פלם מעגל רגיל לפי כי כוס
וכל דרכו יכונו על וזו מזוה זו אינם אם אתה
ענית אותה לקים אורח חיים פן תפלט הרי אתה
מתקשר מזהו וזו באשר תע' אותה מזה שעמו
אותה פנים אחר כהו כי עמית מזה אבל אין אתה
נקלם בכל המזוה אל אם קיימת פלם מעגל רגיל
ומא כוס האו' כיוכל דרכו יכונו ומעלים האנו'
ולכן מותר להניח מעבוד וים כלו קום לו דבר קר
על וזו קלא עמק א פה על גני קהרה חסד על
מזוה והגום אגלו באומר שאין זה כטומן כדבר
שמוסיף הכל על המזוה עמקם ככר אין זה דומה
לוה לפי כי דבר המוסף חל כמבאר שהוא מוסף
מזוה אחרת ככוכב לציל אבל זהו שיען הוא דבר
שמוסיף הכל כענין עמקו באותה פה ה ולא דמי
ומותר :

עור המקביל ופרע ממואל דין זה שאמר מותר
להניח מעבוד וים כלו פה כו דבר קר
וכו' הוא אחר האל סנינו כפ' כי בהתכונות מעמק
לך מלימה אם עמית סכילת קל עכירות עמק
כנגדן חלית קל חנות יצויים ריות וזהו לטוטפו'
בין פניו וכו' ולכן יאמר מותר להניח מעבוד וים
רועה לומר קודם שיצויים חסנו וזו וזו על
אדם וכול לעמית מקנה זו להניח דבר קר על
מעמק המזוה בכלו שהוא סלכ החיות אל לבו
לתקן מעמית ויכח ענין ה' ע' קהרה חסד אחר
שהוא חס מן העברה שאין זה כטומן שעון כדבר
שמוסיף הכל מות או לפחות יעמ' כסנין אחר אע"ג
בולא יעמק המזוה גמורה לפחות יעמק עמקו מן
המטא ולא יוסיף כדרך חס עזר כי מותר להניח
מעבוד וים אחר כלו הוא סלכ ככוכב קום כו דבר קר
שיתקשר בהמטא על וזו כי ירום אותו על גני
קהרה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
שעברה כד' יעמק ומותר שאין זה דרך העמקה כי
הנה שעון עומד ענין הוא לא נקשר ממנו אמר

אין זה כטומן כדבר המוסף הכל כי ענין זה הוא
כעכ ואל תעמק או לפחות יעמק מדרגה אחרת
שמוספת ממנה היא מעמק אל אם עמק כך מנוול זה
מעמקו לכית המדרג אם אכן הוא כמות עכ' אכנים
מקומו מים ולכן יאמר מותר להניח מעבוד וים קיים
כא שמנו גם הוא כפי פקוטו לפי כי הוא אהל טרוד
כענין עמק ולא יאמר חסד זכות זה ויהי עלי מקרס
לדמות יצר הרע מעלי אויבו כן אל יהו סומך על
הסם אבל כך יעמק כי יום לכבו למטא מותר
להניח מעבוד וים ע' כלו ע' לו דבר קר הוא סלכ
עיס כו דבר קר פים כו כח להקד דאע"ג עמקם כח
הלא כה דברו כאע' ל' יום כח כה כאע' קל יצר הרע
להכנישו לאסור כחו ולא ימטא האדם לכן יתן כלו
זה על גני קהרה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
זה מעמק וכלי קר עמקו דעת כי לא ויעל להכנישו
היצר מולך לכית המדרג כלכר אל המטא ללמוד
כעמק כו על וזו המדרג עמקם לומר קר לענין
זה עמקם אכנים על סניר מקומו מים על פורס
ונותן כל זה על גני קהרה חסד חסד חסד חסד חסד
מן היצר המעבר עלו להמטא אותו מות לעמק
כן לפי שאין זה כטומן כדבר המוסף סלכ הוא
המדרג סלכ הפה כי לא יעמק זה רק לתקן עליו
וכפי המדרג ירעה על סל מותר ליתן מעבוד
יום דוקא כלו ע' לו דבר קר הוא מלכוכא
דאע"ג לפי שהיא עמק מדרג דימכא הוא קר ונותן
אותה על גני קהרה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
דאע"ג שהוא חס כמות ככל כינו ונתן אות' מלכוכ'
עליו ומתגבר על המדרג דאע"ג היא מטרס
אשר ואע"ג אל לכווא דמסות רכס כל' שאין זה
שמוסיף המדרג חס כטומן כדבר המוסף הכל
לאלו דבר המוסף הכל חס הוא כמות מעמקו כי
חס כטומן המדרג לענין היותו מוסף סלכ וכן
לא יעמק עמקו עמית קום הוא אבל המטא זו
על המדרג אינו מוסף הכל רק מעמק סלכ עמק
ומותר :

רגט כמה דיני הטמנה ומלמולם :
ובו ז' סעיפים

א מוכין

א מוכין ששמן בהם דרך מקור אסור לשלשלן
לא מנער הניסיון וכן נופלו ובגון שמקצחן
מגולה שאין זה לשלשלן אלא כצור ואם יחרן
לכך מותר לשלשלן אבל אם טמן בגיו צמר
אפילו לא יחרן לכך מותר לשלשלן והני מילי
סהם גיון שאין עומדין לסחור אבל אם נהנם
לאוצר לסחורה צריכים יהו ואם פמן בחס'
בלא יהוד מנער הנסו והן נופלו והיינו לומר
שנוטל כנסוי הקר' שיש תורת כלי עליה ואף
על פי שהם עליה לא איכפת לן ולא בעשיית
בסיס להן :

ב הנוחני' אבנים ולבנים סביב הקר' צריכים
שייחרם לכך לעולם שהרי כל זמן שלא
יחרן אינם חשובים לו ופשליבן הילכך אסור
לשלשלן אם לא שיצניעם ומייחרן לכך :

ג הטומן נקודה מלאה גיו צמר שאסור
לשלשלן והוציא הקהרה כל זמן שלא
נתקלקלה לא יהוירנה אפילו לבתחלה יכול
להציאה עד להחזירה אם לא תתקלקל ולא
חיישינו שמי יחזירנה אף אם תתקלקל ויש
אומרים שאפילו טמן כדבר שמוותר לשלשלן
אם נתקלקלה הגומ' לא יהויר פפני שהצטרך
הקהרה לעשויה לעצמה כקום בשמחזירה
ונמצא כמי שטומן בשבת :

ד טמן בדבר שאינו ניטל וזכיה פיה בדבר
הניטל מגולה חכסו ואוחו בקר' מוציאה :
ה עמוכים כדבר שאינו ניטל אם קצת הקר'
מגולה נוטל ומחזיר ואם לאו אינו נוטל :
ו יש שחל לחזו בע' יש כי שאוסר להטמין
באבנים משים וה' יב' בנין יש מחזיריב' :
ז הגור שפניחים בו החמין וסותמים פיו ברך
וסורקין ואוחו בש' מותר לסתור אוהרה
סותמה כדי להוציא החמין ולהחזיר ולסתמו
ואם יש בג' חלים לוחשות מותר עליו גברי :

הנה ענין הטלול והוא מענין מוקם באר
לתקן עין על אדם הראשון מנ' לו הטלול
עלמלא גבר עמקם ויגרם את האדם ונוסף על
כדך

כדך

על הסוף נמצא וינתיק לא אביך צד מאן
דוכס למעבר כהאי לית ליה עונתא יתיר כלל עכל
וכו' יוכן מעטאל ועבר מעל לפני רמלות גווס
עוכית דכוכון עס נעמו דברי חכמוני אל כי
במתק דכריסם סודישו כוים לאדם לעבור כסר
זס הצלוון על כל פנים ומה מושל לאדם לעלות
מעום אדירים אלו סדקה ולכן כאמר אס טמן אדם
זס בגווי צמר מן סדקה אפילו לא יתקן לכך מותר
לטלטלן ר' כי ע'ד מעט סדקה נמצא ע'ס הטמא
למעלה לפי כו' כ' נא מלס ס' סונן דל וסני מילי
ססס גוויך צמר מצוהדין לספור על ענזס אבל אס
נכנס לאור לסמורס למס מצוס צריכין ויחוד כדן
כל דבר מצוס צמרך לייחודה מצני ענזס למס
מצוס ואס טמן כסס כלל יסוד ולא אמ' דכר מצער
סכמוי וסס כופלות דס ינו לו' סנוטל כסויו סקדרס
סמס סאסרוכס סנעמכס בסוד מעטרוין ע'ס מורס
כלי ע'לים סנא' וככלס עמדה כלוים ואף על פי ססס
עלוסלס איכפס לן בלא נעמית כסוים לסס ועולס
למקום למעלה :

ובאשר נאמר כי הטמא זה בסוד הדק
סנעמן בסוד הכלל כך סוף אומר
מוכין עטמן כסס דרך מקרה אסור לטלטלן לפי
כי סדקין כק' מי עלמין וזס מורה כאמר מעטורר
סערא סקרא קליעם כונס רונ' לקמס סוף כדאי'
בוורס פר' ויקהל דף ר' ג' ואל אבל בד ערלס פרי על
קיימא קדיסא לסכאס עקדסא כדן ססוא סקדסא
אפעכב מלאתנלס רוא דאס קיימא ענו ערלס
וכד סאי כנס על לגו ואפריס כין ערל' וכן מקדסא
כדן אקרי סמל סס ואפגלווי מל מלי מל כדאמר
מל יסוע רוא דאס קיימא דלא אפעכב מלאתנלס
מוג' ערלס עכ'ל לעינוכ' סנס מכואר סכר מן
ספאס כו' אס קיימא סדקין אינו מתגלה לפעמים
עפני סקלופס ולכן יאמר אס טמן כסס כלל כסויו
מוער סכסויו וסס כופלו' כסכו נמי כדעס' למעל'
כסוד סמל דסינו סס ונפול' ואפגלווי מל דסינו
סדקין ס' מל יסוקס ואפע ע'סס עלוס כסוד אסס
יראס ס' סקלופס ספסס וסלס מממן סכס כנו לקמן
כמאס לא כעסס כסוים לסס ומעוידס עס סדקין :

ובאשר נעמין כדן זס ויתר למעלה יסוס מ'ס
מוכין עטמן כסס דרך עקסס כסוד
יעקב אמר סל סנינו כי אוקס אכניס ססוים
מראסויו נעמיתסו כפלוני סיינו מוכין וסלך
מעס וסממן ככית סס ועכר ולכן סדומ' לוס עטמן
אלו סמוכין דרך עקסס כ' סדקס עסיה לו ולכן
אלו סמוכין אסור לטלטלן כו' דן נמי כוים מעקב
נעמן אסור לטלטלו מעס טלעלס גכר אלס מנער
סכסויו וסס כופלו' כך אוקס כסויו סל יעקב דסינו
כית סנא' כו' ומה מעמס למתך סגדול מנער אוקס
כסוד מלס סמלס אס ססס נאז סס כופלו' סיינו וס
סכניס עקס לך וכנון סמקסן מגולס כו' אוקס
נעמן עס לגמרי כו' לעולס סכלים למעס ולכן אוקס
וס טלעול אלס נדנו ואס יסדקן לכך מותר לטלטלן
עסרי כך סוף סמס סנאמר ונפא לאס לקראתו
כדאיסא בוורס נפא לאס לקראתו דא' אימא
פילאס לקראתו מל יעקב וסאמר אלו' תכא לאפלא
לך סמות גפאיו לרונסא לך כספסוין עילאין וכנ'
ולכן אס יסדקן לכך מותר לטלטלו טלעלס גכר
כאמו' ואס טמן כגווי צמר סיינו כסוד סדקין צמר
ככניס וסכין אפילו מלא יסדקן לכך מותר לטלטלן
לפי כי סדקין סוף כסוכס מטלטלן כו' ס' א' נקרא
סוף סוף על עיק' זס כויה וסי' ספרס כין סמל' סני
סוף מטלטל וסני מולי ססס גוויך סקן עומדים
לסמורה אבל אס נכנס לאור סיינו אורס ס' כסוד
סכלס לסמורה סנאמר כו' טוב סמרה וסיה סמרה
ואתכנס קעס לס' כריכין יסוד ודאי לייסד ככיהס
סקן וכלס ואס טמן כסס כלל יסוד כראס דרך
ספקר סלולס ולכן מצער סכסויו וסס כופלות
דסיינו מותר סנוטל כסויו סקדרס ע'ס מורס כלו
עלוס סדווגמא לכסויו סכלס מקום סקדרס ע'ס
סורס כלי ע'לים סנא' ומקנכ כלי' כית ג' אים ואף על
פי סס עלוס סגמיו למע'ל איכפס לן דלא נעמ'
כסוים לסקן וכן נמי למעלה לא נעמית כסוים לסקן ;
חכונהים אכניס ולכניס סמוך לקדרס וסיינו ע'ס
בוורס פרס' סכלס דף כ' אל' וכי ויקרא
סוף דעטרוניתא מוול' לאנעטא קראס למלכא

לאורוונ דעטרוניתא עולאס סמא מלכא יקורי
דולס על כל סאר דעטרוניתא דעלעא אמר כלסו
מעמקמין למכתא לקבל סאי מסרוניתא דלי' סוף
מלקא על כלל מ'ס אציכוד לס אלל כל כותא דילי
כידסא אפיין מלכא כרווא סמכא כל עלין דמלכא
כידס דעטרוניתא וסמסרון וכנ' כך ק'ס מסגיוסות
סכוכיתא ורסיעותא ככנסת יסרלל אפקוד כלל
כרפותא אמר ס' עוכלו עכודס זרה לא מעמכמי
כלוס לגכסא אמר עמס סמס מלכות וכנ' אסס
סוף יוכתי סמיתוס אציכוד לס אלל ס' כל כופא
דילי כידסא אפיין מלכא כרווא סמכא כל עלין
דמלכא כידס דעטרוניתא אסמסרון אפקוד כידסא
כל זייכין דולוס רוככין סייפין סקמין סמין ומרכין
כלמטרין אפיין אכנין כו' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
עמס גכוריס סכוכלס וגו' כלס אפיין מרכונ' ס' ס' ס'
מכואר מדכרו סמאמר כל סכוכיות מל דין כנעסרו
כיד דעטרוניתא וקראס אפיין אכנין ולכן זסיס
סנרנזס כאכניס ולכניס אלו' וכ' סוף אוקס סנוכניס
אכניס ולכניס סמוך לקדרס כריכוס לייסדס לכך
לעולס ספרי כך סוף סדווגמא למעלה סנאמר סנס
מטמן על סלעס דוגמא לקדרס עמס גכוריס סכוכ'
לס ווס סוף לעד לעולס ספרי כל זמן סלס יסדקן
אינס סנוכיס לו וסוף עמלכין סולכך אסור לטלטלן
אס לא סנוכיס ומייסדן לכך כו' כן ס' ס' ס' ס' ס' ס'
למעלה עסס מייסדוס לכך :

בקררה ומוציא: ככין וכסה בדבר שאינו נוטל
בסוד מטעמן כאמור אם מקמת הקדמה מנולה
נוטל ומצויר למתום ואם לאו אינו נוטל כאמור:
יום טוב קהל להיות ערב שבת ים מן שאמר
לסטעון באכנים שהוגמא להם הם כמות
שדין ככור לעיל ממאמר הווסר פרט בשלש ימקום
דשויו כמו ככין יום מתירום לא סגו בלאו סכילי
כילככין הוואד הוא מוכרם שהעוררות בחינת
דין תשל' בסוד מתאלווא' כפשת הוואד ככודע:
הגור פעיקין בו שהמין שיינו משה' ותנור לו
כירושל' ועם מניסון כסיל' דין' ככיל' ככיל' לעור'
הוואד כאמ' וסוממין פו' כדף היינו כמות הכדוק
כמוד עני הלכין ומקין אותו כמיט שקדוק שיינו
בסוד הכלל סקרא מקוטל בת מטרה כדליתא
בווסר כאלדא ועם אותו טוט בעכין שגלו מותר
לסתור אותה סתומה כדיל' סתומה הווא בחינת
דין' שהיא בסוד אור מור ולמור ולסותמו עם
הדוק ואם ים בו גללים לוסקות דין גמור מותר
על ימי עכ'ום הם יקמו חלקם ו' שאר בחינת דין
עמוק לנור' הוואד על סתן וכלל כאמור:

דס דיני הכנסת שבת ובו ב' סעיפים

א מצוה לרוחץ פניו וידיו ורגליו בחמין בע"ש
ומצו' להוף הראש ולגלח הצפרנים בע"ש
ב בשיחית קרוב לחשיכה ישאל לאנשי
ביתו בלשון רכה עשרתם הפרשה חלדה
זיאמר להם חרליקו את חגרי:

שאור כי ככר נתכאר למעלה כי כל ענינו
שקבת סם תיקון בענין הכלל וביותר
בענין הפרט להיות כל איש מפרסר במעשיו אשר
עמק כל ימיו או לפחות ויהי עמק עם סיס לו מן
שהצדר בינו סמכוע ואם נכסל באז' סתא קל
יעמק תמוכה כדומיוכה באז' סתופש קדום' כפי
שסכס אשר תמנא בו ולכך עלי' ספק כי בערב
שבת נריך האדם להיות נוסר יותר בכל סעשיו
לכון יותר נכל' פעלוטיו בערס בשלש סתכסס

סמוך לקבלת שבת ויהיה מעוטף בטלית ומצויר
בתפלין כיועל ימי אלה הסעות וזכה האדם לרוח
ונמנה ככור בחלק הקודם ועל ידי כך וזכה אחר
כך לכפס רוחו ויאר עליונים כאשר יתכאר במקומו
ואמנם נריך להיות זכור בענין הטובים לקיום
ורקנת וסבת ושמת ממלומך על ידי אל' לכות שבת
כמעט' ולכך נריך האדם לטובל בערב שבת וכדל' ו
בווסר כפרשת פרומה דף קלו' ואל' כדון בעני
לאסתמאס עמומאס דחול ועם נאמר רב סמנוכא
כדהוס סליק מסכרא כמזל' עכאס סול' יתוב רעאל
מדא ווקיף עינו וסוסה חדי וסוס אמר דסוס יתוב
למחמי מדוס דעלאכי עילוי' עכ'ל סנס כי נריך
הטובים וכל'ום סוס כדיל' להצדיר כגדי מול מעל
סנסוס הכמקד מסכרא' סול' ולקבל סוספת הארס
על סנסמס כיועל ימי כך כקבלת שבת יקרם עליו
חלק הרואי לו מתוספת שבת דוגמא לוס' עוקוס
סנסמות כנן עקן כדליתא בווסר פרשת תרומס
בווסר אל' כדיל' סוסא רוס ד' סוסית כמעלי' סכסל נוטל
ססוס כעמאס וסלקא לעילא וסעסמיו סעמאס
כבוסמין דנכא דעקן וכן אותה סרעט ווקסל דף
ר'א ואל' ססוס כסר אוסו תוקובא דנסמיקין
לאסמיקאס ולסמיקאס ולסמיקאס מאינון סנסוס ונסמיקין
אסססן על ססוס כסר ומסמיקין כוס עכ'ל וענין
וס אין נריך האדם וכרור סוס כענינו כני' אדם
ואמנם ענוס נמי לרסון סנווי' דיו ורגליו כמו שהוס
עוקס ר יסודס ומקעטף כסדונים ודומס למלאך
ס' וכן איתא במדרס כמיתו סוסס זו סנסת ידוס
ורגלי' כממין אשר סמרסן סוסד ססכר סוס להכניס
אותה עלסוכא סנוכר בווסר פרשת ויקסל דף כ"א
ו'ל' ת' חוי כעמ' דמטו זמך' דערב כווסא סס' סוסאס
כדון כככא מד מסכרא דנעון כסיר ועמיה סכעין
כככין אסרנין וססוס כככא טעם באינון כככין
אסרנין ואיסכללו כלסו וכו' וססוס כככא אסעמט
ואסעכיר כמדורא חל' לסוטל ככל סטרנין וכו'
וססוס מדורא דלסא עמך לגכוס גוונין אסרנין
לגו מיוכו' וכו' ת' חוי כווסא סס' סוסאס כ' ח' וסכא
דערב לגו ססוס מדורא דלסא וסלקא לעילא
לאעלא כו גוונין וכו' כדון מד סלקובא כסין וכטע
בססוס

בההוא ומורא כיון דכסם דוס מתגלגל ססוס
מלכות' וססוס מדורס ועסין כנוככא דססוס' רכא
ואסעמך סמך וכו' סנס מכוכר מדכרו העמאר כי
ססוס עלסוכא דליוסו מסט' ד' מיוכא סוס סמככוס
למדורא דלסא ססוס מסכרא אסר' ומככוס אוסו
כעוך נוקפא דססוס רכס ועל' עוקרס סוס עכין
ד' סנס כממין לסעיר ססוס עלסוכא דלסא על ימי
מעמיו וסמכין האדם לסעיר אוסו עלסוכא על
ידי עמ' ססוס אס עלסוכת ס על ימי עמו' סקדוקים
סונוס' סמל' ע'לס כמכין עלסוכת' ככודע' ליודעו
דריך מורי' ס' ר' זל' ס וענוס לסוף את ראשו כדרך
הלל סוקן או מגלח ונמנא. מכין לסכיס ס' פלות
זעמכיר סדוכיס כדליתא בווסר פרשת תוריע דף
מ' ואל' כסוכ איס כי ומרט ראשו ונו' ת' חוי רעאל
דססוי איס כוכיל' דקדונו' וכו' כך נולגל' ד' רעאל
דססוי סוקא כלל כוורד' ועסרו סמיקו כגו סומקו
ועליון מניס כסרין ססאין דלסכא דמסערין דינון
כעמלא זכר אסעכר ענוס ע' צ' ר'א וסמל' ססוס מורסא
ע'לסא אסכסס כלל וסמקרו על' עמיה וכו' וס' ס' ס' ס'
כל מאן דליוסו עסכרא ד' יוכא דוכין עסמאסן כוס
לא אסדכי ע' ד' אסעכר מניס עערא וכו' וסנס
סדכר מכוכר מן סעמאר כי מנוס נולגל' ערב סכס
ומס גס סעיקר סוס ססוס עמכין כ' ע' ס' וס' וס'
ע'לל' גל'ס ד' ר' ד' ד' אר' ועל' לא מריט למטרונ'
זמנ' קניס ססכרניס וס' ס' בווסר פרס' ויקסל דף
ד' ואל' וככין כך לא לככי' לוס לאינוס לרכס אינון
סורפין דווסמא יס' כמס דלסגיו סכ' כמי אסג'
לעילא קסטרס ודלג' ככל' יומא וכע' לספרא לון
ול' ירעיו לון לא יעבד קלכא כססוס אחר דיכול
ססוס כרס כל' ל' אסוקא וכלל כנוכס עילא' וכו' סנס
מכוכר מדכרו ססמאר כמס מועל' לאדם קניס
ססכרניס ועוד אחר וכלל כנוכס עילא' ולכך
אסרו ח'ל סורפ' ססוד קוכר' נריך ספורן דס' לפי
כילכל' סכרניס ים סורס למגל' כקניסס וסנסס
אין סדר לעכין קניסס ומס טוב לקון על ימי
ורגליו כלסדעס:

בשיחית סמוך למסמיקס ימל' לאנכיו כוסו כלמין
רבס כעמ' אל' עסרין ערסן סלוקין

את סכר כי כל סללות סללו לאו מילתא ווערקי
ולכך אעב כי אנכיו כוסו סס ורני' וככר סס רגוליס
ככך מכל ימקוס ד' סוסר' עם ס רנסס גדול וסוקן
למעלה ויותר כלסר וכו' ס' אדם כיכל' סעסוס
אסר יעמסס ססוקן על סכלל מעעסוס רלסכיס
ככל' ומס גס על' ס כדיל' פרטל' סקן מעשיו לו כוס
לסוספת סכס ככל':

רסא זמן הדלקת הנרות בשבת ובו
ד' סעיפים

א ספק חשיכה והוא בין השמשו אין פעשיון
את הודא ואין משבילין את הכלים ואין
מדליקין את הנר ואין מערבין עירובי החומין
אבל פעשיון ארז הדפאי וסומנין את החסין
זמערבים עירובי הצירות ומותר לומר לככרי
בין השמשו לחרליק נר לצורך שבת וכן לומ'
לו לעשות כל מלאכ' כ' שהוא לצורך מצוה
או שהוא טרוד ונחפו עליה:

ב יש אופרים שצריך להסו' מחול ער'
חקרס וזמן חוספ' זה הוא מחלל' השקיעס'
שאין השמש נראית ע'ל הארץ עד זמן בין
השמשות והזמן הזה שהוא ג' מילין ורביע רצח
לעשותו כולו חוספת עושה רצח לעש' מסמו
מקצת עושה וכלכו שיוס' אוסו זמן שיהיה
וראי יום מחול על חקדס: ושיעור זמן בין
הצמשות הוא תלת ריבעי' מיל' שחס מהלך
אלף ותק' אמות קודם חלילה:

ג מי שאינו בקי בשיעור זדה ידליק כעור
השמש כראש האילנות ואם הוא יום
המעונן ידליק בשחתרגולין יושבי' על הקור'
מבעוד יום ואם הוא בשר' שאין עם הרנגולין
ידליק כשהעורבים יושבים מבעוד יום:
ד אחד עניית כרכו אף על פי שעדיין יום
חיא אין מערבין ואין כוסמין משום והא'
קכליה לשבת עליה ולדירן חוי אמיר' מומוד'
שיר ליום השבת כעניית כרכו לדירן:

חורנו לענין ראשון כי צריך האדם לתקן מעשיו כח"ר שאמר עובד יום אחד לפני מיתתך אמרו לו וכי אדם יודע מעיו יתחיל כל עקב ויעשה סוים עמא ימות למחר וכמא כל ימיו בתעובים כמאס וזכור את בוראך כימי כבודותך אינכם תשכסו אמר בכל עת יהיו בגדך לכבדים לומר כי אפילו יום א' אין לו בטחון אדם מיהא לא לפתים וסוד ואמר יהיו ככל עובד הלואי ככלו של כופל שהוא לפתים אלא ככל עובד ככל דבורה כמאס עובד ולכן אמר ספק תעובד דסיניו האדם כותן מהעביר עמנו וספקסו לו והוא בין השמעות אכלו אין מעשרין שודאי וזה יהיה כפי פעולתו בתעלה אמה יורם על ענין המעשר אשר מאל אמרו בענין הדקדק כתוב לא יושילו וזהו אזהרות רמז ודקדק תנול' ממות וכתוב לא יושילו וזהו רמז ודקדק עמיתם מעובדים ואם מעמלת מדינה על גיהנם ואינו מעמלת מדין גיהנם מא' לא יושילו וזהו כיום עבירה וכו' יום עבירה סוים זהו וסנה אמר כי כאשר הוא בין השמעות אכלו כי בא יומנו או אין מעשרין את שודאי כי הס' מאל אמרו עמר בעבול שמתעשר ואמנם ראוי לדעת כי כל השמעות על מנשר זה בין לענין השול ממות מעובדים בין להניל מדין גיהנם בין צריך ליתן מעמלו כל זמן שהוא בריא אמנם בין השמעות שלו אין מעשרין את שודאי אע"כ ודאי הוא כי הדקדק מוציאם להניל מעני דברים אלו אך לא כותן בין השמעות ואין עטבולן את הכלים סיניו דוגמא לאיכרים על אדם שהם בקראים כלים לפי כי בהם ועשה הצורך לעמלה ואע"כ טמאם מעב אנום עד דכה אפילו עד דכדוכה על כפי חז' אין זה בענין טבילה מנשר לגמרי ואין דלוקין את הדנות סיניו המנות כי המנות קראו כר טמאמר כר מנות כי באותם עשה לא יתכן להקלים האדם מעשה המנות ואין מעשרין ערוב תמוין דסיניו להשול לו מלא ויהיה לו דין מיכוס סקבר וילך תכף לבן עקן סוים דבר רחוק אף על גב' אין תמוין לעל' מעמר אכל מעשרין את המאוי כאם מ'אויס דא מא' כי שדן לא הומוק למיתא ועומנן את

השמין סיניו ענין מהמכת רשע הנוסרת למצב קרכס יתמו בתנור ומעריבין ערובי הכרות כי הערוב לפנות לבן עקן עליון מכונה לבורוכי תמוין לפי עפס למעלה אכל מעובים זה סק' הנר כדאיתא בגמרא עמאל אול למר מות אמר' אכא כעוב' וסלויכה לבן עקן הארץ הוינו מר אמר' ויכול לילך למס סנא' וסוים מדי מכת בעבתו צממו יבא כל בער להשמעות לפניו ומותר לומר לט' כוס בין השמעות להדליק כר לבורך מכת דאף על גב' כי לצולם ענין המכות אינה רצויה בעבת ככל' וזה מפני כי הוא מתמרט ומעצב אל לבו ואין זה מקיים עונב מכת אמנם בענין זה לומר לט' כוס זה הויר להדליק לו כר' לבורך מכת עד ממאל' אם עמית טבולות על עבירות עשה כנגדן טבולות על מצות וכך מותר לומר לו' לעשות כל מלאכה שהיא לבורך עונס כאמור או שהוא טרוד וכמא עושה על איתא עונס :

יש אומרים שצריך להסוים מכול על הקדש כי אין עטיפ' כוס' ע'ס טמאין מאל' אם עמית טבולות' על עבירות עשה כנגדן טבולות על מצות אלא צריך להסוים מכול על השמעות על הקדש וזה ומא' על ודי השמעות ונוסף על הקדש לפי כי זדונות בעשות כוכיות וזמן תוספת זה הוא עמלת הקניעה כי בא יומנו ועקשה עמנו כי אין השמעות על כעמנו כראיות על הארץ עד זמן זה מוצד בשמעות עד זמן בין השמעות והזמן הזה שהוא מלטה מילין ורכיב רצה לעמנות כולות וספת עונס כאמר טמאם מאשה כי או זדונות נספכו כוכיות והוא תוספת כחול כי כן הסוים בענין השמעות רשע לעשות מענו טמאם עונס כאמר עונס טמאם מיראה וזדונות נספכות כנגנות כמא עפס כוס מקנת וכלכל מיוסף אוים וזמן מוסיס דלוי ויום קודם עמנות משתקט יוסף מכול על הקדש נספוד וזן השמעות מלטה רכעי מיל קודם המיתה כאמור עשה מהלך אלק ות'ק אמות קודם טלילה כי אם כך יע' יוכס לילך להספוד כגן עקן טמא ען המוים שהוא ת'ק אמה כיומחול ויעלה כעמנו לערבות שהוא מילך אף ות'ק ענה כדאי בא בוורת' כ'מלס

וכס על עונותיו כי כוח נמצא מעל עונב מכת וכן לא יעשה דא' קבל עליו סמכת ולדוק סוים אימרת מומור מיר ליום סמכת בענין כרכו לזדונות שהרי כמאמר מומור מיר ליום סמכת זכור וזכור אמר טמא אדם הראשון סוים מוכ מויה טמאמר כיום אכלך ממנו מות מעות והמכת סנין עליו ונתקבל בתע' כס וכן יוס' לגבוידיהו וכל זה הוא להשול לאדם כי כאשר יצו' כ רמז דרכו ומוכ' על ס' ויחמוב כומן שעתיד כי כל המלאכות השמיות עשה למרך סנין סס כטלויס והגוף עמנו כלא' סוים או וקס' תוספת קיוס' עלי ספק ויוכס לממס יתירס לטוב לו :

זה ק' ויקרא אל'ס ל'אור יום ולמקד קרא לילה לממס כי סמך הוא דבר חזן מן טלילה וכך האור הוא דבר ככרא חזן מן סוים וסוינו מ'מאל' עפרס דברים ככראו קודם טבולס אור וסמך מדין יום ומדת לילה כמא' כפי עמית יוס' עשה ס' סיניו עמס ימי כראמ' וס' כיום השמי טמא רמו ליוסוד עולס כו' ככלל טבילה אופ' ס' דמסעי לס' ות' לה תמור קר עס מי טבולמס ולא יתפרדו וסנה ל'ט' ערב על סוים השמי ככראו הרמות ולא נעשה להם גוף מטעם כינברה קדומת מכת כדאי' בוורת' כראמית דף יד' אל' פקודל לכטרא וועא דמכתא כמא' דלכרנא ואמערנא דלויסו וועא דנוימא לעל'ט' וכל' עבירן כוים אפ'עבירו ואתככללי עד דאתקטע וועא' כיון דאתקטע וועא' אשאר בריאס דרוסין דלא אתכרי לון גוסא וכי לא סוים יד' קודמא כריך סויל לעבכא לקדמא וועא' עד דיתכרין גופין להני רוסין אלא אלנא דען דעש' טוב ורע אפער' סקויל כטרא אמרא דרע וכעא' לאתקטפא כעלמא' ואתפרמו כמז' רוסין ככמס וינין לאפככאס כעלמא' כגופין כיון דמאס קב' ס' כך אפ'נר' ענו' אלנא דמיו' ככוכו דרוסא וכעס' כאלנא אמרא ואת'נר' סטר' אצרא דטוב ואתקטע וועא' וכו' וע' דמס' כטרא אמרא לאתכני כעלמ' ולאתקטפא אתכני כהאי ליליא סטרא דטוב ואתקטק' ואתכרו' גופין ורוסין קדמין כהאי לילי' מטטרא דטוב וכו' : סנה מכו'ר מדכרו סמאמר כי ל'כפ

לעת ערב קל ווס המי חיס דבר וסכנו כי סוס
השפירות גדול מטרא דרע ואחר כך כיתוסף
השפירות סטרא דעוב ונתבאר עליו ולכן ים
דברים חכים כענין ספק ספקה וזריך להוסיף
מוחל על הקדם כדלקמן וסיינו מם ספק ספק
והוא בין השמות אשר על כן ים דברים שאין
עוסק אותם כדו עלא פתבאר סטרא אשר אין
מעדיין את הלאי להוסיף סקדוס לקמן אותו
להיות ראוי להאכל עקב מען דבר נמצא בו והוא
עון אדם הראשון האכל מעץ הדעת ולכן ראוי
עוסק הולדיבאר סקדוס בתוכו הוא מעמר
ואין מטבילין את הכלי למטר אותם כדי להסתמם
בסם כי כן כתיב סכלים פתכרו כפתלס אין מעדיין
אותם בטבת ואין להלקין את סכרות סס האורות
פכוכס כוסס אין ככריון מסס ככס כדלקמן
ואין מעדיין צרובי פמוין כי סס אלו סכלים
אונס עולים למשל כס וכל זה עברי פנתבאר
סטרא אשר כאמר אבל מעדיין את סמאי
וסוינו כנגד סטרא דקדוס כי ככתב סתס ככל
ולכן מעדיין את סמאי כי עדין לא נודע סת
סוא מעדיין אותו כדועקס עליו סקדוס על
פכת ועומין את סמין כמין סדין ככעשור
לעלמס כאמר ומעדיין ערובי פרות מאוס
שולמות עליונס סנקראוס פרות סב ככסס גם
כלמס כפמו לפרות כית ס' כי סס בלום זמן
עולים סצולמות וסס ככללס זה כוס ומ סר לומר
לעכ'ס בין סממס להלוק כר לכורך פכת לוכת
אוסף על כל כי כל ממתוכו כקסס ו' לסלמס
סטרא אשר לפי כן סוא מעשיר עס פצט
אמרס כמו פומן סל סכריאס כלל פממר וכן
מוסר לומר לו לעשות כל מלאכס סדין לכורך פכת
אף על גב כי סתיקון כקסס ו' סוא לכורך סרכיס
כי עכו לסס צגל מסכס ומסאו כמעס ו' סס
לכס מפני סכת כלל ולכן מ סר לומר לו לסדריך
אותו כמעגלי כק או סואו סרו וכספס עליס אים
סמאלי כאמר :

יש אומרים שגריך להוסיף מחול על סקדוס וכן
עוקר לפי כי ככתב מוניס כיתוסף סן סחיל על

סקדוס וס' יאל ראקוס כאמר כצורר סטר' אחר
וסקדוס כדי לסכות ולהיות ככללס כגופיס לכך
סנריך כי סקדוס פמעור ופתבאר על סטרא
אשר כדו' קלא יתבאר סטרא דרע ווס סיה צורך
להוסיף מחול על סוס על סקדוס ונתקדס סוס
ועוד כי לעת ערב מתעלים כל העולמות וכוס
ימצא בו כיתוסף מחול על סקדוס כעולס האילופ
כי דק סוא קדס וסאר סצולמות סס דרך חול
כנודע ועוד כי גם כמות עליונות כאמר סס
עוליס זה למשל מוס וכל מדה פופס מקו' עליון
פמנו כמא כי ינדק לומר חול למדה סתמנות
כשרך סצולמות וסר מונס כי קדס סוא כווסר
ינדק לחיות כי סמדות אחר עוליס סיינו סכלס
קלסס עוליס וסס מלכיס לאורות סצולמות
ונמצא כי ינדק סתוספת מחול על סקדוס כקס
וזמן פוספת זה סוא פתמלת סקסיעה סאין סקס
כראית על סאר' ע'ד זמן בין סקסות וסזמן סוס
קסוא קלמס עולין ורביע רכס לפמות כלי פוספת
עומה לפי כי וסו סוד מם מקל פמוין לפי כי על
ודי כן הכלה ככלל פ' כנה' מל סוכר סוד ג' עולין
רסס לפמות פמוין קס עומה לפי כי סקדוס על
פכת אין זה עליו כענין מעס סממו סלכן אנו
אוערים מקדס סכת ולא על ודי יבראל כמו מקדס
וקראל וסוכיס' ולכן רסס עומה כי סתוצלת וס'
לעצמו סוא עמס וכלכד כיתוסף אוס זמן סיסס
ולאי ווס מחול על סקדוס כדי לסכניע סטרא
אשר סואו פתבאר בלום פרכ כלאית כווסר
סוכא למשל וסיעור זמן ססוא בין סקסות
קלמס רכעו מול עסס אלף וסן אמית קודס
סילס וסיונו סוד מם כווסר פקס ערומה דף
קמס וס' קלמונו וסוי סירן פממס ואלף סירו סא
סיר ססיריס וסוי סכוי סוא פממס אינון פרעין
ופמין דמפמין כמלא קלמל ד ליה וסיון
ס' סנין דליל' דמיי פממס סנין דיוכלא ואלף
לס אוסו אלכא דמיי סקן דכפס מססריס וסיו
רית כל אינון פממס למיינו לנכיס כלס וסיו
דקכ' אלף סנין אוסו ולא אוסו כנה דנגיד וכפין
פעדין וס' וכל' דלקרי דקו על סמיו דס' סר'
כמס

כמס דלמני כיה קכ'ס וכו' סנה מכואר מוכרו
סמאר כי סקסס ואלף סס סוד ען סיס מאלך
ס' סנה ופיכי סוא יוצא מאוס ס' ראקוס סכר
סיונא פמין סיוכואוס ס' ואלף סוא כסוד וס'ס
סמין וסמל ס'ס ס'ס ס'ס ונקרא אלף כס'
סנהו דרדקי כס' ס'ס ס'ס ס'ס ס'ס ס'ס ס'ס
פועיר וס' ס'ס וס'ס ס'ס וס'ס ס'ס ס'ס ס'ס
מחול על סקדוס להפריך לכלס סוד וס'ס ס'ס
וסוא סממך אלו כל ספס על ס'ס ס'ס ס'ס
עולמס מפפמט כ'סן ססיוס וסיונו בין סקסות
כלא כי פמס ומן דא רכיס קדוס כו' כווסר
אפרי סמכוין כוס ערכ סכת לסממך כל אורות אנו
לכלס כאמר סולך לעמות קכלת סכת או יעיר ירס'
ססירס פייסדמו על עיקריס אלו :

מי סיונו כפי כפועור וס' ילוק כעוד סקסס
כראס סאליות כונס יכיון סלסס סעלל ק
כפועור וס' למי וס'ס מן סכונ' סוכס ככל סממס'
וסוא כי ססס סקסס סוא סוד סמין כאמר כי
פמס ומן ס' כלאית כווסר פ' פמס פ' סממס
אכסר לכל עלמס כך ברית אכסיר לכל ג' פא ולכן
יכוין סוא פמס כראס סאלין זס ען סדעס
לפמכר עמס וס'ס סוא ווס סממס ככראס סואו
על דרך סכות כעין כך כמס כווסר דכסל לא
עליו מם דכמס סכות כעין כך מעכור פכלס
ולכן ילוק כסממנונו וס'ס' על סקדוס מעכור
יוס גם כוס ססיוס רמו לאותוקל סמכרו ככל ערכ
פכת כלאית כווסר פ' פרוס דף קל' וזל ככל
מעלי פכת כרוון אולין ככל אינון מדורין דסיוס
סלוקו דיני דמיוכיל ססא מלכא קדוס אסיוס וס'
אסקס וסוא אינון על כלל וכו' ולכן כאמר ודלס
כקסס סמממנונו וס'ס'ס על סקדוס כווסר אותס
כרויס ססס דונמל לממנונו וס'ס'ס פמס כא
סענין לממנונו ססוא קורא כל' כווסר וס'ס סוא
כקסס סאין סס סממנונו סממל קדוס ודלוק
כסס צורכו וס'ס'ס מעכור יוס וס'ס לכוין כוס
כמיי לענין סעורכ סטרא אשר סתמלע פמס
ונתבאר סטרא דקדוס כאמר :

אחר עניות כרכוכו איתא כווסר פ' פרוס

דף קל' ס' וזל כד פיל סכתא אסו אסיומל' וסממס'
מממל אסרא וכל דינין סמממין מוס וס'ס
אסתארת ככסרו פולס וסמממ' ככסס סממין
לכוי פלכא קדוס וכו' וכלסו מעדיין ככסמין
סמין כדון סירומל דלומל לכרסל לס כממס
ככסרו דלפנין ולומר כרכו את ס' סממנון וכו'
ואסור לעימל קדוס למפמס לנכס כסממל דל כא
כגון וס'ס רמוס וכו' וס'ס מם קראו לכיון כענין
כרכוס סס כמכאר לקמן וזל כרו' דל מקורא פולסס
עולמס דכל כרכאין כפקין מניס וכו' דל א'סעו
דכל כעדין עלאין סממך דל סממל רכיס מעכוס'
כירא לסממל ולסקאס כלל לעולס ועד דל
עלמל פממס דלממך ללמכרכא וסממל ורכו
דכרוך ס' וסממך כלל אוסו לעולס ועד מוכרך
כדל' כן פורס ועל דל כרכס דל ארכיו עמס
קדוס לכרכס כמגלי סכתא רכעו דלכא וכסדוס
וכו' לממכרס סואו פכת דמעלי לול א' מעמ' קדוס
כקסא יאוס וכו' וזל א'סממ' וס'סל כרכס דלע'ד'
דמעממ' כעסין דמעממין קדוסין כדק אמרן וכו'
ולכן סוא אוסר אסר עניית כרכו אף על פי סמין
יוס סוא אין מעדיין ואין טומיין דסא קכליס
לככת עליס עולין סוי אמית מוסור סיר ליוס
סקכס לענין קכלת סקדוס כענין כרכו ל' וס'ס
כערכוס :

וסב לקדש הטבת בשלהן ערוך
ובכסות נקיים: וכו' סעיפים

א יסדר שלחנו ויציע דמטות ויהקן כל ענייני
הבית כדי שימצאנו ערוך ומסודר בכואו
מכיה הכנסה: כ' ישדל שיהא לו בגדיים
באים לשב' זאמאי אפשי לו לפהות ישלשל
בגדיו לכטה דרך כבוד:
ג ילבש בגדיו הנאים וישמח כביאת שבת
כיוצא לקראת המלך וכיוצא לקראת
התן ובלה דרבי הנינא מעמף וקאי בפניא
דמעלי שבתא ואמר באו ונצא לקראת שבת
פלבהא רבי ינאי אבר בואי כלה:
י א I II א

אשר נתבאר בתלמוד הראשון כי כל המעשה אשר
 ישמע אדם השורא לטוב לו כמלטה ומניח
 בהוה ולאחר שיעשה גם לו מן המעשה וכו' ומתא
 לו בגוף וכפף כאשר נתבאר גם באורך הלשון וכו'
 וזוהי כונתה שפ' כשהלכה נתקנה אוקף בגולם הוה
 בעכבך תעמוד עלך כקבר וסמיכות לשמית המתי'
 היא תמיתך המתי' וזה הוא ענין נוסף כי לא מצינו
 כי מעשה המניח דומה מן האדם כערא אמר לא
 גם מתקנה כדאיתא בוסר פ' תרומה דף ק"ט זל
 בספרא דרמי' דאולף אטמלאו לקמיה מלכא כל
 מילך דכסי' לאתמלאו לאשכחא מניח רוח מלאכא
 ולאכפיה רוח אמר איהו אפודא דכסי' לאתמלאו
 ביה בעי' למקניה ליה באגר עליוס בכל מה דיכפון
 מניח וכו' הנה מבואר מדברי המאמר כי על ידי
 מעשה המניח האדם מבריש עולו רוח מלאכא
 ואמר כך עורה עליו סקדושה כי כך הוא כוסם על
 סכרסה אשר קדמו כמנפיו ולכן האדם יסדר
 עולמנו מניח ויס' דכסי' טורס עליו הקדושה
 וזכה לטולקן צורך בגן עין כדאיתא בוסר פ'
 תרומה דף ק"ט זל פתיר' דבר נם דוכי ליה למיכל
 על פתורא אמר בעי' וכו' דהוה עלמא דא'
 גי על טולקן המלך עמוד הוה איכל והוה מלאכא את'
 אשרוך לפני מלאך נגד נורו את סדרותא דפתורא
 כהוה עלמא הוה קא' כדן איהו גדוהא וכסופא
 דעממא אשהני בהו לעמא דאמי וכי פתורא אית
 לבגמתי' בהוהא עלמא אן דהו מוניח ומסוקא
 דגדוהא אכלי בהוהא עלמא בגוה' דעלאכ' עילאי
 וכי עלאכ' עילאי אכלי אן וכו' והוה מוזהר רוא
 איסו דהוהא עלא דגדיד ואתמך מרוא דעלמא
 דאמי ואיסו מוזהר דכסירי' עמך רבין קדמא ונעמיתין
 דכדקי' אפונמתי' בגנת דעין ואתמך תמן עכ"ל
 הנה מבואר מדברי המאמר כי בג' אבלי'ס סגמיות
 על טולקן המהור לפני ס' ע' ת' צורך לפני מלאך
 וכי' ומה גם לאמר שהיה ענין ויהי עמך כד בארן
 וכו' ולכן יסוה ודור לסדר עולמנו כאמור ואיתא
 בוסר פ' תרומה דף ק"ט זל תלם דרגין אינון
 וכלסון אקרון עמך עמך עילא' עמך עמך דומע
 עמך דליליא וכלסו עד ואקרו בלא עמך כד אפי'
 אקמטורען

אקמטורען על מה קיימי ואתמך מניחהו להעבר
 פקודי אורייתא דאית פקודי אורויתא דצבתי לבוס
 יקר לשיאל ואת פקודי אורויתא דצבתי לכוניוקר
 לתתא דאית פקודי אורויתא דצבתי לבוס יקר להאי
 עלמא וכלא אטרויכו' ליה לבר נס ומן יומיו ומע
 מתתקין כמא דאוקויתא עכ"ל ולכן ישתל אדם
 מיהו לו בגד ס' נאים לקחת כדילכות לשי' הבגדים
 פסס מלוקא דרכין ואם אין לו לשמות וס' לכל כדו
 למטה דרך כדו וככן יזכור מ"ס בוסר דף רכ"ד
 וזל תא סוי כד קרינו אינון וימין קמי מלאכא קדמא
 אי איסו וכיבר נס פקודי מעלמא מליך ועל באינון
 יומין ואינון לכוניוקר דעמלכמא כהו נעמית' ואינון
 יומין סו' דוכה כהו ולא חכ' כהו ווי להוה דגרע
 יומיו לעילא דבר כצאן לאתלכמא ביה כיומו
 אינון יומין דפגים איסו כמזכורו מסרין מהוה
 לכוניוקר ואתלכמא כמא מסרא כמ' אי' מגילין אינון
 ולא אית ליה לבר נס כמא דאתלכמא כהוהא עלמא
 ווי ליה ווי לכפשי' דיינון ליה בדיכסם על אינון
 יומין וכו' ולכן אם אי אופמך לו לבגדים נאים לפשו'
 יסלם בגדולסיות לו דרך כבוד כיוזכור מה מעמיו
 אם אין לו בגדים להחלכמא כגן עין פתתה היא
 ולכן הוי יתן אל לבו לתקן מעמיו כו' על ידי כך
 מתקן כמי' בודים כעמ' למס' וזל הפרטים שמעו
 אינון דלא כצאן למעמ' פקודי אורויתא וכו' דהו
 בכל יומא ויומא כרוהא כפוק וקרו דלית דיטע
 ליה דתניא אינון ויעין דבר נס וכו' וכד הוה יומא
 אמי ואוסר ליה ובר נס עבד כהוהא יומא מובא
 קמי מלרי'ס הוהא יומא מליך כמסופא ואסהוד
 סהדוהא וקאוס כמזוהו לבר זתאכא כתר דקאוס
 בלמודו ימי' עד דהוה כר ק' עבד עמכה זכה
 פס הוהא יומא לאתרוס וכו' ולכן כאשר מטלם
 כדו למטה זכור וזכור אלה סכר'ס לעשות לו
 בגדים נאים :

ירבש בגדיו הנאים ומעמ' כניאת עמך כיומא
 לקראת סמלך ואיתא בוסר פ' פקודי
 דף רכ"ז זל סיכלא ממעמ' וכו' לוי' אמנון לבדמא
 עלמא מליך כד נעממא אמוספת מערכסת לערכ
 עמך כד איסי' כפתת כפקין מליך עמ' ומעברו

מותר אל כל ענינו וכל גישה וכל מריו דנעמא
 וכל רוגז דעלמא ולין אינון כדוהו עלמא וכו'
 הנה מבואר מדברי המאמר כי האדם צריך לקנות
 בכל צרכי שבת כיומא לקראת סמלך או לקראת מתן
 וכלס כהוהא דדי' מניחא מתעמך וקאי בפניא
 דעממא וכו' ורבוני' אומרתי בלא :
 יעיר ראוי לכא' דניח' שלו לדעולאס כו' לכן
 תמוקנה ודי' האיש השורא לו כראות כמס'
 מופיל'ס מעמיו לעש'ס וזכין תתלכמ' כפשו כעבור'
 בורא' ולכן יאמר נא יסדר עולמנו ויע' המטה
 וכו' הענין ד' כיוסר פרמ' כמלטה דף ז' זל אכל
 אמרס כצמ' נא עליות קר קטנה ונעמ' לנעס
 מעמ' ועלמ' וכמא ומורה ארבע מין ליה לאי' כגון
 דאינון תימכא דכנסת ושרת' וכו' אתקרו מטה
 ועולין וכמא ומורה לאי' אינון כתיקון עמוהא דהו
 כמא קא בעי' בקדמויתא ואת' עולמ' לכתר מנורה
 לכתר מטה אמא אקדאת מטה בגין דהוה כתיב'
 עליה יתור מלאכ' וכו' הנה נתבאר מדברי המאמר
 כי ארבע'ס תיקונים זלו ס' כהוה ס' כלס' וכן כאמ'
 יסדר האדם עולמנו יתן אל לבו אם באולי' מטה
 וספך עולמנו יתקן אותו מעמיו כי עמ' פגס והוינו
 מ"ס האשה כערס לרבין עולמ' ערכתי לו והפך
 אותו ולכן יסדר עולמנו לקיים זה הטולקן אשר
 לפני ס' ל'סיות מוכן לענין האכילא רומנית מנאס'
 אכלתי יערו עמ' דכמי' שתי' ימי' עמ' חלכי דאית'
 בוסר פ' פנחס דף רמ"ז זל אכלתי יוצרי' עמ' דכמי'
 דא יעקב כרתל דא אכילא כקא אות' שתיו ווינו
 עם אכילא דרוהא עמלא' בירכא ימוחא סא
 כולסו דרגין עילאין דאתהני בהו מלאכא קדמא
 בקדמויתא והא מובל' דילי'ס והנחה דילי'ס עד הכא
 מיכלא דמלאכא עילא'ס בקדמויתא מבאן ולסלאס
 ויח' רשו' ד' דיוקין דקוקין כמא ולכל' אינון
 דמתעמטו מני'ס לאתמ' ולמיכל' ס' ד' קמו ועברו
 דודים מין אינון ד' דיוקין דאמרן וכו' הנה מבואר
 מדברי המאמר מה ענין האכילא למעלה ולכן
 יכוון להסדור עולמנו בכוכס וכונה לומר לכל אלו
 ס' לא כל לעמ' ולמכסה עתק ויניח המטות
 לתקן הכלה כסוד מטה כדאיתא בוסר מנע
 יב כ 2 12 אקויהכ

וענין לית על ממוזר עיר ליום השבת חייבו לעשה
זכום בא אל ככונ הדין הכלל כי לדין היו אמורס
ממוזר עיר ליום השבת כענייני ברכו לדרשו
והיינו ממוזר סירליום השבת טאנו אמורים בקבלת
שבת כי אז האדם מקל תוספת נמנה על שבת
ולכן מה טוב לאדם להסתובב אחר כך בנר על
שבת גם עתה נר על בית השבת ולעשות חכונ
לכל הדברים האמורים ועל אחר שבת אר"כ עיקר
נר על שבת הוא עיקר לנפם האדם אשר השפסוד
מתחלה כמירדו קך מלאכי הכלה ומתנלו ככו ימרא
אם עדים מהם מני העטרות לכן נרך לתקן שתי
ברות כנגד מ'עשה ונמנה וכל לכל אימראל
מני עטרות ואמנם אם אי אפשר לו יעשה מני
פתיולו באותו נר אחד כנגד מ'ע' זכור ועמוד לפי
כי כך אמר זכור ועמוד כדבור אחר נאמרו
מסתיק כמו נר אחד :

ואחר האמנים ואחד הנמנים סייכוס לשייית ככפיה'
נר דלוק ככ"אפי' אין לו מה יאכל שיש על
שפתים ולוקח עין ומלוק'ענה נאכר כי שבת
הוא זורך גדול לאדם ראמנס לתקן העון הקודם
אל אדם הראשון ואחריו כל אדם מראל ועמוד
במעשה שגל ולכן בוס תקן העון וכוסף עוד
לקיים כהלו נרו עליו ראטי וזוה עפויים מ'ע' בכל
עם יהיו בנדיק לננים לפחות בערב שבת ומתן על
ראשך אל יסתר סיכוי מעבדת ליום אם לא על ימי
ההלקת נר על שבת כי כעבור כן ימצא כל אדם נר
דולק ויכחי עמן לא יסתר והוא זכום לתוספת
בעמיה ולכן הדין כותן אפילו אין לו מה יאכל זה
קודם ועמאל על השפתים ולוקח עמן ומלוק את
הנר לפי כי זה הוא בכלל זכום וסני' מוחרו'
כבר ויתר מפני שמוניות בבית ועוסקות ברכי
שבות ואמנם חל אמרו לפי כי שיה ככתם נרו על
אדם מנא' נר ש' נמנה אדם לכך ניתן להשלקת
הנר והנס מוס קראה כי השכלית ככל הדברים
הוא כדי לתקן זכום ראמנים ולכן אף על גב כי
יערל ענו על עין אהמם על אדם הראשון לא
בעמל כן כעמס כעמאל כ' ואמם בכל אלה לא
מעמלי עלא כמנו סקנים נזמים לשגל וכענין זה

היום נראה לעפור אותם מהלכת סנה בעמל ולכן
דרם הסוא גלולאם כי נמצא להם סו על נר
ענת בתוספת על האמנים עמנו כי הוא ככתם
נרו על אדם לכן תלוק הנר ואמרו לסייית כי ימרא
כוסף בידם העון על אדם הראשון לכן מן הדין
נריך כי האים יתקן סנה עם הפמילה בכל עש
ענדיך לפי כי זה הוא ענין מעמס והוא יהיה
פיקן למעשה מאכד חסס לפי מנא' עמנו להם עגל
מכסם רק לענין ההלוק' האמם קודמת כדי לתקן
אמר הוא ככתם נרו על אדם הראשון אמנם בענין
ההיום יהיה מוכון לה כיותר לפי שהוא מנייה כבי
וגם הוא עמס נרכי שבות אם אין וזו מעמס לקנו'
נר לשבת ויין לקידום היום נר קודם להודיע כי
נרעה עינו אשר הלך מקמים ואין נוגס לו הדי עמס
העניגם ידו ונגל ועוד כי קנה תוספת נמנה נר ש'
נמנה אדם ולכן נר קודם וכן אם אין וזו מעמס
לקנות נר לשבת ונר למכוסה נר על שבת קודם לני
שהוא תיקון לעון הקודם על אדם הראשון ועל ימי
נר זה איכא שלום בבית לפי כי לעולם האדם יע
להתרעם על האמם לפי שהשתיים איתו ואכל מן
העץ ולכן בא עליו הקללה והמנייה ולכן אין שלום
שבות בלא נר ולכן קודם נר על שבת לעולם ולא
יקדים להלוקו בעוד היום גדול קחו אינו כוכר
שהוא מלוקו לכבוד שבת וגם לא יאחר לפי כי הנס
העיקר הוא לתיקון עון הקודם וזה היה קודם
מחשב ואם רונס להלליק נר בעוד היום גדול לקבל
עליו שבת מיר ראוי כי שבת אף על גב כי העיקר
על הלקת סנה הוא לתקן עון הכללי הקודם אמנם
הנס נכבאר כי יע כזה נריך ל הפרט כי בזה הנר
הנמני סני ותן אל לנו לתקן סנה המיוני לתקן
נפשו אשר לא עוהרה היא כנר העון או מצננוני
הגוף ולכן ראם אשר מלוק נר מבעוד יום ומקבל
עליו שבת אז טוב לו להאיר לנפשו רק אם מתכוון
לכך כי כיון שמקבל עליו שבת מיר אין זו הקדמת
נמנית רק הערם לנפסן שמכונ' וכענין זה המפני
ויתר טוב לקיים מ'ע' וזכור את בוראך בנימי'
במרוותך עב מלא שמעך נמנה וז' כ' כממס
כמעמאל וכלכל עינים הלוקס זועמלג הממס
ולמצלה

למצלם שהיא מעם ורכיב קוד' סילנס כי שמלוק
או 'מורה כי הוא מתקן הטט הקודם על אדם
הראשון אשר הלך מקמים באותם מצה וזה גם
יהיה להוכיח מעמנו ולנודך אוהרה על העמוד
לקיות מעמנו מתוקנים זכום וזכום לתוספת נמנה
כעבת כראוי בלי ספק:
כשיורליק יכרך כריך אתם ס'אלסינו מלך סיגולם
וכו בלי ספק כי הדבר כפי פשוטו
נמצא נריך גדול בענין הכרכס מתקנו חל כל
סענות הוא מנריך עליהן עובר לעשותן כדי לסי'
המנוס מלמנה בעלמם דכיום מעמס דיבור מתמכה
ואמנם כבר נכתבאר אלנו כי יע נריך גדול בענין
הכרכס לפי כי כן ענינו העמס מננה קנה לו
פרקליט אחד כי כבר מלאך מן המנוס ולכן נריך
לשייית המלאך שלם בכל פרטיו כי מעמס סענות
נכרא גוף המלאך ועל ימי שכרכס נכרא בו הדבור
ועל ימי המתמכה במנוס נכרא הנמנה עלו מלכן
אמרו חלל עמלה בלא כוונה כגוף בלא נמנה ערל
כי נכרא הגוף על המלאך אבל לא נכרא בו הנמנ'
ולכן נריך לנריך ל' אשר קדמנו מצננוני ונפן כנו
זה שם כב וכול דונמא על מעלה להלוק נר כמו
שכהס נפס בלדס נמנה מייסויה האדם לכנפ סיה
כתרגומו לרופ ממלא וסייכו נר ש' נמנה אדם כך
אדם הנמני מלוק נר על שבת וכור מלאך קדום
ואמר לו סו מנריך וכעמס פרקליט אחד כממס
מלאך מליץ ולכן טוב להודות ל' ולנריך כמנו ומה
גם כי שפליא לעמית כי האדם יעמס מניס לעצה
ומעיל לו לטוב לו כסווס ועם ג' אשרי מותו
וכוסף עוד לומן סמסיה כאמור למעלה ונוסף עוד
מן הטובס מ'ע' סן כל אדם יפעל אל פצמים שלם
עם נכר מלכד כי עם כל נכר הוא עומ' עמו טובה
על כל מצוה שעושם פעם אחת שיה גועל עמו
שלמס פעמים עזריצה כי סן כל אלה רל כל
סטובות כלם כאמם יפעל אל אל עמק מיה פעמים
שלם דסייכו כגן עקן תסתון נגן עקן עליון ומה
גם יפעל כממס' וסיתס נפס ארוכי כרוס כנרוס
סמנים את ה' אריך כי על תצנוג ז' כמא' ופעולתי
את לסי דיקא באשר יכתבאר לקיין כי כענן שהאדם

כקרא פועל עק על ימי מעמס סניכ סנא' ס' מו
יגור באפליך מוימכון כסר קדמך ס'ס'ס' סנא' ס' ס' מו
כענין והנותר בירושלם ואומר ס'לך תמים ופועל
עק כך נפצולתי את אלסי ולכן ראוי לנריך אחר
קדמנו כמננוני ע'נו להלוק נר שבת אחר האים
ואמר האמם כלם עונים לעוזה סנא' אשרי כל ורא'
ה' הסולך בדרכיו ואלו אדם לא קאמר וכו' מנריך
לנריך כי הקבל אלה יפעל אל פצמים שלם עם נכר
בענין הגלגול כי מיווכל לשעלט מן העון אם לא
על ימי הגלגול וגם כנאמר כי נקס האדם ענין על
על ימי עונם בסינס כמו עמנוני מעמס רעעים
בגסינס מניס עמך מדם זה יהיה לו תמכה על מה
מעבר על מצות לא תעשה אמנם מ'סאל עמס מננ'
עמס מה מויעל לו כסינס סיתכן כי אותם האם
הגדול יכרא לו אכר המתמסר ממנו אז אם אכרי'
דכום סס ולכן מנמנה הוא אל האדם ענין הגלגול
וכפרט לרעע כי אין מויעל לו כסינס ולכן מננ'
ומתגלגל האדם לפחות שלמה פעמים וסנס כל ל' ש'
יפעל ל' מן הטובות נמנה ונמנ' כעבר כי מתמס
אותו לומן סמנים ונמנ' הוטל כעבר כי מתמס
סיה אדם וכעמס אחת ולומן סמנים והנס שלמס
אמנים נכום עליו גופנוים וכל אדם נמנה אדם
ואין זה מסד גדול ולכן נריך לנריך להקב' אדם
קדמנו כמננוני אשר יעמס האדם ולא סיה לו הקב'
אמנם לשייית כי רקנין כמראל מלאים מצות לכך
לא יתכן כי לא יסיה לומן סמנים כי הקב' מניס
איתו לגמול עמו כפי המצות שעשה כראי' כווסר
ע' מעפטים דף ק' זל ככריא סבריא פקסו עניינוכו
דסא אנס ידעב' דסכי אתון סכרין דכל אינון גופין
עיונון אינון כרוקניוא דלא אית לון קוואת לעלמין
לאו סכי וסם לן לאסתכלא כמילין לון וכ' וסם נא'
זל וכי לתנא אשתדל כפיקורי אורייתא או אפילו
כמדי' ייסו וסא אן ידענין לאפ' ריקנין כפיקרע'
כלא מליין מצות כרמון ונכר לא אף על גב דלא
אשתלים פיקודין אחרנין לאורייתא נטר וכי לתנא
סונו וכ' הנס מכוואר מדכרו המאמר כי ע' מעמס
סמנים ית' תקנה לתועלת לקסיות איתו בוין סמנים
ולכן נמנה על סאדם לנריך להקב' אדם קדמנו
כמננוני

במזמתי ויהי הנאמר בניין והנותר בירוקים קדוש
ואחר לו ויהי יום לו ככת הנקמה הראשונה סוף
כר עכ"ר ס' קצות אלס וזה יום כהנלוק כר מנר
סראמין אונו ממסר כלום ולכן מוכר אטר קימנו
להלוק כר עכ"ר דמינו הרמו לעולם עכלו עכ"ר או
ביום טוב נמי כיון ויהי לעתיד לבוא סתמי יום
עוב ליקראל כמס' הנה עכ"ר ואלכו הנה עכ"ר
זמנו הנה עכ"ר וירונסו ויהי יום הכפרים כי
פמלנו כל העונות ולכן בלע המות לכה ועבוד
לשום וום הכפרים יום פורים כדאיתא בתקונים
ולכן בריך לברך על סדר גם כוונתו כי הנה כל
סעודות אלו השפירות לבא על ישראל הם נרמזים
כבר הוס' הנמנו כאלמור:

ובאשר כעמיק נרמז כענין נורח הללקת כר
זה על ע"ת ויהי סענין ע"ת כוונת ע'
עקב דף ר"ב וזל רביעה להאסרא פתורא כמה
לאוקמה פלמן כענין פנורס בדרום וכו'
וכהאי חיים ותיקוב גרמין דאשתארת עתמא יומא
בתמוכא כרעבון כככית וחסד כלבוטין אוכמין
בארמלת דאוי מלאה זו חרבה זו יתר טוב עטרונות
קדמא חלכות הקס דכמתא עכ"ר כלילא מעשר
ספירן מתעטרא עכ"ר עכ"ר קאיון עמקין ככמה
מרכבות דאיון ככמי מילין ועגורין ועלכא כפיק
לקבלה ככמה מקריין ואשתארת יתר ערע כמקובא
עמא כוסא בארמלתא כלל כעלה כלל מרכבות
ואלן דאמרא עליוס לעמקין ולמקטרון למלכת
סמנים ולמולות אטר לא כויתו סוף פולקא דעמא
כוסא דעלמא ככרני עכמות וכערכו לילי רביבות
עס סיו אלן עכדין סיו נטלן לכוסין סוכמין
וקמכין כסורין ועבדין הספרא כלילי עכמות כני
לאשתארת ככמה כמא דאיה מריא כו גם את זה
לבוות זה עמא סלמס כמר דמכנו נשר' ואשתארת
בי מקדמא אמתר כככית איתא קדמא איכס עכ"ר
כר היתה כאלמנה ותכונן כליל ע' באכ כסורין
וערין ועבדין הספר ויתכון כאלים לאשתארת
כככיתא כדוקס כגון דאיון גרמו לס כל סהא
תכורו עכ"ר סנה מכורא מדכרו המאחר דכר
וסעכו כעס רעה עכ"ר על עכ"ר כן למטרא אטר

סעמנים עשמה האים היטראלי לסטר אטר ליל
עכ"ר עליו סלקת סכר וכוס' מן סככור כוסף
לכלס הקדושה על ימי סלקת סכר ולכן בריך לכוני'
סארס וסיר להלוק לעשות כר ופס לכוני סכלס
כקרא כר סקיא מאירא לפני עכל נעיריס כדאיתא
כוונת פ עתמס דף ר"כ וזל כהסוף זמנא בריך
לסדר א סכורס לסעודתא דמלכא ומעכנא ומכרת'
וארונא ומרכבא וכל מוני עמוסא דכיתא דמלכא
וכו' ולכן מאחר כי סכלס היא כקרא כר סהיא מאיר'
לפני כעלה לכן בריך להיות סכור לעשות כר ופס
ועל עכ"ר מני כרות לפי כיון סם סוד סקירנות
כאשר יכא לקמן ועס מסס מכוכבי לעשות כ' סתולות
אטר כנגד זכור ואמר כנגד סמור וסם כסוד זכר
ונקבה כיון סמור וזכור כדכור אטר כאלמור ולמנס
כאשר כמכונן כי סם עמי עתולות ככר אטר סעני
עתולות יסיו כסוד יוסף וככונין כי על עניסס ינדק
זכור ועסור ואין ראוי לספרד כוניהס:

אחר האקנים ואטר הנקנים סוייס לסיות ככמית'
כר ללוק כעכ"ר לפי כי סוף הגורס לאשתארת
עלסוכין דרמינו דאום ואסס עכ"ר סמכוכי ככמית'
עכ"ר אשוס אש על אום ואש על אטר ס' ארמס
דעמי אש עלסכ"ר וס ולכן אפילו אין לו מס ואכל
מזל על ספסמס ולוקס עמן ומלוק אש סכר מס
ככלל עכ"ר עכ"ר סוף כי סקק סוף מס' סמור
עניסס אלסדין כה וכדאיתא כוונת כ' ער יתו
פניסו פ' ויקרא דף טו וזל אמר רבי אלעזר אי
סכי ער יתו פנימו עכ"ר ליה או עקרוס יתו מאי
ער יתו אמר ליה רוא עולאס דאיון יתו קדס
דעיקא קדמא סקומא דכל כתימן וימי עולס
דעיר אכפין אקרון פנימו דאיון עמין כאורס
מיטר מס דלנטרין למתני וכו' והנה מכול מדכרו
סמאמר כי סקוק סוף סקסגס' גליונה סמאיר'
לעטס וכל זה ומזל עליו סלקת סכר כאלמור:
דבשים סווארס כוונת פנימו מסס עכ"ר כפי'
ועשות כרכי ככית ואמנס ככר כככאר
לעטס כו עיקר סוד סכר סוף ככלס כככאר
ראוי וסנה מוכרס זה: כלס עכ"ר כרות'
עליו ולכן סעמס מור לאסס לסיות סוף מלוקס
סכר

סכר ואס אין ירו חמנס לקכות כר לקכות ולקיומס
סיוס דכעכ"ר קולס לפי כי על ימי סכר סכלס היא
סעלה למעל אמנס וין על קיומס סוף כרו לסמך
לכ אור מלמבלס כלקמן ולכן כר עכ"ר קודס וכך
אס אין ירו עכ"ר לקכות כר לקכות וכר לחכוכס כר
על עכ"ר קודס וככר כככאר דין זה ככלכות חכוכס
כא רך וס' ויקרא עמוס מלס סכית כי אין עלו סכית
כלל כר וכי עמא וסר כר על סכוכס ויהי סלס
ועליו עכ"ר כי כר עכ"ר יסוס עמוס סכית ולא על ימי
אור כר על סכוכס סלמנס כי סל דרס כפ וזמנס
עמוס נעמי זו סלקת כר על עכ"ר סוף עמוס
סכית וס סוף עכ"ר אמנס אס עכ"ר ככלכות
סכוכס סרסס כוככר סכוכס אין סס מלס סכית
זולת סרסס מן סלורס ס גליוניס סירדוס אכל
סכלס אמנס יעדו סוף קטנס ככו' סס וסמנס כר
על עכ"ר סוף כי סכלס כגדלק ונעמית כסוד כר
נסס סיומנס סכו' כמקוניס ואיתא כמיקוניס דף
ס' וזל וברך אטר אטר למק' עכ"ר כליל עכ"ר ליומא
ואשתארת לס כללו עמן מוכרס כדרוס ועמורא
כענין ועליוס אטר סרונ' לסכ' ודרוס לסעמיר
יענין ויאיון סכוכמא עולאס מנרתא לדרוס כרוב'
למקנא לס כגון דקין סכמה וכגון דא סרנס
לסכמס ודרוס וכו' והנה מכורא מדכרו סמאמר כי
סלק' סכר סוף עכוון ס סקסס ועוד כככא סוף
מן סתיקוניס דף עג וזל יסוס מנורס כר ליון
עסטרס דכוכמא דאשתארת כה כר ס' ונריך למסו
ליומא לקכלא עמא וסרדא עתולס כככיס עכ"ר
דילס כיון עמן ככית כסורא דולס עמורא למנע' עכ"ר
כנוכא דא עמא דאיוס עמא דננס איה סעלס
רוס דא עמא כסור' דא עמא וכו' והנה סמאמר
זה עמנו נקס כי סלמס סוף סרנס ויתר
לסלק כר זה כד' ליומא לכלס סקיא סעמילס
עלמנס עמן ככית מן סנדוק ואור מת' סרל':
לא יקדוס למסר להלוק ככוד סווס גדול סלס
איונו ככר עתלוקו לככוד עכ"ר וססכס
עמנו לפי כי או אין כס כוד סלסס סממנו לסעלות
סכלס לעעלה לעמות אום ככוד כר וגס לא יאמר
לסלקו לפי כי ככר עלמס לעעלה סכלס עמ

קדמס סיוס וככר נעמית כסוד כר ומה עמול
סוד סללקס להככנס וז' ואס רכס להלוק עכ"ר
ולקכל עליו עכ"ר מיד רמאי כי יס כלסס סממנו כס
עסור כידו לקמן ער מקוס סממנו כמכ"ר ססס
וכאמר מקכל עליו עכ"ר עמסא אין זס סקלמס
וכלכר מיקוס מעלג סמנס ולמגלס סוף עמס
ורכיע קודס סללס יס יבולת כידו לקדמו כאלמור:
קודס עולוק יוכר כרוך אטר ס' אלס כו מלך
סעולס אטר קדמנו כמנמנו וכוונתו להלוק
כר עכ"ר וכמלס מוכות להלוק כר עכ"ר עמלוק
ועכוון כסס כדויעמנו:

בחו"מ ההולכים ללמוד חוץ לביתם
צריכים להרליק נר שבת כחורם ולברך
עליו אבל מי שהזמא אצל אשתו אין צריך
להרליק כחורו ולברך עליו לפי שאשתו
מברכה כשבילו:

אורח שאין לו חזר מיוחד וגם אין מרליקין
עליו בביהו צריך להשתתף בפריטי:
שנים ושלשה בעלי בחים אוכלי במקום
אחר וש' אומרים שכל אחר מבוד על מנורחו
ויש פגמס בדבר וכוון ליומר כספק כרכות
ולא יברך אלא אחר:

המרליק בוונות חבית ואובלים בחצר אם
אין הנרות ארבות שדולקות עד הלילה הוי
ברכה לבטלה:

לבעל הלכות גדולות כיון שהרליק נר של
שבת הל עליו שבת ונאסר במל אכה ועל
פיו זה נוהג לקצה נשים שאחר שברכו והרליקו
הנרות משליכות לארץ הפתילה שברין
שהרליקו בה ואין מבכות אותה ויש אומרים
שאם מתנה קודם שהרליק שאינה מקבלת
שבת עד שיאמר החון כרכו מועיל ויש אומ'
שאינו מועיל לה ויש חולקים על בעל הלכות
גדולות ואומרים שאין קבלת שבת הלוי
בהולקת הנר אלא בהפילת ערבית שבין
שאמר החון כרכו הכל פורשין ממלכ' ולדין
כיון שהתחילו כומר שיר ליום השבת הוי
בברכו לדיהו:

אם אף על פי שלא התפללו הקהל עדין אם קדם היחיד והתפלל של שבת מבעוד יום חל עליו קבלת שבת ואסור בעשיית מלאכה ואפילו אם אובר שאינו רוצה לקבל שבת: וכ אם רוב הקהל קברו עליה שבת המיעוט נפשנים אחריהם על ברחם:

זו אדם שבא לעיר בערב שבת ובבר קבל אנשי העיר עליהם שבת אף על פי שעדין היום גזול אם היו עליו מעות או שום הפך מניחו ליפול:

וד אם ביום המעונט מעו צבו והשבו שחשיב והדל קו צירות והתפללו הפל ערבית של שבת ואחר כך נהפזרו העבים ורחח חמה אינם צריבים להוור ולהתפלל ערבית אם בשחחפלו היה הפלג המנחה ולמעלה ואם יחיד הוא שטע בכך צריך הוא להוור ולהתפלל הפלת ערבית ולענין עשיית מלאכה בין צבור בין יחיד מותרים דקבלת שבת היחה בטעית ויש אומרים שאוהם שהרליקו גרוה אסורים בעשיית מלאכה ושאר אנשי הבית מותרים ויש אומרים שאוהגר שחורלק לשם שבת אסור ליגע בו ולהוסף בו שמן ואפילו אם נבא אסור לפלשלו:

עו מי ששהא להתפלל שנהא בערב שבת עד שקבלו הקהל שבת לא יתפלל מנחה באותו ביה הנכנס אלא ילך חוץ לאוהובית הבנסת והתפלל תפלה של חול והוא שלא קבל שבת עמחם אבל אם ענה וקבל שבת עצמה אינו יכול להתפלל הפלת חול אלא יתפלל ערבית שתיים:

יו אם בא לבית הכנסת סביב לקבל הצבור שבת מהחיל להתפלל מנחה ואף על פי שבעוורו מתפרל יקבלו הצבור שבת אין בכך כלום הואיל והתחיל בהיחר:

יש אומרים רמי שקבל עליו שבת קודם שחשיבה מותר לימר לישראל חבור לעשות לו מלאכה:

ענין אלו ספורים ותבאר דבר ותפכו כי טהם מאמר כי סוף אמר הסולכים ללמוד תורה ראוי לומר כי כן סוף ולפי כי כל ענינו הטבט סם תיקון לעונות ראוינוס כאמר למעלה לכן זה יהיה ללמוד חוץ לתפוס לפי כי כך אמרו סוף דבר זה נמאל לפתחים ובכויאים ולמלא כי עשרת שלמה אכדה סארץ ולא צנו כלם ויאמר ה' על עונם את תורמיו על עבדות וזה על גליו ערויט ועל משיכו רמים לא נאמר ס' למדת מכוונל תורה שמורה מכלם ואית צ"ב זה ספר תלמו אדם מלמד מרנה סלם ליתן התורה לאדם הראשון אמר סקכס וצור כפי סוף וראוי כנפן לו את התורה מורואמר ועם מנוס אמת צ"ב עליו ועבר עליו כד אנו צופלו רמס שבות עמס ומסס שנות לא עמס סכ' ויאמר לאדם לא לאדם אנו נותן את תור' ולפי כי ישראל סתפנס לסס ספורס עכרו עליוס לכן אמרו סוף לא ניתנו סקמות לסס לישראל לא כדו עייסקון בתורה ואמר רבי מעמנו אם ראיט עיורו נקלפות בלרץ וגרסל דע מפני סלל סיווקן בעכר סופרים ומסנים ומס גס אנו רואים בעינו עיורו ומיונות בעקרויט כענין זה ולכן כל סיון בסורים הסולכים ללמוד חוץ לתפוס כי כן אמרו סוף אין אדם למד תורה אלא במקום מלכו ספן סוף כי אם בקורס ס' סענו כסויא ססיס רגול ללכס מלמס סקמיס ולומר יוס ס' אנו ולכן יואמר צריבים לסלס קור סל סכס כסדרס כיוסיס כוס נמי סערס אל סארס לפי כי כך אמרו סוף מעונסו ספור יסל אסס ויאמר כך ילעד תורה כסדר ולכן צריכים לסלסו כר סיונו כיו מעוס כעיונא דעסיס כס מ' א':

ולכן מברך עליו אכל מי ספוא אכל אספון אין צריך לסלסו כסדרו ולכרך עליו סיונו סדרו לכו כי דבר פמיט סוף מאמר כי נמס כו תורה לא ימנל כסדרו לכו סרסור עכרס לפי סלמסו מברכס ספרינו וספולמיסן ססט' כלי ספס אורס סאין לי סדר מוסד ססדימא וסיס סארס כו אינו נמול מן סרסור ולכן סדרו לכו ססס סכו' אפי' סלמס ססס ססויא מוסב לימר סכ' כסמס סוף לכ ססס לימנו וס ובר סטוכ ולכ כסיל וס ימר סרע

למלא לו לפילו מר אמר זה אינו מותר לו תמיד לסיות נמסו כי יר סטוכ לסקוכ סקכות טסורות כסורה וכסכות עכודס לא פעמים אינו מייחד מר זה לו ומכוסו לפוכו ימר סרע ע' סרסורי עכורס זגס אין מלויקן עליו ככיות וס סוף כי לא סורגל לעסוד מניס כי בר מעוס צריך לסקסס ספסרטי עס בעל הבית וס ימר סרע כוסמסל כסמסל נעמס אורס סכאמל לעסות לאורס סכא אליו וסמר כך סוף נעמס בעל הבית סכאמר לאיס סכא אליו וכס' א' ע' ס' מנוער עכדו יאסריות וסיס מניקן ולכן צריך לסקסס עמו על דרך עמסל אס עמס סכילות סל עכירות עמס כנגד סכילות סל מעוס כך יסיס סוסק עמו כפסרטי על ידו עמס סנדקס כו גדולס סיא וכו' ויכל לסלסס עמו ולסלסין כר מעוס:

שנים או תלמס כסלי כסוס אוכלוס כעקוס סמר ים אומרים כל אסד מברך על כסורה סלנו כי מאמר מר סכס סוף לסיקון סכסס סמר לא טסורה מוסן ססיס סל' ל' ס' סוף אדם סרסין כמסמסל' אכל איפס הית כוסדו ארץ אופס סלך סוף סכסמס סיון סופס כלולס כגוף סל אדם סרסין כו כו יוס כלס כלולס וימנל עיפ כו ססא סכילות ען סרעס וכוסף סוד כוסן אסר סטא יסרסל וסעס מלימית עסס כסווס ולכן צריך לברך על סרס ססיק' למקן סכסס כו טוב לסודו ססיקין ליסרס מרס סעמכס כו אליו כן לא יסיס מוסס ליסרסל כי מו יאמר וכתיב לכו סרי נאמר אין אדם צדיק בלרץ ולכן סייב לברך ויס עמס' ככר ונכוו ליסרס על סכסס ו כאמור אין וס ספס כרכוס ווברך ודאי כי סנה כענין ססלסס ספסוין לכך כו סליו סחיוב סל סלססס מעסס כו סססוכ מעוס וכסלססס וו מוסס אס כפסו:

המרליקים כוונות סכיות ואוכלוס כסנר לרוע סווס אס אין סכרות מלויקן עד סלולס כמיעוד ססין כדרך כר סכוכס עד סכסלסס רגל ען ססוק סיו כרכס לכסלסס מאמר כו אינו כססס ען סכר כמס אכילס סמרך לאלכס על ידי

אם על פי סלל ספסלנו סקסל עדין אס קדם ססיקו וספסלל סל סכס מבינו יוס סל עליו קבלת סכס וססור כעשיית מלאכ וסס גס כו כסמר סארס סולך כדרכו וסמר לעסות כל כדרכו כסמסל מעורסוס למקן כעממו כלי ספס כו ככר סכיל עליו סכס לפיקון כעמו וכסמר עליו מללכס מול סססס ככנס כמלאכס מעוס כקדוס סכס נצוב סורכי ססס' ויתקן א לכו לסקל' כרכו סכסס לצולס סכולו סכס ומאמר כי כך סוף כדעסו אפי' אס אס סאינו רונס לקכל סכס עמס אין וס כלום:

אם רוב סקל סכלו עליוס סכס סייכנו סלומ' קבלת סכס סמיעוס נעמכו אסרוסס כעל כרסס ומס טוב לאדם לקכל עמסס סכס לטוב לו כו אזי וכו' לסוספס סכס כראוי ממעוררין לו אופס עמר סכסכר מעמו כסוכו כלל וס' אופס סללכיס מעס כו וכוספ' רכיס עדיף:

אדם סכא לעיר כפרי כסכס וככר קכלו עליוסס אכמי סעיר סכסס אפי' סעדיקו יוסס גדול צריך לקכל עליו ועל פי סכסכרוס סל' סוף דוגמא למעוכה סל רכיס כו מוס טוב לאדם לעסות כרסיס

מלא' ככל קראינו אלו ולכן אם שיי' עליו מנוח
א' טוב הניח מנוחו לוי' כי כך עשה הקב"ה כמי
פ"גבי' שפטים ולא סוריו רק שכל הענינו במתפל'
ללמד לאדם דעת כי כך יבא:

אם שכבוד טעו כיום שחשיון ושכבו ששוכים
והלויקו הנרות והתפללו שפלת ערכים
מ' שבת ואמר כך ותפירו העבים וזרחה שהמה
אינם נרובים למזון ולהתפלל שרכות אם באמר
שפ"ל' ס' הפלג שמתה ולמעלה כי כלו שפתי
כח ביד הרבים להחמיק הקדושה על שבת מבע' ואם
וסי' טעם בכך נרד' לשון' ולהתפלל שפ"ל' שרכו' ולעיון
שמוית מלאכה בין בבור כי מיד מותר' לבי שקבלת
שבת שוב בטעות אינם לענין תוספת נמטה והוא
השקר כיון שמתפללו בין בבור בין יתור כבוד בא
לס' תוספת על שנתעם ויתירם ואם סודי' ועושים
מלאכה הם עושים כס' פגם וזוהי איבה קרתי
לרשות' ראשו' ה' דלמזן כי מאשר קלנו גלוסם
ששבת יאמרו כלם ופרנס גלנו סוכת גלוס מורה
שליסם הקדושה ותוספת שנתעם ובאמר מוריס
ועושה מלאכה הם עושים פגם באותה קדושה
ותוספת נמטה ואף יגדל ארפת כי באמר מוריס
אשכ לקבל שבת וכן שיתור ששור להתפלל א' נס'
קוורת עליהם אותם נמטה ופרנס כלל לפי כוכך
דרכה על הקדושה כיון שמתחלק מסיבת השעדר לא
ששבת שוד ביוה הוא כענין טויה ובר טויה וכדאי'
בושר שרש' פרועה דף קב"ה נ"ל' ה' א' עובדא דבני
בר כע' לאשתדל' ביום בעי' לעקויה ליה באגר גלוס
וכו' בני' דרנח מסאבא איהו אידמח' עזר' כמנח'
וברקניא ואלוכן כלל אנר' ואינם לכני' ופא' למערי
עליונו ומפמי' לון ככמס' שפיון לכוירא עמחון
נפמי' לון לטואס' דוריה עמחון רוח' קדמא לאו
סכי' אלא באגר' גלוס' ובאשתדלותא רב' וסגוי'
ובאשתתקן פא' דנרמיה ובאשתדלותא דעכביס'
וברעוקא לכויה ונפטיה ולווי' ריובל' לפרוח' ל'ס'
דקומופדוריה עמי' ועכ' ד'סך באורס' היסר' ללא
נסנו למונא' ולמטא' ואם לא מידא' שפלת מניס'
ואתתקן מניס' ולא יכול למרווח ליה כדכח דמיתא'
וכו' סנס' פנאר' מדברי' שפאר' כעס' קס' לקנות

האדם תוספת על הקדושה ויתר קטס' א"כ' למזון
אותם מלא תאכד' חשב' ואם באלו' שדרכה מנוח
לא יוכל עוד להטות אותה ולכן נרד' כי האדם
שהגיע לידו כך רבים או יתור וטעו ביום ש' ונון
ואמרו רכבו והתפללו שפלת על שבת לא יצאו עוד
מלאכה על מול' כדי שלא תאכד מהם הקדושה על
תוספת שבת שנתעם ויתרה דאפעל גב' מתפללים
אמר כך לא תשוב עוד עליהם באותה שבת ולכן
נרד' לומר מא' ולתפיר' ויתר מן סדון כלאמר
ונס' אומר' ס' פא' חס' שהלויקו כרות אסורים ב' שפית
מלאכה ומה גם אם נתפשו בענין ההלכה' לפינוס'
הכל' לתקן השון' כלל' ובפירו' ורצה ל' לבפר' עליו
הדלקת חכר' הוא' מוסף' אלה' מ' אמ' כר' ש' נמטה
אלס' וס' אומרוס' מא' מ' כר' שהולק' למס' מלא' אמור
לוגע בו ולהסוף על' וס' מן' אפילו אם ככה אמור
לעלעלו' אם לא שתנה עליו וכלל' שכווירוס' האלו'
ס' ויין' אל' לכוי' שקולה שבת ככל' התורס' וכיוותר'
יתכונן נדכריוס' האומרוס' במתפלל' אס' וימרו' ימרא'
שתישקבות כראו' מיד הם נבא' ס' ולכן יעמס' ככל'
המותרות ש' אמריס' בענין שבת':
כי שפאל' להתפלל מני' כ' שבת שבת שד' שקבלו
שקבל' שבת לא יתפלל' פנהס' באותו ב'ס'
הכנסת' אלא ירד' מוז' לאותו בית הכנסת' ויתפלל'
שפלת' מלא' וימס' יתיר' האדם מה ש' מנינו' אל'
שפרנס' מן' הסבור לפי' כי קדושה על' ב'ר' נרד' ואף
על פי' כן ואל' תאמן בעמך הקדושה' מלך ג' ויס'
מוקד' וס' ויני' אם לא קבל' שבת ש' מהם על' כבוד ולא
ערפת' עליו' קדושה שבת א' אל' אם עונס' על' קבל'
שמיס' שבת כבוד ש' ש' עליו' הקדושה כ' יא' בושר'
פרמט' פרמיה דף קס' ד' נ"ל' ברוב' עם הדורס' מלך כד'
קב"ה אפ' לבי' בנשפא' לויס' מוקד' חשב' וכל' עמא'
אמיון כדלא' ויבא' ומוקד' ונשכחון' ליה לקב"ה כדון'
הדורס' א'סו' כמלך' ש' דא' מלא' קדושה'
דאשתתקן בעשירו' ותיקונו' למלא' לעולא' כו' מ'ט'
כנין' דכס' ס' ש' ש' ד' מלא' לתת' קא' מ'ס' ור'
גלוס' וס' ונשכחון' ונשכחון' למלא' מלא' כל' אינון'
עשריון' עילאין' כלסון' חכרון' אינון' בושר' ל' לתת'
למכתא' לקב"ה' כדלא' לעסנו' מלוקא' דקב"ה' ל' גילא'
ועמא'

ותתא' כדלא' וכו' ואפילו ללא' אפילו כ' בית כ' וס' פא'
אלא' גמרה' באינון' ש' מורה' מורמון' מריון' עילאין'
למסו' עמחון' חכריוס' וכו' ולכן נרד' לשוית' האדם
נשיר' ב'ס' כפירו' כערב' שבת כדי' ש' ש' עליו'
שקדושה עם הסבור ואם לא קבל' שבת ש' ש' נמנא'
כי שוד' דרך' מול' אכל' אם ש' וקבל' שבת ש' ש' ש'
מה ש' ש' מ' וס' הוא' מ' ש' מ' ש' א' כי אינו'
יכול' להתפלל' שפלת' מול' אלא' יתפלל' שרכות' ש' ש'
והפסוד' שפלת' בוונס':
אם כ' לכי' הכנסת' מוקד' לקבלת' ששור' שבת
מתפלל' להתפלל' נמטה' ש' ש' אף על פי'
שבעדו' מתפלל' וקבלו' ששור' שבת' אין' ככך' כלום'
ס' ואל' והמל' בס' יתיר' א' מ' ש' מ' מ' מלא' קבל'
הקדושה על' שבת ש' ש' ש':
יש' אומרוס' עמי' שקבל' עליו' שבת קודס' ש' ש' ש'
מותר' לומר' לומר' אלא' חכרו' ל' צ' מלאכ'
לענס' ב'ו' ש' מ' ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ע' ש' אומר' ש' ש' ודבר' דבר' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
ובאשר' כת' ל' ל' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
לסו' אף' מלך' וכו' כי כמוריס' אלו' ס' מ'
כסוד' מני' כמוריס' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' S'
ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
כמוריס' ההולכים' ללמדי' תורה' ש' ש' ש' ש' ש' ש' S'
אין' בית' אלא' ש' ש' וראת' ס' וס' כסוד' ויין' וכו' וכו'
ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
לעזר' למעלה' הדלקת' כר' כמדר' שכלס' הקדושה'
כמו' ענינו' מל' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
ולכך' עליו' כדי' להמקין' מניס' ש' ש' ש' ש' S'
מלא' כ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
את' הכרס' שעליונס' הנקר' חיים' כסוד' מ' מ' מ' M'
עד' העולס' האחרון' אכל' מ' ש' ש' אלא' א' מ' מ' M'
שאמר' ש' ש' ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
ג' יס' אין' נרד' לסדל' כי' כדורו' ולכך' עליו' לפי'
שאשתו' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
מלמעלה' כמו' מאמר' ש' ש' ש' ש' ש' S'
כדאי' כ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
למעס' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'
ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' M'

וכו' ולכן הוא מוכרת לבעלה מאותם שרכות:
אורה' מלך' לו מדר' הוא' ש' ש' מ' מ' מ' M'
לפי' כי ש' ש' ל' מ' מ' מ' M'
אין' מליוקין' עליו' כי ש' ש' כ' כ' כ' M'
מדת' לילס' והמקד' וכס' ארץ' ולכן נרד' לומר' ל'
נרד' להשתתף' עם' בעל' ש' ש' ש' ש' S'
ממלא' סנוס' ש' ש' ש' ש' ש' S'
כי מה' ענין' פרועה' זו' נקט' אלא' כי כן' נרד' לכוין'
כסוד' פרועה' ד' יני' מוד' ש' ש' ש' S'
ב' יני' עם' הכוללס' פרועה' נ' מ' מ' M'
עם' נ' נ' כך' הדיוק' נרד' להשתתף' מוד'
פרועה' זו' באות' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' M'
ש' ש' וקפ' על' ש' מ' מ' מ' מ' M'
ינח' לך' ככונת' הדקה' עמך' ל' מ' מ' M'
וכיך' כ' וכיך' לגלל' ולמוק' כלל' עם' מתבאר'
עמך' ל' ש' ש' ש' ש' S'
ש' או' מ' מ' מ' מ' M'
י' א' מ' מ' מ' מ' M'
וכן' עוקר' לפי' כי כל' א' מ' מ' מ' M'
מ' מ' מ' מ' מ' M'
ש' ש' ש' ש' S'
הבור' י' מ' מ' מ' M'
טוב' ש' ש' ש' S'
כ' מ' מ' מ' M'
זה' ולכ' ל' מ' מ' M'
אמר' א' אין' ע' מ' מ' M'
מ' מ' מ' מ' M'
וגור' מ' מ' מ' M'
ש' ש' ש' S'
אין' נרד' לומר' ל' מ' מ' M'
ודאי' קדושה' נ' מ' מ' M'

מדבר שאור אינו נאח בו אלא נסרך סביבו והשלהבה קופצת כגון צמר ושער וכיוצא בהם לא מדבר שהאור נתלה בו כגון פשתה נפוצה ודגדג שש וצמר גפן וקנכוס וכיוצא בהן:

כרך דבר שמוליקים בו ערל דבר שאין מוליקים בו אם נתכוון להעבות הפתילה כדי להוסיף אורה אסור ואם נתכוון לחקשות הפתילה כדי שתאח עומדת ולא תשליש למטה מותר ומטעם זה מותר לכוין דבר שמוליקין בו ערל גב גפי או קש כדי ליהן הפתילה בעשייתה:

אין מוליקין בר לשבה לא משמן הנמשך אחר הפתילה ולפיכך אין מוליקין כופת ולא בשעוה ולא משמן העשוי מצמר גפן ולא באלו: ולא בהלב וכן אין מוליקין בעטרן מפני שריחו רע ויניהו ויצא ולא בצרי מפני שריחו נודף שמה יסחפק שמנו ונמצא מהחייב משום מבכה:

אפי' נתן מעט שמן וית בשמנים או שאינם נמשכים ואז נמשכים אין מוליקים בהם:

חלב מוהדק וקרבי דנים אין מוליקים בהם ואם נתן בהם מעט מאחד משמנים שמרליקים בהם מותר להדליק בהם:

שאר כל השמנים חוץ מאלו מוליקים בהם וכו' שמן וית מצוה מן המיובחר:

ברך ופת או שעוה או חלב סביב הפתילה מוליקים בהם:

המדליק צריך שידליק רוב מה שיוצא מן הפתילה פהג: ט אין צריך לחבחה הפתילה: אין מוליקים בסמרטוהין אפי' פהורין:

אין ענין הפתילה והשמן הם דוגמא ללמוד האדם ויחס לנודק נקמתו כדי שתהיה מאורה עמוד וסעיון וכן תלם כוזהר פ' בלק דף קפז וז' פתח ואמר חכם עיניו כראשו וכו' וכו' באן אחר עיניו דבר נש לא כראשו הולמא בגי' תוס' או כדריש' דאזיק למכס ופיר תכל כני צלמא לא קרא סכו הוא ודאי דמין לא יסלך כר נש כגלוויא

דרישא ארבע אמות מאי טעמא דמכילתא קרוינא על רמזים וכל סכום עיניו ומילוי כראשו אינו כסוף דקרוינא וקווימא על רמזים וכר עיניו תמך ליכנע דקסו נסור דלחלק ק על רמזי אנטרין למעס כניו דגוסא דכר נש אוסו פתילא ונכורא דלחלק לעילא ועלמא מלבא טוס ואמר וענין על ראש אל וסר דסא נהורא דכראשו אנטרין דמחא ואינון עובדין עכאן ועל דא חכם עיניו כראשו ולא באמר אמר אע"ל סכס עכוואר מדכרו סמאר כני דכרוס טובים סכא' כאמת כי הוא אמר מהפתישט הוא דוגמא לנודק האדם והשמן דוגמא למעטו טובים ולכן הוא ואמר אין עומים פתילה לבר על סכס כין בר על סמלן כין כר סמלן ככות מדבר עין האור נאמו כו וסדוגמא כוה לסעור לב האדם עליו כי מדבר הנשמי ולמד לדבר שרופני סהוא ענין נשמי וקיים כו יסכוון לתקן סגוף מלו סהוא דוגמא אל הפתילה כאמור דהיינו לקיים סור מרע בתמלס ככל האכרוס עלו וועס ספוס כסס אס הטא באיוס אכר מנופו כי לא יוכל פתח למרות עליו כר על קכס כי אינו נאמו כו סקדוש לסוית סהוא ענוס כמחמל ויסכ סוקוסו סניו אל סקור אמר לפניו רכנוו על עולם סרו מוריע על כל אכרו ולא מנאמי אכר סכסעשמי לפכין כו כך וסוור סארס וועספס ככל א: ריוכל שרכ קכס ואס ויעא כי נכסל באוס טעא יתקן אופו כו סעסרס עליו נעסס ופירס כי הכס סס עומים פתילה לבר על קכס לסלוק האור כנופו על ארס כין כר עשל סעלסן אמר ועסס הארס כוה להאיר על סמלן כגן ערן כין כל כר וכר סעלוק ככות וסויוו סייט סנימי סנס ופס פורס סייט קרכס כתימו לעולם לא ועסס מדבר עין האור על סקדושא נאמו כו ועס אלא כסרך כווינו והסלכס כספוס ומפסרס לסו כגון צמר ושער וכיוצא ביהו כסס עין כדאמר' כילמא כל צמר דקוס ליורס סלוק דסויוו סוורד לניסנס כמו סמורס דר' אל ועבר סדוגמא לעבר כסוכ נאמו כו סמא הוא סנענא כו באספס מאלו אין אר על סקדושס על קכס נאמו כו ועס וסו כוונא כסס כרין לתקן אוסו ואין עשוי' לא מדבר סנתלס

כו כמותו עין על מעשים טובים כגון פתח הכניסה דאף על גב כו ספסמיו סוא דוגמא לדבר פרוס פדאיתא כקווינס כו קרכן על קין סיה סעסוס דכר פרוס כי סא על סאומתו על הכל מלכן אמר לו סכס סלס אל ססוכ סאס עלת סלס סיינו סאס פכא על סאס סכל וסרג אופו כמי אמנס כלמר ספספס סוא כפוס' פורס על פיקון סעין וסר מרע וכנר קס ועמר גפן וקרכס וכונא כסן סהס דוגמא לעעסס ססוכ כלוס סוא יעס' סארס סעמיו סככס כו סעסרס עליו סקדושס:

ברך דבר שמוליקים בו על דבר שאין מוליקים בו כגון ספסל אס עסית סכולו על עכירות פסס כנגד סכילות על מנוס סמאר כסכולוס פססס לך סלמסס ונפסא דכר סאין מלוקין כו פסס סצכירות על דבר שמלוקין כו סויוו סמנופ כעכירות נעסס סלוקס על סקדושס ככנס סארס אס כמכוון לסענוס ספסלס ע' זס מעסס סוכו כי אמר קנס סעכירות יסוו כסקניס כסכי ונענא סעכרס אורס כי זס יספוס קל ידו כך סעכירות פססוס סכו' אסור לפיו פנעס' גלי ידו כסוא רוכן על סעכירות ככוו ולא יעסס סין סקוכס ואס כמכוון לסקוסס ספסלס כו סתסא גומרת ולא עמלל למטס מותר כי סדוגמא לוס סוא כי לפו פראס כו ינר סרע מפסס אופו לדבר ככרס וורא כו לא יכיל לסלסס גמולכן כפן ללכו לעסות מנופ ככנר סעכירות עינסס כי לכן מקסס ספסלס סוא סגוף סלו כסמו' ו' כל לעס' ככנר סכר' ולא יוספל לעטס ולכן מותר כו לסתכנר על סיינר ונעטסס סס מותר לכרין דכר שמלוקין כו על גפיו או קס ליקן ספסלס כעססית:

אין מלוקין בר לפכת אלא השמן הנמשך אחר הפתילה סנה ככתאר למגלס כמארר כו ספסלס סוא דוגמא לגוף האדם והשמן סוא דוגמא למעשים טובים ולכן טור וסגידאף על גב כי השמן פהס סס מפסיכ' טובים אמנס עס כל זס יענא ספסרס כדול כויוס' כו יס מפסיכ' טובי' סאויכ' כמכוסס פס ספסלס סוא גוף וסוונס ראוניס לנעסות אוסס פכסס סלס זס סדכר אמר סכססס גיודו גולסס

עכורה למטה מנחה קלא למטה אמנס לענין סעספ כו לוכוס ספסרס סקדושס על סגוף ונסיס כיוסספ עליו רוס או כעסס ופירס כרין סייס דכר מנוס דוגמא למקן סנמקך אכר ספסלס וסויוו מנוס אפילו קלא למטה ספסלס סוא סגוף כמקך אליו זס סמקן סוא סעספס אענס עכירה אין זס דכר סנמקך אכר' סוא סעדרו כרין לפרוס מנוס ולכן יאמר אין מוליקין כר לפכס לא סמקן סיהא כמקך אכר ספסלס סוא סגוף ולמניך אין מוליקין כופס ולא כפסוס ולא סמקן סעסוימממר גפן ולא כאלס ולא כסלכ כלס דוגמא לעכירה סהוא למטה וכן אין מלוקין כ פנטרן מפני מריוס רע וסיוכנו סלס זס דכר כמפס' איוס סיה כארן עין אויב סמו ונו' למה נקרא בערך סרעסס כו עין מאמר לפי כו כך סמלל פס אויב עינ' כנול עדה יתוס כלו גולס מנוו וסמכוסס ומסורס לו רואס אימנא כי אין מכקס אוסס ומני' סס לטא אוסס זאו קפסיו: וכינו עליוס ולכן מו' פרוסא כך יסכוכ סהוא ארס רע לפו פססס כמפסס סרעסס ולכן פאמר אויב עמו אכל באמת וסיוס סארס סהוא פס וסער לכן סכירו סוכוס אופו אל מנ' ס סלסס רוקס ורועוס יסומיס ידוכס על כן סייכוכך סמיו וסכל סוכאוס אומד' ולכן דומס לזס סגטרן כריוסו רע סויוו סעספס סייסוס ד גמאלוס אן מלוקין כו לפסו מעניו ויעא מפני סס רע ולא ככרו כריוו כודף סהפך מן סוכוכר סוא סכ סוכווס נאמר מעניו עכא לסספספס ומנו ליהכות מענו כעול' סוא ועכר מנוס כס אי' סלמא לוכא ונענא ספסיוכ מנוס מככס כי מעסמר ססאספס עלוס סכא:

שאר כל השמנים חוץ משמן מלוקים כסס דסויוו כו מאמר סאכס מלוקס סנקרא' עכורס לעמה ונס לא מוקל סמנוס סודלוס סוס לס סס טוב כי סעספס מענו כווכר אמנס סאר סמנופ כל סעמניס סין מאלו מלוקים כסס ופסרס סקדושס כעכורס על גוף הארס כמאר ומכל מקום עין זית מנוס מן סעוככר סוא סכר' כמחמל' וכיל לא כמלנו יקראל אלא לוי' עכא סככא וסאר זית רע כן ופס פרי סאר קרא' ס' עמך אלא עס עין זס אינו וינא אלא

אלא יל ימי יסורין כמו עניניו מברנו כראש הוית
וכו' וכן הם ישראל וכן אמרו ק"ל אהל סמכת ועמם
ופר"ל לו הם יוכתמים רגליהם וסלכום עמקום
למקום מעדינה למדונה למועב דברו תורס ולכן
ואמר דאף על גב כיוכל הפסוקים כפרים להלית
דחינו מעשה סטוב וסמכת הלימוד עדין אמנם
ענה מן המוכר בממון וית האדם הנמצא בו תורס
ומועם טובים מעורבי עם היסורים ומיו מרורי
לו כוונתו הוא הנרע ויתר הוא המוכן לקבל
הקדושה ומוספת עת כאמור :
ברך ופת או ענין או מלי עמם היגע לעכורס
לעמם כאמור הכיב הפתולט טור הגוף
אמר נמצא בו בלי עמם עמם טוב מליתין כסם :
המרליק גריך מילית רוב מה עניניו מן הפתולט
מהרן ודויג' לפו כי כך אמר והנני
לכת עם אלף ד ומה הוצאת המת והכנסת כלם
מאי אפישר לסיית בהנני אמרס תורס והנני לכת
עם אלה ד כל כגון מר הדברים ולכן יאמר כי
לענין גורך עת נהפוך הוא כי גריך להרניס
בדבר על דרך חס אמר הפסוק ככית אלסוס
בסלך ברעם ולכן אמר כי המלית העמם הפניס
וו כדו לוכות לתוספת עת כך ועמם גרי להלית
רוב עם מונא מן הפתולט מהכר ואם האדם זס
הוא ממוס אמרו ק"ל אם עמית חבילות על
עבירות עמם כגון חבילות על ענות הכי קאמר
המלית לענות ענות באופן עיובל להלית סבר
על ראיו כאמור כפ חכס ענינו כראשן לכן גריך
מלית רובע מונא מן הפתולט הוא סגוף כאמור
דמאר כי יתכוון מסינו סמנות ותר ע סענות
כמו עמאל מי עטרובס זכויותו הרי זס גריק :
אין גריך להכסב הפתולט הוא סגוף כאמור סיני
על דו יסורין כי מנות עת היא צומת לו
וכאך נכס בגניס למרן עוכתו לא יתו
מתק אותם עמ' בם וינאו וראו כפגרי האקסוס
ספוטעיס כדאיתא בו יסר פ' תרות' ככל ככל מצלו
סכתא כרוזס נפיק וכרו על כל מארוסון דדוכין
סלית דניו דמוזא דהא חלכא קדישא איתא ואמנם
מי חילל עת מתקיים כסם כי מלעמס לא עמית

מן סגוף ואם לא תכנס מן הנפת לא כך והוא
למלית זה כי אין גריך להכסב הפתולט הוא
סגוף עלו ויהי כהקטט וכעמם :
אין מליתין כהמרטוטין אפילו הם מהורכין
איתא בגמ' כל מדין סמוכי לנא ולא תסמכו
לנא המרטוטין ומסרתו סין ופי' רמ' כו' ולכך יאמר
נא ללא מכושא השמם מנה כי הוא כהמנות
מלכות ביתם השבת אלא אפילו אותם הלכות
כתורה מלין דומים יפה אלא למרטוטין אף על
גב כילת וסם כמנספת עת כראו ולין מליתין
כסם כר עת לפו מליס סגונים לתוספת נעמס
מכל עקום לצנין סעונם גמי אין מליתין כסם
לעתיד כי כסם אמר' ת' אין ויריק לנא סמיל
מהורכין ככסמס לנן עדין :
גם עתה ידבר בצנין סעונם למעלה וכך הוסי
אומ אין עומים פתולט לנר על עת וסינו
סדומעא באמת מיל סוקרא פתולט כדאיתא בווסר
וכסוקונים לנר על עת וכו' בדבר מלין סאור נאסו
בו וסצנין מ' בווסר פ' פנחס דף ר'א ואל עאלכא
ליס מלי סאי דכל עמון דעלמא לא עבדין אלא
וער'אל בלסדוויס דבר לעין באוריותא ומכבשען
הכא וסכא בלא למודא דבר נס בעלמא ולא וכלין
לתיקס כקייממא אמר לי ארכרן מלה יגלאה וכני
עלמא לאו ודיעין ולא מנגיטין יתיב עתא וכסם
אמר ווי לכני נמא דליתן כבשירי קל בלא סכלתכו
בעלס דא בלמודו א' עמודען כעמסון קדימין
דישראל כין כעמסון דע כוס כעמסון דיראל
אמגורו עגו כוונא קדישא דלית דכתיב כר' ס'
כמת אדם וס' אור כעמסא דתאחד כגו אוריות'
דא אלהים אל דמילך כגונכא דא כתיב המוכרים
את' ס' אל דמילכס לא סכיכו לבין יסורא דקרא
כין דתאחדגו עמילס ססוי כסורא לא עדיך
לבגמין אלא מענכעא כסורא לכאן ולכאן ולא
עמסכך לעלמין כג ויא דא ישראל כעמסותיו מנו
ססוי כסורא דקרא כין דאמר מלס מה דאוריית'
הא כסורא דלית לא יכלין אינון לאתכבא סנס
מכוור עבדו דמאר בו סאסם סוקרלי הלומד
כתורה

כפול הוא מתענע לכאן ולכאן בלי לימוד וסמכות
לפי כי כעמסו בזה עמסור דקדושה ויאומו כר
עלין ולכן יאמר אין עומים פתולט לנר על עת
דהינו מוסב לענין גריך דאיתא וינה כי סגוף על
האדם סממין סק' פתולט ככל במאר אין עומים
אופו לנר על עת למדות עליו סק' דגמא עליונס
דס וכו' ר'ת נעמס רות כלאית בווסר עמפסוס
דף ג' ואל ובסורא מלא דתרוויסו אקרו כר כר' ס'
כעמס אדם עסו כר נעמס רות סנס מכוור מדכרו
ססכא כי כר הוא כעמסון נעמס רות ולכן יאמר
כי פתולט זו על גוף האדם סממין אין עומים איתס
ר' לאיבס ראויס לענות מ ככת לקבל מנספת עת
סוקרא כר דסיני נעמס או רות א' עמס או עכיסס
כאמת כין כר על סלמין הוא סלמין סטור סכא'
עליו זה סלמין אמר לפני ס' כגון עדין כי עסי יס
לנעיות סלמין ומין כדאיתא פרעס פרומס סוכא
למעלס כין כר סמלית ככית עס כגון עדין כעמסאל
בל גריק ע' לו ממור לפי ככידו כמאר כי סולך
סאל' בית יגלמו מדבר סק' סל קוט' עליוכ' אינו
נאסו כולכין וס לך סאוס כי אינו ממועב כעמס
סעוכרים את ס' אל דמילכס וקאו סיס לאכן אלא
כסרך סכיכו וסלסכת קופנת ומאר כי אדם זס
על צמנו אינו מוריס ואין נאסו בו סאור עלין כי כיד
ויציל לסעיר למג' ס' ס' ס' עמס על ימי מעשה
סמסונס כדאיתא בווסר פרעס וימו דף רמ' ואל
תא מו אפערות' דרסימו לכנסת ישראל לגבי קב' ס'
לא הוי אלא כעמסון דדוקיא לתא מתעדין לס'
כין דאינון איתין מסטרא דמלכא מסטרא דכורא
ואפערות' דא מו לנכוסא מסטרא דכורא ואפער
דמוע' וכו' סנס עכוור כי כעמס על סמסונס
הוא סמסורת סייחוד למעלה על ימי מעשים
ואמנם אדם זה לא יוכל לסעור כל זס למעלה ולכן
אמר אין עומים פתולט הוא סור הכלס סנעמית
כסוד פתולט לנר על עת אן איכבא כי נאמר כי
הפתולט הוא כונוי ע' עמסאל על סני פתולט כר
אמר והוא כסוד העדין אין עומין ממנו ויטוד לנר
על עת היא סכלה כר ס' כין כר על סלמין כין כר
מאר רכית ואמנם איתא בווסר פרעס פרעס דף

קס' ואל פתא ואמר כי כר ענות וקורס אור וגו' כר
אמאי אקרו כר אלא כדמקבל מדין מדין דרועין
רמא' עיפין עליו וס' פתא לבניו סין מדין דרועין
דל' כדין אפילו מדין דרועין כסו ואקרו כר
וסנס כמכר מדכרו סעמסר למס כקרא סכלס כר
ואמנם כרזה הוא כאמר סיא למס כקרא סכלס כר
סאורות כמין כר דכתי קאמר כדמקבל מדין
מדין דרועין רמ' עיפין עליו ולכן פדע ותקבל
כי סס מני מיני כרות כאמר כמכרו אלו' כר
סנוכס כעס ביתס לסגיד כויפס ס' למס כענין
קניית העמין על עת קודס ככל כר עת וכר סנוכס
על עת קודס אמנם לענין סלדקס לא כן הוא לא
פאלס מלית כר סנוכס ויאמר כך מלית כר עת
ולכן כזה יוכן מלית כרות אלו' מ' כין כר על
סעדין דסינו כר על עת כין כר עכדי סיא דונמא
לנר סנוכס כל לו אין מליתין אונס מזכר ססאור
אינו נאסו בו כעמ' ס' ס' אס' אל דמילך אלא כסרך
סכיכו וסלסכ' קופנת כגון נמור ועסר וכיוצא כסם
כי כאמר נמצא כס אמת סנס אין סאור עליון
נעלס כס כך אמר ונאלך עס כגונס יופיך ככות
ישר' לא סיו לסס עמר בית ססו וכו' ויתא בווסר
פרעס אדרי עות דף ע' ואל ונאכא כר עת איתא
לא תכאס כעיוול לספרא לזסוא עשר' דכני
כיומא דאויס מסאכא ולספרא טופרא וכל ססוא
זוהמא די כוסון וכו' ולכן אין מליתין אלא מדכר
עסאור כלא כו כגון פספס כפוז' וכגד ע' דכס
כאמר עס וארמין לבוסס וממר גפן וקכוס וכיוצא
כסם וכל אלו סם כיוניס ואין ראוי להאריך בהס
ברך דכר מלין מליתין בו על ד' סמליתין
אס כמכין לסעבות הפתולט כדו לסרבות
אורס אסור לפי כי כוח מעשור בני למעל קופס
כונס ומלכעכו כעדין כדאיתא בווסר פ' ויק' סל דף
כ' ואל כר ערלס מרו על קיימא איתעבכ מלאתגלאס
מקדשא כדין ססוא עקדשא איתעבכ מלאתגלאס
רוח דאס קיימא מנו ע' ל' וכד סאינוס עאל לנן
ואפריס כין ערלס וכין מקדשא כדין איתקריס על
סס ואתגלייא מל מסומל כלא' מל יסוע' רוא דאס
קיימא דלא איתעבכ מלאתגלאס מנו ערלס וכני'
יג א 14 1 ולכן

ולכן אם זה שנתן דבר ממלוקים בו שהוא דונמא
למטרה דקדושה כבוד הכלים שהוא ממלוקים כפי אור
עליון ודאי על דבר שאין ממלוקין בו כמו קליפת
גורג' אם נמכרין להשבי' את הפעול' כבוד הדיוק כמו
לשופ' אורה אומר לפי שבו כבודי שקלי' כאלו
ואם נתבונן להקשות הפעול' כדומה לה שנתת ולא
תמלל למט' כי בזה יח' הדומה להעמיד הדיוק על
ידיהם משקיים בו יח' כי מפני שרע' נאסף הדיוק
והוא יורד למט' מותר ומעט זה מותר לכרוך דבר
ממלוקי' בו עב' גמ' או קם כדי ליתן הפעול' בעסקית
לדעב' כי זה דונמא לבית עמ' לקם וכיוצא אין זה
רק לענין הקדושות בלבד והדיוק כי הפעולה נכנס
בעסקית והם כפרים כמנה' ולקן בהם ואכלום
כי כבר נאמר שהפעולה הוא דונמא ליוסף הדיוק
אין ממלוקין כר' לכתב' אלא ממען הנעמד אחר
הפעולה כדרך שאין למכר דבר הוננו
הדומה לכבוד כונס עם הפעולה על ידי גורם
כך למעלה כאלו כמו כן צריך לקו' גורם בענין
הענין כי כנס ישראל הם מוכנים לעמן כמו שאמר
הכתוב וית' רעבון יפה פרו תאר קרא ה' עמך ובעם
יודע האים ישראליו שהוא ראוי לעורר היותו
העליון אם לא קשה לכו נעמד בענין השורה
והענין ויהיה כענין דונמא לשיות נאמת הפעול'
על הגוף ומתכונע בעוכר ככל במאמר ואו כמו
הוא נעשה מעורר הענין עליון להאיר כר' הקדוש
ולכן הוא אומר אין ממלוקין כר' לכתב' הוא כר'
העליון כנו' במאמר אמאי אקרו כר' לא כד נוקבל'
מכין מרין דרועין רות' עיפין עולאין ואיסי' תפס'
פרין דרועין דילא ואתכלילו כהן קדיין אקרו כר' וזה
לא יסיה לא על ויהי כענין עמן עליון אחר הפעול'
על הדיוק כדאי' עא' כוונת פרשת' עמינו דף מ' ז'
רבי אבא אמר מאמר מד' נפקו יין ושמן ומים דבס'
וקלס מים ושמן נטלו כהני ורתי' לון ושמן יתיר
עכלל דאיסו' הוונת עירובא נפישא דמכין כענין
הטוב על הראש' וכו' מה' כין האי' לאי' אלא עמן
דאיסו' כמא' בלחופו תדיר אפי' ממטרא דמסכא
דאיסו' כלחופו תדיר ולא תפסע וסוף כמא' ועל
לאיסו' למינא וכו' הנה' מכוון מדברי' העאמר

כי המותר יורד למעלה ומתקנה עליונה מזה הומון
ולכן הוא נאמר בפעולה הוא הדיוק כדאי' כפי וכל
כתיבותים עליון אין אינון לכ' כמלוקין עליון דקייס
לון כרית יס' דאי' ואפול' לון למא' רבא כד איסו'
בתוקפיה ועבד' עלם סה' וכל נכונפוס עלום
ולפיכך אין ממלוקין בוסת' פרוסו קסס כמא' ז'
ועממה כממר וכוסת' כר' עלא ירית אותו דקין וכן
אין ממלוקין כפעור' מפני מריו' רע' ויכינו ויכא'
ולא כר' אפילו פרוסו טוב עמא וסמך מענו וזה
אינו ממלוקין וכמא' מתקייס עמוס מכה':
אפילו כמן מעט עמן וזה בענין אלו טאונס
בעמכיס ואלו בעמכיס אין ממלוקים בהם
עכ' מעכני אחרין כרונס ואיפא כוונת' אחריו מות
דף נט' וז' אמר' כנס' יתר' אבא כקטר' ואכת' כמקמא
מעכני אחרין כרונס וכו' כרונס כדאי' על כל עלמות
אסכוד' אבא וכל אינון אסכוד' כוליה' כי אסכוד' סנס
מכוון מדברי' העאמר מה' טעם אחרת מעכני' לי
לכדו' ואחרין כרונס הם מר' אוכלו' ויני' טעם
כי צריך שהענין יהיה כענין אחר הפעולה כי כזה
יהיה מעלה הכלל למעלה והוא כענין אחר הכר'
ועבד' עלמות עול' און דמטרונותא נעמכו' עמה
עכא' כמולות אחרים רעותים מוכאות' לך ואמנס
ענין הפעולה מוכוונת' ממש' כוונת' כר' עכנס דף
ר' וז' וסוף מוס' אפצרא דאוורת' גרמס ענו
רעונו דקורתא וכו' ער' דמפעולת' נא' דה' קדא כיון
דאיסו' אוצרת' גרמס כדון וילך את' מכית' לוי ויקם
כר' לוי וכו' ואי' תימא כיון דאיסו': נקודת' קדא איך
יכול להאמר כנקודת' ועירא אלא לגבי' עולא' כל' מס'
הוא מלס' ועירא' דא' תוסכתא' דא' עליויא' ורבי
כרבו' עילאס מוד' כנסא' רבא אפצרא' לת' ואמיה' לס'
נכין' לס' דאלו' סות' רכרבל' לא וכלן' להארא' כלל'
אבל כיון דאוורת' גרמס ואיסי' נקודת' קדא כיון
אסכוד' כס' ומלקין בה' לביולא' כיון דהלקין לס' ויפא'
כין מרין סטרו' אלן' כדון הסוף עמונא' דקייפא'
באמצעותא' אפסכר' כהס' כסוכו' דענין כר' עמונו
הסוכורא' קדא כיון וועק' ועקב' לרל' וכו' הנס'
כתבאר' מדברי' העאמר ענין רמל' כיצד הוא נעמכת'
למעלה והוא עשלימות' עלה' כאלו' וסוכו' סוד' הענין

מכרין

צריך מוסים נעמד לפעול' כבוד הדיוק כר' נכבאר
במאמר כי כן עלם מעכני אחרין כרונס ולכן אפי'
כמ' מעט עמן וית' כמניס' אלו שאין כמעכיס אין
ממלוקים בהם רק מלבד מהותן וקרבו דגיס' אעפ'
כי אין ממלוקים בהם מאמר קסס כמעכיס קנת'
אם נתן בהם קנת' מאמר מעמנס ממלוקים בהם
מותר להלית' בהם לפי קסס כמעכיס שאר כל'
המעכיס מן מאלו ממלוקים בהם ועכל מקום עמן
וית' מנו' מן סוכוכר וען כו' כמכ' ערתי' לטוכותא'
כדאי' כוונת' פ' עכנס דף רמז' וז' כללום כעמן כמית'
במין כהס' עמן דנגידו נכפון מליבולא' אמר רבי
שמעון ואיפא' אחרת' אבל מאי' כמית' לא רוא' עולא'
איסו' רכיון דאיסו' עמן מאי' כמית' אלא רעו' הוא
קדא רעו' לטעמא' כנוקבא' לאמקבא' לגכס' עמן
כרות' כמית' כדקא' ואיפא' לאמקא' מותין אינון
עייפין דנפשא' ולאמקבא' סוף נגידו' עלעולא'
בכל' עיפא' ע' יפא' לא' הו' אלא כמית' וצדוק' איסו'
דכתיב' כמיתין ואפסין ככל' אינון עייפין עילאין
דאינון וית' קדימין עמד' רכו' כמילוכותא' עליון לגבי'
נוקבא' וי' לא' כמית' לא' עיפון סוף עמקא' לא' כלל'
פילוכותא' דמיתין והוא נגידו' לא' אפסו' מניס'
נוקבא' ולא' הו' כדקא' יפא' ער' דתהא' כללום מניס'
לאמקבא' מניס' ולאמקבא' מניס' עכ' כנס' מכוון
מדברי' העאמר כי עיקר הענין יהיה עמן וית' לפי
כר' בוס' הוא סוד' לאותם עמן קדימין ומה' גם כן
זה הוא עמן כעמך הפעולה כמ' במאמר ולכן
יאמר דמכל מקום עמן וית' עמה' ען סוכוכר':

ברך ופת או עשות או מלבד סוכוכ הפעולה
והדונמא לדברים קסס ומעכיס קנת' וזה
יהיה סוכוכ הפעולה כבוד ואמר ענין נקסו' זאת
ולכן ממלוקין כסס:
המורלין צריך מילוקי' רוב מה עיינון הפעולה
וזהו סוד' מה' כמפלוקין את' סכרות'
עד פתהא' עלכת' עולא' מליס' והנה' הוא סוד' מה'
דעיסו' רעפו' את' עלכת' יהי' כי הנס' הכלה' מילא'ת'
מעכני' כמית' כדאיפא' כוונת' פרש' עיינו' דף ע'
ז' מנו' סוכוכו' אלא מאן' דנפול' כבא' לאמקבא'
ליה' סה' מותין' ל' כלל' סוכוכ' וכו' כן כנס'

ישראל דנפול' דמכוכ' נפול' לא מוסין קום כמית'
לאמקבא' וסוף אמרס' סוכוכו' למאן' למארא' כנסא'
דא' כון' גו' גלותא' עמה' וכמ' כמית' אלן' אינון
אבא' ואינון' אפמליון' כדמיתא' מהסוף' מר' טוב'
דמנטרא' וכו' ואיפא' כמיתין' דף כ' עיקודא'
דאיפא' מכו' לאיפא' דכונס' מת' אלו' וכו' להסוכו' על'
אדם דאמט' כמית' דליס' דמית' כר' ה' נעמס' אדם
צריך ל' אנוק' ל' ליל' סכת' באת' צרו' דמל' סוכוכ' דאמס'
דמיתו' לגבי' בעל' והוא רוא' דמל' מוס' רבי' לא' וכלו'
לככות' את' האסכס' ואפצרו' דקיימותא' כלל' סכת'
מאמית' צריכס' כר' עמונו' וכו' וסכס' מכוון' סעמס'
על' הדלקת' ליל' סכת' עייננה' לאמס' כדי להפסמס'
כמל' סוכוכין' דרעונו' ויני' עכ' יס' אות' וית' ענין
אם ואלה' ער' עתה' מלכת' זו' עולה' עילא' וזה
לגבי' אבא' כמ' כמא' ויני' את' דאכרס' וינמך
ולכן צריך להלית' רוב הפעולה מה עיינו' מן סכר'
והסוד' מ' כוונת' ויפא' דף קמ' וז' מסו' סלס' דר'
דקאר' דרעין' כוס' פליון' והוא' וסוף' דלמא' וכו'
מגי' שפמית' כנוקבא' איסו' דנפול' וקאוס' כין
עולא' ופתא' כמס' דכרית' איסו' וסוף' דנפול'
וקאוס' כין' ויכין' נפולא' וכו' והנה' מוכן' מדברי'
העאמר כי הדיוק קנת' עמכו' הוא נכלע' כן מרין
ירכין' ושאמר' נגלה' ולכן בא' סוכוכ' צריך להלית'
מס' עיינו' מן הפעולה מהכר' כדי לגורר' עלסוכין'
דרעונו' כמכוון' אין צריך להכנס' הפעולה' קיס'
ליס' כדכר' מני' ער' קמ' עלה' השלכת' כמאמר' אין
ממלוקין כממרטוטין' אפי' ממורכין' וזה יהיה עלא'
לנהוג' כיון הפעול' הפעול' סוף רעו' לנכין' כמכוון'
וגם כונס' כלל' סכ' כדאי' כמית' פ' עכנס':

רסח דיני בליים הנתנים תחת הנר:
ובר' סעיפים

א' אין נוחנין כלי' מנוקב' מלא' שמן על פי
הנר כדי שיחא' ניטף בתוכו גורה שפא'
יסחפק' ממנוני' חיי' מ' שום' מבבה' ואם חיכרו'
לרביס' או בחרסיה' מוהר' דכיון' שהוא' כלל'
אחר' בידי' מניח' משום' איסור' שבת'
י' כ' 14 2 ב' לא

שכלים אינו פוין רק הנהא מרמז וזו ומנוס
ברמז אחר כי הכליל לא ינדק בו עקירה וסנהס
כלקמן ולכן מניחו לאתר מעקרה יד ורגל כי
זה דוגמא לקדושה כבוד מאלו תמס לראמי וגו'
ואתר כך קהללם לאו עקירה היא וכמהיא עומדת
נוטלו שינים וכו' :

ובאשר בא כי ודבר כבוד ת' וקרא סביקאחר
מיסיהס בה כדרך וסענין מ'ג כווסר
כפ' ומנא לאה לקראמו וזל ומנא לאה דא אומא
עולאה לקראמו על ת' וקראל ומאמר אלי פכא
לאפלא לך פמות גרפאי לרוואה לך עתפנוקין
עולאין וכוסנה מוס נלמו כי ת' ישראל הוא
עולה למעלה לפעמים ולכן בא דין מי סיהס
בא כדרך מלמעלה איננו בא כדרך ללכת אל
הכלל להתימר עמה וקמ עליו סיוס וקדמ
עלוון הנמקד עליו וסיו עמו מצות מאותו כסף
סנמקד לו לקדמ הכלל כמו פסיונו האשה
מתקדמת בכסף וע' לו ממורו שהוא רוכב עליו
כדאיא בתקונים כאלין בתרון תמאין מלכת
ק'ס ועכונית לקיומא ומלכותו בכל מעלה
וגם יע עמו נכרי הוא סמאל אל זר לא יניס
כיוס מוד סכל אחר פס נותן סכסף זה על סקיוועין
על סעורו אף על גב כי פס מתלכת כיוועין יחול
פכת סמור מפני שהוא מניוס על סכיתסו כאמור
לפרוש מעמו אלל נותן כיוס זה לככרו זה
סמאל כי זה הוא לרעו כדאיא כווסר כפ' ואל
ועם בכל יוס כי סערה סקרא אל מתעורר
ככר והוא וועם למאריסון דלויין ולכן על
ידו כך נכרו וס נכנס כאמור ולמונא פכת כי
או מתעורר גיהנס סטרא דליוס סוור ונוטלו
עמו וסיונו סוד סווא מלסוכא ומדורא דאפא
סנו' כווסר פרק וקאל כי כצרכ פכת מתגבר
סווא מדורא דאפא סטרא דעמאלל הוא ספורם
על סמאל ולכן בא סווא מלסוכא דאפא סטטרא
דומינא ומכניע אותה מדורא דאפא ואעיל לס
לנוקבא דקווא רכא עד טוואי פכת ולכן יאמר
וכמונא פכת או סוור ונוטלו ממנו אפילו לא
נתן לו פכר עליה כי כן הוא למעלה אין לאותה

מדורא דאפא תנועל ככך ואפילו פוטנו לו
מתמכיה מוסר כי כן הוא ככל פרכ פכת אבל
אס מנא מנאס מנא אשה מנא טוב רל בעבור
פמנא אפס נדקת לכן מנא טוב סווא מניאס כיד
כי ופס רנון מה' לפי כי כונית סרנון קנרא מניאס
לפי כי אין זס ומגלה תמוד ככל פסס אלל כפי
דין עליון ולכן אינו וכול ליתנה לככרו כי
לא לרנון ויסס להס אמנס אס באה לידו מעבוד
יוס כי סנה נמנא כי אומס סארס מתלכת כיוס
סעמי וזו הווא ליה ככוסו ומותר לפי מעכניע
אמו אס אינו עמו נכרו סיונו סקלופס ארס
כליעל מניוס על סממור וכדו מלא ויהי מוס
מסוס ממר או סווא עקירה וסנהס מניחו לאתר
סעקר יד ורגל ללכת כי או לאו עקירה היא וסמנס
סלא סרפ ופסכל מיונא דכר זה כי סנה נככר
כווסר פרק פכסס כפ' עמן ככית כי סדוק הוא
דכית כמיון ואפיק מפת רכות עאינון ופין
עולאין סס סכרוס קלויין וזו לאו לא אפסכיווא
עניס נוסכא אס אינו ככית וסדומעל הוא ענון
עקירא וסנהס כבוד אותה כסמס כי סנה כענין
על סכספס עמנא איכא עקירה וסנהס כסגנון
אמר כי היא כצקרת מלמעלה מעולם סאינולס
וורדת למטה ופמלכת כבוד מעטערון ככל ונאמר
היא מתלכת כון ספוט כתרנומו סכניס יקרא
וכו וסנה אמרו מאל מוס ככלל כסמס סרי זס
עקירה וסנהס סווא אמורס פכת כי זה דרך
חול אמנס כבוד סדוק אינה עקירה וסנהס
כסגנון עמן ככית ולכן אין לסאריך כוס ולכן
מניחו לאתר מעקרה ס'סמס יד ורגל ללכת דלאו
עקירה היא אחר כך וכמהיא עומדת נוטלו הימנס
ולאמר עמסוור ותעקור יד ורגל פסס סמסיועיס
מלה ינימנו וע' אומרוס סרריך ליוסר מלסכנסוס
בקול רס כל ומן פסכוס עליה כי קול סמכ הוא
לכך פנאמר קול דודי דופא ואומר פתמילי אפוס
רעיתי וככן סריך ליוסר :

היה עמו סמורו ומנס מוטס וקטן וכו' סנס
כל סדין לו נת' ארו למעלה ואין לסאריך
עוד סנס כסגנון סל' אסנס כאמר נלמ' כ' גס וס
לעימס

ל'ה לא התירו לו שום אחר מהורבים האו :
ע הגיע לחצר החיצונה המשמרת נוטר
מעל החמור בליים הנטלים ושאנים
נטלים מתיר את החבלים והשקים נופלים
ואם היתה מעונה בלי וכונית שאסו' ללמל'
בגון שחם כוסות של מקויו דס שאין ראויים
בשבת לבלום לפי שחם פאוסיס ואם יפלו
לארץ ישברו מניח התחיהם כרים וסנתוח
ורוקא בששארור קטנור שיכול לעמטן
פחתהיהן אבל אם הם גדולות שאינו יכול
לשכוס הכרים ממחתיהן אסו' להניח התחיהן
מפני שפמטל כלי מניחו אלא פורקן בנחת
שלא ישבר ולא יניחם עד הבחמה משוב
צער בעלי חיים :

חשכה לו בדרך ותפלין בראשו או שושב
בבירת כמורש בשדרה וחסכה לו מניח ידו
עליהם עד שכיגיע לביתו ואם יש בית סמוך
לחומה ששפמים בתוכו מניחן שם :

וא היתה חבילתו מונח על בתיפוקדש עליו
היום רץ תחתיה עד ביתו ורוקא רץ אבל
לילך לאט לא רבין ודלית היביר' אתי למעבר
עקירה והנחה דומנין קאיולא אדעתיה אבל
איית ליה היכירא ובי מטי לביתו' כי היכי ולא
קאי פורחא ואשתבחה דקא פעייל מרשו' הרבים
לרשות היחיד וריקלה בלאחריד הוי ינו שלא
בדרך וריקה בגון מכהפיו ולאחריו :

יב יש אומרים ורוקא בחבילה התירו לעשות
בן אבל לא בכיסו ויש אומרי' ד'הה לביסו :
יג מצא ארנקי בשבת אסור ליטלו אף על
פי שירא פ' יקופנו אחר :

הנח הוכח למעלה כי ענין פכת סווא מיוקן
לכולל ולמור ולכן בא דין כיוסס כענין
סמטא וסווא מנאל לניין סגוף סמול דוגמאלכיס
אמר כענין סמפוט סיונו סממס סמתקויווע
ככרו כעבור סמורס וסמנס כלא' כי ס' יסיס
כסלך אמרו מאל ככיס לך ועמוד רנלך מלכ
מן ססוראס מן סספסד ולכן סווא אמר כי סמסס
כא

לעומת וס פסס סאלסוס וענין מוטס ומנס וקטן
ימנא כסטרא דקדוסס ויסס דוגמא לענין סכל
כגור מטטרון כסטרא דליוס כי כערך פמנא
כקליפס פפן סרס אחר לא ימנע לקול מלפסס
כך ימנא כסטרא דקדוסס כמסס מי סרס כי אס
עכדי וכן לענין סמוטס כמו ססוא כסטרא
אמר' מלך וקן וסכל כך ויסס נמי כמטטרון
סלא סס דכרי סל' כפ' פסס אפכו עכדי כך
סל' סל' כער מוטס וכמו פמנא קטן כקליפס סיונו
מקטנו אמנס כך ימנא כקדוסס פכאמר וכער
קטן נוסג כס ולכן יאמר סיס עמו סמורו סווא
כבוד סקלופס ודאי כי סווא דכר מעל ופרק מוטס
וקטן ינימנו על סממור ולא ימננו לאמדמאלו וסנס
ענין כיוס וס' ילקמן כענין סמוקס כפ' :

היה עמו סרס מוטס דסיונו עסטרא דקדוסס
יפכנו למוטס מפני מין כו דעת כלל
כסווס מוטס וקטן ימננו למוטס לפי ססקטן יכא
לכלל דעת סרס וקטן ימננו למי סירנס כי
פניסס פניס :

יש אומרים כפכנימנו לאמר מאלו מנימו עליו
כסווא פסלך ונוטלו ממנו כסווא פנמ
כדין סכספס ככל אס אין עמו א'עכל א'ו דסיונו
כי אף על גב כי כמכת עוליס כל סעולמו' למעלה
באמר יככאר לקמן וככן ימנא דאפסר לסיות
למעלה סכמינוס סללו כי לכן סס עוליס כלס
כדי לסיות נמלס ססעדר על כל עולס ועולס
כיוס סככת אמנס אס אין עמו כסמיו אמר מכל
אלו מטלטלו פמות פמות מארכע אמות ויסיס
ענין מטלטלו למעלה כסגנון מעמאל מיוס פמכר
כ'ס אין לו לסק'סס כצולמו אלל ארכע אמות על
סלכס פסס סוד ארכע פמות על סוכר סככללס
כסלכס סיונו' עולמו וכן נמי כוס מטלטלו פמות
מארכע אמות אלו דכסכי מתר כיוס וסווא סוד
סוכר מארכע אמות עלו כאמר מתכאר כוכר :

ס יש אומרים ורוקא מי שהחשיך לו בדרך
שהיה סבור שעריין יש שהות ביום אבל
מי שיצא מביתו סמוך להשיבה ושבת והוציא

בפתק בגויס עיכול למוטין סכרים מתפתים לטו
כי סכרים אלו נמקו מתקיים הם הוראת עצה
למקוץ המוטין וכבר אהב בגמרא אמנם הם נרובים
למזון למקוץ ולכן אם אינו יכול למנוס סכרים
מתפתין אסור להניחם מתקיים מפני שבעל
כלי עשיכו עקומתו שהלוינס אלא פורקן כנחת
אלא יתברר כי משרב עמקם קצת הנחת עליונס
ממטרא דקדוקס כדאיתא בווסר פרעת פקודי כל
דוגיא ממטרא אחרא וכל הנחת ממטרא דקדוקס
זכוס לא יתברר ויתבטלו עכאמר ואקח ממים את
כולם ולא יניחם של הכהמה הודיעה המוס עזר
בעלי חיים עכאמר פונס חיות עכס על ידו אלו:
עכס לו למטטרון כדרך דעלותו בים יוכן בגמרא
הוא ממטרא דמטטרון אחר עס מולט סתק דמטרא
אחרא כמדוכר ותפלוין בראמו ואף על גב עכס
הוש עקומן ברמא עכדים פטורים עכל עקוס יכול
לסכות פפלוין אף על גב מאינו ממוס וכפרט בוטן
מטרא וכן כיוסו סמוטל בכל אחר לו ואמרו מאל
בפרט רבנן ולכן היו תפלוין בראמו לפי כי בו הוא
סוד עס עדי וסס בפפלוין או עסיה ונמ ככות
המדרג עלו בים עכעיס סכסדרין וסוף אב כות
דין עלהס כנלמד טן הווסר והפיקונים ומכס לו
ממטרא אחרא מניס ודו עליונס עז עגיגה לכותו
בסוד סמקן עסוף מלס כמקאל פקודי סמקן
ממקן עני פעמים מלמד עהרס סקכס סמקן
לעעלס ומוספ כנוי ומטטרון מקריב עליו
כעס סדוקים וכן איתא בווסר פרעת פרוסס או
ססיה ביוסו למעלס כי עס ביוסו כעו לפעמים
ואס ית בים סמוך למקס עסוף סוסס מל עולס
סאזילות עכאמר על סמוך ורועלים ספקתו
עוורים ועס כנמא בים ענממרוס כתבו מכות עס
לפי כי אסור לסניס פפלוין כעכס: היות סכילתו
מוכנס על כפפו עמלק סקדוקס כדל סכלים כפלו
לו ככעמיו וקדק עליו סוף כי כן מורס עליו קדוקס
מל עכס רן סקתיה עז כיוסו ועולס עז עולס
סאזילות ודוקא רן לפי כיוסו נאמר בעכדי עאף
מל עליון וסוינו יתס ארס לסכל קעס הוא סכל
פלוין סמלכת בו כדאיתא כפיקונים וגם יטון

וסס

זסס מכמון מלכן סוייכו וכופו עני פעמויס כפמר
בית סמקס ולא היו סכיל כוסל מעל סממור
סכלים סכילים ואמנם סלל לך לעס סוד גדול
בענין סכלים כי הוא עורך גדול לענין כפס ככל
סוקולוכן דע כי סס פלמים סלום סוורדי כעולמוס
מלכן יוצא כלום עסס ניטלים כעכס ואין כעס
עמוס מוקסס וסס עלולים לעולס סאזילות וסכלים
מאין ניטלים עתיר את סככלום עסס עמויקים
אוסס דוגמ' סגור' סכאלס וסס כיתוס ע'ס ממטרא
דקדוקס והקוס כופלים מלניסס דוגמא למס
עעמור לסיס עכאמר ופקוד ס על כנל סמרוס
במרוס ואס היות עטונס סכסמס כלי זכויות
מאסור לטלמל כגון עסס כוסות מל מקויוס
מאין ראויס כעכס לכלום וסענין מ'ס בווסר כפר'
בלק דק עז' וזל רני אכא פתס אס לא ערעני לך
שויסס כניסס וגו' ואלו עכא מנו כונוניא קדועס
דכעעמא דאויס מלקל למלקס עינוגון וכוספונ
ועעס אקסכס כנו כ' ערל אקתא כדן עסי לגכס
טפס כפרל' ומוד אקערוס וספונס ע'לס ויומן
במנין וכ' כדן אפער דממל כקל סקוף לאקערוס
על לעמא וסכס כפכאר כי סמאל הוא מוכן
לפרענוס כאמר נעמא ספס דס למעלס ככ וכול
וכן איתא פרעת כקקותי ויספני ליוסרס אעכס
מלכן כפופעולותס סס כקראיס כלום מל מקויו
דס וסכס אלו סס דוגמא לכלי זכויות עכאמר
ל'טלמלס ולסעלס למעלס אל סקדוקס מאין ראויס
כעכס לכלום לפי עסס עמוסס לכן ימאסס אלסי
כסוינו דין מוקכס מסעס מואוס ואס יפלו לארן
עסוף דוגמא לארן ססיס יתברו ומככלום לכך
עניס סקתיהס כריס וכספונס דכר רך ודוקא
כעמאוס סקנות אכל כעמאוס גדולות עאינו יכול
לעמוס כריס מתפתין אסור לסניס סכרים
סקתיהס לפי כי אלו סכרים סס מלק סכלום
סניטלים כעכס ומנמא עככטל כלי מסוכנו ולכן
פורקן כעכס כד' ערוד למטס ולא יתברר כי סעולס
גרוך להס עסס קוסטל לאלקל למיוכיל ולא יניחס
על סכסמס עסוף עליונס עמוס עזר כעלי מייס:
כעכס לו כדרך ותפלוין כראמו טן סמרוס עליונות

והאבגם עדינו מדבר בסוף פת ופראל מפרק
עס סעמנות מל סממנויס כי לכך
כקרת

אמנם אם הוא ארץ אין עיר עקיר וסנהא אלא
הפסקות מתקנות אחרות עשו כמק
ונתקנים במדנה עד הרגלים מלכן מזה להן
לכ"ס כללום כמקמלך לאט לאט כיון לית סיכורא
לפיכך כך היא המדה לעולם ואפי' למעבר עקיר
וסנהא דומין קאלו ולא ארעתי אכל רץ אית ליה
סוכרא וכי מטי לכותם כי סוכרא קאזי פורטא
ומהא קאזי מעיל מרמז סוכרא לרשות היחיד
לכן ורץ לחילה כ' אחר זה דסיכו מלא כדרך
ודיקה עממא קוזא הדבר מרז לגמרי וסול כי
הסודק מתקנין לאמורו ונחמא סין הנסה ללאה
אמר עס ואמר כך מביש למטה לארץ כמות רחל
קריש עולם ימ אומ' הדוקא בסוכה סקירו לעשות
כן כדמכא מלת אסי מתקנות עלמטעל למטה
מתקנו עד רגלי כדרך אמורי הכל על-כסו
לא נמא בו קושלת וע' אמורים הוא סין ככוס
אף על גב כי אינו כן עמא ארנקי בעת הוא
הסיכל לפני ארז עליון על ס' אמור ליתו אף
של פי קורא סן יקדמנו אחר ולכן נאמר עלמטעל
אף אסי:

דמו דיני התפלה בערב שבת וכו' ג. העינים

א. בהפלת המנחה דערב שבת אין גופלים
עלפניהם:
ב. מקרימים להחליל ערביה יותר מבימות
חחול ומפלג חמנה' כול להרל יקאלקבל
שבת בהפלת ערביה ולאכול מיד:
ג. בכרבת השכיבונאינו הוחם שומר את עמו
ישראל אלא ביון שהגיע לובצל ככפוך
חסדירנו אומר ופרוס סבת שלום עלינו וער'
ירושל' עירך ברוך אחתה' ה'פורם סבת שלום
עלינו ועל עמנו ישראל ועל ירושלם:
בעבור כי ככל הפלות צריך אדם להיות
נוחה כסם כמקמל לעול יוסו אדם
וסודר בעלמטעל סקרו אלו על לא נענה אף

בתפלת המנחה וכלי ספקו כי צריך לתת סכנה
לדמיה ודמיה מלא מכל התפלות אם מצינו שיש
נענה בעשה זו אין ראות מוס לפי כי אלו לא
התפלל אלא באותה עשה ולעולם אומא לך סאלנו
התפלל כבקר הוס נענה ומא' אולמיה דתפלת
היננס לדבריו האומר כן ואמנם הדבר וסכא
בתקומו עם מקמל אעפי עמם וכוס אכות ווס
סכא אכר מוטן סועע סכאמר ועתה אגלה אף
ככלותה וכו' ואין לא יעילה מרזו אלו האכות
נע' כי באותו יום לא היה זכות אבו והגד סכסוכ
ויסו בעלות המנחה וגו' הוא מותר לדרג' קאפי
לומר ואף על גב כי תעס זכות אכות הוא אמר ס'
אלהו אכרהס ונחמ' וישראל ונענה ותפלת המנחה
הוא סוף היום וסעקא אפי עמיר ל' אף בעלמט
עמריה וסרביה ל' פלינו אלא מאמר סלמדנו
עמנעס כמנחה סהוא סוף היום אם כן גם אם הוס
מתפלל כבקר הוס נענה אמר ללמוד לענין עמנעס
סנה לא עמינו עמנעס אלא בתפלת המנחה אם כן
עמנעס עכס צריך לומר עזר זמנעס עד סכתא
אנלו כי בתפלת סמריה אדם קונס רוס ונממס
כמסעס ונדק' לסיות וסוד' בתפלת המנחה ר' א'
כי אדם יעטק בטליתו ולכס פילין כמס בתפלת
סמריה כד' סיקה סוסעס רוס ונממס וכימר יוסר
כתפלת עמס על ערב סבת כדו להיות מוכן לקבל
קדוה סבת כי ככל סקדוס צריך סכס' ע' ד' בא'
לסטר עסייען אומ' דסינו על ידי כמס סקס
קסורס עליו מן עמס ססוכ סאמר כמכא מן
סוסר ולכן יוסו וסיר כמנעס ערב סבת לספלת'
בטלות וספילין וככנס גדולס לטוכ לו סאסוד ואין
נופלין על פניס כדו עלא לסודר סקין וכד' סקא'
כוסר ערעס כמכר דף ק' וזל' ס' כיון דכר כס
עכד נלותא ודאו כסכולס ונכולולס סלוא מלתא
וקסיר קסורא דייסודא ואמנעס על ידיה עמכרין
עילאין וסמאין כדיו כעיו לוס ככר כס לאוסוס
גדמיה כמר דסיס' צלותיה דעמידה כאלו אסעטר
מן עלמא דהא אספרמ' מואילא דמיווכנס רגליו
לכוס סהוא אילכא דמסא דסעד לוס סקדוכוס
כל' ויאסוף רגליו אל סמסס דס' אד' סטאנו
נעלי

נעלי עליוסו סממא כע' נלאתכס' לכו סהוא אולכא
דמסא ולמנפל וסמא לכנס אילך ס' נעפי סמא
כדמיות יסכוכ' לך ככקדנכ' סממא דקסירכס'
ייסודא וצדודנא עוכד' נעל' כדקא וסות וז' הינכ'
על סטאוי סא כספי מוסירכס' לך ודאו וסמו בר כג'
גדמיה כאלו אסעטר מן עלמא דנעפי מסיר לגבו
סאי אטר דממס' כו' והכס כ' מדכרי סממא כו'
כפולת אפיס סוא למסור כספו לגבוס סהוא אילכא
דמסא ולפי כן אין ראו לומר כפולת אפיס עלא
ימסורר אולכא דמסא כמסור וכימר יוסו סלס'
וסיר כמכסס וז' דמאכרי אסמקו ימי סככוע למיו
סלסס כמו סכתא מיעוד עלס כסס עכצוס עכס
סכו קאמר ימי כמפנינו עמס מנעס ימי כראמיס
כסס כמריס עכעיס עכס כילוס נאמר אס סרונס'
ימיו מלמד כי סעס ימי כראמיס סרץ סקכס ימיו
על כל אמר ולכן כיוס סעפי סהוא דוגמא למקוס
כסס צריך סלסס לכיון עמנו ככל' וסיותר כי ונענו
כללי ערב ידמס לו כאלו סעריכ עמנו וסגיע ומכו
לספטר מן סעולס מלכן סהו מן אל לכולעסוס
ווידין ס' סין עמו סכן אמורים לו סעולס סכיס
עמנו דומס לערב סבת אס אין אדם סכין ס' וסכ' אל
כעכס וכוס סכוכס אין צריך ליפול על
פניו סכסס מה צריך לכיון סלסס כמנפל על
פניו למקוכ כאלו כמטר מן סעולס ככר סקדוס
למנעכ סממכס ססורס וז' בתפלת סמסס ואין צריך
לזס ליעשות כפולת אפיס דסינו בו אין לנו עכס
לסריס רעס עכפו סעעפוס לא כן עמס ענתן אל
לכו לסיות מוכן לסככיל עני כורא וסכבלת סבת:
סקדוכיון לספלת ספלת ערבכוס וסר מכומו סמול
לפי כיל' סכס לא כ' נא' ערב אף ויכל' ס' סכוס
סככוכי סלככוס וסיונו כליל ס קרי' ליה יוס ולכן
כעיו טוב לסקדוס ומפלג סמנס ויכול' לסדלוק ולקבל
סכס כמפל' ערכי' וסככול מיד גם מ' עמנעס ככל'
ולכן כדוגמ' לוס יקדי' לספלת קודס עימריכ עמנו
כעוד סיוס גדול כי כן אסל' גדולס סוא ספלתס'
לפני סקכס כיון לענין עונות סכין אדם למקוס
כיון לעין סכין אדם לסכירו דמסור עמו סלס' זס
דכרי סממא עמנו עככיל' ראיס עמקיס עכסרעס

בתפלת לפי סממא כיון אדם למקו' אמנס קין וסכס'
לו ממנס לסיות כין אדם לסכרו סקכס' וסל' אס'
עלו ס' סלמיה סגדולס סוא ספלת לפני סקכס'
כממא' וס' כ' בארץ כיד ולכן יקדוס לספלת על
עמנו גם ככרכס סככוכו זכו' איתא כוסר ערעס
כראמיס דף מ' וז' ס' כסעס' סממא מוסרל' מקמט
וגמכו להאי סוכס' סלום אופסיו' קדוקא וסמרי
ספורס סוכ' פלום כדיון קדוע' עילאס כמסא וסרימס
גדעסל עליוסו דיקרל' וכו' ואריקס כמס' סקדוק'
לכל סד וסד וכו' ולכן צריך לומר ועמיו סלום סוכס'
פלום וכו' ולסדלוק כיל' כן כממנו ילדוק כסוסעס'
וסס גם לעמיד ויאכל מיד כי כן יסיה לו כן ערץ
ונסוף לזמן סממא כממ' כ' כל ססודר':
ולענין' סודרן דין ראו לך לדע' כ' אין ספלת
מנעס על ערב ככס כמו כממ' ימי
סכול לפי כי עמס סממא מטרונקא לספלת
לפני כעלס לפי כי כיון סכריס סוס ככרס'
כממרי אדם סרמנון וסר כן ויכ' ס' אף סלע'
דמות עכסרוס' ככר אסוד כממנו וסעס אופס'
עזר ככר' לסיות וס' כיון אמר לסס פרו ורכו
ולכן מתעורר סענין זס כמו כיון סקודס לסורוס'
כי כך סוא סממא למעל' כיוסכס ככר אכני סגדמי
וסמממתי כיוכל' עכיונו סכסס סס מוקון סעון
מוטן סכריס ולכן בתפלת סממא סכוכס סוא
לסמרי סכלס פניס ככר פניס ככר כעלס וספלת'
כך אין מ' כפולת אפיס כי סכלית סכוכס ככפולת'
וו כממ' אילך ס' נעפי אסא סיונו כדו לסעלות
כממו כסוד אור מוסר כדו ליימד כניסס אמנס עמס'
אינו צריך כי כסס כממ' מלך עוסר מכוכן לעשות
סכלס למעלס עזר ככר' וכממ' עיס פלום
כעס סיומ' סמול לצורך אופס עמס וסמר כך
צריך לטכול ככל' מלמנון סוסר ל' סממא גרמיה
סמממא דמול ואמנס עכל עקוס ירמץ פניו ידיו
ורגליו כדו לסככוי סהוא מוסר' דממ' סמממ' עוסר
כאופס עשה ומלג על איתס סגונוס כד' איתא
כוסר פ' ויקסל ככל' ועקרב אל סקדועה לסממ'
עמנה ועל ידי סרמיה מ' עוסר סהוא סלסוכא
מממ' דומי' וככניס אומ' ועיד' לוכס' כ' כד' לכן
ו' כ' 17 2 וסולך

והולך להקביל קמח כלי לזכות לתוספת נפשה
מפרס עליו ועקדים להתפלל ערכים ופיר מומות
סמול לפי כל הדיקונים סגמנים סס לרמל ולכן
סתפלה קמח ערכים לקיים יו"ט אשכך קמח
מנים כרמל כפך הקטנה ר"ל לפי מעדן היא קטנה
אף על גב כי היא עלימה ככל האכרים עדן
נרין להגדול אותה ולכן תלויה תעלה המנחה אשר
תפלת מנחה להגדול אותה כדאיתא בווהר פרמת
תרומה כי נר מנחה מאי נר אלא כד תקבל מבין
תרון דרובין שולאין רמ"ט עיפון שולאין ואוסי
פמת תרון דרובין דלה לבחוסו אקרו נר הנח
כדכאר מדברי המאמר כי סתקראת נר הוא כאתר
הוא מקבלת אברים עלינו כי הוא נגדלת ועלתה
למעלה ועוד יתנא כפיין סדר על מנת האר"גולה
לענינים עלם לפי סתקראת גולעמה שערפת לית
לם עיינין כדאיתא פרמת מעפטים דסינו רמל כי
לא נאמר בה זולת יוסי ענא ורמל היתה ופת תאר
נפת מראש ולא נאמר בה ענין זולת כלאה ענא
ויבולאס רכו' ולכן מבי'ה סאר עלינו ע'ה'ה'ה'ה'
סדר כדכור וכמלת עבת נישוס כל התיקון ואל"כ
יך לאכול מיד כסוד אכלו רעים וכוס יוכס הנימס
כן להסתעדן כמלפן וכר כגן עקן: ככרכת סתוכוכו
אינו סוסס כה עומר את עמו ישראל וכדאית בווהר
סרפת פרומה דף ק"ל וזל גלותה דא א'סו לא גנא
עדן מנו פחד בלילות מנו פחד דממה סטרין פחד
דניוסס דכחיא עשתא טרמי לחייכיא כניוססס על
סד תרון מכויעמא ונגין כך מקמי ישרל לוב' וסו'ה'
דמוס דאיתו כגין פס: דגסינס וכמת דלא אשפת
פחד דונא דניוססס ולא דונא אסור לאשפת
ליס דאשפוי דסא לית רעו כמכת לאצברא דונא
עלעמא: ככל הנח מכואר כי כלי' כמת אסור לעור
פסוק וסו'ה' רמוס וכן עפורם עוד לקמן דף ק"ה
וזל כד עייל מכתא אוי'ה' אטיימדת ואתפרם מסטרא
אסרא וכל דונין מתעברין מוכס ואיסי אשפתרת
כייסודא דכסירו קדישא ואת גטרת כממה עטרין
לנבי מלכא קדישא וכל מולטו רוגין ועארי דדיכא
כלסו ערקין וליס עלעמא אסרא ככלסו עלמין
ואשפסא כקורין דקסירו עילאס ואתערפת לתפא

בעמ' קדושא וככלסו מעטרן כממקין חמתין כדן
סירופא דלולתא לכרדא כסדו' כנסורו דאנפיין
ולמו' כרכו אס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
למפתס לנכס כמסוקא דלולתא כגון סו'ה' רמוס וכו'
הנח מכואר מדברי המאמר כי אסור לו' פסוק וסו'ה'
רמוס כדלפיל אמנס כמאמר סקורס כמכאר כו
אסור לעור אשפוטעס כי סמכת הוא מנין ואין
פחד לכרות מן סמוקין ואין פחד לנעויות מניוסס
ססרו ככה ולא מן ספוצ'ים הדין סמעיניס אותס
אמנס מן סמאר הו' לעדנו אסור כוסף כיוס
סו'ה' מפיני פמורס ספיר למעלה תליל דמאמר
כי סכלס נפפרמס מסטרא אסרא על יו' ס' ס' ס' ס'
ונאסו כה וככן נמו אין לעור פסוק ס' ס' ס' ס'
גס הוא ככלל דמממס כו' אין סס כה סמכת לסוקוס
זלכן נמו אסור לאמרו ואומר כרכו כלכדו סוינו
מס סמאר כו'הר דף ק"ה וזל ועל דא אסיר לעמא
קדישא וכ' אלא כלו כרעו ורמוסו סגו יתערון
כרכאן עילא ופתא כהרדא כרכו אס' ס' אס' דייקא
כדאמרין דא עבת דמעלו סמכת כרין ס' ס' ס' ס'
דא אפיין דכרכאן סמקורא דחיי מארת דניקו
מינה כל סקין לאשקאס לכלא וכגין דאיתו מקורא
כרוז דאס קיימא קריין ליוס סמכורך אוסי מכושא
דכיר וכיון דמטנו מתן כרכאן הא ודאי כרא אפמלוי'
דלא פסקין מיימיו לעלמין וכ' כיון דמטאן סמס
כלאו לעולם ועד זסלמין ארין ממש תלמד לכיון
דכר סמכורך לענין: ככרכת סתוכוכו אינו
סוסס עומר אס עמו ישראל כדאיתא פרמת ניקוס
דף ר"ד וזל וכסאי ליליא סאי נקוסס אשפתס כקוסס
ופרוס גדשו על עלמא וכל סלטוכין אסרכין
מתעברו וכסירו אשפתס על עלמא וכדן איתוסף
דוס כמממא כמראל על כל סד וסד וכסאי כמממא
יתירא כניין כל ענינו וכל סממא ולא אשפתס כד
סדו'ה' עילא ופתא וכ' ולקמן דף ר"ה זל כיון דסאי
רומא סרייא על עלמא כל רומין כניין וכל סקטרין
כניין אשפתין מעלמא ולא כניין לללאס על
כטורא כגין דמראל אינון כטורין כס סו'ה' רומא
וסוסס עלוס פריפת גפסאס עליה ואינון כטורין
עכלא הנח מכואר מדברי המאמר כי אין לעור

כמכוכו

כמכוכו עומר את עמו ישראל כדאיתא חמתין אינון
זלכן כיון סמגוס לעור וכלל כנפיין סממירנו אינו
אומר אלא פרוס עלינו מוכס עלוס ועל ורומלס
עירך כרין אס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
עמו ישראל ועל ורומלס אס' אמנס עיקר סעיין
ע' ס' כוסר פרס' כמלס דף ע"ד וזל וכמיסו עס מוסס
ועלפין וכסא ומכורס ארבע אלפין למס אלא כניין
דאינון תיקוסא דכנסת ישראל וסכי אשקרו מוסס
ועלפין וכסא ומכורס וכ' אפאי אקדימס מוסס כגין
דאיתו סכיכס עלים יתיר מעכלא וסוסס אפרו סזל
קורוס כמינו ארויס עס מוסס וו אינס עמניס אלא
לפרוס ורכ סדך סוס' ס' ס' וסוינו כסוד סכריאס
זלכן יעקס אכינו ע'ס יוקס מלכני סמקוס כנגד יכ
מכוסס אקר עס זעל עיקר זס סו'ה' כרכס סמכוכו
אמנס ליל עבת מטרוניס' סלוקס לעולא רק פריפת
גדפסא עלעלמא ולכן ספרוס מוכס עלוס עלינו
עמס דפריפת גפסאס וסימול עלס כעמס כמממא
ועל לא עמי:

דוח דין הטועה בתפלת השבת ובו ינ' סעיפים

א' אומ' ויכולו בתפלת ערבית: כ' אם טעה
והתחיל הפלה החול גומר אוהה ברכה
שנובר בה שטעה ומתחיל של שבת לא שנא
גובר בברכת אתה חונן ל' שנובר בברכה א'
משאר הברכות בין בערבית בין בשחר' מוסף
דמנחה ויש אומרים דבמוסף פוסק אפי' באמצע
ברכה:
ג' אם היה סבור שהוא חול והתחיל ארעיתא
דחול ופיר' כשאמר תיבת אחה גובר קורס
שאמר חונן ה' התחיל בשל חול וגומר אותה
ברכה אבל אם היה יודע שהוא שבת ושל' א'
בכוונה התחיל תיבת אחה אפילו אם הוא
בחפלת שחיות שאינה פיהתת באמה אינו
גופר בברכה אתה חונן דחשביין ליה כבערת
בהפלת שבת בין וו לוי'
ד' מי שתתפלל הפלת של חול בשבת ולא

הוכיר של שבת לא יצא ואם הוכיר של שבת
בתוך י"ח אף על פי שלא קבע ברכה לשבת
יצא:
ה' טעה והתפלל של חול בשבת ולא הוכיר
של שבת אם עקר רגליו חוור לראשואם
לא עקר רגליו אף על פי שסיים הפלתו אינו
חוזר אלא לשל שבת * (ושליה צבור ששבת
של שבת בשחרית עיין לעיל סימן קכ"ו):
ו' הטועה בתפלות שבת והחליף של וובו
אינו חוזר ויש אומרים שאם החליף של
מוסף באחרת או אחרת בשל מוסף חוזר:
ז' חוזרים לומר ויכולו משום יום טוב שחל
לחיות בשבת שאין אומרים אותו בהפלת
וגם להוציא מי שאינו יודע ואומרי אותו בקול
רם ומעומר:
ח' אומר שליח ציבור ברכה אחת מעין שבע
ואין יחיד אומר אותה:
ט' יום טוב שחל להיות בשבת אינו הוכיר
של יום טוב בברכה מעין שבע:
י' אין אומרים ברכה מעין שבע בכית החגים
ואבלים דליבא מעמא דמאחרים לבא
שוח' ויניקין:
יא' אף בשבת שאחר יום טוב אומרים ברכת
מעין שבע:
יב' אין לרבר בשערי שאומרים ויכולו ולא
בשערי שאו' שליח צבור ברכה מעין שבע:
יג' התפלל של חול ולא הוכיר של שבת או
שלא התפלל כלל ושמע שליח ציבור
ברכה מעין שבע מראש ועד סוף יצא:

כך אפרו מ'ל סתתפלל ואומר ויכולו כעמס
פויק' לסקסס כמממא כראסני ענא' ויכולו
ל' תקרו ויכולו לא ויכולו דמממא עניס עמו סממיס
וסארן וכל כסאס אמנס ראו' לקת טעס לדכר ומאי
קסי' ליוס דאמר אל תקרו ויכולו אמנס סעיין סו'ה'
על דכך סעפורס אכלו ככלל מקוס סאומר אל תקרו
סו'ה' לפרס סכר וחסס כונס מ'ל סו'ה' כי ולמנו
סדקסס סיינור על ספסוק ועוד יתן כממא כו' ס' ס' ס'
וכענין

ותענון כי שפמוזם מיותר שהרי לאחר אשר כך
ויכל אלפים כיוון שהכניסו מלאכתו וגו' אם כן וס'
ספ' ויכולו הממון והארץ אך למותר ומה שמצד דבר
במלאכה כו' מאחר ויכולו הממון שיתכן לומר כי מעצמן
בכראו כל אלו ולכן יאמר אל מקרי ויכולו קר"ל הם
מעצמן כלו דהא ליתו לא ויכולו כי הם מיוצגו רכוס
שנים מכלו ונמרו עמי' וארץ וכל צדאם כיצד האדם
שמעור ואומר ויכולו ל' מעצמן בעבור כך נעשה
פומף לסקיכה דהיינו שפאל לא בעמל ולא ביועש
ברא סקיכה אלא לכבר ס' עמים נעמו אויס
דיבור על אותו שפאלר בסכראם כהא כראס מה
הא אין תיך לנענע אבר כך ענין סכריאם ולכן
האדם על ידו דיבור זה נעשה פומף לפי שאמר
ויכלו והכן ומתוך מה מעלם עליו סכריאם כאלו
נעשה פומף לסקיכה ל' דמאחר שאמר האדם עלת
ויכולו ל' עידי כו' מעצמן נמרו מעלם עליו הכתוב
ל' מלת ויכלו סכריאם מעלם עליו כאלו הוא
סמוף כאלו סכריאם הרי נעשה פומף ואין פומף
לומר מעלם עליו אמנם מעלם עליו סכריאם ויכלו
סכריאם וכו' נעשה פומף לסקיכה כו' כאלו מעצמם
פומף ען סכריאם כו' אינו פומף גומר אמנם הוא
אמר דכריא כו' הסופות בענא אדם שיינו לצנין
הדיבור דאפי' במוציא עמון נעשה דכריאם אמנם
לענין מעשה כמו מלאכה כדכר ס' כעמו אדם זה
כמעשה כראפית הוא כאלו נעשה פומף לסקיכה
ולכן הסר האדם לומר אותו בפלת ערכות : אם
עשה והשפיל פלת האול גומר אותם ברכס מוכר
כה מטעם וראוי למת רמו כדוכים אלו לסקידי מה
טוב לאדם כמעשה הטוב הין כמעשה ענינו וכן
בענין סרמו עלו כו' הנס נכאמר כו' בכל ענין
מעשה הוא מועיל לאדם כעלם ומני' בהויה ולעתיד
בגן עדן ולומן סמיה כלל גם לענין סרמו מכו
הוא הדומה כך ולכן יאמר אם עשה והשפיל
פלת סקול ל' אם עשה מדרך סכריאם וסמיה ל' כו'
זה הוא הגורם סכריאם ולכן סתפלל פלת על מול
לפי כו' הוא דרך מול ואינו כדאפי' קומ' עליו קומ'
ענת גומר אותם ברכס מוכר כה מטעם ומאמר
כו' סתמיל כו' ענין סוכריאם הוא מיען ענת גורר

כו ענין סתמכס כמס' דרכו ראוי נאכעלסו
כדאפי' כונס פרתה מעעמוס אמר סקיכה דרכו
ראוי לאולן כמסוכא ולא רצת ולא תכונה למור
כמסוכס כטרס תכא עליו סרעה לכן נאכעלסו
מכנסם בלבו סרסורו סמוכס נאכעלסו כמי' מנופן
וד לאותו מטכס כטוטס הונן ועכסו. אופו למקום
יעס כד' וס נוכר מטעס האוי לספלוס אותס ברכס
ומתמיל על סכת להודיע כמה מעלות סתמכס כו'
כדאפי' וזכירס כצור ויכול לקבל מוספת סכת ע'
סתפל' על סכת לא עכא נוכר כדאפי' סונן ססכריאם
כו' מדעתו סמור כו' עין כו' אמר ומנו טאק' סכתס
וכו' לא גרעס ליה לא עכא נוכר כדכר' אחרת מעמר
סכריאם סכריאם כו' אין סוכורה זו מעלו אלא
ס' ס' סכריאם כדרכו סרסורו סמוכס הין כעכריאם
עכריאם כו' לא סיס טעות סעון גדול הין כעכריאם הין
כעכס דממעס כו' עס' סימס לו כמורו סכל כקוס
ומתפלל על סכת ועל' לו ומתקמ' כס ויג' אומרוס
כו' כעוסף להיוס כו' עס' באמר ענין סכת כאורך
כענין סכריאם סוכר יסיס לרצון ופוסק אפילו
כדאפי' ברכס ואומר על סכת : אם יסיס סכור
סמול סול מפני סמטא כמורו כו' כן אמרו מל' אין
אדם סמטא לא אם כן נכנס כו' רוח מל' סמוטס וסינו
כדעתו ודאי וכלכו ולכן עפכר עליו סתמיל
וכי סכר סה' מול כלי סתמיל סה' עמנו סול וסמיל
סתפלס אדעתא דמול ומיד כממר יוכס אפי' סתמיל
נוכר קורס מאמר מונן הנה ליה מתמיל בעל סול
ממעס סתמיל עמלטו עליו וגומר אותם ברכס
אכל אם סיה יודע סהנא עכס ומלא ככונס סתמיל
מיכס אפי' וס מרס כו' סמטא עלו סיה ככונג ולכן
אפי' כפלת סמריאם על סכת סוכריאם פומפת באתס
אינו גומר ברכת אפי' מוכן לפי כו' מענין סותס
סוכריאם לפי סמטא ככונג דמכנין ליה ככונס
כפלת סכת כו' וזלו כו' זס סוכריאם סעדר סענוס
כו' כהא לודו וזלו כה כללסמן : מי סתפלל סתפלס
על מול סכת כו' זה מורס כו' נכרו סוכותיו ולכן
סול דרך מול מאותו רוח על סכות סוכנס כדרכו
ולכן לא סוכר על סכת כו' לא סתמיל עליו קומס
סכת לא ינא ודי סוכות עמס סמטא כלל ואס זכר

ויזכיר

הזכור על סכת כדכר ים ברכות אף על פי שלא קבע
פירוש לטבת כו' לא עתה יוצא ודי סעון כוכר :
עצם ולא זכר וסתפלל על מול סכת לסורוס כו' לא
פירס עליו קומס סכת ולא סוכר על סכת כו' לא
פירס מלמעלם עליו סקדוס גם עתס אם עקר
דבליו נרא' עכר על עין עכרי לכן סמור לראס כריך
למור כו' מראס ועד סוף מעל מס עמס ואס לא
עקר אף על גב כו' נמלא כידו עונות מאמר כו' לא
סי' דמ' בעקניו סכריאם סכריאם עין עכרי סהס
פומפיכ הלכ מן סתמכס אף על פי ססיס סתפלסו
סמור כו' רק לעל סכת כדו סתמיל עליו קומס סכת :
סעוסי כפלת סכת כו' כלס סס כקדוסס וסס
דוגמא למתפלל כמעשה סענוס אפי' סזל סגורו
כענין סלס מעל רגלך וכתיב אורס סיס סן סתפלס
ל' כן כאן כמנוס דממר לענוס על ידי אחרים ולפי
כו' זס סיס יוכס ומתקל כענוסיס על' סורס ואמרו
לכני עמס אפי' זו אין אפי' עמס אפי' לכן כמי
גכרס עליו סתמיל וטעם כפלת סכת כו' זו לזו
זה סתמיל אפי' אינו סמור מפני כו' כולס סיס לטוכס
ועס אומרוס סלס סתמיל על עמוסף באחרת או אחרת
בעל מוסף סמור ל' כו' סנס כמנוס על סורס יס
ספרס כו' אם כדאפי' עני סענוס סון ממנו מתכוין
כענוס סתמיל להיוס על ידי אחרים אכל אם יודמן
לו סתמיל וכיכוד אכ' באופן סאי אפכר לסנוס
סתמילין אפי' כן איס זיהס קורס ואמנם אפי' זס
סקריאם לקיים כוכוד אכ' לפי דכריא ליה סה' סה'
גדולס מן סתמילין דכתיב כה וסל ארכת ומיס סוינו
על סלס סתמיל על מוסף ל' עומפת סכר ככתב'
כס סתמילין אותם באמר או אחרת על סתמילין כמוסף
על כוכוד אכ' סמור כו' זס כמי מתקל כענוסיס על
סורס ואף על פי כו' סתמילין או אפכר להיוס על ידו
אחרים : סריס למור ויכלו מפני יס סתל להיוס
סכת כו' אי אין אומרוס או סתפלל ולכן כריך
לאומרו לקיים מעמל כו' מעלה עליו סכתו מעעס
פומף להקס כמעס כראפית ככל' וגם להיביא מי
מלונן יודע מפני כו' פלוא דעת ממנו סוכיכ סעון
ולכן אומרוס אותו כקול רס ועצמוס : ואומר סליס
ככור ברכס אפי' ענין עכס וסדוגמל ל' כו' סנס

כמול מתפלל ים ברכות דוגמא ליה ים דכריס סהס
כוכריס ונעמס ופי כסס אמנס על סכת סס סכת
עס סנס סכא' ס' וסכריאם פומפת נעמו וסס עלס
לסור ככר עלס סמורוס סכאמר כסס גדולות כו'
סמור מוס ינא ברכס מל' ס' ככר סמור יעוסי
מכעס כעמל כא יעוסי וס עמור סמור על סכת
וארס עמור כסס כאלו קיים כל סמורס וראני
לקבל סכת ברכות הוא מרומס וסכין וכי' ואמנס
ע' כו' סול דוגמא לרובל סמכרו וסמור מל' כע'
סס סיו וייתלכא ככל' כמלס סקורס וסיונו מל' ס'
דוכי למיכא כמ' כווסר פדס ערומס לכן סול סמור
ואמר ברכס אפי' ענין עכס כו' זה יסיס מלס
סכוסר מלסין סרע סהול עקול כמלס סמורוס
סנך' גדולות כמעמל עכורה זרה דכתיב סמטא
גדולס גליו עריות דכתיב סרעס סגדולס סכריאם
דמוס דכתיב גדול ענינו ולכן אומר סול לכרו ולא
סכור לפי כו' סול כמקוס סרובל סמכרו מי סה' ס'
סספזמיס ככור למור סרע סכא כה וסכת פומפת
כעמו זו סכריאם ססול קסס עכולס סרועס ממנס
ינא ברכות על יעוסי סס מנין עכס ולכן כמי אין
סימור אומר אותם : יס סתפלסו ערב סכת אינו
מזכיר על יס ככרס ענין סכת וסדוגמא לפי כו'
אלו סכת ל' סכות מוסס ולא עמס אפי' לא כן
סול כו' אין אומרו ברכס ענין סכת ככרי סתמיל
ואכליס דליכא טעמא דמאמרין לכא סיהו כיווקין
ולפי עכס סמור אין ראו' לסוכר ענינוס לו סמוס
דכתיב דכור כווסר עס כל אפי' כמי מס סכריאם או
למעס סתמיל או לנחס סכלל ולפי כו' כן סיונו וכל
סמכרס דכריס מביא סמטא לכן סס מלא לסוכר
ברכס ענין סכת : גם כמכס סמור יוס טוב אומרוס
אפי' מעס סמור כו' סכת גורס סהול דוגמא
סכות מענין זס סמור ככר מול סמור כל עכן לדכר
סמכרס דכריס מביא סמטא : אין לדכר כענין
סמורוס ויכלו ולא כענין סמור סליס ככר ברכס
מענין סכת מוסס מעעס סה' כדאפי' סמור סמור
כאלו ואמנס מאמר כו' נכאמר כו' סליס ככור סול
דוגמא לרובל סמכרו ואומר ענין כע' סס מיי יסי'
לכרי

לבכא וכל היצט מונחין אמור לחד להפסוק בענין
זה : אם התפלל על מול ולא הזכיר על מכת כי סיגון
גרם לזכר או קלא התפלל כלל ונמט עלות נכור
ברכה מפין עכע ולא הפסוק בכבוד מראש ועד
סוף יא לפיו על ידי כך ויתן לנו למוכ לקיים מט
הרובל מי האדם הפסין חיים וסעיקר התעוכה :
ובאשר כתבנו עוד בדינים אליו יהיה מ'ס אומר
ויכלו בתפלת שריות להורות כי הנכ
תפלת צרכית או עלמה הכלה ונתפרט מן הקלוטס
כדאימא בזוטר פרטת פרומה דף קלא וזל גלותא
דעטלו טבתא דאא אפארפת ברטיוא וקירא קדושת
ברוא לשדך ואתפוקת לתפרו עלם מלכא קדושת
עולאם בר עיוול טבתא איזו אפוקשת ואתפרטת
הסתרא אפרא וכל דיונין טעעברין טובס ואיזו
אפארפת כנסיוו עולאם ואתפרטת ככמה עטרין
לתלכא קדושת וכו' הנה מוכאר מדברי סעאמר
דאיכא פרטו לטובותא דאתפרטת טעטרא אפרת
שעוד דאתפרטת ככמה עטרין ולכן כזי לטורות
על קלמות זס סתמאם לם לכלס זו בתפלת צרכית
לכן יאפרו ויהי ס' וכלו ששמים וסארץ וסוא
למין על סכלול וסוא למון כלס למון כי כלשה דא
היא עשה בדרך טעטתכללס מונח סכריאם דכתיב
ויביאם אל האדם דקמיט לם כז' קוטוטון כמנין
ויביאם וכן סוא עתס ויביאם אל האדם ויכלל אסוס
ביום הטעביעו מלאכתו הראקונס עאמר אגסס
לו עור לסחיות ורע : אם טעס וסעמיל קפלת
סחול גומר אוקה ברכס להיות כי תפלת על מול
נמי סוא מתפרור לעקוט ויסוד למעלה וכל סימוד
סוא ככחית רמל ולכן כאשר טעס וסעמיל נמי
בעכט על מול זס כדך ולכן גומר אוקה ברכס כי
בוט נמי כיומד לרמל טעס וסאר ולכן גומר סכרכס
סנוכר כס טעס ונתפיל על מכת סחוא סארס
ביותר נאטפת לא ענא נוכר בכרכס אפס מונן לא
קיא אס נוכר בכרכס אפס מנאר סכרכות מאפר
כי ככל סכרכות סוא כזי לסעמיל טעטע איה ולכן
אין ספרם בין ב' צרכית בין בטעיות בין כמנחה לפי
כי כלס סס לסעמיל לם סארס ולכן גס טעסיות
סארס מועטת כערך על מול אין זס סערך גס לא

בעבור טעמפלל על מול טעמיל ממ'ס אפר סעפ'ר
איזו דאפסוד אפסוס סאינו מקבל טעט כמטמת
רק סארס מועטת לפי כי כל מועטת על סארס
סגמיו סוא צוטס סיודול למגלס ומאופו סווכוד
עצמו כערך לו סארס מנכו כדאימא בזוטר פרטת
ויקסל בנין דעעכדא דעבוד בר גס כסאיטמא
אתצטר מלן דמתצטר ודאפמאר אתצבור מניס
לכוסין לסאי בר גס ססס לך ראיס ברור' כי סעוטת
סמניס וסיה לז סלח ממנה אמנס זס וסיה לענין
סלכוסים קלעטוד אבל יותר מוס ומנא אל סארס
כעס וכצונס על סעצמס כי ווכס לתוספת רוס
או נעמס כפי טעמיו וכפי סכנתו כאשר נכתאר
כסלח סקדס בענין סתפלת ולכן לעולס גומר עס
טעטת לפי כי אין זס ענין סערך למעלה כלל רק
סערך לעצמו כאמנר וס אומרים דמוסס פוסס
אפילו כמטע ברכס וכפי סדרך וכפון אור אין
צריך לפסוק אלא אומר אפר כך מוסף לפי כי גס
זוס אין סערך למעלס עפני כד : אם סיה סכור
קחא מול וססמול ארעסא דמול וכססמול כמאמר
עלת אפס נוכר קודס סאמר מונן סיה לוס ססמול
כעל מול מן סמרה סקרא אפס לסעמיל מנח וגו'
אוקה ברכס אבל אם סיה יודע סחוא טעט ומלא
ככונס סמיל מלת אפס עאמר כי ומנא ככונס זס
ככמה מקומול לכן אין זס מעככ לא מעביא בתפלת
ערכות סחוא אומר אפס קדקת אלא אפילו סוס
בתפלת ספרית סאוכס פוטפת כאפס אינו גומר
ברכת אפס מונן דמנין לוס פטוטס בתפלת טבת
כין זו לוו ומתפלל על מכת : מי סתפלת תפלת
על מול כעככ ולא הזכיר על מכת לא יא דאף על
גכ כי לצנין סווגע למעלה אין זס סערך לפי כי
קדוקת מכת לא סתפלת מן סכל' טעני כן אמנ' איהו
דאפסוד אפסוס כי לא יא וזי מוכמו ואס סוכור
על מכת כפוך י' צרכית אף על פי עלא קבת ברכס
למכא יא לפי כמאמר ויברך אלס'ס אפ יום סעביעו
מעצמו : טעס וסעמיל על מול כמכת ולא סוכור
על מכת אס עקר רגליו מוד לראש לפי כי ככיון
סרגלים סוא מורס סחוא עומד לפני סככונס
בעולם סאניולס לכן כעקער רגליו מורס סעכער
עסס

ממס וינא מאיתו עולם ולכן מוזר לראש ואס לא
פקר רגליו כי ענין סוא לפנים כדאימ' לכו אף על
פי ססיס תפלתו אינו מוזר אלא לל מכת לסעמיל
מא רות עליונות כדאימ' עולם : סטותס כמפילוס
מכת וססלין על זו כזי אינו מוזר לפי כי לצנין סכלס
מ'ס רכת כעככ ברכית אמנס סספרט סוא כי
ככל תפלה מקבלת מ'סע וסר עליונות כדאימא
בזוטר פרטת פרומה בענין עככ ברכות סמכרכיס
את הכלה אמנס כל זס סוא פלנו בענין סכונס
לסעמיל לם סארס יותר גדולה מלמעלס לפי כי
ככל תפלת עולם כמפלות אפרות יותר עליונות
אמנס ס' רכות סס כעמין אין כסס עניו וכל
סעכעס כספוא אפס וממס קדוס וסלכו עד
כתפלת סמנחס כאמר כה ועמרתס אפ סככת כי
קדס סיא לכס סוא עצמה נעמית קדס עליון וסיונו
סכמה כסוף וסמכס כראש ולכן אם ססלין על זו
בו אינו מוזר לפי כי אין סכרכות חככיס את
סעליה על לפי כי סעליה סוא ממטת קדוקת
סיוס ואין סכרכות גורמית לם סעליה רק סכרכות
סס סעמכס סאר לם ממקוס יותר עליון ואין זס
דבר מעככ וס אומרים אפס ססלין על מוסף כאפרת
או אפרת : על מוסף סוור אמנס כפי סס סדרך יסכוון
אר אין צריך לסוור מאמר כי סכרכו אן מעככין
סעליה א סכ' אפס סס סמכ' א' לם זס טעט
עמקוס יותר עליון ומי ומי יודע לספרים ככונות
סללו ולכן יס פניס לכאן ולכאן : סווריס לומ' ויכלו
עס ס' סס טוכ סחל להיות כעככ סאין אומרים אוקה
בתפלת ואמנס סעין סוא כי זס סאומרים ויכלו
סוא ענין עליוס אפרת ואין זס כמו סקידוקת על
ספלת ואמנס ויכלו סאומרים כווס טוכ על מכת
סכל סוא כספואת אפס לפי כי אז צריך לכיון
סככלל אוקה סעטע וסאר סעמיל לכלס כויכלו
עלאמר סעמיה סוא ככלל מ'ס סקיס לם כמטעט
ספלת בענין ככלל עאפסוס מנח וככלל סורס זו
מוציא לסאינו וודע ואורי' אוקה כקול רס ומעומד
לפי כי סעמכת אור זס סוא ממקוס סקרא קול רס
וסצנין יוכן ע'ס ע'ס כווסר פרטת ונעס דף ר' זל
מלן דגלי גלוטיות וקס קמוס מארוס אנטריך לוס

לא למטע קליה כגלוטיוס ומאן דאמטע קלי
כגלוטיוס גלוטיוס לא ופתמט מ'ט בנין דגלוטיוס לא
איזי קלא דאמטמט דסחוס קול דאמטמט לאו איזי
גלוטיוס ומאן איזי גלוטיוס דא קלא אפרא דעליה
כקלא דאמטמט ומאן סוא קלא דאמטמט סוא
קול כואו קלא דעליה כיה סחוא קול בלא וא'
וכגין כך לא אנטריך לכר גס למטמט קליה כגלוטיוס
וכו' הנס מכואר מדברי סעאמר כי קול כמטאי סוא
למטס וסיונו כסוד תפלת כעמס וקול מלא כואי
סוא קול עליון סחוא כקול רס וכן מפורס כפרטת
יתרו בענין סקילות ולכן יאמר ויכלו עתס כקול
רס לפי כי סוא בעקוס עליון ולא כערך ויכלו על
ספלת : ואומר מלית נכור ברכס אפס מנין דסיונו
כנגד סתפלת סנאמרת כקול רס ולכן סימוד אינו
אומר אוקה אין ר' מ'ס לסיוד לסוור סתפלת כקול
רס : יום טוב סעל לסיות כמכת אינו מוכור עליוס
טוב ככרכס מעין עככ וסוא מפני כי סארס זו
נמנאת לכלה כמכת כלנד לפי ססיא כסוד כמ כעכ
ולכן ככל סתפלו' סס כעכ כזי לסאר כה למעלס
לכן כמכת אומרי' ברכס מנין טעט סחוא נאמר כס
מנורס זסכ כלס וסעיס כרומיס עלוס סרי כנגד
כעכס על סתפלת על סרכית כעכס וסכע מונקות
סס כנגד ספרית ומנ'ס כמך כל זס לברוס אפר על
ראקס וממס כמכיס לם ולכן כערכות סווריס
ואומרים ברכס מעין עככ כזי לסעמיל לם טעככ
עליונות ממנח מ'ס סאין כן כיוס טוב ולכן אין
אומרים ברכס מעין עככ כווס טוב ואין מוכרין
י'ט ככרכס מעין עככ כמ'ס : אין אומרים ברכס
מעין עככ ככית סמכיס וכליס עקוס דככות
סמניס אין צריך לאומרס סרו סכלה סס כמכרכס
כעככ ברכות ואין לה נורך ככרכס מעין
עככ וככית כלל'ס מעטס אפר דלא מ'סני
כלוס לאומרס כי סחל סקולטס אין יוכלת לסות
אוקה לגמרי : אף כעככ סאמר יום טוב אומרים
ברכס מעין עככ לפי כי לעולס אין עניו בענין
קדוקת מכת כי לעולס סאפס מולס עמו כעמכ'ל
אין לכר כעכס סאומרי' ויכלו ולא כעכס סאומרים
ברכס מעין עככ וסס סעמכס סראו פניו על אוקה

פסוד מעונות לפי מה שהיה מדבר כמאמר חסדן ויכלו
וכרכה מעין מבע מעמיצ' לפי מה שהיה דברים על מול
אמנם אין זה האמת דל"כ מאו אורחא מנענע וכי
פיו מעני מה שהיה מדבר ב"כ דכר' מל מול וסריגם
שמדבר דברים על מול בעת כאויה מקו' אסור מ"כ
ודבר דבר מלא ויהא דיבורך על מול כמו דיבורך על
מכת אמנם הענין הוא אפי' בדברי פורס אין רעות
לאדם לדבר בכלן זמן מתפלל עליהם כבוד ואיפא
בושר פרעס פרוצה דף קל' וזל כד איהו פפרא
ונבדרא אשתתבו כבי ככותפא בעו לאשתתב' כמירין
ותוסתבו וכו' לאשתתב' תיקונין ולאשתתב' מדוד וכו'
ומאן דמקפשו כבי ככותפא נוויליס דאמרי פירידיא
ווי ליה דברע תקיימוקא ווי ליה לית ליה מולקא
באלקא דמיראל דאמרי דהא לית אלקא ולא אשתתב'
תמן וליה ליה מולקא בוס ולא דמול עניו ואלקא
קלמא כפיקובא ללעילא וכו' סנס עובאר מדברי
המאמר כמס גדול ספנס קטנס למעלה המדבר
ככית סכנס ולכן שונק מלו גדול הוא ומאמר
מסויא מקוס לפוספת רוח או נפשא באמצעות
שתפלה וסמעות הנפשות עשה ונעם כתפלת מכת
סנה ועמאבי שמדבר קס לא מוכעיא אפי' מרונת
כלום אמנם ויהי לו עונק גדול ועקאמר ליה ליה
מולקא באלקא דמיראל עממע עמולכת ממונו חלק
סנעמס פמילא חלק אלום עמעל כעמאזל ולכן דריך
לסוסר בוס כיותר וכך היה ענסג סרכ אלסס
מאפילו דברי תורה אס קוליס עמנו לאסוס עמוב
כדי מלא ימקד עמו דברים אחרים: אס שפלת
על מול ולא סוכור על מכת או עלא שפלת כלל
ועמע עמליה כבוד כרכה מעין מכת עלס בעלס
ועמס אפריו אמני ינא:

דיון הקדוש בבית הכנסת ובו סעיף אחד:

א נהגים לקדש בבית הכנסת ואין למקדש
למעום מין הקידוש אלא שטעמיהו לקמן
ואין קדוש אלא במקום סעודה ופעיקרא לא
חוקן אלא בשביל אורחים ואכל' ושהיה בבי
עליון

כנישהא להוציאם ידי חובתם ועבשו אף ער'
גב דלא אבל' אורחים בבי כנישהא לא במלה
ההקנה והו' טעם המקומ' שנהגו לקדש בבית
הכנסת אבל יוחר טוב להנהיג שלא לקדש
בבית הכנסת וכן מנהג ארץ ישראל:

פח כאלמר ומה נדבר בענין מלא היום מצויקרא
מנסג ואין נכון לסנסג אותו מטעם
האורחים שאוכלים ומתים ככית סכנסת כי כאשר
הס אוכלים אז יעלס לקדש כמקוס סעודה ומס
נורך ועמא לנכור דוס ולאורמס עמנו סאוכלים
קס יעלס ספספס גדולה עד מאלכו ופפרט אס
אין טעמים וין על קידוש ומי שאמר מקוס רפואת
למס אומי על סעין כי כך אהל פסיעה נוטל א'
מתק' ממאור ענינו על אדם וסודרת כקידושא דבי
עממי לאו למיפרא ענותים מן היין על סענוס
אלא כי כוכות סקידוש עמע על ידי כן סודר עליו
כס שראות מאלו כופס חזל סופס ליתן מן היין על
העין איך מתירים ענין רפואת כמכת והרי ענינו
אין עעכורין רוק פפל על גבי העין כמכת עמוס
רפואת אלא כי רפואת הוא כטעמית היין וככן
תמנא טוב טעם לפעין וס עס סלל אמר חזל סגידו
סאמר ויכלו ומקדש על היין כבי מלאכי סררס
סמליון את סאלס כותבין ויהס על ראשו ואומרים
לו נסר עובך ומטאקד סכופר מפני ססעיר
כו ויכל אלסס כווס סכעו מלאכתו אמר עמס
וגו' ומעמס וס עעמו סכא רפואת לעין כל כי לפי
פסאלס אין לו לסעיר אלא מס עראס כעיוני ואלס
וס עעיר כי ס' כס כרא' מעמס כראעיות מלין
לעמס ימס ויפס כווס סכעו מכל מלאכתו אמר
עמס כי כל וס לא ראס כעיוני כלום ולכן אופו
מראות סעין ענכפסר כוועת סכעו מן ספסיעס
גמס סודרת עליו והוא רפואת סעין עמס כי וס
יהס עס פאומרים לו מלאכי סררס וסר עובך
כלקמן ולכן יושר טוב מלא לקדש ככית סכנסת
וכבר כתבול פרב סעולס סמייס טוב טעם
וכעין סקידוש יתכאר יושר מפני מס אין קידוש
אל כמקוס פפודק ומאמר כי כ'ס הוא דוגמא לכ'ס
עליון

מפענב באכלס ומתים זולס כמסודרת מוס אף
כפרו יסכין לנסג וסינו מ'סס בול' יפס רעיתו מוס
אין כך כי סנס ססוי מטרונא אמרס לריסודס
ע'ס אז מלס כריבית אמס או רועס סודוס כיופסי
וס אהלך לכן סעיד סכפוכ ואמר כלך יפס רעיתו
כנגלס וכנסמר סלכן כקראת רעיתו מלאמר למען
אמרי ורעיווס ממענוני מנסג אכל ומוס אין כך
מכל דבר על עוס מ'סס ל'ס סמטרונא כ' כ' דכריס
אלו כאסרו על אים סמיראלו ולכן כמסודר על מכת
אז ויהי מועיל לו לסדליק כר על מכת עליו מוס
כוטרוקין נמס רוס כלעיל ולכן מנסג יפס לומר
פרק כמס מלליקין וכיותר ידק לאומרו קוד תפלת
ערבית ימקאין אומרים אופו כ'סס על לסיות ערב
מכת ויפס מלין אומרים אומי כמכת על מנסג ואין
כראין דכריס ומס גס לפעין סדוגמא ענתכאר כי
כפרק וס כ' ענין סמטרוני כלס סאלס מכל
עקיס סרענות כווסס ויהו' נדק דרכו כי אין וס
ענין מעכב אל סמפלס גס אס לא יאמר אותו
אמנס אין לער כוס מנסגן על ישראל תורה סא
וסיחוד יאמר אותו:

ער לומר משנה במה מרליקין ובו ב' סעיפים

א נהגים לומר פרק במה מרליקין והספרדים
אובדים אותו קורם הפלת ערבית והוא
הנכון: ב יש שאין אומרים אותו ב"ט שהל'
להיות בערב שבת ויש שאין אומרים אותו
בשבת של חגיבה:

אמר נוסגים לומר פרק זה על ט כדי
קדש האדם אלו ענינים הם כפרים
לסדליק כמכת כי נריך מיהי עמן סנמקד אמר
ספמילס וכן נמי נריך משהי ראווס קיפאמו כס
סאור וככן סמי יתן אל לכו אס לזכין סנמיו כך
מ'ס לזכין רומי סנמיו כי כך נריך לסכין ענינו
למכת לפי כן גוף האדם סא דוגמא לפמילא כלל
ולכן נריך מיהי סכנה כוספת כגוף כרו מיתאמו
כו סאור סנמיו על כ'ס סיינו פוספת רמס ועוד
ווסף לסכין כמאמר כי לא כל סממסוס סס כפרים
לסדליק כמכת א"כ גס כוס ימנא דוגמא כי ככין
מוס סמאמר כי מעמס סממס עכונה לממן נפסא
מונס כי לא כל סממסוס סס ויכולים לאמו ככר על
מ'ס וו מוספת נעמס אלל נריך למס מוס
וותר מן סממס ס' סובות כמעמ סכוס ויה ימנא
כענין מ'ס סטורח לככוד מ'ס וכסוונא'ת מכת כמו
ססא אלל כ' עס יפסי ומס נעמס אס'ס כמענוס
כי יאמר מ'ס יפסי ויפס גופני ומס כעמס כיופי
כמיי כי אפועס מאככת ס'סס ולכן וס יהיס לך
כמענוס סידועיס על מנסג כדאיתא כווסר פרמס
תרומס וזל סאי מלין ללא אפמכ אלל כמענוני
מנסג ככמין וממן וועמין לית ליה רמ' ע'לס
נמנא לך גס אפג' כי סגוף כלס וס האדם סאינו

והעיקר בוס כי ים פרק דבר נמנא כו לומר
פרק וס וסענין כי מאמר סודענו כי
המעמס סיא כווסרס דקויוו מפנה למלך כדאיתא
כווסר וכתיקוני' ככרס מקומו' ספס דמטרוניא
וכבר כמכאר למעל' כי כערב מכת עוליס סעולמני'
למעלס ול' כן ראוי לממן סאלס כמי לסמ' ל' סעולס
אופ' וס יהוס כמי לסאיר לס מלואו סאור סנמקד
על סכלס כדאיתא עמס וזל אמרו סקונה כלל
כעומס עליו כ' א' ג' סאינו כתי' לסס סקיס לא סוכוס
ומעמסוס כל ימיו כסס וכו' ופרין וכי כמביל ללא
ידב לכמיו קלוס וכ' ויעמס ככר כמכאר אללי
וסנוגע עליון סאי כי סכס סמנח סיא למטס
כעולמות כמבור ומס נמקד ענין סקיס כי כן
אופיות ממנס סס מוס ומס נמקד סמיות כי לכן
אחל מ'ס אמת מממס כמייס ולכן אמרס כנסת
מיראל אנו ימנא אלל לא מענין סקיס סיא אמת
מממס כמייס לפי כי ולכיו ער ומאמר כי כממנס
סא כמס סמיות נריך לסמקד לס סייס מלמעלס
יפ כ 18 2 מסוס

משהוא מקורא עילאס כמוד תנו הילך וצל המלס
וזכאמרו יונו נכס ס' אלהינו עליונו נכסא כי האלס
כאמר לומד מקנס עם סכניתם וזו או ממקד לה
איים עליונס ונעמית נמס כי כהפך ממיס
ממסקלס מנס סמנס על ידו הלימוד ככנס וז
נעמית עמנס נמס ולכן סמנס עמנס סנונס
עליון וקורא כלל נעמס לא יסוס מלס כנגד עמס
עליו נאמר ומקפטים כל יסיו כסס ולכן סכנינו אפרו
עו מעמלו כמורס ועמס נמס רוס לייזרו והוא על
דרך סנו ולכן קורין פרק כמס מלויקין על סמנס
וז כי סיקר הוא לסאור על סכלס נר סוכר
על ידו כיוס סציון לקיים כיכר מנס ומורס אור
ואמר אסו קורס תפילת ערכוס כי כפילת סוס
עולס ויקר למעלס ונעמית כמוד סקל תפוסין
קדימין אמנס קורס לכן עדין סוס נקראת סקל
תפוסין כלכך וזו מלור עליס כר סוכר ועמס
מלור למנס אור וס כאמור יק סאין אומרים
אסו כיוס סוכ סקל לסוית כעס וע סאין אומרים
אסו ככ' סל סכנס וככר אנכי סגדמי סוד סדכר
וכיון ססגיד עוב אינו עניד :

רעא דיני קידוש על היין וכו' וז
סעיפ'ס :

א בשיב' לביתו יהר לאכול פירי כ נשים
חייבות בקידוש אף ע"פ שהוא מצות עשה
שהומן גרמא משום דאחש וכו' לשמור
וחגיגשי הואיל ואיתנהו בשמירה אהנהו
בוניה ומוציאות את האנשים הואיל וחייבות
מן חרורה כמותם : ג אם אין ידו מעצת
לקנות יין לקידוש ולהכין צרכי סעודה לכבוד
הלילה ולכבוד רהי"ם ולקידוש רהי"ם
בזמב עיקנה יין לקידוש הלילה משה שיבין
צרכי הסעודה או ממה שיקנה יין לצורך היום
והא דהניא כבוד יום קורס לכבוד לילה היינו
דוקא בשאר צרכי סעודה אבל אם אין לו לא
בוס אחר לקרש כבוד לילה קורס לכבוד יום :
ד אסור למעוס בלום קורס שיקרש אפילו

מים ואפי' אם הההיל מבעור יום צריך להפסיק
שפורס מפה ומקדש ואם היו שותי' יין תחלת
אינו אומר אלא קידוש בלבד בלא ברנה היין
ואחר נד מברך ברכת המוציא ואם אין לו יין
ומקדש על הפרס אינו מברך המוציא ויש
אוכרים שאף בשמקדש על היין אינו מברך
המוציא : ה שנים שהיו שותים ואמרו באו
ונקדש קידוש היום נאסר עליהם לשחות ער
שיקדשו ואם רצו להוור ולשחות קור' שיקדשו
אף על פי שאינם רשאים צריכי' להוור ולברך
תחלה בפה וזו אחר כך ישתו : ו אם נפר
סעודה וקדש היום קורס שברך ברנה המון
מברך ברנה המון על בוס ראשון ואחר נד
אמר קידוש היום על בוס שני וצריך לחזיר
של שבת בכבוד המון אף על פי שפברך
קורס קידוש : ז שואמרים דאף בגפר סעודה
אינו מברך ברנה המון תחלה אלא פורס מפת
ומקדש ומברך המוציא ואובל בעמ ואחר נד
מברך ברנה המון : ח אף על פי שאסור לו
למעוס קורס קידוש אם מעס מקדש : ט אם
לא קידש בלילה בין בשוגג בין במזיד יש לו
תשלומין למחר בל היום : ט צריך שתחית
מזה על השלחן תחת הפה ומפה אחר פרוסת
על גביו : י מקדש על בוס מלא יין שלא
יחיה פגום ומעין בל מה שמעיקוס על ברנה
המוון ואומר ויבלו מעומר ואח' אומר בפה
ואחר כך קידוש :

בלי ספק כי כן ראוי לעשות למטר לאכול מיד
לפי כי עי' סממח למסוד זאס ססצורה
סוא מודיע כי סעודת מנס סיא ואין זו סוס
כעאר סיסוס ולמנס יק כסס ויקר ענין סוא
ע"ס כווסר פרק סרומס דף קלד וזל סלסן כלל
כרנס אנטריך למסוי סקור קמס כעמסא דקא
עכרך לסקסס כגין דקמרי עלוס כרמסא מלעילא
ולל וסמיו כקוקיוול דסא כרכאן דלעולא לא
קריין כאמר דקיוול דכמס סגורו למס וע לך
צכית וסא אוקמס סכרוול נכ' עוד לקמן זל סלסן
דכרנס

סכרנס זכילוס ללעל' דלמי וזכילוס למונא דסאוי
פלמא זכילוס לאקמודע לטכ קמס עמס וימין
וזכילוס לאקסוס' לילא ורב לאתר דאנטריך זכאס
איוסו סולקוס דסאוס כרנס כסאי עלווא וכלמא
דלמיו וכו' ולכן מאמר כי כל סטוכוס סללו כמנאס
לאסס סגמעי בעבור סלמנו ראוי לאכול מיד כמכיל
אל כיון ולא ימסס כדכרים אחרים : כעיס
מייכות כקידוס אף על פי ססוא מ'ע סקוסן גרמא
נכ' וס' דנעמא לוס יסוס לאוס אפר סקס כמו כדל'
כעמס נכרמס סיו למקיס זס ויסוס מ'סער קיס
סענו' כי לפי עמס רמ' מנס כנגד סכוס סאכרס
ולכן סמקעל וליכוס מקוים איתס וסר כסו מ'צלו
וכיוסר מ'סער סלומוד סמגבור כס כעמס כדל'
כוסס אלל סערפוס כיוס דרס נר ככך וכן כדכרי
סזל סמרפס עמנו מן סמורס ככא עליו דרס
ננוקס סר כסו מעליו ולכן כא סקונמא עליו מענין
סנסס כי כן יונא כעמנס על כני ארס ססס כאוס
מסטרל דנוקכא ולמית כווסר פרק סרריע דף
ע"ג וזל רכי לעבור אמר לאו סכו אלל כלל כליל
דכר דנוקכא כלילין כמלל מעמרקן לכמר אלל
נולדס זכר כלילין כמלל מסטרל דיעונא ואס
כקכס סלד כלילין כמד נוקכא דכר מסטרל עמלא
דמלטא על סטר ימכא ימיר וכו' סנס מכאר
מכרי סמא' כי יונא זכר כי סוא מסטרל עמלא
בערך נקסס ולכן און סדכר כקסלס א' כי כן יסוס
כאמס סמוכ עמנו מן סמורס ופורס ממנו עול
מנס כמס כי סוא בערך אסס עמס ואף על פי כן
סמער עסס סיוכות כקוס סיוס כי כן לענין סור
סרע סוא סוכ לכר זס מ'ס כ' לממא כע' מוסק
כעמאל כעמסיוסן על רעמס סן סן המוקין
ולכן אף על פי ססוא מנס עמס ססיון גרמא
מייכות עמס דאקמ' וכו' לממור וסני כני סואיל
ולמנו כעמירס על כמס סכסו כוכירס ומ'סר כי
ומנא כאלס זס ענין סור ערע וזכור אפר לו סוכ
עמס לסמרגל כמורס וכמנס מוציו' את סאכעיס
סס סמקויוס סורה ומנס סנעקלס לאכעיס
סואיל ומייכות מן סמירס כמנס ולא עמני כי אין
כסס סמורס ומנס עמס כמס לגמור מ'סר כי אין

כסס מעמס אפר לא יעמס כאמור : אם אין יין
מנס לקנות יין לקידוש ולהכין צרכי סעודת סן
אמס אמר סזל סגורו כי סקלס דונס מל ארס סוא
על סמורס כמלמר פוער עיס ר'אקוס מין ולכן
יאמר אס אין מנס ידו ואין יכולת לקנו יין לקידוש
סס דכרי סורה כמ'ס ומסו כיון מסמכו ולסכין
צרכי סעודס מעמס סמנס כי כסס סאלס זכס
למסודס עמס סקכ' לצמנס לדקיס לעמיד לכא
אין ידו עמנס לסכין צרכי סעודס לכבוד הלילס
כעולס סוד סדומס ללילס ולכבוד סיוס לעול' ס' א'
סס' יום כמס'ל ולקידוס סיוס סוא סמור' כאמור
מוטכ מיקנס יין מן סמורס עמס מיקנס צרכי
סעודס מן המנס לסויל לו לעמיד אוממס מיקנס
יין על סורס לקידוס סיוס וסא דמכא כבוד על יום
קורס לכבוד לילה סיונו דוקא כמאר צרכי סעודס
סס סמנס כאמור ר'ל כהנס כענין מעמס המנס
יק מעס סמעי'לות גס לעולס סוס כמו עמנינו לו
דכרים סאלס אוכל מפורותיוסן בעולס סוס וסקרן
קיימס לו לעולס סכא מע"כ כמאר סמנס כממלל
סכר מנס כסאי עלמא ליבא וסיונו מ'ע דמכא
כבוד יום קורס לכבוד לילס סיונו דוקא דמאר צרכי
סעודס סס מעמס סמנס כאמור לפי כי יוסר ככין
לארס עלא לרדוף אמר לו סמני' עאוכל מפורותיוסן
כעולס סוס דסיונו כבוד לילס אלל כבוד יום עדיף
סס סמנס סמלל סכר מנס כסאי עלמא ליבא
וזס מעמס סמפורס אנלי כמסוק כי ימ' דכר ס' וגו'
דסכי קאמר סכוכין כי ימ' דכר ס' ככל ספרטוס
אמנס וכל מעמסו סס מעמי סמנס סס כאמנס
לעולס סכא כי סכר מנס כסאי עלמא ליבא אמנס
סדע כי אוסכ דקס ומעמס ועמס עמ'כ כסקסס
גורס כי סס' ס' מלאס סארן אף על גב כי אין
ראויס עמס סקוס כרין סוא עמסס כמורע
סמל כסקסס נמו ולכן יוסר סוכ מיעמס סאלס
לכבוד סיוס מנס סאין לסס סירות כעולס סוס
לפי כי סוא עמס סמל עס כל סעולס כי סמל ס'
מלאס סארן וסיונו כמאר צרכי סעודס סס אלל
סמנס עמס סעודס עלעמיד דוקא ואין כסס
סלס לעולס סוא אלל אס אין לו אלל כוס אמר

המלקח את הפת גם כן אין דבר מן הדיומכל מקום
נושא כיה עלמא עמוס כבוד הפת הוא הכלה טוב
סדר וסענון יוכן עם מ' כוזר פרטת תרומס
דף קכ' זל וצמיפ מלמן מלמן דא אוסו למתא
למנאס עלוס למס דאפוא מלן עדיף דא מן דא למס
או מלמן או תמא כללא אוסו מן דא מלמן מסדרא
לגבי סווא למס מלמן למתא ולמס עלוס אלא מלמן
אוסו עוקרא כמיוור' לולס לסקלא ברכאן ללעילא
ומווא לעמא ומרא דסאו מלמן כפיס מווא
לעמא כמא דאמיוסוב בוס מלעילא וסווא למס
אוסו איכא ומווא קא כפיס מסאי מלמן לאסואס
דא מלמן לן ופיסן פירין ואיכין ומווא לעמא
וכ' או איכא לא סווא איכא לא אמתכא בעמא
בנין כך מלמן אוסו עיקרא מווא דנפיס מניס
סווא למס עכ'ל סוס מכואר מדברי סמאמר כו
סמלמן סווא העיקר ואף על גב כי סלמס עליו
מלעלס כי סוס סמלמן סווא מווא אל סאילן כו
סווא עיקר ואף על גב כמראס למין סמפרי סווא
יותר ומאמר כו סמלמן סווא מווא אל סאילן לכן
ראוי לעשות הפסק על וכו מפס להניס' על סמלמן
דומא למלמן כל כ' ואמר כך סלמס עליו ועל הפס
מפס אמת לכבוד ספת פרוס עליו: נוקדע על
בוס יין מלא סא פגוס כו סווא מ' כוזר דף רע"ג
וזל כוס על לרד סממס סווא אלסי וסווא מלא כ'ס
וסווא מלס כס בלא וכו' כמו כס סווא פגו וסמר בלא
אל' כן סווא סמר בלא וכו' וסווא פגוס סמסא כן
עולא כמיוטריא כוס סווא יוד ס' ונרד' עמריס
דכרי כנגד יוד וכו' וסווא מ' טעון כל מ' סמטעון
כוסמל כרס סמוון וסווא דכריס מנאמרו ככוסמל
כרס וסווא ויכלו מעמד כו כן סווא עיין סקדמיס
מעמד ולסכ אומר כורא פרי סקפן ולסכ קידוע:

ואם אין לו לא בוס אחר מקדש בו בלילה
ואינו טועם ממנו שלא יפגו פניו לא שופך
ממנו לבוס אחר וטועם יין של קידוש מהבוס
השני ולפחד מוק' במה שנשאר בבוס ראשון
ואם לא היה בו אלא רביעיית בצמצום ונחסר
ממנו בלילה מווגו למחר להשלימו לרביעיית

והיינו ווק' בשיש לו בוס א' להבדלה שאם לא
כן מוטב שיניחנה להבדל' שאי אפשר לו בפת
משיקדש עליו ולא יהא לו יין להבדל' ואם יש
לו ב' כוסות מצומצמי' אחר מווגו ויקדש בלילה
בא' ויבריל על הבדל' יקדש ביו' ויקדש דלילה
עדיף: יב אחר שקידש על הבוס נוטל ידיו
ומברך על נטילת ידיו ואמטל ידיו קוד' קידוש
גלי' רעתי' דרי' פתא חביבא ליה ולא יקדש על
היין אלא על הפת: יג צריך לשחות מבוס
של קידוש כמלא לוגמיו והיינו כל שישלקנו
לצר אחר בפיו ויראה מלא לוגמיו והוא רובו
של רביעיית: יד אם לא טעם המקדש
וטעם אחר מהמכוין כמלא לוגמיו יצא ואין
שתיית שנים מצטרפת למלא לוגמיו ומבל
מקום מציה מן המובחר שיטעמו בלם: ויש
אופרים רבין שבין בלם טעמו כמלא לוגמיו
יצאו דשתיית בלם מצטרף לב שיעור והנאונים
סוברים שאם לא טעם המקדש לא יצא וראוי
לחוש לדבריהם ורוקא בקידוש אבל בשאר
דברים המעוניים כוס מורים הגאונים דסגי
בפעיהת אחר: טו קידוש וקורם שיטעמו
הפסיק בדבור חוזר ומברך בפה' ואינו צריך
לחזור ולקדש והוא הדין אם נישך הבוס קודם
שיטעמו ממנו יב' כוס אחר ומברך עליו בפה'
ואינו צריך לחזור ולקדש: יו לא יטעמו
חמסובין קודם שיטעמו המקדש אם הם זקיקים
לבוסו ושפך ממנו לבוסות שברים ריקנים או
פגומים אבל אם היו להם בוסות יין שאינם
פגומים רשאי' לשהות קודם שישהה המקדש
יו אין צריך לשפוך מבוס המקדש לבוסות יין
שלפני חמסובין אלא אם היו פגומין שאו צריך
לשפוך לכל בוס וכוס כדי שישהו בלם מבוס
שאינו פגום:

מאחר כו למעלה נב' כאורך מסענין מייכות
דניס אלו עם מעט סראמניס כי סס
למקן עונות ראמניס כי ססא מל' סגידו כי אס
סראמני סיס מסיכ בנן עדין וסמלאכוס זוליס לו
במר

במר ומסנין לו יין וסוס ספס סטוכס לרעס
כממאל סמטס עכוס וכתס לו ס' עכוסו עכוס
ראס ולכן סמיון סווא לקדש על ס' יין וסו יוס
מעומד לסעיד על סמט סמס סקכס עם סאס
יוס ע' עכ' תיכו כממאל סמס כמלל כע' סוכוס
ולכן סוס סוכוס סוכוס סמס עכוס וכתס לו
ולכן קידוע מל לילס עדיף וגס סמס קודס למל
יוס לפי כ'ס יוס סווא סוקון לעין יסראל כלקמן
יוס גס לענין סעמי' מן סכוס מאמר מל טעמו
פגמו סיינו דוקא ממאל למלך מאמר לעברו לא
מטעום כלום עד סאמא עכוס סמראן אמרס לו
אמרו טול וטעום זס סמכמל' סמא טעון מלס כל
סמלך מנאו טעום אמ' לו סלא מוסיך סלא טעום
כלום אמר לו סממך כסכס לי וטעמתי אמר לו
סמלך ולסמתי סממתי יותר ימני כלי סמך כו מאמר
זס עכוסל אמנס כדי סלא לסווא אומו מלס כיעא
כיס מלס עם מ' מל סמס דכריס סס מעין
סע' סכ רוס סממתי ומרמך וסווא ענין סכנוג אסר
מרמך ככ וכל כ'סות' כסרי נמלו כמ' וממאס נאיתא
בווסר פרטת תרומס דף קמ' זל כיון דאוויל סווא
אסכס מלימא כלילא ככל אינין ארבע רוסין פגע
כסד ממנא עולאס רכרכא דו ממנא על אלף ומלס
מאס וקמפין קייפין נאיתו ממנא על סווא כגידו
דמליסר נסרו דאסרסמווא דכיא דנגרא מרא
דמלא עולאס וכו' סכס מכואר מדכרי סמאמ' ענין
מלס עמר נסרי דאסרסמווא דכיא דנגדון מטלא
דלעילא סיינו סמראן ככ יוכל אסר רוסן כוו אמנס
וס סיס בע' לכן סמכונן פוס מוס ענין סמכילס
בערב סכס ולכן נוס על סאס מלא יטעום כלום
עד מילא סמס דלו אסר סראמנין עמד כווי וס יוס
סווא א' כ' סוקר לו לפי כו כווי וס אינו מכלל מנס
סמורה רק לעמ' מנא ולא די כו אסר עבר על סווי
אלא גס כן כמראס ואמר סאמס אסר כס עמדי
סיא כמכס לי מן סעין ואוכל כמנא כו סמא בענין
מטעם מן סאילן קודס סמכס ואמנס סמכס סנין
עליו וניוטל מן סמס ולכן כמאר לטעום כלום
קודס מיקדס אמנ' אין לו לא כוס א' מקדש כו בלילה
וככר כמכר כו כוס מל' יין סווא מענין סמורה סנק'

יין פנא' זמנו כיון עסקנו ולכן מקדש בו בלילה כי
העיקר הוא לפדום מן האיסור כך אסוף כל מקום
מאמא מווא גדר עד זס אמת מווא קדועס ואינו
טועם מעני' לפי כו אסור לאסר ליהנו מדכרי סורס
ככל ולכן אינו טועם מלא ופגמו אלא מוסך מעני'
לכוס אחר וסוינו סממל מורה לולס וע' סממטי
יותר ליוסות קסר וטועם יין מל קידוע סמורס
מאמר מקדש כס מן סעין מנאמר סלא כס דכרי
כאס ולמאר מקדס כמס סממאר מכוס ראמנין ואס
לא סיס כו לא רכועו' כממנס סווא סכר כממכר
בענין הרכיעות סווא כנגד ענין מס סמאליס מן
סאס קכע' עתיס למורס וסוינו רכיעו' כדאיתא
בעורא רכיעיס סיוס מתודיס ומתפללו' כך זס למר
סורה רכיעיס סיוס כממנס וסמר מעני' בלילס
מלמד מעט קט מווגו למחר כמ' מל' תור' להסלימו
לרכיעות וסוינו דוקא כמ' לו כוס אסר להסכלס
לספרות כון איסור וסוקר כלימוד סמורה מאס
לא כן מוטב מינומס להסכלס להסכלס כון אסור
ומותר סאי אסמר כפת מל למוד תור' למוד מקדש
עליו דסיינו ללמוד ענין איסור סמרינות להספרס
מסס ולסמקדס ולא וסא לו יין להסכלס ר' לא וס' לו
ומן ללמוד ענין איסור וסוקר דלא סגי בלאו סכו
ואס מ' לו ככו כממנס מעומדו' בענין סלימוד אסר
סמייגת וסמכונות כסס יקדע בלילס כממכר כענין
ספורס מן סאיסור כו בעבור כך יוס סקדס ויכדיל
על סמני דעמס ספרס להסכלס ביון סממא וכיון
סמסור כו כן מ' וס למדו מל ענין ססכלס סמא'
להסכלס ולסורות אס ככו יסראל ולא יקדע כיוס
דקידוע מל לילס עדיף לקייס ממאל קדע עמך
כמומר לך: אסר מקידע על סכוס כאמור וסו
קדע על יוד עסק סמורס כוטל ידיו סווא דומא
לממאל כפ' יד לוד סרו סמך מצות לזונס כידע
אסר וכתן לדקס כידו אסר לא יקדע רע ולכן אסר
מקדע על סכוס מל מורס כוטל ידיו מן סאיסור
וכמ' ס' ויכס דמוס עלאו ואס כטל ידיו קודס
קידוע וסר אופס מכל עין כן אסר לסכירו מן
סגול וכינו למקום ממאר עונות ככרע מענין
סמסו סליד' גלי דעמס דרופס סכוכליס סיינו

שם זה כדל אסא וזנה עד ככה לפס ולכן לא וקדם
של סוף על תורה לא על ספס השיקר כי ומעוד
יזו מעין זה עד ככה לפס ואחר כך ויבד מן המאר
ובוסר פ עקב דף רש"י זל וכדל אוקמוס מ' ידיו
עוממות פסולות לברכה ואינון לברכה ודקרו
עין וד' לא מים לאוריתא דעמי סארץ אינון קרן
שם יושב לון טביל' וסארץ ברוהון כנול דכוויסון
פגול דברכאן דגולין לקכ"ס ללא ודעי מאי איסי ברכ'
ומאי איסי ווסעא וכו' סנס מכאר מדכרי סמאר
משו ענין הטיילה כאמור : טריך לקפוט מכוס על
קידום כמלא לוגמיו ר' כי לא סגופס פקוב עתרה
פל ודי פמוכע עצמו טן סמט השיקר הוא להיוס
כוסר בכיוסו פס מלא וטמא על ודי ככלות ספס
ובס לא כענין עכופס אפילו באמת כמסאל אל
דמכעט מו' ס' לא פסא סכור עמוק לך ליקכע
אפילו באמת לאל אס כן אסת כיוספ וכו' וכותר
כענין דכריס כטליס כי אמר ס' אין לפני יגיעס מנא'
לא ויגע ולא יסף וכמה אני עתויגע באותו מעדכר
דכריס כטליס מכאמר סובעתס ס' כדכריכס וסי' כו
ע' טריך לקפוט מכוס הקדוש מלא לוגמיו היינו כי
אין מספיק לארס לקדק עצמו מן האוסר כממעס
לאל גם כן ענינו סכור היינו מלא לוגמיו וסוס
לכו דואג בקרכו יומעמיו לקיים מעסאל אסור
לארס למלאפ טיו סקוס כעולס הוא דסינו כל
מוסלקי נלכד אחר כפיו ווראס מלא לוגמיו כאמור
ויסוס עקן כל כעיוסס אלו עליו ס' למוד קימלא
עלא לוגמיו טן ספורס לקיים ערוכס ככל וקדורס
וסינו כדו פסלקנו לכד אחר כפיו ווראס מלא
לוגמיו וסול רוכו על רביעי טן ס' למוד רביעי
סיוס כאמור : אס לא טיכס סקדקס וטעס אחר
מסמסונין כמלא לוגמיו יכא דסינו לפיו כי עיקר
סארס לסדריך אס סכרו בדרך ישרת לוכופ כו
כענין סרכול סוס עכרו ונאמר מאן כעיו סס מו
וימו נכאיוסס מראס לפס פסוק מו איעס ספסן
מוס וגו' ככר לקוך מרע כך הוא כענין זס אס
לא טעס סקדקס עצמו מואפו וין על תורס וטעס
אחר מסמסונין ולמד וטעס מוס סוד כו' ונא זס
ען סמוכ וכן עקיוס מוס טן סמוכ עכערפת

למלא לוגמיו ועל מקום מנוח מן המוכר
מוטעמו כלס מיוכס על מורס כו כעכור כך סקוס
פמוכמו עליסס ספריסניכו אין כור ורס סמט ולס
עס סארץ סמיוס אימרוס כענין סנין כלס טעמ
כמלא לוגמיו וכל אס פסס ועוכ דכרו ונאו דקסית
כלס מתרפת לכעיוס על סודך אל סמכוס
וסג אוניס סס סוכרוס פסס לא טעס סמקדס לא
יכא כי טריך סמדרך כני ארס לדרך טוכס' כענין
סרכל טריך לנחוג גם הוא כאמר מסס וראוי לקופ
לדכריסס ודוקא בקידום ססול דוגמא לפורס מן
סאמרוס על פורס ומקדס עצמו כאמור אכל כמאר
סדכרוס סעצוכוס רוכ מוריס סגאוכיס דסרי
כעעיעת כאמור : קדק וקורס עיטעמי ספסיון
כדכור סנס זס סררס למפלס כענין מלא לוגמיו
דסינו לסוסיר על סדכור כמס מיוס מיעכע
ממנו אז וקרא עין כמנא כו ערוס דכר כמסאל
כמאר ודכר דכר מלא וסא דכור על מול כדכורך
על מכת ולכן אס קידק זס סארס עצמו ככל סאפסר
וקורס עיטעמוס מענין סמכוס וענין לא נכד כס
כמס טעמו ורלו כי טוב ס' ספסיון זס סקדקס
עמנו ע' דוכור רע סהכסו עצמו ככך אז סקוס
כך מכסו קודס לכן וזור לדכר דכרו ככלות או
ככועת סול אין ל' מה סעס עמו טן סמכוס ווס
אמר נככע אז עסיה פס דוגר ככלס סול עין אחר
ערעו כמנא כו אונו כן לאל ככר ספסול כל מה
סעס ולכן מוד ומכרך כפ' לפי כו ענין סכור
סול סמור ויתר מן העעס לפי כו כענין סמט
סמעס סול כענין גמיו אמכס כענין סדכור סול
דמני ומוליד עיקרן ורמון ומאר סמור ומכרך
כור ערו סנס ומורס על עונו זס אינו טריך למור
ולקדק עצמו כעמלס כו עדין לא ספסול לגמרו
סקדקס עעס כעצמו ועכאו בל לטור עמיועין
אופו וכעס קדוק כמס' וסקדקסס וסיסס
קדוקס וסול סנין אס נסכך סכוס מענין סמכוס
אפילו נסכך עעצמו כעוגג קודס עיטעיס עמנו
ועדין לא ככסו עעצו כענין סקדקס כראוי ויכא
כוס אחר ויכר עליו כורא פרו סנס וסינו להיוס
רעו כיועסן א' לסכרו כענין סמכוס ככ' אילן
סאכל

פאכל ממנו ארס סרמון נסן סיהס מנא' עכמו
עכנו רעס הללו סככאו וליס לעולס ולכן עכרך
לככס סקורס דרך לככוס רעיון סנסן ואינו טריך
למור ולמד עמיו לפי כי פלס ל' קודס סמכוס
קדקס לקעס וקדקס לעסיד לכא : לא יטעמו
סמסונין קודס עיטעמו סמקדס כך אמרו סל
סמכוס אס סרכיס אין סמט בל ודו כדו מלא
וסיס סול ככוסס וסלומיס ממז' כגן עדין ולכן
אין רמיו לסכוכו סלומיו דרך סקידוס מן סמקדס
לעמוס רל לספנס כענין סקדוקס לא יטעמו
לעסיד דוגמא על עכמו לא יטעמו כענין סמכוכו
עס לאכול על מולכנס אחר עס מן סקידוס זס אחר
כמקדס כעולס סוס לא יטעמו טוב טעס ממונו
קודס עיטעמו סמקדס סדריך א' סל כענין סקדוקס
כענין סרכול ססיה מכרו ונאמר מאן כעיו סס מו
וימו לגכא אס סס וקוקוס לכמוס כי סול סלמד
אופס דרך ס' לסמקדס כקדוקס וספדממו לכוסוס
פלס ססיוס רוכיס רוכיס מן סקדוקס לפי סל סיה
כמנא כמס מורס ומוס אז ססיו פנומיס על ודי
סענוכס אכל אס סיו כידס כומות יין על מור' סלכוס
ענומיס מן סענוכס רמאס לעעמוס עס כגן עדין
מסעוכ סגנו אופס קודס ע' טעמו סמקדס אופס
כי זס למוד אופס כמסופת על מה ססיו כידס
עמלס : אין טריך לעסוד מכוס סמקדס סמלמד
לרכוס דרך ס' לקדק עצמן כעולס סיה לבוסוס וין
מן ספורס עלפני סמסוכו לאל אס כן סיו פגומיס
מן סענוכס מלו טריך לעסוד על כל כוס וכוס כדו
עיטעמו כלס מכוס סאינו פנוס נקיס לכך כי אין
ביאור זס בדרך סמלס לאל סול באמת וכעיס
וכן סול ככל סדכרוס עככאר כמכור זס אמכס
מלא להארין אין טריך לכאר סענין ככלמון אמכס
דע לך כו סנס סל אמרו כ' סנה אכני וסילדיס
אמר כסן ל' ס' וכי למו סיו סל סלמיו סיו לאל
סמלמד כן סכרו פורס כאלו ילדו וסוכו אכידתו
נאכידת רכו על רכו קודמת סאכו סביאו לעולס
סוס ורכו סביאו לסי סולס סכא וסענין כקידור
לפי מנאמר סל כס דכרו כעסס וסופלע ססול
פנאיו כיועסן כך סמורס כו סמלמד על ודי סס

סמור מאלל כונון מנממו ומכוס כמלמוד ונמנא
ססול כנו מנמ ולא כדרך סמלס ולכן כל סס
מאס רואס עככאר מיעסוד סמלד מכוס לכוס
סעסוכו וכונא כך סול באמט ע' למוד ספורס
ולמוד סמכוס וסקדוקס :
חלמא יתאוס סארס כייחן ככוס זס עינו לעפס
מה טובו כענין ססוד מלו וסעיון כקידור
כו סנס וכתכר מן סוור' כי סנס סול דוגמא
למס סמורכוס לפי כי כן כוס כגימטרוס עולס
אלכוס ולכן טריך עמקס דכרוס לפי מנאמר ס'
כמכמה יכר ארץ ווס סול סגולס סוס סככרל
כס' סמאמר כהכרסס וסל' כס' כרסס ולכן אופס
ס' ס קטנס להגור כי אין זס כמכס אלכיס דמיעס
כרסמיו ססס ס' אופוס אמכס ס' ס' גרולס על
סלס' פגמלו וסל אכ' ס' ס' קטנס סיונו אלכיס
סמסון כס' אופוס עכו וסס כמכס ס' ס' קטנס ולפי
כיוס סול כמכס סלסו ינדק למור כו כל אופס עמנו
כקרא כוס אחר לפי כי עס אלכיס סול מנממט
למורכוס רכיס וסותר פנוט סול כו אופס ס' וסל
מסיה אופס ס' אפרת כעולו מלס כוס ס' וסינו
עני כוסוס וסנס כענין ביאור ארבעה כיוס על
ליל פסס סמכוכו כענין ולכן יאמר כא אס אין לו
לאל כוס אחר מקדס כו כלולס כי האמר סמס
לילס סול כו סוד סכלס קודמת לענין סכור סוס
מקדס כו כלולס להגור על סקדוקס סמכוס על
מדת לילס סול סכלס כאמור ואינו טויכס עמנו
מלא יכעמו לאלו ככוס סעלון סרוכני טועס
אופו סקדקס סכרוס ומונא טיכס כמלס כממט
ולמד סול ענין יימוד אחר אכל לענין סמכמי
מאמר כי אין לו כוס אחר לא יטעמו ממנו לא יכעמו
אלא יסף עמנו לכוס אחר וטעמו יין על קידוקס
מסכוס סנינוכוס סענין וסיס סמגמא כרסכני
ע' דמס ולא הורק ככלי אל כלי כי סכלס יס לס
כלוס כמסאל סיל סככוס סל כלוס וסול כקן לס
כלוס מנא' זככלס עמס כליה ונאמר סכרו כמנא
כלי ס' ולכן כמי סקדוקס טוי' יין מסכוס סמיו ולמד
מקדס כמס עככאר ככוס רמון וכן סול יסס
כרסכני סמיון מקדס ככוס רמון זס לא סיס ענ
אלא

אלו רבועות בצמצום והיונו מור אופ יול כלאיתא
בווסר וכסר עמנו כלילא מוגו למפר כמים קרים
על כפם עויפס להקלמו לרביעית כדו קוסוס סקס
גלס והיונו דוקא כשיש לוכס אפר להכללה סקס
לא כן מוטב שיבטחה להכללה כיון שזרף יותר בוס
כדו להבכור סטרא דקדוקס על סטרא אפרא
שמעטורר עתס סדכר הוא קנת למעלס במאמר
פרמט ויקסל מעטין סהדורא דאקס סמקכר כע"ס
על אוקס סגונוס וכנסם לפניס מהס ומתקכר ל
סקודס פנומית על הקדוקס להסחמו מענה כו
בופת קטפנס פפתי ורה ולקס מתקן חכס לפתות
אוקס ולכן ספעורר ססנא פלהוכל דאקס ממטרא
דימיכ ומתגלגל כהדורא דאקס ואעיל לה כנוקכא
דפחופ רכא עד מונאי קנת ולכן כאמר מורר ויוכא
ססוי מורא דאקס לכן זרף להכליל על סכום
להפרים בין קקס לחול כדו להבכור כום זה סטרא
דקדוקס על ססוי מדורא דאקס דמטרא אפרא
ולכן יאמר וסיונו דוקא כיום לו כום אפר להכללה
סאס לא כן מוטב סיכונכו להכללס כאמור ססוי
פורף סאי אפרר כפס פקיוקס ולא יסיה לו יין
להכללס אמכס יס לו כ' כוספס מעונמס אפר
מווגו לכן יקקס כליל אכד ויכדיל על סקני לכפנת
ססוי מדורא דאקס ולא יקקס כיוס לפי דקיונס
כלולס עדין להכוי מן קקס סעלין על סכלס
במיכס סלילס אמכס כיוס ססוי קמך מאליו
אפר פקיקקס על הכום כועל ידיו כו סנה כאל' בווסר
ענין סכטולס פרמט עקב דף רע"ב ואל קד כטולס
ידוס דכיו אוקמוס רכנן דמתכנין דודוס מוזהמות
פסולות לכרכס בנין דאיכונ פניוס לטומאס וכו'
וכד איכונ סחורוס פניוס לכרכס וכו' ועוד כטולס
ידוס זרף ליעול לון עד פרק גרורו עליס דהפרקון
כססוי פקמא פרייו דה' עליס ואיסו יד הכרכס
מסטרא דמטד רביס פכנס כוד ועיכיס נאסו יד
דקדוקס מסטרא דבכורס ופרויכ כדויכא ואיסו יד
דיוחודא מטטרא דקס דקרוי כוד פורקון דגופס
דאיכון יב פרוקון דגופס כפרין דרועין ופרין פוקין
ופרין בגופס וכרוס ולקס ווענין ד' איסו מ"ב וכו'
סנס עכורא מעכרו סעל' כוכס כטולס וידוס כארך

לפי כו סיוס ים כסס זורף לענין סוסוד סלאמר
פמאלו קמס לראקו וימינו פמכקני ואיתא בווסר
פרמט כלק ועמית כריסוס סס ס' אככפות ועסגס
סכרוס סתיכונ ע"ס דכר גדול ומכרך על כטולס
ידוס ואס כטל ידיו קודס קידוס עלי דעמית דרפסא
סכוכל ליה כסוד אכלו רעי' ולכן לא יסיה מקקס על
סיון אלא על ספס סלסס אפר. סוי אוכל מנא' דיוק
אוכל לכוכס פכפו: זרף לקפוס מכוס על קדוקס מלא
לוגמיו וסרוי קת' פסו הכום על קידוקס סיונו סכלס
כממך עליה ססור פקקס עליון וזרף לקפוס מענו
לקיוס פקיונו יוני פסו וסכרו דודוס כמלא לוגמיו
וסנס ענין מלא לוגמיו כככר סכלכו יוה"ד ואמכס
דך קרס וכן מלאמר פמככר ממאמר סוסר כו
ענין סקסיה סוי כקיון דרמופוס אס כן מוכרס
סוי כו מוצור זס יסיה כפס עלא לוגמיו וסיונו
כדו מוסלכנו לדד אקס יורא' מלא לוגמיו וסוי
רובו על רכועית מוד ס' אופ יורא' מלא לוגמיו וסוי
לא טעס סמקס וטעס א' סמסוכין כמלא לוגמיו
יסא וסענין כו סנס כסוד סרונני סטופס סוי
הזדיק ססוי טעס טעס כמול וכאמת כו סמסוכין
כלס טעמס ונסנס כל סקצות אמכס אין פקיוס
פכיס מצטרפת למלא לוגמו ולפי כו סנה מאמר כו
ספסיה סוי כסוד ספס אין הלסיוס פסס מוד ל"ס
עליונוס פכיס אין מצטרפין כוס למלא לוגמיו פכרו
כככר כו סעיעור סוי כדו מוסלכנו לדד אקס פכיו
ווראס כמלא לוגמיו ולכן אין פכיס מצטרפין ומכל
פקוס מנה מן סמוכמר פוטעמו כולס כו כן כל
סעופס סס ככיס מאותו ססוד ויס אומרוס דכיון
פכין כולס טעמו כמלא לוגמיו יסאו דקטיוס כלס
מצטרפת כקצת לכפועור לפי דכמר סכאס אוליכין
מלאמר כו לענין סווחוד על פקיונו יוני סכל ככיס
מכנס אף על גכ כו לענין סקסיה עצמה עוכרס
כקצת מן סככרוס כך אס בין כולס ימנא פקיוס
מלא לוגמיו יסאו מפקיוס כלס מצטרפת דוגמית
הכאס סככרוס למעלס וכונן סדכר וסגלונכיס
סוכרוס פסל לא טעס סמקקס לא יסא וראוי לסיק
לכרכוס כו כן סוי למעל' אס אינו טעס סמקקס
סכלס אינו יסנא ואינו כודל פמכס וסכן וזוקס
כקיונס

פקיונס אכל כמאר סככרוס סעצונוס כום מודיס
הגלונכיס דכני כטעמית אפר אכל כווסר פרמט
פכנס דף ר"ן ז"ל מאן סיכלו לא סיכל עילאס
פנימאס דמקן מתקמא בלא ממן מקמקין למאן
דמיו לאתקמא איך מתקמקין לוס כססוי סיכלא
כקדמיתא אפתמו פרעין וסר מפסחא סמימא
אמתקן ופסס פמא' לסטר דרוס כדון על כככא
רבא כססוי פמא' ואוררו כסעיינו ובמקונו
זאפטטר כעטרא דקדוקס וכנ' מוד כככא רכא'
אפטר לה ואסיד לה סיכין לס דלנו סונס רככא'
לא וכלין לאמס כלל אכל כיון דאזערית גרעס
ואידי נקודס סול כדון אקדן כו סמקין לס לעילא
וכנ' כדון ססוי עמודא דקיומא כאפטעית אפתכר
כהדס כככיוו דמקיון ככיומו דסיכורא מלא כדון
יסק יעקב לרסל ככיומו דמקיון מתדקקן לא עס
דא כלל פירורא עד דכקטא כפמן דעיונוגין כקא'
זאוס וכעילא לפקדא לסילסא מתככנן כלסו וקראן
לס מוג סכלא קיומא ככוד ככוד וכו' סנס מכוור
מעכרו סמא' מסו ענין הקיונס ומו סוי סמקקס ומו
סוי סטופס ולכן פסל לכה כו ככל ענין פכרין כום
סמקקס וטופס מענו כמלא אס אורס סוי סמקקס
וסיס כסוד ככנ' רכא כו סוי סמקקן סכלס כמלאס
נטופס קמט מע"ס וסיונו פמכקני ואס סוי כעל
סכית לו נאס לטעוס: סקדיקס וקודס פוטענס
ספסוק דכוכור וכו' לא נעלס מעין כל קורא ענין
סקדוקס ממא' סקדוקס כו סמקוס פמקמקין כו סכלס
סוי כעלס ועליו פכינו סיוג לסכמס פקיוס כו
סמכיל סככמס על סככס הנממי סוי סמקקס
כמ"ס גס אויל מסרית סכס יסכב וכן סוי למעלס
סמכיל סככמס עלונכס סוי סמקקס וכלאיתא
כווסר פרמט פלמט דף קמ"א ז"ל ר"ס פסס סכמס
כמון פרנס וגו' ת"ח כמכס עילאס פקיומא רכל
סמקיון ולא אמירעז ולא אפגלייא כאל' לא ידע
איכוס ערכס כד כעילא לאפטקטא אככרסא כרוס
דעלסא דאסו וכו' כדון סוי מודא לאפטכרסא כלל
כמאלי דלא אפתעז לכר לעלמין וכו' כדון מתמך
ולסלסא איסו סוז דסל לנו כמאלי איסו דלא
אפתעז לעלמין וכנ' סכס מוככר מעכרי סעלמר

כו למעלה סוי כמאלי סוי יך סכיס אפרס
מקמקיס סכלס כאמור אמכס סדכור סוי כמן
כמ"ס סכן כמן מלאמד ולכן אס סמקקס סגמנו
קודס פוטענס ספסוק דכוכור כמנא סגורס סעכר
למעלה סלולס ולכן סורר ועכרך כורא פרו ספסן
כדו לסמקין לס סקדוקס מאותו סורס פלין סמממר
כעככוו פגנס פס סעכר לפי כו פס סכל כמאלי
אכל אינו סורר ומקקס לפי כו כענין סקיונס לא
פסס רונס כלל: לא יטעמו סמסוכין קוד' פוטענס
סמקקס כו סנס סמקקס סוי כככא רכא או כעל
סאקס וסמסוכין סס כסוד סקצונס וזין יסכן כו
יטעמו סס קודס פוטענו כעל סאקס אס סס וקוקוס
לכוסו יפעוד מענו לכוסוס פכידס רוקני' או פגמוס
וסענין כקיונו כו לא נעלס מעין כל קורא כו אין
קדוקס פפוס מעמרה ולכן כל ספירס סוי כלולס
מעכר ונעכא כס כמכס מלכו' כמו מכתככר כענין
עמר מלכו' דר"ס ואמכס אס אוקס סכוסו הנממיוס
דוקניס או פגמוס יתן עכוס פלו לתוכס אכל אס
איכס פגמוס רמאוס לקפוס קודס וסענין כו ימנא
באוקס כוסוס סרונכיוס סוככרוס דוקניס מער כו
לעולס סעדה סאכרונכס לית לס מנמא כלוס וסרי
סס דוקניס ועוד סס כקראוס פגמוס לפי כו סוכר
לכדו אינו כקרא אקס כלאו כווסר כו כדכ וסכסוי
לסיונס כלי אקס כקראו פגמוס מארו דמקין ולכן
ימנא סככוסופ פכידס סס פגמוס ולכן לא יטעמו
עד פוטענס סמכרף אכל כאמר יע לסס כוסופ יין
מאינו פגמוי חס ימנא כאמר אימא עילא' מתפסעס
כמכס כלאו ככיונו אימ' עילא' עד סוד אפתעס
וממנא כל סיון כו סס סוי יין סמממר כעככוו
ולכן כאמר נמך ככוסו יין דאימא פלמיס סס ולכן
רמאוס לקפוס קודס מפתס סמקקס כאמור: אין
זרף למקין מכוס סמקקס סוי סכלס לכוסוס יין
פלכני סמסוכין סס סקצונס כאמור אלא אס כן סוי
פגמוין כככר סממור ססס כסוד סלרס לכדו סלס
זרף למקין לכל אפר ואמר לקין סכוס פלו כאמור
כדו פוטענס כלס מכוס פכיונו פנו על סמקקס כו סוי
כום פלס ומלא כככ' וקראן לס ככוד ככוד כאמור
ואו פמככרוס וכר ונקכס ונעקס סיסוד:

מקרא עמנו הגדה מן מן המים אין להם עסק בלימוד משכן המעבדה שנתעל' למוס הוא מעשה מים מים שולכים למקום טמא עם מים אין ממעמין הלכ לכך נאמ' ויין ומאחר מאין עם ויין למתו בשבת שאר ממקין מקדשין עליהם ויש אומרי' מאין מקדשין דלסראת כלילס לא יקדש על הפקר אלא על הפק והדומה לה הוא סלכס וכבקר וישר טוב לקדש על הפקר מוכרך עליו שכל קודם המוציא היינו כי כל דברי התורה מעממים ואם מוכרך המוציא כי סנה הפנה מוציא האדם מדי דפיו אס' כי עון עמל' הלא כה דברי באש' מאס יכרך על הפק סתם היינו על המורה אין כאן מוס עינו הרענו בכרכת שכל ודברו עמם הם: ברכת ויין על הקידוש פוטרת ויין שבתוך הסעוד' כי ויין על תורה עיתקתם האדם בו פותר ויין שבתוך הסעודתם דאף עג כי הסעודתם היא מנהג מן התורה אין אדם קונה עלימות בזה בעצם אדם ואינו עשן כרכס לאתוריו דכרכ' סמוון פוטרתו כיון שהוא על סכום בין מאינו על הכום: ועתה אמרתי גלגלס אויך על דבר אשכ כדיונים אלו וכך הוא הענין אין מקדשין על ויין פירוש רע והוא מיועד על מאמר סכל' כידע מקדשין סכלס למעל' וקורים לה כבוד כבוד כמס' ונכסלו כלו אומ' כבוד ולכן ואחר אין מקדשין על ויין פירוש דע כי סנה למעלס בסוכל זה מקדשין בו סכלס הוא על ידו היין כדאיתא כווסר פרשת פדומס דף קס"ט ואל רוב ברכאן על היון דאיוסו ספרס למעלס כלל על ססוא ויין דאיתכטו בעכנוי תדיר וכגון כך ברכס קרמאס דאיתון עכע איוסו רוא דיון ויין עכוד פרי כין לעיל' כין לקפסא גפן כטול כלל ואפיק אויבא לעלמא ואפערו דמוס עמאלל אוסו דכעוב עמאללו תמס לראמי ולכר וומינו ספסכני וססוא אילכא דמי' עכיד פרוין ואויכין כלת פדוסא דא ודא אויבא ברכס קרמאס דכלל וכו' ולכן מפני כו ויין סממבר הוא למעל' אכל איתא עלואס וכו' עמקמס סכל' כלאו ולכן אין מקדשין על ויין פירוש רע כי ויין זה הוא כבוד סטרא אפרס מלסס ריש רע כדאיתא כווסר פרשת מנל לילית אפרס מטינפט פרוסר רע דורקין כס כלכיס וממורים מעיס וכו' אף על גב

דרימיה וטמיה סמרא עמורה על סקדוסה כסוד עמאלו ססת לראמי מאחר כי עכדכר נמכ' כו הדומס לסטרא אפרס אין מקדשין עליו ולא על ויין מבר' אפי' אילוכא ללא קפדין אגליו ממוס כוס אכל ויין מבר' הוא כבוד גליו סכורס וממנס עמאקוס סטרא אפרס וזה וכו' סיכס סנטול' כבקר כווסר כעקמו: ויין מבר' מקדשין עליו סיונו עמ'ס כיוס ססוא כרס סמור ענו לה ונאמר עורס דרכס לכיו וגו' דסיונו כי לעפיד אוסו גפן סנאמר כס סורי סגפן ככרוס דורך אוסו סקכס ועוציא סיון עכעכס כבוד אס מוציא וקר מוולל ככו ססוס ומקדשין עליו כי יוסס כבוד אור מזור ופכס למעלס וסוקס ארס סעליון ארס דקדוסה אככול על עככיס וימקדש עליו סיונו עג כווסר פרשת בלק דף קס"ט ואל וכגפן דא אוסי גפן דאקמטודגא כקודמא כגון דסטרא אפרס אפרס גפן ככרוס ועככין דילס קעין איתיון לכא כעכין ככלכא אינון עככין אפרין סורי סגפן ככרוס אכל גפן דא ככיו וכגפן ג' ססוא דאקמ מורעא סאי דכל קדישין טעמנו מיכס סמרא עתיקא וכו' וססוא גפן כד עמל לגכס אומיטס פלפא כעכין ואינון סלת דיוקנא דאכסן דאקמטעל כסו ולית קדוסה אלא כיון ולית ברכתא אלא כיון בלשך דאית' ערבי כיוס סוא כפורס ככל' דאקמטעל ועאלת כרסומו כדמוס וכו' כדיון עלתס ככס סליקס רסיעו לגבו דורס ועריות לגכס ולאעלא כרסומו וכו' סכס מוכאר עינו עמ'ס וכגפן עלמס פריגיס עמס נאמר ואקס אפ סעככיס ואסמס אוסו וכו' כך ארס דקדוסה סוקס אככול על עככיס מקדשין כבוד סכלס כלאמו ואומר עליו קדוס סיוס עמקמקין סכלס כלאמו: מקדשין על ויין עכפי סככיס כו סכס סוא דוגמל לכלס סכס' סכיס כלאו כתיקוניום ויין נמצא כפוס למעס והוא מנהג ספסדין נותן לה עסוד סגכורות אס יוסק עס קממין עמורה ככוס דין אעפי' כן עקמקין עליו ועל ויין כעפולי סככיס אף על פי עמס כו ממורים סיונו ע' כווסר פרשת עלת לך כעפולי דסאי יס אויבא רפס ועוט דבר וכו' קכא סככליפס סכס' למות כמו כן ומנל ככלל סיון ססוא כמית אלהים סממורים מלסס סיונו אלסיס

אלהים אחרים כאמר הם עיון ככללים למעלס ואינם כגלים מקדשים עליהם ועל ויין סמור הוא דין כמור סיונו סוד עמאל' סמור אלס סוא לא מלכס ואיתא בלדרא רכא ומדסמך אפסמוסן וכו' ועל ויין עמקו סוא ע"ס כווסר פרשת וסידך ר"ע ואל עמס ואמר מהאוכל ואל מאכל ומעו ואל עמקו סאי קרא אסמכסא אוס לך כיוס מהאוכל לא דיוס דכתיב דיוס אוכל למככע כעמו וגו' ומעו יאל ממקו דא יתק דכריך ליעקב וכו' מו אעב דכלל הד ומעו אלמלא מוקפא דיוניא קמיל לא נפק דכס מאן דכס דא פורס עכע"פ דכתיב ועמקוס מדכס וגו' ולכן נאמר ועל ויין עמקו ועל ויין דרימיה הלא וטמיה סמרא ססוא ממטרא דקדוסה ועל מנהג לכרוך ויין טוב לקדש עליו כלאמו: מקדשין על ויין לכן כי סכס מורס על ססוא וישר דין וסרמ'ן פוסלו לקידוש אפי' כדועכד אכל כמדליון עליו וישר טוב להכדיל עליו כדו לסככיס ססוא עמורה דאקמ מטטרא אפרס כטמירס כנוקכא דתפוסתא רכס ועמס ונלכס כמ'ס מלנוס בעלום ולכן יוסס מככיס אוסו על ידו סווק ויין זה סלכן ממטרא דקדוסה ומככס סעולס כככרס ראמוס: ויין מ'ס' אס' סוא סוק דדריעל מד סלת מיא מקדשין עליו מוסו וישר טוב למוגו כדאית' כווסר פרשת בלק דף קס"ט ואל ססוא ויין דמקין ליס ועקב מרסין וססוט ליס מעככין דססוא גפן וכו' סנוך עמסרון אפר ויכא לו ויין דארמי כיה מיא כססוא ויין אס לאו דארמי כיוס מוא לא ויכל למסכל וכו' וסכס ענור מוכרי סמאמר כמס עונגול ענין סמוגה ולכן וישר טוב למוגו ולכלכ קיסא מוגו כדארס כעמ'ס מס טוכו דודיק מיון: עמרי ויין או סרנכיס מנתן עליהם מוס וסס כמו ויין עיוקין כמי ססוא כבוד סכלס כוונן עככרס וכענין ר' יעמאלל ספסכיס סכס מלא כמנל' לה כפוליס וסככיל אוסו וכו' עד כנדע כו מסיכס סרעכ כעמו כפוליס סיונו ויין עיוקין מקדשין עליו וכן עמרי ויין ומרנכיס מנתן עליהם מוס ונכר ככו ונמלמלו אס ראו לכוך עליהם כורא פרי ספס דסיונו ססוא דוגמל' כורא' מחדס מקדשין עליהם: כעקוס מאין ויין מני דסיונו ממטרא

דכורה יש אומרים מקדשם על סכר וסאר מקדשין מן מן המים פסס ממטרא דספר ואין מעורר אלא ויין ססוא עמאל' ססת לראמי ויש אומ' מאין מקדשים ולסראת כלילס ססוא ממטרא דילס לא יקדש על סמכר אלא על הפק סוא סלסס אפר סוא אוכל וכבקר וישר טוב לקדש על סמכר כי אז מדע יוס כוכר מיכרך עליו ססכל כבוד סדיק סנקרא כל קודס ברכת סיוניא מאס יכרך על הפק סתלס אין כאן עינו ודברו עמם הם: ברכת ויין על קדוש פוטרת ויין שבתוך הסעודת וסוד סענין כקדוש כו סכס כככאר מן סווסר כו כל ענין ויין מל קידוש ססו' ענין עמו וסכרו דמיו' סס סוד כעיקר דרסיוטא וסנה ימנל כו ויין עלפני סמוון על סקדוש סס כעיקר סקדומיס לאכילס ויין סכאענע ספסודס סס כעיקר סכאענע וסכן וכן ברכת ויין מל קידוש סנעיקין ס' דומיס פוטרים ויין סכאענע סס סעודה כו אין סנעיקין מעככיס סוד סאכילס ואינו טעון ברכס לאתרוי דכרכת סמוון פוטרו כין ססוא על סכום כסנערך סכלס היינו סכום כין מאיסי על סכום כלפי סכלס מענרעל עלולס סכרכס עליוכס פוטרת עכל מקום:

ועג שיהיה הקידוש במקום סעורה ובוו סעיפים:

א אין קידוש לא במקום סעורת ובבית אחת מפנה לפנה חשוב מקום אחר שאם קידש לאכול בפנה זו ונמלך לאכול בפנה אחרת אפי' הוא מרקלין גורל אינו צריך לחזור ולקדש יש אומרים שכל שרוא מקומו אפילו בבית לחצר אינו צריך לחזור ולקדש יש אומרים שאם קדש במקום א' על דעת לאכול במקום אחר שפיר דמיו' (ועיין לעיל ריש סימן קע"ח) והוא שיהיה שני הפקומות בבית אחת כגון פחדר לחדר או מאי גרא לארעא: כ אם קדש בבית אחר על מנת לאכול שם ואחר כך נמלך לאכול במקום אחר צריך לחזור ולקדש במקום שרוצה לאכול שם: ג אם קידש ולא

ולא סעד אף יד קידוש לא יצא ל יכול
אדם לקדש לאהרנים אף על פי שאינו אובל
עמם דלדידהו היו מקום סעודה ואף על גב
דבכרבת היין אינו יכול להוציא אהרנים אם
אינו נהנה עמם כיון שהאי בורא פרי הגפן
הוא הבורא לקדוש כקידוש חיים ומ' ויבור
להוציאם אעפ"י שאינו נהנה והוא שאינם
יודעים ואם ערין לא קידש לעצמו יוהר שלא
יטעום עמם שאסור לו לשעמם ער שיקדש
במקום סעודתו: פ כחבו הגאונים הא
ראין קידוש אלא במקום סעודה אפי' אבל דבר
מועט או שחה כוס יין שחייב עליו ברכה יצא
ע"י קידוש במקום סעודה וגומד סעודה במקום
אחר ודוקא אבל לחם או שחה יין אבל אכל
פירוח לא: ו ואם קידש בכיתו ושפע
שכנו ושלחן ערוך לפניו יוצא בו דשפיר הו
מקום סעודה וכגון שנתכוון השימע לצאת
ומשמיע לחיצוי: ז ויש אומרים שאין
מקדישין אלא לאור הגר: ויש אומרים שאין
הקידוש חלו בנר ואם הוא הנגה בהצר יוהר
מפני האויר או מפני הובובים מקדש בחצר
ואובל שם אף על פי שאינו רואה הגר שהנרות
לעונג נצטוו ולא לצער והבי מסהברא:

אחרי שודיע ענין הקידוש כי חייב האדם לקדש
עצמו בעולם היום כפי ששאר קדושת
שק"ה עליו וכו' והיום עומד דנוקנו מ' ונקדשתי
במך בני ישראל ועוד כי מעלת רגונו כי מוסף
שכריאש נקדש לעמית דורס בתחמונים כעמאל
בפסוק מתהלך בגן ועל ידו המקדש עצמו כעמק
כי כן הקדושה שורט עליו וסיונו עתה ענינו אפרי
מי שעתו כתורה ועומה כפי רוח ליוגרו דסיונו
תתלוטבוטא ראשונה כי אז כל העם אשר בעשר
יאמרו ראיתם עלונו עלתה תורה מה מעמיו כאים
אפרי מי שלמד תורה ועלונו כאלה ונקדשתי בתוך
בני ישראל ועוד כי שקבה עמם שכונתו עליו
ועמם רצונם עומד דורס בתחמונים ובכך עומד
כפי רוח ליוגרו ולכן אפרי שודיע כי זה ומלא לאדם

לקדש עצמו טור וסגור סתים אחר מתקדש בו
והיה קדש ולכן אחר תבד כי אין קידוש לא במקום
סעודה דלע"פ כי האדם מתקדש ע"י מקום כי קדוש
ואמר לו עיקר שקדושה וסיה לו לגודו את עצמו
מריכיו אכילתו וסתיס כעבור כי זה היום עיקר
לכל הדבר רעים סגסיה לישראל וכבר אמרם תורה
וישמעו יתורון ויבטעו ויטעום אליו עמם ויככל נור
ועמיתו ומכל עכן אם מרבה רעים לאכול ולספות
ועל אודות הרעה הנדולה אם מרבה סעודתו ככל
מקום אין קן לרפתו סקסה מעלה עליו סכתוב
כעובד ע' ולכן סהיפך מוכן כי סהרס ספורס
עצמו מדרך רעס זו קדוש יאמ' לו וסמנס אף על גב
כי חייב אדם לילך למעוטה מניס אמנס עס כריך
לסו' וסוד מלכר תועס ומענין קלות ראס וכונס
מן סדכרס סמגונים סמנאס כבית סעמס או
ימנא כי סקדוס תנדק לסונו עצמו ול סעס מורס
באכס יתירס על קדומו וסיונו ע"י אין קידוש כל'
עלילא אין נמנא וסתרס ענין סקדושה כרס
לעין כל לא במקום סעודה על מנוס סהרס סמקווס
סקדושה עס עליו נלמ' סמס עיונו כרסו כלל מל
כוסר סעמס כלל כי סמס סמיו מתכוון להענין
אור סכנסס על ראסו על ודי מעס סמק' עמן טוב
ועמיו עיונו עס קלא יכר ממונו ולכן ערבה עמן
סמנס סמיו וכוסר על דרך זה וככית אסר סעכס
לפנה סמיו מקום אסר סלל זה דכריו כפסוק ודי ס'
היפס אל אליסו כי סהרס כל אכר סעוסה כו מנוס
קכוסס יקרא אכר רוקני עב כל סהרס כקרא
כלי לסער את עכנס ולכן סדקוס כקראס כלי ס'
עכאמר סכרו כוסאי כלס ולפיו כי סכנס סול ס'יס
עססלס ויקור' את סניסס עלכן נכנו לו סורוס
וסלתיס וסקוס וסר כך סמס מ' ככיא סעכל
וסלסרס אל סכסלכך סירסלו סול מכלל כלי ס'
ונקראתיו ס' ולכן כוף ארס זה כקרא' כית וכסווס
סקווס סמנוס ככרסס עלו כל אכר סול סתק' ס'
ולכן מופנה לפנה סמיו מקום אסר סקדושה עצמו
לאכול סעודת מנוס זו וסדוסס לה כפנס זו ויסלך
לאכול כפנס סהרס אפילו סול טרקלן גדול אינו
כריך למור ולקדש בו ככר סול מקורס ו'א סכל
סרוס

הרואה מקומו אפילו חכית למר אינו כריך למור
ולקדש ר"ל כי האדם סמכונכדעסו ורוס מקומו
סכנסו ראסנס כמס' סמס עיונו כרסו סל
לאמרן כי לעולם מתכוון לסעודו אור סקדושה על
ראסו ועוד מתכוון ורוס כעיוני עכלו מקומו
סכנסו כגן עקן כמס' כל אלס יע' לו סלך כגן עקן
וסלך ככסיס וכס כוטל סלך וסלך סכרו ככ"ע
עכאמר לכן כרנס עמס יירמנו לא וכס כוטל סלך
וסלך סכרו ככוסס עכא' ועמס סכרו סכרס ולכן
סרוס מקומו וס סמיו ככ"ע ע' עכסנינו סמכר
את מקומו וסעמס כסלך סרוס סמיו מקומו וס
סלא יכר עטבו ולכן קוכס מקו' לסעמסו וקוכ' ע'י'
לסורס ולסעלס קרו' מבי' למר גס מקום לסעמסו
כי לא סמיו נדעסו לראות דכרס גדולס כענין
סככס ס'ר' מכות וס למר סיונו סממס ורסרס כו
למר וילכוס למר מות וסול לקכרו' וכל וסירסרס
זו ככנסס גס כלסס נכמו למרות ס' אינו כריך
למור ולקדש כי סקדושה ראסנס לא ססלך ממונו
וע' אומרים סלך קדש כעקום אסר על דעס לאכול
במקום אחר דסיונו עקדס עצמו כעולם סוה על
דעס לאכול לסמיו ככ"ע כרסו סלך ולסס אכירס
עסיר דמיו וסין זה כ' כעכד סעמס ע' לטול פרס
לפיו עסול לסמיו ועוד מקדש עצמו על דעס לאכול
לסעכס במקום אסר וסול סיהס ככיס סמקומוס
ככית אסר כגן עקן סיונו סלך וסלך סכרו כגון
מסר למר וס סמל עלו וס סר סכרו או מליגרא
לארע' דסיונו עקום גן עקן עליון ועקום גן עקן
ססמון ספיר דמיו: אס קידש ככית אסר על מנת
לאכול עס ככית סכנסו סקכוס לו כגן עקן וסר
כך נעלך לאכול כעקום אסר לוכוס כסלך סכרו
כלמור כריך למור ולקדש כ' קוס סאוכל עס לפיו כי
כריך קדושה כוסעס לסעקדס סהרס לקנות סלך
סכרוסס כגן עקן: אס קידש ולא סעד דסיונו
כיססיג כעכמו קדושה ולא סעד כענין אכולס
על תורה כד' סעל לכך סס למס כמס' סל סול סתא
כוונתו ללכא כלל אף ודי קידוש לא ינא לא סעמס
עליו קדושה על ודי מעס מכלו ודיס כסורס
עסר' ענינו אין כור ודי סעל ולא עס סארן ססוד'
סרוס

יכול אדם לקדש לאהרנים כך ענינו סו מתלמודו
על אסרן אובל את סכרוס ומכרן למורס ולכן
ואמר יכול אדם לקדש לאהרנים סיונו לסריך ככיס
אדם לסכונת ס' כענין סרובל ססול מכרוו וסומר
מאן ככיס ס' סו ימיו לככיס ועל ודי סמנאס זו
כוליס עלמא אמו לכווס ועוסי ססר סלס ומרסרס
לסס עס' עי סהיס סספן וגו' כמור למוכך מרע כך
יכול אדם לקדש לאהרנים סיונו כולס קדושים אעפ"י
סאינו אוכל עמסס זאך כמטרף עמסס כעמסס
לא כל אסר ענ' לעצמו לדודסו סו מקום סעודה
מסר סלמיו לסעוס מרס ומנוס וסע' לככרבת
סיון אינו יכול לסוסי אסרוס מדי דועס סן סעון
אס אינו ככנס עמסס להיוס סלמור ככרס סול
סיון ככוס ונקו מן סעון אמנס כיון דסלי כורס
פרי סגסן סול סוכס מקידוש סול סכר סלל כו
ענין זה סול לסקן עון אסר סרסון סלכל מען
דעס כע' גפן סוה סכאמר עככמו עככו רסק
סללו סכיו' וילס לעולם ולכן כורס פרי סגסן זס
על סכס סול סוכס לקידוש וס כקדוש סווס דמיו
ויכול לסוסיס מן סעון אף על פי סאינו ככנס
עמסס וסול סכוסס וודעס לקדש עמון וסול מלמד
אור' לסוסיג ולס עקן לא קדש לעצמו אעפ"י סמלמד
אוסס כדרך וסר סלל יט' גוס עמסס סלמור
לאדם לטעו' עמססו כלוס ע' סיקדש עצמו כמקום
סעודתו כי זס סול סמכסן לאדם: כככו סגולוס
סל דאין קידוש אלא כעקום סעודס מכסן זה וסיס
אפ"י אבל דכר מועט עס או עסס כיס עליון סמיו
עליו ככרס יסל ודי קידוש כמקום סעודה כלל וגו'
סעודתו כעקום אסר אס ינו: רוס לאכול ככרבת
אנסיס ודוקא אבל לסס על תורס או סתס זן על
תורס עכאמר למור כלמיו ועמו כיון ומככיס אבל
פירות לא סיונו פכרסות למכנס אין כוס כס
לקדש עצמו כסס: וס קדש ככיתו ועמס עככו
זס סכגון סלרס זס עקדש עצמו על ודי תור' ועמס
ועלסן עקן לפיו כי כגנס סול ס' ס מתרס כדרך
זו ולכן סלסן סרומו על גן עקן ערוך לפיו עסני
מעסו וכס כדרך סלונס סלרס איתו קמיוס
עס מעסו לך קמיוס למור יסל כו מן עקן דמיו

הוא מקום שבו לדידיה וכוונתו שיהיה שבת
מדי שבתיו על ידי דרך זה גם שמעמיש מתכוין
לסונוא דאי לא תימא שכי הרי באמר וסגנע לכת
עם אלסך כי צריך האדם לעשות כפרה שיהיה לעשה
אם כונתו לעשות תורה ועצות כפרה שיהיה לעשה
ולמדו אחרים ממנו ושיינוי עסקוין לסונוא אחרים
מהעונות שנתעבא בידם יום אומרים שאין הקדמין
אלא לאור סדר עד הכדקס כי צריך לכדוק לאור
סדר סיפוט ומיפוטם בכל אבר ואבר עכו כמספאל
יחס מוקיסו פניו ה סקור אמר לפניו רבם יעורתי
על כל אבריהם כי וכל מנאפי אבר שהכעמתי
לפניך כן כך צריך האדם לעשות כמספאל לכדוק עי' נר
הוא מעשה המנוח שמעורר כס סממיה נר ה'
במפת אדם שופט כל תדרי פתן ואמר כלותו לכדוק
ולסונוא את הטומאה לפון אחר כך מתקדם דהיינו
מור מרע ועמס טוב ווע אומרים שאין הקדמות תלנו
בבר דאף על גב כי לא יעמס מיפוט כעממס סרע
דק קמא עמוקא ברבי יוער כפורה וכמנוס
מתקדם ואם הוא נכסה יותר בסדר כדל' ככמספ
גם כלמס נפטי לתדריהם ה' ונכסה מן ספמלס כמס
ה' מפני שאורו כי גם נקרא אורא דארעא דוקראל
מסכים כיוסו הכרעה אנלי בנין סלומע בב' ה'
לפי כי עתידותי כתי ככמייית להיות קבועין בארץ
וקראל סיינו אורא דארעא דוקראל מסכים ולכן
זס נכסה יותר כוס או מפני סוכוכין סיינו מתפאל
בפ' וכוני מוט וי' דר דועס לוכוכ ויוסכ על מפמתי
סלכ ווס משיירא מוכוכ וס הוער מלא ימטיא אותו
ולכן סולך למס לקיים מתפאל אס טבע כך מנוול זס
מתכסל לכה אס אכן הוא מתפ' נן לכן מתקדם כמס
קונה קדושה לעמנו ואוכל עם מלמס סתורה אפי' ע'
סאינו רואס את סדר כמס' סתכס עיינו כראתו
לסתכוכן כאלו כר סדולק על ראשו לסדמות לבסן
בר צונוס ססיה כר דולק על ראשו אינו צריך לזס
מסדרות לסונג כמנוו כי מתסייב האדם לסתכוכן
על כר סדולק על ראשו כיו לסתפנג כס לגולס
סכא ולא לגצר ואדם זס בל לגעור כמס כיו
לסתפנג עם לעמוד ואין לו צורך לזכור סדר אחר
עליו וסכי מסתכרא :

ובאשר ניתן לכ להסתכוכן על עיקר דיני הלל
ופכס לעמלס סכי קאמר אין קידום
אלא כעקום מעווס אף על גב כי אככי סגדתי כיו
סקידום מתקדמין סכלס הוא למעל' כמס' וכו סכלר
כלו אומר כבוד כדאימא כמאמר סכל' עוד אגיד לך
כי אין קידום לא במקום מעווס הוא סדכר סנוכר
בווסר פת כלק דף ר' עזל קאנא עכטרא מאימא
כד איסי מתעטרא נפקין כעטראס אף ויתן ספרי
גליפין בתכטיסא וכד בעא לאראוגא במלכא
מתעטרא כמד עטרא דארעא גונון וכו כד מונוב
מלכא כעטרוניא סלקא עטרא דא וסיב ברעא
דעטרוניא וכו כדון אימא בלמיו כגיד מתכך
עילאין סדר וקכע לון כססוא עטרא וכו כדון
קלא אמתע ככולסו עלמין צאכ וראווס וכו'
סנס מכואר מדכרי סמאמר כו לעת סימנ' כד
עודווב מלכא כמטרוניטא כיון סלקא עטרא דא
ויסיכט ברעא דעטרוניא וסינו קדושה סממכט
לס מלמעלס אס כן מוכ סמכול וקדע ממוצ' דכר
זס כי אין קידום אלל במקום מעווס דאף על גב כי
כסוכל עליון מתקמין סכלס וקורין לס כבוד ככל'
אין עיקר קידום אלל במקום מעווס כד מונוב
מלכא עם עטרוניא או נל לסס מלמעלס קדושה
עליוס וככית אחר נמי מפנה לפנס דסיינו כצולס
סאינלות עמנו סנקרא בית מנאמר כמכעס
כטוכ כותיד אפילו מפנס לפנס סמוב מקום אחר
מס קידום לאכול סלמס אחר הוא אוכל כפנס וו
ונמלך לאכול כפנס אחרת אפילו הוא טרקלין גידול
הוא עולם סאינלות אינו צריך לסודר ולקדם ואימא
כזוהר פרמס כמדכר דף ק' וזל רבי אלצור מאיל
לר' אכיו אל סיונא לזוגא דויסודא מנין אל כרי
אף ע' דלוקימנא מילין לכל סטר וסטור ואיכדכר
סכא מלס וסכא מלס סיונא דא כקוט בידך וסכי
הוא כעין סמרא דמדכמא דסנן ונל לו לקרן
דרומית מורסות וכו' אל וסל לא יוכל עד דעקכל
עליוס כר עם עול מלכותא קדימא בקדימא וסייב
עליוס עול דא אל בלא אמנא לך דסא ונל לו לקרן
בקדימא וסל ודעס דלא הוא עול מלכותא קדימא
לכמר דרומית וכו' סנס מכואר קדכרי סממכט

כי סכלס סנן קרן הוא מתקמרת ככל פנס ופנה
כפנס דרומית מורסות וכן כמורסות כפונות וכו'
ולכן הוא אומר מאס קידום את סכלס לאכול עם
כפנס אחרת מאלו ונמלך לאכול עם כפנס אחרת
אפילו הוא טרקלין גדול הוא עולם סאינלות אינו
צריך לסודר ולקדם כדאמרן ווע אומרי' סכל מרואס
מקומו אפילו מכית למס דסינו עכוס סלכס למסר
הוא סכלס עורס סממס אינו צריך לסודר ולקדם ווע
אומרי' אס קדם במקום אחר על דעס לאכול במקום
אחר סלמס אחר הוא אוכל והוא עסינו מני
סמקושות בבית אחר הוא סכלס כגון מסדר למסר
וסס מט' מדריכטן וכן הוא אומר ואל סדר הורתי
וסס מוד עם עמניו סמדר וספרוודור או מאיגרא
לארעא דסינו כסוד אומא כדאימא בפ' עליס כלך
לגבו לארעא הוא סכלס כסוד אסמר קרקע עולם
סוסיס : אס קידום ככית אחר עם סכלס על עכס
לאכול עם לסס אלסיו ואחר כך כמלך לאכול במקום
אחר ככרוס צריך לסודר ולקדם במקום ערוס
לאכול עם : אס קידום ולא ספד אס לא נעמס סיומוד
אף ויו קידום לא ינל וכול אדם לקדם לאחרים וסוד
סדכר כדאימא כזוהר פרמס וינל דף קנ' וזל ווכא
יעקב מן סמס כערכ דא ת' קדימא ופנא לאס
לארעא לך פמוס גרפאי ולרוואס לך כככוכון
עילאין וכו' כיון דנקטא ליעקב פמוס גרפסא כדון
ועככ עמס כליסס הוא הוא דמקום מכלל הוא
דכל כרכאן וכל קידומין נפיקי מתמן ועקב לא כתיב
אלא הוא מאן דאממו לאתערא לגבס וכו' וסנס
מכואר מדכרי סמאמר כו בעלות ת' ימראל אכל
אימא עילא' מתעורר סיווד צליון ועככ עם אימא
עילאס עילא' הוא סיינו אכא עילאס כע' מאן
דאממו לאתערא לגבס ועל עיקר וס יאמר סדון
יכול אדם לקדם לאחר' סיינו ת' סנן אדם כמס' ה'
ועס עם כיו בג' אדם לקדם לאחרים כסוד אכא
ואימא לסודר סיווד מלמס אפי' סאינו אוכל
עממס כמאמר אכלו רעוים לעילא דלדידכו דאכא
ואימא הוו מקום מעווס למעלס ווע' כו ככרכס
סיין אינו וכול לסונוא אקרי' אס אינו כנסס עממס

לפי כי סיון הוא יונא מאימא עילאס יין סממוס
כעככו ולא יסכן לברך אחר על סיון אס אינו
כנסס עממס אינו וכול אדם לסונוא אקרי' אכא
ואימא כו מסס כמסך סיון כיון דסאי בורא פרו
סגפן הוא מוכס לקידום כו סנס אימא עילאס
עממייכא לפקן סכלס עמוד הוא סגפן מלא' ועקוד
גפן זאס מנאמר ויכן ה' את סלע אחר לקס מן
סאלס לאמס ויכיאס אל האדם סנס כו זס הוא
סוכס עליוס לקדם אותס וכדאימא כמאמר הקודם
וכסוכלו כלו אומר כבוד כיכסכל עליון מל אימא
עילאס פמן מקדמין למאן דאמטריך לקדמא וככן
קראן לס כבוד כבוד ולכן כיון דסאי בורא פרו
סגפן אינו כמס' ברכס עוון ספסול למטס כדאימא
פרמס קרוסס לא במקום עליון ספסול סוכס לקידום
כקידום היום דמי כאלו ת' ימראל כנסס עמנו
ויכול לסונואס לאכא ואימא אפי' סאינו כנסס
עממס בלמס עם סו וסאינו יודעיס אחרים
אלו אכא ואימא אין יודעיס לקדם לעצמן כסוד
וסארס ווע אלל על ידי ת' סמלמד דעת מעולס
אנלס כסוד אור סודר וסס עדין לא קדם לעצמו עם
כלתו ווסר מלא יעמס עממס מאימו וסוד מלאסור
אולטעיס עד מיקדם ת' ימראל במקום מעודתו
למטס עם כלפנו : כככו סגאינו הא דאין קידום לא
במקום מעווס אפי' אכל דכר מעמטן סלמס אחר
הוא אוכל אוממס כנס יין עסייב עליו ברכס כסוד
ממאלו פמט לראמו ונל וידו קידום במקום מעווס
וגומר מעודתו במקום אחר ודוקא אכל לסס כסוד
סלמס אחר הוא אוכל או עמס יין ססוא כסוד
מסיתי ויכי אכל סיווד דסיינו כסוד מיכוכא : וסס
קידום ככית עם סכל' זממס מכונו הוא אכא עילאס
ועלמן ערוך לכנוו הוא אימא עילאס ונל כו
ועמיימד עם אמא דמפיר פיו מקום מעווס עם
וכגון מנתכוכון סמומט אכא נלמס כו למעלס הוא
סוד סעמיסס וממייב לסונוא דאף על גב כי ת' ת'
ימראל לא עלס למעלס לסודר סיווד סקול כלככ
עולס למעלס וגורס סיווד וסמסר כו זס יוסס מוד
ספסו' סקול קול ועקב ל' כי סקול מלו עממס יוסוד
למעלס וסיינו על דרך מעמס סמומט' כי כאמר
כא' א' I 21 א' אדם

אלם סגמיו לומר כמורה על ידו הקול העורה
למעלה ונפסקה שיימוד על התן וכלם כך יעקב
הרומני העליון על ידו קול הוא קול על תורה שאומר
סקידום נעשה היסוד עליון בין אבא ואבא כדבר
האמור : ים אומרים שאין מקדמין אלא לאור סדר
זה ענין כי שלא כודע כי סדר הוא כסוד הכלם
וסאור כעמד לם מלמעלה מלכן נצמית כסוד נר
שוא תע בעמאר סל' מע' תרומם כ' כי נר מנוס
אמאי אקרי נר אלא כד מקבלא מבין תרין דרועין
רמ'ס אכרים על'אין ואיסו פתפת תרין דרועין
דילם לנבייהו כדון אויסו נר ולכן יאמ' שאין מקדמין
אלא לאור סדר כדון מקדמין כד נר זה או מקדמין
אופת וים אומרים שאין סקידום מלוי כד כי סדר
שוא פלימוס הנמצא בה כפניו צמנו ואעב כי אינס
מקבלת כסגנון זס קסיוס מקדמת ואם הוא ת'ס
יעראל סכנס כמנר מלה כעורס הנקיס ויתר מפני
שאור סמנפ'ס קס סקרא אור'א דארעא דער'אל
מקמיוס כדו פל'א ותאמון מקס הקל'פוט לול מנת
מקדס כמנר וס ואוכל קס סלסם אקר הוא אוכל
מ' אכלתו יערישם דמק'איעס פאינו רוא' את סנר
מ'הוא עליון לפי סקדנות לפונב כנענו לסיוט עולם
סכלם למעלה ולא לנער לעכב סקידום עד מקסיוס
כמוד נר וסכי מעסכרא ודלוי :

ועו דיני בציעת הפת בשבת ובור'
סעיפים:

א' בוצע על שתי בברות שאוחו שתייהן בירו
ובוצע ההתחין : ב' בוצח לבצוע בשבת
פרוכס גדולה שסמפיק לוי לכל הסעוה : ג'
אין המסוכין רשא' לעשות עד שיטעום הבצוע
ואם יש לפניו בל אחר לחם משנה יכולים
למער'אעפ' שערין לא מעם הוא : ד' סעדה
זו ושל שחרית אי אפשר לעשותם בלא פת :

אשר חכמים סנידולא כנפוס מקמית ליתר'א
כדי פועסקו כמורה ולכן ימנ'א חכס על

אית הושראי ללמוד בוותר ביום סעבת דאלע'א קהו
מקיים מה סמו'א'ו האדם קבכת עת'ל'תור' היינו
בימי סכ'וב כי כמנ'א כו ענין סל'אכס וסמכוס
אמר וכמרת כסיוס סמיוב ארס לעשות מלאכס כדו
לספ'כרנס מענכס כמ'סמיונו סיוכ ארס ללמד את
כנו אומנות ואמנכס כל ענין זס הוא כומי סמול
דאוכ'א מלאכ' אמנכס ביום סעבת כי אן עס מלאכס
על סול מתמיוב ארס להעשק במלאכ כמיוס סיומו
לימוד סמורס מלס לא עכמו אומתו לכך בא סמיוב
זס לכננ'ע עלמני ככרות כמכת דלע'ג כי סכר'וס
כפעוסן כי צריך לעשות ככוד ליום סעבת ככל
הדכריוס אמנכס נס לעי'ן סרמו יוסו צורך ללמד
ללמוד פי עניס עמס סקדכו ללמוד כמול כי סיס
סככר סיונו תורה עמאר לכו לסמו כלממו וסית'א
בווסר פתפת פנכס דף רמ'ד מ'אן דמולול כפיוורין
דנכפ'א וכו' כ'ס מ'אן דמסר רוי'ן כאוריוס'א לאנכיס
דלאן אויכו סגנו' דקליט פליוסו ארס זונס דאתמר
כי כפד ארס זונס עד ככר לסם וליוס לסם אלא
אוריוס'א ול'ס ככר לא סלכס אמת וכו' סנס מכואר
עדכרי סמאר כי ככר סיונו סלכס ולכן יאמר
כננ'ע על מני ככרות כמכת דסיונו מני סלכות לפי
כי כן אמרו סל מיוס סמרכ כ'ה און לו להק'כס
בעולמו לא ארכע אמות על סלכס סיונו כמול אכל
כמכת יהוס פי עניס ודלוי ול'אן דוק'א סלכס על עוין
כי זס אסור כדלקמן אלא לימוד וסכרנ'ס הוא להיות
סלימוד על האדם כיומר כמכת אס אפער וסיס עו
מני ל'טוב לו כמדמ'ס ואגד סאוהו כידו סמיוסן וכננ'ע
על מל ימין מנאמר עמיוו אף דת למו : מנוס לכננ'ע
כמכת פרוסס גדולס סמספיק לו לכל ססעודס אע'ג
כי כמול לא כנין לעשות כן כדאית'א בווסר פתפת
פרומס דף קס'ס וז' ואכר'יד' דלא ימקכס כלע'ן
פל פתוריס דה'א כלענו סמטר'א אר'א סו ורוא
ד'א סלעיוטני'א א' אורס כלענו וסכי אכר'יד' לסטר'א
אמר'א דכסוכ'ן כמ'ס דעמיס תמסר ועל ד'א וסכלת
לפני ס' אלהיך כסוכ'ן ולא לפני סטר'א אר'א וכו'
זהונו כיומי סמול אכל כמכת צריך לענות ככל
הדכריוס וכן כמי לענין סלימוד יהוס פרוסס גדולס
מעס קלומד כמול דף ארס ולמוד כמכת כסככס
יומר

וומר ואס'אל לא ימרוך רעיהו זיוו מעל לנר צעורים
אס מסכר כנף כל אמת מקיים כד סלומר מצט
מעט סל'מודו מקיוו' כידו אמנכס כמכת מנוס לכננ'ע
פרומס גדולס ללמוד כיותר לא נו סמק לזס כך
אס'אל יעו רכנן לסאי סמפ'ת'א ואן מקווימין אומס
ואמנכס כננ'ע פרוסס קמספיק לו לכל ססעודס
סיונו לסצודת סדדקיס לצמיד : אין סמסוכין
דמ'איוס לטעום עד מיטעום סכננ'ע סיונו עמ'אל
מלמו מעס סוסרו כסכרס וכך סוא'א ומר'ארכ אל
סכר'וס וכו'אלו סרכ לענכ'א א'ס פלומדיוס ימיוס
כד ככרול'א עור אלא סקס מטעמ'ס עמאר נו'אלו
מרי זנפ'ן ועמאר כי צריך ללמוד כמכרס כריכס
למאר אין סמסוכין ללמוד כלמס על תורה דמ'איוס
לטעום עד מיטעום סכננ'ע הוא סגדול כמכס ואם
זס לפניו כל ארס לסם מענכס כי סס ורעיס כתורה
ואן כריכיס אלנו ליכ'א עמוס לא מענכס על רכ
יכוליס לטעום טוב ט'ס כל ארס אף על פי כיעדין
לא טעם הוא סגדול לפי כי כל ארס מוכן ללמוד
וללמד כמו פ'אמ' רכומ'וכו סלכו לארס אנו כ'איוס
ללמוד מקיו'ר' ו'ללמד למי סליונו יודע וכן כמי סוא
כנ'ע אקר ק'אל סגדולו קסס יוקכיס סכורות סכורות
עמת ע'ן ססיוס ולומדיוס כמורה אין סמסוכין עס
דמ'איוס לטעום ולומר טוב טעם כתורס ולטעום
מאותו ינג'אקר עס פ'טיצ'וס סכננ'ע ומפרק לסס
סמורס בעולם סוס ואם י'ס לסם עמכס לפניו כל
ארס וסס מענין סמורס יכוליס לטעום ודכר דכר
תור' כטוב טעם אע'פ סצדין לא טעם סוא סכננ'ע
סמפרק כתורס וסיונו כמי מו עמקס מעמס סרוכל
בעולם הוס לסדריך כני ארס כדרך ימ'רס ולקרנן
לפרוס אין סמסוכין עס כנ'ע דמ'איוס לטעום מעכר
פותרס ועכודקס עד מיטעום סכננ'ע סמכרו
עליוס וסלמ'ס לסעול ואם ע' לפניו כל ארס מ'ס
לסם מענכס כי כן הוס כירס תורס ועמ'ס מקמלס
ועל ידי סכרוו סוספיוו ללמוד ולצפות יכולי לטעום
מ'תורס ועמ'מיוס ען סמכר אף על פי מעדין לא
טעם סוא סמדרין אומס : סצודס ו' על סמרוס
אי אקר לעשות כל'א פת ירנ'ס להגיד על דכר
גדול כי סנס אס'אל סכר מנות כסאי'עלמ'א ליכ'א

ונתן טוב טעם כמג' אחר כך דלכנו היא יתירה
מכשלה כמין ומין קמול אמנם כמכת נחית לנכס
ווס יתוס כמשיגת סלולה לפי כי היא טליקת
לנכס אכל בלי' איסו נחית לנכס ווס יתוס סוכה
אחת למס מעודה על לולה סמורא עסעודתא
דיומטא ולפי כי בצניזוס עתמכרים פירן עמהן
לכן צריך לאתנו עמי סלמס כפני סירוס ימין וטמל
כילעילס סוכר כויעין וסנקסס נקשרת כעמאל עוד
יט טוב טעם לסעיר ימין וטמל לאתנו סכלס כסוד
עמאלו תחת לראשו וימינו עתמכני ויין סלמס עניס
כנגד פניו דמאחר כי סס כנגד כנילוותוס כנייתן
סכ'ס תורס לשרא נאמר פניו כפני דכר ס עמכס
ולכן לא ימס אותה וס עלוס וסעיקר כדילסמטיד
סאור עליהס מן ספניס עליוניס כדאיתא כוסר
פרקט וקרא דף טו' וזל אמר רבי אלעזר מאיקר
ימו פניו ומוס פניו כפניו ימו קס דעתיקא קדישא
אל' רוא עלה דאינון ימו קס דעתיקא קדישא
ספניו ככל ספניו וימי עולס דועיר אנפיו אקרין
פניו דאינון עמאל מיקר מוס דלנטריד
למטמו וכ' סנה עבאר מדכרו המאחר כי עיקר
ספארס סוף כסוד ספניו ויתא כס' ער לא סוף
עקל' לא סוף עמניוין אפיו כפניו ועליון קדמיון
עיוו ווינוסון לא אקעכס ולכן ווסר סאל לאיעוס
סככרות וס על גכ וס עגורס למעלס סקדכורא
מאיר פניו מן סכלס סלילס וכונס כקל ימין לעולס
כי כן נאמר היעיון אקד' למנו ואעילו כל סדכרוס
יעיס צריך לעשות אותס דרך ימין וכדי לעשות
ע'ס כמאמר כי סס סוד יוד לכן ענפס כלסס כנגד
ימין כמלס קלמס סתיכות כמכין וסס כנגד קלס
אופיוס יוד ומניס עמר אנכעות עליו ככוכר כעיון
סמוני' כמלק סקוד ע'ס כדאורד ומכוס דיוו למעלס
עס סלמס ומכרך סמוניא כדאיתא כוסר פרקט
פרומס דף קס' וזל כד יסיכר כס על פסורא
למכל' מכרך על כמאל סמוניא מ'ס סמוניא ולא
מוניא דסל כמכ כורא סמייס ולא כמכ סכורא
ענפס ארץ ולא כמכ סענפס ארץ וכ' מ'ט סכא
סמוניא אלא כל מלין דאינון מרוז דעלמא עוליאס
פסירס אסתפרא ס עמקן לאסתפוס דסל מעלמא

נכיו וסתיור' איסו וכל מלין דאינון מעלמ' דאסתפרא
יהור כתי' כסל דכתי' סמוניא כמספר כאלס סקורא
למו היס כלס מרוז' עלמא תתאס אוסו וכ' סנה
מכורא מדכרו המאמר כי מ'ס סמוניא כאלוס ס' ס'
לסגוד כיוסו כסוד ס' ס' אפרונס כדאורד ולכן צריך
לקדקס כסל מל סמוניא לפרמס אותס לסורות כי
אות ס' ס' וזל עלמא תתאס כנו' ונאמנס איתא כוסר
פרקט פנמס דף רמ'ס וזל' ומנ'ל ללמס ספניס אוסו
מפסורא דמלכא דכתיב וידבר אלי זה השלחן אשר
לפני ה' יס' יב אנפין ואף סכני מאן דאית ליה כעו
לתקנא ולמדרא על פסוריס ארכס ככרות ככל
סגודתא דקבת לתלת סעודו' יב אנפין נאוי תימא
לאו אינון אלא מית מדא ריתא עמס למס עמס
אלא לא ניכול למכרו וז' כלס מכרוס וז' מית
מלנילא לתתא מית מפתא לענילא לקבל מית דרבין
דכרוניא עוליאס עמית דרבין דכרוניא תתאס וכ'
ונאמנס ככר אמר כמאמר ומאן דאית ליה לכן
יעמא ארככס ככל סעודס אמנס אין סיוב וזל
עמי סלמס כמאמר: ענפס לכונס כמכס פרומס
גדולס עמסעיק לו לכל ססעודס כי סנה כמכאר
מן המאמר כי עמי ככרות רומוס למני וז' וככר
כמכאר דסיינו על ספרוסס ולכן יוצא מילוק כוס
כי כמול ספוס ספרוסס קנט כנגד אות יוד עמס
אדני וכמכס ספוס ספרוסס גדולס לסורות כי סוף
כנגד אות יוד מל סויה וכוסר פרקט פנמס כמי
מפרק לס סכני כי ספרוסס סוף כנגד עמי עמות
סנו כי ספרקנו ועמאלך דף רמ'ס ומאמר סיעכנו
כי סאכילס סוף למכר עמי עמות כסוד סקן וכלס
לקיוס אכלמי יעריעס דכמי לכן וסוס עכייס אמן
על סייסוד כנו'ס דף רמ'ס וזל וכר עכויס אמן לאו
על סאכיל' לא על סכניעס קודס דיוכול וכ' ולימיר
יסיס עיון כוית וס סמקכס סטיפס מלמזלס כטל
סרמון סמורד על סרדיו טון כניס יס סלס סכרכס
מיוס עליוניס סמקכיס ער סעולס: אין סממוכין
דעליוס לטענס וכ' סוף ע'ס כוסר פרקט פנמס דף
רמ'ס וזל' ולית מארי סגודתא רמאין למיכל ער
מאכל סנועס וזאי כד כני'ס וכ' וסגנין כי
סנה איתא פרקט פנמס סוד סענין דף רמ'ס וזל
פסק

פתק נאמר מ'ת סל אוקמוס כעל סכית כונס וז' ארס
מכרך יצוד אוקמוס דצריך לקדקס כסל מן סמוניא
וערין ספין דאינון לקבל עמי סלמס עמי ככרות
כמכ' וסוסו יוד ככיל לכל סד ומאן אוסו כעל סכית
כונס דל' וז' ארס כי סל סכא דסנין קל כמי לנכוס
ונאמר ר'ס סוד כך דסל למס אוסו: או עמי ככרות
דילוס ס' ס' אינון כמ' דל' וז' אוסו לקבל יעקבס'
ס' לקבל לאס ורמל יוד ככיל לכל סד וכ' סנה כנו'
מדכרו המאמר כל סדכרוס אסת לאסת ונאמנס
סממוכין סס סקנוות אין דעליוס לטענס וליסנות
ער מוטענס סנועס סוף ית' וסראל וסס יוס לפני
כל ארד למס עמנס סוד לאס ורמל וכליוס לטענס
אף על פניו ערין לא טעס סוף לפני כי סקנוות
סנאלקן קוכס ויתר מכעל סכית וסן: סגודס
זו וקל סמריס או אפמר לטענס כלל פת אף על גכ
כי לקמן יתכאר כי גס סעודס עליוס מייכס עמ
עסרי כפירוס אפמר כמאמר כי מן ספורס צריך
לסיוס למס מנפס ככל סגוד' ולקמית' סוטכ אמנס
כוס יסוס ע'ס או אפמ' לעמפ' כלל פת לאו למימרא
כי סעודס עליוס אינס מרכס אלא לסגיד כי כן
סענס סוף לס סעודו' על ספס' וסו עיקר וסנוטר
מן סעמילוס סס עונס עמכ:

ערה דברים האסורים לעשות לאור
הנר בשבת ובו יב סעיפים:

א אין פולין ואין קורים בספר לאור הנר
ואפילו אינו מוציא בפיו שמא ישה ואפילו
הוא גבוה עשר קופות שאינו יכול ליגע אליו
שלא חלקו חכמי' ברבר וכמטעם זה יש לאסור
אפילו הוא בעשיית או קבוע בחור שבבית
ובן כנר של שעוה: כ ודוקא אחר אבל
צנינים קורים ביחד שאם בלא האחר להטות
ויבדנו חברו והוא שקורים בעצן אחר שאו
ישניח האחר במה ישעשה חברו אבל בשני
ענינים לא: ג אם יש אחר עמו אפילו אינו
קורא ואומר לו הן עתה עלי שלא אטה מוהר
והוא הדין אם א' בן לאשתו: ד ארס חשוב

שאין דרכו בחול להטות מוהר בכל גוונא:
ס במדורה אפי' עשרה כאחר אין קורין בשום
הואיל ויושבים דחוקים זה מזה ועור שזנבות
האורים סמוכי להם אין זה מניד כשכא חברו
להבעיר ולהתוח: ז הניקות של בית רבן
קורין לאור הנר מפני שאימת רבן עליהם:
ז מוהר לקרות במה מדליקין לאור הנר שהרי
הוא מוביר איסו' שבת ואין ישבח: ח נוהגים
לקרות בליל' יום כפורים כמחזירים מפני
שאימת יום הכפורים עליהם: ט ליל פסח
שחל להיות בשבת מותר לקרות החגודת
בספר משום דהוי בעיון ראשי פרקים דאין עם
הארץ שלא תהא שגורה בפיו קצת: י חכס
יכול לראו' לאור הנר פחיבין יקראו התינוקות
ולסדר ראשי הפרשיות בפיו בספר וקורא כל
שאר הפרש' על פה וראשי פרשיות לאו
דוקא אלא שיוודע כל הפרש' ע"פ ובקצת צריך
לראות בספר שרי שבאחר שאינו מעיין בספר
חמיר אית ליה חיבירא ולא אית להמיו:
יא בלים היומים זה לזה וצריך עיון להבחין
ביניהם אסור לבדק לאור הנר ואפילו להבחין
בין בנריו לבני' אשתו אם הם דומים אסור
לברוק: יב שמש שאינו קבוע אסור לו
לברוק כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו
סבירן בין בנר שמן זית בין בנר של נפט
שאורו רב אבל שמש קבוע מותר לו לברוק
לאור הנר כוסות מפני שאינו צריך עיון הרבה
ואם היה נר של שמן זית אין מורין לו לברוק
ואף על פי שהוא מוהר גורה שמא יסתפק
ממנו:

אשר נתכאר למעלס ער כוס פעמים כנ
סלמס צריך לפקט כעמנו כע' כני
לזכות לתוספת עמס וירכס כמנות לפי כי כפי
ססכנס סכנאלת כו כדיוסוס לו סלק עמוספת עכס
כי כן עורס על סלמס כפי עמנו וכפי סכנס
סכנאלת כו כדאיתא כוסר פרקט פנמס דף רמ'ס
נזל נעס יתירס כמכס לכל יסראל כקדא אוסי אכל
לכל

מעציו כדו למנו'כו לאור חנר זה על עבד מנימוסך
בו ולכן משפיר לקח מעציו הכלפי סגנו' דומע
לכוסות ולקפיות כאמור אסור לכדוק בסט מנינו
מכיר לשי' מלא חיים רגול' בסט בין בנר עמן וית
ר'ל בין מנימוסך בו עמס כמעט קדושה דונעא
למען וית עכאמר טוב עמן עממן טוב בין מנימוסך
בו נר על כפט פארו רכיוכל לכדוק מעמיו סק
סיטכ אסור אבל עמק כפוע אס ארס זה סוס עמק
קכוע לעבדע בוראו מותר לכדוק לאור חנר
מנימוסך בו כמעט כוסע סנו' מפני מנינו מנינו
עיון סרבה מקרו אינו מנימוסך אעמס לשי' מנימוסך
בר על קדושה נפ' אל לבו לכדוק מה מעמיו וסאמר
כי סוא דקין אין דרוך עיון מעצמיו כי טובים סס
וכדרך סעברס מעכונן בסס ואין דרוך עיון סרבה
ואס סוס נר מעוכט מוסעפ כמעט עקס כמעט
דומע על עמן וית אין עוריס לו לכדוק או עס
מעמיו סאמר עכעטר כמעט יעורס אף על גב
פסוא מותר אל מנימוס גורס עמא יסעמק מענו
כעולס סוס:

דאמנב סדניס הללו יע כסס נענא עיקר לנד
עולאס ועל' וסכו קאמר אין עולין
דס ינו לססור ולסעכיר סורא אסרא סעכניס
קדוקס על סכלס עק וסרעמן לכועס לאור חנר על
מכט סאמר מעלמס כמעלס וכקרא כר מעטס
סנ'ל כעאטר נאל עאי נר לא כדמקבלא מכין תרין
דרעין רע' מנינו עולאין ופעמא תרין דרעין
דילס כמסכנר וכאמר סכלס כסוד נר זס אין עולין
לאור זס לשי' כי סכלס נוסכט בגרמכלט לכסוס
פעמס כדו עלא וכו' כס סורא אסרא כדאימא
כפעמק עמל לך עמות ימא דא אימ מנולופ זס דכר
כנוכא על עמות זאימ לסינו עיכא כיעא למעמי ולכן
כועכוס כנר עולא כדו עלא וכועס כס ואין קורין
כסטר לאור חנר סוינו סטר מרס עככעכ לאור נר
זס אפילו אינו מנימוס סכר כענו עמא יעס עענו
מלכיו סכלס פסוי עמס עמנו עניס כעניס ואפילו
סוא גכוס כר זס עטר קמויע כסוד עטר סעירות
מאינו יכל' לסעיט אליו עלא מלכו סכמוס כדכר
ועעס זס יע לאמר אפילו חנר זס כעעמיע כסוד

סכלס פסוי אספלקריא ללימ לס מנרמס כלוס או
קכוע כסוד עככעכ' הריו כאמר מנר מלס ינו ען
ססור וכן כנר מלעמס ר'ל עמסכר סנדיק איתו
עס סכלס סקרא עמס כדאימא כווסר וכפוקניס
ססעמס עומעט לו: ודוקא אמד כסוד ת' יסר אל
אבל מניס כסוד ת' יסר אל וסדוק או כסוד יוסף
וכניען כדא' כניסו ולס' לי אקסו קוריס כוסר
עאס כא סאמר לסטע מנכד סכלס וכורסו סכורו
וסוא סאמר מניסס קוריס כענין אסד כסוכור אסד
כי או ימניס סאמר כמעט עימס סכורו אבל כעני
עניניס לא: אס זס אסר ענו' כאמר ת' יסר אל
וסדוק עמו אפילו אינו קורא כסורס כעל' עס
ואומר לו תן דעמך עלי מן סדעמקנימ קלא אטס
כסויא דעמאל דאמר יוכלני לכעול' כמעט כנולופ
וכו' וסוא כסויס כלכד אף על גב דלא עכיס מותר
לסעמק כדרך עימוס כאמור חנר וסוא סדין אס
אומ' כך לאקמו פסוי ערעמט כענין ססויס יעטר:
אס סעכוס אין דרכו אפילו כמול לעמיע סוימו
כסויס מותר ככל גונא דסאמר ססוא סקוב כדא'
יקר מעכמס מככוד נאסמין תרין עטרין עולאין
אספסעל דלכו ונאימס מותר ככל גונא כי אין
דרכו לעמיע ססויס: כמורס אפילו עמס כאמר
אין קורין סוינו כאמר אופס מנר' דלמא מתגברת
ועולס למעלס כדאימא כווסר ערעמק יוקל סוכא
למעלס אין סיא עמג ברע' כע' ועאלא לגו גונני
ורסע לון לכד ועמקרבת אכל נקוד סכנומיע ליסול
כסורא דילס ולכן כומן כמנירס זס סיא עמגברת
אפילו עמס אין קורין אע' כי ככר כעקככו עמר
סעירות על סכלס ועלו למעלס כעלול' אין קורין
כסס עמוס דסואיל וסס יעכוס רמקוס זס מוס כי
ססס סעפירות על סכלס יורדים כעלול' כע' ע
הק' כס לכו ועעמו אע עמנך וסס רמקוס זס מוס
לפי כו סס עמל' קוס עקכט עסס ככל עולס ולכן
אין רואיס זס אע זס ועוד כו זככעס האויעס על
סמנירס סרו סוף סעדות עלס סמכיס לסס למדות
על סכלס לפי פסוי ככס' למנ' סגנויס ועמקרבת
אכל סעדות על סכלס ולכן אין זס מכיר כעכא
מכיר' לסכעיר ולמקמו ולכן אסור לקרוע כסורס
כעל'

כעל' עס כנר' ע' עמכניס' אופס כנוכ' דססוא
רכס כדאימ' עס: סינוקות על בית רכן קורין לאור
סנר וססס סינוקו' סס כסוד סנכניס כדאי' כו סר
דף קע פ' סרמו' זל' ר'ס סוס כניס יומ' מדג' כפימא
ללוד ור' מייא כדאי' עכס בוס מד ינוקא א' ר'ס ודאי
קכ' אסרעכו כעל' סמ' גלגול' רכא ליומין ועירין
לכל מלכו ארע' אין כאין ודאי כענו' דליונון סקטרנין
אין על אין יסר אל יסון ג' וסוא אסר ססוא ינוקא
וסא כומא דא מלרי אפערות' דא דסא כדאי' יומע
דמין סניאין אומקין כעלמא אסר' ר' מייא מנא ליי
לסאי ינוקא אסר רכיו מעמון לומנין ככואס כפיל
כפוס ינוקן ומעככאי יסיר עמד ככואס אסר ססוא
ינוקא וכי תוסא איסו כיונקי למסוי לון ככוא' וקאי
קרא מליס סוא מנלך כמכוכ' וכל כניך ליעמיו ס'
אינון ודאי למודי ס' ועססון ככואס נעקא וכו' ססס
מכואר מדכדי סמאמר כי סינוקות סס למודי ס'
סס סנכניס ועמקון ככואס נעקא ולכן סוא אסר
סינוקות על בית רכן קורין לאור חנר זס עס סכלס
עפני כי אימס רכן עליסס וכאמר פדע ועמכיל
ממונא דכר זס למע' נקראיס סנכניס סינוקות על
בית רכן אז עכוכר ח'ע כווסר וכתיקוניס אימא
עולאס עד סוד אפעמט כמ' דעמו' רגלין כרגלין
סנכניס עלס מתלכניס כנכניס על אז ולכן דק
עס זס כי סס סינוקות על בית רכן כי סרוב סוא
כסוד כמעט וסוינו מאמר רכיו אליועוד ורכיו וסמע
כד אסר סכמע כראע' ועד אסר סכמע כלב וססס
כסטר' תורת סכס כוארמיו כי מר אסר מדא וער
אמר קדא ולא פלוגו ווס פטרנו כי רכיו אליועוד
מדכר על סכמע פסאס סיא הלכ ככודע ולכן סרוב
סוא סכמע וכיכר רכן סיא כוכס כי עס כיתו דסוינו
אופ' כ' כ' דכראמיע פסוי כונס וככע' סוא ראימיע
מעעלס כנוכס כי אכא עמיר ועיר כדאימא ככד'
סרו כי סינוקות לו סנכניס סס עעמן על בית רכן
סוא ככוכס לפי כו עד סוד אפעמט ולכן קוריס
כפול' לאור חנר על סכל' עפני כי אימס רכיו עליסס
סוינו ורסס סעלונס פסוי כסוד סכמע ככודע ען
סווסר וסיקוי ועעככר' עס סכל' לפי עסס מסייע'

לדכר מנעס: מותר לקרות פ'כ מליוקין לאור חנר
דאע' ג' כי סעמס סיא עמס דמטרונות קורין סרן
ממנעס לה אור עליוס מאור סנרזס על סמטרונות:
כוסניס לקרות כלילי ווס' אע' כי אין דרכו לסע
סמך למכנסס מליכס מן סדין אכאר סמך כוס כדו
לכוכט אע' סרכו' ולא ימכעו מלכר' סוא כסוד אומא
עילא' וסקורא מפקד סספר סוינו סענין כי ססס
כודע מן סווסר כי סודיוס' ד' לסכר ג' עמו' עליונוס
סנקראי' ספר וספר וספור כדאי' כווסר פ' סרמוס
דף קלא וזל' סעמיוס סספריוס וגו' ועל' כווסא דא
אמוסך נסירו ככלא כקא אסר' עמי' כעל' מעמק'
דמיו כקדמוס ולינון מעכרין ומעמיו' לסאי' ככוד
עילאס מרוא דסטר' עילא' אכא כלא ומרוא דסטר
עילאס וסיוס מרוא דספור וכנין כך סספר' וכו'
ולוס וכיון סקור' כספר ליל' יוס' כעמור' לאור חנר
וסוא כר ומר' עליון כי לכן דרוך לכרך עליו כאמר
כפכא כעקמוס וכדרך'ס מותר עפני כי אימס ווס' ד'
עליוס סיא ור' אליונס סמפעט' ככוכס סוד ווס' ד'
ומאורס עליסס: לול פסס עמל לסווס כעכט מותר
לקרוע ססגדס כסטר ככוס עקיוס מגוד מראמיע
אסרו דסוינו עסוא עמק' מוכמ' סיא ראימ' סכמע
לאסרות כדא' טוב אסרות דכר מראמיעו כאמר סוא
מראמיעו מעמוס דכו' כעיון דאמו פרוקס ר'ל כי
ססס ספרן סוא כסוד סעירס אסע' ורסס ספרן
סוינו כסוד סכמע כמנא כי וכו' כעיון דאמו
פרקיס כי מעמך' מוכמע עליונס לסס לאור חנר
עליון דאין עס סררן עלא ססא סגורס כפיו סכע
וכסרס כי סוא מעוס לספר כווסאע' מנרס וכוס
כמנא מתכר' ספר נספר נספור על דרך סאמור
כי ילמד כסוך סספר לסעמך סספר עליון על וכו'
ססגדס לספר כסוד ספס כנו' עס וככן מעכאר
כסוכט ספור וסעמיוס סספריוס למדס אסרונס
כאמר כס כמראס אכן ספיר דעות כסא: סרוב
יכול לראוע עסוכן יקראו סמינוקות כי ססס
כע' מ' סוא סרוב ועי' סוא סינוקו' וסכו' אע' סרוב
סוא סככס כסוד סכמע עילאס יכול לראוע לאור
סנר עליון מסיכין יקראו סינוקו' סס סנכניס כסטר
סמורה כדו לטויע' מסינוק' לסכר כי זס יסוס ככל'

והקצרות אינו מכירם ולכן הוא אסור לכדוק בהם
לאור סכר על פני כפר בין כפר עמון ויה מן סאנילוס
בין כפר על כפר מן סאנילוס מאורו רב אסור :
עוד ואלו ארבע לביית ותרם לכפר קטנה וזמנה
מאינו קטנה כי סכר מניחם מעמ' למרס סאנילוס
כלתא לא אמנם סאנילוס קטנה ואלו נקרא
מעמ מאינו קטנה וסס סניקו ומדע סמסד וסענין
יוכך עס מ'ם כווסר פרעס פנמס דף רמ'ס וזל סאן
סוכלא דא סוכלא עינסא פנימאס דעמן מתקמס
כלא עמן מתקמין למאן דימיו לאפקמ' ס'ך מתקמין
ליוס כססו סוכלא כדקמיסא אפסמסו פרעין ומד
מפסמס סמימא אפסמין ופסמס פסמס למסר דרוס
כדון עס כסנא רכא לגו וכ' מיד כהכא רכא אפסר
לס ואסוד לס נסמין לס דאלו סוים רככא לא וכלין
לאפסמס כלל אכל כוון דלויסרס גרסס וס'יא נקודס
סלא כדון סמדין כס ולסין לס לעולא וכ' כדון
ססו סמולא דקיימ' כס בלמנעוסיא אפסמס כס דא
כסכיו דקיימ' כרסיו דמיוכורס מלא כדון ועס
יעקב רמל כרסיו דקיימ' וכ' ססס מכוסר
מדכיו סמאמר כו כהכא רכא סו סענעס כל
סענוכס סאלס לכלס ולכן אמרו ס'זל כס סוים לו
לאכרסס וככל עמס וס'יא כווסר פרעס פנא דף
רע'ו זל פסס וס'ר'ס סו כלס דילך ק'סס וס'ס לס
לאכרסס כלא כס סוים לו לאכרסס וכ' ס'יסו סוים
לגכס סומן כגון וס'יו סומן אפסמס וכ' וס'יסו
גדיל לס כיומכילן דרסיו וכ' וס'ענמס אפ'ג כ' כל
מ'יסוסי עס סו סו סעס ססכלס סוסיק סו ס'יסוד
וססוכור סענעס אפ'כ עליו כעלס ולכן אכרסס
מדע סמסד וקרא עמס מאינו קטנע דלע'ג כו סו
קטנע לעמ' סוקוס לא וקרא קטנע לפי כו אכרסס
סו סליוס קוידוסין כמסר יתכאר כמקומ' כע'ס אכל
עמס קטנע סו סמין ולכן יאמר עמס מאינו קטנע
אסור לו לכדוק כוסוס וקערוס על סכלס וס'יונו
סכלס עלס עכ'סס וככלס עעס כל'ס לאור סכר
מפני מאינו מכירן כו סכלס אינס מנלס ענמס רס
לכעל כערוס בין ככר עמן ויט ססניקו מל'ק
כדלוי כווסר פרעס פנמס ניוק סו דכעיס כעיסין
ואס'יס עמס רכו מאינו עמן עילאין בין ככר על

כפס סאורו רכ אכל עמס קטנע סו סמין סניקר'ס
עמס על דרך עמס'ל עד מקוס סעממס דע זס סו
קטנע לענין ססוכור וס'יסוד כו' כמאמר ועול
סו סכ' עמס ניוק ונמס כמל ס'יסוין לית לאפסמ'ס
לון לא כרעונו ולס ככרו וסוק'ס ס'יס לן למילף
דכע' וסוכ' אפ' כרוס' ולכן עמס לו לכדוק לאור סכר
כוסוס על סכלס כו יתקכוס עינו מפני מאינו כרוין
עיון סרסס וסו רגיל עמס וסס ס'יס כר על עמן
ויפססו ס'יס עממין כעיס למאור לסעל'ס כר אין
עורין לו לכדוק ואף על פי עסו סו מוקר כמסר סו
אפסו גורס עמא וספס קמנו כעמסמכר עמס
ולכן אפ'ל אפ'י קלמ'י מכס אסור למעמ לאור סכר :

רעו דינו נר שהדליק עכוס בשבת ובו הסעיפים :

א נכרי שהדליק את הנר בשביל ישראל
אסור לכל אפ'י למי שלא חורלק בשבילו
אבל אם הדליקו לצרכו או לצורך ההולדה
ישראל אפילו אין בו סכנה מותר לכל ישראל
להשתמש והוא הדין לעושה פורח לצרכו
או לצורך הולה ויש אוסרים במורה מים
דגורין שמא ירבה בשבילו : ב ישראל
ועבוס שהס'יו יחידוהדליק עבוס כר אם רוב
עבוס מותר להשמש לאורו ואם רוב ישראל
או אפילו מחצה על מחצה אסור ואם יש
הוכחה של צורך עבוס מדליק כגון שאנו
רואים שהוא משתמש לאורה אף על פי שרוב
ישראל מותר : ג אם אומר אדם לעבדו
או לשפחהו לילך עמו והדליקו הנר אף על
פי שגם הם צריכים לו אין זה לצורך העבוס
ביון שעיקר החליבה בשביל ישראל : ד אם
יש נר בבית ישראל ובא עבוס והדליק נר אחר
מותר להשתמש לאורו בעור נר ראשון וולק
אבל לאחר שיבנה הראשון אסור להשתמש
לאור השני ובן אם נתן שמן ככר חורלק מותר
להשתמש עו כד' שיכלה השמן שהיה בו
כבר ואחר כך אסור : ס בארצות קרורות
מותר לעבוס לעשות פורח בשביל הקטנים
ומותרין

ומותרין הגדולים להתחמם בו ואפילו בשביל
הגדולים מותר אם הקור גדול שהכל חולים
אצל הקור ולא באותם שנוהגים חיתה אף על
פי שאין הקור גדול ביום ההוא :

זשה כמס נר רעפס ידעך אפר ס'גיונו
כמס מישור על עמן ועמ' ככר על רעפס
לכן סוקידעך ולכן אפ'ק'כו קנא ככר סהו ק'יס
לעולס ולכן יאמר כר מסלניק עכ'ס סו סרעע
סאמור ככיל וסרלל אסור לכל כמילס אפס
דורס כווס יס'יס ססאלס סמאר רכ'ולמלמ'יו מ'ר
פדקס פרומס ג'יוסמל לאומ'י אמרו לו נדקס פרומס
ג'יו אל'ו יסרלל ומסל לאומ'יס סמאל כל נדקס ומסל
פ'עכ'ס עמס מורין לג'יסכס מ'ט עסס עומ'יס
לסרף אופנו עכ'סמ'ר ויכא ויפס ס'כמ'ר דכר וג'ו
ולכן יאמר ככרו עכ'ס סקל'יק אפ' סכר ככיל
וער'ס דס'יונו נדקס ומסל אסור לכל אפ'ולו למי על
סולק ככיל'ו לפי מ'אין עומ'יס אל'ל לסרף אופנו
עכ'סמ'ר ר'ס פסממין ס'יס וכ' אכל אס סל'יקו
לכרוסמ'ר וסמכס כמ'ר כמ'ר כו ככרוס ס'יונו
יכר סרע סמגכר על סאלס לססמ'ול אופ'ו וכמ'ר
כפכר על סאלס זס סל'יק אפ' סכר ס'יונו כר על
ענוס כממס'ל גדולס עכ'יס למעס ענ'וס על
למעס אסור לכל אפ'ולו למי על סולק ככיל'ו כך
אפ'ל לעולס לא ויכא סאלס ענ'ול'ו ל'יו נס'יון וסמור
ללמוד למעס כן וכן כמי עממס סכ'יו ככרוס
ס'יסר סל'יק אפ' סכר למ'רס כ'יס כ' סכ'יס ככרוס
אפ' למעס סעכ'יס וכמ'ר כאלס לוד סוקר'ס פ'ירס
פ'עכ' סכס סל'יק כר על מנ'ס למ'רס וכעמס'ל כפ'
פאל סכס'נו ארסוק מעל'וכס זס יכ'ר סוק'ל כפון
כלכו על ארס כו סל'יו למעס מ'ול מניס סכעיס
אומ'יס וס'ינו עכ'רס אל'ל כ'סרלל וככלמוד ככס
ווסר מכלס כו ס'ל דלכ'ו ע'ס וס'יונו מ'ס ככרוס
ד'ס'ר סל'יק אפ' פכר זס על מנ'ס ככיל'ו יסרלל
כו סו סכ'יסר ככר'נו אפ' לסכס לעכור עכ'יסר
פ'א'יס וער'ס כככר על'ו ופ'ירס עמכס סרו נעס' כר
מנ'ס אסור ל'יסכס עמכ'ו ככ'ר כל סמ'ו כממס'ל
ענוס לא ל'יסכס ענוס ועוד אסור לכל למעס כך

אפ'י על סולק כמכיל'ו מעמס סנו כו כ' לעולס
לא ויכא ארס ענ'ול'ו ל'וד נס'יון סקרו דל'ע'ס אפר
כמכ'ו ס'וכסו וככ'ל אכל אס סל'יקו עכ'ולסכרו
או לכורך סמולס יסרלל אפ'ולו אין כו סכנע מופר
ולכל יסרלל וענין לכר'ו ס'יונו כו דרכ'ו לסמ'ול
כ'ו סאלס מופר סו ס'סן לענעס מדורס ל'וכר'ו
כו כע'רס כאלס רעפס וסענין ע'ס כווסר פרעס
פרומס דק'ס'ל זל וסככס ככל לככך וכ' וס'יסמ'ל
כ'יסר סרע אף ויכל כר נמ למעלל לק'כס דל'ס יכר
סרע עקטר'ג'ל פדור ללא יקרב כר נמ לפולכ'ל
דק'כס ס'ך ירמ'יס ל'יס כ'יס דל' א'יסו פולכ'ל דק'כס
יכ'ר כד אפ'פ'יוס זכר סרע כגון רמ'יו דל' ערסס
לק'כס וכ' ולכן יאמר וסו ס'ין לעעס מדורס כו
סו סמגכר כ'יסר וקרא עמס סכע'רס לסמ'ול
אופ'ו מופר לסעממס כס דס'יונו לכרוס או לכורך
סולס סכנע מופר לסעממס כס ס'יונו לק'יסו וסככס
אפ' ס'כ'ל לככך כ'יסר סרע לספכר על'ולס ס'יסו
לענוס רכ'ונו על סק'כס ויכ אופ'ו כענין סמורס
ממס דגורין עמא ורכס ככיל'ו ס'יונו עמס'ל
כמ'ר לו סק'כס ל'וד עכ'סו ס'ל כך ככר ערוס
סלך וס'סך מעכ'ו על ל'לס למככ'ו על יוס כ'ו אפ'ול
כו אפר אפ'ס'ך כעוס לככ'ו כק'ר כ'יסו מ'ד כל
ל'וד עכ'יסר כו סו לא יכע עמס'ל אכר קטן ע'
כאלס מעכ'יו עכ'ו וס'יונו מ'ס ויכ אופ'ו כמורס
ס'יונו כמ'ר ס'יסר מעעורר לככו למטא וס'ג'יל
סמורס כו יוס לככו למטא אסור ל'יסכס מנ'ס
כמוסר לו כו גור'ין עמא ורכס סאלס כממס'ל
ככיל'ו על ס'יסר כ'ולסכנל מ'יסו וכוס נס'ס'ך סו
כו ורכס ס'יסר ככיל'ו על קר'ל וממגכר כו ומכ'ס
סמורס כו כן מעכ'יו רעכ וכן אפ'ס כ'ר'ס
כמ'ל אס ר'וס ארס כו ממגכר'ת תאופ'ו לא יאמר
אלך למותר'ו מעמס ס'ל יסרלל ועכ'ס סס'יסו
יכר וכ' יאמר ס'זל ס'יונו אס עמ'יס ככיל'ו על עכ'ר'ס
עסס כנגדן ככיל'ו על מנ'ס עכ'יסר כו ככ'ול'ו
פ'עס'ל כך מלמסו וס'יונו מ'ס יסרלל ועכ'ס ס'יסו
מסוכ'יס יכר דס'יונו ד'וגמ'ל לכר ס'וכ' זס יסרלל
ווסר סרע ס'יונו עכ'ס כו כן סס נמו עמ'ול'יס
ליסרלל עסמ'וכ'ו יכר סס כלכ סאלס לכ מכס זס

היור טוב לימינו ולב כמול זה וזר הרע למחולו
במקל ושלוק פלוס כר היינו זר הרע ע"ז
האמר כי היור מתכוין להטעיר בקרב אדם לכת
אע"פ שזרע עבירה ובאשר פירע האדם מעבירה
מכאן לידו ולא עמאש נחשב לו במצוה ונעשה כר
לפניו ודאי כמס' אור במחש' סתם עיניו כראשו
בשהוא כר דלוק על רועים או קהלוק עכ"ל זה
כר כי הסמיא לאדם שיער'אלי הגממי ולסוף האדם
מתפרט וצמח עמוב וזכות נעשות כזכות ואו
נעשה לפניו כר על ראשו כהסוף דתן דנימיתא
או יהיה כי היור עכ"ל באשר נכבד לפניו האדם
ונמצא עובד שיער'אלי לסק"ב כמס' בכל לכרך
ב"שט וב"שד נמצ' כי עכ"ל ושלוק כר מצו' ליער'א
ולכן נחשב אף כמלך דברים אלו על שלוקת כר
היכולים רוב עכ"ל דהיינו שההוא האדם כי שיער'א
עמאש עמוב מעבירות מבידו מותר להשתמש לאורו
שהוא על ראשו ונכנס עמנו ואם רוב יער'אל דהיינו
זר המני עה"ר נכבד לפניו האדם ומשפ' עבירות
הקצת בכל לכרך או אפילו מצדו על מחנה בגון
מכאן ליה עבירה וניתול ממנ' שהוא רומח למחנה
על מחנה לפי' עלא עמאש עמוב אמור להשתמש כר
זה נכתב כ"ז אור עובד התי' עמאש עמוב כמס'
נעמ' או רוב ואם ים סוכה' דלגורף עכ"ל מל'יקס
ולא נכבד לעבודת הק"ב באותה מצוה וזו וכתן
כי באשר הולך האדם לעשות אותה מקטרג אותו
על' לעשות ומפיל עגלות עליו והיינו מאי' רואים
שהוא עת'רל כס' וסוף מעין אותו על' לעשות
נמצא עמאש עלא למע' אף על פי ערוך יער'אל
מותר בגון עמאש עמוב ופירע מדרך רעה זו מותר
לאדם להשתמש לאור כר זה כמס' רוב עיקס
בעבור כר ויהיו בו בדרך קצת כפי' עמאש עמוב
כ"ס' אס' אמר אדם לעבדו או להשתמשו לילך עמו
ושלוקו סכר היינו עמ"ס טוב נקלה ועבד לו
כדאופ' בושר פרשת ויעלם דף קס"ו זל טוב נקלה
שהוא דלא אויל באפריה ד"ש"ר ולא אפג'י כלל
ומאין רופים ולכ"ס ורשומים לבני ק"ב וכדן
שהוא ו"ש"ר ג'שפ'ר לעבדו דלא יכול למל'אש
עליו וסוף כר נקליט ע"לוי' כד' ואת' עמאש

כר וכו' ולכן יאמר דין זה אם אומר אדם לעבדו זה
זר הרע או להשתמשו הוא היור עמאש עמוב כמו
כמס' כחלוס מוין לילה כדו להסמיא אדם מנאמר
וסכס' אקס' לקראתו מות וזכה כ"ס במאמר סל'
מעל' לוונס וכו' אמר להם לילך עמו כי וזר הרע
הולך עם האדם עמיו ושלוקו סכר על אדם מן
הדברים האמורים למצ'א אף על פי עמאש עמוב
לו לפי כי סוף מל'ס עמאש עמוב ואלעמ' דנעמ'א
קא עבד אף' נסמכ למורף עכ"ל כיון עמ'א
שהליכס ע' ס'ר עם האדם כמבול יער'אל כמס' א'
מס' איכפת ליה לק"ב למחנה סוף אמור או למחנה
עין עמורף הא לא כינוי המצוה אלא לברך כהם את
הכריות כמס' כי ויקום כמס' כביא או מולס מל'ס
וגו' וכל האות והמז' אפר דכר לך וגו' לא תעמ' א'
דברי הנבי' או מולס סל'ו' שהוא כי מנכס ס' אפ'ס
לדעת היתכס אויבים אס' וגו' ולזה היה מותר
ירמיה ע"ה נאו מצוה דרך רעמ'ס מל'ס כ"ס כדרך
בלכתו לעשות העין לא יסוף דכר מעכב לפחות
יכמלו כהליכתם וסינו עמל' עצמו סל' במאמר
לוונס מצוה אותה העלך לפחות את ככול'אות אס'
יעלים וצמח אפר צונו לטוב לו ולכן נמצא כי הצו
מאמר הקצת לזר הרע לפחות כבי' אדם היינו
לטוב להם נמצא כי מה שלוקו סכר זה סעבד
ומשפ'ס הוא זר הרע באמור אף זה למורף עכ"ל
עם מצוה אותה הק"ב לפתות כבי' אדם היינו למורף
זר הרע אלא למורף יער'אל לת' להם עכר טוב
וכן היור כשהוא מפתה היינו שהוא מל'יק סכר
אף כונתו להקלים רעו' וצונו אפר צונו אלא כמבול
יער'אל להסמיא אותו ולשלוקו עליו לפני הק"ב
ולעשות אותו אחר כך ולכן אמור להשתמש לאור
כר זה באמור כי קדוש הוא אס' ים כר כבי' יער'אל
וכא' עכ"ל ושלוקו כר אפר מאלס המצוה נעמ'א
כמ'כמו ככל' מותר להשתמש לאורו כל זמן שהסכר
ראשון דלוק הוא סכר' כמס' א' אס' פגע כך מנוול
זה עמאש עמוב נכית עמאש אס' אכ'הוא מפת'נ' נמצא
כי אפ'ו כר שלוק מסיבת עכ"ל סוף אמור אור וכך
נמי באשר האדם עמבוכו בעצמו כי טוב כיון
העונות עמאש עמוב כנגדן כחלות על מצוה ומי הוא
סגורס

סגורס זר הרע שרו שלוקו כר מצוה ולכן יאמר
אס' ים כר כבי' יער'אל כר מצוה ע"ז עמאש עמוב
הרמון קקד' רמון עכ'ד מל'ס כרמון וכא' עכ"ל
היור הרע ושלוקו כר על ידו באמור מותר להשתמש
בו היער'אלי כל זמן שהסכר הראשון דלוק הוא סוף
סמאש כר סוף היער'אלי כי לא סמאש עמוב סוף
עבירה עכ"ל מצוה אכל לאמר עכ"ל הראשון
לפי עמאש באמור כי עבירה עכ"ל מצוה אמור
להשתמש כר ספני כי אינו ראוי וצונו להשתמש
בו וכן אס' נפן עמ' ככר שלוק עלו עמאש עמוב
עמו עמאש היה על דרך עמאש מ'ס' לו מצוה
קצושה מותר להשתמש עכ' עכ"ל עמאש עמוב
ככר ואמר כך באמר עמאש עמוב אותה מצוה
קצושה אמור להנות מן סכר על עכ"ל באמור:
וערוח יוכן עמאש עמוב יוכן אור על דיוכס סוף
לזר עול'אס יעל' ככרי שלוקו את סכר
כמבול יער'אל היינו סמאש אפר שלוקו את סכר
הוא עמאש אפרנס כמבול יער'אל עמאש וסוף
היינו ע"ס בושר פרשת פרומס דף קס"ו זל סכא
אפ'ו רוא' למארי' מדין וכו' וכי'א עמ' עכ'ד' ל'סו
עמאש עמוב למארי' וכל' עם דרעמ'ס למארי'ס
אפ'עבד אפ'ו עמאש עמוב רעמ'ס קק'ס דיוסן כנו
נמא קדיר כפול'מכוס ויהכ'ן באורס קמנו כגון
למוכי לון ככ' טכין סוף ורעמ'ס קק'ס כס'א
אף אפ'ו עכ"ל כמא' ורמ'ין לון מאורס טכ' עכ"ל
לון דלא עכ"ל רעמ'א דמארי'סן וכו' אלא ודאי
רעמ'א דמארי'ס עכ"ל למלכ' דסוף ליה כר יער'אלי
זסוף רמ'ס ליה יער'אלי עמ'א עמ'ס כרמ'ו דלא
יקרב לגבי אפ'מא כמא' וכו' כבי'א דעלכא לכר
הוא סוף וונס וכו' קרא להם להסוף וונס אמר
להם לכו ופתי' ככרו למעמ'ו רעמ'א דכר'ס לגבי'ס
הסוף וונס עם עכ"ל אילת באפריה דכר'ס
דעלכא מראת למכא' ליה ולכמ' ליה אי סוף כן
פאת ויכית לפקוד' דאכ'ו עכ"ל וכו' כדן אכ'ו
פתי' ואע"ל ליה לגו' היכל'ס וכו' וסוף וונס אית
לה עמאש עכ"ל סוף סד דעכ"ל עמאש עכ"ל
ומד עכ"ל להסוף כרא' לכל סוף טובו וכו' וע"ד
כמ'ס וסוף טוב עמ'ר וגו' וסכ' עמאש עמוב סוף

להשתמש

להקטתם לאורה גם יעלה עליון כמק' במאמר ועם
באמר מהו מקטל קטן וקטלוי על מהו מקטל גדול
ויקטע וע' אחריו כמקורו כי אין זה כענין שלקט
בר מקום דגוריון קטל ורבה ויגבר כענינו על
יערלל: יערלל ועכ"ם ע"מ וכו' וכו' וכו' וכו'
ע"ה כי גם את זה לעומת זה עשה השלמים וכדל'
בושר סטרא קדושה ומטרא אפרא מסאכא ולכן
וערלל סטרא קדושה ועכ"ם סטרא אפרא סמוכו
יקד וסייכו כדל' בפי' קו' סכו' בעלמות וק' ערוב
טוב ורע ולכן יענא כי סמוכו יתדו שלקט העכ"ם
סטרא אפרא כר אס רוב עכ"ם דסייכו דזוגעא
לעולם העמק כי קס מיעוטו טוב ורובו רע מותר
דוגמא לאורו דלגורך עמאס נמטכ ואס רוב וקרא
מאזה על מנח' לזוגעא לעולם סי' רע כי קס סטרא
אפרא עמאס ומטרא קדושה מאזה כדל' בפי' קו' סכו'
ולכן אסור ואס יע' סוכת' מלגורך עכ"ם הוא מלגור
בגון עמאס רואים קסוא עמאס לאורה אף על פי
קרוב וקראל מותר ודוגמא לזס הוא כי לעולם
סטרא אפרא הוא מתעורר להקטיל ולקטע עס
הנקטס מלו אמנס אחר כך אינו עולה כולו כמק' אס
יתפרדו כל פועלי און וכדל' אפא כושר פרמט בלן
אחר הלך עמקס דארי כמקורא וסו'ס כמק' רכוס
כי חלפ הלך מורס על סו'סוד ועלמ עמקס רכוס
הוא מורס על הסודוד וכן הענין כהס' א מלורס
דאקא קסוא מתבר כעבר עמט ומלגל לפניו מכל
סגו'ס ומקרקר אלל סקקוס סקדוקה למוטל
כמורא עד עמק' אסוא קלסוכא דאקא מסטרא
דומינא ועכ"ם סקלסוכא ומכניס אוקס כנוקבא
דקסומא רכס כנל כמאמר מפרמט ויקסל סרו כי
סעכ"ם סטרא אפרא מלגור אס סכר דקדום' לזכרו
קסוא עמאס לאורה עד זמן כי כעצורר סקדוקס
סטרא דומינא ומעורר אותם ומקטתם איכס
עמק' ויעת ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
יערלל מותר: אס אומר ארס לעכדו או לעמאס
סייכו כסוד ארס קדוקס קאומר לעכדו סמאל או
למקטתו סמקס סקכס מלו כדל' אפא כושר פרמט
קנא דק רע' זל נוק' למק' עמ' ס' למעורר אפא

ומטאל עכד סוס לקס' וכו' ולכן יאמר אס אומר
ארס קדוקס לעכדו או לקטתו מסטרא אפרא
לילך עמו וסלגור סס אס סכר ע' האומר כי סו'
סוכס לסלגור כר מל קדוקס כעכדו כי סר ר' י' ס'
למקטת זס עס זס ולסלגור לעמאס ולכן מתעורר
סטרא קדוקס ומלגור כר קדוקס לעמאס סוא
ע' כושר פרמט כראמ' דף ז' ז' ז' כיון דאתקט
יומא אפרא כראמ' דרוסין דלא אפרא לזן ג' ז'
וכלל הוא יודע ק' אס לעככא יומא לקטת ע'
דיתכרוך נופין לסכו רוסין א' אילנא דטוב ורע
אתער סוא סטרא דרע וכע' אפרא קטל כעלמא
וכו' כיון דמא' ק' אס כך אפרא עגו אילנא דמו'
כמיו דרומא וכטע' באילנא אפרא ואתער סטרא
דטוב ואתקט יומא וכו' אפרא אקדוס סטרא אפרא
כסאי לילא עד לא יקדוס סטרא דטוב לא וכו'
עלמא למק' קמיוסו וכ' סכס' נפ' מדכרו המאמר
כי לסו'ס עמק' עמק' סטרא אפרא לכן סוס סוכס
לסטרא קדוקס עמק' עמק' ונמק' ס' ס' ס' ס'
נסייכו מ' וסלגור סכר אפ' עמס סס דרכוס לו
למק' עמק' און זס נמק' לזורך העכ"ם כיון
ע' יקד סלוקס כענין יערלל סטרא קדוקס וכו' עכ"ם
יע כר כמיו יערלל סייכו כסטרא קדוקס וכו' עכ"ם
סטרא אפרא וסלגור כר אפ' עמלו כמאמר כדו
למק' יקדו מותר למק' לאורו על עכ"ם כל
ומן עמר מל סקדוק קיים לפי כיוס סכר הוא מכניס
סכר על עכ"ם ולא יגיס אורו אכל לאמר סיכס
הראמון הוא על הקדוקס כי כר כמק' אסור
לסטרא קדוקס למק' כמור סכניו על עכ"ם וכן
אס כפן עמ' כר סולק עמק' עמ' על עכ"ם וכן
כר עמוד מותר למק' עמ' כר עמ' עמ' עמ'
כר יערלל כר קסוא מל קדוקס ואמר עמק' עמ'
אסור למק' כר מל עכ"ם עמ' סכו':

רעו שלא לגרום כיבוי הנר וכו' סעיפים:

א נר שמונה אחורי הרל"אסור לפתוח הרלת
שמא יבכנו הרוח ואם הוא קבוע כבוהל
שאחורי

שאחורי הרלת אסור לפתוח הרלת ולנעלו
בדרכו שמא תחא הרלת נוקש עליו ויחככו
אלא פתוח ונועל בנחת ואם הוא קבוע ברלת
עצמו שפת' התו ונועלהו מקרב השמן לבר או
מרחיקו ממנו אסור לפתוחו ולנעלו: כ אסור
לפתוח הרלת כנגד המדוד' שהיא קרובת קצת
אל הרלת ואפי' אין שם אלא רוח מצויה אבל
אם היה פתוח כנגד מותר לסגרו ואין בו משו'
מכבה: ג שבת נר על הטבלה כנער אח
הטבל' והוא נופל אפי' אם הוא דולק דק שלא
יהא מכוין לכבותו ובלבד שהיא של שעורה
וביצ' בו או שלא יהא בו שמן אבל אם יש בו
שמן אי אפשר שלא יקרבו א' הפחיל' ונמצא
מבעיר ואם הגיחו עליה מרעת אסור לנער
שהיא הטבלה היא בסיס לרבר האסור: ד
מותר להניח נר של שבת מבעור יום על גבי
אילן וירליק שם בעברת דליכא לפיחש
דלכשיכבה לשקילה מיניה ונמצא משחמש
במחובר אבל אין שניח' נר של יום טוב על
גבי אילן דשקיל ומנח ליה ונמצא משהמש
באילן' ס מותר לכפות קערה על גבי הבר
בשבת כדי שלא יאחו האור בקורה:

חלא זס סכר אפ' קנף ס' על יערלל ואמר
ואמרי סלל' וסמוז' עמ' וכרוך כמנ
קנף ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
יאמרו המלך עס וסייכו ע' כר עמונת אפרי סלל'
אסור לפתוס סלל' וסדוגמא לזס ס' ס' ס' ס'
כך אסל כל כעמס כלו עכד' ע' ע' לא יס' כך
א' זר איוס סוא א' זר מכלכו על ארס סו' אומ' סכעס
ואפא כושר פ' קנפ' דף ק' כ' ר' וסוד' פמ' סללו
לכס מן סלדס אפ' נמט' כפס' וכו' מ' סללו לכס
מן סלדס וכו' און דר' לזס לכרמ' למעמ' עכ'ו
כפא און סכו אינון כמ' לגבי' ומק' כני' כמ'
דלא יקרבון און' בלגין לעמ' וכו' אכל כד כר'
ק' ל' ל' כ' עכ' לזס כדוק' א' יל' אס' נפ' כ'ס
רוסא קדוקס לכלל' כמל' כמ' דלוק' ומל' נפ' רוס
כעמ' ועל' עמל' כמ' דלוק' מיל' עמל' אס'

למכדע ולמכדע פקודי קד'ס וכו' א' סוא נמק' א'
קדוקס כר כעמ' לרוב' לא יעקר לס מאפרא
בגין למערי פמק' סוא אל זר לא אסור כר כ'
וכקא יאוס וכו' ואי סוא כר נע לא נטר לס
ואוסו עקר קדוקס דא עמק' למערי כמק' א'
סטרא אפרא ודלו דא איוס כר כ' דמרו כמק' א'
זאסור לאתקרבא כמיוס וכו' וסכס עמ' מכו'
סמאמר כמכ' מותר וס' עון סכעס כ' אסור
למק' לז' ולמק' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ'
ס' עכ'ו ולכן סוא אומר כר עמונת אפרי
סלל' סייכו כר ס' כמ' ארס אפ' סוא כר כ' אפ'
ולכ עמון ומעני סוא כעמ' עוקר אות' עמק'ס
עכ'ס ונפ' אוקס אפרי סלל' וסכרנו כוס כי
סכס מל' מכניס סמק'ס ללל' כמ' אכל סמק' ל'
אפרי עמק' עמ' כ' און אפ' כושר אכל ועמק'
ופראסו כיון דעמ' כעמ'ס וכו' וזלס סכעס כן
כר מל' ס' כ' כמ' רוס כדל' אפ' כושר
פ' מק'ס מונס אפרי סלל' על סמק'ס אסור
לפמ' סלל' סייכו ע' כ' כו' סוף מאמר סכו' זל' כי
כמ' כמק' סוא ע' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ'
דאפ' כמ' כמ' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ'
ד' עמ' עמ' כמ' וכו' ואי עמ' ס' למק'
סוס דעכ' וסר אפ' לז' סכו דיון דעקר
קדוקס דנפ' עמ' וסוא אל זר מק'ס סוא
א' א' עמ' כ' וכל עמ' לז' וכו' אפ' לז' וס'
כמ' עמ' און' דא' כמ' א' א' א' א' א'
אפ' וכל כר עמ' וכל עמ' א' וכו' סכס עמ' א'
עכ'ו סמאמר כי סכעס און' ל' עמ' על ידו
סמק'ס כמ' עכ'ו ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' עמ' כי טועמ' ו' על סכעס עמ' עמ'
ומחן וממ' סכעס ועוקר אות' ועוד לא עמ'
אלו' לפי כי א' זר כמ' כ' עמ' כעמ' עמ'
לפרע' ולכן סוא אומר אסור לפתוס הרלת סוא
לל' על סמ'ס וס'ס' וס' כל ס' ס' ס' ס'
עמ'ס' כמ' עכ'ו יערלל ע' ס' א' ס' ס'
כפרס כעיקר כך אמר ס' א' לך דכר עמ'
כעני סמק'ס וס' אומר אסור לפתוס עמ' על

ורמזים עוד אינם או מלא יהא עמקל פורה מאינו
עוסק בתורה בקבץ אבל אם יש בו עמון ונתרמו
אוונותו אי אפשר מלא וקרבנו אל הפתילה זה
סגוף ככל ונמצא מצדד וכן לא יעשה כערת ואם
הניחו על הטבלה מדעת מתכוין לתקן ענין על ידי
הדף באמור אסור לנערה לכתל הלימוד זה אשר
הטבלה וזה סגוף פלוגה בעמם בסוים לדבר האסור
על העון ולא יתכן לכתל אותו מותר להכות את
ענת יבצע על בני אילן היינו לענין תוספת נעמה
עומר להניח בו זה על תוספת ענת מכתוד וזה על
בני אילן עין דהוא כי לא עץ עאלל הוא והלוי
עם במכת המוספת באלים זה אף על גב כי לא הוים
עוכן קודם זו כמו לאלו הענת למרות קדומה על
הכל לדיכא למותם לכונכם ענת יעשה דבר מגונה
ובעבורו למקלות עניהם הפוספת ונמצא מתממ
במסוכר אדם עקום לארץ עמא דארעא אבל אין
מניסין בר על יום טוב היינו פוספת רוח המורה
על האדם ביום טוב אין מניסין אותו על האילן
עם הארץ עקול ומנח לית לפיפוי אינו מניסין בתורה
ואינו וודע דברים האסורים לעשות אותם ביום טוב
כי לא הותר רולת אבל כעת סמוס בכל אדם ולכן
ישמא ואם נמצא למקול וענת לית לבר זה על
פוספת סכא אלו ונמצא מתממ באילן זה וכן לא
יעשה מותר לכפות קשרים על גבן סכר במכת
וחי יסיה דונמא למתאכל כקא איוב לכפות קשרים
על עיה עמא פס ורמץ הוא מכלה בענין זה מותר
לשוית עומם כך מותר לכפות קשרים היינו עוקר
זה עסקים מודד לאדם כפי עמנו ואם כי האדם
רוח דיוק ורע לו טוב אמרי דבר מראשיתו והעוקר
הוא לפי עולם סכא אפי' כן מותר לכפות קשרים
על גבני סכר במכת שהוא תוספת ענת על נעמה
רות וזה לנו האות עמנו כי גם בשולם הוים האדם
זוכה לתוספת ענת זה אם כן אם יתאונן אדם פי
יסי גבר על עטאיו סם גורמלו הישגדר והיוסורין
ואם לא עכמו יסיה מן הגלגול ססוא חייב על חס
שמטא בתחלה והקבץ פוקר עון על עמנים ועל
דבעים מותר לענות כן כדי שלא תאסו בקורה זה
האור אע עתלסכ בקרב אים ולס עמון כך דאו

האדם לאתכונן עמקל למס סדוק דומה עמקל
לאילן עמומד במקום סדור ונפשו כוונה על מקום
עומאה נקצץ הענף נמצא כלו עומד במקו' עמסרם
כך הם היוסורין לנדיק למרץ איום עון למכ
לו לצולם סכא ולכן כופס קשרים זו על גבי
סכר מוכס במכת כדי מלא סחא אומפס האור על
וממכס זו בקורה על שן סנו רק ואמרי כי היוסורין
לנדיק הם לקצוץ ענפים סנוטים למקום עומאה
רק הקורה עצמה קיימת למי העולם סכא אמנם
הקשרים תסיה מנוקבת מאם הוא עלומה מכס
סכר כך הכנסתו רעושה כוים במס נדיקים וסופים
למני עלסכות ככרעה למות עמון:
וערוח אמרי אגלה אונך כוים אלו עס
פטרונם למשל מ' ע' עמונה אמרו הלל
פי סנס זה סכר אף על גב ע' עמאר במאר הקודם
עמאר מואי בר אלא כד עקבלא רמ' עויסין
עילאין ופתספ מרין דרועין ד' ל'ס היינו בר עמנע
כיום יסיה כונס כויוי בר ותו ל'ס אים סממ כן
אלא יונס בר באופן אמר כדאיתא בת' קניו ואמנם
לכן אמר בלמון זה מאי בר לסודו' כי ימצא רר
באופן אמר וכדך קשרים בר סחא סעליון סוא בר
על ענת ועסיה הוים בסוד בר על הכוכה ולכן יאמר
אלא כד עקבלא ר' ברע כו ימ בר מוס בסגנון
אמר אלא וסו סכרעה עמס כפירום כרוס וסיה
כונס ע' בר עמונה אמרי הלל היינו דוממא על
בר סוכס אמור לפתוס הלל עמא וככנו סרוס
דאף על גב כמאר אמרי אסרי אדם מופ' לי למקור על
דלמתי ווס ווס לפי כי על ודי עמ' סגמנו נעמס
הדוממא כרוסני ולכן אמרו ק'ל אם כאל ל'ס סו
עמכין לסכנס לת' לעניס מלל כו הלמון מותר
מ'ס היו עמכין לסכנס כו מ'ס כונס דרך ל'ס כך
ס'לל סכנס לת' לפניס מללס אמנס דבר גדול
הויעו ק'ל כממך דברוס כו אין ל'לס לסכנס
ל'ס פתאום ככנס לכיוס והוא דרך מול כו אילוי
עם דרך לסממט קולו כססוא דכיו מנייא סוס
מכעכ קודם סכנס ע'ס וכממ קולו ק' ל'ס
על מקום ודין לא כדך למימד אבל סו עמכין כו
יסיה לך כונס עמוס סכוכין עמס ככנס ל'ס

אם להכת מלכת כמי פקמים עליונים עמס לת'
לכנס מללל סיינו סרוס ל' פסוק ראמון על אמר וד'
על פסוק מני ועד וסיה עמכין קודם סכנס ל'ס
בוס כי כן כמי למעלה אדם קדומס ככנס ססס
וסס עמר ססר ססיון ועמר ססר ססיונו
ולכנר זה עמונס אמרי הלל אמור לפתוס הלל
עמא וככנו סרוס על עמט לפי כי גמס דעמך קלס
ולכן המיווס מללל עס עדי ומכין לסכריו רוס
דעס אמורי הלל ואם סוא קנע ככנסל אמורי
הלל סיונו על סכנסל פויסכו וסיונו כו מל כדאי'
כוסר וכפיקונים וסיונו עס וסיה מלכנים כמווס
אמור לפתוס סללס ממשס אמר אמור לפתוס הלל
זלנוסל דכרכו כו בוקן עסאלס עמס עס כעמס
וכמונמא עמס וסיה סגור עמא פסא הלל בוקמס
עלנו בסוד עעדי זיון באמר דכין עסרוס זה בוס
ועכס סכר אלא פוסמ ונוסל במכת כעמ'ס דכרי
סכמים במכת נעממס כו כן למכנו דרך ארץ
עסכנוול עמפיים ואמר כך בעל וכדאיתא כווסר
כילכן אמר האדם ואם ספסע עמס מעמיו וכמר
מכמיו לואת יקר' אסמ ואם סוא קנע כלל עמנו
עפסיתסו וכעילמו מקרב סמין לבר או ערסין
מענוסוד ססנון מ'ס כווסר פרמס עמס דף רמ'
ז'ל אבל מאי כמית אלא רוא עילאס איוס דכיון
דאוסו עמין סוא כמית אלא רמו סוא דקא רמו
לעממא כוכסא ל'לנגדא לגכס עמין רכוס כמית
כדקא יואת לא סו אלא כמית לספסא מופין דליון
מייסין דגופא ולא עמכס ססוא כגידו מלסילא ככל
מייסא ומייסא לא סו אלא כמית ודוק איוס דכמית
כמיתין ואסיו מכל אינון מייסין עילאין דליון
עמין קדומס עמס רכו בתואובתא עלים לגבי בוקמס
ואילא כעמס לא יפוק ססו עממא לא כלא תיאובתא
דמייסין וססוא כגידו לא אפסיו עניס כוכסא ולא
סו דקא יואת ער דתסא כולוס עניס לסתסכאס
עניס ע'ל' והכס ממאמרוס מענו כקל למודו כו
כדרך עממיק כמית כמיתין גם כמוד סכנס יסיה
כסגנון וס כדו עמונא סחא לנדיק וסיונו סוד כדוק
עיל דקין כפוק עמאר דיקים ירמו ארץ והכין
ולכן אמר ואם סוא קנע כללס עמנו עפסיתסו

וכעילמו באופן סענוס מקרב סמין לבר בסוד
סמין כמית או ערסין מענו אמור לספסו ולכעל
מלא יסיה גורס כן למעלה וסין: אמור לפתוס
הלל כנגד המורה וקדוממא ל'ס הוים סמורס
דאמא כדאיתא במאמר ס'ל מפרמס ויקלל סוא
מורא דאמא סממכרס ככל ערב ענת ומלגס
לפוך כל אופס סגוים ודיסס אופס למון וסיה
ככנסת ככנס לקמס האור מן סכנסת סכנוים
סכנסת ולכן יאמר אמור לפתוס סללס על סללס
כנגד על אופס סמורס עסיה מעמרא אמר עסיה
קרוכס קנת אל סללס דוממא על סמורא עליונס
עממקרבס קנת לבר ספתס על ככלס לקמס עמנס
אור ואפילו ארץ עס אלא רוס ענוס סיונו רוס על
עסות סכנסל לסוס לסמטואו אבל אם סיה ספספ
זה על קשעס פתוס כנגד סמורא ורוס סוק דממרא
אמרא מותר לסגור ספספאין כו עמנס מכסר
אלא מניעס סנוק: עכס כר על סכנסל דסיונו
כו אדם זה בל לסערי סמיתין עליון ומעמיו אמר
לא עובס ברעו ל' סכנס ולכן סכנס כר עליון וס
על סכנסל סיונו דף אמר מעמר אע סכנסל וס
סדף עסוא מדה אמת מייסות ארוי לכנון אמר נט'ס
עסיו ככרכו סכנס וסמין ס'כס כגן עין כממלל
מעמר טכלס וו דסיונו על דרך מממלל טכל סונו
עכ'לל כך טכל'ס וסוא נופל מליו וכסין אפיו אם
סוא דולק רק מלא יתכוין לככוסו דאף על גב כוים
עורס לו סעדר אענס יוסר טוב סוא לסוית דולק
ולא לככוסו לגמרו וכלכר מ'סא כר על עממא סחיה
כוטריקון ע'ס וס ר'ל כו עס סע כסורין עילאין
עמאוריס ככנס עליוני אופוס וס' סם סמין וכלס
עמאור כהס מני עממס א במליו סם כמממממ'ס
אלל אף יע כן עמין אין זה ענין סחיה רק סממכס
אור מלמעלס לממס מנאמר כמין סטוב על סחיה
ועמס יגדר על סוקן עליון ועמס יגדר לוקן ססרין
סיונו יקן עממון סוירל על פי מדותיו נעממס על
סוירל על סררו עון כו עס נוס ס' אע סכרס
עליונס מנעמכס ער עס אף ע' כו אומא עילאס
ער סוד אפסעמט ותו לא עס נוס ס' אע סכרס
עסולכס ל'ס וסיה מייס על וס סוא על סו סעמך

עד הפולס יתפוק ולכן אם הוא על קמן נר זה אי
אסור שלא יקרבנו אל הפולס זה הפולס הוא
שכלו ונמצא מעביר את היסוד ואינו נעשה הוא
דבר קשה ואם היינו עליה מרעב מאמר כי לכך
הוא מתכוין ואם מעים האדם הוא אסור לנערה
עשרי העולה בעצמי כמום לזכר האסור כי לא
כיון לעשות ויחוד בסגנון זה: מותר לסיכות נר
שבת מבעור וים על גבי אילן הוא עץ חיים והלוי
עם כמדת מאוס האדם עליו לזכר לזכות לזכות
זה הגמלי למקלות עניי ונמצא עקמתו כמקור
אכל אין מניחין נר על יום טוב וסוף גרופ משרת
בר על שבת על גבי אילן זה עץ חיים כנו לקול
ומנע ליה ונמצא עקמתו כאלו ולא כנר: מותר
לכבות קשרה הוא עקרת שבת על גבי סדר כשבת
כדי שלא יתאמו האור בקור' על העץ לא יסוף מאור
בעיניו ונכנס האור מבעיניו היינו חיים עד
העולם כאמור:

דעה שיבול לבבות הנר בשביל החולה. ובו סעוף אחר:

אבות' לבבות הנר בשביל שישן החולה שיש בו סכנה.

אזה נודע כי הכלפי סגון יקרא מולס דהיינו
כי קרע נקרא עם מלא ואם מלל קרע
לכך רעפים בחיים נקראים מפי' אמנם מי שלא
הגיע למדע זו קרא מולס מפי' כו סכנה לפי כי
רובו עונות אמנם האדם סכנוני נקרא מולס מאין
בו סכנה נכאמר וירא אפרים את חליו ולכן הוא
אומר מותר לכבות הנר היינו שהנספת סכנת
לאדם כשבת קטוף כוטרקון נר היינו בעת רוח
ביעם מועיל לו תוספת זה מאמר כי אינו מס על
עצמו לקחן מעשיו ולכן מותר לכבות הנר על
כי כמע נר רעפים ויסוד דולק והעין קר מוכ להם
המיתה כעמאל לפי כי כל זמן שהם בחי' מעשים
את קונם מפ ומת לבו בקרבו וסוף הוא לאכן או
טוב להם ולכן מותר לכבות הנר בשביל עיינות

המולס מפי' כו סכנה היינו קרובו עונות ולכן נוסף
למות לפי מעשה קרע וקרא את ולכן כל עוד
שלא הרמיע קרי כיה ענין המיתה ככינוי מנס
זו היינו עם מאמר כדו קמן המולס זה מפי' כו סכנה
אירמיע לכן או טוב לו למות כדקו סכנתו כו
עכמו:

דלענין סכנתו למעלה הנה המולס זה היינו
כמע' כי מולס אפי' אפי' הוא דוגמא
למעמ' לכחמ' היו ספנים קר' למעשה דבר הלכה
אכל יעמ' מהם מולס מן שמעבוד אינם רונים לא
למעשה דברו סגדה ורעם ולכן יאמר מותר לכבות
את הנר זה על פירוש ואל יקשה בעיניך לנעמ' כן
משרי' אל אמרו מפי' אכנסו זו הדרג' אמנסוכוס
עמ' זה גמרא ויכן כס כי הוא נכנס מן הדין
וסקור' הנה מן הגמרא אפי' מותר לכבות זה
הנר המאיר דוגמ' לנע' מהאדם נכנס עמנו לפי כי
זה הוא כעין שוראת עמ' כשבת דוק כמכיל עיינות
המולס עם יר' עמ' מול' מן סגלות מפי' כו סכנה
כך אמרו מול' מפי' כלנס אתנסו כיה כמכיל עיינות
כי המיתה כשבת עמנו ודבר סלכס קשה חדין
עמועם ולכן יותר טוב ללמוד כשבת דרשה ואגדה
כאמרו' לכן הוא דוגמא זו למעלה הכלס סדיק' מסוף
מולס מענין סגלות סל' סוס כלאו כתיקוני' וכמס
אמין אתיך לבנה ואין יכולים לרפאת אותה ולכן
היא אומרת סככעתי אתכם נגו' מולס אהכס
אזי וכלאו בוודר פרמתי ויפי' דף רמ' כל וכו' מאך
קרוב למלכ' ככנסת ישראל ואיפה אפרת אם
עמאלו את דודי מה עבדו אלא כנוס ירושלם
אינו כעמתי' דהיינו לזכרון קרובין למלכ' אהכס
קדור ועוד דוגמ' למלכ' ככל ויחא עמקוי דמטרוניתי
וכו' ולכן להם מולס סודה ואומר מולס אהכס
אזי לפי כי זה יכולת באדם לרפאת אותה ולהכיר
אותה עם המלך וי' היינו שרפואה עליה ולכן יאמר
מותר לכבות האדם סככעתי הנר עלו כמכיל עיינות
המולס זה כי עיקר ליה הוא המנהג לפי כי כן
נמו סרות עקוב אל האלפים אשר כנסה ונעמ' עש
ויחוד עליון ומולס זה ים כו סכנה מאמית מטר' א
אמר' וכו' מסתלק:

רעט

דעה דיני מלמול הנר בשבת. ובו ז' טעמים:

א נר שהדליקו באותה שבת אף על פי שכתב
אסור לטלטלו וכן מוררר דישמן שבגד
שהדליקו בו באותו שבת אסור לטלטלו
ולחם הפק באותו שבת: ב נר זה שאמרנו
שאסור לטלטלו אפילו לצורך גופו ולצורך
מקומו אסור ויש מי שחתיך ולא נראו דבריו.
ג לטלטל נר על ידי שגורגנין עליו לחם
בשבת אסור ואם נרין עליו הלחם
מבעור יום ישימי שמתיר לטלטלו בשבת על
ידי לחם זה ואין לסמוך עליו: ד אם ההנהגה
שערב שבת על נר זה שיטלטלו משיכבה
מותר לטלטלו אחר שכתב: ה נר שהדליקו
בשבת לחיה ולחולה ויל' החיה ונר' רפא
החולה מותר לטלטלו אם כבה והוא דהין
למוריק שבת בשוגג וכבה שמותר
לטלטלו: ו נר שלא הדליקו בו באותו
שבת אפילו הוא של הרס רמאים ואפי' הוא
של נפט דמסריח מותר לטלטלו דכוכצה
פחמה מיאוס מותר: ז מנורה בין גדול' בין
קטנה היא של פרקים אין מטלטלין אותה
דחיי' שינשמה הפול והתפרק והירבה ונמצא
עושה בלי ואפילו אם אינה של פרקים אלא
יש בה חריצים סביב ורובה לשל פרקים אסור
לטלטלה:

חנה כל עוקר הדונים האלו וכיוצא בהם טוב
טובם לכל העצ' אשר יעשה האדם להיוס
עיקון למס עעכר גם לסווס כלל וכן לעמוד וכבר
סדכרים מפרקי' סם כיוקוין ולכן בא דין הטלטול
לרמוז על מעשה האדם היינו טלטולו גבר וזה
יסוס ענין סגלולו ולכן יאמר' כן סדליקו בו באותו
שבת אפי' סככה אסור לטלטלו וסדין מוידע על
דבר אמת סל' כו האדם על ידו העעמים אשר
יקדים לעשות כמעשה וכמעשה כשבת ימי המול
אז הוא ענין לעמ' ונכס' לפוספת דוס אז כמפי'

למורך

לנודך מקומו כך לא תסתלק ממנו סכר סלו סכא לו
במספת שבת אפילו לנודך עצמו על המספת כי
טוב לו או יתעשה שיתלק ממנו ויבא למעלה וכן
לנודך מקומו שילווו בניו להתפטר עם סתלקו
גם לנודך מקומו בגוף סתלקו סכר וכן לא
יעשה ויש מי שסמיר ולא נראו דבריו ומה גם מן
הטעם המפורסם כאן וכן לקמן: לטלטל כר עליו
מכותבים עליו למס כעבת אסור וסעבין כי סכס
זה סטלטול הוא יסיה לאחד מן הסכרים האמורים
ואם הדוגמא לזה על ידו סתורה סכק למס סכאמר
לכו למתו כלמנו כאמר יסעוב כי על ידו סתורה
סעבין עליו סכר על עכס סיינו מוספת עכס ואינו
בן רק מי סטרס כערב עכס ואכל כעבת ולכן אסור
לטלטלו כגמתי כי כן נעו לא ויכל לטלטלו להכיא
אותו עליו עלמעלה וים אומרים אם כפן עליו
סלחם מעבידוים מותר לטלטלו על ידו למס סיינו
סלמוד מלמוד ספורס ומכבוד וים אף עב כי כריך
סכס לקבל מוספת עכס מכמס ימים ונוסס עוד
ביום הסעמיסכא וסכינו אף אמר וביאו וסיה מעכס
מן סתורה ומעשה סטוב סיינו ככיס כערב עכס עס
כל זה אם כפן סלחם על תורה עליו מעבוד וים יע
פיו סמתיר לטלטלו כעכס ולהוריה מוספת עכס
עליו כעכס סיינו סכר סכוכר על ידו למס וס
ואין לסמוד עליו: אם סתנס מערב עכס על כר
זה סטלטולנו מעיככס וסכס וס סיינכא ויכעל ידו
סעכוכס כי אידך יסכן לאס לסתנוס בעכין מוספת
עכס אם לא על ידו סעכוכס כאמר כן סיו סיינכא
מומן סכריאס כדליתא כווסר כעכס סקכס לכרס
אס סריאמין אמרס סתורה וס: אם דלת כעי
לככרי ומין סול ללרנא סקך אי לא סתיר רוגוך
עמיה עב לל סכרי וסיה אמר לס קכ' וכו למככס
אקקרי' ארך אפיה וברס קכ' סעכוכס דלס יסכין
כני נעל מעטא יסין סעכוכס ומינל לקכליסין וכן
כמדעס חוים אל אכריין וס סעולס עשה לו סמלך
מלמס עלך ססל'ום מלו מעצי סלכין כעכס סתורה
סמלככס כדכריס וכעכס סעכוכס סמלככס
כעעמיה סכס נעמל סלעכנו מאלו סמלכריס כי
כך סיה סתינל'י מומן סכריאס כי על ידו סעכוכס

צקן: סבל ולכן יאמר אם התנה מערב עכס על פד
זס סול מוספת עכס במוספת כר וסיינו על ידו
סעכוכס סתנס על כר זס על סתוספת סטלטולנו
טלטולו גכרס מעיככס אף על פיו סוככס על ידו
איוס עין עככי מותר לטלטלו ולסוד לסמטיך איתו
מוספת עליו מלמעלה אחר עככס ונסתלק וזכר
לאלהיו על ידו סעכוכס כאמור: כר סטלליק
כעכס סול מוספת נעמל כאמור למיס ולסולס
וילדס סיוס וכסרפס סולס מותר לטלטלו אם ככס
וסכס סדוגמל למיס סול מעמ'ל סיוס מטרפס
ואמרו סזל סיה ככלל כסמיה ולכן מורה כי אס וס
אף על פי ססטל וסמס מעמס כסמס לא כסרפס
כמטל וסמלס ככר כסכאר למעלה סול אסרס
סכלקי מלס אמנס אין וס מכלל רעס כי רעסו
ססיה קרויים ממים עכ ואסס סלל רעס אמנס סול
סולס מעיככס סעון ואינו כרוס וסרפס' ע' סעכוכס
עכס דרכו ראינו וארפס סו סיינו רפוס סעון
מותר לטלטלו אם ככס למזור ולעורר על כר זס
סול מוספת וטלטלו מלמעלה למרות עליו וסול
סדין למלליק כעכס כעונג אחר מטל על סעכס
כעונג וככס כעכור כך סמותר לטלטלו ולסמטיכו
עליו עלמעלה כאמור: כר מלס סוללכ כו כלמנו
עכס כי סדוגמל לזס יסיה סלחם עלס סיה מלס
ועוכן לקבל מוספת עכס ככל ולכן לא דלליקו כו
כעמס יסירס כלומס עכס אפי' סול על מרס דמאום
וסדוגמל לזס עס סרין כדאי' כווסר ע' סעכוכס
דף קל'ג וזל וס כעמטיין סעריס דלכין מלכני דסרס
עכורס וז סול סטרפס כד'ל וסמל סלחם רוח כככרס
ולכן ואמר אף על גב דמאום ואפילו סול סלכעס
עסרפס עכד סקליפס סכוכס כו כי סול סרוס
כדליתא כווסר סרפס ספס' ע' אספס מוטוספס דורקין
כס כלכיס וסמוריס ממים מותר לטלטלו ולסכיא
לכעמס עלמעל' למי סככסו דמוקכס סמס מליוס
מותר כגון וס: מוריס כין גדולס כין סככס
וסדוגמל לזס סעמס עליוכס סעמככס על אס
סעלס דוגמל למס' ראינו וסכס מורה וסכ כלס
עכין סתורה עכס סכמסוים מוסכ וסככס כרוסיה
עליס מן סענות סכק' כר סכאמר כו כר עכס סר'ל
סלחם

סלחם סל' ססיה מקיים סכרס עמאי סוקין מחד
לסיד כס' סיד ככל זס וסיה סכוכס למכור' לגול
סככסו כין גדולס כין קטנס אסר סערכס ואחר
סמעשיט סכוכס וכלכד סיינון דיתנו למסיה אם סול
על סרקיס כי לא סיה סתורה: אומנותו רק לסרקיס
קובע עתוס למורס אין מלטללין אותס לסכיא
עליו מוספת אור מלמעלה כאמור כי לענין זה
כריך לטול מלמעל' עמי וסיינון מחד סכול וסעכר
ולא וכל לסעל'יס כל דככריס סיה עמז' כמול לא
ויכל לסעמ'י אומס כעכס כו לקינפ מוספת וסר
מעס סקרס עליו וסטרפס וסמורכס ונמכ' עמס
כלי מוסס כעכסו לאמר כעככר וספילו אם איבד
על סרקיס כי אין עמס סתורה לסרקיס אלא וס
כס סרינו סכוכ רוסס מן סלימוד וזומס ללל סרקיס
לעכין סלימוד אכל אין לו סרקיס ידועס אסור
לטלטלמסן סעעס עמסו סלמור:
ועמח סככי עב לכאר סדיניס סללו כפיו דרך
סלמס וכך סול אומר כר סלליקו כו
כלומס עכס כי ססיות אמר מעמס על סססיוניס
סול מוסור דוגמלו למעלה כאמר כככר על
כמס עעמיה ולכן אס סמלליק כר מל סעמס על
על ידו תורה ויסוס כך סול גורס למעלה לפי כי
כך סתנס סק' כה עס סירככאמר גור עליס לכו
ויעטו אס עמך אמר לפינו רכינו על עול' כככיל
מלמרי' לפכין דכר סגין כך גורפ עליו אמר לס
כדיקיס וסיו נקראיס על עמך ודוד סול סקטן ויסס
על רלס אפריס וסול סעעיר ולכן מוכרס סול כי
מעשה סדיקיס וסעס סעעוררות למעלה ולכן
כאמר סככס ענינו כדלמנו וסיתא כווסר סרפס בלס
דף קס'ז וזל וכי כאך אחר ענינו דכר כס לא כדלמנו
דלמל כנפוס או כדדעונו דלפיק למכס יסיר עכל
כני עלמל אלא סכי סנוכין לא וסך כר כס ככלוויס
דדולס ארבי' אמות מלי טעמל דכוככס מרוול
על דעיס וכל ככיס ענינו ומל' כרוסיה אינון
כסול דקוימל על רעיס וככ ענינו סמן לינדע
דסול וסול דלליק על רומיס אכטרדין לממסל
וכי' וסלמס מלכ' כווס וסמן על רלמך אל יסמר
דסל ככורל כדלמנו אטרדין לממסל ואינון עכוכין

טכאן ועד סככס עינוו כדלמנו וכו'. וסנס מוכרס
מככרי סמל' כי עעמס סלחם מלוק כר על רלמס
מאיר עליון סגורס עליו וזס עמנו וסיה לו מן
סמע' סטוב סעפס ססול סעמורר סיינון למעלס
ועלותו אור מורס עליו כדליתא כווסר סרפס וסיה
ומססול עוכדל אסעטר מלך דלת צטר וסמלכר
אסעכוד מניס לכונס' לכעמלס להסול עלמל
אמנס לעכין סעולס סוס כסוונ סמכין עליו רוס
או כעמס כפי עעמיו ולכן יאמר כר סלליקו כו
אותו עכס למעלה כסוד סכלס סקך' כר כדלעיל
אף על פי עככס כי לאמר ססול כעמס סיינון זס
מסתלק ואינו מעמור אסור לטלטלו מלמסן סקוס
עמנו דלף על גב כי ככר כעמס סיינון אמנס כיון
עעלס לא ירד וסמל' סס ככסנת כר וכן מותר
סמין כככר עככס סלליקו כו כלומס עכס אמור
לטלטלו מן סקמו ססול ולא לסמספס מעמנו כלומס
עכס לפי כי כן נמי למעלה כעמס יסוד אחר ואין
מספסין מן סרלמין: כר זס סמלכרס סמלכר
לטלטלו אפילו לנודך וסולפי כי כאמר מלטל
סכר סגמתי למעס כך וסיה מלטל כר עליון
ממקומו ונס לנודך מקומו אסור וים מי ססמיר ולא
כרלו דכרו סכרי אנו אומרים כמוסס ממקומו וסן
כרסמו לעמו ואינו וז מעס לטלטל כר על
ודי מכותבים עליו למס כעכס אמור לפי כי ככר
סול רומו על מעלמס סכלס למקיס עליון ככוכר
כווסר מלי כר אלא כד סקכלל עכין סרין דרועין
רמ' סייפין עילדין וסמס סרין דרועין דלס
לקכליסו כביטורי' כר ואמנס למס סול כסוד סול'ו
כוכר כווסר כוכל למעלה וכינד יסכן לסעכרי
סכר ממקומו על ידו סלסס ולכן אסור לפי סמורד
אותס מגדולמס ואס כפן עליו סלסס מעבידוים
סמורס כי מלי כעמס סיינון זס על ידו סלסס
ככסנת מעלס סכר ולכן יס ממי סממיר לטלטלו
כעכס על ידו למס זס ואין לסמוד עליו כלי ספס
ססרו סוף סוף מוריד סכלס מגדולמס סכסכת כר
כאמור: אם סתנס מערב עכס על כר זס סגמטי
סטלטלנו מעיככס מותר לטלטלו אחר עככס לפי
כי על ידו סיינכא מורה כי כן כונתו נמי למעלה
כר א' 24 I לטלטל

א אין לשחות בולדך לברך אנהני מורים
שאין לשחות אלא במקומות שאמרו
חכמים :

כלי ספק כי ענין כריתת מורים אף ע"ג שהוא
ברכת הולאה ופוא ענין גדול כך אסל מי
פאונו כורב במורים מדרתו נעמית נסם והוא מכלל
אותם שאין לסם משה כאשר נפלאר בהלכות נזית
כי זה הוא מדה כנגד מדה האדם פאונו כוחף
מדרתו פסול מי שולח למו העולמים אפר יצרו
ואינו מורס פסול אלסי כל בפר והוא המהיה אנו
לכן דין הוא כולל ויהי לזמן סתמים וכמו שהנחה
לפי מדבר סרס על מי העולמי ואמ' לא מות פמותון
אלא כי יודע אלסום וגו' וסייתם כאלסים לכן זה
נעמא כי בן עמק כמוסו ולא הודס בחי העולמים
לכן הדין כותן להיות מדרתו אפר בה טעמס הנס'
לנו כי עמו נכנס לזמן סתמים כמעתל כהסך
לנכס ולא יקום כמו סתם כי אין לו תקנס לגולס
פנאמר וסנכס עפר לחמו כמעתל ועטעסיה עמנו
אין לסתות בזה כפאוור ולך לנדך ארסנו מודוס
וסעטס האמיות כך הוא כי כלמד מן הזוס' סנאור
לעולם דסכי איתא פרס ויתו דף רכ"א לפי כי האדם
כאמר נכרס הוא כל סכראים מוס: דו' לו וסולכוס
ספריו וכאפר ראו אונס סהלך אבל ינן סעס
ועפוסס סלכו כלס וסעתמו אפרו ולכן כסחייכו
מיהו וכו' סנס למדנו מעמאר זס כי סאומר ולך
לנדך ארסנו מודוס וכורב נעמא מענורר סטא
אדס סרסמון עמנו וגורס פירוד למעלס כי סנס
כל סכרכות סל יונר סס פעלמא דנוקבא סחייכו
כסוד עץ סדעס ולא תקטי לך מדי כמס בווסר
פענין כממ כל סודאית ביה מ'כ וואית כוס מ'ס
כדאיתא פרסע פרומס דף קל"ט ואל' בועי דמול
סוסי מקבלא כרסלך סנאר נעממין קסא מברכין
לס מעמא כוומא דנסכ איוסי מקבלא ברכלך
פאינון כעממין עילאין דקא מברכאל לס בארבעין
וחסע סיכין כמוסכין מה כמס דאוקימנא כרוא מ'ס
וכרוא מו' יא' עילא' וזא עלמא תמא וכו' וכלכס לא
על מילין אין כלסו מוסיפין ודינן כמוסכב לתמלומא

בכנס ולא תפלא מנייהו כקלא סו וכו' מכלל
ולא יאס מידורא דלתיא כמס דאספקא עכל וסנס
מאמר זס מנינו נקס לראיס מבורסית כי כל זס
סנספס סלנו אומרוס כיוס סנספס סייכו כענסכס
הארס כדאיתא וסנספס סדא כסות כל מי למי כנסכס
לו אמנס סכל הוא כעלמא דנוקבא ונמכא כי מס
סאנסנו אומרו' ולך לנדך ארסנו מודוס אין סנסכס
כפי פמוטו אלס כספך לפי כי כנסכס לזנס ק'כס
לכוסיס דכרואס כדאיתא כמקונסוס וכלל כמול
מסלכס כעולס סנירס אמנס כנסכס סעעלס ולכן
אנו אומרוס וכיוס סנספס כנספס וסעב על כמס
ככורו ולכן אנו אומרוס כי אין אנו מעכסוס לעמאר
ספיראן דכרואס אלס לעמלכס כנסכס וסייכו נ'ס
לך לנדך ר"ל ב' ית' סעלכסות זס ארסנו מודוס לפי
כיון כ' זה סק'ה מעמאר היס ארסנו מולס מללך
לפניך וגו' ססער עפניו אל סער בו ואחל סוסר
אל סעורני בו ולכן אנו אומרוס ולך לנדך אף על
גכ סאמרנו כל סנסכוס סקודמים לפניך כענין
סעלכסות זס אבל לענין זה לך לנדך ארסנו מודוס
ועוס ולמדו סעוסקוס סעממס מלמא למלמא
וכנסע ססמיוס אלס מנד אריוסיה כרסוק מורס
מוצרכ לכן צריך לייסד סדכרוס על סנאר סרואס
כסס גדוסי לכנס סעוקר בווסר כולל יתל כל
דכר מעפרס כאפר סארס עקל מעק'ה ופסמ עינו
עכלו כמורתו פמוט סו כי סו וסלסו עקניאוס
ויווס דכרי אמת וסעמאמרוס לכא לביס סנסכס
כיוס סנסכס סס סמוכוס על מעמל עינס כנסכס
פענוג ואין זס רק לאמר סאכילס לפי כי כך אמרו
סל סמור לארס לזמן כיוס ווסר עממין כמיו לכך
סס סודיעו דסינו כמול אבל כנסכס כנסכס סו כי
זס סו עונג עכס אמנס לא אמרו לעכור על זמנ
קרית עמע ססוול עם סנן ססמס וסמכיא רואס
מן סמקרא מעמנו ככלל ענלס פניס כמורס סו'
ולכן סמאמרוס כמפלס לכוכות סמוכרות וכו'
אין לבקס לסס סמך רק כ' סס סייכרס לא יגונס
ארסנו לא עמוס כך סמך מכהג וסנסה היפס לקיוס
יראוך עס מעמ כדו עלא ימארו עד מס מעוס וככך
עקקיוס כסס עס סאמר סכסוב וורסס לכס יר' יא'

עמי

עמי עמס דקסס סלכן אמרו חזל עמע כנסכס דקסס
לעניס כדאיתא כמקונסוס עמ :

דפב קריאת התורה והמפטיר בשבת
ובו וסעיפוס :

א מוציאין ספר תורה וקורס בו שבעת יאס
רצה להוסף מוסף : כ מותר לקרות
עול' הרבה אע"פ שקרא זה מדר שקרא זה
וחו' ומברך אין ככך כלום : ג חבל עוליס
לפנין אפילו אשה וקמץ שיווע למי סכרנין
אבל אמרו חכמים אשה לא חקרא בצבור
מפני כבוד הצבור : ד נוהגים לקרות שבעה
ולגמור עמחם דפרשה ואומ' קריש וחורר
דקרא עם המפטיר סה שקרא השביעי : ס
אם לא נמצא מי שיווע להפטיר אלא אחד
מאותם שעלו לקרות בהורה וכבר אמר ש"צ
קריש אחר קריאר' ור' קרות ויברך ער'
ל' הפטיר צד' החור' ור' קרות ויברך ער'
קריאתו החלה וסוף : ז אם מעט שליח צבור
זסיים הפרשה עם הששי ואמר קריש אין צריך
לקרות עוד אחר אלא יקרא עם המפטיר
מה שקרא עם הששי דק"ל מפטיר עולה
לפנין שבעה : ח קרא הפרשה בתפלה
אחרית בשבת ודילג פסוק אחד חורר וקורא
הוא ושנים עמו ואפילו הפטיר והתפלל מוסף
חורר וקורא :

פענין סוכס ספר תורס איתא בווסר פרסע
ויקסל דף ר' אמר רבי עמעין כד מפקין
ספר תורס כמכורא למקרו ביוס מתפסמן פרשו
עמיה דרממין וסעוררין את סאסכס לעילא ואכעני
ליו לכרנס למימד הכו כריך עמיס דמארוס עלמא
וכו' ומאן דלקרי אורייתא לסו סד קאוס עליוס
זססיק ללא יעסכס כר דכור סד כלמדונו לא סריך
דוכורין למון קמס עד ולא סריך ולי סריך מעממין
כסער תורס גריעמא דרוס דמסמנותא איוס
זמרוסות דלוריתא וכו' כלל עממין נמד קארו דכסיכ

ויכר אלסים את כל סדכרוס האלס לאמר איוס
לעילא וכל עמא לעמא דכמו וס' כבי כמקיות ססר
וכו' ואין להאריך כי סלמון ארוך וסס נא' טעם לכל
סדכרוס סכרוביס למסר תורס גם ענין סעוליס גם
בווסר פרסע ווקסל דף ר' אל סדורא לעמא קדוסא
כוומא דא' וכסאר וועין דספר תורס כעני לסרס
ולמקיא תיקיב' כמד כרסוול דאקרו תיכס וססוול
כרסוול דלסו כעית דרגין למלסא כסו ולא יתור
דכתיב ועס עעלות לכסל ורגנא סד לעילא למאס
עליוס ספר תורס ולאמאס לוס לכלל כר סלוק
ספר תורס לממן כדון בעין כל עמא לסרס
גרמיוסו כמעתא כמסולו ברסע כויע כלל לעמא
ולכוונא לכיווס כמס דקסא קיימין על טורא
דסינו לקבלא אורייתא וסוק כויתין ורבין אודניוסו
וכו' דכתיב וכפסמו עמרו כל סעס ואזינו כל סעס
ל ספר סתורס סנס מעורר כוס סנאמר סה ענין
סתיכ' וסנורך כוס ליוס סכלמועטוס דכרו סתורס
ועס נאמר אל ענין כתיב ויקראו כספר כעורת
סלסוס כעו' עכלו וכינו כמקרא סל אוקמוס באינון
פסוקי עטמי וממורות וכל אינון דיוקנין כלל
אמעבר למעס עמינו אי ככל סני דיוקנין אעמבר
אורייתא למעס ספר תורס דליוס ככל סני קדוסא
אעיל' אוסו סמר עכל סני עוקונין ודין דלעממור
למעס באורייתא אלס רוא דא כד כרסוול קדוסא
מעמבר ואקבלו לממורס עככס כל אינון עעמין
וממורות כלסו עאין כגניו וסיתרעמו כבו כרסוול
קדוסא ואינון דיוקנין דאעיל אורייתא דככס
כאורייתא דעל סה וכסו אעעכרס כמעתא
דמעבר מן דכור' ואמאמרו אפון עלאין כלמורווסו
כקדוסיוסו כקסא סו' ולאמא כבי כמעתא דסל
את כרכת וסעשטרס כרסוול מרוס דתורס עככס
וממן אעיל כל אינון דיוקנין ואיוס אעקדעס עניס
כעו לאתאמאס כמקונן כלמורווסו כקסא וואוס וכו'
כסא ויומא כעו למלסא עכעס גוכרין דאינון רוא'
דאורייתא לקבל עכעס קלין : סנס מעורר מדרבי
סעמאר כוכס סעוליס עססר כנגד קוליס דמק'
תורס כמעתל : מותר לקרסע עוליס סרסכס אעס'
עקרא זס עס עקרא זס ונוסגוס להוסף כמס
עמקוס

לכתיב וזכו תורת משה עבדי ולא כבוד כבודי
לאמאמא דכלא אככלל ברא דלוי ואת' אקרו
עד ואישו מד כלמולא ופטישו מד ושא אמתר עכל'
הנה נתבאר מדברו המאמר כי ורכין קשה הנכח
הם בכלל אות' דהיונו חודק קנות על ח' ישראל
אמנם הכוונ' הם למעט כבוד הנקב ולכן מפטרין
בכבוד לתת להם קשר ודקויות עם שמורה לפי מנה'
תלמס עברי גאן רובנים גלויס והם רגלים על סוכר
זכיה הנכחיים קשה סוד רגלי הכלם ומחכרים
עמם ומתקדמים אליו עם אליו וכדי שלא ימנא כי
ענין הסיכור היא ברגלים כלכל ולא קאר הגוף
לכן בא הסיכוב לטות בא' פוקים דהיונו כדי לרמוז
עוד סיכור סוכר בכל עמס בחינ' עלו עם עמס
דדין על כלם ועיקר המספר אות' הוא הנדוק
הרי כמנא כי הם לא פסוקי' בעת' וימספיו על פיו
ועיניו על פניו וכו' ואז ויחס כמר סולר הוא יוסף
הנקרא ולא מנאמר אל תמטאו בילר: אם של ר'ת
במכת אין הפטור מזכור על ראק דמק כלל לפי
דקום לזה בדרבא מניס קדומס על כמס היא עולם
על הכל ולא דאמיליוס טוב ממוכרים מטעם הכל
כי וינס עובדים סודם באומא עולא' וזריכה למימר
כלל: דריך לכונן לברכות שמורה ולברכות שאומר
המפטור וינעם אמריהם אמן לתקלו' מא' ברכות
קמסר מניינס במכת בא ורא' במס מניינס עינים
כמנא למתפללים עפולת מוסף בקול רם וכינתר מי
עמפלל מנחם בקול רם מהוא עוכר על המרס על
הראשונים כדאי כביס יוסף מהראשונים עמורס
מלא יתפללו עמס אלף כמורס וסיינו כמול מל'ס
במכת כמנא מתמסר כמס ברכות ואישו לאפסיה
אנפסוס ואמנס עיקר אמנא אומר אמר לו הכרכות
היונו כדי לקטלים עמס אמניס כלאותא כווסר
וכתקוניס כי סאלס הוא נעמס דיק כלל יוס
דסוינו ד'תקנים אמניס לארככס קדומס ויעמס
קדומס ק'מאס כרכות ולכן וכו' לעתו לענות אמן
אמר כל כרכות על מורס ומרכות על המפטור
לקטלים עמס אמניס אמנס עקלוס מאס ברכות
עקלוס אומס על ידו כרכס עפירות כענין אותו
מסוי: אם כמקמס המפטור כמנעס המפטור

אותו מנא למועס לא יתמול ממקום שפסק הראשון
דמאמר מנכבאר כי קריאת המפטור היינו כדי
למכר דדין לתקמא על עלמא דנוקבא עם דדין
עילאין עלמא דככור' כל' לכן אינו מתמס לקטלים
ממקום שפסק לפי שכבר הגיע עם המער ולכן סוד
לתפולת המפטור ממקום שפסקו הראשון כמנ
כמ' באמר' אין המפטור מפטור עד מגומר
הגולל לגולל סמ' ואיתא כווסר עמס על לך דף
קס' וזל מגול עד לא תיכס' ד' דאישו על למאס
ביה ולקפא ליה מנ' סיכל כמנאמס דמניס כמנא
עורס והסויא מגול עד עם ס' אישו ודוקא דלויס
ואמטריך במית דדין כי ורין דיק כמאן כמגול
או כמ' לא קרא דרעס כמא' וכמא' דמ' כמגול
אמטריך דיק לא דלחו מן הכמס זכאל דקמט
דדוקא דדיק עילאס כד ריעס ל'מ' מאן דלויס
לפ' למקרי אמטריך דק דדיק אקרו מאן אקרו
דדיק מכלהו מתיתאס דמליק מאינון כמס וכו'
הסם לפדנו מדברו זס המאמר על כל הכרכוס
האמורים לעפלס לענין ספוס ולענין ה'גולס
ולענין כמנעס נעס נאמר כווסר נגללוס המסר מסוי
כלו אמ' בלי ספק כי סמור כלל אליו הכרכוס וכמ
לעלות לקראת באומא ספר מורס עליון: כמס
קמטרויות עמוכרות מפטרין כמפטור עמ' קמט
למכר אותס עמס:

רפה לקרוא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ובו ו' סעיפים:

א אעפ' שארם שומע כל התורה כולה בל
שבר' בצבור חייב לקרות לעצמו בכל
שבוע פרשת אותו שבוע שנים מקרא ואחד
תרגום אפילו עטרוה ודיבון: כ אם למד
הפרש' בפירוש רש' חשוב כבו הרגום וירא
שמים יקרא הרגום וגם פירוש רש': ג מיום
ראשון ואילך חשוב עם הצבור: ד מזור
מן המוכחר ששלים אזהרה קורם שיאבד
בשבת ואם לא השלים קורם אביל' ישלים
אחר אבילה עדי המנחה ויש אוכר' עדי רביעי
בשבת

בשבת ויש אומרים עד ש'ע: ס יכול לקרות
הפרשה שנים מקרא וא' תרגום בשעת
קריאת התורה: ז מלמדי תינוקות אין
צריבים לחזור ולקרות הפרשה בשבת: ו
אין צריך לקרות פרשת יום טוב:

אף עפ' מאלס מועס כל שמורס כולה כל מכת
בצבור חייב לקרות לעצמו לפי כי זאת
קריאת היא לתועלת אסר לקטלים עצמו ולכן
דריך לטות ביום מסוי דוקא ואס יסיס כמקר או
טוב לו יותר ביום הוא מכלל מ'ס והכוונ' אס אסר
יבילו וכבר מפורס מדבריו מורי סרכו' ס קריאת
כל סכונע יוס יוס גם יוס סמ' וכל סכונ' כלס סס
מפסוק זה עצמו וסכינו אס אקרי ויבאו וסוס עמס
ולפי דרך מכוונתו ענין השלימות סקונס סאלס
ע' שמעמס קריאת הפרש' סיה סכנה לקבל תוספת
כמס על ידו סתרגום יתוספת רום ונמס עליו
סניס מקרא ולכן דריך לקרוע תרגום אפי' עטרוס
ודיבון: אם למד הפרשס כפירוש רש' סמכ כמנ
תרגום וכבר כתבאר אכלו כפירוש דניאל עמאל
אל וסא למון תרגום קל כענין וכו' כי זס יסיס
סיכס לסייט קל כ' בינוני דמאמר קרא פירוש רש'
סמכ כמנ תרגום לכן יסיס קל כ' בינוני למון תרגום
וילמד הפרשס כמ' ויפטר ולכן אמר סתכוין כי
במורס גם בכחיוס גם כמטובי' מל' לו ככוולכן
מי מסוי ירא עמיס ילמד פירוש רש' ויקרא גם כן
תרגום: מיום ראשון ואילך סמכ עם סככור ולכן
יקרא קמס פסוקים גכל יוס עם סקיקור קלסס וסכל
עולה כפ' סויס וסיינו כ' לקיום מ'ס כניס אסס
ל' ע' סמככר כמנייה וכן הוא כלל סדכרוס:
מנה מן סמככר מ'קלים אותס עם סככור קודס
מאכל וכבר כתבאר כי מניס מן סמככר לקרא
אות' יוס' כמקר וכאמר לא וכול יכמ כ' סדכרוס
סוימר טוב לקטלים אותס קודס מאכל ואס לא
סקלוס אותס קויס יקלוס אותס אס' וימ' איערוס
עד סמנכס ועס איערוס עד רכיעי כמכת וכל זס
מועיל למכת הכמס עלא ומנא סעדר סקלימות
עצמו כדי סמכ' למנסמס כמ' אכל סעדר סראשון

מלא קרא אותה כומנס על זס נאמר מועס לא וכול
למקון זס מלמיר כמס עפירס מן סמורס כממסל:
יכול לקרא הפרשס מ'מ' כמעת קריאת סמורס
אמנס גם כזה מפסוק ענין סמניס' כי דריך למנוס
הפרשס מפי קלית ככור וכמניס' עליוס מלתא
מנאמר ואינו כל סמס' ספר המורס ככל כמאמר
מפרשת ויקסל' אמנס פרשת מרועס דף ר' וזל
וליתרמו למפתס פומיס באריוסא עמנע כו' ככל
ענין אסור: מלמדו פינוקות אין צריכים לסוד
ולקרות הפרשס כמכס סיינו לענין סמכ' אכל
לענין סקלימות מי פטר אותס כמקר כמכאר וכן
אין סמכ' ללמד לקרות המפטור לפי סהיא ככלל
המניס' על ספרמס וסקוריס אותס כיום מסוי אמר
הפרשס מ'מ' לא ספסירו אמנס דריך למנוס אותס
כמכת ואמר כך למנוס סכרכות עלס: אין צריך
לקרות כמס יוס טוב סהרי כמנעס סכונע קורא
כדכרו כמכת סמכונ' וסוי סעיקר לקליומו' סאלס
מס סמון כן כמכת יוס טוב:

רפו דיני תפלת מוסף בשבת ובו ה סעיפים:

א זמן תפלת מוסף מיד אחר תפלת השחר
ואין לאחרה יותר מעד מוסף שבע שעור
ואם דהתפלל אותה אחר שבע שעור נקרא
פושע ואף על פי כן יצא ידי חובתו מפני
שומנה כל היום ואם שכח ולא התפלל עד
שעבר כל זמנה אין לה רישלומין ויש בה
נשיאה כפיס: ב כל יחיד חייב להתפלל
תפלת המוספין בין אם יש צבור בעיר או לא:
ג מותר למעוס קודם תפלת המוספין ריינו
אבילה פירות או אפילו פת מועט אפילו
טעימה שיש: ד חייב לסעוד הלב אבל סעודה
אסורה: ה חייב לפניו שתי תפלות אחת של
מנחה ואחת של מוספין כגון שאיחר להתפלל
התפלת מוסף עד שש שעור שהיא זמן תפלת
מנח' צריך להתפלל של מנחה ואחר כך של
מוסף: ו' א דהיינו דוקא שצריך עתה להתפלל
בה א 25 I שחיהן

שחיהו בנגון שרוצה לאכול ואסור לו לאכול עד שיתפלל מנהרה אבל אם אינו צריך תחלהתפלל מנהרה יכול להקרי' של מוסף ויש מי שהורה שאין עושים כן בצבור להקרים הפלח מנהל'הפל' מוסף כדי שלא ישעו: ס בשבת ויש'אין אומרים ברבואה קריש בהרא .

לענין סניג'ה לתפלת מוסף איתא כוזהר פרק ויג' דף ר"ז וז' כונן עמים בתכונם כונן מאו כונן אלף כונן כל ויפא ויפא ולא פסיק וכו' וכי ה' דגויביתא איסו מעמים אלף פסיק מעמים איסו בגויביתא ורעו סניג'ה דק"ס רשי בהו וכו' לא דמי כענינו דאינון מתקטן דקרא יאות וכו' ועל דא לא וכו' כענינו לא וכו' לא כתוב אלף לא וכו' בעיניו וכו' ורוא דלכתן סוף ועיב' וכונין דאיסו אסתלק בו פלמא דלתי כפי' מניח'ה פלמא דאיסו כפי' כפי' וכו' ומאן איסו דא יוסף הדניק דאיסו יסיב כעשא לכל עלמא וכו' . סנס עבאר מדברי המתאר כי יוסף הדניק סוף ענין פוספת וסוף ענין מוסף וכדאיתא כוזהר פרק ברשית דף י"ז וז' דכיון דהסוף עמואל דאמנעיתא אסתלים ועיב' עלם לכל סטרין כדין אסתוס' ביה כסירו מעילא ועכל סטרין כדנוד' דכלא ביה וסתאוס פוספת דקדוש כפי' וסדא דעלמין וקארו מוסף מסבא כפי' כל שיליא לתפא ורמין ונפתין כרוא ס' ככאות אל' אל'הו סרומות וגו' גריעו ליליא לא אסתלים אלף כעכף עס דאתוסף סבא גרע סבא כמוסף סוס ביה רוא דנקודס עילאס ורוא דעמודא דאמנעיתא ככל סטרין וכונין כך אסתוסף ביה סרין אסתון כליליא גריעו ביה אן כדין קרא כתיב איסו תפלת ויז' וגרע עיב' וי' דכתיב קרא לילה עכ"ל . סנס מכואר מדברי המתאר כי מ'ס פנתסר ענין אסתיות פס' וי' כלילס פנאמר קרא לילה סס כמלמ'ס כיוס פנאמר כו וקרא וסיונו ענין מוסף כאמור' ולכן בא דרי' לכתין מוסף וסכו קאמר זמן תפלת מוסף עוד אחר תפלת הספר לפי כי תפלת הספר סיינו כסוד ווס פנאמר כו וקרא כמותפת ענין אסתיות י'ד וא' ולכן כריך לכלל'ה עס' האסרוכק'ס פנתסר

מעמס פנאמר קרא לילה ולא נאמר וקרא לילה ואין לאמר יותר מעד עכ'ס עמות לפי כי עד עס עמות מד'ס המסר מעמס כדאית' כוזהר ואחר הנות נאמר און לנו כי פנא סיוס פנאמר כו מסר אל כל סיוס לפי כו וכו' וכלל'ה עכ'ס דין . ואינו' כמותפת כעס' רביעית לפי כו מעמס וו סוף רגל רביע'ה על סמר ככס' וקרא בת כעס' ולכן אס' סתפלל אוקס' אחר עכ'ס מעי'ס כקרא פוסע ואף על פי כן ופא ווי סוכתו מעני' עומנס כל סיוס כפאמר כפאמר כו סקליות' עלס סוף כיוס לפי כי כ'ס כפססרו ענין אסתיות וא' י'ד עכ"ל קרא לילה וכיוס כדמר וקרא ואס' ככת' ולא סתפלל כל זמנס אין לה סקליות' ווס כ'ס כעליות כפוס' ווס' ויותר מעוכסוס מן תפלת קסרות: כל יסוד מניס לסתפלל תפלת סעוססין לפי כו כן סוף ככלל'ה כל סתפללו קאידו סייב כסס' וסוף מוציל'ה סקליות' עלו כסוכס'ס וכפס'ס כפאמר נכפאר כפאמר סקידס כי סתכלת' סוף לתקן סמנס סאסרוכס' ולכן כיון אס' יס' ככור כעור או אין כוזהר סיסוד סייב לסתפלל אוקס': מותר לטעוס קודס תפל' סעוססין ואוקס' כמדדס: ויכולו עזיה מרי מע' כמד'סו לכתיד עכ'סו ככוד טועניס ליעראל ופעלים אוקס' לירוקס' לסתפלל סרו פקיה עכ'ס ורואס עס סולכ'ס לכפס'ס וס' כל'ס פנאמר וס'ס מרי סיס כמד'סו ומדו עכ'ס כעכ'סו יכא כל כמר לסתפסות לפני אחר ס' ולכן מותר לטעו' קודס תפלת סעוססין דסיונו אכילת פירות או אפילו פת מופע אפילו טעונס מלס'עוד סלכ' ולכיון קדוש לא: ס' סו לפסו עתי' תפלות אסת' על מנס' ואסת' על מוססין כו סדכר ודע כי כל תפלת סוף לצמות ייחוד למעלס' אמנס לא סכל מוס' ולכן יאמר כו ז'ס יכא כגון פאמר לסתפלל מוסף סר עס עמות סס וא' ונק'תפלת מוסף וסיונו מ' ערגול' לסתפלל מנס' גדולס כל סמכ' ווס אומרו דסייון דוקא כריך יתס' לסתפלל פסוק' כגון מרזס' לאכול ואסור' לו לאכול עד פיתפלל מנס' אכל אס' אינו כריך לסתפלל עס' מנס' יכול לסקידס . ווס מ' ססורה אין עומס כן ככור לסקידס תפלת פנתס' לתפלת מוסף כו עלס

אלף וטעונות יותר טעס כפי סאמ' דפאמר כי תפלת מנס' סוף ייסוד אחר מהול למע' . יותר קסרי אכו' אומרוס כו ואכו' תפלתו לך ס' ע' רצון כיוס' יאמר אחר כך תפלת מוסף כמנא מסור אוקס' למע' ולכן ייסוד אחר יתק' לכו' איהו דאפס'ד אנס'קיס אבל ככור כו כן כעס' למעלס' אין עומס כן: כעכ' ווס' טוב אין אומרוס ככור אחר קדיס בתרא לפי עככ' עלו סת' וכלס' אל' עקוס' אחר מעמס כעכ'ס' סכר'כו' מהול ססוף מקורא עילאס דעתמן כפי'ן כרכאן סנקרא כריך:

רפ"ו ניהום אבלים וביקור חולים בשבת ובו סעיף אהרד:

א' יכולים לנה' אבל' בשבת וכן יכולים לבקר את החולה ולא יאמר לו בדרך שא' ל' בחול לא יאמר לו שבה היא מלועוק פרוא' קרובה לבא ורהמיו מרובים ושבתו בשלום:

הענין מוכן כפי טעמו אמנס כאמר י' לארס ללעוד כריך קונן פנאמר דכיון ראיתי וארפאסו סרו כיקור סוליס ואקלס ניוסעוס לו ולאכיליו סרי כיוסוס ואכליס ואוקס' כוזהר פרק כעפס'ס דף ק' וז' אס' מוס' כתיב וילך מוכב כריך לכו וכתי' ככרוס דכיון ראיתי וארפאסו וגו' סמא אוקס' לאסתכלא או על סוף אחר קרא או על מיעול דסא רימא דקרא לאו אוקס' סופא רוקס' דקרא אסו על סוף . וסופ' ס' אסו על מיעול אלף קרא אחר כעוד דכר כ'ס אוקס' ככיון וילך מוכב כגון דיתר סרע דכיה פקי' וקאמף וע' דאול מוכב ולא ככילא אכא כתי' ככא וכו' אחר קכ'ס אכא אנטריככא לאתקפא כיוס' סד' דכרוו ראיתי דקא אולין כמכוכא קכ'ס אפיל' כלכוס אורסו' דתוככא ואסותא לכפסוס וכו' מהול ואקלס כיוסוס' לו ולאכיליו אלף קכ'ס עכ'ס' טובו עס' ככו' ככא וכ' מ'ג' ככיון וז'הלאה סקד עמיה סרין מלכאין דנטרי' לוס' כד אול' ככור מוסר קדאן עמיה מכרואין קמיה סכיון דלוק' דמלכא וכד אול' ככורס עקמו מתאכלן עליס' ועפעכרן

מכיס כיון דאתקף כיס קכ'ס ואכסו' ליה ככורס מוסר כדיון כתיב ואקלס כיוסוס' לו ולאכיליו וגו' . סנס מכואר מ'ס טובס גדולה פוסע ס' : עס' ככו ארס' וכן כריך סארס לצמות כדרך סרוכל ססוס' מכרוו ואמר מאן ככ'ו עס' ס' ויסי' לנכאוי ומראס לו ספר פלוס מ' סאוק סמפן מיוס' וגו' לקיוס סוכס' מוכוס' אסת עמיתך וכזה יסיה סיקון למעלס' כך אמל' לקודס כספוס' אחר לסס עס' איכפת לכס' אכו' קודס כמקומו אמרו לו אסת מנין עלונו אסת סספוס' כך אחר אכוב אפי' תלין מעונקו אל' ככרוו כיוכו' יספוק ס'גון כך ככור ס'גון רעס' באס' לצולס פנאמר ארין פרי' למלס' מרצת יועכ'י כס' וקודס למעלס' כספוס' פנאמר כ'ס סיתס' ככאיות סוסר ונאמר וכוך עס' ס' ולכן מפאכליס' אכיליו כיון ואכיליו ידעלס' פנאמר וקרא ס' כיוס' ססוף וגו' ווס' סוליס מעני' ססרכן וסגלות כדאיתא כוזהר:

רפ"ח דין תענית חלום בשבת ובו י' סעיפים:

א' אסור להחענוה בשבת ערו' שעוה: כ' יש אומרוס שארס' שסוק' לו האכיל' דאו עונג חוא שלא לאכול לא יאכל: ג' ארס' המהענה בכל יום ואכילה בשבת צער חוא לו מפני שינוי ווס' א' שראו כמח' חסידים ואבשי מעשה שהחעני בשב' במש' וז' וכן אמרו שכך היה עושה ח' יהודה החסיד:

ענין סאכיל' כעכ'ס מוס' ולכן אסור לסתענוס' עד עס' עמות דסא אפילו כחול סו' כוזהר אכן למע' ויהיה מוזק לארס' או לא טעיס' עמי' ככפרא ולכן ככ'ס אסור לסתענות עד עס' עמות: פ' אומרוס סאלס' עמויק' לו סאכיל'ס' דאו עונג סוף לו עלא לאכול לא יוכל סעודס' אכל' ואכל' מעדכיס' לענג סמכ' ולכריך עליוס': ארס' סמכ' ככ'ס יוס' ואכיל'ס' כמכעכ'ר סוף לו מפני סינו' ווס' א' קראו כעס' ססרו' ואכ'ס' מעמס' ע' עס' כעכ'ס' מעטעס' ז'ס' . ואמנס' אין כדורות סללו מ' מעמס' כן כ'ס' 2 25 2 וסנס

וסתם לרבי וסודם הסתיר ע"ס ע"ס כן אכל
מזל אמרו סוף כר פי רב דוקוב כפענות ליכול
כלבא מיריות ולמד נקרא קדום היינו מפתענס
למק עובדות וכן אכל ספורם מן הערוס נקרא
קדום וכה"ל גומל נפטו אים חסד אכל מי מכר
עמה עמוכ וספתעם למק מצטוו איך לו להפענות
עוד לא הוא וספתעם ביוצט לקיום נפטו כדו מוכל
לעבוד את קונו איך לך עוביו גדול מזה ולא עבד
יותר מזה אפנס ככת מזה על האדם להרבות
באבלה וקמיה וגם קמיה לו מינוי וספת אחר כך
לא מפני כך ויכטל מוצנב עת עז ולמד מה"ק
בושר דק קמ ואל נפסוק דדוקיא ללא מתענבו
פסאי שלמא אלא מתענבו מזה וספתו ככתין
וומינו ומגין הסוף רוס מסאכל לא וכל לקטוא
עליהו דסא לא אפתענו מעוליה כלום ולכן שלח
באמר סכסול מוכן את ידיו הוא ובר הרע כדאיתא
בושר פ' קמ לך וספת לסמיה האדם סדוק יסמוכ
לעולם עליו ולא כן הוא אלא וואכל את כשרו וואכל
סכר עכצו לים לפי כו סכר הוא יתכנו סלקו
כאדם כדאיתא ע"ס אמנס ויאר כו אונו וכל
לקטועל סכר ספי סוף מפענבו עמה וספתו
וימיה טבי ורסאי סדמיה רק אוכל כקרו סוככות
לו מאלס סכרס סצורתו ככל עקום מורק בלי
סמך להלא סכרס ויניכוי גס כסא אוכל לכו
וסו למלא כעצו היינו כקרו סלק מלו סוף אוכל
נפו לא ויאתא בושר ערעט ווקסל דק ר"ס ואל רוא
כסול לא מפתני לא מאינו מלין דסלקין עגו כעא
וכלסו מתערין ורוון וסצין כסידו וססוף אתר
אססני עניסו ככפת איסורא אסרל כעווכא עמם
וכססוף סוזה דמונא כמס דאוקמוס וכו' ועוד
איסל כושר ערעט כמס דק רמ"ל ואל רבי סמטין
סוס אויל לעבדים פגע ביה אליהו אל מלס חרל
כעינא למעלל מוכך לסכמא כמתיכסל דרסוף
קטלס קאילו עלמ דלמי לית ביה אכילס ועמיה וס
כתיב כתי לגני אסופי כלס אכלתי וצרי עס דכמי
סאן לית ביה אכילס ומתיה אוסו אמר אכלתי
וצרי עס דכמי סמיתו ויני עסלכו אמר ר' סמטין
כמתסכוני סיסס ק"כ לככפת וקראל ומסגול

דרמיו דרמיה לס עני עוכנו מיה דאוסו צבד
ואף על גב דלאו אורמיו כמיכל וספתו כנן
רמיות אכיל וספת סואיל ואסו לבכס עכר רעוס
פלה עלאת למופס וכעל למיכל לית דוקסו דויכול
ספנס כסדה אף על גב דלאו אורמיה למעכר סכו
סהל כתי לגני אסופי כלס היאל ואמינא לבכס
ולמועל כסדה למופס אכלתי וצרי וכו' סנס
מכואר מדכרו המאמר כי סכ ספנס מעשו מפני
סכלס כככנסס למופס ומה יכס עיני וס וסר
מיוס סככס ולכן אסור להפענות כיוס סככס נכ
עס מעות לפי סגורס עמנס למעלה ככרסס ודכר
זס עובי אפילו ל"א חרי כספלה ולמד דס סעיקר
הוא האכילס כלמקן ולכן נקטוין כי אדם ספמיו
סמיון לו סאכילה כרדך לאכול אף על גב כו הוא
עובד לו קלא לאכול וקנס מפעו ססרי כ"ל כמאמר
ק"כס עני עוכנו וואל וספת עס ספלה כמאמר
אכלתי וצרי עס דכמי וכן אדם ספת עכס ככל ווס
ואכילס כככס כשר הוא לו מפני מיכו וספת יכוכן
כמס בושר ערעט ווקסל דק ר"כ רוא דרוין לרבי
כככפת אכילן אויכן כד סאי רוס אסער סאי רוס
איסו אפתעטופא דסאי נקוד וכו' רוא עככס דסרל
לפת על עתא קדמא ועל דא כתיב כוס ממיר וכו'
ועל דא כתיב מוצר ככס מלכל סאי רוס אססני
מכאנתן דיעראל ומצנא דלסין ולמיה לים
עיוכ כמכל וכמיתוי וכו' וסוי קויות עמיה דכ"כ
אכטריך לכערל ליה אפתל לעילא וכסיר וספתל
לפת ונסיר ולא הוא דכמי וכיו וכו' וסרל סולן
אסכסל אית לן כמל וכו' הכס מכו מדכרו סמאמר
כו אוסו מוסס רוס הנכס כאל כמס סכסל מלו אינס
רק באכילס ועמיה ומה טוב ללרס אפת עמיה לו
מינוי ווסת ולא וואכר זס מוספת סכס ממוכנו וימ"ל
עונס גדול כו סוף פונס רוס עליון כמכואר כוס :

ד מותר להחעבו בר הענייה הלום כרי שיקרע
גור דיני וצריך להחעבו ב"ר אשון כרי שיהכפר
לומח שב"טל עונס שבת ואסחשש בחו ואינו
יכול להחעבות שני ימים רצ"פ לא יחענה
ביום ראשון יחענה אחר כך :

כך אכל אשע מנסתק מפני סככוס נמנא
ע" מלס ענאם ככלס אלכר כוסא כתיב
סלנומס קוא יכרו לא קמא כן ע" מלאך כן
ע" סד ולכן אמר וסל סלסו עמס קיראו מלכנו זס
סלסו רצו וסו סכרנס אנו כמס דקין מוסל ורס
לסיס ר"ל ע"ל ככלום סוף ירסע ס' לצי ססלסו
עמס כדו קיראו מלכנו וירסל אלס מלס רע
וזכדקן עותר אוסו ומסך אוסו מר גס לטוב אס ס
כרדך לסתור אוסו כדכרו כלאי כוזס ע' מספטו"ק
ל"ס ואל וכמס אינון מילין דככפת דסמיון ככל
מילס ומלס דאורייתא דסא אורית לאו מלין דלמלא
אינון עקל אפתסרין למאן דפטר לן מלין דלמלא
פומיה ועכ"ל אכטרוכו למפטר לן באורמיו ככ"ל
סנס מכואר מדכרו המאמר כי אף על גב כו כמס
סלסו כיד ספותר כממל כל סלנומיה סולכס
אמר ספס עכ"ל כרדך לפתור אוסו מענין סלסו
כסאי דכר סרווי וכמס סכ"ק ספס פתרי סלנומיה
ספרו לו וכלס נקמיומי אמנס אמרו מ"ל יפס
פענות סלסו כמס לכערס וכככר באוסו היוס
כדאיתא כושר ערעט מקד"ק ר"ל סת דסא סכוין
דסוף בר וע דמיו מלמא כבי למפתס פומיה קמו
ככו כסא דרסמוליס בנין דוסלק רעוסא דילסין
לכני לטכ וספתין פ מיווס לטכ ווסככס רעוסא
זמלס כלא לטכ וכו' וכרדך להפענות כיוס ראשון
כדי מוסכפר לו מס כטיט עונס סכס וסכי איתא
כושר ערעט אמור דק ק"ס ואל כעפתא דעתיקא
קדימא אפתלריא כסאי יומא וספתס סאי כר כס
פניס כקולרל אעג דאסכומו צליה כל אינון כענין
ענין דאמרן כלא אפתרע ולא קאר עליס דינא
כיומא אסר אית כוס דקו למקרע ליה כססוף וועא
כל עכן עככ לית לך ווס ללא אפתכס כיה מילא
מאן דסארי כפעניס דלמלא כססוף וימלא לא
פליק ססוף ויז ע"ד דקרע דיכיס אכל לאו דעכיס
אנס כיומא דכס בנין כך כססוף וימא מוס ולא
כיומא אסרל לית דקו לומא על וועל אסרל כ"ל
ממאס דאורע כיומיה עכור ללא אורע כיומיה
לא עכור ועל דא לא לכפי לים לאנס לסלק ליה
מיומא דלמלא אסרל וע"ד דכרוס כיומיו סניכ

ולא דכר ווס לומא אסרל וכו' סנה למדנו ממאמר
זס עני דכריס הנאים כלמס ראשונס כו כרדך
להפענות באוסו היוס קרס סלסו ולכן מפתנס
כככס כרי מיקרע דינו על כעצום סנס ונס כרדך
להפענות ווס ראשון לסלסו קדיעט סגור עין
כדאיתא כושר ערעט ווקסל דק ר"ל סאי מלאך
דקרו כפענימא כככפת קרו מפערו עלוס קמו
מלאך קדיס קד ססוף רוסא עילא קדיסל דאכטריך
לאפעננא ולא אפתנב וסר ססוף מענא דקיימא
על מאן דקרו כפענימא וסלקין קמי מלאך קדימא
ומפערי ילום וססוף רוסא אסמלק גרוס מספוס
סנאונא לתפס וכד סאי לא אפתלס לפתא רוסא
אמרל דלעילא לא אפתלס אפתו ססוף כר כס
לאפעננא וכו' מאי אפתס ליתוב כפענימא על
פענימא ואי אוסו מעלל דככפת וקא מפתע
כסול דמי כמאן דמסוב למלס אמרל וסר מענא
דקדיס לק"כס בנין כככפת אסרונא כיומא
קדימא סול כומנא דקרו על עלמי ססוף רוסא
דסול וכסאי אית לים אסופי בנין דלא סמכ לרוסא
דסול וכו' סנה מכואר מדכרו סמא כ"ל כד לסנכ
מן סעונס כרדך להפענות ווס ראשון דקא כמסיה
רוסא דסול ולכן עס עמ"ל וסס עמס ככו ואינו וכל
להפענות כיוס ראשון עני ימיה רעופיס לא יפעננס
כיוס ראשון ויפעננס אכ"כ אמנס מדכרו המאמר
סכו מפעס כו ססיקין סוף מפתע כיוס ראשון וכך
פירס מורי סרכ ול"ס כענין סכונס אמר כרדך
לאדם לכוכן כיוס ראשון כו כוס סוף סלסו לעינין
קדיעט גור דין וקין זס למקן מס כטיט עונס
עכס כלכד :

ס יא שאין להחעבו הענייה הלום בשבת לא
על חלו' שראותה תלת זיכני י"א שבומן הות
אין להחעמות תענית הלום בשבת שאין אנר
בקיאים בפרדיון הלכות ל"דע איורה טוב
ואיזה רע העולם אומרים שנמצא בספרים
קדמונים שק"ל של שרד הרופות מהענינים
בשבת ואגודין היווא ספד חורה שנשדף או
יום הכפורים בשעת נעילה או קורות ביתו אן

שינוי שנפלויש אומרים הרואה יום הכיפורי אפי' שלא בשעת בעילה ויא' הרואה שקורא בתורה ויש אומרים הרואה שנושא אשה ורוא' דרוא' שינוי שנפלוי דוקא שינוי אבל הרואה לחייו שנשרו הלום טוב דרוא דמחו היועצים עליו רעה . ונראה לי שחלומי שאמר ב'חרוא' שהם רעים גם עליהם מחענין בשבת : ו המחענה בשבת אומר עננו אחר סיום הפלתו בלא התימה וכוללו באלהי צנור :

אי הא צווסר פרעם אמר דף ק"ס וזל אכל מאן דלארי כפענית כמכתא עבד גרושתא ל'מכת או לא אי תימא דלא עבד וסא בטול מניס סגודתים דמכתא ומכמים מני סא מדוותא דמכת בטול מניס אמר ליה מלס דא שמעבא דלא הוא סאשגתן עלים עלעולא מכל בני עלמא כגין דסאני יומא סא עלילא ופתא מדוותא דכל מדון מדוותא דכל מסויכותא כיה אפתכא נאפי דמעים דגיהנס כיומין כהאיו יומא וסאי כר כג לית ליה מדוס ונית ליה כיומא ומכילא דא מכל עלילאן ופתאן כלסו קלאן עליה מאו כנייא דלכניא סא כנער' וכעמא דעפוקא קימא אלתגא כסאני יומא ופתכא סאי כנער' כלותוס סלקת וקימא קימא וכלין אפתכא כבי דונא דמלכ' עליה לביס כלס אפתכא כגין דכעמא דעפוקא אלתגילא דמ'כא וזל דא כניון קורעגן לו גור דינו על כ'עמים מכה מאן כעפון מכה אלא אפי' דאשתכמו עליה כל אינון כעפון כחרי מלכא דסא אפתוכה כל אפתכא כגין דעפוקא קימא בטול ליה לבר כג דהני מילי כל ופתכא עליה כמלחא ליליא דמכתא כו' . סיה מוכן מדכרו סמאמר כו כחלוס קראת פעס אמת דריך לסתענות ווע אימרים כגין סא און לסתענות תעני סלס מאן אנוכיאוס כפתרון סלומות ליה איוס טוב ואוס רע ופעולס אומרי כנמנא כספרי קדמונים מעל מלס סלומות מסענים כמכת ואלוסן וכו' .

וסנראס סמאלס סרואס סלום סלס לכו נוקטו וטוכנו כפני מלס כלאר סיסוי אוסבים אופו ויפתרו אופו מענין סלום וסא און ריניו לסגוד סלום לפי עכרית כרומה לסתים וטוכנו כאפי סלמא כלי פתרון וכרס ל'ססתומות סלמרו זל כע'סרואס ססס רעים גס עליסס פעענים כמכת: סזעסכס כמכת אומר עננו אפר סיוס ספלתו כלל סקיי' וכוללו כלסי כנור וסעיקר כיה סא דמאמר כו לכ סלסס כטוס כו על ידו סתענית מתקרב גור דינו נמנא כו סתענית זס סא לו ככלל עונר על סכת ולכן יוסר כ'כונג יננא למי ססא ססוסס לסתענות ואין לו עוכס כלל וכמכת לו לסתענוג כלאמר :

אם הקרוי' לאכול הוא עונג בגון שנתעכלת סעודה הלילה יקרים ואם האיהור עונג לו כגון שעדין לא נרעעכלה יאהר : ס אין מהענין על שום צרה מהצרות כלל : ט אין צועקים ולא מחריעין כו על שום צרה חין מצרת המיונות שצועקים עליה בפה בשבת ולא בשופר ובן עיר שהקופה ע'כום או גהר וסבינה המפורת בים ואפילו על יחיד הנדרף מפני ע'כום או לסמים אורוח רעה וועקים ומהחננין בהפילו בשבת אבל אין רוקעין אלא אם כן הוקעין לקבץ העם לעיור אחיהם ולהצילם : י נדרף מפני רוח רעה שאמר לא ורוקא דהוא הדין לכל חולי שיש בו סכנת חיים וועקים ומרחננין וכן נהגו לומר מצלאים בשבת על חולים הססוכנים סכנת היום :

ואמנם לעולם יותר טוב לארס לסקדים ולכן עכף כנאפו מכה ומהר לסול לסעודתו כו כוס ספראת עכונתו לקיים מצות כוראו אינון עמקין עד סתיאוס לסכול ונוד יוסס לו טובס אפרת כו כקיומס זו וסיה מתככל סאכולס כגן מסיח סאכ לסכול סעודה מלוקים על ספת כלאר יכא לקמן : און סתענים מוס נרס מן סגרות כלל כו

כדי און דומה לסתענות סלום לפי כו כענית סלום כרמית סא עכודתלכן סרואלו סלוי רע מן סממים כדו מיתענס ועוד כו ססס סתענות על סלום סיה לו לסתען כפס כו לו כו יעקב מין דבר במנא כו לא כפידרו עליו מן סממים וכמנא כו כא סלום כרוכ ענין כו יעס סקוכה וכוס לככס ומתקרב גור דין עלו . אפנס כענין כרוס חזין לא כן סא כו סא יתענס סא מלא כרמית גס לא לסועיל לכפסו כו סכל סס כרוס גופניות : און כועקים מלא ספרעין על מוס כרס מלא סכא על סוכור סון מרס סעונות סעועקים עלוס כפס כמכת לפי כיונס וס סא סענוג לסס מילעיוס ססק'כס כמנא לנכורס : ככל קראנו ל'זוכן עיר מסקיוס עכוס וכו' כו כל וס עונג סא לסס :

רשט סדר סערות שחרית של שבת וכו' ב'סעיפים :

א יתיה שלחנו ערוך ומטה מציעת יפה ומטה פרוסה כמו בסעודת הלילה ויברך על היין בורא פרי הגפן וחוא נקרא קידושא רבה ואחר כך יטול ידיו ויבצע על להם בשנת כמו בלילה ויסעור וגם זה הקידוש צריך שיהיה במקום סעודה ושלא יעוים קור'לו כלום כמו בקידוש הלילה ומיחו לשתות מים בבקר קודם הפלח מותר מפני שעדיין לא חל עליו חובת קידוש : כ במקום שאין יין מצוי הוי שכר ושאר משקין חוץ מן המים חמר מדינה ומקדשין עליו : ואם אין לו אפילו שכר ושאר משקין אוכל בלא קידוש :

חבי או כווסר ס'פקודין רכ'זל וסאיו סווסת אולס ומלקא על ארכסס און מרסי קאמרן ועל גו אפנעיות דסכולא לא וססוא אפר אקרי ענג כסאיו אפר כד עויל סכס' סתמדרן תמן כל סעורו דכני עלמא דאקרו כני סיכלא דמלכא ולפ' אלפין ורבו רכונן קיימי עמקן על אינון סתורי וסאי כווסת עלילא על ד'אין מרסי כססוא אפר וסמא כל אינון

סתורו וכל אינון קיימי עליוהו ואמנם בכל סתורא וסתורא וסאיך סענין ליה לכל סתורא וסתורא וקיימי כריך ליה לססוא סתורא וכל אינון ס'פ' אפין ורכא רכבן כלסו סתמי וסארו אמן ומס כרכס סא דכריך על פתירא דמססר ולסענג כקסא יאוס או סתענג על ס'גו' כ'פי ס'דבר וכלהו אמרו אז קרא וס' יענא וגו' . ססס מוכא מדכרי סמאמר כמס מועיל לארס עיסיס עלמנו ערוך גס עוס כלמוד כו כריך לומר ססין או סתענג על ס' קודם סקידות וסאי איתא כווסר פ' יסרו דף ס' וזל רבו סעונן סוס אפי' סכו סעודתי דמסענותא אסתיו סעודתיה דמלכא כד סוס יתוב סוו סכרוח עליס או סתענג על ס'גו' אמר רבי אלעזר לטכנו אל'ין סעודתי ס'ך מסתקן אמר ליה ליליא דמכתא כתיב וזרככסך על כמותי ארץ כוס בליליא מסככא סטרוכותא וכלסו סקל סעונן ומסככא סתורא דכר כג ונמנמא א'תוססס וססוא ליליא מדוותא דמטרונית' סוו וכצי כרכס לסקרו כמדוותא ולמוכל סעודתא דמטרוני' כיומא דמכת כ'סעודתא סכיונא כתיב או סתענג על ס' על ס' ודלו כגין דססי' סעמא אלתגילא סתיקא קימא וכלסו עלמין כמדוותא ועליוס מדוות' דעתיקא עכדין ומסודתא דליס סא ודאי עכ'ל' לפכיונכו כמנא כו סעודה זו סא על עתיק' קימא ולכן יוסס עלמנו ערוך ומטס מונעט ומפס פרנסס כמו כ'סעודת סלילס ויכרך על סגסן וזס סכר'ר קידושא רכא וסאי כווסר סרעס פרעס פרומס רוב כרכאן על סין דליסו סטרא לסמיו כלל על ססוי יין דלפי טור כעככו סדור וכגין כך כרכס קדמא דאינון ככע איסו רוא דין יין עבד פרי כון לעילא כין למתא גסן כטול כלל וסתיק איכא ל'למנא וסאסערו דקדוס סמאלא איזו דכסיב סמאלו סמק לראפי ולכמר וסינו סתככני וססוא אולכא דקוי עכיד פירין וסיוני כאסר'ותא דא עכ'ל' . ססס מכוואר מדכרי סמאמר כו עיקר סכרכות על קוין וסמנס כקרא קדושא רכא לפי כו ססעודס וז סיא סעתיקא קימא וסאר כך יטול ודיו כו כן לעולם סכטולס אפר סק דוג ויזקר לומר דכרי סגורס על סקלסן כמו סכנינו וכווסר פ' תרומס

ק"ד ק"ז וזל מלך דמלך דאורייתא אמתרו עליו ק"כ
יגול הוא מלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך
סודיא רב עמאל נטול כל אינון מלך דמלך דמלך
דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך
דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך
דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך דמלך

רצ בשבת ישלים מאה ברכות בפירות ובו ב' סעיפים:

א ירבה בפירות ומגידים ומיני ריה ברי
לחשלים מניין מאה ברכות: כ אחר
סעודה שהרית קובעים מדרש לקרות בנביאים
ולרוש בדברי אגדה ואסור לקבוע סעודה
באוהה שעה:

הומר ומוק הכרכה מתכאר בוסר פרמץ
עקב דף רע"א וזל פקולא דא לכרכא
לק"כ ככל מה דלכיל ומתו ואתהני כחאי גמלא
זאילא בריך לקרי גולן לק"כ דתקוב גולן אכיו
ואמו וגו' כנין דכרכא דכריך כר נא לק"כ אפי
לאמקא חיים מתקור דמיתו קדישא ולאקא
עליה מעמא גילאה ואפי לאמקא מעמא כל עלמא
נכו כד מלקין אינון כרכא ומתא לית עמא ופתא
לעילא וליט מעמא לעילא דלא עמא כל אינון פתמין
ומכרוו ואתרו בכל אינון קדישא דא איהו דורווא
דמלכ דמלך פלוני דא איהו דורווא דא איהו דורווא
יאמו וכו' סנה מכו' מדברי סמאמר כמא מעמא
סמכרד ומא נאמר כי עליו נאמר כי מבכדי כשה' א
אככד לב' חכ' וכו' אמנם מלך אמרו כי חיו מתים
מיתראל מאה בכל ויס סתקין דוד סתלך ע"ה מיסיו
מכרכי מאה ברכות: ואיפא כוואר כי כריך סלדס
לעמית עצמו דקוק ככל יום דסינונ' תעשי אעניס
ד' ארבע קמות י' עשרה קמות קמאס כרכות
ואס אינו מעלים סמאס כרכות און עניש מלק
לכמאס סהו מנהא לכסן ענוטל פרומס גדולס
קרו עמאס ולכן כריך לסרכות כפירות ועגובס
ענינו רוס כיל לסקלים מאה ברכות: אחר סעודה

ממרות קובעים מדרם כדאמרו מלך עמא מיקן לסס
לישראל לדרום הלכות עמא כפסא סלכות עשרת
כעשרת לדעת עס יצא ישראל כי לא סמדרם סווא
סעיקר אלס סעצמא לסורות אה כני ישראל אפי
סדך ולכו כמ מלאמר ים דרך ימר לכני אפי
ואשריפס דרכי מות ולכן סנינו און כור ודא
פסא ולא עס סארן ססיה ולכן כריך לעשות כדרך
סרוכל פסיס מכרוו מלך כני סס חיי ויטינגכאי
ועדריך אוקס כדרך יקוס וכדאמא כווסר מלך
דעכיד כפמלן דסויכיא פרמץ פרומס ויס סעיקר
לעג כיה' אפרו מינה כמסא מענוג וס סוורך
קודס לענין סעלימות ומס גם כיומיק לכל וכלכד
מיוכין דעמו למינס:

רצא דין שלש סעודות ובו סעיפים:

א יחא והיר מאו לקיים סעודה שלישיית
ואף אם הוא שבע יבול לקיים אורח
בבב' ואם אי אפשר לו כלל לאכול אינו
חייב לשער את עצמו והחכם עיניו בראשו
שלא ימלא בטנו בסעודה הבקר כדי לירקן
סקו לסעודה שלישיית: ז זמנה משיגיע
זמן המנהג דהיינו משש שעות ומהצה ולמעלה
ואם עשאם קודם לכן לא קיים מצות סעודה
שלישיית: ג אם במשבה סעודה הבקר עד
שהגיע זמן המנהג וישול ידיו ויברך ברבת המיציא
ברבת המזון וישול ידיו ויברך ברבת המיציא
ויסעור ונכון הדבר שאם לא היה עושה כן
מאחר שמשבה סעודה הבקר עד אורחה
שעה לא היה יכול לאכול אחר כך אלא
אכילה גסה:

צריך לסוהר מאד כעסודה שלישיית לפי שהיא
סמועיל לסנל ממלממ גג כעמל ג' כ
כתיב היום להגיל מעלם פורעניות וסלימות ויתר
כס לסנל אומכאר כינס כל גג וסס נאמר ויסא
חני ספיר כגול וסס אוקס מלך קיימ סעוד שלישיית
וסנפי' סקכנס כעכור מלין מקיימס סעוד שלישיית
כאמר

אמר כך מכרו סכרוו על ענין ססעודה ואמר
ממפלל ועול ידיו ויכרך כרכס סמויא ווסעוד
ונכון סדכר מאס לא סיה עמא כן מאמר מעמאס
סעודה סכקר עד אוקס עמא לא סוק וכול לאכול
אמר כך:

ד אין צריך לקרש בסעודה שלישיית אבל
צריך לכצוע על שתי ככרוה: ס צריך
לעשותה בפה ויש אומרים שיכול לעשותה
בכל מאבל העשי ב' אחר סחמש' מיני דגו' א
שיכול לעשוה בדברים שמלפתי' כהס הפח
בבשר ודגים אבל לא בפירות: ו' אפיילו
בפירות יכול לעשוה' וסברא רא שונה עיקר
שצריך לעשותה בפה אלא אם כן הוא שבע
ביותר:

ה' נכבאר במאמר סקודס כו כמנחם רעוא
דרעון אקמכס ועיקרא קדישא גלי רעון
דלוס ולכן כל דנין מתכסיין ואקמכס רעוא' ומירו
ככלא ולכן און לקמ על סיון לפי כי סיון סווא
לסמקיך מאומויין סמסמר בעכיו וסיונו כסוד
אימא גילאה כאמר נכבאר כמסא מאורו למעלס
ואמכס וסיה צורך כמיו סעודות לסמקיך מעס
סכרכס לסעודת סלולס גם לסעודת סיוס כסוד
קמאלו קמס לראקו אבל כסעודה זו ססווא עתוקא
קדישא סווא ווקר למעלס וככר נמגלס עס רעון
וכל דינס אקכפיון און לעורר סיון אבל באמנע
ססעודה כריך לקמות או לכרך כרכס סמוון
עליו לפי כי או סווא כסוד סקתי יוני וכן
נוהגים סקלמו וכריך לכצוע על מני ככרות מעמס
סאמור בכל סעודת: כריך לצקות ככס אוקס
בווסר פרמץ פקודי דף רנ"ב וזל סאי רוסא עולאס
דאקרי' כד ססווא פתורא אמתנ ככלסו סעודתי
כסעודתא פליתאס כמראס ססווס וואמר על כל
אינון קדעאיו ואת' או יכפס כמאר אורך וגו' ככוד ס'
יאסכך כל אינון כעכען סוורין אסרכין פמיו ככל
סעודו ואמרו סנס כי כן ויכרך נכר ירא ס' סנס
מכואר מדכרו סמאמר כו כריך סיקאס מלכנו כריך
כו א I 26 כ כסעודה

כאמ' ביארתי במקומו דאילא תמי הכו למע ממעון
סקכס עד כעכס כל סו ואמר כך וס' וכלמס
כניס ססס סיה ס' סקמר מלסלסס עמאס מיתמלס
אלא כו כווס נסלס עון כית ישראל וכמס דינס על
סעודת כך ולכן יסא וסור מאל לקיים סעודס
מלי' אפי' אס היל עכע וכול לקיים אוקס ככניס
ואוקס כווסר פ' יפרו דף פ"ח זל אמר ר' יוסו ודאי
כך ס' א זוי לס לכר כס דלא סקלים סעודתא דמלכא
קדיש' ומאן סעודות' הילס אן תלס סעודתי מהיענות'
סעודתי דאכרסס נסמ ויעכ כולן כהו וכלהו סמ
על מרו מהיענות שלימותא מכל סעודו סאנא כסדין
יומ' מעטרן אכסן וכל כנין ויקון מה ללא כן ככל
זמנין ומנין כסדין ויסא אורייתא ויתעטר' כעטרין
מלמין כסדין ויסא סעודות' וספנוקא אקעמע כמאמן
נממין עלמין וכו' סנס מכואר כמס צורך כמס
לענין סעודס זו ולכן גם אס ימלא כרסו כסעודת
סכקר רוסא כתיב לקיים סעודס זו ככל סאמאר
לא ימנע טוב לסולוכים כמקום ככוכס סנו: זמנס
מעניס זמן סמכס' הסינו מוס סעודת ומס' ולמעלס
עד זמן פמלס כערי' וסס עמאס קודס לכן לא קיים
מצות סעודת שלישיית ואמרו וענס לאמר ממפלל
תפלת סמנחא וקול אמור לעג' כי כערו מע סעודת
ומנס ולא ספפלל לא סל עליו סוכת סעוד' מלישית
נקודס סמנחא סמור לקבוצ סעודת: אס ומכס
סיבד סכקר עד עהגיע זמן סמכס' יספסיס ססעודת
ויתפלל סמלס דכסי עממא ען סווסר פרמץ יתרו
דף פ"ט וזל קמ ככל קדישא וימו דמכסא כד עמא
קדישא דכלותא דמכסא דינא סקדישא מלסא וכל דינין
קדישא אכל כווסת אקכסא כד מטא עידן גליתא
דמנחם רעוא דרעון אקכסא וכן קל כרווא כתיב
אמרו קדישו פלונין איתגרו עמא קדיש' דאקכסר
לעילא וסמא אספרו סעודתא לקדמות מלכונין
אספרו כמקווא שלימ' או ימכו כפלת סמוון כפלת
אכסן אודענו לקדמו' מהיענות דמקום דכל סעודתא
ובאס מולקין ישראל קדישין כעלמא דין וכעלמא
דאפי' דא סווא ירוקא לכן מכל עמין ועל דא כתיב
כוכי וכן כני ישראל עכ' וסנס מכואר מדכרו
סמאמר כו לאמר מעמל' מנח סרעון דעתי' קדישא

כשעושה שליח ואתה פרמץ וקסל דף ריש ואל
רוח כחול לא עשהו ולא עמינו מילין וכו' ככתב
אות רוח אחרת כמזונת עמם וכסוהו מודם דמו כח
דמזונת דככתב כמס דא קמוסי טנס בעירונת אמתר
כי דריך לסיית סעודת וו כפת וכצרכ סמס סמל
לסיית ככתב ראייתו רכנים גדולי מקייטו הסעודת
כמזנס עמירם כענין עממתיוב כרכת עוון כלכד ותו
לא לככוד יום טוב וססכרד עמייב דמאמר קנריך
סאלס לסעלום מאס ברכות על פירות וריש טוב אוך
יפמית כמס ברכות כמזמנס כסעודת וו : כנס
סויכות כסעודת עלישית מטעם סכל וכותר דריך
לסס לסוסר ככל ענינו סכתב לפיכו סס כולם
טורך לכלס סעלונכ' אמת סיל כנס סוא סעל' כמעלות
עליונות ככל תפלת וככל סעודת מאלו עד מקום
מקראת ככוננו קדע מנאס ומרתת את סכת כו
קדע סוא לכס וכוס ומקיים ע"ס ס' ככתב וסד
ארץ ואתה כווסר ככאס ויסד כרפס וסס עמקיים
כתפלת סמנכס עלוס בעעדרת קדע ואתה כדעלסס
אכוס ספאל וכווסר גריכו לסוסר כסעודת ו ססוא
כנגד מלמנת נג כמי לסמלט גס סעקיס ענא' כסס
וסמטי עככנס ולכן וסרו לטוב לסס לעולם וכוס
אכמיס וכמיס וקכו סעליונות כסווס ולסאר סמית
עגן עק כדאו כווסר פסורא אית לכמעמין ואלין
ועליות ויתר כס לוחן סמחוס לסעודת סעווננת
לעדיקוס ככל :

רצב דין תפלת מנהג בשבת ובו וסעיפים :

א במנחה מוציאין ספר חזונה וקורין שלשת
אנשים עשר פסוקי ספרשת הבאה ואפילו
הל יום טוב להיות בשבת קורין כפרשת
הבאה ולא בשל יום טוב : כ אומרים
צדקהך ואם חל בניום שאילו היה חול לא היו
אומ' בו בסנהד כפילה אפים אין אומ' צדקהך :

במנחה אומרים ואני תפלתי קודם חזנתי ס'ת
וסעעם מפורם כמאמר סקודס פרקע

ק"ט

מלאכה עד שיראו שלש' כבבים קמני' ולא
יהיו מפוזרים אלא רצופים ואם הוא יום
המעוון יסחין עד שיצא הספק מלבו : ג מי
שהוא אנוס צנון יצריך להחשיך על ההחום
לדבר מצוה וכול להחפול של מוצאי שבת
בפלא המנהג ולמעל' ולהבדיל מיד אבל לא
יברך על חגזר וכן אסור בעשיית מלאכה עד
צאת הכבבים :

מאחרין תפילת ערבית כמי לסוסף מסול על
סקמס אענס סכלית סכר סוא סוד
גדול אגוד לך סענין כקיוור כפי סאספר כו לפי
סאותס סמלכוס מתו סאמוריס כפ' ואלס סמלכיס
אמר מלכו כארץ אומס כדאיתא בלדרת רבא וכס'ד
עלכין קדמאין מימו ויווניחון לא אמתכס וארעא
אמתלט לכן כנגד מ"ס וארעא אמתלט נמי ספ
נאלת כניגד וראובן כעפר הירקן ואף יג' סמכרכו
ממס ערים מל מודס ועמורס וגו' וסכרס סספלט
עליוסס לפי מנאמר כסכרסס כה"א כדאס כאכרסס
לא סועיל כתפלתו לכו כולא כמנא' סס' דיקוס כו
לכן סיתס סככורס וסכין וכנגד מ"ס ויווניחון לא
אמתכס יהי' תלס סכמזמ' וסיס כקקע' לולכ ויוניו
וסדס מל הכלס וכנגד מלס סאדכ סוא מ"ס כווסר
פרקע מטפטוס עפ אסר סולט סאלס כאלס לרע
לו לססוא טוקלא דעסיקת כממתין וכנגד הוטוס
סויינו מוספ' מסול על סקמס ככוס וכנינא' כו סכס
ככניסס מתעורר ססוא מדורא דאסא לסמכר
על סקדוסס כדאיתא פרקע וקסל ולעס מתעורר
לפי כו כוען סכרוא סכרואו סמווקין כאותס מעס
ולפי סממכרו עפני סעון מל ען הדעת כדאיתא
כווסר לכן לא כרס לסס גוסות סק'כס ולכן כמאמר
מעעורר ססוא מדורא דאסא מטטרא אסרא
מתעורר מטטרא דומינא ססוא מלסוכא דאסא
וממכר עליו ומכניסו לנוקבא דמסומא ככא ווס
סוא ססוכס מנימוסף מסול על סקמס גס כנינא'ס
כל מ"ס עממאריס אין יונא ססוא מדורא דאסא
מווקא דמיומא רכא וכמנא' מעוסף מסול על
סקמס ולכן אפאל קני כמי ללא עכדן כוונאי ככתב
כו ב 26 2 עכדקת

ק"ט דמל ומלס כמעמא דאמער ממאלא ככתב
ולסכללס כלל כמדא וליסי מעעטרא כסו כתלת
סערין כוונא לתלס סטרין עולאין דאיוסו כללל
דפרקעא דמכסא עכ"ל סנס וכוואר מדכרו סמאמר
מס ענין אלה סעלונס ולכן אס מל יום טוב לסיית
ככתב קוריס כפרקס סכאס ולא כפל יום טוב ככדכר
סאמור : אומרוס דקתך כאמר מככאר כווסר
פרקע דרומס דף קכז ואל תלמא אינון דאמלסין
מעלמא כהאי וסנא וכלסו כלילין כמקס סד פקס
כנינא סמיינא עילא' ומד' ווסף דיק' ומד' מלכ'
כג"כ תלת דקוי דינא סכא מד דומכף דיקא קדיס
לכל סני זלס איסו דקמך כסררו אל וגו' לא ווסף
דאיוס' בלמודו כסררו א' ככולסו טורין עולאין ומד
ממס כנינא ססימנא זלס איסו דכעיב וכקתך
אלסוס עד מרוס אמר עמית גדולת נגין דאיוסו
כטיל לכל מטרין ומינא וממא' ומד איסו דוד מלכא
זלס איסו דכמיב דקמך דק לעולס ותורתך אספ
דא דוד מלכא כדיון אמתכניס כלל כסאינונא תורס
סככתב וסורס סכפל סס וכו' כמעמא דמית ווסף
ינעו מקורין ויכוענין וכלסו סכטין כפלו כגלומא
סמיו עילאיו ומ' דקמך כסררו א' מספטוך ססוס
דכס וגו' כמעמא דמית מ"ס אמתמך מומא כטיוקרא
ואנעל' תורס עככתב כסורס דאמסקררי' דנהרא
כעמא דמית דוד מלכא כניסמ סוהרא כסורסא
ואוריקא דעל סס כמקמ' נמי כסורסא וכו' וכגון
כך אחריון סני דקוי דינא כמס דאמער ולפי כו
ססוקיס סאלו סס כדך דיקוס סדיון כאמור' לכן
אס מל ככתב יום סלס סיס מול לא סיו אומרוס
כו כמקס כפולת אפיס אין אומרוס כו דקתך
וכסר מפורם כמאמר וס כו דריך לסקודס פ' דקתך
כסררו א' וגו' וסררו ודקתך וגו' לכן עממס מועס
מדרך סכסל :

רצב ערבית במוצאי שבת ובו וסעיפים :

א מאחרין הפר' ערבית כדי להוסיף מחול
על הקרש : ב צריך לומר מרעשות

עבודת מלך ונמכר הוא וכלי המלך דתקטילך מאחר
שהיו מלוקין את וצמחים כל הנוהג מהו סמך
עלמם אמנם הלא לך לדעת כי הם מלקים מדגות
שבת יום טוב וקול כי הם הפרט במהל ביום טוב
מן הסול כי נאמר בעצת מלאכה אמנם אינו
מזו לקבץ לפי שהמר לעשות מלאכה אוכל כפס
והותרה השבעה וכן הוא שבין כזה דלו השבעה
וכל הנוהג אחר תפס אקס כפרה זו לא לא פכרא
לפי זה וזהו בערך יום טוב כי הותרה השבעה
בו ולכן נמי הרמב"ם אין כוכמים בו ואם על גוסמם
אינו ככה וכן נמי הכי נמי ללא עכלאן עבדוקא
במונאי שבת אע"פ שהנמיא אקדומיא מחזור גוסמם
וימכו רמשים למאולת אמנם מל ונמכר הוא
שהיו הם מומסים מחול על הקדש וכוס וסוה
מתקיים כך למעלה אינו מתקל למלך מהים לו
פרס נתנו לכו ככמו עשה רמנו רואה אוו
בטיב ופי עוקר ונוטע אות כפרס וכבר ביארתי
מאמר זה וסינו תכלי' הסופת מחול על הקדש ולכן
נריך לומר מלמקום מלאכה עד שיראו ג' כככים
קטנים ולא יסו מעוררים אלא רמשים ואם הים
יום השבעה מתקיימ' שיהא הספק מלכו ונתעני
אינו לענין מורך השבעה ואוכל כפס רק ענין מלאכה
מן השעם האמור: מיהיה אכוס או כגון מריך
לספק על שמתו לזכר מעוה וכל לסתפלל מפלג
המוכה ולמעלה ולסכרל מור: אמנם זה הסופת
באזכר מחנו מצינו תוספת מחול על הקדש אינו
לאכסוד אכפסיה אכל לא יכרך על פכר ולא יעשה
מלאכה עד זאת שכל כיום לפי כי או עבת הוא
בסוכר קדושתו במקומו שומרת עד זאת עלמס
כככים קטנים כגו' אמנם עוד פקוב ופראש ענין
שנוגע לאדם כמכים אלו הערה גדולה לטוב לו כי
יאמ' כי אל אפר עקס ענין סלומיו אינו מספיק
מיהיה מקיים מור ערע ועשה טוב לא נריך גם כן
לרוך אפר מילי דמסודות כך אסל האי מאן דנעו
למסו סמיה לסי וסור בכרכות וכן נמי לסו וסור
במיקין וכן נמי לסו וסור במילי דאבות ולכן יאמר
נא מאחרין תפלת ערבי קל אע"פ כי אדם זה קבץ
סלומיו על עבת ולא בגרע דבר עס כל זס מאחר

תפל' גרבי כרו לסומין מחול על הקדש וסדומ' כי
כאמר וסור כעלה דמסודות כעס מומין לעמנו
מחול מאתו כפס קמור עליו כסול על הקדש כפס
כי כך אמרו חז"ל ויפס כיון שכתב אדם נותן כו
כפס יתירה וכיון שכתב וי' מלאכה אומ' כפס וכאמר
שומין מחול על הקדש כפס ענין אומ' כפס קדושה
ולא כאלהם וצד מוסין מחול מוסע טובה על
הקדש שנמא בו וכן ונמא לאדם בתוספת עליו
דמסודות נריך לומר מלמקום מלאכה וסינו דבר
קל מול ביה מאמר כי כפס אומ' להמ' כי יפר מאס
מן הסמיות אס כן לא יאות לו לעשות מלאכה
והוא דרך על מול כמא דמיהא סלילס מולין הוא
לך אע"פ כי דבר מוסר הוא אך לא לרוך אפר
הסמיות עד שפראו עלמס כככים שהדומא עד
פיתרה בו מרז טוכות כיו אז ידע נאמס כי
כמא בו עלמס כמכות כפס רוס כפס ולא יסו
מעוררים אלו הסדות דמיונו כי לעמס ועשה
אותם אלא רמשים וועשו סכל כיון כמא בו אלו
סמיות כפרס הוא דומא לכככים סכראים לענין
כל ואם הוא יום השבעה דסינו עקס ענין דבר
כמא בו כן סעין סמכות לענין כככים סמיתך
יוסף על ידו השמכות עד מיהא ספסל על עין
שידוע מלכו על ידו הפרט: מיהיה אכוס
דסינו מיר הרע שחול אכוס לכפי אדם למטא
כדאיתא בוסר ונעשה לפנים כככר ומקרת אותם
לעמ' רמס עד מוכסו בו וסמטו ווא הוא ססורג
אות וכן נאכס וס כגון מריך לספק על סמס
לזכר מעוה דסינו מעמל מעוה קלא למטה יכל
לספלל מל מונאי כפס ופספס מול לגבי דיהס
מפלג המכס ולמעלה נאכר מענו כפס יתירס
ולפכרל מיר מפני שהרי כפס מול ולכן יאמר
המכרל כיון קמ למול אכל לא יכרך על סכר כיו זס
מורס על סלומיו כך אמרו חז"ל למע דמיקום דומס
לפני השככות ככר לפני סאכוס סמאמר נה' ס'
כפס אדם ועס גם כיו ככר נאמר כיו וקרא כר
על תוספת כפס רוס כמיתריות כר שנמא בו
וסא ליתו וכאמר בעצת מלאכה סמס כפסמר
מן סלומיו אמנם לא פסני כך נאמר כיהעשה

עד ויבא הכיפה לעשות מלאכה סא נמו ליתו
בוס ולכן כאמר כיו לאכה עד זאת שכל כככים לטוב
לו לקורו כי לא מצינו כך יוס: מכלל עוקס מלאכה
אמר לא עוכס סיא כאמר:

דצד דיני הברלה בתפלה ובו ה'סעיפים:

א אומרים הברלה בחונן הרעה ואם מערה
ולא הבריל משלים הגלהו ואינו חוזר
מפני שצריך להבריל על הכוס ואם מערה
קיום שהבריל על הכוס צריך לחזור ולהבריל
בתפלה: ב טעה ולא הבריל בתפלה ואין
לכוס בליח וסכור שאף למחר לא יהיה
לו צריך לחזור ולהתפלל: ג תשעה באב
שחל להיות באחד בשבת טעה ולא הבריל
בתפלה אין צריך לחזור ורהתפלל כיון
שמבריל על הכוס במוציא השעה באב: ד
במקום שאמרו שאינו חוזר להתפלל מיר
בשמים חכר' אוקלו לחזור אע"פ שלא פהח
בכרכ' של אהריה: ס במקום שאמרו שאינו
חוזר אם רצה להחמיר על עצמו לחזור אם
סיים הפלתו רשאי אבל אם עדין לא סיים
הפלתו אינו רשאי לחזור:

וערה מור וסגוד כמאמר עשה תוספת מחול
על הקדש דסינו כי תפס ענין סלומיו
לקיים מלי דמיתותא נריך לסוסין נמי כיון
ידיעת סמורס שהרי ענינו דעס סמרת מה קנות
וסו ידועת סמורס כמס' דמעו עמו מעלי דעס
ונאמר כי אקס דעס מאסת הוא סמורס ולכן
ואמאסך וכן דעס כל כן סאין בו תורה נמאס
לעמיד מן סכסוס וכן סלויס וכו' כילכן מלס
ואמאסך כוסף אלף ולכן הוא אומר אומרים
שכלל כיוון דעס כלומר איך ימא לסכרל כיון
שטעא וכן סמור וסמור וסיתר אס לא על ידו
שדעס מל עורס סמיו וסין כור ורא מטא ולא
שס סארץ סמיר ואם טעס ולא סכרל כיו כרמץ

ענין לידו ולא סכרל כענין סמאור וסכרלס כיון
סכסוס סמסור לעמאס וכן ענין סמירוס וסודעס
מטא לידו כמגוה סמליס ספלמו סמכותס לו סוכו
מס סקסו לרכי וסופע מס יעשה אדם ויפסכס אמר
לסס ורכס כיומכס אמרו לו סרכס עמו כן ולא
סועילו אמר לסס וספלל למי סססכמס מלו סכאמר
כיו ס יתן כמסס ולכן וסלויס ספלמו זו ולא ימנע
עלמאול סס' כמס סכמס לדעס לספריס כיו ססאמר
למורס ואין סמסס מוכס ואינו סודר לסתפלל
מקמס אס לא סוס מתפלל כד' מתפלל מפני כי נריך
ל סכרל על הכוס וסוה דרך כיוו' כמס' כיו יתן
ככוס עכו ר' ל' כסו ללענין סכרלס סאיכס כסוגוס
נרובא למורס כיו נריך ידועס לסכרל כחונן דעס
אכל לענין סמרות סאין ידע סמורס עלמס ולכן
אינו צריך לסוה לסתפלל כמגנון זס שהרי נריך
לסכרל על הכוס כענין סמרות דבר כרור סוה
כענינו כני אדם אין צריך ידועס מל מורה כוס ואם
טעס קודס סכרל על סכוס וסודמנה לידו עכורס
כעצוס נריך לסוה ולסכרל כמפלס לסקכס כיו
אין מספיק לסרכוס כיומכס אלא גם נריך לסכרל
כיותפלל לסקכס כיוס יתן כמס וכוס וכל מן
סמורס: טעס ולא סכרל כמפלס קרל טעס
כענין עין ולא סכרל עממו מן סמורס כמפלס
לסקכס כעס וסלכו מוס' סר ואין לו כוס זה דבר
מרוס כללס וענין כוסף כמס נמס וסורו כיו גם
למחר לא יסיה לו סלפיו דעתו סלא יעסס עכורס
ונמאמר כמס' כי כדעס מטא על ידו נריך לסוה
ולססתפלל לסקכס ור' סמלכו מיר סרע כמורס
מקעס ככס מל לסיות כמאד כמכס כיו סנה אותס
כוסר ויעס ככס ירכו זס יום סמס' ככס לפי כי כן
סולט סמאל ססוה ראס סמסמיוס וסוה כככר גוד
המס' מ' על כן לא יאכלו כני מרש' אס גיד סמס
וכוארתי כוס דרך רמו כיו עלס אס הוא כמורסין
מקעס אב ועלס גיד סיונו כמיתריות יז כממו
ועוד אות ג' סיונו סלמס כממרו אות יז עמס
כטכס ולפי כיו סעמס סס כמקום עד וסרלסין
סיונו אות ד' מל גיד כוספת ולכן כאמר מל מקעס
כאז אפר קלט סמטן כו כמאד כמכס ולכן טעס

הדרך הטובה ולא תבדיל בין טוב לרע בפלס
 אעשה ולא תשיל לו כוס שלום כלא טעם כוונת
 בכום עינו בלילה מאחר ועין כואף עמרה נמף
 וזכור כי גם למטר לא יפסח לו וכטוב הוא כי לא
 יעשה עבירה זו מאחר שזדמון טעם על ידו וטעם
 בפוגג דרך לחזור ולסתפלל : אין דרך לחזור
 ולסתפלל כיון שמתבטל על סכום ויודע להכדול עצמו
 מן העריות כמותאי טעם באכילתן שליו עוד
 שחאל הוא וזר הרע שמטעה אותו כאמור :
 במקום שאמרו ענינו תוד להסתפלל מיד במימים
 סברה אין לו לחזור ומאחר כי אין בו דעת על
 תורה מה עושיל לו לחזור להסתפלל כי עשיקרא
 דרך מורכב כשיביא ואמר כי יסתפלל כיון שהכדול
 על סכום ויפתמן העריות כמותאי טעם באכ
 עשרי אין בו כח עזרית להטעות אותו : במקום
 שאמרו שאינו טורח אם רצה לסתמיר על עצמו לחזור
 ר"ל לחזור בתפלות ולחזור ולהסתפלל לפני הקב"ה
 ויבילסו עיניו שרע רפאו אם מיום תפלתו על ענין
 שהכמה שביקרא ולא תשיל לו כד יעשה אבל אם
 עדין לא מיום תפלתו על שהכמה אינו רפאו לחזור
 ולסתפלל להקב"ה ויבילסו עיניו שרע כי כבוד כענין
 להכדול לו מעשהו אם אין בו דעת שחורה שרואינו
 יודע מעיקרא להכדול מדבר האמור וזו לא יתכן :
 גם בזה ויבילסו דרך נכונה לבאר דיונים אלו ע"ד
 סל"ל וכך היה אומר אומרים הכדלה כמותן
 הדעת לפי כי טעם אדם הראשון היה בעצ הדעת
 עשיר טוב ורע ויבילסו חסותו למטה כחם רבב
 אלמלא ואז הדעתו כמותו מוכיחם על ישראל
 כלים אלא כי עשיתם וזכר אחר ולכן להיות כי
 בעת כבוד עין אדם מעשיו ככל שזורך ככל כי
 עב"ד מוציל לאדם הראשון ויקרה ככלל וגם מועיל
 לפרטיו זה הטעם ענינו ומזר וסמך עליו הכמה
 מאכילה מאדם גם מיתרל במהרהו עדים הוא
 קונס אותם לפי כי כסכום נכתב או שקדושה פרושה
 גרעסא על ענין ואנו אומרים שפרם סוכת עליס
 עלונו ולכן כע"כ אומרים הכדלה כמותן הדעת כי
 בזה בא שיקון לעצמו כמותו ומה גם פוס למעלה
 להיות עבדל ען הכלס שקדושה ענין הקליפה כי
 עליונים

עליונים בראס לזכר ונקבס שבמיים ולכן תמצא
 פסק ויבילסו אלהים וספסוק ענין ואמר את האדם
 לכן פירש רבי יוסי בפ"א על קרבנו כבוד ומצא
 טעם שהתקבס באלס ומצא גם באלס הראשון כי
 שזורך להביא עלס קרבנו וכן האדם מתריב ענין
 ותיבס לה עמר יצר שקריב אדם הראשון הלא מדע
 ממה כי לא מהשכתי מהשכתיים זריבא למומר
 מהשכתיי כתיב למצט מהשכס ארעס עסוי למטה
 מלכן בקראת עין הדעת טוב ורע הוא מוד הפסוק
 אל תרבו דברים וגו' כי אל דעות ה' כי ע"ה
 ריבוי דברים יבא עתק מפיכס תאמרו כי ל דעות
 ה' ולכן ולא נאכנו עלילות ולכן מוטאים בני האדם
 שמתכוננו מלת ולא קרי וכתיב ולא כתיב כי כנס
 בדעת עליון אין אמונה לקליפה מס הוא מוד
 ענקרא שטרס אחרס מלך וקן וכסיל דאע"ג ענקרא
 מלך בערך על הקדושה הוא כסיל לפי כי אין לו
 אמונה ככחיות הדעת והכן ולכן מהשכתי כתיב
 ומה היה מהשכס אפתפטו ארשין ועבילין לאסתכחא
 עמא קדישא ר"ל כי ע"ה מהשכס עליונים זו עשדקס
 סעדה שאמרונס וסדקס מתקדקס ואז"ל כלס מקודקס
 מקודקס כדאיתא בזוסר פרק' פנחס בפסוק ובהיכלו
 כלו אמר כבוד כי כסיל עליון מקדקין סדקס
 וקראן ליה כבוד כבוד וסוינו מ"ע לאסתכחא עמא
 קדישא לפעמים ולאסתכחא ליה בסיוקונו וסס כ"ז
 קיוטוין מאמר ויביאס אל האדם אמנס מהשכס
 דבר נס היא רע"ה כלל אבל מינס עשפטוין ארשין
 ומבילין לאסתכחא ליה כסיה עלמא ובעלמא דאתי
 עפניו כי נמך עעין הדעת טוב ורע ולכן אומרים
 שכלל כמותן הדעת להכדול כין טעמא וכין הטור
 שחאסו בדעת וכוה נתקן הדעת למעלה מלכן
 אמרו דעתן על נקס קלס כדאיתא כוסר ע"מלס
 לך דף מ"ט דעת אמוני כמות דרגין עשדקס אר
 קל איהו ואס טעם ולא הכדיל מעליס תפלתו ואינו
 טורר לפי שדרך להכדיל על הכום והוא כמותו זו
 כדאיתא בזוסר פרקס עקב כום הוא אלהים ולפי
 עכאמר מלך אלהים על גוים דרך להכדיל ולומר בין
 ישראל לגוים ואס קודס עובדיל על סכום
 נסור לסטא בענין על אדם הראשון כמותו אל האדם

רצה הברלה שעושה ש'צ. ובו סעוין אהר :

א מבדיל עליה צבור ביה להוצי' פי שאין לו יין :

חנה כתבאר לשעלס כיות מדרגה למעלה מכל סעלימות סכמא לאדם על ידי שפורס והמנוס והיונו ממדריך בני אדם לעבודת סכורס בין לענין מוד מרע פענין סוכל סהיס מכרו ויאמר

ואומר מהן פשוט ממי ומהו לנכחו ופראש
להם הפסוק מי פואת ספק חיים וכו' כבוד למקור
ודע וכו' טור פטרה פתח וכן לענין המדרוך בני
אלה לנשים כמשמאל גדול המעשה יותר מן שפוט
ולכן בא הדוגמא לזה לקנות הקלימות כי פליט כבוד
הוא דוגמא לכולל כאלו למעלה וענין זה לא
יתקיים אלא על ידי הודע ספר והיונה קלות כבוד
כמשמאל מכלול על הכנס להעיר לכני האדם מי
מקטא כיוון ככנס פניו ופתי כראים לכל כמקט
ועין מהך פטרה נקף כך אמרו מאל יותר סכאס
נמצא כראים כאמס מן העמק ענינו ככאמר טוב
מראש עינים מהלך נקף ולכן מכלול קלים כבוד
על הכנס לפת דמו לאלס לפתק כמשמאל לפי כי
זה גורם לו נעמק לענין פטירה איננס תיקוק
זה הוא להוציא מי פאין לין על פטרה ואין כור
ורא קטא להוציא אוקו ממסגר עניו כירך להציר
אוקו כסננון זה וכן כפי מעשור למעל כו סנדוק
הוא פליט על הסכור כל הקנות מכלול על הכנס
עליו ופטרים את הטומאס ומציא אותם לקוף כי
כאמר המכלול כין קמק למול בעולם סנדואה וכן
אור למקד ביתורס וכן יקרא לפלוס בעמס ופטין
כאמר אנכי בגליס כי אפג סנדאס כלמנוס קת
מן הזוסר ופטין וים כי נמצא קליפס למעלס סכל
הוא כניון סמינוס אונס כפנימית אפי כעולס
העמס אין פתאמו כו קליפס ככאמר אפי סלל
כניו ולכן פליט כבוד סנדור מכלול על סכנס זה
לפי ככאמר מלך אלוס על גוים כמס לכן כירך
לסנדול ולעמס סנדלס ככל סנדלות וסיינו
להוציא מי פאין לו וין סיינו מה פאמר כוסר
אין סכנס פטיר ענינו מכיט סאמרים וזה ימצא
סנדל עמס כין הוא כח עליון סנדמך מאינו ולפי
כיום מקוס פאין נמצא כו וין זה לכן פליט כבוד זה
מוציא אותם לקיים לאמר לאסורים סאן כאמר הוא
מכלול ומוציא הקליפס ון סנדלמס לא יוסס
כקדמס פטרכס :

רצו דיני הברלה על היוין . ובו
הסעיפים :

א סדר הברלה וין בשמים נר הברלה וסימנו
יבנה צריך ליוחר שלא יהא הכוס פגום :
כ אין מברילין על הפת אבל על השכר
מברילין אם הוא חמר סדינה והוא הרין
לשאר משקין חוץ מן המים : וביט שחל
להיות כמוצאי שבת שיש בו קידוש שהיא
נאמר על הפת יש אוסדים שאנב הקידוש
מברילין גם כן עליו וא שיוחר טוב רומר
הקידוש וההברלה שניה על השכר : ג אם
אין לו וין ולא שכר ושאר משקין יש אומרים
שמוחר לו לאכול ויש אומרים שאם מצד
שהיה לו למחר לא יאכל עד למחר שיבדיל
ואם אין לו אלא כוס אחד ואינו מצפח שיחיה
לו למחר . מוטב שיאכל קוד שיבדיל וברך
עליו ברכת המזון ואח"כ יבדיל עליו ממה
שיברך ברכת המזון בלא כוס לדברי האומרים
דברכת המזון מעוב כוס ולדברי האומרים
דאינה מעוב כוס לא יאכל עד שיבדיל ומייר
שכוס זה לא היה בו אלא דביעיר כצמצום
וכבר היה מוגד כדביו שאם היה משים בו מים
יוחר לא היה ראוי לשרייה שאם ר"א כן
לדברי הכל מבריל תהלה ושוחה ממנו מעש
ובוסוף עליו להשלימו לרביעית ומברך עליו
ברכת המזון :

מאשר כתבאר למעלס ממנו נקף להנין דינים
אלו וסענין כי סנדלס הוא כמשמאל
לסנדול סאל ענינו מן סאוסר ופורס מן סנדורים
אמר לא יעמו כמקס לסנדול כין סענין כין ססור
ולכן מתמייב מוס סונס סנדלס זה על סין לפי כי
זה הוא מכונס לתורס ככאמר וסמו כין מסכמי
ולכן בא סמוכ כניו לסונס נעמס ככדלס וו סמוך
יכנס כלל כככנס וכן כות כי סנס סענין לכל
סנדורים הוא סנדלס להנות פורס מן סאוסר סאל
לא תקדכו לגלות ערוה סלל ואת אלס אכמק אכמק
סערוס ואין כוס איסור תלמוד לומר לא מקדכו
כל דבר על קירכס סמיר כך סאלל כל סונת מעוס
ביד סאסס ככו לסמסכל כס לא ינקס מדין גינסס
ככאמר

ככאמר יד ליד לא ינקס וכן סמסכל כערוס ולכן
כמקס סכנס כניו ווכור לו סנדור יד ליד כמכונס
בו או ווכור סמסל עוכ מראש עינים מחר סכאס
נמצא כראים סאסס מן סעמקס ענינו מכ"ס כו יתן
ככנס עינו כמעמס ולכן יבטח כך לפתן מעשין
כמעמס וכמעמקה ונמצא כוס מתקן עוכות ראסונים
לאלס ולסאלל מסטאו כמעמס וכמעמס ככלל
ואמר כך נר וכוין ככרואה ככרונס סגוי לאלס
מזד סיון ככאמר וסויו פנינס ערומוס מן סלכנס
פסיה נאס ומקס כככרין ואמר כך יבטח סלאלס
ולאסנת כככות עור וכלינס וסאלל על ידו סעין
ויקנלו את עידוס וסוף כנע אכרסו כיום סכרין
וכן סאלס וסכונן סלל וססוד ככדו סלוקס לרכין
ווינס סענין סלל וססוד ככדו סלוקס לרכין
ולכן סענין סיון כין כור סאלל ואלס עססאלין
ססוד ולכן כירך ליוחר סלל וססוד ככדו סלוקס לרכין
מלמד מוס כי כן לא ימצא כו כנין פנס כדמקובס
ליון סענין ככככו כגן עדין נעמס גס לוסן סמקוס
ולעלה סכא : אין מברילין על ספת מעמס זה
לפי כי פאמר עעיקר כל סערת לכ סאלס להסכונן
כמעשין הוא מסיכס סין על תורס לכן אין מברילין
על ספת דאע"ג כו ית נמצא כו דוגמא לתורס סכא
לכו למעו ככמסי . אמנס עיקר כככו זה הוא על
ענין גמרא ודבר הלכס ככאמתא כוסר פתק
פנס ואל ולימ ככר אלא סלכס א ולכן אין מברילין
פליו כו לענין סערת דכרוס סללו לא כלמד אונס
מדבר סלכס סל מדכרו מאל סיונו סרמקס וססגדס
פמקסין לכ סאלס כך אמרו מאל סרגול כין אפי'
לכו אטוס כככולס וין פמקוס סנא סרמס וססגדס
ועוד טעס אמר לפי כי ספת כככו סערת סרמס
לכא על סערוס סנאפ"כוי ככד ססס וונס עד ככר
למס וכוס סעיקר הוא סערוס על דכרוס ססס
קריכות ולל על סערוס עמס ככאמר . ולכן אין
מברילין על ספת אכל על סככר מברילין אס הוא
ממר מדינס נוסא סדין למאר מתקן מן עמוס
ואמנס כוס וכן מה הוא כונס הנמ לסגור מעמס
סמלס סיס מתכונן ככעמס אס : ואר סללו על
פוסס מוס סללו על פוסס וין סיונן דאף על גב כו

נמצא לימוד לענין סנדאס וברואס גופו
לככור סקכס מכל מקוס אין זה סככולס סלל
כירך סופור ספורס כו נמצא לימוד כענין כירך
ארץ וסנדאס סכרוואס . אמנס אין סככולס כוס
כך ככרו סכמיוס ולכן סלל סוס מורס על סערוס
גדולה כי סמי יתן אל לכו מססל וססונוס על
ענינו סוססו סל דבר רע כוסר אמר ככארתי ככסוק
ונסעס ככאריתך כונן דאפמר לסענל לך פקיס
וארתי לסכנס ככ"ג דסיונו כככולס ככך ומארך
לפי כי או מתגלס סענינוס וככל כוב נפרע מסס
אמר ככוב עליוס כו סענינס וין כו כו יתן ככנס
עינו ענינוס נעמס אדעמוס סלל ססונוס סטאכוס
ככניס וסענינס וין מוג כו לא עקס מעמס רן
כענין קירוב ערוס וכוואל ענינוס סכוי וסמקס
מיוס ככמ"ה אופי עינו עיקר מוס סיוס לסכוכו
אמר לא יכילו סעיס סיונו אסס ורס ענינוס
פריפס לא ינקס כל סנוגס כס מדין גינסס אמר
לכן להעיר לכ סאלס על כו זה בא סדין דאף על גב
פאין מברילין על ספת מברילין על סככר ומאר
מקיס מן מן סמוס עמורס על מוסוריס על סלל
ורס כו לא ינקס כל סנוגס כס וכיוס טוב סלל
לסיות כעוצאי סכס כו וס כו קידוס סכוא ככאמר על
ספת כו לענין סמקקס סאלס ימצא על ידו לימוד
ספורס דוגמא לפת סיונו ככר סלכס ככאמר . ית
אומרוס כו אגב סקידוס מברילין גס על ספת לענין
פורס מן סאוסר פי סלימוד גס סקוא דבר סלכס
לא סונס אלא סקוא ככלל בא לטאר מסייעין אונס
ות אומרוס כו יוסר טוב לומר על סככר סקידוס
וסככלס ענינס ככאמר וכפי כירך רמוס ויתר טוס
לומר הכל כככר ככאמר :

לכלם ארבע חובות ואחר כך יבדול עליו להכיל
עונות כל החלוקים מן העצם ממה שיבדק ברכת
הטוהר בלא כנס והיונו לדברי האמורים כי לומר
עמו טעונם כנס לפי כי הוסיף יהיה כבוד הדין
ומחבר עמו הכלל ונעשה הוסיף אהנם לדברי
האמורים כי לומר אינם טעונ' כנס לפי כי הוסיף
במלימות חריף להיות במלמס כבוד פלמס עררי האן
דוכנים עליה לא יוכל עד מובדיל כוכן יותר נורף
ומאל להכיל חכמות הדעת כל מאריהון דלויים
הבאמוס מן הדעת כי אחר כך יסיה סויות כבוד
האכלוס טוב לגמרי כבוד אכלפי וערי עם דכמו
פגמיו כי כנס זה לא היה בו אלא רבועות מוד יוד
דארכי כלל וכבר היה מוונ כדוכו כבוד הסמס מלס
היה מקום כו מוס יותר לא היה ראוי למסיה מסרו
כתוב מתיי יוני ולעולם שמאל מקדום מל' שמל
תעס לראמו ואין לכתל אותו עלעמות שולטו
לא תערא מלסוכן דרמיו מל' אע ואפס מלס לא כן
לדברי הכל מכליל קמלה למקן חכיות הדעת ומותס
מעט ומנו לנורף סמיקין תמלס מוסוף עליו
לסמלמו לרביעות כבוד ה' כדאיתא פרמס פכמס
רביעות סמין ועכרף עליו כרכס סמוכו או ככנס
נראוים להענא כס ארכע כרכס מארכב עוקס
מעליס כדאיתא פרמס פרמס אין להאריך:

ד מישאין יודו משגת לקנות וין לקידוש
ולהבדלה וקנה להבדלה משום קידוש
אפשר בפת: ס אם אין יודו משגת לקנות
שמין לגר חנוכה וין להבדלה גר חנוכה
קודם: ו אומר הברלה מישבו ואוחו דוין
בימין וההרס בשמאל ומברך על היין ושוב
נוטל ההרס בימין והיין בשמאל ומברך על
ההרס ומחזיר היין לימינו: ז אבילו שמעו
בל בני חבית הברכה בבית הבנסת אם
נהבוננו שלא לצאת מבדילים בבית: ס
גשים חייבות בהבדלה כשם שהייבות בקידוש
ויש בו שחולק:

פאחר מודע לנו מן הדונים הקודמים ענין
שמעתיך קמלס הוא ענין סור מרס

עמס יצא סכרס כדונים אלו לנורף ענין ועמס
טוב כי מניס כמנא סר רך כסס ולא יספיק באלק
מעס ובפרט לנורף קדמס מכת לוכות לתומסת
מכת דרוס וכממס חריף ענין למיות כמעמס סוכס
ולכן ואמר נא אס אינידו ממנת לקנות וין לקידוש
סיונו הלוי לנורף הקדומס להיות קדוס ולסכרלס
נמו להכדול כון דכר מל איסור ופמל לטסור נגס
לסיתר יקיס סודותס לנורף הסכדלה כיוס קידוס
לפי כו כן מנינו אין כור יורא מלס ולא עם סארץ
סמיר ונתן טוב טעס לדכר ממוס קדיוס אפמר
בפת רוכס לומר לענין סלמול לסמקס סלרס כו
אפמר בפת ככל קסוד ענין סלכס כדאיתא כווסר
פרמס פכמס ואין ככר לא סלכס אכל לענין לפרוש
מן סאיסור חריף יודעס ולכן סוד קודס: אס אין
ידו ממנת לקנות עמן לכר מוכוס וין להכדלס כו
אף על גב סהדכרים סס כפי פמוטן אמנס מכל
מקום כומל כהו מלמס כו סנה כר מוכוס ככר
כמכר במקומו מסוד ענין סערס לראס לקוים
וממן על ראקף אל וסמר היינו מל כווסר פרמס
בלקף קפזול סמכס עינו כרמס וכס כהן אחר
עינו דכר כס אלא כרמס לומר כגופו או כדרועיו
דאפוק למכס וסור מכל כני עלמל אלא קרס כו
סוד ודאי דתנן לא יסך ברנע בגלויס דרמס ארכע
אמוס מל' טעמל דמכוסמל מל' על רמוס וכל
פכוס עינו וסלוי כרמס כסוד סרווא על רמוס
וכד עינו ממן לנגע דסוד סרווא דאלוק על
רועיס אנטרין לממלס כנין דנפס דכר כס איסו
פמילס וכסורס ארליק לעילא ועלמס מוס ואמר
וממן ראקף אל וסמר דס סרווא דכרמס אנטרין
לממלס ואינו עכיון טכאן ועל דא סמכס עינו
ברמס וגו' סנס סדכר מוכר מן סממר כו
הממן סס מעמס עוכוס כממר ולכן יאמר מו
מאין ידו ממנת לקנות כמו ענינו קנה לו דכר
מורס קנה לו ערקלוט אסד לקנות ממן מעמס טוב
לסלוק כר מוכוס עליו כסוד סמכס עינו כרמס
וין להכדלה סוד ענין לימוד סמור' לסכין להכדול
מעמס סמס כו אפאל גדול תלמוד לפי מעכיל למו

מעמס

מעמס אמנס אס כל לירי מעמ' סוד קודס: אומר
סדלס מיומס וסדנמל כוס יקוס דממלס מכתכר
מענין סכדלה סוד לסרופס ולסכדל כון איסור
לסיתר: לכן חריף לקוים מס ענינו סונו ממנוס
בדין כדל' ויפיקס כענין ססורס סמל' ליונו לסקר
מעמס ואמו היין כיון סוד ענין ססורס וססרס
כממלס כך אמל' לעול' סמל' סמל' דמ' ויעין מקרבת
ואו יקוס לו רוח כסדס ועוד ימ כס סערה אל
סלרס כו וסמר מענין ססורס וככ' יקוס רימו כודף
ומכרף על סין סוד ענין ססורס אסר זכס כס
סמקכס גור עליו לסייס סכס וכותר ממל' למלך
מעמס סעול' וסיה ממל' להס עמות כו ככו אל אינו
רוכס אלא מוס סכמוף פוך כך כו ס' ימן סממס לכל
אכל למו ססוד סמץ עפיו דעת וסכנוס ולכן חריף
לכרף על סין מל תורה סמלס וטוב נוטל סהרס
כנגד מעמס הטוב כירו סמכות לפי כיוס סמכות
יותר לפי כו סכסרס מוסרס כור סלרס וין מל
תורה כממלס ומכרף על סלרס מוכס כו ואמר כך
מסור וין מל' מור' לימינו סל' זס דכרו למס ככמו
סאיסיות למפרצ אופ' סמלס וכן לענין סכסיות
כו אכמו כותבין כיומן וסלכוין לממלס וסיה דלוי
לסווס בסדף כו סנס ססורס מן סממל' מורה אל
סוין סמל' ממוינו אס דת למו' אכל סענין סוד
מס סמככר למעל' כו כוונן סכרואס אמרס מורה
לענין כס' סאי אסד דלס כע' למכרו זמין לארגז
קמך וכו אמרלס וכילמנגל אסקריו' ארף אעיס
וכרס סקמכ' סלס וקמלס וטוב ס' וסרמסו דלעג
כו יאע ארס כ' דלמקט סס ע' כן כרס ס' אס סממס
זלס סארץ ולכן ככמו סאיסיו' למפרע לעו כו כן
סלר' סכפו טובס ומל' רעס ממת טוב' ואלעמל
דכסי ככרס ולכן כלס סכסיות לגד ממל' כו גס
ססלרס זס סולך אחר יכרו לב כסול לממל' אס סור
כו סור ליומן כו כן סקכס לעולם עינו פמוטס
לקכל מכיס ולכן מסור סין ליומונו זו תורה: אעו
מעמס כל כני סכיות סכלסס ויינו ממל' מו מעמד
כרס אכני כיוס וסס סלכרס וסונו כו כיוס
סלילו כלס מעמס סכדלס ואין כסס ענין עין כו
סס ככדלס ממנו כך עמן ככיות סכנסת כו כך אפאל

אס פגע כך מנוול זס מוכוסו לכיות סמדרס אס
כמכונו מל' לזלס ולא וכלו לסתות כס סודר ססוד
ככדול מכלוליס ככיות וסורמס מכל עכונו סענוס
כוס כקיס סויוכס ככדלס ככר כמכר למעלה כו
יענל אכקיס סמס מסטרל דנוקמל ונמסס גבורתס
סיו לכקיס כו כן סוד אסר יד וימו ככל ולכן יאמר
כקיס ככרף רמו סויוכס ככדלס כו לסווס פורמס
כווסר מן סעכירס ככרף סלכקיס וס מו סמולק
דסכור' לוי כו כל' וענל כסס מכוור סודר לסמטול
איתס: סלמנס כמור לומר כו מ' מו סמין ידו
ממנת לקנות וין לקידוש זה יקוס ארס סממוס
סמלימות לפי כו סנס ארס סמיון ידו ממנת לכל
סכררוס סעליוכוס למקן אותס כדאיתא כווסר ס'
אמר מל' פועל כק' אין אינון דומקני לעטר ככיות'
מכסל ואלכיו' לס סמטיסלס וסמטרו לס סמסרסל
כל ס' פועל כק' אקרי ולכו זה סאינידו ממל' לקנות
כדל' ס' קכנו דלמסו ולכו וס לקידוש וסלכדלס
למקן סכלס סוד סמס עליוכוס סמקרא' וין סמממר
כעככו לקידוש כו סס מקדמין סכל' וסמרי' מקודס
עקודס פרמס פכמס ולסכדלה נמו מל' וקס ס'
אס סלע' וגו' סכדול' אותס עמנו ואמכ וסוואס אל
סלרס לפי כו וסמור כמר סממכס כמס סקכס
וסו כמל' סמל' רמיו וסס כדאיתא כווסר וסלס וס
אין יכולס כירו להכדול אותס לעמות ענין מל'
סנסר' סל' זס דכרו ככמו' וס כו יקס את אסונו
וגו' סמל' סוד דפרים גומין כדאי כווסר מכאן ואילך
וככרמו לענינו כנו מעמס מו סוד זס סכול' ליםנות
כסורס וו וככרמו פכיסס וסורוס פכוס כעניוס וס'
יקוס לפינו ככו עמס סס סכדוקי עינו סגדס סס
סעווס סנסרס וסמיקין: אמנס מוסכרס ידו
לעמות מנו סכררוס יקנה להכדלה כו אס אין
עומס סנסרס סמלס כווסר יסקן לסווס סקודוס
מסוד ענין סויות: אס אין ידו ממנת לקנות ממן
לכר מוכוס וין להכדלס כר מוכוס קיל' וסענין כו
סנס כענין סנסרס סמיקר סוד למות סקל' סמס
סכסווס מן סממרוס ולכן חריף לסממך וין
מלעמל כרו למקן אותס לממס: אמנס כר מוכוס
סוד לסממך סלרנע לס כמל' סוד כמור סענוס
ולכן

ולכן

ליתא מעשרא ליה כמלאתא דמכילתא אכורא יתא
עם מכורו אפרים כי במקום עטרה זו מקיף כראש
הם הלכות וין כראש ולדין עטרה זו היא עט
הקם שכוון כראשו לשתכונן עטרה על ראשו כר
לוק מן השכינה . אינם אין מכריזין על הנרות
סמרי על ראש האדם עד שיאיתו לאורו כמנספת
רוח או כמפת וזה לך האות כי אי יהיה מורדף בלי
סמך לעבוד את ה' ולכרך כמין דהיינו מיהים סמוך
לו בכשי מוכל להסיר בין מטבח הדינים זו למטבח
של מדינה אחרת וסודותא לזו לאום אחר אלס לו
יכור ודאי כפרדוקא האם הוא מטבח על הקבה
או אם בעונו וקמנה כי כום נעשה מטבע אחר
כמפאל אין המים קולטת ביהם אלס איב נקתנית
נורתו מנאמר נעלל כמסומת בדעו : ולא זו בלבד
אלא אין מכריזין על סכר מלא מכת דהיינו כי
לא הניח לו מוספת מכת נעמה או רוח וסיינו מלא
מכת ממלאכת עבודה לאפקוין אור קסודלק למולה
ולקום סוינו כמאור למעלה כי המים הוא דוגמא
למוטא כדא הדם עמל וולד אין וסמולה מצד השון
הלך בריאות נעמה מנאמר דרכיו ראייתו וארעיתו
וכאמר הודלק כר זה בעבורם לרפואתם אין זה
מעבב אבל מן עמנים אלו אין מכריזין על אותו
בר אף על פי כי ניתוסף מכת עליו כי סנה למיה
ולמולה כיון מלא הודלק לעבירה מכריזין עליו
אבל אם סדלוקו עכום כמכת כגון שמתוך האונם
סיה למד תורה או עשה מצוה סמורי ממשרא וסכו
קעני או ראש מנדין להפסי ממון וכסן אותו דקס
כסודא דרובא מראש כמלום מכני אמותו מפסידים
הר דינרים אכמינון ויסבין לנקס סוינו מהודלק
ברום על ויועכום מכת כיון מלא הים מלוקין
ישראל הים עובר ולא סיה עשה כלום לא מכת
מעלאכת עבירה עקרו : עכום סדלוק כהונאי
מכת מעשראל סנה עכום זה וזה הרע כי בלי ספק
סם מניס לסעביר אס ישראל על דת וסדלוק כר
פועלאל או ישראל מעכום על דרך סוכר כי לפי
סחיס מורדף ממנו קיים בעצמו מקפאל אס פגע כך
ענוול זה מקמכו לבס אס אכן סוא ניומות אס כדול
מקמון מכריזין עליו אבל עכום סדלוק מעכום

מגום לשתאל לעשות מים או בעטמה הנקס
אף על גב כמאמר זמסד לאומים מלא סיה לסס
מצמס דקס עמו אין מכריזין עליו וכמונאי ויהי
מסוא ויס מקמלה וכפרס אין מכריזים על כר מנס
סדלוק ישראל מעכום :
עור סוד וסגיד כי כר מלמעלה הרומני דהיינו
נר ה' אין מכריזים על סנרזס עד שיאיתו
לאורו סיינו עס כווסר פרקת מרומה דף קס' וזל
פמק ואשר כי כר מנס ותורה אור וגו' כר אמאי
אקרו כר אלס כד מקבלא מבין תרין דרועין רמס
סויפין עולאין וסויה פמא לגבווסו תרין דרועין
דוהס כדן אפכלולו תרין דרועין כסו ואקרו כר
וכו' אור דא אפכלול במאקן ומכמה עלמין וכו' .
סאי אור ורע ליה קכס' בנכתא דעכנו ועבד ליה
סורין סורין על דא סאי דקום דאוסו בנכא דנכתא
וכטיל לסאי אור ורע ליה ורע' ארוע' דאקום ועבד ליה
סורין סורין בנכת' ואלויד ואצמס ומניס אפון שלמא
סה' אור ורע לנדוק וגו' וכתוב וכוונה ורועים
פצמס מלן ורועים אלן ורעיו דאור קממאס וכו' .
סנה מכואר מדברו סמאל' כי אור זס אלויד ואצמס
ועבדו תרין ומניס אפון שלמא . ולכן יאמר כי
אין מכריזים על סנר ל' דא' ע' כי סכל' סיה בתכלית
ספליעות ע' כי כקראת כר כמאור . אמנס זה
ספליעות קמס לעצמס אבל אין מכריזים על כר זה
סמדות עליונות להריק עליוס ברכס עד שיאיתו
לאור מלה כמאר מתקיים כס סס' וכננה ורועים
מנעיס מלכן כאמר גלתה מוקס אכניול סלך דוד
לאורה מלמס פרמא ת כינר ועמא סיאית לאורו
דהיינו סיהא סמוך לו מכדו סוכל להסיר בין מטבע
מל מדינה זו למטבע מל מדינס אחרת כי כאמר
סכלס סמוך לגדיק אי סוא מכור סמטבע סקומס
כס מותעו סל סיה' אמת אס סוא מל מדינס זו רמל
או מל מדינס אחרת סיה' למה וסוא בעצמו סמכור
כין מכלל ללכן קמרתו : אין מכריזים על סנר
מלא מכת דהיינו כי סכלס סיה נעמית כמטרויא
כר על ענין סאורות אחר סיה מקבלת . אמנס כל
זה סמכת כמנא לס כאמר סיה' סיה' למעל' כעולם
ספליעות ויא' נק' כר סמכת לפיכך ספליעות זה סני'
ועמא

ועמא לס מכת דוקא לא כן סוא כמול ולכן יאמר
אין מכריזים על סנר מלא מכת כי כנס איתא פרקת
בלק דף קס' וזל דסא כגין ללא אפסכן כס מומא
מגו סמיינו סניא דוהס יסבין לה כלא עיכוב כלל
ואיתא כווסר פרקת וסוי דף רל'ג' וזל פא סוי כל
כרכא עולאין כלסו אפמסרו לסאי דרנא לאתכרב'
מכלא ואף ע'ג' דלוס לה סהורא מגרמס כל כרכאן
וכל סידו וכל טיכו כלסו קיימין כה וכו' כמנא כי
סכלס קראת כר מכת . אמנס כמול קראת כר
מלא מכת ולכן אין מכריזים על כר מלא מכת
מעלאכת עבירה ססוא כומן סמול לפי סקוליות
מולטיס כקרא' מלאכת עבירה לאפקוין כר ססודלק
למיה סיה סכלס כומן ססוא יולדת כלאיתא כווסר
פ' פמס דף רמט' וזל כמקא דאפערות אספומת
כיון דממא ומנא למילד געמ ורמאס קלין קלס
כפר קלא עד עכעין קלין כמסכן תיכין דיעכך ה'
כיוס דרס דאוסו סירפא לעוכרתא דא וקכ' ס' עמע
לס וועין לגבס כדן אפין מד סוייא כרכא מגו
סורין סמוך וספויא בין סורין סומיה מלסכא כעפרא
מטועד סאי איל וסמיו וכסן לס כססוא אחר סרו
זמנו וכו' . סנס מכואר מדברו סמאמר כי כלמא
דא סיה ססיה סוולת וסוי נמו מולס מליותו כאס
דנעך לס סוייא סרו זמנו וסוינו סוד קסיה אומרת
סולת אסכס אכני סוא סוד מקפאל עפני פס סוולדת
מכואס קרבן לפי כי כאמר יולדת מתוך סנער
אומרת לא אוקק עול לכעלי ואמר כך סורפ כס
כך מדה זו מתוך סמנמס כוסך אופס סני פמניס
מסרסרת לככס ואומרת לא אוקק עוד לכעלי ואחכ
סורת פס לכן מכואס קרבן עני סורים וכנו יונס
סס כמול סמריפס מעמלים אופס למעלס כלאיתא
כווסר פרקת זו סוי כממא אומרת סמולת אסכס
אני סמורת לקוק לכעלס מפני סאסכס . ולכן
נר ססודלק למיה ולמולס מלא הודלק לעבירה
מכריזים עליו אבל אס סדלוקו עכום כמכת כיון
מלא סיה מלוקו ישראל סיה עובר לכן לא מכת
מעלאכת עקרו : עכום סדלוק כמנאי מכת
משראל וסענין יוכן ממאמר סכל' כי בערב מכת
מפכר ססוא נהורא דמאק מעטרא אפרת ונכנס

למך סגוניס וכנסם אלל כקודס ספנימות לקס
סאינ מלס . ולכן יונא סהורא סלסוב' דמאק מסמרא
דעמונא ומתגבר עליו ומכנוע אופס ומכנס
אופס לכוקבא דסומא רכס . ולכן כאמר יונא
סמכס סור וונא ססוא מדורא דמאק מנוכסא
דסממא רכס וולוקס אור מססוא מלסוכס וסיינו
סדונמא לעכום ססדלוק מוסראל כמנאי מכת לפי
כי סמדורא דמאק סוא מסטרא אפרא סיינו עכום
וסהורא מלסוכס דמאק סיינו סראל לפי סמלסוכס
סוא מסטרא דעיו' כמאור או ימרא סהורא מלסוכס
סדלוק מעכום נמל אור מססו' מדורא דמאק סיינו
עכום מכריזים עליו למי כי כין וכך סאיור
מסטרל דקדוקס סוא אבל עכום סדלוק מעכום
מאמר כי סיה אס ורס אין מכריזים עליו וכמנאי
יוס סכפסורים אין מכריזים על סנר סדלוק ישראל
מעכום לפי כי יוס' סוא כמול איתא עולאס כי
אין סס אמוס לקליפס לכן אין מכריזים עליו
כלאיתא כווסר פרקת כז' וזל פקודא לעקוס
סעלה כמממס וכו' . סמס אמין סו נמתיין על
קרכא אס אוכל וסונו מותס אופס וסיו אוכל אס
אוכל ומות' וכו' וסוקמוס מארי מתניתיין עלס כלס
מלקא לגכוס דא כוכס סממס מראית דוהס ה' כס
יחידה ומרמס ככוד' כמא' אוכלת וגו' ולקכל סממס
מראית אלן סקונו סממס גלותין כיומא דכפנרי
עכ' . סנה מכואר מדברו סמאמר כיוי' ד' וס'
פסלות סס כמול ה' אופס אלו ולכן אין ראנו לכרך
על כר סדלוק ימרא מעכום כנו :

אשר תכמוס חגיו למע נכרא העולם כחל
למי מה' א' פתום אף אם האים מכתם
לנאת הוא ונאל ולכן יאמר כל היום הולך מן לדרך
דהיונו כי הכרך הוא העולם והוא היום הולך מן
מומו רובא לומר כי ואל מן הכלל על העולם וכן
במי חל דקו עיר קטנה וזה הגוף ואנפוס בה מעט
אלו האברים' ולכן יאמר היום הולך מן לדרך אדם
זה מנאל וראש אור אדם וזה אדם רוכן עכ"ס ר"ל
המעשים שלו כי מהאדם יצאו ולעולם אים לענין
מעשה על מנוח או על עבירה מן האם העתקה
בקרבו ואל העשוררות לצפות הדבר ולא מני כלאו
שכי ולכן אים רוכן עכ"ס חייבו עבירות מעשים
אמר לא יעשו אין מברכים עליו. ואם רוכן ימראל
והדומה למעשים הטובים או אפי' מתעב על מתעב
ר"ל מתעב טובות ומתעב זכות עבדין עליו וכרע
לו לכפר עליו: אור הונאל מן העשים הן האברים
מברכים עליו אמר כמני חגיו והסוד מעמי הארץ
כי מהם ענא תורה וסיונו מ' אור הונאל מן העשים
הם עמי הארץ כמ' והלכתו לנוע על העשים
וכפ' א' ען ארץ עקב כי לא ען מאלל הוא זה עם
הארץ אור הונאל מנוח הוא אע"מל התורה כך
אמ' אן דרמו רכנן הוא הוי נורכא מרכנן ואי
לא בר הכי הוא מתמנין מילת כנורכא מרכנן
ועם אכני' חייבו הכנים מברכים עליו וכאמר נאמר
בדרך ארית אור מל תורה הונאל מן העשים הוא
מעמ' מ' מעיר האדם קורות ביתו ואכני ביתו
מנאמר כי אכן מקור תועב וכפיין מען ועננה
ולכן כמאלהם זה עמ' אן לכו הערה זו ואל אור עמו
מן חרטה אע כעברה וברא לאם התורה כמעמ' אל
אם טעם כך ענוול זה עמ' אן לכו אים אכן הוא
ביומו וכו' לכן מברכים עליו אפ' במונאל ויה' אין
מברכים עליו לפי כי זה תקוין עמ' אים היום ראוי
כי יעמ' אותו ביה' עמנו וכרע לו ומאמריו כי
נמאמר אין מברכים עליו: בתלים שבוערות כל
כך מאלו הים מכנים קוסם כינוסם הוא נלק
והדומה לוא הוא עון למון שרע מנאמר בו בתלי
רתמים וסם כוערות מפני המקבל למון הרע
כמעמ' במאמר מות וקיום כוללמן עמ' גמלת

נפח בה בערם רקק בה כנפס אמר כתבאר אגלי
על מקבל למון הרע אם נפח בה מקבל אותו בכל
דעתו הרי בערם את למון הרע ולכן יאמר כי סו
הנחלים בוערים כל כך עד מאם מכנים קוסם
כינוסם חיינו הנאמר עליו כמעמ' אן קלמ' שורב
מלכן נקרא למון קלמ' לפי שהוא שורב קלמ'
האומרו ומקבלו ומנאמר עליו לכן יאמר קוסם
כוער כל כך הדברים עד מקום מאם מכנים קוסם
כינוסם הוא הנאמר עליו שהוא נלק מברכים
עלמם והוא מעמ' חיים להאיר והענין מהמ' מותר
לומר למון שרע על כלני ומלוקט מנאמר יאני אכל
אמרין ומלמ' אפ' דכריך חייבו כי או גמל' לו הם
עמ' אים להאיר כמאמר מדבר מרע על כלני ומלוקט
כאמור: אור מל ככמן הדומה לוא הוא מ' אים
קרכם ומנו ככנור אותו האור הונאל עמנו כאמר
האדם מתשרט כי בערם בו אים' או יהיה בענין
רכ' וספ' כאמר חכמים לברו נפיק מניה עמודא
דנורא לכן יאמר אור מל ככמן הונאל בתל' מרפת
הלכנים והוא דומה אל למנה התורה כלאית
בושר ובתקונים במומר וכלכנים כמומר זה קל
ומומר וכלכנים ליוכו שלכה ועוד אמרו וכלכנים
הם מועות ולכן יהיה כעין וכדן כי אור מל ככמן
הוא מל העבירה כמלת מרפת הלכנים כאמר
בער בקרבן את חרטה ולכן נעמ' אור מל ככמן
וככמן וברו לעשות רצון קונו ולכן נמי ככמן אנו
כמ' ויכמו רמין את בעמ' וכלאית בושר
מרפת פנח טובה העמ' ככמן ואל דף רכ' ולא
ככמן דאע דקונו אלא ככמן דככמן רמיו למנו
ביום מנלן בעין בעותיך ויכמו רמין את ככמן
ככמי דרמנאל למ' לך וכו' ולכן יאמר אור מל ככמן
כי אדם זה ככמן אפ' יצרו ורעם אותו ולכן נמי חכ'ם
ככמן רמיו את ככמן עמו בתפלת מרפת הלכנים
אמר מור בו אדם זה מנלן שלכה ובתפלת מנוק
נדקס טוב' לכנים אין מברכין עליו לפי שאי אינו
עמ' להאיר אלא להעביר העין כאמור. ואמר
מנאמר ממת אע חרטה וכערם בו אים' או
עמ' להאיר ויהי' חר על ראשו כלי מסך ומברכים
עליו לעולם:

וכאמר

וכאשר כתבנו עוד בדיוסם אלו יהיה סברכה
בהם הים הולך מן לדרך באמר האדם
הגמלי הולך מן לדרך גרים כי כך יהיה למעלה
מנה כעמ' כי גם אדם העליון דקונוס הים הולך
מן לדרך על עולם העליון חק' כרך לפי כי נמנאל
בו ענין העמ' סביב חיינו מור חמנוס וכן כעמ' מנו
יונאל מן לדרך הוא חמנוס מל בגן עין וראש אור
אם רוכן עכ"ס אין מברכים לפי כי כהוא אע ורע
ודאי מהאם ינאל והאם תכלמם ואם רוכן ימראל
או אפילו מתעב על מתעב מברכים עליו כך אמרו
אזל כעם שקלוסו מל הק'סם עולם מן הדקוים מגן
עין כך עולם מן חרמ' מנוסם מנ' עובדי בעמ' מ
הככא אלו חרמ' עמ' עובדים על רכנו מל הק'סם
ומעמ' קוסם להם גוסנס מורידים למענות כמענין
מ' מענין יקונוסו גם כרכות ועמ' מורס מנדוקים
עליסם את חרין ואומרים יפס דנת יפס מייכת יפס
התקנת גוסנס למעשים ולכן נמי כמ' מהם מברכים
להק'סם באומן האם כך מברכים על האם מלמס
מנאל ונאל וראש חכמי האנבים שפוטעם בו גנ':
אור הונאל מן העשים ומאנבים לפי כמאמר ואעמ'
מניסם את כלם מברכים עליו ואמנם עמ' ואכנים
אלו חיינו מתנות מלאכים כלאית בושר מרפת
בעלמ' ומע מלאך האים למלכ' לדודוה במטרונו'
עילאט אמר מלכא הוי מטרונותא לאו כמאמר
מטרונותאן דעלמ' דכלהו אפתכמו לכויתאן לגבס
מה אלא עכד לה אפקודי כודס' מויתין רומין אעין
אכנין וכו'. הים מנאמר מדברי המאמר כי אעין
אכנין הם מחנות עכוכס ולפי מהם מוכני' למלמ' מ
מוכרס להמ' בהם אע שפואל כמ' חרין מצד הקדושה
ולכן מברכי' עליו לפי כי כל עמנו' לו הם מתכנסים
בתת למעלה ובעמ' יונאים כלאית בושר מרפת
ויקל דף ר' ואל דעמ' אע בתת כל אונן דרגון
דלתתא וכל אונן דחרין ומלמ' כלסו עאלין
ואתכלילו כמ' חר' ואפ' מטרונותא ואתכנוו ואתכנוו
ביום ולא אפתויהו ביום אלא הויה כקודה בלמודס'
וכלסו אתמטין בגווס כל יומא דמכתא כיון דנפס'
מכתא אפיקין לין לכל מ' ומ' כאלו הויה עמ' מ
אפתויהו ונפיקו כלסו ואתכנוו דלמקמין

ואתפויאו על דוכתייהו למלמ' כיון אתכרובא ה' א'
חרגא ואתכפין קמיס לאנרקה וכו'. הים מנאמר
מדברי המאמר כי כל אכן דרגון מתמטין כמכת
כאיתא נקודס' וכמונאל מכת מניאל אונס'. ולכן
כאמר מניאל' אותו אע מברכים עליו אבל כמנאלי
יום הכפורים לא כן לפי כי מעשרת קויה נקודס'
עולם למעלה מלכן מתעטפים בטלית כנו כמקומו
ואינס מניאל אונס' ולכן כמונאל ויה' דאין מברכין
עליו: ועוד יהיה אור הונאל מן העשים והאכנים
בסוד האליל' עמנו כי הים העשים הם עמי הלכנון
כלאית ריע פרעת תרומת ימנעו עמי' וגם
האכנים על עמ' בני ומראל הים עמי' עמ' אע
ולכן אור הונאל מהם מברכים עליו חייבו אע
דרמיו דמלכותין דאע וקמ' מנאמר דעפוס דרפי
אע מלמ' חכמי אכל כמונאל וים הכפורה אין מברכין
עליו לפי כי אין וימור נעמ' חרין באמר כמקום
העמ' כך אמרו מל' חרין בלא אים חרין בלא
כרכס מנאמר להנתי ברבס אל כיותיך: גמלת
הכוערות כל כך מאם מכנים קוסם כינוסם נמרק
הוא מה עמ' הכבוד והיה כית יעקב אע וכות
יוסף לסכס וכות עמ' אע ודלקו בהם ואכלום
מברכים עליו מנאמר ויהי' ביום השנה אורן א'
כי אכפת בו וגנ' והוא מעמ' חיים להאיר מנאמר חיים
לך ה' לאור עולם: אור מל ככמן הוא מ' בושר
מרפת פנח דף רכ' ואל ככמן דלית דאופס ביה
כמ' דמכונתא וכו'. ולא ככמן דאע דקונו אלא
ככמן דככמן רמיו למנו כי מנלן ובעין כעמ' חרין
כן יככמן רמין את בעמ' ככמי דרמנאל למס' לך
וכו'. ולכן יאמר אור מל ככמן דמלת מרפת
הלכנים אין מברכים עליו חייבו מ' בושר מרפת
בראמ' דף ר' ואל פא מו' לית ליה אתערותא
לאתדלקא הוי כסודא תכלא לאתתדא בנסודא
חורא אלא ומראל דאונן מתדכקן ביה פסונו ותא
קו' אע על גב דאורמיה דהוי כסודא תכלא אורמיה
למנאל כל מ' דלתכק פסונו ומראל מתדכקן
ביה תקוין וקויתין כקויתא ה' דואתם הדקוים
בה' וכו'. הים נמאמר מדברי המאמר כי עמ' מ
האכנים מתדכקת עם ומראל אף אין כמ' חרין
וקונו

וקונו

והיונו ח' אור מל ככמן זה שמרס האפרוכ' בתפלת
קדשת הלכתי כאשר הוא קדשה על הלכתי לו יקרא
שם כנים אין מברכים עליו מזה אוננו עשו להאיר
לאחנאמות עם יקרא קדשו ומתל' ברויתו מל עלם
כתוארם סק' כס לעשות דורה בתפונים מלאמר
שתלך כגן לרוח סיוס ואמר עמדתו כי היא קדשה
על סנדוק לתל לו כדקדו ולרעע יעלם כרעמו או
עשו להאיר ומברכים עליו:

נר בית הכנסת אם יש שם אדם חשוב
מברכין עליו ואם לאו אין מברכין עליו ויא
בהפך ואם יש שמש שאוכל שם מברכין עליו
זחוא שלא תהא לבנה וזרחת עם: יכ אין
מברכין על גר שרל בחיים שאינו עשוי
לחאיר הילכך מה שרל מוליכין לפניו בר
אילו הוציא וזחוא ביום והוציא וזהו בלילה בר
אין מברכין עליו: יג סומא אינו מברך: יד
היו יושבים בבית חמרש והביאו להם אור
אחר מברך לבלם: עו עו בהוך היקוי או
בהוך פינס או בהוך כפקלריא רואה את
השלהבת ואינו מושחמש לאורה מושחמש
לאורה ואינו רואה את השלהבת אין מברכין
עליו עי שיהא רואה את השלהבת ומשחמש
לאורה:

ועתה קור לסודות בענין מעשה הטוב אשר
מל אמרו סלמד כנ"ס לא כהרס הוא
מאכס לכן אותו ליעוד מאיר עליו ומס גם לענין
התפלת אשר מל אמר כל סקובע מקום לפתלו
וכו' ולכן נקרא נר. וזאת כוונת פרשת בלק דף
קנ"ז וזל אשר הלך סקכים ואין נוגס לו וכי כנין
ללא אהל ללנווי הלך סקכים אכל עד לא יתכנעון
וקראל לבתי כנסיות לללאס מטרא אפרא קוימא
וסבור כל כסורין עליו אין יתפטון על עלמא
ותלת ומנין כוונת אזלי סטר אפרא דכר ונקבא
נעטטון כעלמא וססוא עידן אסקן לללאס כנין
ללא סוי עמן קטרונא כלל וכדן אסו עידן לללאס
כנין דאינון אולין לקדלא כטורי סקד וטר נקסס

כדון פתיחין ככנו כסורין עליו אין נכפין וקראל על
כתי כנסיות כריסין דללאן כלוקין ומתפלגין
כסורין על רמיהו וקכ"ס קאל על סו' ללא אקסכת
עיון ואמר סכל על דלכוא דקוס רגול סכא וסמתא
דהלך סקכים ופתעכר עקמיס כסורין וסלך למטא
כטוריא דעלמא וכפך עהסוא נגס כסורא דכסור
ולית ליה ביה קולא ואין נגס לו כמס דלפתלכ
וקראל על אחרין דעיון וכי' סנס מכואר מדברי
סמאמר סאור סעמא ככית סכוסת ולכן יאמר נר
מל כ"ס סיונו סוד נגס סקורס סס אס יס סס אס
ססוב מכרכי עליו סיונו מוסכא רמין לכ"ס ככ"א
פ' סרומס דף קל"א וזל ת"ס ססוא קדמא דלפתכת
דכתי ככוסתא וסורין כתי ככוסתא וכלס מולקוס
דאיסו קוימא ככרג' דקוס ככדו דככוסתא וזל
איסורא וזל נעמקרו ומכוכנו וכי' סנס מכואר
מדברי סמאמר כמס מועיל לללס לסוית ראמין
ככ"ס ולכן הוא אומר אס יס סס אס ססוב מברכין
עליו כי על דיזס סלס סכמס ראמין מתכרך כל
סעלס כככות לקטן כעלמא וי' וס' אסורס
כססך וסס יס סעס סאובל סס מכרכים עליו וסנס
דוגמא לעמס סול סרובל סעכרו וסורס סלך כעני
סס מוי יסו לגכאי כי כעכרו עכסרך סעלס וסול
מלא ססל לכנס זורמס סס וסדנע' לה יסוס מקלל
לעס דקוס דומס למס וללכנס: אין מכרכים
על נר מל עמיס סס סרע' כעמלל רעבי' ככייסס
קרויים עמיס וסכר מלס ככמס נר רעמיס
ידרך ולכן אין מכרכי עליו לפי סאינו עשו להאיר
אלא סק' סא מרירך אפיס וגבי דלויס סילכך מפ
סיו עוליכין לפניו נר אלנו סיוסוסו כיוס והסויו
כלילס וסיס כעמך מעמיסס אין מברכין עליו:
סועל ככר ככמ' ססוא סומא כי אינו עכניס כעון
כעמלל מפ סיו עמיס מרי יסוסו רואיס דכר
ערוס כוכסיס עמיסס כקרקע סיו קרויס כליסיס
מפ איל מכניס ראמין סתת סכרו מפני סערך וכי'
ולכן יאמר סומא זס אינו מברך: סיו וסכסיס
ככית סמדרס וסכואל לסס אור כלמוד סקורס
סנקרא אור אסד מכרך לללס: כר כמך סיון או
כמך סוכס ככר ככמל מלמר מן סוסר כי
סקסס

סכסס עיניו כראמו כי סמכסל מעיוניו ומעכסו
כאיתו אור סנתין לפעל' מרלסו' וסחנס אס נר זס
כמך סיון כלנו או כעמיס כעמסו או כמך
אספקלריא הוא סנסס סרוא את סלככת כדעסו
זאינו עמקמל לאורס כככריס רמייס או עכמס
לאורס ואינו רואה את סלככת מל סקדוסה אין
מכרכיס עליס עד מוסא רואה את סלככת מל
סקדוסה סקורס עליו למרל' סכלו ומעמק לאורס
לעכיונס דומייס: גם זה יסיס כככת נר ביה
סכנסת סיונו כככת יקרא ססוא ביה כככיס למדות
עליונות ונעמק כמנס נר ככמור להאיר לפני
כעלס אס יס סס אס סמוב סול קדדך מברכיס
עליו כל סמדות עליונות וסס ללו אין מברכין עליו
לפי כמלמר נדקיס סוד עלס. וזס סומרוס כמך
אס כעמ' סס אס סמוב אין מכרכי עליו לפי סקרי
סדקיס סול סמכך עליו ואין כורך לוללסו ועל יס
סויס ככניוס סומר סכלס ממרמך סכיל למסס
מריס ומעיל' דרומא על יס סדקיס ככאית כווסר
וסס יס סעמ סאובל מס סול סכס' ססוא סעככיל
דעטרניוטא מברכיס עליו כו' יס סכך נעככיס
לס כל סכרכוס מלאמר כה סכרכו וסלמר וססודך
על סמיס סול סקליפס סנקרא מפ ככאיתא פרעס
סופסיס על פי עניס עמיס יועת סמך דל סעל
מפ מעיקרו וכיארו מפז זס עמלמר מפ סעיקרו כי
זסו עמלל מלמס כקראיס עמיס מי סירד מנכסו
ומי סאין לו בניס וססמא לפי כו' עמקס דכריס מל
סערד ללו כככאו כקליפס סול סמלל סירד מנכסו
סיונס מפ סספילו סק'כס ממקום קדמסו וסול
סומא מלאמר ועיוני דעמיס סכלכיס ואינו עכיס
כקדוסה כעעס סוויג ולכן הלעס סססכונן כמלרל
ואמר ומספר את רכוב יקרא אמר מוי ססוא קדוס
ומקרוין קדמ' עכ' רכובי וסיוס' וקראל לכן יכאס
עינו ואין לו כניס ככאיתא כווסר פרעס מעטמיס
אל אסר אסערס ולס עכיד פורין. ולכן יאמר
אין מכרכיס על נר מל עמיס לו סאינו עשו להאיר

סחרו כמך ידעך כמל' כמס נר רמניס ידעך
סילכך עת ססיו מוליכיס לפניו נר אלנו סיו מוסיס
איתו כיוס והסוסיסו כלילס ככר סול כמ' וזגול' כ
מכרכין עליו כי אין קורס כככ' על סטר' אסרל
ולכן סומא זס סעלל אינו מברך. סיו וסכיס ככ"ס
נככילו לסס אור כי כן נעמך מלעמל אור ככסס
יוסכיס ככ"ס פי וסו סוד ככסיו וסכיס עכ' וקניס
לעכר את סכיה ככמי כלילס סיו ונל' לסס אור
מלאמר ורמ כמך אור לעקרוס אסד מברך לללס
כי אימא עלילס מעפעס כככות לללס דקיס וסול
סמכרך את כלס: כר כמך סקיו סול סוד עמלל
כדעמיס אל מיקס כעכור סמילס סנתנס כמך
ואור זס כעון עס סול אור מל ויס ראמין ככאיתא
כווסר פרע' סרומס אור דל אורע' כככ' דעכנו
על ידל' דסד דקיס ססוא נככ' דככ' מלאמר אור
זרוע לנדקיס או כמך אספקלריא סול סכלס
אספקלריא ללא ככרא מברמס רואה את סלככת
סיונו מל אס וסס מלכמיס ואינו עמקמל לאורס
או עמקמל לאור לפי ססוא סלמיד ככס ואינו רואה
את סלככת לפי כו' מאיל כעליוס אין מכרכיס
עליס עד מוסא עס פרטי לטיונות עד מוסא רואה
את סלככת כי כן נלאמר סוכ מריס עיניס דאקס
מן סעמקס ומעמק לאורס נע כילס ג' למל את
סקס וסלך לאורס ג' פרסאות:

רצ"ט שלא לאכול ולא לעשות שום
מלאכה קודם שיבריל. ובו י
סעיפים:

א אסור לאכול שום דבר או אפי' לו לשחות
יין או שאר משקין חוץ ממים משהח שך ער
שיבריל אבל אם היה יושב ואוכל מבעור יום
וחשבה לו אין צריך להפסיק ואם היה יושב
ושותה והעבה לו צריך להפסיק ויש אומרים
דהגוי מילי בספקה שיבה אבל בוראי השיבת
אפילו היה יושב ואוכל פורס מפר' ומבריל'
וגופי סעוולו: ב היו שוחים ואמרו באג
וגבריל אם רצו להוור ולשחות קודם חבולת
אינם צריכים לחוור ולכוך ויש שי שחורק
ברפ'

דבר: ג כשפוסק להבדיל אינו צריך לברך בפ"ג על כוס של הבדלה ויש אומרים שצריך:

אסור לאכול מים דבר או אפילו למתות וין או מלך עסקין עד שתקח סנה נכבד למעלה כי הדומה להכלל הוא כי צריך האדם לקיים סוד מרע בתמלך ומינו אין בור ורא מלא ולא עם הארץ חסדי ולכן צריך לומר הכלל כמון סעפת כי כן ענינו דעת חסרת מן קניות ולכן מור וסודו כי אסור לאדם לאכול מים דבר מן שתורה או אפילו למתות וין מן סגדה או מלך עסקין כי שתורה כמלה למכש עסקין סוף עמוס מלא בינו עסקים עבאמר עכבי כמים לכך עד מבידיל ומלא בו ויעשה להבדיל בין איסור להיתר ובין טמא לטהור אבל אם הוא יושב ואוכל בלימוד התורה וכעבוד יום ומתקן לו אין צריך להפסיק ואם הוא יושב ומתעסק מל מורה ומתקן לו צריך להפסיק לפי כי הדמיה וסגדה מושך לבו מל אדם וימנע מלהכדיל ויש אומרים דהני מילי בספק עמכה די עדין ית לו סקות דע"כ סודו לענין סכנה מל סוד מרע אבל בודאי עמכה כי כבר העירב עמו אפי' סיה ויש ואוכל בתורה תורתו אומנותו פורס משה ומכדיל מכה אובו סלימוד טלומד בו גלמל ענין סוד מרע ומכדיל כל דבר מצריך סכנה וגומר סעודתו אחר כך בענין סלימוד סהים רגול בו: סיון קותים יין מל תורה ואמרו באו וכדיל להפסיק בהודעת סוד מרע הוא הצריך יותר אם רצו לחזור ולקשות בענין הדמיה קודם הכלל כי עדין לא ידעו להכדיל בין איסור לטהור ולכך: צרכים לחזור ולברך ויש אומ' צריך לחזור ולברך: כמפסיק מן סלימוד סהים קוד' כדי להכדיל דעת בתורה ענין סוד מרע כי סיון דלפרים מאיסורא אינו צריך לברך בפ"ג על כוס מל הכלל מפני כי הכל הוא ענין לימוד מל תורה ויש אומרים מצריך: וסנה אנכונמוי עמקס לך מל אסור לאכול מים דבר וכו' סיינו מ' בוסר פקס פדומה דף קע"ג זל מלאכו עלונין ושרל לפס' להפסיק בקטורא

סעודת אסור מלאכין עליון כד בעלן לאתאקרא סמאריסון לא יכלין עד דמיון לס לבר וכו' כיון דאישו אצפרא מניחו עליון לקיים מאריסון ומתקן ואלו קמים כגונא דא ימאל לתקא לא לא יכלי לאתאקרא במאריסון עד דמיון לס סודא סעודת אחר מניחו ויסי לה מולק כמה דאצפרא ולכך אינון מתקרבין לגבי מאריסון ולא אשתכח פקטרגא עלא ופתא עכ"ל והס מכוואר מקברי סעודת כי סעודת אסור גס ימאל סה מפרימים סעודת אחרת בתמלך ופתא עכ"ל מתימרים עם מאריסון כנו ולכן סוד אומר אומר לכל סוד סלימוד סעודת למעלה סקרא אכילת עמית סוד סלימוד סעודת עכ"ל אפילו למתות וין או מלך עסקין כמלה למתות וינינו עמית סוד סלימוד כעסק לעולם עד מבידיל ויפריק סעודת אחרת למון כמל סעודת בין קדם לחול ובין אור למשך ובין וקראל לעמים אבל אם הוא יושב ומתקן לו צריך להפסיק סעודת אחרת למון יום ויש אומרים סהים יושב ומתעסק מל מורה ומתקן לו צריך להפסיק סוד סעודת סקרא עמקס עמית מיקני מים מבור בית לסם באמר וקניו מנסיקות סיהו אם סיהו יושב ומתעסק ויש אומרים לו צריך להפסיק לפי כי לענין זה אין מניחין סעודת אחרת למון ויש אומרים דהני מילי בספק עמכה אבל בודאי עמכה אפילו סיה יושב ואוכל בענין אכילתו ישרו עם דמיה פורס משה סוד סעודת כדו מלא וסמכו סמיונוי כדאיתא בזוהר פקס עלת לך זל פקס יעול דא איכא מנולות יס דבר ונוקבא זל מוס זאית לון עניא בישא למתני ולכן ופרמו עליו כד פכלת והיינו פורס משה זו להפסיק ענין סהים ואחר כך מכדיל ומניח סעודת אחרת למון ומור סעודת סיון אכילתו ישרו עם דמיה באמר: סיון מותם ואמרו באו וכדיל דיינו מתעסקים בענין סלימוד עמקס סיהו ואמרו באו וכדיל להפריק סעודת אחרת ולקחת אותם למון להכלל מכל כך כד אם רצו לחזור ולקשות בסוד סלימוד וינינו עמית קודם הכלל כי עדין לא נכדלו מל

אינס צרכים לחזור ולברך ויש מן סמולק כדבר: כמפסיק להכדיל ולהניח סעודת אחרת למון אינו צריך לברך בפ"ג על כוס מל הכלל סעודתו מכל כן כד סעודת ספסיק ויא מצריך:

ד בשחיה אובל והשברה שאמרנו שאינו צריך להפסיק גומר סעודתו ומברך ברכת המזון על הכוס ואחר כך ככדיל עליו ואם יש לו שני כוסות ככדיל ברכת המזון על אחד ומכדיל על האחר: ס טעה ואכל קוד' שהכדיל יבול להכדיל אחר כך: ו ישנה ולא הבדיל כמוצאי שבת מכדיל עד סוף יום ג' שאומר שאינו מכדיל אלא כל יום ראשון ולא יורד ודוקא בפ"ג והסודיל בין קדש לחול אבל על גרובשמים אינו מברך אלא במוציא שבת ויש מי שאומר דהא דקיל מעם מכדיל הני מילי הויא דאבדיל בליל מוצאי שבת אבל אם לא הבדיל בלילה בין עמקס שוב אינו מכדיל:

חור' וסגוד זל דבר הכלל אחר צריך סהים להכדיל מענין סלימוד ולכן יאמ' מן סהים אוכל בתורה ומתקן סוד דוגמא להם אחר בא בימים והלך כמקד ולא זרע עליו אור סעודת בענין סלימוד סהים פרום וכדיל מדברים סאמור' מפני סעודת סעודת כו מן סלימוד סעודתו סלימוד סהים לספסיק מן סלימוד בתורה אלא גומר סעודתו סוד ענין סלימוד סהים קבוע כו ומכדיל ברכת המזון מל מורה על סכום ואחר כך מכדיל כי ילמד ענין סכנה בין איסור להיתר ובין סעודת לטהור כך אסל ומורתך בתוך עמו וכו' סעודת כמקד סעודת סהים וסל סעודת סהים אלא אחר דוד יבא עליו אם אכילתו דבר סלימוד מעודת עמית עמית כדס ואם יש לו סני כוסות ולכדו יבין ללמוד תורה וגם לדעת ענין סעודת לו ממוג סוד מרע מברך ברכת המזון על סעודת סהים ענין סעודת עמית כדס למתן כמלה ומכדיל על סעודת סוד מרע: טעם יאכל קודם סעודת דמאמר כי אין בור ורא מלא

לכן טעם דמנוג ואחר כך אכל סעודת וסיה למו- ולא סכדיל כי לא ידע להניח סעודת מן סלימוד וכו' להכדיל אחר כך כמקד וילמד להראות את ס' עמקס ולא סכדיל כמל דמ' כי סיה וידע להכדיל בין איסור ומותר וכו' עמקס ולא סכדיל כמל סכדיל בין סקדס וכין סמול או בין סעודת לטהור מכדיל עד סוף יום סלימוד לפי סעודת וכו' את דוראך דימי כמורתך ולכן מעוט דימי סהים לספסיק יעשה כיום סלימוד ויש אומרים סלימוד מכדיל אלא יום ראשון כלו ולא יתיר דיינו סעודת ימי כמורתך ודוקא בורא פרי סקדן לפקן סעודת סקודס כמ' אילן סכדיל עמנו אדם סראסקן גפן סה סמקס עכבים ומתקן לו סעודת עכבי עכבי ראש וכך ימאל ויאלכו וימקו וכל סעודת כמקד סהים אלא עין ענין ולכן מברך בורא פרי סעודת וסמקס לסעודת מן סהים לפי כו סלימוד להם כל איסורים סהים עמקס כמל סעודתו לא מן כדיל וסמקס אחרן אלא לפי סעודתו סלימוד דאך אצפרא סמולק על כל סעודת סהים סלימוד וראו מן סעודת סהים קאמר כמלן סלימוד לא פקס אלא סעודתו סלימוד מעודת לא עכדו על כדיל סהים מיתם עכדס אלא מפני סהים סעודתו וין לכן מכדיל על סיון דוקא כי לעולם סוד סהים סראסקן והסודת ממנו קדום וסיה אבל על כד וכמקס סעודת לענין סעודת סהים אינו מברך אלא כמוצאי עמקס ויש מן סלימוד סהים קדום לך טעם מכדיל סיינו סיה סכדיל כלל מוצאי עמקס סיה סיה וידע להכדיל אבל אם לא סכדיל כלל סיה אינו מכדיל סעודת עמקס עליו לפי סהים: אדכרא כל לענין סהים אוכל סעודתו סלימוד צריך להפסיק כמקס עמית עמית עמית סלימוד להפסיק כדי להכדיל ולהניח סעודת כמל סעודת אחרת לכו מעודת לא יתום ענין אכילתו עד עמית אדם ככל' ולכן גורס סעודתו ומברך ברכת המזון על סכום וס סעודת סהים ואחר כך מכדיל עליו לסלימוד סקליפס למון ואיסו' לו סני כוסות סהים סעודתו מברך ברכת המזון על סעודת סהים ברכת

לתוספת ענת לקבל כפי ימיהם וכיוצא כן וסוף
בזוהר כי מס עאלס עומד עמיה ומשמד עליו
אז' הארס ענימסק כו כיו' עמקת וכנגד סמוספ
סמנאל לארס כענין סמס נדות כך יעאל לו כסעודס
וו וסיוכו ככוד סמ' כו הנס זס סוף כסוד סכרואס
כיו סס עולמאלן דמטרונותא וסמרוסס דואס
עני סמלן נסוף סגורס לסמאר כאלס סלס סממס
כנודע:

שא באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה הם אסורי' ובונא סעיפים:

א אין לרוץ בשבת אלא אם כן הוא לרבר
מצוה כגון לבית הכנסת או כיוצא בו: פ
בהורים המהענינים בקפיצתם ומרוצתם מותר
וכן לראו' כל דבר שמהענינים בו: ג הירח
הולך והגיע לאמת חמסי' כול' לרלג ולקפוץ
עליה אפילו אם היא רחב' שאינו יכול להניח
רגלו ראשונה קודם שיעקר עני' ומוטב שירלג
במה שיקפנה מפני שמרבה בהילוך ואסור
לעבור בה שלא יבא לירי' סחימה: ד הירח
הולך לרבר מצוה כגון להקביל פני רבו או פני
מי שגדול ממנו בחכמה יכול לעבור בה
וברבו שיעשה שינוי כגון שרא' יוציא ידו
מתחת שפת הלוקו כרי' שיזכור ולא יבא לירי'
סחימה ואסור לעבור בסגולו דכיון דאינו יכול
להדקו ולקשרו יפה רחיי' שינוי דלמא נפיל ואתי
לאיתויי אבל במגעלו מותר: ה רהיולך
לרבר מצוה מותר לעבור במים אף בחורה כרי'
שרא' תהא מבשילין לעתיד לבא: ו ההולך
לשמור פירותיו מותר לו לעבור במים
כהליכה אבל לא בחורה: ז כל היוצא ברבר
שאינו חבשיט ואינו דרך מלבוש ודיוציא' או
בדרך שרגילין להוציא אוהו דבר הויב וכל
חבשיט שהוא רפוי שאפשר לו בקל ליפול
אסור לצאת בו ואם יצא פטור ואשה לא תצא
בהבשיטי שדרכה לשלם ולהראותם הילכך
לא יצא האישי לא בסיף ולא בקשת' נלא

בהרים ולא באלה ולא ברומח ולא בכלים
שאינם חבשיט ואם יצא חייב הטאת ולא
בשריץ ולא בקסדא ולא במגפיים ואם יצא
פטור שהם דרך מלבוש ולא יצא בהפילוק מפני
שצרי' להסיר' כשיבנם לב' הבס' ולא יצא קטן
במגעל גדול דילמא נפיל ואתי לאיתויי אבל
יוצא הוא בחלוק גדול ולא יצא במגעל אחר
אם אין לו מכה ברגלו דילכא פהיי' כיועליח
ואתי לאיתויי אבל אם יש לו מכה ברגלו יוצא
באותו שאין בו מכה:

בענין סילוך על ענת ככר למזונו חזל אם עמיס
עמקת רגליך מלא יסא סילוכך על סול'
כסולוכך עמקת' וככר ביארתי עמ' ונדעס
כרעס לדעת את ס' סחינו כי אמר סכוכו נרוך
ומר ואמר לדעת את ס' סחינו כי אמר סכוכו נרוך
לך עמי ויעות סראמנס לפי עמל' אמרו סחי' ס'
גסה נוטלת אמר עממס עמרא' עינו על אלס ולכן
אמרו אמר לארס לפסוע סחי' סס' וסמנס
מצוה למרסס לל' ולל' ולכן נאמר ונדעס כרעס
לפי כו לא עס סארץ סמיר ועיד כרדך ידועה ארפת
כע' ססכ' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי'
אמ' סא קא עמללי רכנן סמקא עד דמני לו סחי'
סכא מצוה למרסס ואפילו עמקת ולכן נאמר לדעת
את ס' סחי' עמי ויעות כרובא למי' אסת לסול ואסת
לעקת נמי וככך יס' ס' הערס אל סאלס כו ועסד
לסערקת לפני ס' ס' כו סוכל לסכנס לעמיד
כ' ס' עליון עמאמר מי אלס כעכ סצופנס וסל' לל'
עמס לקמן עממיו אפיוכל לסככ' לל' סס סרמכיוכלן
יאמר אין לרוץ עמקת' אלא אם כן סוף לכר מצוה
ואין לך כר מצוה כי אם לקמן עממיו ולסיות עוכן
לסיות מן סככנסס לל' רמני עמאמר ארריתמכר
ומקרב יתכן סנרך עמקס כטוכ כיעד' ומי ססוף
קדס וכנס לסיכלך וכך סל' סל' עמקס כעפי כיו ססיר
אני אסוס ססיר סמקמקס עס קונו' אכל לא יס'
סארץ ססיר כמאמר כו על עמנו אונס סס סחי' ס'
עס סארץ' אמנס עכל מקוס עמולס אין לארס
לעמוע סחי' ס' אלא לסלך כמרותס כיועליח
גכא:

גכא' לל' ולכן עינו סו' רץ לכר מצוה וכורת מן
סעכורס ולכן אמרו מני' למרסס לסרקא ואפילו
כעמקת כמורס סמקמכנו כקפיצתס וערותס מותר
וכן מותר לראות דבר עמקת צננו' כונומי וכן עמי' ל'
לסו' עמ' צננו' כדכר עס' ס' עמקת עמסס וכדל'
כיוסר' פ' עמסס יעמס יעראל בעסו' כו סמקסס סל'
סל' ס' סרל' אונ' לממס ס' עס ס' ס' עמקת' אל'
זס סחי' עמס ס' כנל' ונמקס' כו כו ס' כס כו כמורתו
כו כירל' ע' וכאמר כירל' עמקת' אל' נכמי' לכרמי'
אלו כמי' כנסות וכמי' מדרעקת כרל' אם פרקס
סנפן אלו בעל' עמקס' כו' כו ססס אין כונס סל'
לסחי' סמקרא עדי עסו' פהריו קיס לן כו לעולס
סעמס לא יועמק' אמנס סס אל' מדרוכיס אונסו
כדרך יערס וכך סס אונ' כו ססס סכרמיס עמאמר
כפ' פרקס סנפן עמס סממר כל אלו סכרמיס
סעממסס את סל' זס לול' אכל לגבי סל' ס'
היערל' לו כפיו כנסות וכ' סס סמקממסס אל' סיס
ואמנס וסרו' לסעמכ' כגון וכע' לך למס וכדרך
סילוכו יעמכ' כקפיצתו וערותו וככך יס' סחי' סחי'
כו עמ' קויו ס' ימל' כו יעלו כעמל' סל' סחי' סחי'
סל' סכרמיס וסל' ירסס לרוץ לסעמכ' ירונו לא
יעו' וסל' עמקת' לסלך כעמקס כמקמכ' לא
כמרוסס ולכו ולא יעמו לפי עמקת' עמון כממר
וילכו כלל כו כו וכול' לעמ' ימל' כו עמקת' סחי'
וגל' כ' כ' ס' כ' אמרו סל' כמקרא' וכא' מוסיון
כ' למעלס כ' וכול' סל' זס כררי כעמק' אם עמקס
עס עמק' לו ר' כו על ידו סנדיק עס סחי' סחי'
עמר אסיות עמקת' יוער וכעמק' כ' אסיות עמר
מקרב סל' ועמק' כמור' ע' וכנסף עור כו יסוס
ד גמא ליוס עמקת' ארר' כו כו יוער עליון ויונו
עס עמק' לו עמקת' אמנס וכרו עמקת' עס עמקת'
לו כסוכת מ' סנמנ' כו כ' וכול' אינו עמקת' רך
כמקן ל' לפי כו אונ' יוד און' עמ' עס עמנס
אסיות ס' וס' ס' ס' כמאר' עמקת' ס' ס' אונ' יוד
סרי ל' כ' עמקת' וכלן עס טוב לארס לסעמכ'
כ' כ' אר' כמקס מורס וס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כ' כ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ג' ג' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ג' ג' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

אמרו חזל וכן נגזרו ופסקו לקנוי רמלו' גזווס עוכרס
אינס גזווס אינס עוכרס' וכוסר סרמק עמק' דף
ר' אל רכיס עמק' אמר כומל דממקל כספא
מסאי עמל' כמס דוכין ארמק' עד לא חיעול
לארס לכתר כל אינון עמקת' אית לון למצבר
כסך כסר דוכור כגוד' וכסיון ולמקמל עמק'
ומל' איתו דיקוס עמק' ויעבר' כלל דקלו' כדל' מו
ועל' כסר ס' ו' וכמקמל דוכס אעבר' כלל דמלו'
ויקוס כעק' קדמו ומל' דל' עמק' כדקס כסאי עמל' א'
וית' עממנוס כדקס כדון ועבר' כסאי אר' ולא
דקול וכרוס קרי לססוף כממל' וציוני' לל' א' כ' כ'
עמר עמק' דוכס למעמר כדל' לית ל'ס דונ' יתור כלל'
עכ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סל' על סרמקת' וססר סחי' כסר דינו' ולכן
יאמר סחי' סחי' סחי' כו סחי' סחי' סחי' סחי'
סל' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כסר עליון כסר דינו' סחי' וכול' לל' ולקפוז עליוס
כפי עמק' דף על ג' דל' עמק' כו סכל עוכרין
כסר סחי' סחי' וכול' כיד סל' לל' ולקפוז עליוס
ולא וכנס כל' סחי' כו סחי' סחי' סחי' סחי'
אפילו אם סחי' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי'
ראמנס קודס מיעקר רגלו סחי' ומוטב עמל'
ממס סחי' סחי' עמ' עמקת' כסל' וכממר אכ' כ'
סולך כדרך כל סחי' כו סחי' עמק' כממל' דרך
ארץ קרס לעורס עמקת' לעמ' אר' כדך וו דרך
ארץ ואמר כך ע' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי'
כנסר דינו עמקת' כו אין דין עמקת' וכד' סל'
וכ' ליו סחי' סחי' סחי' סחי' סחי' סחי'
כגון לסקל' עני רכו או עני ע' עמל' עמ' כממ'
סחי' רכו זס סחי' עני מו עמל' עמ' כממ' סל'
עמל' וכול' לעבור כס' וכלכר עמקת' עני כגון
על' וניס' וזו עמקת' עמ' סחי' סחי' סחי' סחי'
דרכן כ' עס מלכיסוס אונ' ככוכר כממ' כ'
עוכור ולא יכ' ליו סחי' סחי' סחי' סחי'
כממ' : ואסור לעבור כממ' סחי' סחי' סחי'
סחי' ע' על כעל' עמקת' עמל' כגון קיוס כו
כממ' יעבר' כנסר זס כרדך עמקת' עמ' סחי' סחי'
ע' לו כ' ע' סחי' סחי' עמקת' עמ' סחי' סחי'

דף קכגזל ק"ס עבוד טובים עם כרויך ללא אפיקו
האי עד דמתקנין ליה וכו' ולכן אסור לעבור
בסנדלו זה דכיון שאינו יכול לשרק ולקשרו יפה כי
אין זה הדגן של בן עזר מועיל לשם מיישין דולמא
נפול ואפי' לאתויי אבל במצולו היינו הלכות
מחלכות אותו העלףך בעצולה מן הכתר מותר:
הסולך לדבר מצוה מותר לעבור במיה חף כמורם
היינו עם כוונת פרשת תרומה דף קמז זל ועל דא
אמר שלמה ביום שבת מים רבים לא ווכלו לכבות
את האהבה מים רבים אלף אינון מים עילאין
דנגדון גו טלא עילאש ונחרות לא יקטעו אלף
אינון נהרו אפרסמונא דכיא דאינון תלשר וכו' -
הנה עכאר מפרשי המאמר כי כל אלף הנהרות
עוברת השלש והיינו כי האדם סולך לדבר מצוה
להסתכל ולעשות ממש כתר למוי השולמים מותר
לעבור במים אלו העלףך המולך העטרה בסנדור
האדם הולכת עם כמ' הימב' פרשת ויקהל דמות
כמראש אדם עליו עלתשלים חף כמורה כדועלף
יבטילן לעמיד לבא: הסולך לממור פירותיו
סנמאל מה עשינו לו דכדו שאדם אוכל פירותיו
בצולם חוס וזה עומר אותם לעולם הבא' ולכן
סולך במים דכדכיוי ותר' כדלקיים מע' ושמר ס'
אלהיך לך את הכרות ואת המדר מותר לו לעבור
במים אלו בהליכה אבל לא כמורם: כל שיוצא
דכר שאינו תכשית חור וסגיד כי אע"פ אחר הוגד
לך ועצמתו כי על וזו עשמים טובים עובר אדם
בסר העליון אע"פ כי הוא כתר דיוני' אמנם עדין
פריך לך לדעת כי כל שיוצא דכר שאינו תכשית רל'
בו סלוקה דרכן מלבוס לנן עדין וסגויוו דרך
הרגילין לסגויוו אותו דכר מייב וכל תכשית אע"פ
שסוף מצוה שסוף רפוי כיד האדם ואינו מתחמק
באותה מצוה שאפשר לו בקל ליתיל ומתחמק ממנה
אסור לנאת בו ואם יצא עטור ואם לא תצא
בתכשיתיו וכבר נתבאר למעלה כי יש אבנים אשר
נעשה גבורתם וסוף לבנים תבני מעשים אשר לא
עובים' ולכן אפי' מע' לו מצמים טובים קצת לא
תנא כקבשיתיה לפי כי מצמינו אינם עמקלא לקטל

פרם ולכן דרכם למולם ולשרוקם לוולת ואינו
עקיים מע' וסנע לכפ עם אלףך הילכדלא ינא
האם לא כמיוף וכד' ורל' כדכיוי מצמינו לא כמיוף
היינו קם אחר מאל אמרו הקור' קם כלו אותו הרב
פופיות מנא' רעמות א' גרובים ותרב פופיות בידי
ולא כמירום ולא כאלא ולא כרומח כך מנינו תשובה
ומעשים טובים כמירום לפני ספורצבות' ואם ינא
מייב סטת' כילמטת יתב לן סמטתא כמפור
מעמינו לכרות ולא כמרויולא כמטאל ולא כמגפס
והיינו מעשה הסדקה כמטאל וילכע דקס כמרויין
עם עדיין זה כמטרףך כל פרוט ופרוטה מנטרפת
ולא כמגפס' כלי הרגלי' דיינו מתחאל גדול העעשה
יותר מן העושה מל' וס' מעשה הסדקה פלוס' וכך
ענין געילות סמדים כרגלים אין לפרסם אותם ואם
יצא עטור מהם דרך מלבוס דכר מפורסם דאת עכיר
לאתגלויו ולא ינא כמפילין וס' ונמ' כמ' כו' להרסור
כמורה אין ראוי לפרסם מה כוננו מפני עדין
להסיר' כמייכבם ל' ס' דהיינו הרקצ' כו' הוא דוגמא
לזה ש' כ'ס' דאסור ללמד תורה למכ' ונגס' מיהו
ישראל רמי' אסור ללמד אותו דכרום ועלמיוס
כדאיתא כוונת פ' פתח דף רמ' זל מאן דמולול
בפוררוי ונחפא ורויך לון באתר ללא אנטריך הא'
כ' דמולול בפוררוי דמסא דאינון דורע דרויך
לון בארעא דלכותו כי הקיפת כל במר את דרכו וגו'
כ' וכו' דמולול בפוררוי דאורייתא ומסר לון
לאכס' ללאו אינון הגונים קליט פלחיו ור' סרע
וכו' הנה מנאר מברוי המאמר כמה עובבו גדול
מי עגלם ספרו תורה לאכס' בלפי סגונים ולכן
יאמר כי עדין להסיר אותם כמייכבם ל' ס' ולא ינא
קטן הוא ע' מתחאל קטן מלא כלו לו הקטן כמייכב
גדול כמחאל מה יפו עמדין העלולים געילת הפסח
בעילת המג' כך בעול זה הוא מורם על בעול
מצוה גדולה אין לו לפרסם אותה דהא אין למדים
מן הקטן דלמא נפיל ונמנע ממנו ואפי' לאתויי
אכל ינא ועגלה על סלוק גדול מצוה ענעשה ממנה
סלוקה דרכין ולא ינא במעל אדם היינו מצוה
כאמור' אם אין מכה ברג'ו מן עונות מהאדם
דמ' בעקבו דלמ' מקייכו עלים כמטאל אין לך דור
מאין

מאין בו ליתנוס ואפי' לאתויי אבל אם ימ' מכה
ברגלו הוא עון עקי' ונא באותו מאין בו מכה:
עור זאת ארע ליומכ דיכיס אלו כפי מורעם
למעלה וכך הוא אומר אין לרוץ בכפת
אלא אם כן הוא לדבר מצוה כי סנס אחר המכה
ראית אדם אץ בדכרוי תקוס לכסול ממנו רל' כי
אדם מסוף עגמס מצמינו כמסורות תקוס לכסול
מעמינו יותר תקוס ינא לכסול ממנו' אמנם לדיוך
יאמר כי לפי מאסל כדרך מאדם רוצה לילך בס'
מולוכין איתו א' כ' זה כמאר לעשות דכרוי כמסורות
יש תקוס לכסול סידוע מלך זקן וכסול ממנו כי פרוי
המסורות מרעס וכסול כדכר עבירס מפני כי אין
מגמול לעשות דכרוי כממנעם וכדעת ככונה' ולכן
אין לרוץ כסול כלל כי זהו סימן לסטרא אמרא כי
ממסרים סם לסמכר ותוא סוכת הפירוד בעל ס'
בפרות קמפס כמו עמ' וגו' הוא סוכה להממס
עדי עד' ואמנם גם בכפת אין לרוץ אלא לדבר
מצוה כגון לבית סכנ' וכיוצא בו כי כן נמי סדוק
הוא רץ לדבר מצוה לבית סכנ' לפי שנאמר אוהב
ס' עשירי ציון עמי עשרים המצוינים בהלכס מכל
מעכבות ועקב ולכן מקיים לרוץ לדבר מצוה בין
במול בין בכפת לקיים מה מצמינו סוי רץ לדבר
מצוה לעמא הכלל' וכורס מן סעכורה ע' וסמיוקס
בו נמקד' לו וגו' ולכן וינמ וינא סמונ': כמוריס
המתעבבים כמפיתס כמול בים מילמא טוב לכיון
מס' דומס דודלכני הוא מע' מס כני זה רץ כך
ס' כ' רץ מביט סכנ' לכות סכנת אחר לכרך
את ימראל' ואמנם לוס וכיון שאדם כמורין בכפת
גם כסול לבית סכנתו כי כן הוא נמי למעלה
לקיים מה מצמינו סוי עז כמאר קל ככני וגכור
כארי לעשות רצון אכיון כממס' כי סנס סוד
הענין הוא כי כממס' נריך לסינע עז כמאר להנכל
מן סעגלות סיא הקליפה עכא כאמר וינמ וינא
סמונ' וינמ מעס מפניו מל סנס כמאר בו מפני
סרעס כמס' סדוק לפי כי כמר גם כן הוא רץ
בגוי' ונריך לננס מפניו ואח' רץ ככני סוף מתחאל
מה כני זה מחור ראשו למקום מנא ממנו היינו
עשרי ציון מנא' חוס' ס' עשירי ציון ואין רצונו לנאס

ממס אמנם מצד הסוכרת מפני הרעס נאס סדוק
ולכן חור ראשו הוא אפי' כדאית' כוסר פרעת
וינא מחור ראשו זה למקו' מנא ממנו לניין ואח' כ'
גכור כארי לצורך סידוקו וכל זה לעשות רצון' אכיו
כממס' היינו לסמדין רצון עליון מסוף מול כוכר
סמל לאכא עילאס כי הייחוד מלסם מליוא כמולא
כדאיתא כד' וקיינו אכיו כממס' כי אכא מתלכמ
בת' ומראל סנס' ממוס ומגוש עד סיסוד וככך
כעשה סייחוד מתקן בוס יכוין כמסוף רץ ל' כ':
היס סולך וסגיש לאמת סמוס סנס אמס סייס סיא
אימא עילאס כדאיתא כוונת פרשת כראקית דף
ל' ס' על מים רבים ס' דא סכמס עילאס קיינא
על מים רבים על סיסוף עמקא סמיעאס דכסיק
מנוס כדא' ועבילך כמייס רכיס וכו' וסנס כמכאר
מכרוי סמאר מים רכיס סם ככיס' ולכן סוף
אומר גביע לאמת סמוס סדדוגמא לוס סוף כאמר
סאדם עליון נמו מגוש לאמת סמוס סוף אמו יוכל
לדלג ולקפוז עליה סנאמר דומס דודי לכני כממור
אפילו אם סוף רמס סנאמר וסכס' עמי יוס סאיונו
יכול לסניס רגלו דאמור' קורס מעוקר סניס ועיקר
עליותו סוף לתקן סרגליוס כדלקמן מוטב מילד
מקצת ועולה ממס מקיפנה וסוף כמנס כמכנס
מפני סמרכה כהילך אחר כך ואסור ל' ככור כס
פמד סמוס מלא יכא לודי סמיה לקמת עאלוס כס
סמוס: היס סולך לדבר מצוה כגון להקביל פני
רכו סיינו עם כוונת פרשת וינא כפסו' וננא לאס
דא אימא עילאס לקראתו מל ת' ומראל וסאמר
אלוי תבא לעללא לך סמוס גרפאי לרוואס לך
מעסמוקין עילאין כגון למייב לססוף מדה עד דלא
יתוקד כמא' דינאס וכו' וימכב עמס בלולס סוף
יעקב לא כאמר אלא סוף מאן דאמרו לאת צרא
לגכס וכו' סנס מנאר מעכרוי סמאר כי מע'
עשולה ת' מרש למעלה ככור אימא עילאס סיינו
לכורך כ' דכרוי ראמו' כדו לעבור סייחוד למעלה
כין אכא ויאמא כי לכן אחר מעלס למס כאמר וימכב
עמס אכא סנס' סוף ונאס ענינ' כדו לסאיר לססוף
קדס סוף סכלס ללא מיתוקד כמא' דמאס' ולכן
ואמר סוף סולך אדם עליון לדבר מצוה דסיינו
ל א 30 1 כעבור

בעבור אותו מקום ולא יתקן באש הישק וכגון
לסבול בני רבו הוא חכמה עולה כי תתקן וקרא
הוא פלמיר חכם רל תלמוד על הכס עליון קטור
למדו פורה עכבב וקורס קטעל פס ורוב חכמתו
ממנו או מי גדול ממנו בחכמה היא אמו קטור
גדולה ממנו בעבור כי חכמה עילאית מתחבר עמה
ותתקן וקרא עלום לקם לסקיול פוים חכמתו וקרא
יחד פני רעשו זס ועקב כן הוא ככת האמור
יכול לעבור כס ולכבד מישהו פניו כגון קטור יונאי
ידו מתקם שפת מלוקו קטור ויעס לאדם ולאשתו
כפנות עיר וילכתם כד עיבור סיינו מתקן
וקרא לעבור וכן קטעל קטור ויעס לא היה רואה לא
היה מתאוס ויעבור וכן קטעל קטור ויעס לא היה רואה לא
דרכים וכו' קטור ויעס וכו' קטור ויעס לא היה רואה לא
ולכן קטור ויעס וכו' קטור ויעס לא היה רואה לא
בונתם זל וכך יוכר ולא יבא לידי חטאת ליקט
מעט מעט מן אותם חיים לפי כי הם סוד אור
סוד ולא יעלו לו לנוד קטור ויעס וכו' קטור ויעס
בסגולו כבר נתבאר כושר פרשת קטור ויעס
בעלו כי הוא דומה אל האדם ולכן נאמר למעט
על נעלך מעל רגלך סתן לו סתם רמו לפרוץ עין
האדם וכן נמי יהיה סתם כושר עין ויעס וכו'
לעבור אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
בזמן קטור בחכמה סגול דיוון מאינו יכול ללמדו
ולקטור ויעס עם הדיוק לא תוכל לבלות עמו כי
הוא עדין בחכמה סגול קטור בחכמה סגול
דמויותו דומה כפול עלכן נאמר כה נפלה ולא
תיוסף קום כתולת וקרא ולכן הוא אומרת לומר אל
בנהא סמכוני באקמות אליו אכסן כדאי כושר פ'
עמיני ולכן היומין דומה כפול ואתי לאתוי קטור
כי ופול סגול עמיני אבל בענינו מותר כי סגול
מורה קטור כסוד אגולות באמר קטור ויעס וכו'
מעטיו ונתן לרעשו הדיוק ולכן נאמר מס ופ'
פצמין כנעלי בתו על אברסם ולכן בענינו מותר
לעלות : שהולך לדבר מועט כבר נתבאר בו אמנם
באמר נאמר כי אהת חיים סיינו כסוד הדיוק לפי
כי כל חיים עליוני באים לוי' נסרי דאשר סמוכ
דכיא ול' סגולין עילאין כדאיא כושר וכו'
בכר

בכר סאינו תכטיט לאים וסנוגז לאקס נמי ואינו
דרך זלכום כי עדין הם כלתי מלמים כדאיית כושר
פרשת פתחם דק רכד זל אוק כיוס תקרו וסנחמס
אלא וסלמס דרמיון מניס מלגס במקרא קליס
במקסס קליס כנמרא כדאיית בקידושין אוק סכי
ביום כלות עקס דרמיון בוס כלת וכו' סא כתוב
כלות מלא באורייתא וכו' אלא אליון תובין סמרין
דא כון מלאי וכלאויב דאיון סמרון ועל כל פירושין
דוכלין למעבד למקטעא כלסס כתכטיטין דולס מני
ק'ס למעבד כמס דיימרון ולמסוי עמאין לון סהר
על פני המורה אפר יורוך וגו' הכס מכוור
מדבריו סמאמר כי סל זל לסס רמות לסוסין לנרוש
באקמות סמורה כדו לקטע הכלס וכל זמן עדין
לא ססכיומו סמורס כסס כדאיית לקמן לאומן
דמקד לכוסין ויעס סמור וסמסר ולכן כל היונאי
בכר סאינו תכטיט לפי שלא נמסר עדין ואינו דרך
מלכות וסזויאו כדרך סגולין להוסיף אותו הכר
סויב וכל תכטיט קטור רפוי כי עדין לא עמו
סורסה מאותה דקסס סאפסרלו בקל ליפול לפי כי
עדין לא אמרו עסס מספיק אסור לכאס בו ואס
ינא פטור מן סמורה ואסס לא מנא כתכטיטסא
סדרכס למולסס ולסר אותס לכסולותיוס סולכך לא
לא ינא סאיס סגולין לא כסויף כדאיית כושר פ'
סופטוס דף רע' זל פקורא כמר דא לרון כסויף
למאן לסמאל סה' כי רותס כסמיס מרבי סנס על
אדוס סרר סרב דק'ס יוד רעס דסר כ' ז' גופס
דסר כ' ס'
כושר ויעס מלאך סאס' וגו' וכיוקרא דמטרונוטס
פול וסניק קר כ' וכו' למכא דאדווג דמטרונוטס
עילאס וכו' אמר סאי מטרונוטס דעמא דכלסו
למינתא לנבס מה אכא עבדו לס אפקיד בידס
כל גכויזא דמלאכ' וכו' סייפין ורומיון וסכני כליוס מרס
וכו' ולכן ינאמר אין סאינו זס סנס ס' אום מלמסס
ינא ככספ לא כסויף ולא כקסס וכו' ולא ככלוס
סאינוס ככטיט ואס ינא סויב סטסר רל סקלופס
סנקרסר סטסר כקמות כו כס ד ויעס ככף ורכו
דגל כרגל זל כסריון סנאמר וילכס דקסס כסריון
ולא כקסרל וכו' ואס ינא כקסס מלון ואס ינא פטור

קסס דרך מלכות ולא כתפילין הם סוד פרוץ עטרוץ
דורית זכאס ואינו כדאיית כושר כסרסס מן מות
מעני סררין לסמירס כסוכסס לכות סכסס סנא
כמינת סקלופס כי באמר ינא מעולס סאגולות
כננא סמרא סמרא ולא ינא קטן כזמן סכ' כו ועי' זל
קטן מעסס לו אמו ונאמר מי יקום ועקב כי קטן
הוא לא ינא כנענל גדול סוד סאקס דולמא כפיל
סנאמר כפלה ולא פוסין קום וכך סדריס כו נאמר
אין כפלה מעמיס סולל כן סמר ואתי לאתוי כי כו
פליו סדכר סנאמר אס וגאלך טוב וגאל ואס לא
וגאל וגאלתך אנכי אבל ינא סוד כמלוקס ז' ז' ז'
סורפירס כסוד מליון גדול ונא ינא כנענל אסר אס
אינלו מעס כרגלו כסוד ויעס ככף ורכו דסא ככס
ליתי דילמא סמיוכי עליוס סנא' וסנס ינאק מעסס
אס רכסס ולפי כיועקב כעל פרוץ אמות לאס וסל
וסוא ינא כרגל אסר וסכסוכ אומר דגלי ססידיו
יעזרו ו' אקסו כדאיית כושר זס יעקב כללו ססס
באמר ויכאל סרועיס ויגדסו יקסס עקס ויוס' ז'
כנאמר כקסס סמאורסס ואין מוסוס לס לפי סנא'
זכויאו אס סמקנ' ממש וסס נאמר כסולות אסרוס
דעוסיס מוכאות לך כדאיית כמדרס עקס סמיועין
קלא ימעוללו סרועיס כד' ז' על מעכנות סרועיס
סרעיס כתיב מאריון דיכבא וילל סנמנאס עס'
ולכן אס אין מעס כרגלו כנא דגלי עמדה כמסור
הוא כסוד סולסס על ועקב וע רגל מעכסס באמר
הוא מרגיל לדבר מעוס ולפי כי אין כרגלו זס מעס
כמ' מוס עכס מעס סמדה סנס כס אין כס אמוס
ולכן דילמא סמיוכי עליוס מוס עליוני ואתי לאתוי
אכל אס ינא מעס כרגלו אויה אמוס כי כנע
ככף ורך יעקב כגוד סקסס אסרסס נאמו סמאל
כדאיית כושר לכן ינא באמות סאין כו עקס מעס
כאמור :

לא יצא ההייט במהט ההחובה לו בכגור
בין נקובדה בין שאינה נקובדה ואם יצא
בנקובה חייב ובשאינה נקוב' פטור ויש אומרי
בהפך : ט לא יצא בטבערת שאין
עליה הוחתם ואם יצא חייב ואם יש עליה
ל ב 30 2 הוחתם

הוחם לרש"י פטור ולד"ת והרמ"ג מותר
דאינו תכשיט אלא לאיש אבל דבר שהוא
הנשיט לאיש ולאשה אסור גם לאיש :
מבעת שקבוצה אבן וקאם כחובים ברה
אותיות אין עליה הוחם מקריא שלא נקרא
הוח' לא אם כן הקיקין בה אותיות או צורות :
ול דבר העשוי לתכשיט ולהשחמש בו בגון
מפחה' נאית של כסף במין הנשיט אסור
שהרואה אומר שלצורך השמיש מוציאויש
מתוריים אם רואה של כסף : וכן לא יצא
החייט במחט החבוכה לו בבגדו ולא נגר
בקיסם שבאונו ולא סורק במשיח' שבצוארו
ואם יצא פטור : וכן לא יצא רוב בכיס
שעושה להצילו מויבתו שלא יטנף בה וכן
אשה גרה שקושרה בגד לפנים שלא החלבלך
בדם נרוחה אסורה לצאת בו אם לא יחא סוחר
עשוי בעין מלבוש אבל אם קושרתו כדי שלא
יסאב לה הדם ולא הצטער מותר לצא' בו : יד
דבר שהוא ררך מלבוש אפי' אם אינו לובשו
אלא משובח אצולי טינף מותר לצארו בו
בשבת :

הורנו לענין ראשון כי הנה צריך האדם לתקן
מעשיו כדי לזכות לתוספת שכר כו' על
ודי מעשה שמיים ועשה פרו למעלה ומקבן עליו
הקדושה ותוספת שכר כו' . והספק ממנו פוגם
למעלה ומה גם למעלה מותר גומץ בו ופול סיינו
פ"ק בוותר סל' כי יפתק אופ' בור . ולכן יאמר לא
יבא החייט הוא שפותר מלוקא דרכן ואח"כ טעם
ורוצה להעביר זה כו' לא יבא כמעט סיינו ממחל
ואתמון גם אני אופך ממטא ליהלף תעקון לי
כמעטך שמחכס לו כבגדו בגד בוגדים ולא נגר
בקיסם שבאונו דסיינו שהוא לא יפתק דברו
פוכתת וסיינו עת' שהרעים עמעו ולא סורק
במעטת שבאונו דסיינו מדה רעש כנאמר ראיתי
את העם הזה והנס עס קמס עורף הוא ולא יבא
פטור עד מעשה עמכס מן המדות רעות אלו :
לא יבא סוכ ככיס עמקס לפניו מויבתו וקדושת

לזה אדם שפוטא עמוז מ' לכטל כיוו ולכן שפיקון
למטא זה ויהי ענין הנדקס ה' הוניה הטופס
לכטל ונותן פוטס למדן סכיס ארכיו מל נדקס
וסיינו סוכשעס שפיקון זה כוס סיינו כוס מל נדקס
ויוו כוכס שפוס כו' ס' ויהי ככוסלך ודקס
מל ככיס מלך הוא הנדקס וממור רגלך מלכד
יעמור רגלך מלאתה טופס סינאס מוסס מן תלכד
וסיינו כפונג' . אכנס כעוד לא יבא סוכ זה
ככיס עמקס להנילו מויבתו מן ענין מל
ישוף כס כי הנדקס זו הוא עמקס לשון הענין
ונספוק הוא כי מטנף אופס כך אמרו מל' יה ליה
לא ינקס רע קרו עמקס מעמס לוונס כיוו אמת
ונתן מעמס לנדקס כיוו אמת לא ינקס רע' הוא
וככל מכן לענין גון זה עמעט את המדות וכן אמת
נדס עקמרת נגר לפנים מל תלכלך והדוגמא
לזס מוכן שפאלס מוטא כעמג' והוא קימר נגר
לפנים מל ותלכלך הוינו בגד מל צינית כי לפי
שהטלית מיל מאסס ונס כמעמס מהיס ומקוס
כי כן כמי מנקס מן שפוקעמבר וסיינו בגד עקמרת
כדי מל ותלכלך באותו עון כנאמר ועשו להס
צינית מל ככפי כגדוהס לא יבא בו סלסל והוא סוגר
עמיו כמיון מלכוס דסיינו מהיס עמור עליו כיוס
גם בליס כמעמכ אכל אס קומרתו למעס כדי מל
ימאכ לס הדס הוא שפוק עככר כעמס ולא כמעמכ
דסיינו לקיים ממחל אס עמית מחילות מל עבירוס
עמס כנגדן מחילות מל מצות סיינו כדי מל וסאכ
לס הדס מל שפוק וכדי מל כמעמכ כי על ודי שפוק
גורדון עליו וסמורין וכי זא מותר לנאס בו מאמר
שהוא יודע כי עון עמעו אינו כמעמכ אלא על ודי
שמכוס : דבר מהוא דרך מלכוס דסיינו מעמס
הטוב כי כעמס אותו עמקס מלוקא דרכן אפילו
אס אינו לוכטו אלא מוסס אצולי מוינוק לסכנל מן
שפוק או בגון עמקס מצוס כדי לסכנל מן שפוכרס
הוא סינינוק מותר לנאס בו ככפס סיינו כי כנאמר
ככנס לגינסס ככפס ויבא עמס כעכור זה כעמס
ווצלי וראו כפגרי האכנסים וגו' :
עור זה מוכר כענין הנכונע למעלה וכך הוא
אמר לא יבא כמעט כי אדם קדקדקס
לא

לא יבא כמעט וכי' הוא מל כפרא' אמר מטטרון
פופר מנפליס סוייתו ועל כל פטרה ופפירה סיימו
מייחד ממו מל סכ' וכפכאר אצלי מלכך סכ'ס מרד
לזמדה כנגד מדה העלקו למעל' וסוף מופר מנעל
מל ספלינס ככודע . ולכן נק' סיינו ולסו כי כעמס כל
שפולמות סס עלים למעלס לכן לא יבא כמעט' אל
יבא אס מטקומו בוי' ספכיי' לא יבא כמעט שממכ'
לו כבגדו הוא מור שממל וסמעט הוא דוגמא
לנקודס שממכר אופס כעמ'ס הוא מלככס ביון
ספיות וכך עמס כביעטריא זך שפול' סניוס כביעורס
ולא נגר הוא כעמעו לפי כי כל מל מלאכות סס
כסוד מטטרון כביעורס כלאיפת כוותר : וקיסס
ככאונו סיינו כעמ'ס ורעס אלונו את אונו כמרצע
ועכדו לעולם כלאיפת כוותר פרמס ממפטוס דך
קס' וזל לפדות עכד עכרי כסתרי טורה מטטרון
איסו עכד ס' כלול מית סטרוין כפוקבך מית אמוון
דילוס מית סדרי מעמס וכי' קין על מל אל עליון
קונס עמס ורץ קנס כמעמס קנס כונס כפס דקנס
ל' גאול' פהיס לו אית דאיסוקנו ליה לעול' וליס
דאיסו קנוי ל'ס מית ענין מלך דאיסו קנוי ל'ס
לעולם כתיב כוס ורעס אלונו את אונו כמרצע
ועכדו לעולם ל'ס עולם אלא עולמו מל ויכל וכי' .
ולכן יאמר ולא נגר הוא מטטרון שהוא חרס וצמו
כלי נגרו למלאכ' המעמך בקיסם זה כמרצע ככאונו
ולא סורק הוא עמעו כי הוא נגר כאמור' ועמו
שהוא אכ כ' וספוק נגר הוא גרן דמכין מנהדרין
סיו וסכיס ככגורין שגולה כדי סיינו רואיס אלו
את אלו ואמר כך הוא סורק ומנאיל סקליפס מאלנו
ויה ועמס ככס עמית שבאונו כנאמר כי עוף
קממס דא מטטרון ויליך את סקל סס נדוק ונדק
קמס מסיימדיס כבאונו עליו קול ודיבור כלאיפת
כפיקוינים וכאמר כפרס סדון למעלס כך הוא כו'
סנס סיינו הוא צדק הגמטו למעס כי ע' מעמיו
כפעמור סיינו עליון הוא הנדק וכך הוא אומר
לא יבא סיינוס הנדק הגמטו כלאיפת כוותר
פרמס אמור פושל כק איוון דאקיונו למטרוניתא
מכסא ואלכיתו יתס לכנסתא כל חד פושל כק אקרי
עור מעמס ל'ס פרמס כפמס דך רל' וזל לאינון

דמקך לכונן דמלכוסא ועכד מנהון סתיון סנאיון
אינון דודעין אקרוין דמסרין אלוין . סתיוכית או אלוין
דמעמס ארוין אינון ממקנין אינון לכונן . סנס
מכאר מדברי סמארר כי סנדקיס סס סיינוס
סאומניס שמקניס לכונס דמטרוניתא וצדקין
לס לכונס למכמות וימיס טוכיס וכאמצעות וס
שפיקון נעמס להס ג' מלוקא דרכן כדאי כוותר
פרמס ויקסל כסאוס עכד' וכונס ללכא אפעטר
מלך דאפעטר ודועמאר אינון לכונן למיק' לביול' א'
בין רוסין קדיעין . ולכן יאמר אין סיינוס זה סנדק
ויבא כמעטו הוא סלימוד מן הפסוק מדרש לסכר
הפסוק ככוכר סס מאמר כככס לרמזת הימור כסוד
הכלס . כלאיפת פרמס ויקסל כאמר הכלס מעלס
הנדק מן עך למעל' ככנס באופו עמוד עד ססוף
עגולס דמאר א' כ' אין לו קמות לנאס מוס כמעטו
קמפר סנגדיס שמקניס מל הכלס לרמזת הרביס
ויו סמעט שמכוס לו כבגדו לפי כי כוס הקקון לו
בגדיס ולא נגר זס הנדק עמקס ארוין לתורס
כקיסם ככאונו מעמקיס קמס על כפתי מלך כמעמס
לא ימעל פיו וכוס מקיס כעמס וכמעט ולא סורק
זס הנדק הגמטו כמעמס ככאונו כי ע' עמסמך
מקיסס כמעמס כבאונו ולין עז סתורה וסוף סורק
ומנאיל סאיסור מן סאיסור ואס יבא פטור ועל כן
זס הנדק סגמטו מעמור סיינו עליון זס הנדק
עממכר סמלך וסכלס לא יבא כמעטו לאחר מנכנס
כרקות וסידו מל עולם לא יבא עמס כיוס ככפס ולא
נגר כסוד ככלל עמעס את סארוך לתורס לא יבא
כקיסם ככאונו כמאמר לו עמס עמא כדאמר סקכס
כליס וררוך ולא סורק הוא הנדק שהוא סורק
הפעמס קרבין קין כמעמס ככאונו היא הכלס
שסיא כבאונו כל אנוארך כמגדל סמך וסכונאס יבא
פטור מכלנס : לא יבא סוכ כאמר כככאר כוותר
ענין סוכ שהוא פוספת דין פ' מנורע דך כל וזל ר'
עמעון אמר ואמס כי ויוב וזכ דמס דסיינו דכפוס
מלאס דס מלאס דס ודאי וכי' אין בו טוב על נדקס
ס' ד' וספתי ל'סרס א' כ' מהו וספתי אומיק דונא
על דינא וכי' . והכס עמאמר זס מעמס נלמוד כדו'
לענין קדו' כי סנס כככאר למעלס סמכוס מהנדק
סגמטו

שנתי גרים למעלה וספק ממנו נלמד מדין זה
כמו גורם מעשה הרע כדליתא מסכתא וסכי
קאמר זכ זה הדין עליון כענין זכ ממעשה הרע
זה כענין זכ מכילתא אסור לא יא לא כיום מעשה
לשנינו מוכחו כי לפי ענין זה לא יא זכ כדליתא
פרשת ויקהל וביבילות פקודו והמקור בו נמקם
לו ותפסקו כדנודו לאמר כענין עמי כענין זכ וכדו
לסנהל מעשה שהיא ענין ורוכב על חמור עשה לו
כום כלא כי ויתן ככום עינו לטון כקיל לשנינו מוכחו
לא יא כיום זה עלא וכתבם ויתאם בה סקליפת
וכן אש כיום היא אש יראת ה' פורק' נדה מעשה
המקורים ענא' מר' לם מלאה דם לא תנא באותו
בגד מקורות לענין כדו עלא תל' לך כדו להנצל
סיינו בגד תכלת כדליתא פרשת מלא לך כדו להנצל
עמולות ים סיינו כל מות דבר וכינא עקל' יפה
עמקרת על ידו כד תכלת כענין מדין עמקת
ועמקרת אסורם לנאת בו אם לא יחוס סיני עמו
כמין מלכות אבל לא במע' ופרשו עליו כד תכלת
אכל אסקו עמרו כדו מלא וסאכ לם הסולא כענין
מותר לנא' בו: דבר שהיא דרך מלכות דסיינו כסוד
שמאל אפי' אינו לוכמו לא עמוס אפי' ל' טינך עשרו
אפי' פורק עמו כדליתא פ' ויקהל סקולא על
כדא' מל' יסומע מותר לנאת בו כענין עשרו סוף
קסולא מלכות לדין כעמלה:

בם אלף הדברים שמשכחים השלימות מן האדם
מלקבל מוספת שבת כי שנה נאמ' אם תשוב
מעשה רגלך מלא והא' שילוכך כענין כסילוכך על
מל' מול' איננס האדם אפר ועשה כדודן להיות דם
בעיקובו וסם עונות הקלים כמ' סר' כמ' כמ' זכ
האוכל מעשרה מאינס מוספת לבעלים וכינא כי
אלו ששונות אפי' עסקלים מעכבים את השמחה
ולכן אדם זה נקרא קיטע כרגליו באמת לפי כי אלן
סם עיקר עמאמר והיא עקב תמאעון כמקל' אלן
ואדם זה לקח את אפר ענתו עמא' לו דפום רגל
דהיינו סוף סר כרגליו כענין לסלך כענין לקיים אם
עמק עמק רגלך וסיינו מ' קיטע זה המוטא
כרגליו אין ינא כקב עלו דסיינו עמוס כמ' דפום
רגל סיינו רגל חמת רגל ומוקח מ' מוטע למום ראם
עוקו בתוכו ואינו עמא' זה תיקון לסלך כו עמא'
מסיום דם כרגליו על דרך אש עמית חבילות על
עבירות עמא' כנגדן חבילות על מית' אינו עמא' זה
לסלך בו עמל כל פנים דרך הוא למקלו סם
סיימרון עמאמר עמק' לגיו כסילים לא כונתו מלא
וקראת סמר רגל דלילו הים מהלך כמרוס כענין
הכל רואים שהיא ממוסר רגל עמא' אם תשוב מעשה
רגלך וכאמר מסלך לסט אינו כרא' סמר רגל לגמרי
לא כנס רגל כיונא' כי דרך סילוכו לא עמא' לתקן
עון רגליו אסור: קיטע שאינו יכול לסלך דסיינו
כי אינו נוסר כיון עקבו וגם אינו נוסר כסילוך
מל' עמא' והוא פוסע פסיע' גסם סיינו קיטע מאינו
יכול לילך כלל על עוקו אלא יומכ על כסא סיינו
העפלה כמקל' כפי' על מרוסו קר' וכתיב על
כסא אלא כמל' עמ' עלא טטאו על גפי הטיסון
סכ' וכו'. וכאמר טטאו על כסא ולפי טטאו ליו
מוקים מפיסם זה וכענין עמקומו מל' הקדוסי
כמקל' כל סקובע מוקם וכו' כמקל' על ידיו ועל
רגליו כענין שאינו מנו' כיד רגל וכדקל' למינו כענין
עמאמר

עו אין הקטע יוצא בקב שלו דהיינו שעושה
כמין דפום רגל וחוקק בו מעט לשום
ראש שוקו בחובו ואינו עושה זה להלך בו
שעל כל פנים צריך הוא למקלו אלא כוונתו
כרי שלא יראה הסר רגל אלא נכה רגל כיון
דאינו צורך הילוכו אסור: יו קטע שאינו
יכול לילך כלל על שוקו אלא יושב על כסא
ובשעקו כמקומו כסמך על ידיו ועל שוקו
ונדחה לפניו ועושה סמוכות של עור או עץ
לראשי שוקיו או רגליו התלויים ובשהיא
נשען על ידיו ועוקר עצמו נשען גם על רגליו
קצת אין יוצאים בהם בשבת דאיידי דהלו ולא
מנחי אארעא וימנין דמשתלפי אבל בכסא

מנאמר וסין דמק' וכפי' וסדפוסו מאר אל מקד
ומקו' כוונת נפס אייכך יקל' נינה וגו' ולכן עמא'
סמוכו מל' פור או מ' כ' ראה הן תולתו ככוס
ולכן עיר כעל בור ותן למנוס כעל נפשו או עץ
עמקו עץ מוס סיא למקו' סם לראשי מקו'ו
אי רגליו התלויים וכמאמר עמא' על ידיו ככס על
הדקס סעמס ועוקר עצמו ועמא' גס על רגליו
לסוסר פן יכמל כהליכתו קצת' אין ינאוס כסם
כענין דאיידי דמל' ולא עמא' על אר' א' אלס
הדכרי' עמא' סם תלויים וסין כסם עיקר והעמא'
כנון על סר' יעמודו ומנין דמקל' ואינו עמא'
אותם וכאכל סכל' אבל ככסא וספסלים עבדיו
סם המנוס הקטנים מותר לנאת בו ודאי מתמוד
כסם: קיטע כמין רגליו סיינו ע' דום כי מוטא
בעון עקבו וגם מוטא כרגליו כענין עמאמר אם
תשוב עמ' רגלך ומה לך על מקו'ו ועל ארכובותיו
כי לא סטא כיון עבירס כי זה נוסר מענין כיון
רגליו כרע עכב' ולכן יכול לסלך כסם ועמא'
סמוכות על עור כי הוא מוקד לנפלים כי עקיים
עור כעל עור וכו' כעל כענין ולכן ינא' כסם כענין
מוקים ועמקיים בו ונא' וראו כענין האנשים
הפועים כ' וגו': עור לזום מילין לנדה עילאס ומלל
מ' אין קיטע ינא' כקב עלו כי ת' ישראל מכונס
כסם קיטע ראשונס מפני כי נגע ככך ירך יעקב
ואיתא כווסר כי כענין פנס סמאל סיכא': וכוסף
עור כוון סמר; כמאמר כענין אמרתו כענין פורסורין
דליות ואפי' כן כסוד סוכר מ' כענין ה' ה' ה' ה'
כיון סקליפות כמאמר רגלים ונרדות מות ודאי כי
ינא' כה כיוני קיטע' ולכן אמר אין קיטע' הוא
סוכר ונא' כקב עלו ואיתא כווסר וכענין וי' כ' כ' כ'
ועמא' כ' י' כ' הוא וימוד כרס קדוסי ולפי כי אין
מ' וימוד כקרא קב כסוד ק' מל' סרובין ולכן עמא'
כמין דפום רגל ומוקח בו למום רגל מוק' כענין
וסיינו מ' עמל' כ' מל' סוכר ככך ואינו עמא'
כן לסלך בו עמל' כל פנים דרך הוא למקלו סם סוד
מקלות מל' יעקב אמר סם כענין סמ' כדליתא
כווסר פרשת וינא' דף קס' כול' יעקב סלימא נטל
אינון מקלות תפילין דרש' כרסום אפר נדוכתא

למורי תפילין ועמא' כענין כווסר כל הולין ועמרוין
עילאין אינון דמקק' ל' עיל' ועמק' לתפא כיון
דאינון נטלון עגו אינון רסום סק' סיום כדון
אינון סו' מקורין ומכונין לנאת לתפא ולמסכ
לכלא וכו'. סנה עמא' מדברי המאמר מה תנין
המקלות הלא זה הדבר מל' קיטע' עמא' עמא'
לו עוקו לסכנים ראשי מקו'ו בתוכו ככניס סקכס
אינו עמא' כן לסלך כסם עמא' איתא כווסר ירכין
לכר ומנא' עמל' כל פנים הוא דרך תפילין דרש' דרש'
כי על ידו כך עמא' לו כמית רגלים עמא' אומא'
עילאס ע' סוד אעמא' אלא כונתו מלא יראת
סמר רגל לפי שהיא פגום אלא כנס רגל לפי כי נגע
ככך ירכו' לכן כיון דאינו דרך הילוכו אסור
לנאת בו: קיטע מאינו יכול לסלך כלל על מקו'ו
כאמ' לפי כי כענין נגע לא יושב על כסא דסיינו
הכלה ככסא ישראל סיא ככסא עלו כדליתא כווסר
פ' ע' ונמ' ל' מ' עמא' נטלון וכסא ומכונס
ד' אלן ככסא יעדאל' ולכן הוא יומכ על כסא זה
כסוד וסנה מל' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
פרשת וינא' וכענין עמקומו כעמך על ידיו ועל
עוקו ודקס' לפניו ועמא' סמוכות מל' עור מאותם
כענין עור מל' עור או מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
לראשי מקו'ו כמאמר או רגליו התלויים וכענין כענין
על ידיו ועוקר עצמו לסלך כענין גס על רגליו אין
וואים כסם כענין למין מן האנשים דאיידי דתל'ו
ולא עמא' ארעא ומנין דמקל' עמא' אכל ככסא
סיא סכלס ומפסלים כבדיו סקטנים מותר לנאת
כסם: קיטע כמין רגליו ומסלך על ארכובותיו
ועל מקו'ו ועמא' לו סמוכות מל' עור למקו'ו מאותם
כענין עור ונא' כסם כענין וסנה כל ריכום אלו
כענין כסם כפי האספר עמוס ככדו אלהים סמ'ר
דכר ואמנס כדו מלא לסויאס מל' כדליתא כסם
וסעיקר כוון עמאמר מ' יקום ועקב כי קטן קול
וסכן כל זה:

יו חגר שאינו יכול לילך בלא מקל מורר
לילך בו אפילו אינו קשור בו אבל אם
אפי' לו לילך וולתו ואינו מיטלו אלא
להחיות

יוצאים כמון וספוג פעל המכה מי בים לו מכה
מביכה ששון כדאיתא בזוהר פ' אמרו מ קף ע"ה
ולא חמו מד כר כמ ורמיא באכפיי א"ל רבי אבא
אומא האי רמיא דלפך י"הסוף וכו' אמר רימא
קר הויא איוול בארשא אנו ואחתי קרינא במד
אנפשוה ורמיא קמרא נבל סה א ליליא אפידכא
באחתי ככפרא קמא ואנפשוה קטט במד גברא
עיוולא כונויהו וקטרו לי קלא תסאוי גוסא וקלא
תסאוי גוסא ורמיא לא הוה עול לכי מושא
ואתקובא על ויא דער אסוי דלית כגון ר' ממלאי
זכו' הנה למדנו מדברי שהאמר כי ששון יוצא
מכה בלשם הכפול ולכן מי שגם בו מכה זו יוצאים
במון וכספוג פעל גבי מכה זו וספוג דכרו תורה
כמו שפינו ספוג ספוג ספוג את הכל עוף הם
דכרו הגדה מסס נומיס לפי שהם מרפאים כהמקל
הם ככל גפנו ועסוק בתורה כהאמר ולכל כפרו
מרפא הילכך הוי כמו חכמי כהמקל וכן כקל יפת
עום וכל ע"ד קמא בן שואי כל כמיו ימראל לפני
בקליפת סה ס דסיכו שהו טוב לרפואה וכן סה
בשינוי מועילים אבל לא למדור פהס מן מן הקרס
סוף וכו' ואספולני ומלונמא ורעום הכל מצוינו
הפורה כי כלס הם מרפאים ואס כפלו מעל המכה
וסהס איהם לא ימורס כמכת וכל סכן קלא יתנס
כמקל אכל אסור לרדוק מוט סוה הניבית כמקל
כמכר קמאר אכרסס אככו ע"ס מוטו ועד מרדך
בעל נתן לסס סק"כס מוט קל כמכלל ולא כמקמיס
סס מפלן אסור לכרדך אותה על סהכ סה סמכ ס
קל העון ינאס כסס דכיון שאין מרפאים דהא מניס
לאו ליסנו' ססס כיתנו הויתמאנו אבל באגר מכורך
על סרטייה מלא סיפול מצילו סוה מקל ואגודתו
על ארץ יסרס מקל לספיונות סהיו קמורוה זו כזו
כי סנה קמר זה מדכר על סמורס קמא' כה קמורס
על אכפשוך כך סוה אגר מכורך על סרטייה קל
ספורה מלא סיפול מעילו לכן סוה לומד כמכורס
כמיו סמלמו תמס סיסרו כמכורס ונאמר מרס אל
סכדיס מו' עמוסס בתורס כיומד ולכן וכל לילך
כזוקסרו ומתירו וסוה רפואה למכמו' סכניס
יוצאים כוגיס פיעמונו וסכמל מורס סררוגיס לסס

בכנדיסם כענין מקל כן ישרו אורגיס סהיו
פעל ס לו סהלכס וסוה אורגס וילת כן סוה ענין
כונה כסס' דר' כססיה מומע דכר כל כטלס
אומר לא ירד כנו ימכס אבל אס איגיס ארוגיס
עמסס לא קמרו ר' סהיו יוצא מן לתסס כמכת
לפי מהס מהרסר כתרסס כזוקר לקוים ע"ה
כאסכסס עמסס תמורולכן סכניס סנו' אין ונאס
כסס כאמור :
עור זה מדכר דכניס לו כסננין סקודס ואומר
אין יוצאים ספיכה אקופה סיכו ע"ה ותנס
ספיכה ואיתא כזוקר פ כמ קף קל'ט ול' קל סוה
ותנס ספיכה כעצמא דיונה תלי על עלמא ודינא
קרינא על עלמא וק"ה יתיב על כורסוה דדינא
למודן עלמא כססוה כרסינא דמיון כמס פתקין
וכו' הנה מכוואר מדכרו שהאמר כי ספיכה סוה
כיונו אל סכסא על ס"כ כה ולכן סוה אומר אין
יוצאין כפיכה זק פס סיניו כסא כאמר סוה זוקף
ל' עומד דיון סל'כן סס כאמר ותנס ספיכה סק"כס
עומד מכסא דין ויומב כמכת על כסא דממיס
ומחלת סיניו כמיות דין עורס על עמו עכ"ב וער
חית קסס מנעץ קסס כיס סמלא' כדלית' כ' וסר פ'
פנמס וסענין דל' ע"ג כו' סכ' אפלטמ ק"כס כלכיון
דכריאס כדלית' כמיוקוני אמנס לא ינא מן סאנילות
לספלטמ ככריא' ככמיונו' קל דין כגון' לו אבל ונאס
כמק אדר' ס'צר על עמו סוה סככר סכ' כמיו' סמרסן
סק"כס קלס מק על פסמו וליכו זו עמס ע"ד כ' וס
ס' ולכן יונא' ק"כס וסכיוני' ככריאס כו' סס סוה
ספמס קל עלס סענין אף על גב כו' סס מררוסן
דוככ א וילל מררוסן דליון כדליתא כזוקר
פירמס עמוה וזה עורס ללדרת עער על פמו וריועס
וקמילס פסס דוגמא לכגדיס מלס כריאס : יוצאים
כמוך וספוג פעל סכס סנה כמבא למעל' כו' מותר
לכעול בקולס כלול כמס וסיניו סמכס זו כמכניס
עליס מוך וספוג כדנתן סממממ כמוך לפי ססס
מרפאי' סוה' סוה כמס כמ' לס וכן כמל' סיס וכל
סמועיל ס' או כמספולניס מלונמא עזי' סיון
ואס כפלו מעליס לא סמורס וכל סכן קלא יתנס
מקמלס אכל אסור לכרדך מוט סוה קל פת כונה
ול'

ולא דמי לקליפת עוס מערכס סורס אכל קליפת
כונס מלק ומעמן מכס וכוטלט סאור לעמסס והיא
כעמית כמו מוט סכוכ לכרות קמס כדליתא כזוקר
פירמס ויקלל מנא' וכונס לו סכוכ ולכן אסור לכרוך
מוט או ממוסס על המכס לנאס כו' דכיון סלין
מרפאים סוה מסאיו אבל כאגוד מכורך על סרטייה
קלא סיפול מעליו יוכל לילך כו' וקוסרו ומתירו'
סכניס ונאס כוגיס סנה כניס אלו סס כסוד וכל
כניך למודי ס' ולפי כו' סס ויוע' מלוס מקמס רל
כיס סס ויוע' סל'כיון סקרא מלוס לסתמכר עס
סכלס סס' סמס סנה סס סמכניס דמטרונמא
ועל לסס וגיס סיונו פיעמונוס כגון סמכס סהיס
מכעכב קורס סככסס לכית על סס וסמס קולו
ככלו אל סקמס ועור ומנא כוס תועלת לסכרות
סקליפות סקסיה דהוה מכממס ככלימא כד' קלא
ירגיס כסס כריס ואפילו פירענויס ססס ענין
סקליפות כעמ כזוקר כו' או כאמר ויקרא סונוא
כל אום מעלי' אבל אס איגיס ארוגיס לא לפי כו'
סנה סררוגיס סס מעמס אורג סררוק ססוה אורג
אף סהלכס כמקל אל כן ישרו אורגיס אבל אס
איגיס ארוגיס וסס דרך מול לא :

כד יוצאים במיני עשבים שקושרים אותם
בקשרים ותולין אותם לרפואה :
כס אין יוצאין בקמייע שאינו מומחה ואם
הוא מומחה יוצאין בו לא שנא איתמיה גברא
ילא קמייעא כגון שכתב לחש אחר בשלש
אגרות ורפאו שלשתם שלש בני אדם
דאיתמיה גברא לאוחו לחש בכל פעם
שיכהבנו אבל לא לשאר לחשים וגם אי
דוקמ' ע מומחה אם יכהבנו אחר לא שנא
איתמיה קמייעא ולא גברא כגון שכתב לחש
אחר באגרת אחת ורפאו כו' שלש פעמים
שאיתה אגרת מומחה לכל אדם וכל שכן אין
איתמיה גברא וקמייעא כגון שכתב לחש אחר
בג' אגרות וכל אחר הועילה לשלש אנשים
או לאדם אחר שלשה פעמים איתמיה גברא
ללחש זה בכל אגו' שיכתבו ואיתמיהו אגרות

הללו לכל אדם אבל אם כתב שלשה קמייעים
לאדם אחד ורפאו שלשה פעמים לא איתמיה
לא גברא ולא קמייעא ומוחר לצאה בקמייע
מומחה ר"ש הוא של כחבאו של עיקרי' בין
בחולה שיש בו סכנה בין בחולה שאין בו
סכנה כל א שנכפה בבר ותולוהו לרפואה אלא
אפי' לא אהוו החולי אלא שהוא ממשפחה
ככפין ותולוהו שלא יאהונו שרי וקושרו ופתיחו
ברשות הרבי' ובלבד שלא יקשרנו בשיר או
בטבעת ויצאו ברשות הרבים שאו יאמרו
שיוצא בו לשם הכשיט וזה אסור ולא
הכשיט הוא :

במילי דסידות' דין זה מדכר כו' מאחר שקור
סעבודס סנרנא לפני סכוריות' כריך
לסיות כ'צהט כ'צהר- כמ'ס' הולעכדוכל לכל כככס
וכמה ומנא סה' ירמס ומסכולס לסתור' לכו סרע
לעכדול' ס'ס אס לא יע' ססככ' סלס סס דכרי' קל'
אס רוא' ארס ינרו ומגבר עליו ויכור' ליוס סמית'
וסקס' כזוקר וסל' יס סמית' סוה עמסס למן סוה
ינר' כדלית' כמ'ס' ססוה סולך ומקד לפני סמית'
ומס סנאס ומנא ללדס לוכור לזיוס סמית' ומקרן
כי ענין זכירת יוס סמיתס וועיל ללד לסיות כמכר
לכו כקרכו וכאמר רוא' סינר סרע כו' כוסר כסו
מאול' וכל לסתככר עור עליו' ולכן יאמר נא'
יונאס כמיוני עכניס ל' כסס כדיוס כמיוניס סוניס
דאמננס יאער כעצמו מס סנאס יונא' לי כמ'סס
זס לא ססור כזוס סוה יתוק לפי ע'סס ולמאר
כאמר וניא' אותך' יסנו סררוס כמדכר מרור' ע'ער
וכפייס יעלו עכניס על למיוך ונסמס כמ'ס' סררוק
ומס מועיל ק' ולא עור לא כו' כמ'ס' לסתנגבל
דוגמס סעככ כזוס כמ'ס' סנאמר ונינו מ'ציר כעככ
סארן סלס עונכ לך ללכת כדרכי ס' אל סררוק
סמיו סמועיות דק לקייס דיוק אוכל למככב כעמס
ואכלת אף עככ סמסס כך אמרו סל' כל עיר סלין
כסידק מלמיר מכס אסור לריו כסוכ וסנינו ללגולס
יעמס ארס עצמו תליו' ססס ולית כיס עמו ויסרס
כעו' רמ' אל וכוס ויסס לך וכולת לעמית דקס
לא כ' 31 2 קסוה

עניינים הללו ראויים בעולם הזה אהרן האדם
המזכיר לו זר הרע כעמלן ועבר הפעול מאהרן
האדם ועל לו עניי אלוים הקב"ה ויזר עמם רצון
ויוצרו הכעים את יצרו עמם רצון ויצרו הכעים את
ויוצרו הלא הם דברו עם זה לא אלוים לאלה
ומוכו איתן לכויתו בעלום הניד הכתוב בתקן דכרו
כי היו נדוקים ולא היה להם עניי אלוים לפיכך לא
היו שומים רצון ויצרם ולכן יוכו איתו לכויתו בעלום
וכן נמו הוא איתו איתן ויצאם מתחת רשות יצר הרע
מסם עמזכרים כעכדים כע"מ התנא אל חסו
כעכדים השממים את הרב על מנת לקבל פרה
בעבור מה שכתובותיו ליתרם לא בעבור המזוהר ויוצרו
דנקט פרה ולא אמר עבר והוא למען פרה פירוש
עלכות אלא איתו חלק בעבור שכתובים את יצרו
אף על פי כן איתן ראוי לעשות כך אלא הו כעכדים
וכו' עניי איתן לזר רב איתו ויוצרו מורם עמי' עליכם
בזאתו ולכן איתן ויצאם מעבדות זה מתקן רשות
היצר בעולם הזה ועמ"כ כי לא יוכל מדין גוסס מכ'
ויוצרו וראו יצרו האמנים הפועלים כי בקמיע
עניינו מוזהם הוא המורה על המעלה והם הלא
מוזהם ויצאם בו מעבדות יצר הרע כבאמר לאמר
לאסורים נאלו ולאמר כשם הגלגל ויצאם ענין
גוסס כי כן אמרו למען עלום עליך בר מורין
והקפיד אמ' כלום מעשה עלי ענינו עבד נאלו קדוין
כפי הנראה לפום רישט' דליקבד עמוס דקס' ד מסיס
עבד לא דמקרי ליה בר מורין מעמ' עמוס מפתלה
עבד ליתרו לעשות רצונו ונעמ' בו הוא בעל עמוס
ולכן הקפיד אל כלום מעשה עמוס עבד כבאמר אמר
לא טוב עמם דמכור ליה כי נדוק עדין לכן הקפיד
אמר לאו לכויתו איתו לא אפתח בן מורין לעולם
הבא דיק גמור ולכן ויצאם בקמיע עמוס
מוזהם ולפי כי בענין הקמיע ויוצרו עניי נדדים
הקמיע עצמו סונו סמורה דיק האדם ללמוד
בטמיה וגם בענין הלימוד מיהו מאלם נדוק הלא
זה דבר אהרן הקמיע ור' עמי' סיבי למד פור' עמי'
אליהם אמר והא כתוב כי עמי' כסן ועמוס דעם
מורה וקמוס מפיחו איתו כבאר מלאך ס' כבאית
הוא ופ' איתן הרב דעם למלאך איתן למדום וממני

זהו עמלן כנגד כל המצות כעמלן כבאמר
והעמלן עליונות מנות לפת מלכות השקל בכל מצה
המבוק מ' ע' השקל לכונו איתן לך אויבך לעמך
כיו אדם דומים לעמלן השקל כיו דלוי איתן תכלית
השקל זה לכוונת את בנו שירדוף אחר סכנות הויזן
עמם דבר בלתי תכלית רק לחוק לכו להדריך אותו
לשיות מקומו ביד עמלן תורה ולעמו דקס' בהרמיה
וכזו יתכונן כיו בני אדם דומים לעמלן השקל
דמקמיע מוכס תרמי זה וז' ראמנה כיו בני אדם
דומים לעמלן השקל עמם יכמוס ומוצרו ומצויים וכן
הם בני האדם בענין הגלגל ומו יודע אם לא יוכה
להקלגל כאל' זולת כעמוס ומה גם לענין הפירוש
מתקדמי' כעמלן מכה כעמ' הכה נותקע' לכל מוונות
בני האדם כעמלן כל מוונותיו על אדם כעמלן ל' מר'ם
סוף עמו דאם עמיתו וי' עמם מוס' מוס' וי' :
מורד קור' והתבונן כעמלן יתכרם מן הגלגל ומן הכותב
מה הבא ויצא לך אם איתו מרב' סוכך כנגד יצרות
למוך ל' כ' אלא איתם האוכל' רבית וגזל לעמוד
ביתו' בפיה' מול ועמלן עמוס ויצא בלית איתם
פרמי' רתמים ולכן על כל נדדים על הוא אמר ויצאם
בענינו עמלן השקל דומה לכונו רצו הכעמ' עמלן
ואם עמלן דקס' עמלן עמ' מה לעשות עמלן בו
ודקה תכלית עמות דהיינו עמלן עמלן עמלן עמלן
בו י' עכר' היום סה' וסעמי' כיו וצא' מני' כעמלן
עמלן לו ונכולים מעמלן היינו עמלן איתם תמוד
עמלן איתם ותול' איתם לרעו' היינו רעו' סכס' כעמלן
כאמר : איתן ויצא' בקמיע ענינו מוזהם וזכר' גסו'
דבר ויצ' כבאמר כי סנס הקמיע זה הוא עמלן
בעמלן למלאך האמר לכונו לא לפרקמיע' אל' מתורא
איתן סל' עמלן ומן סרטוטין עמ' עמלן כעמלן
עמלן ומק' בו ונאלו למוכו קמיע אמר לו טול מקל
זה בידך ואיתן איתו עמלן עמוס כרוס כך אמר
הק"כ כעמלן עמלן עמלן איתם מתיראיתן עמוס
כרוס' ולכן מור וסגיד בדין זה דלע"ג כי האדם
מתירא מוצר הרע הוא הנדדה כללטים ופרטוטין
ולכן כיו להכני' עמוס דיק קמיע הוא המורה
ונפקא עינא נמו כיו כזו יוכל נמו מוכס על גוסס
כיו כזו עליו וכך הו' אמר איתן ויצאם עמלן

הא

הא כקסן הא בנדול מאמר סט אונך ומע' דברו
מכמים ולכן תמית לעמי' לרעם איתו אמר אלא
לרעמי' ולכן כום סנד האמר ממסין דהיינו איתמי'
גברא שהו' דומה למלאך או איתמי' קמיע' הלאמר
כמורה עלמד בטמיה עמפי' עמרי המסקנא הוא
כיו בנדול איתן דיק מוס' הרב דומה למלאך
ולכן לא מלא איתמי' גברא ולא קמיע' כגון עמלן
לא' אית' כעמלן אגרות ורעו' עמלן עמלן בני אדם
על דיו המורה עמ' עמלן איתם דאיתמי' גברא
לאיתו למען ככל פ' עמלן עמלן ככל לא לקאר למע'ם
וגם איתן קמיע' עוממ' אם וכתכנו איתן ענינו
דומה למלאך ס' כ' אית' לא עמלן איתמי' קמיע' אית'
המורה עלמד בטמיה ולא גברא עלמד מפי' מורה
כגון עמלן למען אית' באגרת אית' ורעו' כיו עמלן
בני אדם עמות' אגרת היא המורה מוממ' לכל
אדם להנילו בעולם הזה ולעמיר וכל עמלן איתמי'
גברא העמלן הוא דומה למלאך ס' ואתמי' קמיע' אית'
לפי עלמד מורה בטמיה עמלן למען אית' עמלן
אגרות דהיינו אף על בו כזוה' עלמד לא עמלן ס'
לדעם פירוש העמלן כעמ' רע' אל וז' נק' איתמי'
דרטון רטון ולא ידע מאי קאמר קמיע' למען כיו
איתן עמלן באותם הדברים אבל איתו רואים כמות
סדיות עמלן עמלן כך אית' כיו אדם זה כתב
למען איתוה' הלימוד עמלן אגרו' וכל אית' עמלן
לאדם אית' עמלן עמלן או למען בני אדם הרי
איתמי' גברא למען זה ככל אגרת עמלן עמלן ומורה
יבאמו מפיחו ואתמי' אגרות על למוד לכל
אדם להנילו לו בעול' היום וגם להנילו מדין גוסס
לעמוד אבל אם כעב' עמלן קמיע' מן הלימוד
לאדם אית' ורעו' עמלן עמלן לא איתמי' גברא
לא קמיע' מאמר כיו איתן עמלן אית' עמלן
המורה וגם הלאמר איתו למוד בטמיה איתו עמלן
לא זה ולא זה וס' עמלן על עלמד ועל העמלן
כאמ' לא כן קמיע' עמוס' ומות' לא' בקמיע' מוממ' ל' ע'
הוא על כתב היינו עמלן עמלן למוד ל' ע' עמלן
היינו עמלן עמלן עמלן כיו אמרו חז"ל האומר איתן
לו אלא מורה איתו מורה איתן לו כיו כעמלן עמלן
כעמלן היינו אית' עמלן על הכעמ' עמלן כרויות'

איתן

ואמר נאמן הרופא זה המרפא עי' התורה עתה
כס ולכל כבוד הרפא נאמן לומר הרופא זה עמו
עשה נאמנה כי כך אמרו חז"ל כבוד ושלך ור ולא
עין נאמן אין זר עין דאף באמר ללא ודעו בזה עדי
לאומותי נאמנים : ונאמן כגון מועל וכמאמר טן
הנלוכ בא להסויר אדם זה שמענה בדרכיו וזמר
זבא ללמוד עם רופא זה שהוא מומחה לרכים על
משקטנינו סוי מתאכז בעשר רגליהם ולכן הוא
אופ' ונאמן בבית המדרש הפכוך בצניוני הרופא
העבדי' הגמיות וממנה טרין לרובני' הופקיות כי
היה דוגמ' לבי' אס' אין טעון ונאמן עליו שהי' מור'
זה לך האות בזה ויכני' לטוות מורת קדי' ועסק'
במה רעות ולכן הוא מתאכז בעשר רגליהם ומוור
והתכוון מה שמנינו וסוי זסיר בהמתן על טכוס
מנמיכתן נמוכת מועל וכנגד זה הוא אומר וישאום
בגן על מועל רוצה לומר הפכוון בנמיכת מועל
ועוד התכוון במאמר מן הנלוכ כך שהיה קבוע
ללמוד כעמל' למור טוות פקטי מה ממור זה
קבוע בלתי כך אתה נרין לטוות קבוע בפני
כנסיות וכתי עדרקות ונאמר וכמה ערות נטועים
בעלי אכזותיך כך יעשה בין בחול בין בעת ויאן
בזה עמוס דרכו האעורי וכן בכל דבר קטא עמוס
רפואה דסינו רפואה הנכס אבל אם עסק מעשה
מאסת עסקה ואין נוכר בו שהוא עמוס רפואה
לנפשו אחר דעמו כיוסר' לטורות עליו אבל לא
לעמות עמוס דרכו האעורי אומרים בפיוס בלכד
בעמל' רעוה אומרים הרבה ואפי' מעט אינם
עומים אבל כל לשק מותר בין לענין לקיות של
תפלה בעמל' אס' יושר הנכס בלא לשק הס' בעלי
לחיות טויע להתפלל וכן לענין לקיות של מורה
ולא אכרו אלא באינס סדקו ואינס מועלוים טכ'
ואין יערוך לבעל הלשון וע' מו' עסקת בכל קמיע
בכל ענין לימוד מאינו מומחה דהיינו כי האדם
אינו נעקן באותו לימוד ואינו לומד לא בלתי מיומן
בו העיקר הוא כי ממשק תלמודי הממיה כמעמל'
אמר וכן מים עי' אלוים זל מיעושה ויתר מלימודה
דאי' לאו סכי ואינו עומ' כאמור אסור עמוס דרכו
האעורי כעמל' סרי זה אעג' דאמרי רטון רטון

אעג' ולא ודע עאי קאמר : מו קיט לו מכה
כפיה רגלו גסוס בענין רפואה סנס מיקט לו עכה
פנימית בענש אים כפומס סרגל עשלי' כמ' רגלי'
עמסרות לרוך לרעה עקמ עליו מטבע דאף על
גכ כי חל אמרו אס' עמקת חבילות קל' עבירות
עמ' כנגדן חבילות של מצות רגלים עמסרות
לרוך לרעה ורוך למילס שהוא בין סרגלים סנס
אדם זה התכוון עמל' מה ראה עמס להפרוש
ענין סדקה למור שהוא עקול' כנגד כל מצותי' מכ'
והעמדנו עליו מצות לפת טליות סקל' בכל מנס
לכן אדם זה קמר עליו מטבע הוא מעשה סדקה
קמר עליו של העכה עכרגלו כי אמר דאוכא כוס
פרמי לטוכוס רמנסה מלא ונגד כרגלו בעבור
סיון מרס כנגד מרס ועוד עניות כי גם הוא מקט'
מעשה סדקה עמל' והיה מעמס סדקה עליו
מותר לנאס בו והוא על סדרך סוכר יונק בו מן
סעון כמס' לאמר לאסורים בלו וגם לעמוד ונא
בקכת עגסונים כמו ע' ונאן וראג כעגרי
סאכנים וגו'
באשר נכבד לעמל' כי להיות סוכוס בגלות
סחל הוס נעמי סולס ולכן אומרת למרס
בנסא מעכני' בו לפי כי מול' אס' אינו וכמ' רופאי'
אסכנסו לנכס כדאיתא בקיטובים לא לעור ולא
לסועיל עד דאפ' שהוא אסויא קרטובאס והסיר
סחולי מלס בארבע דיקון דילס וסכויא לס חפוש
כמ' רכוכי כפסוקים וס' סיונ' לוה עס עכוסר
כווסר פ מעניו זל ומאן דודע למרס עמל' קדוס'
אף על גכ דכרכאן לא עמקכתון עבד' לס סעיו
וסציוו כגלוסא ולכן יאמר נאמן לומר הרופא על
עמנו שהוא מומחה לפני סק'ס סוודע לכ בני
סאדם לסועיל לעולם : ונאמן בבית המדרש וכו'
סנס סור לסגיד כי מאמר סקכלס אומרת למרס
סעכניו באקיות רפדניו כפסוקים מפניו כי מולס
אסכס אינו כלומר בעבורכס כעמית מולס מסיבת
אסכס מלכס עמל' למעכנס סמקו' בללס ואיתס
בווסר פ' קטא כי לפי עמל' סוי מוטאום סק'ס
העלך איתס בגלות ולא סיס רוכס לסקויר איתס
וסקכוכס ערכס איתס ולכן באמר מורו וסמל'
סמלך

ה' י' איתס וגם לכוכס עמס עמל' ונעמכס
מולסס אפכס ולכן אומרת מולס אסלס מאמר כי
זס ענגור עליו ככלס ולא מוסף קוס בתולס ימראל
סוס לפי כי מולס אסכס מלכס אינו לכן סעכניו גו'
ולכן יאמר ונאום אף על גכ כי הוא כגלות סחיל
הזס : ונאס כמתן לק את כלס כדא' ויו' מנס את
הנס לקראת סאלס ס ככוכס סמרגול וכן לענין
ניסיה מן סגלות עמל' כי כעמס מנאן ובעלום
מובלן סיונו מתן וכל מלום וממחה וכל זה יהוס
ככוכס סמרגול וכו' סיונו מ' כווסר פ' מעמטום לא
מנא ככאס העכדום זל דף ג' אית כעמקין
עמקין כד מלס אדם באדם לכתי' ע' אחר מלס
אדם באדם לר' לו לר' לו ודלוי אבל סאי נעממא
דסות לסמרא אמרס ואתעמקת מניס דא איסוי
לר' לו לסאי אים זר וכו' דאינו כעמקין כפיון לכל
מה דאקכתן מסמרא כמ' ומי' לון וסומ' לרא'
ארוכא קדוס דאעמקס בו פלמס לר' לון
אוף סכי נמי סניו כעמקין דאעמקו כממרא אמרס
לר' לון עכ' - סנס מכוסר מעכרו סמל' כי
העמס העמקת מסמרא אמרס באמר ונאס עמס
מוניס נמי נמנות אמרות מסמרא אמרס ולכן
יאמר ונאום בין לענין סקכת באמר ונאס סכוכס
מלמס ענין מסמרא אמרס מוניס עמס מסמרא
אמרס מלמס מלמס מנין סנינו כמס' דוי
ירד לגנו כמ' לרעות כניס של מסמרא אמרס
וללקוט עומים אמרס וכיוסר ויהוס כוון סגול'
כי סס ונאום עמס רמנסה ככוכס סמרגול וכו' כי
סנס ככר כמכאר לעמל' כי עמל' אלמלס חמרו
ימראל עמי עמכות סוי מיד נגאלים כני' לקין עמי
עמכות עכס כראקית וסכס מל סיוו ולכן כעמטאו
מיד ווכס עמלק עמס כמ' כי זר על כס יס מלמס
בעמלק בין אין עמס מלס ואין סכמס מלס עד סכל'
זר' בו של עמלק ונוסס ערד בעבור סעון וכסרבו סני
מקמקס ופלסו כנו אלוים ועמק' ולכן יהוס סרמו
בוס כיתס סמרגול סקליפס שהוא מורס עמלק כגן
מועל סקליפס מל יעממל' כדא' אעלס וערקס
ומסער סגלוס סקליפס מל אלוים זס יקיס בין בחול
מס איון סגולס בין בעכס וסאי' כמס זס עמוס

רפואה לאותו מולס עמל' כי מולס אסכס אנו
אכל אס עמס מעמל' ואין נוכר סחול מנס רפואה
כאמרי' אסור מצוי' דרכו האמרי' עמק' לסר' ולא
למולס אבל כל לשק מותר לא אמרו אלא באותם
סבדקו ואינס מועלוים סס מסמרא נעמס סקדמוני
עמל' מלמס וסור' א. ל. לשק על סדקוי' סחיל סמקוי'
העולם מלכן אמרס סעכניו באקיות כאמור ויע'
מ' עמקס ככל קמיע סאינו מומחה סאינו ודע'
לעמקת רפואס למ' זה עמוס דרכו האעורי כי
לשק מלמס לרעה לא לסעוב : מו קיטלו מכה
כפיוס רגלו עמס עמל' כי נעס ככף ורכו וקוט'
עליק מטבע עמכיו סמכו' כלימוד ובענין סקכל'
לענין מלא ונגד כרגלו לפי עמל' רגליס וירדות
מות וכוכ ענין עליו וגם הוא מרפא מן סחולי
מלה לפי כי על ידו סתור וסמל' סאדם סוי יעמס
עור וסיוע לכנסת ימראל ולכן מותר לנאס בו בין
לענין סקכת כאמור ובין לענין סעמל' עמל' כי
כעמס מנאן :

שואל לנין הגוף אשר נשאתו ערסו אמו וספקת לא היה עמם כי לא נודע עיניו אם והטא ואמעה סנעם היא ולכן יוצא עתים עמה ארבע אף היא לנין ויציאו מן העצה ויפדו הספקתן הגוף ויציאה אחרת ענין כה ויציאו ודאי כפגרו האיתנים הפועלים כי ירגם אם מתחייב לסכנה לגביה' נא' והיה עדיקת במקו ויאל כל כמר להכפשו' לפני ויציאו וראו באותם פועלי קרפ' בגופם עליוסם נא' הפועלים כי כביכול סרו כי הם יציאות כ' מהם ד' וכאמר ויבנין אלהם הם ארבע רשות לכת כלקטן אב מורה על ענין סגולת כי:ן כל אלה יפעל אל פעמים שלם עם גבר ועם נאמר בתורה טוקד עון אבות על כנים על פלגים ועל רכבים ועם כנגד ארבעה עונות נאמר על פלגש עשעו וישראל ועל ארבעה לא אמיכנו והם לצמות ארבע במונות שומעם אלהם כפעל הכללות ופעל רות בעמם כאשר נכתב בלך הקנים ויאל בע' ע' בענין ארבע רשות לכת אף לכן בא דין זה הוצא בטלית מקופלת על כתפו דהיינו דוגמא רות האדם נאמר בו כי רות מלפניו יעטוף והוא דוגמא לעולות המעטף בו סאהם כך הרוח הוא מעטף להלך בעת' היא העיקר ספק אדם וטלית זו הרוח מקופלת על כתפו לפי נכונתו בו כתף סודרת לכן בעקר הרוח מתקיימו ופנת' לנשלת דהיינו לאמר פנתה על ראשו כהע' סהכס ענינו בראשו סו' ענין אור שמורה על ראשו כדאית' כוונתו והוא כמ אנתו רוח המורה עליו ולאמר עבדה זה ונתנה על ראשו כהע' טוב ויפתקט זה הרוח בקרבו בכל גופו עניו מולו כעבור סעון על כתיביו לפי ענינא כוכף סודרת באמור חייב מטאת בדרך חמוטאים כנפוקם אבל אם אינה מקופלת על כתיביו מור' כי לא מטא על הנפת' לא מעולק' ברחבה למטע מתכופיו מותר לנאף בה כאמור שמאמר קטוף מעטף בטליתו זה הרוח ומתכסה בה כתפו וגופו אף על פי שישקף מעט מלמטע מותר אף על גב' כי זה מורה עליו כושר כיוון עקבי ולכן אינם מביע ע' הרג' מותר ועל פיו זה מותר לשקטף בטליתו זה הוא הרוח פתח סגולת'

לא

לא סבי קאמר התבונן כעאפס מהלך לכות סכנ' סוינו מהלך ארבע אמות בארץ ישראל כי או בעבור כן נקמרים רגלים עליונים וסולבים כיוול בית האלקים שליון וקרבן למעט מפת סכסולים סטרא אחרא זכא מה לקפערנם בו אם הרגלים מגולים ולכן באמר מנבים קוליל' הטלי על כתפיו ונפארו רגליו מגולים ולכן חייב מטאת כי סם יונקים מעניו ואית' כוונת סרכל קכ' סויה נרפא' ליליס ארני סרו כי חייב מטא לפי כוה סקליפס עשיא מטאת כעאסוס כנקסה ועה גס כרגלי סוכר אבל אם אינם מקופלת על כתפיו מעולק' ברמכס למטע מתכפיו מר' עסרו נשאל עשיא כסוד נקכה פמוכס כמ כתפו וגופו אף על פי שמתקף מעט מלמטה מותר סהרי לא כגרגלו סרגלים לגמרי ועל פיו זה מותר לשקטף בטליתו זה סו' פתח סגולת' הוא כסוד טלות גדול ולסכיולו לכות סכנסת כי כן נמו למעלה אדם קדושה מעטף בטליתו ויאל לו לכות סכנסת לקפלת כל' כמעת' מן סק' כה מתפלל ענא' וסכיאופים וכו' ומעמיתם כבות תפילי פפלתם אינו אומר אלא תפילי זכן מותר לנאף לר' סוינו סוד סאכנס כמ' כוונת וכתיוקונים ס'כס כרכים בטלית סכיס סנאר לכיון סגוליס למ' אף ליורא עוד מעט' אחר' כנודע מן סווקה:

לא היוצא בעוטף בטליתו וקיפלה מכאן ובכאן בידו או על כתפו אם בתכוון לקבץ כנפיו ברי שלא יקרעו או ברי שלא יתלכלכו אכור ואם קבצה להחנאות בא במנהג אנשי הבקום בכלבושן מותר. והני מילי בטליתו שלהם שהיו יריעה אחת מרובעא אבל מלבושים ידיו כשהוא לבוש בהם ומוציא ידיו מחוב' מותר להפוס קצתם ידיו ולהגביהם ברי שלא יתלכלכו שוליו בטיט או ברי שלא יעבבוהו ללכת: לג היוצא במעזת הצרורים או בסדינו חייב: לג אכור לצאת בשבת במעזת או בכסף וזהב החפורים בגדיו:

בר'נים סקוהים נתכאר כי סטלית סוה דוגמא לאדם לאותו רוח עמרוית כקדוש סנעס ולכן ואמר הוצא מעוטף וקיפלה מכאן ומכאן: בטלית דהיינו כחייב סרוח כד' כי רוח מלפניו יעטוף ואינם קיפלת מכאן ומכאן כיוו או על כתפו אם נתכוון לקבץ כנפיו כד' קלא יתקרא דפא כמיס מארבע כנפות באי הרוח ועתירא פותקראו ויפסיד דמ מן הרוח אחר קנה או כדו קלא יתלכלכו באותם סבגדים סנאיים מעלכותים למוטא ומכביהים אותו לגביהם כדאיתם כווסר פ' שלם לך דף קע' וז' כ' כמס לכונן מודמנין כסוהא עלמא וסוהא כרכם דלא זכוי סהאי עלמא כל' כונן דמוס כד עיול להוה עלמא מלכותן ליה כמד לבנשא לאסתמויע לגבי מאריסון דגסינס וסוהא לבנשא ווי למאן דאתלכס כיוס דסא כסס גרדוניו עמוסין וזמנין דאסדא בית' ולא עלא ליה לגסינס עכל' סהס מנאר מדכרי סמאר כו' אופ' לכוננים סם סנקראוס כגדים סנאיים ויולכותים אותם למי מעמייב לירד לגסינס ולכן יאמר זה סאמו ארבע כנפות סטלות כיוו או על כתפו נתכוון מוראמו קלא יקרעו דהיינו כי עסא כן מוראת סעונם כעולס סוס או כדו קלא יתלכלכו ויהי' מוכרס ללכום כגדים סנאיים סרי עסא מורא' סעונם מל עסא ועל גבי' זלכן אמור כדאי' כווסר פ' כראית דף י' וז' יראס אספרם לפלת סטרין סרין מניוסו לופ כסו עיקרא כקא יאופ ומד עיקרא כיראס אופ כר' כס דקיל' מקכ' ס' כגון דיוסון כנוסו ולא ימוסון או קיל' מעונכס דנפיש או דעמייב' ועל דא דקיל' ליה קדור אסתבת יראס דאוסו דקיל' קכ' לא סוי לעקרא ואית כרנכ דקיל' מקכ' ס' כגון דקיל' מעונכס כססו' שלמא ועונכס דגסינס סרין אף ל' עיקרא דירא' איוון וערעא דיליס וראס דאוסו עקרא למחל כר' כמ למאריס כגון דאוסו רב ועל' סורעא דכל' עליון וכו' סנס מכואר מדכרי סמאר כו' סני כדוים מן סיראס סעוקס לסמלט מסס אינם ככלל' סיראס דעטיירא מעונכס סעס' כגופו או כממונו או כעבור כניו אף זו יראס ועס' גס סמטיירא מרין

והינה וסם העני דברים סדרמום ככוננוים אליו
ממקצן ארבע כפפות הטלית הוא הרום כדי שלא
יקרעו כפופם העל על יקרע ממנו או פשויו
או יקרע על כנו או משונם שיעקוד על גבסוים
היוכו עלא ותלכלכו באותם בגדים שזואים אמור
לעשות כן ואם קבנם להשתאוף בה במנהג אנשי
המקום הם שהדקוקים מכונתם להשתאוף בחלוקת
דרכן מותר והני מולי בטלותות על סם שהיו ירוש'
אמת מרובע' בארבע כפפות כאמור אבל מלכותים
דין היוכו דונמא לחלוקת דרכן אפר יעשה האדם
על ודי שמעות כשוא לכוס כסם ומנזיא ודיו מתוכ'
מותר שהרי כבר זכר בסם ואינו דומה למי שצומע
מעיקרא מפני וראת העונם אבל וס הוא מלכות
כבר מתוקן ולכן מותר לתפוס קנתם כדו מאותם
המעות שבעתה מסם המלכות והיוכו קנת מן
המלכות עצמו ולתבניהם כדי שלא יתלכלכו בטוט
גל הצון או כדי שלא יעכבוהו ללכת כאשר הולך
האדם אל בית שולמו לא ינמא בהם דבר שיעכבו
היוא במענות שצדורו לו בסדריהם סנס מפניו מוככו
שמך בזה אוברויו כעני כצורת אמרו לו אבותיך
היו גבוהים או צרות וכל אשר מוסף ואתה כובדת
אותם אמר להם אבותי גבוהים לאמרי' אבל אני גבותי
לעצמתי עתה ואך תסיה דקתם כי כונתו הוה בזה
לשא דאמר ר' שייא לרבותו אקדמו רפתא לשבו'
כי יוכי דלקדמן לבנוכי אמרה ליה מילט את ליוט
ל' אמר ל' לאו אלא כך אמר כלל סדכה הוה
גלגל הוא שמוור בעולם אם לא בא הוא בא כנו או
כן כן כנו כי ים קומא גדולה כוה ארך לעה לאתה
לעשות מנא עלא למנא ומה מאל יפלא כי יוכי
דלקדמו לבנוכו דמאמר כי כך הוא אמר אם לא
בא הוא מעטע כי ונכ' ספק כוכעצמו והיה איתם'
למנא הקנמא כספק זה דמאמר כי שמייט עצמו
ולא אמר לאתם אקדמו רפתא לבעיית דאיפער
דעצמו כי כן גלגל הוא שמוור בעולם ומתא יבטרך
לדקת לא אמר אלא לבנוכו כמנא כי כענין זה
אינו עלא למנא אמנם אעיתות שדברים כך הוא כי
העלם זה הודיע לאתם עני עקרים גדולים כמתק
דבריו סאמר סודיע באמר אמר כי יוכי דלקדמו

עשה

לכנויכו גילס דעתו כיכן הוא שיה כתיב שלא יבא
לדו כך לפי כוכך אלא גמורו תלא מענו וסא
קא סוינן דמצנו אהדורו אפתא לא מהררנו וצוד
סודיע עיקר אשר דאף על גב כי מסוייב בגלגל
לא יבא לדו כך הוא הדבר אשר בוארתי בעמאל
יגעש ולא מנאת אל פאמן דקמס אף מאל מכשיון
המוקם שהיה כעם פאנים יגעש במורה ולא למדו
אלא כי כונתם לומר על ודי גלגל לפי כוכי באמר
המלאך מאל מן הקב'ס ואמר טופס זו מה פסא
עליהם אם יגעש במורה אמר חכם שהיו יגעש ומנא כך
העלם זה הוה בטוח להיות חכם וגמורו דאדורו
אפתא לא מהררו ולכן אמר לאתם כי יוכי דלקדמו
לבנויכו כמנא הוא הוה בטוח לעולם דלא אפי' לדי'
כך ובאמר לא הוכיח האדם כונתו טויה עליו
מילט קא לייט ל' אמר לה לאו אלא ארבעה שודעם
גדולס דמותרך באמר אמר אל לא בא הוא בא
כנו אפי' אמרתי אבל אויך כולל זכרתי ויק בניך
ולכן הוא אמר כך כיוה הוא ארבעה לפענו הינה
בתקנתם כך אמרו מל ודי הוה סנתק דקתם כיוה א'
ומקם שדו ביד אשר כענין ה' קא וסא הולעא
דקתם הוא כי אינו מניח לבנו כלום אם כן קטיון
דמאמר כי אין האדם עומה לקבל סכר מיד אלא
להרויג לבנו אחריו עפיר דמו וסא סכרנס אלני
בעמנת אנטווננס מה ספסל דבריו ואמר אל תהיו
וכו' לא הוה כע'דים וכו' אמנם סמוננו דבר גדול
א פסו כע'דים סמקתים את סרבעל מנת לקבל
פרס קשרי נאמר ודלד' לא ינמא רע לא סו' כוככו'
בוה אנו מעות אפתם כי כך מעטו על מנת עלא
לקבל פרס ר' ללכס דוקא אבל לבנוכס מה טוב
כי כך תפענו לפי כי כעבור כן ויסי מורא עמים
עליכס ולא פכתמו על ופעתה סמנת ולכן ואמר
כמתק דבריו כי שמעוה כך בטוח כי גס כוככ'
כגלגל לאיכסרך לבריות וסוינו עמ' מוככו סעלך
גבותי לעצמי ר' באמר מתגלגל פעס אחרת עכ'
ולך תסיה דקתם דמאמר תסיה סינו כגלגל ולכן
יאמר סו' כעצות על דקתם שצדורו לו כסדיונו
כי ימקכו לנאת ודי מוככו עמנת רמות וסא סוד'
עכדו כעמ' וסע'ד ספמי מאלונו וכענין דקתם

עשה

עצמם גס כן לא הוה כונתו אלא ליחכות ממנו על
מנת לקבל פרס כסדיונו צדורו לו לעצמו להנאתו
סוייב ולא ינא עמנת רמות יס'ר' סוייב באמר סטא
על סנסם : אמור לנאת ככת אף מניסכ עכ' וסוס
מדי סנת ככתו יבא כל כמר להשתמות לפני עני'
דמות סיווד וסודו על עולם ואמר כך נאמר ונאמר
לרמות סרבוים אשר עס סטרא אמר אם סרבוים
דניס ספסות כסאינס וראו כפיוברו סאנמס
ספסועים כי עסם ספסועו יתראל אמור לנאת ככת
במענות או ככף וסכ מעעמס סדקתה ספסורוים
כנגדו סוינו סלוקא דרכן כעעמס מן סמיות דאף
על גב כי סדקתה מעלת מדון גסוים כומקאל אמנס
אין כס כמ לעמ' אותה לראות כזולת כדוכוס
סנעמס כסם וסוינו ספסורוים כנגדו סנא' וילכס
דקתם כעריין כי מן סדקתם כעעס כגד' לאתם כנו'
פרשת ויקהל :

עשה

מלכותים דין כעסוא לכוס כסם וסונוא ידו מתוכו
מותר לתפוס קנת' כדורו ולסגוביה' כדו עלא ותלכלכו
מולו כטוט סיון או כדו עלא יעכבוהו ללכת לקרא'
סכלס : הוהא כמענות שצדורו לו כסדיונו כסם
כמלת אבות אסנת' דירות מאככו ואמיה סוייב לפי
כי או אין לו רשות לנאת בהם וכן אמור לנא' כמכת
במענות או ככסף וסכ ספסורוים כנגדו ואין אלנו
שמעות מענין אסנתא דירות מאככו ואמיה אלס
ככף וסכ אמר סם כנגדו הלא סם מע'ס ויעס ס'
לארס ולאקמו ככנל וסס כנגדו וסכ וכנדי לכן אמר
כסם כמנא ככף וסכ : ענין דין ורממס כמס' ל' וסו
סככף ולי סוככ אמר ס' כלאיתא כווסר פרס' וסו
דף ר' עס ככתאר סוית מן ככף וסכ כוה כאמר
כגדי קדמ סם וסס לכונין דוקר לעילא ומתא
עיון עס :

ל' יוצא אדם בסודר הפקיד על כחפו
אף על פי שאין נימא כרובת לו על
אצבעו ואם אין הסודר חופה ראשו ורובו
אסור לצאת בו אלא אם כן קשר שני ראשו
לפטה מכתפו זה העם והו' לס לברוים הקשני'
אסור להביאם ברשות הרבים או בכרמלית
כשהוא מעוטה בהם ואם אינם קשים חרבה
פוחת : לו מותר לצאת בשבת בשני
מלבושים זה ע' זה בין לצרכו בין לצורך
חבירו בין שהם שני חלוקים בין שהם שני
סרבליים בין שהם שני חגורות זו על גבי זו
ואפילו אין מלבוש מפסיק ביניהם : לו מותר
לצאת בשבת בבתי ידים הנקראים גאוונט' ש'
ויש מי שמחמיר לחצרון שיתפרם מערב
שבת בבתי ידים של מלבושו או שיתפרם
בהם קשר של קיימא יפה וראוי לחוש
לדבריו : לס היוצא בשבת במלית שאינה
שם מצויצח כהלכתה חייב מפני שאינם
החושבים חשובים הם אצלם ודעתו עליהם ער
שישלים ויעשו ציצית ואם היא מצויצת
בהלכתה אעפ' שאין בה חללת מותר לצאת
בה בשבת :

כאמר

כאלו לבנות למכירתא מלכותא וכוון דא אוקמוס
בכסויה דניתי ותפילין כי הוה כמותו לכדו סיא
פעלתא לזיוו כמס עכל * הס מכואר כי
סמלכות הוה לסלכות למכונס וכנמי סמסוק מדבר
בגבר הדיוק כדליתא בוסר וכפוקוס * ולכן הוה
אומר וינא ארס קדקוס כי סנס ס' ונא מקומו
בסודר סמקופל סיונו סכלס כומן סה' קטנס כמו
סאמרו למס סוולר דומס כמסי אמר מקופל ומנס
ראמנ על כרכו וכ' סויונו מקופל על כמפיו
כסוד סמי כמפוס מוכרות אל מני קצויו ואמרו
סזל למלך ססוס לו כן ככס סרכיכו על ארככותיו
ככס נוסנו על דרוביותו ככס סרכיכו על כמפו
ונתכאר כמאמר זס אנלי כי כן זס סוה כסוד סכלס
סנק' כן כי כן סוסס עכס עולס גומטרוס כ' וס' וס'
עולס למעלס עד כמפיו * ולכן יאמר ונא ארס
כסודר סמקופל על כמפו אף על פי סאין כומס
כרוכס לו על אנכסו כי לפי מעלס למעלס עד
סכמפוס * לכך לא וסכן לסויות סמסס סאמרוס
ככס ססוה סוד ינא כדאמרו כפלנג כככס כומס
קמס לו כך אין כומס קמרוס ככככו סוה סמדיק
כדאמרו כן לא כל סאככככס מוות כי כרך סמדיק
ועלס גס כן לסמכר עס סכלס מאמר מעלס
למעלס וסס אין סמור זס מופס ראמנ כסוד אקס
סולטטרס ככלס רוכו סאמור לכא כן מן סמפס
סכל' לפי כו כמארס רגלו כמלי מכוסס מנס וזו
כמפוס כמכות דיוס לפי דסונו סוד מוסי סמס
מכרסס נכמפוס עמס סמיוניס * ולכן אין ונא
כס לרמס סרכיס אלס כן קמר מני ראקיס
למעס כמפיו זס עס זס כסוד סמלנו סמס לראמי
זומינו סמכמי * וכאמר סמפער מלס סמס דומס
למארסין דיוני ולכן מותר לכא כס * לכדוס
סמסס אמור לסוסיס כרמס סרכי * סנס כמכאר
כפוקוס דליוני עמר כמרון דמסכומס סמלכס
כסין קכס וסכוכוס כנון לקיימס ומלכותו ככל
ממלס וככר נתכאר סס כפוקוס כי כמכס ויט
סמלכס קכס כלכומן ספירון כמרוס וכן סוה אומר
וראקיס לוכוכככס עולס וראקיס כנונין כמרון
ולכן לכדוס סמסס סמס דומס למארסין דיוניס

לט כילה שיש בה רצועו' שמוחה' אותה בהם
בוהר להח' עטף בה ולצאת לה' ה ואין הרצועות
השוברות במשוי שמבוטלו' אגב' ה' ה' לכת' מותר
לצאת

לצאת ברצועות החליות באכנס אע"פ שאין
המנעלים קשורים בהם דלא השיבי ובטלים
אגב האכנס אבל אם הם של משי השיבי
ולא כשלי ואסור אם אין המנעלים קשורים
בהם והוא הדין דכל רבר שנפסק מן הבגד
יראשו אחר מחובר כגון לולאות ואינו חשוב
מותר לצאת בו ואם חשוב הוא אסור לצאת
בו * ע כובע שהוא מהפשט להלן מראשו
שפח אסור להניחו אפילו בבית משום אהל *
עז לצאת בשבת ככובע שבראשו העשו
להגין מפני החמה יש מי שאסור משום
דהיישין שגובהו הרוח מראשו ואתי' ארבע
אמות ברשות הרבים אלא אם כן היא מהורק
בראשו או שהוא עמוק שראשו נכנס לתוכו
ואין הרוח יכול להפיקעו מראשו או שהוא
קשור ברצועה החת גריונו רחבה ליבא למיח'
למדי *

ועתה בא כדיון זה השעורנו לארס דאף על נכ
כי הלך כדרכו ונשך וקוי סוד מרב ועסק
טיב ועסק לו כגדילס סלוק דרכו ונשס לו בית
עוד יעקל לעסקת סס וילון נאף כדליתא כווסר
פרקט וסוי דף ר' סוזל אמר לוס עס אכס סמס
אמר לוס סלס וימין סו דמסי כו אררס דומככך
ותקינו לך כוין ספוקן לארבע סטרין דילמס וכו' *
סנס סכואר מדכיו סמאר כו לר ונמס עס סנונו
לו סבית וספויס כקירות סבית דרך ככוד * ולכן
יאמר כולס מוס כס רנושות סמותין א' סס כסס
כו זס וסוס סדומס למס' לא תורס לכימס מסלב
כו כל ביתס לכנס מניס וסזל זס סלית ומפילין *
ולכן סבילס יסוס מכוון לעלות סמפסעף כו הירס
וספילין סיונו סרנושות וכמס סמס סכיו
דאמי סולל סמס כנון אכס דמסניס ארבע אמות
כלס ספילין * ועוד אמרו אכ' כמיו סוס זסור
כניתי וכו' * ולכן כולס זו סכולל' כניתי וסרנושות
כלס סמס דומס לרנושות מל ספילין סמותין אוקס
כסס מותר לסמפסעף כס ולכא לרמס סרכיס ואין
סרנושות סמכות כמקלוי לפי סמכילות אגפס

סילכך מותר לכאס כרנושות סתלוות סככנס וסס
דומס לזינו סמקס סכאמר וסוס דק אור סמכנו
זסרנושות סדומס דומס למדרגות סמקס כל' סרמ'
כמזל סמסס מעלות זו למעלס מוואף על פי סאין
סמנפלים קמרוס כסס כו סנס סזל אמרו גדול
סמפסס ויפר מן סמקס סכאמר וס' סמפסס
סמקס ס' סוס' וסיונו דומס אל סמנפלים כו
כסלכס סליוס מלס כל' זס יפו סמפין ככעלס
כס כדוב כמקל אכרסס ססוס גדיכ סמו מניס
לעוכרוס וסניס * ולכן כעלס אגב סאכככס ססוס
דק אור מניס סמפסס דקס אף על גב כו איונו
ממסס ינא כס לרמס סרכיס לראוס ספגרו
סאימס ספוסניס ככל' * אכל אס סויל סמי
סמיכו ולא כעליו' ל' אס סוירנושות סל' קרניס
מל סמקס וסמנוס מל ממי כנון סרכיס סוה
מוכר ארמון זס ארס סמכס סוה וסונו כעל אגב
סמפסס מניס וסמור לכאס לרמס סרכיס לראוס
כפגרו ספוסניס אלא סוה מניס כנון עין כדליתא
כווסר פרס' סרנושות סמי סכס כמכמו וסל על
כסר וככס לכן עין לסמפסס סס עס סמדיקוס ולכן
לא כעליו אס אין סמנפלו סולכיס כככר מנוס
קמרוס כסס וס' סדין לכל דבר סמפסס מן סכגד
מל סמקס סכ' כו וכככד עדיס כל כדק' סיונו וראקיס
אמר סמור כו כנו' כו דר אכר סמכר ס' סכ' לכאס
כנון לולאית וסיונו סמכ' לסיוס לכנו מותר לכאס
כו ולס סמכ' סוה סממור ככ' ארס לדרך וסר אסו'
לכאס כו לרא וז סמפסס ככס כמאר' * כובכ
סזו סמפסס לסלן מראוס סכס אכר סוה כמאר
סמכס עיונו כראקיס כו סמכס סמיר סוה סמכונן
על אקיס אור סכונס סוה סרני על ראקיס סלס
ומס וסכמלס מכל ראקיס כמפ' וס' סר מעליו ולכן
מרכס כניתי סמיר לתת סמין טוב לא ית' ס' מלדיק
סמכ' ולכן יאמר כוכס סוה סרני על ראקיס דומס
למס וכככס וסמס כראקיס וסוה גדול כמנין
סמפסס עד סמפסס לסלן מראוס סמס לסוית
סמפסס סמקס ככרס סוה עד סמפסס סכר
לכאס ולכאס אמור לסנימו סל ראקיס אפילו ככית
סויונו קרסס כמיו לעולס סמס אכל כו עינו זס
לג א 33 I סיונו

לירי שהיא ולא ישחה לנגמם מפני בראיה
דעין שלא יחשדוהו שבבסן בשבת ואפילו
בחרו הדוים שאין עם רואים אסור ולא
אסור אלא לשטחן בשבת אבל אם שטח
מע"ש בליים המכובסים אינו חייב להלך
בשבת: מן בגדים דהדוים במים אסור
לנגמם סכך לאש:

לענין שמיז בזה על דרך הנזכר למעלה יוסם
להשיר לך הא"ל על ענין הלימוד וסקריאס
במורה יוסם לומד בטורה ובמקלל בזמן האדם
לומד תורה ודוכרו בכמה עם סכרו וכו' יוסם סכרו
אזורים ראיתם סלנוי קלמד תורה עם מתקנים
מעמיו או למו קלא למר תורה ועליו נא' ונקדתי
במוך בניוהא והספך בקארם למד תור' ומקולקלי'
מעמיו ואין דכורו בכמה עם סכרויות אזורים
אדם עלוני עם מקולקלים מעמיו אפרוי מוקלא למד
תורה ועליו נאמר באמור להם עם ה' אש ומארנו
וצאו ולכן הוא אומ' שמונא ספר תורה בקל' דקיינו
איתו סלמד תורה ואינו מקיים אותם כראוי ברא'
בי בקמה מצאה אם אינו מעת סכנס כל' כו איתו
סלמיד סכנס עם סכנס עליו הוא דפר קל או אינו
אלא מדברים מהם כרופות ומותות כות דין ולכן
אם הוא כמשת סכנס כי עכר על כרופות ומותות
כות דין יעב ומעמיו ומתקין עליו כמקלל אם
ראית קלמוד סכנס קמא ביוסל סהררר אחריו
בלילה כו נדאי עמס קמובס ולכן כסרו בלילה סכ'
וכקל עמך גס ככו' לילה ולכן יעב ומעמיו מתקין
לו ככא' ואינו עמר את סכנס עד סערב ומתקין
לקיים עם' ס וכקל גס ככיא עמך לילה וכסכ' סכסך
וסולך לו בלמוד אם איכא סכנס עעבר על כרית'
ומותות כות דין מניחו וסולך לו ואינו מייב לכמות
סלנו לא נניחו איכו למד עמו יגוד תורה וסולך לו
סכ' עמיו כהן ומעמיו דעת אם סרר דוע למלאך
ה' תורה ויקמנו מפיחו וואו לאו לאו ואם סווי גממים
וורדים וסווי סונומא לציון ספרנס כלא' ופמס
ס' לך את אורנו סטוב את סממים וכו' כמקלל
גממים סיינו פרנסס כלומד קמא' מתפרנס מעמו

ואם מניחו נמא סוקך פרנסו לכן מתעטף צעור
כל' עור כמד עור וכל סקר לאו יתן כעד כמנו
ולכן מתעטף בזה כלא' סעטופים כרעכ וכו' יוסם
לו ספר מלא לסניס איתו וסחר ומכנס איתו כמ'ם
סל' כססו כלילס וכנסו בו ולמד עמו כאמור אף
עג' קאינו סגון: סדא לסניס כליו מפני סלוקס
מאמר סנצטווס סלרס על ענצו סנאמר ונסממס
לכנסוסיכס ואם לענין עסקי סגון מצווה לסחיו'
איתו עכל סכך לענין סוכיס סננס סננס עד כמס
סעמס סוסור סכנס וספרת סמיוס ולכן נאמר
הכא לסניס כליו ססונומא לאכרויס ססס כל' סלנו
לסמממס כסס ולפי סהסכוכן כדעטו סקוא עמוע
כעג' וררס עמקל' אס עמק סכילות קל עכירות
עמס כנגדן סכילות קל ענות וסוינו מ' סכא
לסניס כליו סס סאיכרויס מלו עמני סלוקס סווי
סעין כו כערס כמס רעעס כקרכו וסורררס
סמקוס ססוא סכערס כו כערס כו סורס לוכס
כל עם סיכול ללכוס סיינו מ' ע' דקס ככל יוכלעו
לפי כו סדקס סקולס' כנגד כל סמנות כמקלל
סנא וסעמנו עליוכו ענות לסת סלוקס סקל כל
סנס וסיינו סאומר ולוכס סוא מעסס סנדרס סנא'
וילכס דקס כקרוין כל עם סיכול ללכוס אף על גב
כו סל' אפרו סמכוכו אל יכוכו וסר סמומ כך
אמרנו למי קרוב לקן מעמיו סרעיס ע' מעמס
סדק' ועוסף כל מסקובל לעטוף כענין ססיגופ'
ומענות כענין סנא' ומעטופס כרעב כדלוי כו סרר
לעני כו יעטוף כלא' סעטופיס כרעב כדלוי כו סרר
ס' כלק ועגוט וסור' ולוכס ומכיא ואין לזה קנכא
רק עד מיררס כמקין סגון סלנו: מוסמכרו כליו
כמיו סוד זת מן סככרוס מל סעין סמניעיס על
אני סומן סס סלומדי כספרי' ססונויס וכל כסכל
כל יעוסס ומניחוס מיי סעולס סוא סקורס וס' סס
מעררס על זה וסומר איתו יעוכו סקור מוס סיוס
סוא סקורס למכוכלסס סארופ סככרוס וכה' א'
ולמס סנסס ככו כורס ומסכס סוק ככרוס כו אין לס
קדוס לסניס רק מוק ולא קלמד מוסס ספרי' כל' ס'
והנס לסניך סקורס אולס אסכיס ויעלס מן מעלס
מן על לומדוק דדוס ורווך ככל עם' ס' כה ללמוד
קיס

קיס ומעטופס דקוס ודרך ארץ ולכן מוסמכרו
כליו סס סאיכרו' כסוא סמממס כסס וכו' יוס'
סלכ וסמוס כקרו כמיוס דרוס סלנו וסדונס לזה סוא
סכככל כמס' ארס כפיוסטוין ולכן אין לזמקס סל'
כמיוס קל סמקוכס וסיו סמכיל כין מוס למי' וללמוד
כסורס מקור מוס סיוס ולכן מולך כמיוס לו כמכס
ואינו סמס סמא יכא לירי סמיוס לככות כממלל
מעין וסיוסו סמורדוס דענות כמעין וכמכא
מכטל עונג סכנס מולך כסס ואינו סוסס סלא יכא'
לדמי סמיוס ולא יעמס ססניס לפרנס איתס
לכנס ספני סרררס סעין קלא וסמלדוס מככסן
כמכס סכנס אס וסרו וסמס סמכס כמכס ולכן
אס' לו כמלדו סמרוס ססור לככוס ולקממכס סכנס
על סגונס ועל ספממס אף על פי סאיך סס ככו
אס' רואיס אמור עמני סמכטל עונג סכנס איתס
לא אסרו סלל לסוטון סכנס לפרס ולפרס איתס
אכל אס עמס מוערר סכנס וסררס עונס סכמניס
עונס עמס ככל אכר ככו עמס כל' סמכוכוס
וספורס אפר מניס אינו סייב סללקן סכנס
ולכנס איתס ספרי נאמר וסמאיתו ככו עמורכי
כל סמיוס וסעס סמכוס ומקוד' על סמאיתו וסור
ועקורס סלסס אף על פי סלא סכנס כסס אז טוב
לו סנא' וסמאיתו ככו עמור ככו סמכוכו עכירות
סמממס עליסס כווסך זה סורר ומעקורס עלוקס
כווסך אפר סנא' וסמאיתו ככו עמור ככו סמכוכוס
כמיוס עור סור וסגור כו סלרס סכא לוסרר אין
סמממס מלו סליעק סלא על ירו ספורס כדאיתא
כווסר פרס' קמא דף ס' ד' וזל כען סרוך לסל סררר
על עמס סמממס וכי עכמס עיניך איתו סמכוס
דככדין ככו קמא כלכו ענין אכל לאו כל אפי' סוין
אית כר נס דלוינו רעב גמור כל וסונו וסיוס עכר
על כמס סקודין ללא עעב' ומממרט ועורס עליוס
ולכס' כן לא עכיל לא טוב ולא כיוס ללא ודאי יעמול
קכ' אכל לאו דיוכס לממכוס עלילס אית כר כס
לכטר דכס מוסמיו אינוס אויל כדרכו עכוס
ומעמס ככל ככו כדלולו וסמיו דקכ' דאוכי
לממכוס סמאס וכו' וסוא כר נס לכטר דמממרט
עמכוכו וסכר סמכוס ממממס כאוורררר כדקילו

ורמיו דקס' ולא על מנת לקבל פרס וכו' סנס
למכנו סכרוי זה סמממס כו כמס מררבות יוס
לעמס סמכוס ואין סכל מוס וסממס כמורס
אפר מוכו ערעו למעלס מן סכל סלא זה דכרו
כמס' אסתמיל מיוסנא סוא סממס סמרויס
סמממס סמכוס על ירו עמס סוררס אילס אכנס
מיו יענא סלילו כדוקיס גמרויס אין יכוליס להגיב
למדרגה זו וכל ספררר מוכר כענין זה וסור וסע'
רבות ככות עמיו מול כמס ככו ארס עממס כוסך
ככנס וסממס כך עמיו מול מל מכות וסא סמממס
ספורס סנא' כס וקסס ככו ללס לעממס סמרויס
לא יכנס כלילס כרס לעממס כמורס לכן עו וסדר
לכנס אין עו סלא סורס וסרר וקיס סנא' וסיררס
פני וקן זה סקנס סכנס וסא עלול על כלכס ולכן
ואס' ככוס סמרוס כמיוס סיינו ככר כווסרס סמור
כו ועמס לו סלית על ככוי כווסרס אפר סכס' כה
סעין ככו ללפי ססוא סקולס כנגד כל ממו' ולכן
עמס לו סלוקא דככין כססוא דרכי וסמין קרויס
למממס עככותו וככוס' סו' סרווי' כמיוס קל סוררס
סכ' סוי כל ככא לכו למיוס אמור לכנס סמוך לסא
דאף על גב כו סיה כו מעמס רעוס סאיך כמכנס
לא ע' אס קל ככוס ללפי כו מן סממס קל סמכורס
יכאו כו כערס כמס רעעס כלכו לעכור עכור' ולכן
סמממס סככ' איכס סמממס סמממס סמממס וסממס
כסורס אינו רואס פני גסיוס סנא' סלא כס דכרו
כאס ולכן אמור לכנס ככר כווסרס סלנו סמוך לסא
קל ככוס כו סנס כמככו על ירו סמממס וסמור'
וסיונו מ' סס סמכוכו כמממס סכו אמת אס סמממס
כו סככר כלכו אס' וסא ספורס כו מולס אסכס
אני סיינו עם סמכוכו כמממס סמממס סמממס מוס
סלמון אוממס קלנו מ' סלכו מוררעו וסא כך
ממממס על סמממס קל וסומר על סמממס וסיונו
כו מולס אסכס סלכס אינו ולכן סמכוכו אפרס
סמכוכוס כמני אמת סללו לנאס מן סגלות כך אס'
מל אס אין גממס סמכוס אין ככאלוס ולכן יסוד
סמממס סמכוס עקרב סגולס וכיוסר ע' עמס
ספורס וכיוסול עמס גסנס ולכן סוא אומר אמור
לכנס אפי' עממס דרך כיוס סמוך לסא מל גסנס
כאמר

אמר ולא יוציאם עם המום מעליה' כל פורה לענין
הנאה הן מארבע אמות ויונו ארבע שעות כל
שבת כדאית בנחמ' שעות כנגד' סיום דכתיבי
אכלוהו סיום מ' לכל מדארת' סרו' ד' לדיקן סגור'
עונאי שבת סרו' להנאם הד' שם הסוד' עם מניח
מן התור' ואין זה לענין הנאה סגור' כי מנות לאו
להנאה סגור' אלא מניח' אולם לבד מארבע אמות הם
הסוד' ולא יוציאם כייסוד' מה שהיה יבש כסוד'
יבש סוד' מאכלים הפורה כהפסדו' כל אכלים
להנאה סגור' ויוצאים כעסקן סרוק סגור' וכן
פרוסה לענין סגור' ביבשת' הפורה ושם
המניח סוד' ואמר כי כן נמו' מועיל מאד מנוח
שטוח להועיל לו ענין סוף על המנוח כייסוד'
מאותם וראו' ה' מניח' שם רמות יתרם לפיכך אמר
ועבד חפזי אדוניו כן אמרו סוף סוף וכן לו עני
אדונים יבש רצון יתרם סוף אף ויגרו שם רצון
ויגרו הסוף אף ויגרו ולכן על ידי מנות יבש נא'
ולא קמרו אמרי לבכס סיונו לברע יגרו וסיונו
עם יוצאים כעסקן סרוק הוא הניחית על עסקן או
על צמר וכיון שהקדש סוף זה וזה כיוס נוכחים
פתיול חללת ומתקבצים נטר ופתיים אמנם יסוף
שתיים סרוק מיוס עונו למנו כי בזה מועיל
במולחנאל מאת רפה כמו כתיארתי כסלכו יבשת
מן הסמיכות גדולים תעשה לך וסמך ליה כיוס
אוף אמה והמנוח נמי יתיה מנופן דכסיו וי' מת'
רפוש יגרו' ותקיים בו לאמר לאסורו באלו סוף
יגרוה על עמם כמיכי לעמיד מתקיים בו ויגרו
וראו כגרו' סלכים סמועיים ופסקו ונמרו זה עם
אכראיו בעליו מעטין סמועיים בהם כל ראם לקלו מן
שבאום וסקפת הראש ויעבור מלכ' כדראש' ויאמרו
נכס ראם מושיל להם מנות יבשת כמ' אמור' לר'
בסור רמך כי יכיבי דסהוי אומתא דמארך עליך
נפורק על סור' כאלמור אומתו כונו' סכנצ' וכרצ'ן
מפתאם כמנות או עינא בהם עמם אמת מעבד
יוט סיונו לענין הוציאם מניח' ויגרו וראו כפגרי
המועיים וס' יסוף לו כמיונא עמם אמת מעבד
יוט כאשר ינוחיים שרעיים לפי כי או ככס אף על
גסונו וכן יבא למן לראות באומם סמועיים:

יותר נכאת כמנופת ספולים כפואר סוף דומא
לעם' סחכס עינוו כראשו מתכאר כסאור מן
סוואר כי סחכס מתכוון באומ' אור' הדלק על
ראשו לסרבות מעם' סטוב כדו' סיהם מלוק וסולך
ולכן מנפת זו וסיהם מצין' מלמם כתרסו ואמנם
כתר סם טוב' על' ע' גבוהן כדא' כעמן סטוב על
הראש ולכן יוצאים כס' למי' סוף לו מכה כידו עגול
וערווה או כורועו' עמוק כיד רמס כורוע וכן
בסטרטוטין סם מנות עמם קליס כעניו האדם
כגון עכפי מנוח' סכרוכים על סוד או ארבע עת
בהם עכס כענין יד ליד לא נוקח ידכס דמיוס
מלאו ונאמר כפוכס גבולו' בהם ואבשפותוכס
כעין כגון מופרו סמיונים וכתיבי פלסתר כמ' סוף
יוצאים כסטרטוטוס על' מסוף סני' כגדי דכלו
עניוהו סיונמנא עמם כיונו' ללומדי התורה והכו
פרו לים לרכי וירא ורכי אכסו כ' מן דין סמוכו
לכא ולא מעמדוטוי כי סתורס מכפרת' פל כל
סדרכיו עניס:

דמאמר

דמאמר מנעמס מן כיד' הוא כתיב אלא רהו סוף
למאס כנוקבא' לאפקא מסוף טכא' סדריק סוף
דכתיב כתיסין' ואפיס עמס רבות מלונין' וסין
קדיסין סם סאיכרים יבוס מויע' וראו וסיונו סוד
מעמל' לא יבשת ומנאס אל' מאמן יבשת ולא מנאס
אל' מאמן יבשת ומנאס אל' מאמן יבשת ולא מנאס
סוכ ויפס רצון' ע' על ידי יבשת כמר': מסתב
אדם כליטות אוף' כוואר פ' פנאס כגד סטוב פלם
על פלם ולכן יוצאים אלונותיו' וס כסוד סכלס כי כס
מסתב סוכ כס ומכיהס כידו לסלולת אומת' לוי
למעלס ולא חיוסין עמא יבא לסמוט דמאמר סהוי
כידו או סוף נעשית כסוד נקודה אמת כדאי' כוואר
פרמס פנאס ד' ק' ג' ל' כיון דלויס אופירת גרמס
כפירוסא כדון כתיב וילך אף מכות לוו ויקח את
בת לו' כיו' ודאי מעמרא דמאלל סוף אומדלס
אומת ודאי דמ' אמת רי' עמו כתיבו ואי תימא
כיון דלויס נקודה סוף איך יוכל לאמרא כנקודס
ועירא אלא לבני עילא כל' עס דסי' מלס ועירא
דא' מוסכסא ודאי סיו' עליוו' ורכ' כרכו עילאס
וכו' סנה עכואר מדכרי סתארי' כיו' עכס סוף לכלס
כאמר נעשית כתיבס נקודס וואו סוף נכללת כיד
מאל' עלכן נקראת בת לוי' וסיונו מ' כוס ונוטל
כידו אומס ולכן לא חיוסין' עמא יבא לסמוס מפכו
סרו סוף באלונותיות' כתיבס נקודה קטנס ולא
יעסור ללכנס סם כתיבס סכסנוס עמם עטכיונים
דמטרונותיא וסם מלכנס' אומס כו' אין סאקס
כטרת אלא על' י' מויע' סמסד וככו' במאמ' סקודס
כדון עאל' כסכא רכא' כסיונו וכו' סקוטו וכו' וואו
מקדסיס את סמסד סרו' כי סם סקודים על' סמסיט'
לסיונא ממנס' ענין עומאס סודס': מותר לרמון
ידו ככסר כמס מדכרים' עמו' מל' כיו' סוף סוף
לרמון ידו כפרט' סעממס עממו' ולכן אמר מאמר
כיו' כסמסד כלונטי' סני' ונטל' אוף' כידו כמס' וילך
אוף' מכות לוו ויקח את בת לוי' דרין לרמון ידו
כאמר ולכן בא סוף' זס מותר לרמון ידו ועס גס
אם רכיו' ללכול סלססאמר סוף אוכל' כסוד אכלמו
יעריעס דכפי ורמון ידו ככסר סגול' סוף פרס
כעקס וכלכד פל' יונ' אס עם' קמוס עעליסס סוף

ולכסר ארבע אמות לפי עמם מים קדומים: יוצאים
כעסקן סיונו כי סנה אף על גב כי קרבן ק' סוף
עסקן כעמס ולנאמר ואל קין ואל פנחס לא עמס
עפני כי סעסקן כמקום הארץ כמו עמנונו ולא
יורשנס עסקן אכל עסקן זס ססוי' סרוק וסונוס
הקליפס עמ' כו' יוצאים כו' וככר כולרטי כיוניאס
סאמורה כענינו' סללו סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
עלפני סכלס או יונא מן לקראת' כלס ככו' ולכן
יוצאי' כעסקן סרוק כאלמ' ונער מנופן סיונו קרבנו
על סכל' כממל' וסיונו כדראמי' כע' סמטין
כטרא אמרא כי לוקוסים א' סם עמס לנורך סיוסוד
אימתי כונו' עכנען וכרכן סרו כמקנו' למכת או
עיןא כסס עמס אמת עכס' כ' או אלו מוצילים
לאומי ויסוד על ככלת עמס ומן לא כיוס יסוס כסוד
סוף מדורא דאקא' עמטרא אמרא עמטעורר
באותה עמס ונפיק סוף סוף סוף סוף סוף סוף
ומכניס אומס לנוקבא' דפסומא' רכס וכן ענין
קליפס כונס סעמטעוררת או כדאיס' פ' וקסל' ע' ע'
עו' ע' כידו מכה כידו או כורועו' רופס לומר כי לפי
כמנא כידו עכס או כורועו' כמס' מה סמכות
סאלס כין וידך וסוף אומר אמר סוכתי כין עמא כני
ולכן אף על גב ע' א' סם סמנפת כונו' סררין
סוליס אומת' כווארו' לרפאס' אומס סמכות וכן
כסטרטוטין עאותס מל' כהס כנע' אדרתו וכנען
קרעיס ויוצאים כסס' סכרוכים על סוד או על
אככס סוף סדריק מוד סכרתי סמוכו' סוף סכרתי
מקנא' אל סקנא' כדאיס' כוואר פרמס כלק וסיונו
כיו' כל כמיו' וכלרצ'ן כתרנומו' דאמר כמיו' וכלרע' א'
ולפי כו' כונו' סררין כמנא' מו' מכה עכ' עכו' ורככ'
על סמור כרעין עליו מערטוט ככו' עמנונו וצוין
לה סלוק:

שב דיני נקוי וקפול הבגדים בשבת
וכו' י' סעיפים:

א. המגער מלית הודעה שחוררה בין דמל
פעליה חייב שהגיעור יפה לה כמו כיבוס
לד כ 34 2 והא

והוא שמקפיה עליה שלא ללכשובלא נייעור : כ הלוקמיבולר שעיג נגידים בגין אלו חיבולות שבכלי הצמר הנשארים בהם מן האריג' הייבמשום מזה בפמישו והוא שיקפיד עליהם אבל אם הסירם דרך עסק פטור : ג המקלים בלים בשבת לצורך שבת ללבש' בו כיום ורוק' בארם ובהרשי' שעדיין לא נתבבסו ולבגים ואין לו להחליף ואם חוסר אה' מאלו החנאי' אסו' יושמי שאו' דלקפלו שלא בסר' קיפול הראשון מות' בכל ענין ונראין דבריו :

אחר כלותולכר כענין השלישו' סנידך א' סאלס כענין טור מרע וצט' טוב לסיקון סאיכרי' מלו כרו מלא וסיהי עמוס' אבר וצפה כל ססורצ' מענין השליפות סנידך אל סאלס כענין סנגדים מיצפה לקליכים נפסו רוחו ונמממו כענין סאלרו מל סלמרו חכם סנראס רכב על בגדו ואתרי' לך רכז ואימא' לסאי ואתיא' לסאי כאן כלכות השליון באן כ' כות' סמסון וסנס' לכות סמסון כממממו סוא סלכות ממלכת' בו סרוס בגן עדן סמסון כאקאר כראס מס רכז דכר עכירס מייב מיתס סנא' ונכרסס סנפס ססוא מלפניו ולכות השליון סוא סלוקא דרכון אקאר מפלכת' בו סנממס למעל' כרו לסיוס סרוס' כצרוס סמיס עם ס' ולכן וסכיכיו כמערס מאלר אס כראס כסס רכז אויס לכלוך כל מעכאי' אסכו מות מעכאי' קנא מלס אע' ס' וסוסיאו סון לממס סכיכוס ולכן יאמר סעבער טלית' מדמס וסדוגמל' למלוקא דרכון סחיא סעורס כמנמאל' סעורס אכיו וכו' אלו סלמירי' סכעיס סנראיס סעוריס מעכונ' כצט' עראיס ככרקיס לעמיו ועמיד סכס למדס עכוסס כנגלג' סמס מכ' ואוסכיו ככאס סממס ככרומרו ולכן יאמר סמבער טליתו סדמס סוא דוגמאל' אל סנין סלמד סרוס כעמאל' ענון וסרס סמיריו כס דכרו סורס וסס מעכיריס יס סנין כדיו סיכוט סככר כאופס סרכיטיס סל אס מן סטל' סעליס סיינו טל' סורס סנאמר כו טל אורות מליך וכן זס יקיס לו אסרכך סמבער טליתו סוא סלוקא דרכון' סדמס סעמס מן סגי' וסוא רך כלום

סוא למפלס מן סטל' סעליס דנגוד מעמק' קדוסל כטל סרמון סנידך על סררו ניין וכל זס סוכס כו לעמיו סור ובעור לען סממיס סנא' סקיני ורכנו סוכני עפר כו טל אורות טליך כך אס' סל' סעיס סטל קורס טל סורס ממייסו ולכן על כלס אחר מייב סיינו מייב סטל' על דרך סמאל' וסמאל' אמו אל סמס סמאל' עמס עם אמו כך יאמר מייב לסצכור סממאל' עכל אסס ממלוקוס או כרו קיעט' עלס ככל פרטיו לא יעצרכו סנגס לפי ססניעור ופס לס ככו סכיכוס' לסיוס כקי כלי עין וסוא סקוא מקציד עליה כמ' סס וסכיכיו כסערס מאלר מלא ללוקמס בלא נייעור' סייב לססרס' ממנו כל סמאל' סלוקט' וכלס סעל בני כגדוס וסוא דוגמאל' ליכלס סאמור כסורס סחיא' כעמס אסס כך סוא אופס סנממאל' על בני כגדוס סכו' שליון וסמסון סלוקא דרכון וסס כגון ס' או סולו' סככלו סנמר סנכאריס כסס מן סאררוס סייב עמוס עכס כפטוס לפי כו בענין סמממס דרוך לסוסר מאלר סממאל' סכונס ככונס לא סמסר כל כס כרו' מלא יסאר מן סעון כלום וכאקאר סאלס קכס לו כגדוס כאס לנורך ג' ג' שליון וסמסון וכל כמכוון' כמממס ככעמי למעכד כקאר אויס רוקס כככד כאמור סנראס רכז על כגדו וסיינו כמו יכלס כמממאל' מן סאררוס כך מעייר זס סאורג אס סהלכס ואורג אס סענוס וכאקאר יתן אל לכו לסקן סענין כמכס לא טוב עמס לפי כו כל ענין על סמכס לא ככו' לעמית איתו כמכס לפי כו דרך סממכס סוא סמרטס וסויירו כמממס וכל זס נאסר כמכס ולכן יעמל כמו עכס כפטוס לממסן סוא יכס' ר' וסורג איתו ונממס מענוב כמכס וסוא מיקפיד על סס אכל אס ססירס דרך עמס כו סמס ידוס עמסניוס' וסאקאר ויכור כדרך סעכר' סממרטו ועכיר אופס מופר' : סמפיל' א' א' סכליס כמכס סנס כמכאר למצל' כו בענין סמממס סאלס קונס רוח ונממס סמממס כפי מה סממכוון כו לכן סמממס כקראת כר' סנאל' כיכר סמנוס ר' כממס רוח כראית' כווסר' פ' סמממס וסס נא' זכס יתיר יסכין לית נמממאל' וס יעמל כווסר כיו' סממכס לקווס עוכן למממס כממס ולכן יאמר מקפלים כלום

כלום סס כלי סרוסניוט סנאלס למס כסס מוסמס כו לכן יסנא כלסס כו כיוס כ' סרוס או סני כממות או זס וז' כדאימא' פ' סמממס אס אסרס יקס לו דף ג' זל מלי אס אסרס וכי כמממאל' אסרס זמין קכ' ס' לסמכא לכרוקייא' כסאי עלמאל' ולא סאי דאקלימס כסאו עלמ' רצונ' דמאר' או סכיו' לי' אכטמול' לכרוקי' כלל וכ' תא סוי כיומ' דמכס' כדמממקי' ומרל' יועל' ככי כמממאל' כפסו נמממין עמו אלכא דהיו ומממכך' כמממין למממקי' קדימין וכויוסין כיוס כל יועל' דמכס' סנס מוכאר כו סאלס כיוסוף כו רוח כיוס סממס וסייכו קיפול' כלי כמממכס' סרוס או סמממס' כמכס ולכן סראמון מקופל' ומנוס וסמכו סוא מממממס ככל גוף סאלס ככל מלקיון ולכן יאמר דוקא ללוקמ' בו כיוס דוקא ככרס' דוקא כמממס' סעמין לא כמכסו דמייך כרוס סעורס מממס ולכניס ואין לו לסמלוק' אופס' בו כיוס ואס סמר מאלו סמממס' אסור וס מ' סאו' דלסמלו מלא כמממ סראמון כו סנס סרוס סראמון קל ימיו סמול' מקופל' ומנוס כמ' כ' כמממס סממס רוח סממס על כמכס אויו כן אלא סורס על סרוס וסמס על מול כמכס כו אויו עמממל' סרוס סמכו כפי קיפול' סראמון על קול ולכן כמממס מופר לעמית כן ככל ענין :

הורנו לענין ראמון וכך סוא אוסר סמממער טלית' סדמס וסענין כו סנס כמכאר כסלכות עיניס מס ענין סטול' סמממממט' כו יס' וסרל' וסצנון יסוס כמכו עיניס כדקו יסדיו זס יכא' ראמון' כו סטול' סוא כיוני' לכלס סמממממט' כמס יכרדך עמס כמממכס' אופס' וסיינו טלית' סדמס לכי' סחיא מממממ' כסוד סידוס סלככס וסוי' סמור' כמכאר סמורס ונאוס כמממ און זס סמרות' א' על דרך כו אקס כמכות לקס ולכן ונאוס ועוד נמי סוא כמס סמכיו סמרו סראס' כו סילול' וסממממס סכל' אכל סוא סוי' זס סמממממט' על סממממ' וסמל' שליון יורד עליהס מלממלס לממס' ס' כטל' סרמון סוורד על סררו כיון יכמיו סמול' סמרוק מעכר טלית' וז' כממס אכיו יכס' מן סולות' ולכיוער ווא קול דויו זס ויסף דופס ועמכר אופס כמממס סממממרו עמממ קומו עכו ירוקליס וס מן סטל' עממממ' עכא'

מלמממל' מלכות' וס' וסמס כמולו טל כצט' כדאו' כווסר וכמיקוניס ווא סוא יורד על סררו כוון כו עס מוס ס' אס סכרכס עס סוא סקורל' דכרכאן עילאין' סמס מייס נמממכיס עד סעולס למט' אכנס כמכס סמממער טלית' מדמס זס סמור' מן סטל' סוורד עליהס מייב מפיכו כו סניעור יפסלס כמו כיוכוס וסכיכוס סוא לסעכיר עממס סטרא אסרל' כמממס סמממין אס דגלי' וסמאל' כמכס לפי כו כמול' נאמר דגליס יורדו' מות' אכל כמכס' נאמר אס מייב ממכ' דגלך ולכן נאמר סמממין אס דגלי' יככס' אטממס ולפי כו סכיכוס יפס' לס אכל כמכס ככר עלמס למממל' ולכן כמממ סכיכוס כמממין ולכן סמממער כמממ מייב וסוא סממממ' עליהס מלא ללממס בלא כיוער כו כן כמיו סמרוק מקפיד וסוינו לכות טלית' וז' עד סמממיס עמ'ס לאמרו ככמממ' סארך סס כככו טלית' וז' ונעצרו סמממס עממס ולכן נמי סממממט' יכלס סעל בני כגדוס כו כן למממל' כמממס סמממל' אסרל' ככגדוס מלס כאקאר כמכאר אכלי' כע' אסס כו יקיס כצור כמרוכ' סכלס סוא סאר כמרו סנאמר עמס ממצנו וכמרו ממצרו וסעור סיינו סלכות ענא' כמכות עור וסס כמממס סקל' ע' וסס ארכצס מלס או סמממס או כסרת כו מלס סיינו אסס וכוניס סממממל' עס קין ענא' סלא אס סמממ סמממס לכאן ולכאן כמממל' סוא סמממס רצס וכסרת סוא סממממס ענא' ואס כמממ' לכנס סוא סוד כמממס עממו אסריו כני סאלסוס סרו ארכצ' ואלו סס כסוד סויכולות' סככלי' סמממ סממממל' כמס מן סאררוס כמור כן יערו אורגיס כמו סממל' זס דוד סהיו מעליס לו אס סמממס' ואורג' אופס כרו' מלא יסא' כס וכלס ולכן סמממס כן ככ' מייב עמוס עכס כפטוס לאופס' סקליפות' וסא' ליפי' כמכס וסוא מיקפיד' עליהס אכל' סמממס דרך עממס כמממממס עם סכלס' סוא עמס כסורה לממס פטור סנאמר כמממס' עממס סמממ' וכן מקפלים כליס סס סממממ' על סכלס' סוורד' כממממ' כמממממס כמממ סממממ' אופס' וסילוס למממל' כממממ' ללוקמס כו כיוס כו סכלס' מלמממס כמס עכא'

ענאמר וככלה שצדק בליה ודוקא בלית לאנולות
וכחמיהם סגדון לא נתכבסו ולכניסו מהם ממו
עול' הכרית' ואין לו להחליף אותם כי שו סם לכבו
שה כליית' בחיובותם וחס ספר אחר מלאו סתכאוס
אבור וסמא סאומר לקפלו סלא כדרך קיפולו
סר' אקון כלאר כפלו כעולמות מותר ככל גוונא וכן
עיקר כי כולם עולים למעלה כמנת כמיונו כי אין
שבת וו כמנת אחרת לצולס וסך כל זס ופדרך סכו
מותרתו לפרס הדיוס כך סו סמנער טלית
סדעה כי סלא לך לדעת כו' סת' משצטפ כעלית
עוונתת לו אימא עילאס ככל יום סס סקס'ס ואין
סענין כי סס סוירוס ומעלמ'ס אלא כי סס סקס'ס
עסס לא סכעיא עסס מתקס'ס כצנן סכעמנת
כמו סאר סכוכ סקס'ס לכקרו' ולכן ראשו סוכוס
סדק'ס לכקרוס רכ'ס רח'ל סעמקס'ס ככל יום וס
סכגדוס סיינו ומסל' סקס'ס רכס וורס סקס'ס וכו'
וכסס סקס'ס סקס'ס סיינו סקס'ס סכ' סתקס'ס כך סתקס'ס כגד'ס
ככל יום כי סיינו סלירוקון ולמחר מיון אחר וכתכאר
אל' כו' זס וסס לסס מן סכוכס סתכוכו' כפסלס
וכסרו' ככל יום לא ראיה כראו וס וכו' סיינו למצ'ס
והכי סתכאר כווסר' ס' פססס דף רל' טו' כל אקס'
יעסס סאלס'ס סו' וסס לסולס כל אקס' עקס'
כעס'ס וס' אלא סקרא אסר' סתכוכ' סוכ' עין לא
ראת'ס וכו' יעסס למסכס לו עמית סכע'ס לוס אכל
אקס' עילאס סו' כגוד וספיק ואל' ליק' בו' סוכ' לכל
סוכר וקרו' עולס סכ' וסס' ספיק סד' אילכ'ס
עולאס וקרו' סו' סו' וססו' עולס סכ' כגוד
וכפיק אקס' לוס סעסר לוס כ' ע'ס' עילאין וכו'
ססס מכואר סדכרו סמאל' כו' לסולס ז' סת' על יסר'ס
למקס לו אורות ככל יום סתקוס'ס וכו' כל דף ר' ט'
כפירוק אסר' וסר'ס סיינו וכל עטרונות לכוסין
דוקר ולכן יאמר סוכנער טלית סדקס' ססורה לסו
מסו' כענאס סטלית סד' אכ' סו' סו' סד' א' סד' א' וכו'
מכאנר כס ססורה אנו וכלוס כלאימ'ס כווסר' פרס'
כלק' מן סטל' עעל'ס אסו' סו' יסו' כ' אסור' עעל'ס
על כני' סייכ' סקס'ס וס' לס כעו' כוכוס סו' סו'
אסור' ככס' סו' סו' סתקס'ס עעל'ס סלא ללככס כל'
כיצור לפו' כו' סוכסור סו' סו' סך עקס'ס וסס לסתקס'ס

כלאויא כלארא רכס דף קכ"ס וכל וסס ז' סל
לאנער סר'ס'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
לעלמ'ס ראשו כמכוס סר'ס'ס סלא סל מלא'ס לא
כסוכ אלא נמלא וכמכוס כו' סל אורות סל ד' אורות
כסור'ס דמורס'ס דסר'ס'ס וסססו' סל' סתקס'ס מיון
קדסי' ע'ס'ס וסו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
ראשו וסס'ס ססו' סל' לסלא דסמין קדסי'ס
כו' ססס עכואר סדכרו סמאל' כו' טל'ס סו' סו' סו' סו'
ססס למדוס ע'ס'ס וסס'ס וסס'ס ולכן סתקס'ס א'ס
על'ס'ס סלא ללכוס אסו' סטלית כלי' כוסר' סטל'
עעל'ס אף לא ככס'ס : סלוק'ס וכל'ס עעל'ס כני' כגוד'
כו' ססס ככאר פר' כלק כעמאר סכ' דף רל' טו' ז'
וסר'ס'ס ע'ס'ס ועל סטרונות'ס לכוסין דוקר כדון
קלא אקס'ס ככול'סו עלמ'ס וס'ס ורא'ס'ס וכו' סו' סו'
סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
סטרונות'ס דוקר וכו' וס'ס כעל'ס כול'ס ומקד'ס סולק'
עניס לס'ס עמין וכו' ססס מכואר סדכרו סמאל'ס
כי סתמס'ס וסעס'ס על לכוס'ס סס לסטרא אחר'ס סס
ויס'ס'ס ועסס כסכוס סתמית'ס לסטרא אחר'ס סס
סיכולות סתכאר'ס כ'סו'ס סוכ'ס כו' כך סו' סו' סו'
סס'ס וכן סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
זסס סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
עכס כעס'ס וכן לא יעסס כך אסרו' סל' יס'ס סמאל'
דוסס וסמין סתכר'ס אכל אס ססור'ס דך עסס ססור'
וכן מקס'ס'ס כלי'ס ככס'ס ססס'ס סתככל כלו'ס סתמס'
סלכוס כגד'ס אחר'ס ולכן כרך סלמ'ס סתכ'ס
ראס'ס סיינו לכ'ס'ס סכס'ס סל סלכוס'ס כו' כיו' סו' סו'
לית'ס למעלה כו' סכל'ס סל סדק'ס עעל'ס למעל'ס סל
אין סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
אנולות וכס'ס'ס ע'ס'ס לא כככוסו וס'ס כני' לית'
כו' סכל'ס סל סגול'ס'ס עעל'ס למעל'ס סס מכוכוס'ס
ואוכס סקס'ס ולכניס'ס סס'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו'
נעמ'ס וכאן סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
אס ססר אחר מאלו סתכ'ס'ס אסור' וס'ס מיו סמאל'
לקס'ס'ס סלא כדרך סקס'ס'ס ר'ס'ס מותר ככל ענון
וכ'ס'ס דכרו' לסת'ס :

ד מכבש הוא בלי שכבושין בו בגדים אחר

האים לנאס ונאל ולסס פסוס כ'ס'ס סו' סו' סו' סו'
מ'ס עסס ססוס עקכלו סק'ס'ס עסס'ס סו' סו' סו' סו'
כסך ומסני מסיני עדת סדון סר'ס'ס סו' סו' סו' סו'
על מדת סדון וססר'ס'ס דוסס לסס'ס'ס לסו' כ'ס'ס סמאל'
עענו עדת סדון וכמאל' סקס'ס לקס'ס'ס עליו : סלוק'
לאמר ככוס'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
דרכן לס'ס'ס כו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
סכמאל' כו' על ידו סככוס'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו'
עסני ססור'ס סמאל'ס'ס עס'ס ולכן מעס'ס'ס אסו'ס
כידוס לרככו סיינו מעס'ס ססדק'ס עמ'ס'ס אסו' סו' סו'
סקס'ס ססו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
דף ר' טו' ז' כוענאל דכר כ'ס'ס סו' סו' סו' סו' סו'
ססו' ע'ס'ס כגונאל ד'ס'ס אס'ס'ס גרמ'ס סכו'
אס'ס'ס לוס כס'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
כיו' כס'ס'ס וכד כעמאל' סקלא ססו' סו' סו' סו'
כעל'ס סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
דוכור די כעמ'ס אכטרוכ'ס לאס'ס'ס'ס ס'ס'ס ולאס'ס'ס
וכו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
דקול'ס כעל'ס לס'ס א'ס'ס'ס'ס וכל'ס'ס לס'ס סו' סו'
לכוס'ס וס'ס'ס'ס כיו' וס'ס'ס לקר'ס'ס'ס ע'ס'ס דוכוס'ס
כס'ס'ס לקיימ'ס סדור'ס כל יומין קמי' עס'ס'ס יומין וכו'
ס'ס'ס מכואר סדכרו סמאל' כו' אס'ס'ס סג'ס'ס סו'
סלוק'ס דרכן סעס'ס'ס על ידו מעס'ס'ס סוכ'ס אף ע'ס'
כו' נעס'ס על ידו מעס'ס'ס סוכ'ס א'ס'ס'ס כו' ס'ס'ס
עד מיטכול ככסר דיכור נלו' מיו ס'ס'ס כו' סעס'ס
סדק'ס'ס טובע כסוך סכסר כלאימ'ס'ס עס'ס וכל'ס'ס סוכ'ס
דטכע'ס ססו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו' סו'
עד דכל וס'ס'ס ככס'ס'ס כל אס'ס'ס'ס סו' סו' סו' סו'
כדון קיימי' כלו'ס ומס'ס'ס'ס וס'ס'ס'ס ס'ס'ס'ס וסו' סו'
כגונ'ס דמלא'ס'ס עילאי' ד'ס'ס'ס'ס סול'ס'ס'ס וס'ס'ס'ס
וקיימ'ס ומס'ס'ס'ס כמלקדעין וס'ס'ס'ס ס'ס'ס'ס וס'ס'ס'
לון סכו' סוכ'ס'ס כעמ'ס'ס'ס עכ'ס'ס ססס'ס מכואר סדכרו
סמאל' כו' יס'ס כעמ'ס'ס עסס'ס סוככוס'ס ככסר דיכור
ואין עעל'ס'ס עסס'ס וס'ס'ס'ס סס'ס'ס'ס ע'ס'ס'ס ככס'
מעס'ס ססדק'ס כלאי' כווסר' ס'ס'ס'ס דף ר' טו' ז'
אמר סמאל' דכעמ'ס'ס ככס'ס סמאל' ע'ס'ס'ס ככס'
דונין אס'ס'ס'ס'ס על לא סייפול'ס'ס לאס'ס'ס'ס כל'ס'ס'ס
כעמ'ס'ס'ס א'ס'ס'ס'ס לון לעס'ס'ס כסך כסר דיכור כגוד וס'ס'ס'
ולאס'ס'ס'ס

ולאסמאך פתן ופתן איסור דיקום מתתן ויבכר
כלא דקולו כדא איויבלם כהר ס' וכו' ופתן לאסמאך
בנדקס דהאוי עלמא ופתן תמונא בנדקס כדון ועבד
בסודא אחר כלא דקולו וכו' סנה למדנו 'מתאמר
זה כי סמוציל להגזל מנהר דונור עלא וטבע סוד
מעמס הדקס ולכן אמר כי באמר סלוק זה מתקם
משפסין אופו בודים סוד הדק' סנקרת כיד לאף
על גב כי סלוק זה סוד סלוקא דרבנן עלם ככל
פרטיו סרו פעמים אינו מוציל ונקאר סעלאך
נסת' כונן כידו וסנקמס טובעת בנהר כי לכן את'
סזל כס' וכן כגונו ועבר מעל למתו רהלות גווס
פוכרס פליגה גווס אינס פוכרת ולכן מותר
לצמותו כקבת פאינו מתכוין לא לרכבו אבל מותר
אסור לפי כי סאודר אינו לבוס גמור פשוט כולל
כל הענין אמנס סאודר מרס על פלימות מנסו
אמת ווס פמוט סוד כי אינו מניל מנסר דיכור ולכן
אסור לרכבו כיד עפניו מתתכוין לצמחו וסוי כעלאך
שיטע על רגלו סקדומא לוס סוד פתעא כעיון
שקבי ולכן כעלאכנו רגליו מתקנס ככותל אבל לא
כקרקע לפי כי הכותל סוד דומא למעס ווס
פוקיחו פניו אל סקידו וסאל סקעלל מקורות לבו
וכן אמרו אל סמתפלל לא וסיה דכר מפסוק כינו
לכין סכותל ולכן מתקמו ככותל ר' על ידו כי ורס'
כעפלה ס' סמתפלל אמרו ישרא לסק' כס לכל כפת
קרבן ולנו לא אחר כתיא וסמא וגו' אמר להס עסקו
בתורס אמרו אין אנו יודעס אמר להס סמתפללו
לפניו ועס כאמר כמה כגונו על ודו עפלה ולכן כמי
יקמס אומס עון עקבי כעפלה פניו ככותל אבל לא
כקרקע דסינו כור קרקע כי וס אין לו סקנס
כעפלה כקרו ענינו אין כור ישר סמא דילמא אתי
לאמנוי גומות כלומר כי יסמכ פנס סכידורו ג' דולו'
פאלס פוקס סמכפר כעפלה כי סעכיות כקראס
גומות כמס' סופר גנו כו פול וסמא פקוס גומו'
פנעס על ככרי סעכירות כקפואס אמת עס עון
שקבי וגורס רעס כארץ ענא כס ארץ פרו למלס
מרעס וסענו כס ולא די כעקלקלס פנס אס' כעיון
אוס כמאמר ארורס סאלעס כעכורך וככר פליג
פנעס כעיון קין ענאמ' ארור אמת ען סאלעס וכו'

ונוסף כמי עשם על ודי עיון ספרטו זה סקנס
רגלו כארץ כקרקע ועס מי סאיורס אף ככותל פני
לא יספוק לכשר עיון סכררגלו ענין סתפלה:
ואמנס כמור לסכין מ' ע' סדן זה סמככס על
כעל סכיות כי סכס כעכאר כווסר פרט'
שכר וככמה מקומות כי כעל סכיות סוד סוד ס'
וקראל ולכן מעכס זה עסס עני לפיס ופוס כפוד
סורעות כדאימא כווסר פ' ויקהל דף ר' ד' ואל ארון
דא איסור רוא לאעלא קוסרס עכככס ואתגנו כוס
ואינון מ' למוין וכו' סנס למד מוס סמאמ' כי פס
קצוות על פורס עכככס סס עס לוסות סדפס על
סארון וכן וזיס מ' לפיס אלו סוד ס' וסורעות
כעכוכס כככפס סכלס וסכגדיס על סכלס כענא'
עמאלו סתפ לראפי וסענו סתככני מעידון וס
סמככס ליטול מענו כגדיס לכורך סקכס ומל אומן
אסור דסינו עמאל ואסיס אלו אומן א' ון פרגו
אומן פונכס וכו' דכר אחר אעיון אומן כי סענון
עדכר כסוד סקמס וכניס כעכס כאלמס' ס' כממס
יכר ארץ כונן עמיס כככוכס וסמורס אחרס אינו
סוימי כלי אעמנות על סקלס ענאמר כראמית כי
ראמית ס קכני ראמית דרכו ולכן על ארון זה אסור
לסמירס לפי סקוא סמור כמקס וסמרתו דועס
לסמירס ואין לס' ס' אעס ללכוס כעכס אבל סמרו'
עוליס למעלה אל אומן זה עסס לנמיס כגדיס
עליוניס: הלוק לאקר ככוכס מתקסס סנס סמרוס
עליוניס ועס להס דומא לפלוק וכגדיס ודאי סמרו
כאלמ ויעסס' לאיס ולאעסו כככות סמרו עור וילכיס'
ולכן יאמר כי דרך סלוק סעככסין אופו כאלמר
כעכאר באומס ארכב' סקוסר להס סכוכוס כעועד
סוד ממדינת סיס כו' נהכינוס נלכד מעור סמכר
סחיו מתססין כגדיסס כעל סונר פליסס כד' לא
סכגדיס סתככסיס על ידו עעל אונס כדרך כעכוכס
סמכר לא סיס יורד כעכס לכן כעו כמס סרסמ'
וסככיס כעכס ולכן סלוק לאמר ככיס מתקסס
עאותו על לפי כי כעמא כו כככות דין דקבי איתא
כאלמ רכס אורות קרי כפרי גונון וכן כאלמ
וועל דף ר' כ' וסינוי גיון ורסמס כעס וסענו כעיון
שכדולס ולכן עקסס סלוק וערככין אומו כיויס
סעליוניס

למס קליפס וולגמרו למס עלם מקוס כמסר
דעסמכותא ענאמר ונונס לו סכוכ:
ו שיט שעל כגרו משפשוו כמפנים דלא
מכחא סילחא לאחוזוי כמלבן אבל לא
כחוץ דרכו למלבן ומגורו בצמרון ויש
מפרשים רהני מילי לח אבל יכש אסור דהוי
טוהן: פ' אין מגרין פנעל כין חרש כין ישן
ספני שקולף חעור וחו' פמחק: ע' מותר
ליהן מים על גבי פנעל לשכשכו אבל לבכסו
דחיינו שמשפשא צרו וזה על צרו זה אסור
אבר' כג' שיש עליו רכלוך אסור אפילו
לשכשכו דהוי כיוסו אלא פקנחו בסמרטוט
בקל ולא בדוזק פן יסחוט:
עור וסגיד לסוסר סאלס מסיס עלם ככל
ספרטס עלולא מעפאי כנוסו כאיכרוס
עלו כי כריך מסי' עלמיס כיו' עיסר' עליס סקדומס
כעס' ס' ומככני כמכס ככוכו על מקדס אינו אומר
אלא כעכוסל כל אחר ולכן סתמייב כי כל אופ
אמר כומוס לא יקרב אליו סקדומס מאלמר ססוא
עמוסר איכרי' מ' ע' הענו' ארך סמ' ככוכו סקדומס
ולא זו ככלל אלא כי גס כריך לסוות כוסר כעכוכן
כעס דאלו סמרעס מועיל למלימות סאיכרוס
וסגוף אל סמעס מועיל לגמית לו כגדי' ממוני'
עוניס ככל' ואעמס אחר מקכס סלוקס דרככין כריך
לסוסר עלא יעמס כס פנס ככל' כעכוכן עמאל' ס'
ככראס רככ על כגדי' סייב מיתס כעמא' כעל' א'
אסכו מוס ואמרו לס רכר ולא פליגו רככ כעלוק
רכר כעלכוס ולכין יאמ' טייט עעל כגדו כעל' כקאר'
כמוג' או זה סעדר כאותו כגד' מקנס ללכוס כג' ע'
עמפסו מעככוס כעכוכן ספרטס כי אין מעיר כס
פוס ככרא ענאמר אנו' ס' סוקר לכ' כיו עלא יסיס
מעסמר מעכוכן פוספת כמת סחוא מעככוס כמי וס
כגדו' עלא מוכסא עלפא למתו כעלכין כעכוכן
סמכוס סעלככס סעכוכס לפי כי כאלמר סאלמ
עומס סמכוס כוכרוס סעכוכן לפין כל ולכן כאלמר
כעכס ככל' לפי עמכעס עלקייס פונג כמת אבל
לס א 35 1 כעכוכן

שבו עיור רגלך כאשר תלך אל בית סלמים מלא
יהיה עליהם טוט או אכך גמלו ולא יצנין עון
עפני כי מתאמה בהם קליות משם סכסילי סטרא
אמרא זכא כי אסא נותן כזה לסזכה גדול כמעט
ואוהרס וז לאוסת פאוסס יודעיס לעשות רע אמנם
זס יהיה לענין טומאת סרגלים אבל לענין סלוב
ענוס למרהט כאמור ולכן אמר מוטר ליתן מיס
סיונו על פורה מנא סני כל נמא לכולמים כערנס
סיכן עניס ככס וכה על גב מעל זס סיא סאס
לעפשו מן הטוט סיא סטרא אמרא כאמור לדמות
אוסת ממנ מעט קט אבל לכמו דסינו מעפספ
כדו אסד על זס על גדו על זה אסו עסרו מעכור
מסס סליכלוך לגמרו כאמור אבל כגד על סכלס
פיע עליו טיט ליליך מסטרא אמרא אף על גב כי
כמעט מעלה רגלים לפעלה כאמור וסירקס
מסטרא אמרא כאמר מתבאר מן סווסר אבל כגד
זה סוג עליו לכלוך אסור אפי לעפשו דקוי כיכוס
סוסו כיכוסו ונאן ראוי לדמות ולעקר סקליות מן
סקקוס לגמרו מלא סונק לפי כי לעולם סס יוכני
זס מעניס סוא לסס כדאוסת פ' בלק כס כמעט
סכרמוס סיונו סביל דקין כי דרך מס וורד לסס
ספמי' לספסרס ולכן קלמד מוס כי אסור לככסו
אבל מקמו כסרמוט בדין סרואס קרו וסכן זס
יעס נקל כי ככך ימאר מענו עאוסת לסוות יונק
פעס ולא כדומק מן יוסוט וועקור סטרא אמרא
לגמרי ולא יסכן לסוות זה עד לעפיד ענפמר כלע
סעות לכנס :

• ארוהץ ידיו טוב לנגבם בבח וז
בוז ולהסיר מהם חמים נפי יבלתו
קורם שיקנחם במפרי: יא מי
שנחלבלברו ירו גטיט מקנהה כונכ רהוס
דבונב הפרה ובכפח הקשה העשויה לאחו
בה קוצים אבל לא בכפה שבקנחים בה ידים
שרא יעשה בדרך שחוא ועודה בחול ויבא
לככס חמפה: יז אסור לנגב כוס שהיה בו
מים או יין כמפח משום דאהו לידי חמיטה:
יח אין מחתבלין בשבח במראת של הוגברו

שהיא הריבה באיזול רחישין שמא יצור
בה נימין המדולדולין ואפילו אם היא קבועה
בבנה אבל מותר להסחבל במראח שאין
בה השש זה אפילו אינה קבועה :

דבר טוב הוא אף על גב כי המים מעל גבי סידים
סנפארו מעט סס ונאן כסס כדו ערויט כגד
דאוי להסר סאסס ככל סאוסר נמס גס לענין
סדוגמ' לזוסוס כמעט מן סססא נקל ראוי להסר
כדו מלא יסוס מוס ענין עקב דכר נמאל בו לסוות
עונע פוספס כמס ולכן יאמר סרוץ ידיו דסינו
סצוסס ססרס כדיו מן סעכורות סכונעס לזוס
כדאוסת כווסר פ' עקב עמו סארץ מס מוסיל לון
ססרס וטכילס ופרץ כוסס מן גול וסמר גזוליס
לסקבס סכרכות מנא' גזול אכיו וסמו וסומר אין
פעס ולכן סרוץ ידיו זכא ליטסר מגזול וסרוס
נמאל כסס סוא יר ליד לא ונקס רע ונאמר יודוס
דמוס מלאו ולכן לאמר סרוץ אופ' פכל עון וסמס
טוב לנגבס לסננל מס'ס ככה יאכלו כנו יסראל
אם למסס מנא כגווס וסמרו סל למסס לס מוס
כי לענין סרמו זסוס כאמר המוס על סקענס
מעטוס לפי כי סקענס נמקלס למיס מנא' עכיו
כמוס לכך ככס עני ונלכן טוב לסוות סמוס רכוס
דסינו סמסוס סעמנס מלימס ככל סרוך לס
כמ' ס רכסד' אכא אססית ידו מלא עכיו מ' ויסכו
מלא עכיו טיכנת' וכאמר סס ענומניוס מרכיבוס
דסינו כי אינו עקיס רכוביס סיוס לקנוי עיסוס
לסורס אמר ספעלס או הלמס ססוא אוכל עדין
טמא למיס לפי סאין כסס עיבור וכן נמו אמר
כלותו לסוהר ככל אלס טוב לנגבס ככס בעס' ס כל
אמר פמנא יוד לעפית כמך עסס כמו עמכאר
זוסר כי כס סיונו על סקמס סקקוסס ככוס
ונגב אוסס מכל טומאס וז כו דסני אמרו סלול
לוד לא ונקס רע מי מיען מעוט לונס כדו אסס
זספס נקס כומו אסס לא ינקס מן סעון עדין רע
סוא ולכן טוב לנגבס ככס נקס' וז כו ונאן ערוך
לנגבס כמעט כי ככר נטסרו מעמלס וכן מי
ענעלכך ידו כעיס סוא סעון עוט' סיון סלכן
נעלכך

פסלכך ידו סנעמית כי אוקאלס מניס לו מוס דכר
כדרך מקרס דק כסנמס געורס ענאמר וסס מלכו
עמי כקרו וסלכפי אף אנו עמכס כמעט קרוי ולכן
עקנסס כונכ סנסס כדו לעצור לנו עעבר על מס'
אל ססיו כמס כפסר עסס אוקכוס סונות או כונכ
ספסרס לסעור אופו עעבר על מס' כפסרס סוררס
סיו יסראל על עפסר עול סמורס וכעפס סקסס
עעפוס לאמו כס קוניס אבל לא כמעט עמקניוס
כס סידוס עסוי רכס ונאן מעכוריס כס קוניס
סענוע אלס מנא מונג על יודיס עסקניות מלא
יע' כדרך ססוא עוסס כמול לרוך אפרו סמותרות
זאמי לככס סמפס סוא מנמל כקלס רכס לפועל
פראס כרס מלא כל טוב סקכונן לסכנס ולא מנא
דק כקב קטן סעצ' סלמס ימוס ער סקכוס וככנס
זאכל עד ענעמלא כרמו כל לנאס כדרך סקכ' ולא
זכול כי קטון סוא סונוך להסצנות ג' ימוס אמרוס
עד ססכמוס וסא כך מס יסרון לאל' לפוע' מנא כן
ולך וסדוגמ' לארס סרוך אפרו סמותרות למלאס
דקכטנו מס סנאס יסוס לו מוס כנאמו מן סעס'
סונמס לכרס כעמקל' לאמר ג' ימוס כרמו נכקעס
ונכקעס על עניו וסומר לו טול לך מס דוסכס כי
זכו' ולכן זס ענעלכך כטיט סואמאל כי סוף
כעס טוט סיון אמר עמסכונככל סצרו סאמורות
זוכ סוסס וספסרס וסעפס סקסס סוא סמלכות
כאמר סוא קסס כלומר אינו דק מופע כי סלובכ
בגדוס נאוס מענוד על סססא עמקל' ראית אית
סכס כעיונו מלמל כעפרו עמנאס כגדו קנסס
לכסל ממנו אומר יז סרע סדון דיו סוא' וככר
כפכא' מלא' זס ולכן עקנס ידיו מן סעון כעס' קנסס
כי זז עסווס לסעכור קוניס על סענוע לפי כי אין
מעגאס כעלכות זס אבל לא מעפס רכס עמקניס
כס סידוס מלא יעפס כדרך ססוא עוסס כמול אעג'
כי ככס ענוס לסרבו ככסעור' כרוך עסוס כונמו
לעמוס מלא יסיס כדרך סענוס כמול למלא כטנו
זינא לככס סעפס סוא סענוע מלאמר סמית סיכוט
סקכר כדו לטסר אופו: אסור לנגב כוס עסוס
כוס מוס או יין דאף צ' ג' סאסס עווסר למנוע ענמו
סלרוך אפרו סמותרות על אכילס ועקיס לא כך

סא לענין סכת כאמור כי ארבע מנוס קא עכרי
ולכן כל סרמו כי אסור לנגב כוס עסיה כו מוס
ר' כיונו על יין כעמקל' וכרך אס למך וסא מויוך
זס יין כי מי סאין כעך ככיונו יין ככיונו כמוס אין
כו כרכס או יין מעט אין לנגב אוקס למנוע ענמו
מזס אסו' לאפי ליד סויע' להענע לגמרו מנאכל
ומעפס כעכס וסמור לעפוס כן כאמור לעיל:
אין מסכלין כעכס כמראס על מעכס דכר זס
ראוי למנוע סאסס ענמו ענמו אפילו כמול
לפי כי סמראס סוא כלו ססוא מוכן לסורענוס
כדאופ' כווסר ערעס פקודק רכב וזל לגו דסאי
סוכלא קיימא מד ממנא אמרא וסעפ' ליה לכר כס
לכסר דאוסו עמקן גרמיה ומלמל עפרוס נטול
סד מראס דאוסו סוול' אסככלא כוס מו ליה בידוס
זאסככל כוס זממו דיוקנו' כסו איו סווי וכסאי אסער
לססוא רוס' מר' כו' סכס מכול סדכרו סמאמר
כי סחלט מופלס סאסס כעעפס מוכן לסטא סוא
סמראס עמסככל כס וסוא מעורר לסטרא אמר'
זאעב' כעכס ינעא איסור כוסככו כי אין מסככלין
כמראס על מעכס ססוא מריפס כאומול כעכס
דסיימין עמא יסיר כס נומין סדולדלון וספילו
סוא קבועס ככותל וככר כמא' מן סמאמר כי ככל
גוונא אסור:

ברח ענות כדכוס אלו לנד עילאס ומלל וכך
סוא אופ' סרוץ ידיו סוא סענין עכסכאר
כנטיל' ידים כי למעלס סידוס סס עמקניות נמו
לסיות כומוס סויעוס עכס סוא לכו ענין עעמק
ספסילין ככל עעס וכן כנוני' ולכן כאמר סוקן
סעפס כטולת ידים לסולין ינאס כס קנל וסמרוס כני
אס סכס לכך יעמל לכו גס אנו' וסכס סרקינס
סוא מלאוס סמס עליונוטכלכו לסעכו ידו כככר
ערע לפי כי ידיו רכ לו וסס עקיס מלאכס עמס
כנאמר עמאלו ססס לראו וסיוני ססכככ' ינאס'
כווסר ערעס עכסס וכסילכו כלו אומר ככוד ד' ר' ז'
וזל מאן סוכלוד' סוכלא עילאס ענימאס עמך
מקדסין למאן דאסמו' לאסקדס' סיד מקדסין לוס
כססוא סוכלא כקדמית' אסעפסו סרעון וכו' כדון
עאל' כסנא רכס כססוא עססא' נאזרו כסיימנוס
נסיקנו

ותקוניו ואפשר בעמדה קדומה ולכנס חומתא
ואיפולא ומילא וכו' ופתח פתחא אפרא דכסטר
בפון כדון גאל לוי מעשרא דיעקב דאפרת לקבל
וכבר דעבר עמין עמיו וכו' מיד כהנא רבא אמר
לה וסכין לה וכו' ויתבא בון פתון מטרין אלון כדון
הסוא עמודא דקיימא באמצעותא אפתח בהרס
ברמינו דמקוין מתדבקרא דא בלא פירולא כדון
ועק ועקב לרסל וגו' סנה מכואר מדברו שעאמר
כי כהן ולו הם הגורמים היותו ועק ועקב לרסל
דס מוד הירו כדכונע מן הוואר וכלן סר רומים
בסו' מקורא עילא כסר סיווא מעין ואלמכ' אוקס
המים קדומים הם ככלבים בהם ככ' טיבו הנרמו
בהם כדאיתא בוואר פרשת עקב דף רע"ב עס
גאמר מלפני ורגם הכת מלפני על כ"א אותיות כענא
שהם מתגבדים ודים אלו ככת וס וו עס וו ואבר כך
מתקנים חופס כמוד ככפת וברא: מו מתלכלכה
ידו כטיט וכו' סנה תקנות אלו גם עס גמייס
ואין סוכרת לטיות כך למעלה אמנם כדו מלא
לסווא דין סלק ראוי לפי רמו בהם כי לא דבר
דיק הוא ולכן יוסי טוט זה כמוד שקדומה והיינו
מוד עס מטיט כאלא קמול כולל וכו' ונקמה עקדומה
מקן וכלס כדאיתא באדרא רבה מה ענין מלך
העמינו ואשתמוסו נק' אדר נקס אשתו מטיטבא
היינו מקן וכלס נקס נרמו ענין טוט זה וכאשר
בתלכלכס וד על סמך כטיט קדום זה כדאיתא
בווס' ב' בלק דף קפ"ו ואלו סכרית התיכון באמצעות
רב ושילאס על בלא כוס קיימן אר אחריון וכו'
וכרית קדום אשתר כעמא אכעג' דילא ועלס סמיוא
הוא וע' כל ברכין דכסנא באכעג' פלון כריתו
יודא דעמא ע' דהוא אוכל לא אית כסוליס דונא
למסו ככין כל מברכין כסו לק' כס בגין דכסו
וכדונמא דילסון מתכרך עמא קדומא עכ"ל והנס
מכואר מה מושיל סוד סעליו' ועסו סעולס מלס
ולכן מתסויב לקים אותס ואמנם אמל כאמר
סכלס מתלכלך יודו אס מקנס אותס כמפס סמפס
מתפסעת ואין יודס כקיום וכאמר מקנס אותס
בעשרס ודס מתקנו ועשרס מתכנס ולכן מקנס
בוכס ססוס כדאיתא בוואר איסי ססויל דלס לית

במקום

ולכן מוכרח כיוולך ס' כמאריך חסד ולכן אמר לכנס
בום זה מהיס בו מ'ס אוי' כעפס מלס כאמר
עמוס דאין לריו סמיוס ולא ימאר עמנו מאומה
וכן לא יעס מפני תיקון ס' צולס: אין מסכלין
במכת כמראס אותס בוואר פרשת פנחס דף קפ"ס
ול לא חויעלמא תמאס קי מל לקבלס מדור וסוא
אקרו אכן טכא ועלמא עילאס לא יסיב ליה אלס
כגונא דאיוסי קיימ' אי איהו קיימ' ככסיו דאנפין
מתמא ס' כיוכרין לה מלעולא ולי איסי קיימא
בעיניו וסבין לוס בקליוס וכו' סנה כתבאר
מדבריו המאמר כי סנה סאחרונה הנקראת אכן
טכא היא דוגמא אכן מתקבלת כל סגונון ווס
גורס לה לקבל כל סגונוס סעליונים ועס גם מל
סאחרונה וכלן נקראת אספולריא לית
לה מגרמס כלום מלכן נאמר כמראס אליו אטודע
והנס מראס וו ככלל כס גורס סעליונים הלא זה
עמאל נרמו מל ועקב חקוק' ככמא סככוד וכמדה
ו עכוס לראוס ולסמכל כס פניס ככניס מלכן
כאמר פניס כפניס דכר' ע' עכס ועמסס ראו כל
סככיואי כעמאל כל סככיואי ראו מתוך אספולריא
דלא ככרא אמנם מה ענאמר לסמכל כמראס
סיונו מפניו ימ מראס מסמרא אפרא כדאיתא
בוואר פרשת פקודי דף רמ"ז וכל סוכלא קדמאס
פירושא ג' סמיונותא וסאי איסו פירושא לרוא
דמסיונותא וכדרגין דקויו דמסיונותא לככיואי
קסוס וכו' וכגון דסאי איסו פירושא דמסיונותא
ככיס תסולת דכר' ס' כסומע וגו' וכגון דסומע סמא
מגו פירושא דא סופא דכל דרגין אנטרוך כגון
דומראל אדמו מקמן לספרא וכו' ועל דא ככיס
קס לך אסת ונונים וכו' ככיאס דקסוס אנטרוך לרא
לא כגין דכר נס אמיר לאעלא כאינון סוכלין כגון
דלא יממך אכערייא בגונא דעבד כס ויעת מן
סיון וככר ויתגל וסומע דמל לסמכלא כאינון
סוכלין לסמכאכו כסויראל ע' דאמר לוס קס לך
אסת ונונים ג' סנה מכואר מדבריו סמאמר כי
מטרא אפרא נמי סוא מראס אכל סוא כסיכלוס
כטומאס ועוד עמורס פרשת ויבא דף קמ"ד וכל
ועקב עאל כסאי רישא דמסיונותא כיון דאסתכס

במסיונותא דא אנטרוך לסמכא כססוא אפר
דאסתכסיו אכספא דליוס דעשו כקלס וכפון כקלס
אדס גאל ולא אסתמר ואסתמא אכמראס וטמא
בהס א אסת וכו' כס קדומא כעש ולא אסתמר
ואסתמא אכמראס וטמא דכסו ויעת מן סיון ויעבר
ויתגל כתוך אהלס אכרסס עאל וכפס דכסו ועל
אכרס ממנרוס וכתיב וירע אכרס מזרומה ימק
על וכפס דכסו וילך ועקב א כיומלך מלך פלמטיס
גררס וכפס ויעל עמס ויעקב וכו' סנה מכואר
כי מטרא אפרא דוגמא מל מטרא דקדומס ככל
ספרטיס ולכן ימאר אין מסמכלין במכת כמראס
מלוטסת סיונו סקליפס אסת ונונים לפי כי קדום
סיוס ללסיונו סהוא סריפס אסת ונונים לפי כי קדום
כעס מויו סריפוס לסכמול ככיוארס ככא' כיווסר
ס' ונא דף קמ"ז וכל רומא דנוקסא ככמס אורמין
ועכילין אסתמא קסיוט גרמ' כוונס קיימא לספרא
כיו כמא כמראס מתקנין סומקין כווראל אכספא
סוקמין וסיורון וכו' למכא מדולא כמראס כעיעק
מלסא כעמא ספוןס ואן סומקין כווראל מתקין
ככל מתקין דעלמא וכו' סנה מכואר עככיו
סמאמר סיוס אסת דעס וו מראס עמסס כעמס
עיו קיסוטיין כדו לסטעוס כיו אדס ועל סכל
מדולא כלומכוס ולכן אין מסמכלין במכת כמראס
מל מתכס ססיוגמא לאסת ונונים כמסמא סהוא
סריפס כאוכל ככאע' כמלק ספסיס סדוסנו דמיימין
יסיר כס כיומן סמוולדלן כיו רעס אפרס לפקור
כיורות מן סקדום מל סוקן ואפילו אס הוא קבועס
ככוסל לפי סיונקס מסמרא דקדומס כנס זה עומד
אמר כתלנו וכדאיתא כווסר עמס סוס סמו מטרא
אפרא כעאן דעמו כסוורו רקין עכסר כותל אכל
עוטר לסמכל כמראס על דרך ארביס כככסו
לעדרס כל אדס כגין ככיס סככסו כדאיתא בוואר
פרשת בראמית ולכן סוא אומר מוטר לסמכל
כמראס סקדומס כמאמר כס כמראס אליו אטודע
ומראס ככוד ס' וגו' לפיו ככיו ימראל מראס ככוד
פאין כס סמק וס לעקור כיומן לפי כי עס סוא כל
סאמדות אפי' אינס קבועס לפי מדרס וו מתפסע
ככל קעלמו וסוורס לעלולס לעמלס ואינוס קבועס
כמקום

במקום

במקום אחר ועוד ורנן דאף על גב כי האדם יוכס
ווסתכל כמראה זו אינס קבועה עמו לאיפטר
מיטתא כדכר דק וכזה ממלק' ממנו בעמם פאינס
קבוע' וננסף עוד דאף על גב כי פוער כדקדק אינס
קבועה עמו לכמרי חיוני עמ' כווסר פרמק פננס
דף רן ואל ענל' ענדקוק על עולם כי וסיב לס רמו
למסוי גו דקויול כסאי עלמא ווסכא ככלת
ביקומטסא עמסון ונדוקא לעלמא פשו וסאי אכל
בין דרועי דכעלס עכוכס ופכס לעל' כאל כערב
סויא כסא וככקר סויא פכס לגנו דקויול לעלמא
וכו ולכן אינס קבועה כקמור:

עג דיני תבשיתי אשה וכו בנ
סעיפים:

א רלא הצא אשה בחישי צמר ורלא בחומי
פשרן ורלא ברציעות שבראשה מפני
שצריכה להסירם בשעת טבילה הישינן
שמה תולידם ארבע אמות ברשות הרבים
ואם אה קלועות בשערה מוהר ויש מי שאוסר
ואם הם מעשה ארויה מוהר שאינה צריכה
להסירם בשעת טבילה:

ספני פננסונו לא סויס כלי צמר על אהס ולא
ולכס גבר פמלס אהס ונס כליס וכגריס
סמייס לאימ וסמס ונספ עוד כענין פכס דאף על
גב כי כמנפס סעגל סוי סנסיס דקניוס כי לא
כענו וכנוסיוסן לגלל אונס יסרל עמו אהר לא כן
סנס כענין סקלס סוי סניס אימ וסמס וסוריו
עדין ועס גס כי אהר כך סטאו כווסר כאהר
עפרס כורמיס עמסו דכר ככיס ועקב אלס סנפייס
פסוי עוקר לעכוכס עכ'ס פנאמר סנמיס למוס
כנס לעמק כוניס להלכס סמייס ולכן דריכיס
לסיוס וסור' כענין סעדי פלסס כמכס כענין סור
פרע ועמס טוב דוממל לאנמיס ככל וסמנס גס
כוס וסוי דוממל לאומי קומן אהר כענוס כמנפס
ככורסס סוי לנמיס ולכן וסמר סרין לא עכא אהס
כמוטי צמר וסנס וסיא וו וסוי על דרך סכור

לעול למעלס פננסו כסס פני דכריס סלסר גורס
למני ראמנס וסוי סיונל עמסכוד ינר סרע כעס
פמלל ועכר סמפי מלדכוני סלסר' יס למני אלוניס
עופס רטון ינרו עכעסיס אה ינרו עמס רטון ונרו
עכעסיס אה ינרו וכאלר עמס רטון ינרו סנס סוי
סמור כמלסר פמק רמוסי ולכן וסמר לא עכא אהס
כסוסי צמר ר' ל אהס עמנס עמו סדכריס לא יוכל
לנל עמס רמוס ינר' ר ולא כמסר' ווכל לסמלממנו
ולכן מוכרס מילך לידון כנסוסיס ולא יוכל לנלס
עמס כנכל לפי כו עמפטר פמסי כנסוסיס פניס עמר
סמק וסין סצנין כפי פמוטו כי יס סוד כענין סלל
סוי מכוור מדכרי וסוסר פמק סקידו דף רסג ואל
אלין עכעס סוכלן דליונין פכנס סוריס דנס ונס
פרוסר ירמין אקרין כנין דסל כמל דלית למסר'
פסומנס' פרוסר ירמין דרין קדימין כפי כמי אוס
לסטרא אהרל דל פרוסר ירמין דסויכ' אהרנו
כסו ונממל דלסון אהרנס כסו וכו סכס מכוור
מדכרי סמלר כי עמפלל עמפטר פמסי כנסוסיס
פניס עמר סמק סיינו כסוך סמלל אהרל סנקרל
גסינס ופניס עמר סמק סס מדרגות סנעמלסיס כס
ולכן כאהר לא עכא אהס כממוטו לפי כי כסיס
אין כסס פורס סס ניונוס כנסוסיס ועס גס סויס
אהר דוממל לאמס כממור לא עכא כמוטי צמר ולא
כמוטי עמקן כאהר סוכל כדיון סני' כי לפי כמנפ'
סמלל כקרנן קין וסכל וסוי סוכס למפדך דס נקי
על סכל אהר ס לא וסמכרו לעולם ולכן כמס מן
סעוכות סס עכוכיס למר' וכן כמי עמקן כנו' עס
ולכן כאהר כמנפס מיל דרעס צמר וסמסיס לעפס
ססכפדריס לפי כי כמנפס ססין ולכן וסמק כמפסן
כעיס סניעיס לסיוס סווי לממס ולא כרענוס
פכדאמס ענין קלוס ראמ ססוי מרגול לעכורס
עכוי כי דעסן קלס ועמס לככר מפני כערוכס
לססירס כמנפס סוכ' כאהר אהר עמסרס מנפסון
וססכיס כעמק' ססוי' סוכל עמומלמוס כמק' סרסו
סוכו וסמלר כי דרך לססיר כל סדכריס סללו ככו
לסיוס עוכל ונמסר כמסרו כמכס וכיווסר כוידרך
לססירס כמנפס טכילס כאהר ככנס כנסוסיס
למכול עמומלמוס לסנסרף ולסמלכן סס ולכן כמסרו
כאהר

כממור סיימיון פניס יולכיס ארבע אמות כרמקס
סרכס דאף על גב כי דכריס סללו סס קלס סיוני'
כי מצכריס עוכר עליסס כרמקס סרכוס כמנפ'
פמוטל כמור ועס גס וסרו רכוס וולמדו לעמקס
כן וסס סס קלונצת כעפסר עוסר כלוט' אס יודע
אהס וס איס אן אמה אהר יעמס עכל סמלל סלסר
כקמר כסס סלמונס ויודעיס ע'אין סקכ'ס ווסרך
כי ע'אן דאהר רמנ' ווסרך ווסר' וכני מעסוי סלל
מארך אפיס וכני דולי' וכיווסר וססיכוו כמ' ע'אל
מדקק עס פמוטל כמקט סעפסר מוסר' כי כלי
סמק יעמקל לנלס מוסמק רמוס ינר סרע ווס עו
פאווסר אפילו כהודע' וו וסס סס מעמס אריגס
ר' ל כי ככר סוי רגול כלימווד כי כוס וסמלל
סוריעס כי סוטס' אס גס פמס סוכוס לסס ועניונו'
קליס סס אמנס סס ויודעיס כי אלו סעוכות סקלס
עין עכוי סס עמקס אורג סרגול כסס אינו וכול
לפרעס עמס וכעמקס קכע לו וכמ' סר' ס כעלל
כ' דכריס אן אף על פי כי סס קליס סס סממיס
אהר סממנס אס סוי יודע כי סס ע'עמק אורג וקס'
לפרעס מוס מוסר לנלס כסס ר' ל ונדלו כי עמפלל
לנלס עמקס ינר סרע על יוסי סממנס וכיוונ' סאינס
דריכס לססירס כמנפס טכילס כאהר יורדת ליטסר
כגהי' לטכולס אינס דריכס לססיר' קודס עמכנס
כעולם סוס כי גס סס ככלל מוס כמטסריס סס:
ורבא שר כל' עוד עמכר למעלס וסוי כוכ' סרין
כך לא עכא אהס כמוטי צמר כי כאהר
עולם אהס כמקס מן סעלמקס למעלס כע' עמוד
אינס ונלס עמס ער זמן סמול ולכן וסמר לא עכא
אהס כומן על ערפ כמק סיונל' לקדס להוסין
סמלל דקדוקס כמקן סיונל' לקרלס כלס כי אז
כקרלס סקל פמוטין קדימין ופנינו ונלס כסינומל
ורלס' סרע לסודיע כי סוי כמולס וסמ לא יודעס
לפי כמל' דודיורל לגנו לעולם סוס לרענוס כניס
ונלסר ויכס עמו מן סקדס וסמלל כל על כעדרס
סעלורסס עכ' כי כמקס עכאס אינס סלל כמולס
עסורס סוי כאהר סייארעי כסלכוס סניע' כמקס
כעדרס כער כמקס וסוי כמקסס עומעס ולכן לא
עכא אהס כמ' וו לא כמוטי צמר ולא כמוטי עמקן

ססס דוממל לעון קין וסכל כענין ססוד קלסס
ככל' ולא כרענוס עכרלסס סס סרענוס על
ספסילין עליוניס עמניעיס עד רלסס מפני סניו'
לססירס כמנפס טכילס כדלוקל כווסר פ' סמור דף
ל' ק' ואל לככר עוילת לכו כלה סמלל פולמסל
דקל עמקני עסרסל ולכוססל וסכפוססל לסקנל
לס אמרס לין סל אהקניס כי טכילס אהר דמיון
ככצין וכל ריוסין וכוסמין כוסרני סיון עין ל' ככס'
לכלתי לית כלתי כמ' עטרוניסל אוסי ועלממלס
ויעדכון כסס' אהר דלסקניוס כסס' סכילס
דמיון ככעין דעמיו וכ' ק' סע עכוור כי אהס כמ' סרע
וו טוכלת בלוסס עיס עליוניס ולכן סיוסין עמל
תולוכס ארבע אמות כרמקס סרכיס וסס ארבע
מדות סנלמר כסס וסנס סלסס סדריסלן רוכיס
עליס וכאהר סולכס לסס עוכרס כרמקס סרכי' ולא
ככין לסולך אהר אלו כמכס וסס סס קלונעוס לס
סרענוס אומסס מדוכקיס לראמס כמ' עמר מוסר
ווס מי סלסור אהנס אס מעמס אריגס כממפלל
כן יערי אורגיס וסדוד ססיו עעלס לו אה סכלכ'
זאורג אוסע עוסר פאינס דריכס לססירס כמנפס
טכילס לפי כמכר סס קנוניס כס וסאינס סמקסיס:

כ מוסר לצאת בחושין שבצואר שחם רפויים
ואינה צריכה להסירם בשעת טבילה אבל
בקמלא שבצואר' אסור מפני שצריך להסירה
בשעת הטבילה לפי שהיא מוודקת אותה כדי
שתרא בעלח בשר רחיש' ורלמ' אחי' לאיחוי
ארבע אמות ברשות הרבים ולא הצא
בטומפת והוא כמין ציץ ומניע מאון לאון ולא
בשרביטין והוא גם כן ציץ ואינו מניע אלא
עד לחייה שכורבתה על ראשה ותול' להעל
להייה מכאן ומכאן והוא שאינם הפודים
בשבכה דהיישין דילמא שלפא לאהווי
ואהי' לאותוי' ארבע אמות ברשות הרבים
אבל אם הפודי' ליבא למשהש להבי' ומותר:

ובאשר ימצא באופן מוכל האדם לנלס ערמוס
ינר סרע עסקייס כו לאמר לססירס סלו
לו א I 36 לכן

לכן מותר לנאת נמו בעמק להחזיקו בחיטה פושעו
וכדאי שכתב יצאלו וראו פגרוי האמנים הפושעים
צו זכין נמו לזמן העתיד לזמן הגאולה שכתבתי כי
בעמקם עמלו כי סנה נפגרו כי בכל מעמקם על
אזם סימאלי מושגל לו לקים זמנים וכן נמו מושגל
לזלוחן התמיהה שובאים מן שקבר מלאמר בתפסי
את קברותיכם וסופאמי אתכם וגו' : ע תר
לנאת במוטין פגזרה סיונו מנות יביות קנדיך
לשפע טק כסם כמחברך וזמנם על זוארו סניכ
כי כסם וזכה סאדם לסנבל מין נסיונס וכדאי
בווסר פ' עלמך דף קפ"ה וזל מלי קמ' לכל בר
בם ללא זכר סא-עלמא ללאת גטפא ב'טופ' דמנו'
ולא ללאתמא כלבוסא דמניה כד עולל בסהוא
עלמא מלביטין ליה כמד לזקא דלאתמודע לבני
עאר סון דנסינס וס זיל לכזקא וו למאן דאתלמ
בית דהא כסם גרר כי נוסוסין זמין ללאת כוס
ועיל ליה לביסונם וקליס מלכא זוזואמר בכל
עת סיוו בגדיך לכנסם עכל סנה מכואר מדכרו
סמאר מוסאכיו מעשפך בנזיט מוליכין אוסו
לביסנס ולזמן סמאס נאמר סקינו ורכנו סוכני
שפר כי על אורות טליך הווננו מי קנזמא כו טל
אורות על סניוית כדאימא בווסר פרשע פתנס ולכן
ענאס סמקנס מוגינס ולזמן סמאס במוטוס
פגזארה על נגיטא אכל כקטלה פגזארה אסור
עפני פגריכס לססור אותס בעשע טכילס סיונו
עכין סגאוס כי סנה סוא בראק זאמל' וכראק
מכולס ועלו מיי גרס לו לפי סמקנאס' אענס
לח'ס קרו אסת ועמנס בעמיוית סיונו סמאל סנס
רבי זילכנו כסוג נסיואך כרמנס וסא יסוקפט
עלך יהודס כמסוס רואס לפת קס מעסא סמכקו
ועמקנו זאומר לו רבי רבי מארו פארו ועמכו כאן
בננעא כאן פגריסווי' ולכן יאמר כי זס סמכמיט
פגזארה כביס ו פת עליו לומר בננעא רבי רכו
פגריסווי' ורוק מרה כמלמדים וכתנו כסיואך
כרמנס כרד' לססור אותס בעשע סטכילס כמסוא
ווד לטכול בנסינס וזאסטר מן סניוית גס זס
סוא ככלל כמ'ס מיי ווסר תאי דכתיב מו' גת ס'כל
גתס לכ' ולכן אפי אסת מעמקס בעמיוית דסיונו

לסתגאות על הרקע ולא כסו על פניו דסיונו
כמו' למנס על סמיונו ע' כי פסו אמנו' מכני
אדם מוא ידכרו אים רעסו ונו סווכי' על סמאל
עוסר לסמיון לרעסו בעולם סוס מדקאמר לא
קרא לנכל כריכ ממשע דכסאי עלמא מוסר לא
הוסר זס לתלמיד סכס לסמיון עלכן מפרש סכסו'
כי מאל כדאי ורומלס ינאס סניכ' לכל סארן כו
סיו מתירוס לעמקן לסמיון לרעסו כאמור' ולכן
כענין סגאוס מוסר לתלמיד סכס לסגאוס כוס
כני לסוכוס לרעפ מומו' אענס סמכין כי כרדך
לססור קטלה זו כמ'עט סכילס כאמר ועבור כרסר
דזכור כי סם טכילס סרעמות כדאי' גזורה פרשע
ווקלל סוכא למעלה סם גדין על כך סוא' פושעס
ס כל גכס לכ וסעשע סמכמיטא סמקקת אותס
לפי כי כדאי' תוכמ' מגולה לא סגו בלא סוכו
מסדק ודוקס עליו כאוס תוכמ' לפרט מה מעמיו
כדו סמראס בעלמ' כמר ססוא כן פורס בא עליו
כדוקס סוד ומפורס אמרס ולא קמא עליו סמא'
סמכין קלא יסכיוס מדכרך כיוסכך לך למעלא
גמור ומיסכין דילמא אפי' ללאתו ארכע אענס
כרמנס סרמנס כי סרררל טכע סני ומוס סמכמס
קדוקס על סצוכר סכרוס ועמך לסיוט עמו כקנין
כרמנס סרמנס לסוכוס הרעס כרמנס ווממך לסיוט
כוסג כך כענין סרמנס לסמכ' עמסס כרמנס
רוסא' ולכן פכמיט' זס פגזארו ולין עז אסור ולא
סמא כמיטפ' והוא כמין כן עמני' עאן לאון
סרמו לעכין ענות עמ' ולא כרמיטין סוא ג' כן
ואינו עני' ע' לסיס דסיונו ענות נמו אלא קאינו
עני' ע' לסיוו לסנזוא עמך פיו סכר על ענות
פגריכסו על ראקס ואינו עני' ע' לטעס לכטא עני'
אלא עולה לה ע' לסיס עכאן ומכאן וסא סאינס
פפורוס כמככס וס א סמולס כמכוכו דסיוט' דילמא
עלפס ללתי' כרמנס ר' יס לכר כעזש עמס
אכל אס פפורוס והאס גורר עמנו מה מוסר
פגרי סנינו סיו עז כמ'ר לעמק' רעין אכיוך
מכממס :

עדין כריכוס אנו למודעי היינו או לנד עילאס
וקכו קאמר דרך קשרת ונאס אסת כמרס
מזר

עוסר לנאת לקראת סמקן במוטוס פגזארה סם
מוטוס על סניוית ססס רפוייס ואינס קלס אלא
במכוסים לס למעלה כדאימא בווסר פרשע קלס
לך דף קפ"ה וזל תאנא יסודא וסר' כמלכו מעשערן
וסאי סוא דוכרנס ופספסא לכל סאר פתסין דכתיב
פסמו לי מערו דק' וכתיב זס סעסר לה' ועל דא
כתיב וראית אונתו וזכרתס את כל מנות ס' לאכללל
כהאי כל סאר כמרין וכו' : אמר רבי ינמק אונון
סוטין ללסואס סיד פליין עכאן ומכאן ללרכע
סערו עלמא סמאי אסר וסוא פלטא על כלל כרוא
דלכ דלסיו' לכא דכל סאי עלמ' לבא דעילא וקלי'ס
בלכ עילא' וכלל סוא כלכ דנפך מעמקס עילאס
עכ' : ונסס מכואר מדכרו סמאר כו סונו
סניוית סם כסוד אסת כמרס אענס באיס לכ
עלמ' עלס מעמקס עילאס וסיונו ע'ס ינאס אסת
אסת סיל זו כמוטין פגזארה ססס קוד ס'טו סניוית
עפני ססס רפוייס ואינס מעמקס ואינס כריכס
לססורס בעשע טכילס כאמר סוא עוסס טכילס
כאוס סקוס עליון מוס עליונוס' ככל' : ועוד ורעס
לרמו' מוטין פגזארה סם כמולות אסרוה רעסוסי
פגזארה זאוך כמגלל סמך כנוו לתלפיות מפני סיוית
סרכס סם סניקיס סממייס מעמקנס זארה על
וי לזמוד ספורס ועטוי' סניוית כזואר כדו סיוסו
לס ארכע ככפות מארכע רומקוס כמ'ס כמאר
פל'ין עכאן ועכאן ללרכע פטרו עלמא ואינס
כריכס לססורס אלו סניקיס סמקעטוס אותס
בעשע עזוסה טכילס דכסי אותס כמאר ככל' :
לפי כלתי' מטרונ' דכרו ללאתכא' סיא ועלמ' סא
כדו טכילס דליונון מיון ככעין דעמי וורמ' כמי
לכתיבות קלס עכע עלתתאן דמטרונ' סמכוכוס
למוטין פגזארה לפי ססס מעל'ס אותס למעלה' :
כדאימא בווסר פרשע קרמנס פגזארה מעעל'ס
סארין סוא כסא סככוד לזעלה לבית עמס כו סמק
ומגן ס' ככאית וס'ס גס אלו סם רפוייס ואינס
וכעזש עמס ק' ספורס קלסס סוא ככרואס
מעל'ס אותס בעשע למעלה ואינס כריכס לססור
זוסס בעשע טכילס עכין כתיב כמאר סל' פרשע
עור זל לתי' כלתי' עקרונימא דכרו ועלמ' סא

ויעדין כססוא אסר דלמקויות כססוא כי טכילס
דמין ככעין דעמיוכו אסתכס דמלא ומטרונ' סמא
ומכרואס מדוריון כמלא ולא מתפסקין לעלמין' :
סד'ס מיוגור כלסליך וגו' הולך סעוס ופועל
דק' מאן סוא אלא אינון דמתקני למטרונ' סא
לטכמיט' כלכ'ס כעטרסא כלמד פועל דק' אקרי
עכל' סנס מכואר מדכרו סמאר' כי און כריכ' לססור'
בעשע סטכילס' : אכל כקטלה פגזארה סמקנס
כס אומא עילאס כדאימא בווסר פרשע כלך דף ק'ט
וזל כד אימא מעשער' וכו' כד מודוונ מלכא
דמטרונ' סמא סלקא עטרא דא וזאתי' עכע כרמס'
כמטרונ' סמא וכו' : וסנס פמכמוס זס כריכס לסוסי' סס
בעשע סטכילס סמארס לפי' סיוס דקדקת אסת
כדו פגזארה בעלע כמר פניו כעלס ומיוסי' כן
דילמא אפי' ללתי' ארכע אמנו' ארכע מדות כרמנס
סרכוס ולא תנא כעוטעפ' והוא כמין כן פגזארה
עאן לאון ולא כמריכיון נמו וסס דומע לכ זוכל
זס סם הארות סממכ' לה עלמעל' כסוד' קר יסנו
פכינו כדאימא בווסר כאמר פניס עללין דעמיקא'
קדימא מאורוס פכנוס דזיאר אפי' וכן סוא כאמר
מאי' בלמק סיל כמאר סמ' עיני' א' אלסוך כס
מראקס סנסס וז' אסרית פנס כדאימא בווסר
כעמק עיניך פראינס ורמלס כוס עאן וכו' ולכן
יס הארס סאינו מני' זלמ' ע' לסיס מכאן ומכאן
וסוא סאינס פפורוס כמככס וסדוגמא רמ' כריכס
סוכרס בווסר דמיומין דילמא קלפא ללמנו
ואפי' כרמנס סרכוס כמאר למעלה מעכרס
אותס דרך ארכע מנות כרמנס סרכוס אכל אס
פפורוס וקכעזש כס ליכא למימק לכסו ומוסר
למקקעט כסס כמאר :

ג לא תצא בניפה של צמר דהיינו הוטי דעמר'
דגילין ועבדי' כי הוצא ורחבים בשתי' אצבעו'
כשועור ציץ ולא באיצתי' עא דהיינו כמל'ס
שחולין בו הוטין של צבעונין אותו לככל'ה
להפריד סמנח הזובוס : ד לא תצא בעיר
של זהב ופירש רש' שהוא חבשי' עגול
ופצירין בו כמין עיר יוש באמצע לשון
לו ב 36 2 שפחברים

שמחברים אותו למלוכה ור"ה פירש שהוא בעין עטרה לראש :

הנה הכיפה היונו על ראשו והוא מ"ט כושר בענין מ"ט המכס שינוי בראשו תמיד כי הוודע כל פיוותו ומקבתו להקטיל כמעטוי לסי' על על ראשו מאור על השכינה וכן יוסים בראשו כיפה על פסבנות דהיינו חוטו דעורא היינו מ"ט מטאל רכיו והודע כל עמר דמית לומר שלוק אמר כל דנקי אגב אומים ולכן סללו גדולין ועכודי ב' הוצא רמזים בתי אכענות אין ונאזים כסם באמור ולא באעטויא דהיינו מטלות שתיבין כי חוטין על כפופין ותלין אותו לכלה היינו טלות על חלומה תכס כי צריך לסינות דוגמ לכלה כעמאל להפריד ממנה הזכוכים הוא הוצר כעמאל כפ' ופכוי מותיבה' דומע לזכוכי וסוף יושב על מני מפתחי הלכ' ואמכ' אמרו מאל כל אמתגא בטלות על תלמוד תכס ואינו תלמוד תכס וכי' ולכן אין ונאזים כסו התכעטוי תכס עכוניס לתלמוד תכס : לא תנא בעור על זכוכי היינו אותה שלם דמיס מטאני אכוכי פגעי כוכי דכוי קיאל אמרו לים מאי טאי אמר לסו מתאבלגא על ירוקס תכעטוי עד דאמר לסו גברא רבא אנא וכדקו בינין הדין טאי מאן דקן כופרא טאי יסויכו וכן לא כל ארס רעאי לעשות כך ולכן הוא אמר לא תנא בעור ופירש ט' קסוף תכעטוי עגול ותעורין בו כמין עיר וית כחוכו לקין מתחכרים אותו למלכות ור"ה פירש קסוף בעין עטרה לראש ואמנר' עקיכה עטויס לכת כלכס תכעטוי קסופי עכוי ונניבו תככא וסוס מקיל עטויא תככ' אמ' לה אי הוסי ליעודנא לך וירוקס די דהכא היינו עיר על זכוכי עיר ס' וירוקס וכל זככא כדוי עלא יוסים מתנא' הארס לפרום מערכו הניכור והכעטוי אמר את סלך בתום לכוכי בקרב בתי :

וכאשר ויתן לכ להכין דמכיס סללו לצד כילתא כדוי עלא לסויא אותם חלק לכן יאמר לא תנא ככופס עמר כ סנה ככופס הוא סוד מס עמאל עקיכוי מתי עטרות וישגלו ראק ככופס

וכופס על עמר ל' מ"ט כושר פירש' פתח דף רמ"ט ואל אכככא כספרא דהנך דאמר כמס דכראק חקק דאית דכיאט סוירא לקרא ככעלס דכטריך למיכס לסטרא אפרא סולקא דא כהסוף וינא דלי' אוק ככוי נמו אכטריכת לאתקא למיכס סולק' קדא להסוף ונא כעשתא דאתדכת לאתקרא ככעלס וזאן איקו הסוף סולקא טופרהא טוכופא דילחון ועויר מרום עמר' ונאכרכא לן דא כדל ולא ויול אכתרה הסוף סטרא כוסא לאנאקא לס ויתפרט מונס ככל סטרוין עכ' וס' סטע' על עעיר כראק חקק אמ' בקרבן סתמיה הוא ככס עכוי כוי סעצור פלוי עערא כדאיתא כושר פ' יוקרא עו דלפי עמר' דילוי ומפני כן אמרו פל וינא לך מס כגויס כויתוך כוי כלול הוא כוי כנות וסרל לא סיה לסס עמר בית סקסוי וכוס סערוס ולכן לא תנא אקס ככופס על עמר וס' גס עקס בזמן הגלות סק' קס' פלס עק על פתחו וס' יכפר בעד כוי סוף סוידע ועד עככונס לסודיע לזועים ככוס מן סעורך ימנא כפרטוי סדיכוס ועווק דכדכוס עד סוכן אנניעיס ווס כפי קוצר דעתו ולא יוסים הענות בעיני סהמון גזרות ותוקים בלתי טעם ולכן יוצר הארס כסם וסנס כיפה על עמר היינו חוטו דעמרא דהילין ועכודי כוי סנא ורמזים כעטוי אכענות כעעור זין כעט' מנין מן החרכים ולא באעטוי' דהיינו מטלות שתיבין כוי חוטין על ככעטוי ונדדגמ' טלית על תכלת עסס פורסוס כדאיתא כושר פ' עלת לך סוכא לעלס בנין דכסוף יס איכא סטרא אפרא מנילות יס דכר וכי קבא על ומות דעיכוסין כוסא לאסתכלא ונותכוס בגד תכלת וס לנגדס ועיינו רעיס סכלוים ואל יבולוס להניט בקדום וסיינו מ"ט שתיבין אותו לכלה כדוי לספריד מתנ' סוכוכים סס סטרא אפרא באמור עלא ויטו כס כעצפ סומוד : לא תנא בעיר על זכוכי וסודגמא מ"ט עיר קטנה ואמ' כס משט כדאית כושר פ' אמרו עות דקס' ואל אכא פתח עור קטנ' כד' עיר עו לנו וכתוב ולא אכא בעיר קטנ' כושר פ' אמרו עות כתר' עכלא פתחא מכלא עורוי רכרכין סקיבין קיעין וכן יאמר לא תנא בעיר על זכוכי רמ' רמ'

רמ' קסוף תכעטוי עגול וכו' אמנ' לדין ירמס אס סכלס סקדועה סיא כסוד סמיצוט או סיא וינאס ויורדת בעולמות למטס כאקר כגור עלוסי לכוי ומעטוי אפ עמך ולכן סיא ויורדת בעולמות למטס לארץ אכל כעכת כיון ע'לה לא ירד ומאמר כוי ככנסס כעולס האכילות לא תנא מנס ואלונו כויתוך קסוף כסוד קטנה כד' עיר קטנה באמור לא תנא בעיר על זכוכי סוף כסוד כסוד מנורת וסכ בלס :

ס כלילא והוא הבשיט שמינהחו על פדחהרה באזון לאזון וקושרהו ברצועות התלויות בזהרה לציאה בזין שהוא עשוי מחתיכות של זהב הרווחות בחוש בין שאותם החתיכות קבועות במטלית : ו דסוקיא דהיינו החיכה מעיל רחבה אמ' יש בה רצועות קצרות חלוייה כה לקושרם בהם ולהרקיץ סביבותיה רמהוק שרי ואם אין לו רצועות אסור :

בענין כלילא מנינו קאמרו אותו חזל ומעכו על פסוק ססר סמנפת וסרס סעטרס כויתוך סמנפת בראק כסן גדול ססיה סמנפת בראק כל ארס ניטלס סמנפת מראק כסן גדול כוטלה סעטרס מראק כל ארס ולכן אש' כוי באמר על האנשים ונאס אקס כוי' אמנ' סדונמא לוס סוף ענין סענוס כוי הוסי עטרס בלי ספק לאנשים ולגזים וכמו עטנינו מאל סוף עפל רוח באקר ביארתי כפ' סוי עטר גאות עכודי אפרוי יתרעס על סס סכוכי סוי על עטר' עקוס כוד אפרוי' קסוי מקטין עמנו כעמאל והוסי סעצור כוי מנס וו סיא על סגול' לספיל גאות ארס ועצט עמנו וספיל' עד עפר זין סהיל'ס על עמנו סמיר לרבוך להס לפני ס' הוסי כעמאל עלס מרות טוכות כוד אומ' וו כויכוי' סדך מ"ט' ומנא אקס וונס סיה לך וזין וס כוכל ככוי ספארתי כענין ססוף קסוף ככוסא עלו על סעעין : וכן סמנפתא כעפארתי סכנס עלו סעעס כאמ' סוף מ"ט' כפ' פוית ססס וכל זכוכי סוף ככוכ' אקר על ראק גויא

עיתות ולפי כוונת רעה זו אין כוונת רעה לולת
רק היא מרובה לענין לכן ואמר אבל וזאת כוונתו
הואו כי לדעת חכמים שואלם ואילו דאפאד
אנפסו: לא תא במה נקובה אחר מאל אחרו
מה יצאם אדם עתה בעולם הוא כאלם שנאמר לך
עומם קהלם וכן הוא אומר וידעת היום והשבות
אל לכתך אל תחום עמום דברים כלפי מעלה מקוב
בלכך מה מעמך וכן אמר רבי יוסף לר' שמעון
עמך ואמר תאלמנה עמך עקר הדוכות על
גדות מי שגולמים ולכן לא תא במה נקוב קטול
דוגמא למוטא בכיבודו פה כמעט מורם על שנין
כמעט ואמך גם אנכי אותך תמט' לי לא תעקון
לו במתך אמנם שיות נקובה מורם על הדיבור
כל' ונכנס קט' עות ועת לכן אם תא מייב
תאם כוונת גדול הוא ואם אינם נקובה אם
מעמך הוא קטורים כי דרך על נקום דרכות
אמנם אם אין זה לדבר עבדים רק לסגור הקשר
ענין אדם לאתמו דמריא ארנווי ועמלת בעלם
בדברים כמעט אל ענינו לאה האמרה כי כבוד
מכרסך בדודאי בני מות' נלאת בו מנא ותא לאה
לקראתו ואם אינם מעמך קטורים כגון ועמך
מלאת כי עמך עם בעלם מביא עילת והיא
אונם מעמך קטורים עם בעלם לא קטול מנופס
פוכעת כפס והיא נקובה כמו אמר:

דורגו לענין ראשון וכך הוא אומר לא תא בקטל'

על רוכבים עלים אליו נכח הוא יסוד וקשרת
הרעיה סובב נוארם סיניו סתפילין על ראם
הרעיהם עלים וסגור עמלו סמו ומנוור כוונת
לפי כי בן כל שמות קלה הם נוטים לדין כי היא
מנורת זכר כלם וכדאיתא בוור וכן בענין דוד
קטיו מנופן כוונתם מוניו והפ' ולא תא כוונתו
סוף לפי כי מן השוטם הם מתפורדים הדונים
כדאיתא בוור אדרת אלונו דף ר' זל בוטעא
דוור אפין עיקובא דרעוהא וכו' והיא סוטעא
מפרין כוקנין נפאא אטא לאכלא כל פאר אפין
עמך נוקבא פנאא ומח נוקבא אטא וסא והיא
אמקבא נמדכאא ואפגלויא היא עמקא קדוהא
ואמקבא כלל וסינו דאמר ותא למוטעם לך וכו'
בספרא דר' סענוא כאל אוקים סיטרו נוקבו
מח נכא ואמך נוקבא נוקבא ורמא טבא דאית
כוס ומנא ומתאלא דכתיב ורום לו בלכנון ומה
בנוקבא כמא כמיו ורום אפך כמפוסם כל ענין בוס
עכ' הנה מבואר מדברי המאמר כי מן השוטם
ונא עמך נוקבא פנאא ואמך נוקבא כוונת
ורמא ולכן לא תא כוונתו סוף לפי כי נכא כהם
מניאית דין כאמור אבל וזאת כוונתו אפין מנא'
און מעמך נוקבא חיים לא תא במעט נקובה
אית' כוונת פ' תא דף רע' זל ומאן דבעי לאתקט'
כעל' דמאן מתנין דאינון מנאית בעי למיטוי
מקיף ליעבא מדא' הרופא כי נקוב עד דמט
לתנוהא רבא דמתן ויפ' לקן ולה יוכי ואוקמוס
דא' קרא נוקב ויורד עד תהומא רבא מאן הוא
מית לתנוהא רבא לאתקטא דאומבא אלא אינ
דאמר כך דקפך כדרי אל תפסוך פהוס רבא
כוס מארי מתניתי בעולמקא לנמוקא על סלכס
דא לאתקטא קן דעורקא ונחתו עמך ולא סוקו
ואף על גב דלמיטסון סוס כפוטם ויפן סלע וכו'
וכוונת דנוקבא פתיא כל מאן דהוס כעיל לא
סליק וכו' הנה עבוור מדברי המאמר כי איתם
העלמים הוס לתנסון מדא' סרופא ולא סליקא
מפוס דא' נוקבא פתיא כמ' כוונתם אית כור
כו לקטן ולכן יאמר לא תא במעט הוא סלסון
קריבי וקדי כמעט ווס לקינת נקובה סבור מלס
ואם

ואם יצאת מייבט עמאמר בעל הסוד ימלם ועאינא
נקובם אם מעמך כה קטור' כמעט זו סוד הדוק
למין למודים מנקר' כל כעמ' כי כל כעמ' וכארץ
כערבון דאמור כעמ' וכארעא וסא סמכר
הקמרים מלם עם כעלם ולכן מותר לנלאת בו כעמך
ואם אינם מעמך כו כעמ' קטור' אסור אמר אטם
כמרה לעולם הוא מעמך כו כעמ' קטור' כאמור:

לא תצא במטע' שיש עליה הותם ואם יצאה
חייב' וכשאין עליה הותם לא תצא ואם יצאה
פטורה: ואל תצא בבוליאר והוא חבשוט
שקושרת בו מפחתי הלוקה ולא בכובלר
והוא קשר שקט' בה בושם שריחו טוב:

אשר פכמים סגורו כי יעראל מפרעמים לפני

מאמר כו היא עדין כקדומים ענתקדקס מחק' ס'
כעכעת קום עליה מוס' אין מידך כה ענין יא אם
על גירושין מאמר כו היא עדין כקדומי' ענתקדקס
מחכס כעכעת קום עליה מוס' על הק' ס' כו לי
כני ישראל כיום סניולו איתם מארץ מצרים על ורי
סמיל' קוסם על הק' ס' כהם לכן לא ימכרו ממכר
עכד לכבודכדנר קטרי אקל מאו דכתיב לכבודכדנר
עמדו לא תפס הק' ס' כי כופתידום לומ' יקרא' עכד
עמכרו רבו כליו יעלנו עליו לכן סקדים וקרא אומ
עכד ר' ל' עכד עקנס ככוס עכד למי נכמ' למי סר
כו עדין אקט מיל' אלנו ישראל סוס כעכעת מ' עפלים
מוס' ען הק' ס' ולכן אם יצאת מייבט כו לפי
כמאמרו לפני סכביא נקום כגוים אמר לססמ' אנו
כי כמעט פכוסא אפלו' עליכם וכמאן עליה
מוס' וס' על אית ברית קדם אעפ' יקל' אלא תא כו כן
במרים ספרו ברית מולס אמרו נקום כמרינו' וס'
כל זה אם יצאת פטורה וכן נמו הוס להם כככל
כי כמאן נקום ככרו סרו טמאומס הק' ס' המילס
במאן דליתוס רמו' ולכן לא תא לא סו ראוים
לנלאת מן סגלות ואם יצאת פטורה: לא תא
בבוליאר וסא סכמים קקומת כו מפתמי סלוקס
ויסוס כדרך כונו' על דרך ממשל' מוטעמ' סכנות
היכל קסס אונד' סתמיסן לבעלסון' כד סתכמיט
על אקס כערה קקומת כו מפתמי סלוקס לבעלס
לכן לא תא וסוינו סגכס על ימ' סלכנס כקראוס
כלס וככלס מעדס כלוס לבעל' כעורוס ולא לולת
כך הוא אלסינו ואין עוד אמר' ולכן לא תא כג' ע'
ולא ככובלס מנאמר לא תא מן סגלות ככא' ע'
סעכדוס קסס כורמים מעס קסס כככלי ברול' מנא'
כי לא כמעטון סכלו וכמנוסס לא סלכנו' וסינו כונו
בובלו' וכעי' מס עמ' יאר והוא קמר מקמר כו כקס
קריסו טוב סוינו מה סמייטרו' עמו ככל יוס פעמים
ואומרוס' ס' אסר לא כא ככוסס ססול אקמ נכנס
מלכס תכא סס יעראל למלך סספלוס' סלנו' ולכן
פעני כל אל' סככיס סמנאוס באקט מיל' אלנו
יעראל לא תא אונס עגורמס וקסר אמין כונוסס
וכן כמ' לעמוד לא תא ככא' סעכדוס לא ככמלס
מיינא' כסינומא וכו':

וזה יהיה ענין דברים אלו לכה עולאם לא תא
כטעם ענין עולם מות כו לאמר כמקד
היום ועלמא למעלה לצלם האנושות לא תא עוד
מקם עד מנזא עת ענינו כי היא מאו כמבצת עת
עלום מותם כי היא כיוצא דעם הדוק ענינם ימדו
כי היא כבוד מותם כמות קדם כקוד טעם
על הכלל אשר עליה מותם הוא הדוק ואם יאמר
דסינו מן לעולם האנושות מוכת לפי כיוצא
מעמם טרא אשר דוגמא על ימי קול כי רגלים
יורדו מות וכמאין עליה מותם זה הדוק כי
טור שאינו כיוצא מעמם באות' עשה ולכן לא תא מן
הדוק מעולם האנושות ואם יאמר פטרה מעולם
האנושות: לא תא ככולא דאיתא כושר פרק
תא שכונתא אויבו כבית האורין כתי מוסר וכתי
עכתי וסם ככלי ברול לא תא כנאם השכדים אלא
בת מורין בארמא על רע' וכאשר היא כובלת סיינו
קשר עקור כס כוסק עריו טוב יהיה כבוד עת'
אוהב ה עזרינו עריו סענינו כהכלה כי מס
נקשר סקכע עמם וכופן בה' ענינו כעמים נרד
וכרכום וכו':

וכ אם חסר א' משיגיה ומשימא אחר בפקומו
אם הוא של וחב לא תא בו רבין שמשוגר
במראה משאר שיגיה דילמ' פכוו לה ושקלא
ליה וממטיא אבל של כסף שדומה לשאר
שיגים מוהר וכל שבין שן דארם: יג לא תא
בכנעל הקרוע למעלה רמחבו עליה ואתיא
לא ררוי וליא בכנעל חדש עמא לא יבא
למרחא אלא אם כן נסחה ללכת בו מאחמי'
שחיא למרחא אבל איש מוחר' שאינו מקפיד
בלכך: יד יוצאה בחוטי שער בין שהם
עשויים משערה או משער של הבירה ואפי'
משער בהמה וכלבו שלא תא וקנה בשל
ילדה ולא ילדה בשל וקנה:

להיות כי חזל אמרו אם עמית חבולת על
עניו עשה כנגד חבולת על מות ולכן
ויסם האדם מתכוון ככל מעשיו לתקן אונס' ולכן

יאמר אם חסר אדם מעניו ענינו רע מעללם
אשר חזל הגידו בפסוק עניו רעעם עכרת מעל
לעניו עככסו לפיכך הדוק אחר לבעל הנוקד
מן לי מעט וירק ופת להם ואכל הרעם הים התלוצץ
עליו אמר ראש פונק מלא כל טוב וזה מענה את
כפמו אמר לפונדקין לי כמה כעס קולי גלובק אית
מן לי וין כפכא לילך הדוק אל' כך אכלת נתן לו אל'
לך לטלום הרעם אין לו מס לפת הפתולו מוכרים
מינו לכך נאמר עניו רעעם עכרת כי סנס כמל
זה בא השוכתת לראש עניו דכרום ראקניה מיסיה
בורח מן הגול כי כן הרעם אכל הרב' ארמא לגול
הפונדקי ככו' מס והדוק בורח מן הגול וצמם עמו
מטבון באמת. זאת ועוד אמרת בא כוס סוכס מגולם
כיוהו דרך לכל הרוקף אחר רס' בטנו לאכול לפעם'
ולמרו' עתין כך עובדי' מינו לפתיד וכרמו כבקעם
ונקפת לו על פניו ואומרת לו טול לך מה דהקפת
כו' ולכן יאמר אם חסר א' מעניו ענינו כי כוסיס
מאותם חזל בהם עניו רעעם עכרת' ולכן כא' קן
רעם ורגל מועדת ומע' אחר במקומו לתקן סעון
כי כך חזל הגולני עמלו' כרכי' אפי' עכאלו סעור
אין מקבלי' מהם ולכן אין לה תקנא לא ענימם אשר
במקומו ר' למען אשר במקו' עניו עכרת סמקס
אם הוא על זה כדסינו עמ' הדקס או עניו תורס
והסכ הארץ היא טוב לא תא בו לפי כי אין האקס
בקפת כמעט' הדקס כי אסור ליקם מעמם כי אם
דבר מועט' ולענין התורה הו' אין לסתור ולכן
לא תא בו דכיון עמק' כמרא' כי סנס אין סעמיס
רגילו' כוה נמצא עמו' עמאר עניו דילמא מכוו' לס
עניו כך ופקלס ליה ומעטויא' אכל על כסף וסוף
עניו דקס מעמס עמוס למאר מיוס ענוטי' לס
לאכול כהמאזל אסם מקרבס עניו' לפי ענוס
לעני' לסם לאכול סקף וכל סקן מן דלסם כי כן הוא
לא תא כמנעל סקרוס למעלם אשר חזל הגולני
תלמוד סנס אסור לעמס כמנעל טלחי על גבי טלחי
וכלי סקן כי דבר זה הוא עניו סרס לתלמוד
סנס כי מדבר זה סקל הגמיו יתכוון לעניו סמפור
לרמיו כתי עניו' אס לעניו סור ערע כי כלי
סקס הוא ויסם מעלל את סנס לפי כי אינו דומס
עמ'

מצע' הדיוט למעשה אומן' ולכן חזל תלמוד סנס
אין צריך סתראס וכאמר וסגד לעמי פטעם אלו
תלמודו סכמיס כי סגרות כמקלס כוונות ולכות
יעקב מטאסם אלו עמי הארץ כי סגרות כמקלס
כולות' וכן נמי יתן אל לבו לקיים וצמס טוב
דמאר כי מעלס' מטולאוס גכאוי סוף לו מכל סקן
אם יסר המכעלס לגמרי מכל סקן אם נמצא סמר
סמלכות שהוא מלוקא דרכו כנעם ממעס סמזס
קל נסור אם סוף מוסר אכר כי לא קיים סמזס
סמכונת לו ולכן על כל אלא סכרסם סוף יתן אל'
לכו' ולכן יאמר לא תא כמנעל סקרוס למעלס
דבר סתראס למען דמסכו עלם ואפי' לא תניו ולא
כמנעל סמס גם זה מעניו אסרס כי צריך סלס
כי יסיו דרכו מתקנים ולא יסוה למד ואינו מקיים
או מוכת לרע מועט וסוף צריך לסוכס כי יאמר
לו טול קורס מכין עניו' אלא וקיים דק' לכעמי
וילכתי עיסי מעטיו ודכרוו מכונסו סיינו דוגמא
לנוכעל סמס קמא לא יא למדתה ואין מכון לה לא
אם כן נסתס לילך כו מאתמול סוף למדתה אבל
אם מוסר סיינו מקביל כל כך לפי כי כל עניו
על סעניו עריוס ומכונסו אל סאסם וסר מן
סאסם' אמנס כיון חזל' לא ילכע אדם מעל דמוק
סוף קמס למלו' סרגלי' וסיונו סדוגמא כוס עמס
כי כאשר אין סמעס מעניו למדו קמס להמקד
לעון עקבו' ונאס כמנוס ער סמוכן מוס כי
צריך להסר לעניו סעניו דוגמא למער סאסור
להראות עמנו למין כלל כדאיתא כושר' ולכן
כמו סעניו עמס מ' סיינו נוסר כו גויס כל
סרעס סאמורס לס ולבעלס ולכניס אשר תוליד כך
צריכס לסוסר כמוט סמערס ככל הדכרוס כו
מלא ימא תקלס על ידס' ולכן נמי עניו סאסרס
מוסר על סכרוו כי כלו כני אית' א' אנתכו וצרכוס
זה לוס' ולכן בא סייוב סוכס טובים את עמיתך
כמו כן סאסר וראס' ס' סייובת לסוכס למכרוס
ולכל מה סמראס כמעטיו סמס מן סעניו
ס' סיינו מ' סדן ונאס כמנוס ער סיינו עמיוס
מסערס כין מעער סכרעס צריכס לסודיס אונס
על דקדוקי סכרוס ונאפילו מעער כסמס ר' אס

עמס מעמס כמעס וככלד תלא סנא זקנס ככל
ילדה ולא ילדה ככל זקנה כי כל אסת צריך
לסמקס עמס לפי רוב סננס ומא גם לסוסר
כמו סאמר מ' א' סמיה אבי אס ית מוסיודע לסוכס
וכן אמרו מי סיכול לסוכס וכן נמי מי סמקל
עוכמס כל זה בא סדוגמא כיון זה מ' עמלס סנא
זקנס כעל ילדה כעניו ס' אימריס אפרו ילדו סניו
מלא סייוס את זקנו סניו או לא סנא סוקיס ככיון
כעל ילדה כמעס ילדות לא יאמר לס טול קורס
מכין עניו' ולא ילדס לא סנא ככיון כעל זקנס כי
אין ראיוס לסוכס וסאר סדגלי' מוכני' אין להארך:
רבענין סכמיס על כנס וסרלל נאמר מוקד
כעדר סרל' ונא' עניו' כעדר סכוכו'
ונס באר אכלי כי פסוק אספ מדבר כעמס סכוכוס
כסרגמוס וכסניא אכלין קורכניו' וססוק עניו'
כעדר סקוכות מדבר על סמלכוס ססס דוגמא
למינס כדא' אכלס ועדקס ויאכלו יסרלל ככל סס
עמס ואומר ססיו כעדר סקוכות סממין קניוין
עס ססיו לוקמין מוסרלל סס סמלכות סוף סנאמר
ויכתוב כספר ויכ' לפני' ס' ומס גם לעניו מעמיס
רעיס כססס כעמלומן סרעס מסס רמז סמכות
כנון מעמס וסאר כעמל מן סרעיס כי כסרג
ואזל כמכות ככל' עכדי' וכו' סיינו עכדי' סיינו
ססדי' ומעמי עכדי' אונס סממו מלא ככרין אף
על גכ סמטאו נקראו עכדי' וכן נמי סנסרנס
יג לסס מלק לעולם הבא נמא סכלס סמאיות
סס סממיס כעך סדקיס מלא סטאו ולעניו
מעמס וסכולס אוקכס כי דוקי' סכך מלאיס מכת
כרמון וסכול מן סמנו' אין כסס סרו כלס מ' סניו'
סויס לטוכס ולצבון דיון כמי אלא סניו סניו סרל'
כסניס ומלכו' אס סמר אסד מעניו סל כנסס יסרל'
סוף א' מוסר לס סכס' סוף מוסכיא דעטרונ' סוף
בדאיתא כושר סרעס כעלס ק' מ' וזל סמס נאמר
עוד סיוס כנוב לצמוד מ' וסוף דין אלא כתיב
ויקם אהרן אפ' אלעכס וג' ורוא סוף על כנסס
יסרלל דאסרן סוף מוסכיא דילס לתקס כיתא
ולמעמל לס ולמי על לס למלכא לאודווא כדלס
מכין ולסלאס כל כסן דמעמס כני מקדס כג' ונא'
לו כ 37 2 דא

אדם שהתקיים וגם על ישרא אהר מכו על עון אבותם
והוא באדם עבדו כרות וכל זם בענין סבולל ומס
גם לנודך עשנו כומר וקין נמסו לזאת מן העון
גבורם לו לטו אסור במאמר ינה הרע פוגד פסוס
הנאה עתפת רמזונו כי כוס הוא סוגיא מרמזת
הרבים כי הם הרבים וכוה עמו רבים נמא על
הקודמים וכאמר התקופת עשיו בכנס כרמזת היסוד
יסודו על עולם וכוה ונמא כי בעלמ עדין גיהנם
וכי יבא עתס כנס ואמר סמות כפועל וככז כרמזת
היסוד גע מושק אלסים אמר מתאצטע עם כממות
הנרקיס וככז נמו ומכא ונמא מרמזת היסוד מגן
עדין וסודך לרמזת הרבים כמאמר ויבאו וראו כפגרו
האנשים השופטים כי וככז אמר פנים עמר דמס
הנמעה עולה למעלה ונמא מרמזת הרבי הסדוקים
כי כרבים היו עמדי וככנס כרסי יסודו על עולם
פך והיותה נפס אדוני כרורס כנרוד סתוים את ס'
מוך דבר ונמא מרמו היסוד יסודו על עולם וככנס
ברמזת הרבים לויון עתים כמאמר כממס
את קרבותים וסודתו אמכס וגו' ולכך הוסיף
לסודו כדון זם ככל מה סיכולס לזאת סיונו כינוי
אל סכנעס הקראת אעס כדאיתא כווסר אויהוס
סגוף כצרך אעס אל סכנעס סלל זם עמס ויוסף
אברהם סיונו סכנעס ויקא אעס הוא סגוף ועמס
קטורס סכנעס עמוד סגוף עם סכנעס ולכך
ככל מה סיכולס לזאת ככל סיונו ונמא סכנעס
עמס עמס ארבע כמאמר וכולס להסודו כרמזת
סדכים מן סכנעס סממרים סממרים ואתה סכנעס סכ
זכרוד לעמך ולא סיוסוכן דלמא מתיל לים וזם
אוסרים להכוס עתפת אפילו כמזר סכית כי סכס
ענין סמפסס הוא סיוסודנמא לענין סממוב כענין
כמאמר עתפת ופראסו ואיתא כווסר פרטת סמות
דף יבזל אמר רב יסודס כל מלך דעלמא תליון
כמאמר וכנלמא דלוי כר כמ לקכס וכל עכן מלך
דאוסיד דענין כנלמא דלית תרעא דלל עאלין
אינון דענין מה כסיב עתפת ופראסו את סילל
זמפסס דל עכוכא דקויו עליוסו דמראל כאיתא
על ככין וסיוס עתפת עדיר כוכות סון דמראל כיון
זמפסס ופראסו את סילל ולל עעשוס דאינון

ימרא דמטאן קמו מלכוסון ככל ופיד סדך דמקוס
זככאן קמו ככרא דכוכוסים אכיו מה כפיד וסנס
כער כוכב כיון דככו אעמדו כל גורין כיון דלמא
מוד וסמולו עליו וגו' סנה וכוכאר מדכרי
סמאמר כמס מועול סמקוס לזאס כי סכוכס
וסממול עליו ועמכר כל גזרדיכין אפילו גזר דין
קום עמוק פה אינו עומד כפני סממוב כממזל
פסרו כמאמר מילני אס יוס ס כווסו מוסם על יד
ימוניוכו' ולאמר עעקת עמכוס כמאמר כני כווסו
אסור כנו סאלתאל ככו כי לזמר קמאר סקכס
עממו ככוסס כמאל על סכככס ככית דין על
מעלס והסירודו ולכך ימאר יוס אוסרים להכיא
מפסס על עמכוס כמאמר עתיו לי אמותי כממזל
פסס על עמכוס ולא עתפת על פסלס כמאמר ארני
עתי סתפת אפילו כמזר סכית כית סככס
כמאל קמרו עכס וקקכ וככין כמרוך כי אס
כיוו קוסיה מוכן ורגיל כו מקודס אכל לא כמגורמו
כאזור פסל עמכיו כדרך קכע עמא ועכס עמכין
סככס וינוניאכס לרס וועקס סככר כפרסוסו
ויענע מלעגנ את סככס כממו ספרי כמאר ועמס
פן יעלמ ודו וסמרו סל מלמד עתפת לו סקכה עתת
על עמכוס אין ועמס אלא עמכוס כמא ועמס ימרא
וכו וכמאמר אפילו עממזל אין ועמס כמין סלולס
קל לא יסכך לסיות דכר בעולם מן סמור וסמנעו
כעעז אתה כרבע אמר אלא עמכוס פקרו ענינו
סמקמ את סממס על חנכ עמא דקין גמור ואינו
אלל רעג גמור מקודמ דאופמר סררס כממכוס
אס כן סרו אין חלס ועמס זוק אלא עמכוס ולכך
אל סכס ועס וסמוב סרל אינו רוב כדלמזל סממר
פן ואל אינו אלא לא עתפת ומה סמוב כן פיו
סככילו לפי כי עבירה גוררת עבירה דקמאר לים
סככס אף כי אמר אסוס וגו' מן סממון וקכל עמנו
לכך אמר נמיון אז אמר כמי סקכס ועלמ ודו ואלל
גם עעז סתוים כמור אנו אטרמי ועמס עככס
ועמס כרבע זם ווס ימנא כמרוס סלכוניל סרוכ
ככיוו פה כי יסודס כפיו ולא רכס ווס כל לו
מפני עממס כממכס ככל לככין סיונו כמאר לו סכס
סככס לאן כמא לכך כמממזל מין סוס ולכך לא
יכול

יכול למזכר כממכס ולכך אמר סקכס יעלמ ודו
ויעמס עמכוס כמממכס ככג מה עמממס כעעמס
ויקמ מפסרו ויאלל ואלל ווי לעולם סכא ולכך
אמר כדון זם כי עתפת זם על עמכוס לא
יניאס אלא כיוו כעעמס ולא כמגורו סמא על
סלכ עמא ועכס ענין עבת וינוניאכס לרמזת סרכוס
לפי מהוס מרררר כוס כענע מעונג עבת וסרכוס
אין עכרויס כו לסוכית אפיו אכל כיוו כעעמס
סווא כראס לכל ועמנע ויסודר לעמס עונג עבת
כמאמר

והודעה זו נמיו יהיה הסוד קלה לזכר עילאס
ימלל וכך היה אמר כל מה סיכולס
לזאת סיונו אעס וראת ה' סממרה למעלס כי יוס
דכרויס רכוס כמממזר לס לזאת כמס מרמזת סרכוס
לרמזת היסוד וסס כמיוניאוס עככס עתים עמס
ארבע כיוע ונמא מרמזת סרכוס על סעולמות
וסככסס לרמזת סיומדי סווא עולם סאלילות כי סווא
רמזת יסודו על עולם וגם ונמא עמס מרמזת
היסוד זם וסככסס לרמזת סרכוס ככעולמות
וכל אמר כמלקת למקיס ככוכר לפילו ואמנס
כמיו כמכאר כי ענין ונמא עככס סיונו כמאר
ינונאת מן סעילמות כי למאר עכגור עליס לכי
ומעטו את עממך ונמא מרמזת היסוד
הוא יסודו על עולם והלכס לרמזת סרכוס לעולמות
למעס כסוד ונמא על גלות כדל ונמא מן כמנין
כל סדרה סלכך כמאר מלמתי ואתך ספר כריתוסיס
אלוס כמאמר למעככס מלמתי ככלס עוד סורה
ויכא אותס מרמזת סרכוס מן סעולמות וכככסס
לרמזת היסוד כרמזת וסיוו על עולם ונמא ככיונמא
כדון סכמילה וענתס עמס כמיו כמוריס וכיוס
עלמות סממך מצרוס כמאמר וס סולך לפניאס וומ'
כדאיתא כווסר ס' בלכ כמס מעלס סיס לכלמא דל
מנמא כמאר על רמסו וכו ולכך זס וקיף עממא
לעולל ולכך ימאר עממכוס ואתס דע לך ככל
מה סיכולס כלס זו לזאת מרמזת לרמזת ומה גם
לזאת למופס להראות לפני בעל כמוריס וכולס
לסמורו כרמזת סרכוס ולא סיומין דלמא איתא
ליוס אמנס יוס אוסרוס לסכיא אפסס כסוד כנימך

הנדיק עתפת לפיו כענעס ויהי נזאת נפס כי מוסס
אפילו כמזר סכית קלה סיונו עורת סמסס כי אס
כיוו וד סדולס מרמזת סמסר כי סווא עממכיא
דממרוכוסא אכל לא כמגורמו כמו ע'ס וסיה דק
אזור מתכוו עמא ועכס כי כוס עולמ עככס כלמקין
ונוניאכס לרמזת סרכוס ועס נמאר וסמכר כדרך
אפרת פוד יהוס מוכר ככג סממך וסכיו
קמאר כדרך כלל ככל מה סיכולס לזאת כסוד
ומנא לזל לקראתו וכל זם הוא עוד ונמא עככס
כמאר מתכא כענין ארבע רמזות למכס כי רמזות
לו כדרך עממכארו כסוד סעולמות כך ינדק לפרס
אותס בעולם סאלילות ופן כי סווא סממזר על
סעולמות כלס וכך נמיו עממכר כענין מה עממכיו
ונמא עמס עתים עמס ארבע כמלקת וקומוס
סככראיס עבת והוא עפורס כווסר עבת דמעליו
עככס עבת על יוס ככקרקע על מנמס וככל אמר
מעלמס אלו ונדק ונמא עתים עמס ארבע רל כי
סווא מלכד כל מה עממכאר מענין סממון אמנס
כל מדק עמס כעעמס סס עמיו סככות כסוד עמס יוס
כי עס זס סווא זכא ומממלס סמולה ענא כי כווס ס'
גור עולמוס כמממלס עס יוס ונמאר כך כעעמס
הויה כמליומוס לפי כי ביה כיוור עניו עלמות סעול'
סוס ועולם סכא סס עניו איתיוס ז'ה וכמלס
עס הווס ואמנס ונמא עככס עתים עמס ארבע
ועוד עמיו אותיות כענין סס עתים עמס ארבע
כמאר סס כמליו כוס וד סל כגווע לו סיונו סיוס
סעולס כו ועוד עיקר סככר אין לנו רמזת לככר
כוס כי סס עמיו ונמא עככס ימראל וסמרון וסמרון
למעלס סס עמיו ונמא עמיו סככסוס וזס עתים
עמס ארבע וסכך ולכך על כל סממון וסמדות על
עבת מור סדון ונמאר ככל מה סיכולס לזאת וסווא
כיונו לכל סאלילות כמממזר עתים כמאר מונכס
ונמאר אתה אית עתים כממון כככס ואינון אוניר
אמר ועניס וסכך מאד זם ולכך כל מה ססווא יכולס
לזאת ככל סרכוס סממורים על ונמא עככס
יכולס לסמורו כרמזת סרכוס גם כענין רמזת
סרכיו סווא ככל סממון סככראי רמזת סרכיו ולא

סווינון דולתא פתוי לים ים אומרים להביא מפתח
גם בוס סוור על כל כלדוים סנו' ראקוסה מפתח וס
סוינון מ'ס כווסר פ' בראקוסי' דפתח פתח ב'אוס ס'
סוד פטר רסס אפי' במזר סכות הוא בית עליון
פית דבראקוסי' כול' כמכסס וכנס בית לא אס כיוו
יד העליונס אכל' לא במגורו כי עס הוא סוד
וקרל' סכא עמא ועכס כי עמגבר סוד האמורים
עסס עמכס כגוסי' ווויזאנס' לרסוס סרכוס אכל'
סאכות עס סרכוס כולתוס כמקונוס סוד יסוד
ורכוס סלכס כרכוס וצוד' וסוס מפתס זס כתיב
לא ורעו ניעט וסני קאמר ים אומרים להביא מפתח
אפי' במזר סכית עמס כי אסכרו אכל' לא במגורו
כאמור סוד סכוכ' ונ'סן עמס עמא ועכס כאמור
מפני סמכסס על' סאמורים ווויזאנס' לרסוס סרכוס
ולא כן' הוא נ'ר'ך לסככס כמכסס ועוד יתבאר
בסגנון אחר נסס כאמור ים אומרים להביא מפתח
סוינון מ'ס כול' אפי' מפתח' דכליל קיט וכסו מפתח'
ועמאר כי מפתח' דנ'ר'ך לסיוט מלכוס אופס
מכחין לכן אמור להביא אופס' לסככס אפילו כמזר
סכות עמס כי אס כווד' כי פתמיוס עולס ת'ס ימרא'
לכוכס כמ'ס' ונפא' לאס דא' אמא לקראתו על ת'ס
ותמאר אלי' תבא לאפלא' לך קמס גופא' ולרווא'
לך דתפכוין עילאון וכז' אמנס עולס למס כווד'
רונס לומר כי מעלס סוד מ'ן' כווד' לנורך סוימוד
עלס סרל' ונעכס עווס בלילס הוא יעקב לא כאמר
לא סוד סרל' דפתוס סרל' דתתמו ולתמכס עת'
וכן נמו עולס לנורך סכלס סנקר' ידו כול' כווסר
וכתיקוים וכנו' עס' פ'וינא למיסב לסרל' מ'ס דלא
יתוקד כאמא תקיפס דונקס סרי מעול' כווד' לנורך
עליון ותפתן סנקרל' יד ס' סנאמר סיתס עליון
ס אכל' לא במגורו אינו נוק' מפתח עליון וס
דאפתס למעמן פרעין כיו' כווסר וכתיקוים
עמא ועכס ווויזאנו לרסוס סרכוס סוינון עאריון
דיונים כולתוס כווסר אינא אף על גב דלא
סיוס דינא דינין מפתרין מוכס וכך נמו ורנא
בואמרו ים אומרים להביא מפתח סוד ת'ס ימרא'
כי סוד וסנר על אפי' דיוק וס' יוספ' ולא יפתח אף
על גב סנאמר כו' נוק' עמס סמיוס ולכן אמור

להביא מפתח סוד אפילו במזר סכות סוינון מפתח
בית ס' סכ' ע'ר סמזר ספנויו יקוס סוד עמס ימי
סמעס וכיו' סמכס יפתח אמור להביא מ'ס מפתח
זס כי אס כווד' סוד מ'ס כווסר פ' בל'ס דף קפ'ו
ול' ואינון קמס כרימיוס דאקרין קמס מ'ס סנין
דאולכא דמיו אויל' סקו וכריוס קדוס' אפתר כמ'ס
אנכען דיוד' ומלס סתומס סוד וצל דא' כל כרכאן
דכקנא כ'אנכען מליין פריעו דיוד' דמסס' ל'דא
סוס וכז' אנס' מכוור' מדבריו סמאמר כי סוימוד
אינו רעסס אלא כוד ולכן אמור לסולין מפתח וס
אלא כוד אכל' לא במגורו עמא ועכס ווויזאנו
לרסוס סרכוס למעלס' ואמנס עיקר מ'ס אלא אס
כיוו סוינון סוד מ'ס כווסר פ' בל'ס דף ר'ד ול' כוורל'
קדמא' ככרל' ק'ס סוס נהיר' ער דלא סוויכולין
עלמין למסכלוס עס' ע'ב'ל ק'ס' ע'ב'ר כוור' ל'נהיר'
לא תלכס' דא' כול' וכן כל מ'ר כוורין ע'ר דעלמין
כלסו אפקיומו כקווימיוס ויכולין לוסכל' וכז' ע'ס
דמטו לסרל' כקר' דוסף וק'ס' נע' כל אינון כוורין
עולסין ומנו' דנטול כל כוורין ויוס סלוק עסויפי
עלמא ע'ר סויפי עלמא ולא וכלין למסכל' אפא דוד'
ואתקן מופס' לסרל' כקר' וכז' ס' דקר איערין לך
ואנפס' כול' ונעפסו וס' סטור' עכ'ל סנס מכוור'
כי עיקר סוד סנמק' ליוספ' סנדיק סוד אור'
קדמא' וס' יכו' מ'ס דין וס' אמור לסרל' ע'ס זס
יוספ' כאמור אפי' כמזר סכות ס' כי אס כווד' סוד'
ס' ו' ונמז' עלס כאמור מזר סכות ס' כי אס כווד' סוד'
סוד ס' אככע'ס כ'ס' כמאמר כרות קדוס' אפתר
כמ'ס אככע'ן דוד' אכל סעיקר סוד' לסמיק' סוד'
לעס אופס' אור קדמא' על מעסס בראקוסי' ע'ר ווספ'
סנדיק כאמור כולתו יד' ואז' וכנס סמזר סכות
כאמור אכל' לא במגורו לא יתן מפתח זס עס
לעור' וימזר עליון על לאס עמא ועכס כי סוד'
סמכסס עמק' ען סאמורים אפר' עס' ווויזאנו לר'ס'
ויפתחו סקליפס עמס :

י' כל שאמרו חכמים לצאת בו לרשות
הרבים אמור לצאת בו להצר שאיננה
קעורב' חוץ מכלול ופאה נכרות דהיינו קליע
שער

שער שקול' ע'ר בחוץ שערה: ויש אומרים וכל
שאמרו לצאת בו אפילו להתקשט בו בבירר
אמור וכל שכן לצאת בו להצר המעורבת חוץ
מכלול ופאה נכרות ו'א שחבל מותר לצאת
בו בהצר אפילו אינה מעורבת וחאיהנא נשי
דין נהגו לצאת בכל הבשיטין. ויש שאמרו
דמידי' אסורות אלא שבין שלא ישמעו מוטב
שיהיו שונגות ואל יהיו מיוחדות ויש שלימדו
עליהם זכות לומ' שהן נוהגות כן על פי סברא
אחרונה שכתבר' שלא אמרו לצאת
בתבשיטין להצר שאינה מעורבת והשחא'
דלית לך רשות הרבים גמיר' הוה ליה בל ר'ה'
שלבו כו' ב'ל' ודינו כהצר שאי' מעורב' ומות':
ומיהו טבע' שיש עליה הוהם לאשר' ושאין
עליה הוהם לאיש דמנן בת' היוב המאח אף
בכרסמליח אמור אפילו לדין והוא הרין לכל
מאי דאמרו ביה היוב המאח' ויש מי שאומר
שבזמן הוה שנהגו האנשים לצאת במכעת
שאין עליה הוהם הרי זה להם בתבשיט ושרי
ולפי זה אפשר רבין שנהגו עבשיו האנשים
להביא טבעת שיש עליה הוהם הרי הוא להן
בתבשיט ושרי ומכ'ל מקום צריך להזהיר
לנשים שלא הצאנה אלא במחטים שרין
צריכות להעמיד קישוריהן ולא יוהר בו בורה
שאין להן הועלת בו ישמעו לנו :

וערה מור ונביר על עיקר אמר וכך הוא אמר
כל שאמרו חכמים לצאת בו לרשות הרבים
דהיינו כי אמרו אף לעשות סדר כפרסויא כגון
מה שזל כתיב אמר אמר אקרי קמו' פעס כמיו
פמא' וכתיב אמר אמר עכס' פעסיו לא ינלוס
וממני כאן בכלריוס סנין אס' לסכרו כאן כדכריוס
מנין ארס' למקוס ועוד' סמכס' אמר' כאן כמטא'
מפורסס כאן כמטא' סאינו מפורסס דאמר מר
סנין עלי מאן דמפתח מטאוס ולכן הוא אמר כלל'
סדכריוס כל קאמרו סמיוס לצאת בו לרשות הרבים
בין לענין סעון כמאן דאמר סנין עלי מאן דמפתח
סמאוס בין לענין סמכס' מ'ס קאמרו לצאת בו

לר'ס דהיינו כי אמור לעשות סמכס' ע'ר רמז
במכס' אף על גב כי לא רע' ארס' אפי' וענר'
על מ'ס ע'ס בכל עת וסיו' כנדיק לכנסו ואמר רבי
אלו צוד מוכ' ווס אמר לפני עומק' כאשר סענין
במכס' לצאת בו לרסוס הרבי' סוינון כדכריוס ע'כ'רס'ס'
מפני מוכ' לסמע' מ'ונג' עכס' כאמור ולכן כלל'
זס יסוס' כודך פל' מאמור לצאת בו לרסוס סרכוס
אמור נמו לצאת בו לסמזר פאי' מעורכס זס יסוס'
כמו דוגמא כי פאוס נמא'ס' סמיוס ר'ס' בל'ס כמז'
ע'ס לכמס' זס יד' סטוב לימיו ולכ כמול' זס ור'
סרע' למפאלו ולכן מר' סמזר כפ' יסוס' כאמר
הארס' עקיוס ולעכדו ככל לככס' וס'ט' ונ'סר'
כמז' מערכו ימ' סרע' עס ימ' סטוב ועוד' לסכ'ס'
במניסס וס'ספך מר' ע'א נס' מעורכס' כול'ס ככנס'
סניר' לעכדות סר'ס' ולכן אמור לסוינא עס' ולפרס'
ענין סמזכס' כאמור לפי כי נר'ך סכנע' גדול'ס'
ואין לעשות כן' כמכס' ולכן אמור לצאת בו מ'ן'
מככל' סוינון סמוטא' ססול' לכך בעונו כככל'
כרול' על סעון' ולכן הוא כמאמר ור' סרע' כמז'
עמכס' אר' אלו' כמס' ססיו' וקרל' ענדיקוס' ע' לוסס'
אפי' סדון' וס'טרו' כי סניר' סמטא' אונס' כמכס'ס'
סוסיכני' כמיו' עולס' ר'ס'ס' כמיוס' קרויוס' מ'ס'
ועוד' גר' ככרו כול'ס' לא' מפתח' רמון' סככוד'
כמקטיו' וס'ככר' כרול' עמ' רמון' ולא אפא' כיו'
מ'ס' לאמר לאמור' כ'ול' ולכן אמר מ'ן' מכל' סוינו'
סמוטא' ססול' כרס'ס' יר' כככל' כרול' לפי סמכס'ר'
במטא' אס' יכול' לצאת מפתח' ידו סכס' מ'ס טוב'
ועמס' ככריוס' סיו' כו' אונס' סקולכו' לכמיו קרקוס' אופ'
עלס' כפא'ס' מעס' דסינו' קליע'ס' ע'ר' סקולך'
כמזרי' למנוס' עלס' סקולע'ס' כתיך סמזר'ס' לא'
עכע'יא ס'סכ'ס' מ'קדק' עס' סנדיקוס' כמז' סמזר'ס'
ווס' מוס'ף על' חמטא'ס' סע' סקולע' סמך' ע'ר' פל'
במקוס' ע'ר'ך לקיוס' סמז'ס' ע'רוס' ויכ' גוי' כוין' פל'
ימרא' לאונס' ע'רוס' מ'ל' כ'ס' סנאמר אונס' ס' סע'רו'
זיון סע'רוס' סמז'ויוס' כ'סלכ'ס' כי לא נענו סכס'ס'
לימרא' לא כמז' מ'עסקו' כמז'ר'ס' על' ע'ר' כ'ר'ס'
וסוד' ספך' סמיוס' וס'ך' לאונס' ע'רוס' ע'ת' וע'ר'
כל' מוס' כמז' קליע'ס' ע'ר' סיון' כמך' מער'ס' אס'

ורצה למור בו שריות מקובת וית אומרים לכל
מאשרו לנאת בו כאמור בהרששויה אפי' להקטט
בו בכית קיטויה סכסכ ממעון השמובה כאמור
אפי' בכית דומוי אסור מפניו ממעט כעונג קכס
כאמור וכל עקן למחר שמעורכת מוז מכבול ופאס
בכרות מני דכרוס מותר לעשות אותם כאמור וזו
אומרים להפך סכל מותר לעשות בהקת לנאת בו
למחר אפי' אינ' מעורכת מחר שרע לא כעצרכ עם
וזה הטוב והאלס עובד בכניסה להקכס ועכמו
במי דוק כחגו לנאת ככל עכמוטין מויתן מהאלס
ועסה מקובת אפי' עכבת וועסה עכבות וכל הדרוך
לעשות לו ז' שו' עונג סכסכנות וית אומרו' דמדינא
אסורות מפני עסה מכילים עונג סכסכנות אלא עכיון
מלא ימעטו כי האלס כסול למור בו כי לא יאמין
בעצמו מוטב מייסו עוגנות ולא יסו עוודית וזו
עלמרו עליהם וכות לומר עסה כוהגין כן על פי
סברא אחרונה עכסכמי מלא אסרו לנאת עכמוטין
מל סכסכ למחר מאיכס מעורכת ואיכס מניס מניס
לטוב וזה שרע עם וזה טוב לעבודת ככל לכרך
והקת לית לן רעות סרבי גמור כפרס' השובה
מל רכיס סוס לית כל רעות סרבי מלנו מה מעשות
רעות סרביס סוא כניכס כרעלי ודינו כמחר מאיכס
מעורכת קעדין לא כתיבכו וזה שרע וזה הטוב
כקמאס אסל לעבודת אפי' מייסו טכעת מים עליס
מקסס לאקס ומאין עליס מותס לאקס דתנן כס מייב
מטאס אס ככרעלי אמור לדיקן וסרונמ' סיא כעכין
שעון כקשר סאלס ענעס מקובת יס ספרס כין אית
לאקס כו סכס מאל אמרו כתיב אקרו מניו פקע
כסו מטאס וכתיב עכסס פשעו לא יתליס ומקני
כאן כמטא מפורסס כאן כמטא ללא ודעו
בוס רכיס ולכן יאמר כו סנה ככל סככריס
סכאמרוס לעצלה רכס כסס סככרות אס ונאית
כסס אס לאו דסיינו סרונמאל לעכין סקמני' מיונאל
סאלס מרעות וזה שרע וכמותו סס סרבי' וככס
כרעות מייסו סוא ימיוו על עולס כו לסיוס סככת
ככטונו לענג לכן לא ככין לעשות מקובת כו כיוס
לפי כו עככור סלגס וסעככין על ידי סכרסס
מל ודיוו אקסס כמטא מעורכס לוכא מאל דפליג

כו טוב לעשות בו תקובת למו כיוס וסוס סרונג
סאמיוי ללפסו כגון טכעת מים על סמסס לאקס
ומאין עליס מותס לאקס וסספרס כוס סוא לנאת
מכעס ספרס כין מטא מעורכס למטא סוסס וס
יסוס ומעט סא מכל סקסס לא כן וס כרסס מן
סככרל לדיך יתכן כי סקסס מטאס ספרסס
סעכין לעיון כל כו גנאי גדול סוא לה ככרל כגלו
למס וגדול ככור סכרויות סדוסס לא מעס כמכורס
לאת' סן ימלא אית אס סקמו וסלכס וסיתס לאקס
אמר יסוכ אלכס ענד ואת ואת רעיס רכיס ומכ
אי כסס ס' דמאמר כו כא סליומו מל סקמכס מן
סאקס מייכסס סמס כעלס אס כן ללמוד מוס
לאקס ענעס מלס ונמס סקמס סקובת סמטא כך
מסאית כעכוכס וו אין כרוך לפרסס סמטא כך
סאקס וסספרס כיוכסס וסי כמטא מפורסס ולכן
יאמר ומיסו טכעת מים עליס מותס לאקס סיינו
מטא דודעו בו סרביס כמותס סמפורסס ומאין
עליס מותס לאקס סיינו מטא ללא ודעו כיס רכיס
סס כקמאס אסל מאמר כו דכר גדול סוא דתנן
כס מייב מטאס לכן אף ככרעליס אסור אפי' לדיקן
וסוא דיקן לכל מאי למחר מייב מטאס אין ונאית
כסס כעכת לעיו מכבול עונג סכסכ כאמור אכנס
ועס אומרו' מכוטן סוס מנהגו סאכני' לנאת כעככס
סוא שעון מאין עליס מותס סיינו מאינו מפורסס
סרויס כמקיי לסס עכין סקמכסס ועונג כעככס
וערי ולפי ז' איתער דכיון כמסגו עכמו סאכניס
לכבי טכעת מים עלי' מותס ססוא כין מפורס' סרו
סוא לסס כמקייט עכין סקמכס וערי ככל גונ' כו
סוא עונג סכס סאמיוי ומכל מקוס כרוך לסוסיר
לכניס מלא ונאו אלא כממטין עסס כרוכו' לסעמיו
קיסורין כו סיינו עכוכס ככל מטס סיינו ממטוכך
לא ונאו וספרסמו אלא איתס עסס כרוכו' לסעמיו
קיסורין עכין אית לאקס על דרך מקמאל ואת
ערוככס סקס דכר סעערכ כונו' לכניס ולא וסר
כו כוס מאין לסס פועלת כו כעכין ספרס' ימעטו
לכן ודאי כו כן דרך סנמיס רכונס לכות ענען
לעולס :

וברבדים סנוגסיס למעלס וסי עככין דרך קנר'
כל

כל מאשרו סכמוס לנאת כו לרמות סרביס דסיינו
עכין סרויס כעכס עכיס מפניס מניס ככל אס
לכין אכור סוואס מעולס סאטלות סוא רעות
סויהוד ויודו מל עולס לרעות סרביס סס העולמו'
למטס כו עס כענעס מטרא אחרא כי סס סרביס
גס לעכין ינאק מרעות סומיד כו למחר עעלכס
מן סעולמות כעככ סכס וקמס סייס סנס סוא
כרעית סקת כעל' כסוד סקל פסוין קיסין וסוא
ויסוד מל עולס אין לה רעות לנאת מאכלו ולולך
לרעות סרביס סס סאכוס כמ' כפיקוניס יס' ד
ורכיס סלכס כרכיס ולא ויתר לעצלה ולכן כמו
אסור לנאת כו למחר מאיכס מעורכת כו סס עתי
סערות כוס ס' סייבו עס עסינו מעל עקלו כמקס
סמדר וספרומור וססס סמדר כקרא סמר סעעורכ'
כו עס מעעככ עמס סעמיק על דרך מקמאל ואת
ערוככס תקס דכריס סעעורכיס כינו לכניס
וספרוודור סוא עכוכס למחר מאיכס מעורכת דאף
על גכ כיס ככס סעדיק' סוא כדרך סעככרס
בלכד וככמיו סוא סעכין סודעס למסן כל דכר
מאשרו סכמוס לנאת כו מרעות סומיד סוא סכלס
מסוא מתיימרת עמו מעטת סכנסת סכס סאומריס
כאו כלקס אסור לנאת מייסוד מלס לעלות לרעות
סרכיס סוא לכדו לפי כו סאקס עולס עמו ונאית
יודרת וכך נעו אסור לנאת כו למחר מאינו מעורכת
כאמור מוז מכבול סוא עמ' ס וקראס לס ארץ ככול
עד סיוס סוא סוא דונמאל לכקורס מלס סכמארס
כמקומס ונאו עולס רק כניכס סכלו ופאס
ככרות סיינו קליע מל עער כסוד מדרגה סאמרוכ'
וככר כמאר לעעלס אין ראוי למכות עליו מעוס
ככור אלסוס סספר דכר ועס אומריס לכל עס
מכאשרו לנאת כו אפי' לסקמט כו בכית כגון מ' ע'
כווסר פ' אמור עכמוטסל ועלכמוטסל וכפרסל וכל
מקן לנאת כו למחר סעעורכת מוז מכבול ופאס
ככרות כאמור ועס אומריס סככל מותר לנאת כו
כמדר אפילו למחר מאיכס מעורכת וסכס אנו
מכואריס כל אלו סמלוקות מל דכרי ספוסקיס
לאודיע כו לא דכר רק סוא וסכל יס לנעורס למעל'
לעני אמסק' כוס כמארנ' לקיו' כל דכר סמלוקין'

ולכן יאמר וסאודיא נעו דוק כסני לנאת ככל
עכמוטין דסיינו לספריות לפני בעלס מקומטת
עד מיאמר לס יפס את רעיותי ככרעס כעסס אסל
מכרעס לי כעו מקאל כואס כיווקוליס ועס אמרר
דמדינא אסורות אלא עכיון מלא ימעטו כיוכניס
לספגאס מוטב מייסו עוגנות ואל וסיו מוודית וז'
עלמרו עליסס זכות לומר עסס כוסגות כן על פי
סברא אחרונה כמכוכו מלא אסרו לנאת עכמוטין
למחר מאיכס מעורכת וכך סוא עכין לעעלס כו
יונאס אקס מל כמקייטין מלס סאמוריס למחר
מלס סעעורכת כאמור וכוותר עס סקמטיון
סאמטיוס סס סעדיקוס כדאית' כווסר פ' ויקסל
כד בעיא לאתקמטא כמכטין וומכין ומגין עוליס
סעמיות מל סעדיקוס מוגן עדין סתתן למעלס וסס
ככניס דרך סעמוד סנכ מכון סרניו עדי כככמו'
כמוך איתס קנורס ועעוררית אס סאכסס סיינו
מקוס סקרא סמר סעעורכת כאמור סרו כי סאקס
עליוכס יונאס כמקייטוס מלס למחר סעעורכת
ועככרוס דרך סמר מאיכס מעורכת לסכנס עס
ולכן סוא מותר לנאת סאקס סעמיות כמקייטין
מלס למחר מאיכס מעורכת וסמאל לית לן רעות
סרכיס גמור לפי עסס נקניוס סמיות עליונות
כמקריכא סכיאור כמקומו וסככרו' כלעמיוס ממ' ע'
כווסר פ' יורא וככל מתיקן ומקין מניו מססוא אלף
מתימלס אסעקס ס' סל מלקא כדרגיו לאתקמאל דף
ק'ו סעמלכו ולכן נדק סמכס כמאמרו וסמ' לית
לן רעות סרכיס גמור ססוא סוד סטרא אסרל
עדפ סהרי אסל מני כניס עכי אגוויס סלכס למקס
מעכיו וסמ' דמו כיס רכיס ואין עי עכווק מוכריס
על סווגות יען כי לעעלס מתככר סטרא דקדוסיס
והולך כאמור ולכן לוכא רעות סרכיס כממטט
סראמון לכן סוס לית כל רעות סרבי' מלנו ככרעלי'
ודינו כמחר מאיכס מעורכת ססס ביארקו' למעל'
כי כדרך כמאמר ארבע רמיוס ככרעס עלומות כך
יסוס נעו עורס ארבע רמיוס כעולס סאנולונג
עמו וככך ינעא כרעלית כמותס סמר מאיכס
מעורכת כלקמן וממר ומיאו טכעת מים עליס
מוקס לאקס ומאין עליס מותס לאקס סאמרוס
לעעלס

אמרו רשעים ונתו תמיו וסונו כדו לתת הסם
נזמים כמגולו עסקתו נותן להם תכונות וכן אמר
עולאם מקטת אותם ויפואם אל סלמם כמנון
ויבאי כותנת להם כל קומותיו והוא פסוק ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד מהו כל איתו דסונו
ממאל מל לכל לתת מלך סריתם ניקי קדרתם אמר
גבאי סיא להם כל תאמר סיא תנספת מה עמו לה
עבדי סכואו להם במקמי סונו ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ולכן כדו עמא וסעמו סקטום מה
עמא כותנים כהם קטום כממא קמם על עמתי
סונו ענדין לסעמיע לאזנו קרית קטע פסוק
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אמר סיא
עמתי ברוך לסעמיע לאזנו מותר לנאת כהם לפני
סתן לסתראות לפניו כמקטום וסיא סדין אם
כותנים חוטין עמ מנאמר כמות סעני עתותין
כסוד וסעק יעקב לרמל כי מותר לנאת כהם אם אינם
ככותנים לפי סטרא אמר ספויס סונוקין כוורא
כדאיתא כווסר פרקת וינא אמנס אין זה סקט
מלם משמא רק מתקטע כו לפי עמא לפי עמא
וסמיקס לו ונקטס לו אמנס אהב סכל מתכטל
אמנס סתת סיקרס וסענינס לאכרס סמוע קלס
אינו ככוע סריו אכרס אמר אם עמוט ולכן נותן
להם סמוע כמות סעני עתותין וסמא כו קוטום
סללו אינס ככוע כמא מותר לנאת כהם לפני
סתן כמא :

כא יוצאה אשר רעולה והוא שמעטפת
כל ראשה חוץ מהפנים : ככ
פורפרו בשבת על האגוז וער האבן שיהרהרו
לכך ויוצאה כו אבל על המשבע אסור לפרוף
בשבת דלא בר מלשול הוא ולא מהני בידו
יחודואם פרפה עליו מערב שבת מותר לצאת
בו בשבת : כג אם היתה צריב להוציא
אגוז לבנה ופרפה עליו בדי להוציאו אם לרה
אסור ואם לכרמלית מותר :

פחור לומר על עיקר סקורס כו מלכד פטע
סקורס כמא כמס סרמו וסדוגמא

למסאים כמקטום אמר ככונס סורע כמס סו
לכמס וכוס סונו כל דונס סללו נזקים כהם
לא ושדר דבר ולכן סיא סומר ונאס אמר קטע רוס
סנו עמני העון רשולס וסוא עמטעט כל ראס
סון עמטעט כו כך אמרו סל עמ קללות כמקלל
סאסם אמר וסנס עמטעט כככל וסכא ככדון
דוין אין לך ענין אבולת ככונס סונו סוא אכל
לכ כמס וסאקלס כווסמי לו ולכילוי סס סאכרוס
עמאכלים עליו לפי ככעסונו סוא עובס אותס
ולכן מותר לנאת כהם כמס כדו לסנל מוכר סרע
לסווס עכד סעמי מאלונו וכענין סעכוס ונא
למורות לפי כמכק כמקוס עליונס ולכן כמא
אשרך ארץ עמלך כן מורין כססוא דאמר קלס
עליך בר מורין אקסד אמר ליה כלום עמטעט עלע
ססס עכד אמר ליה לאו לא סאסם כן סרוין לעולם
סכא ולכן מקטס וסומר סכמכ אשרך עמלך
מאן סלכו רכבן סעווס לך סוא כן מורין וסונו
מקטעכד לטרו כו לכן וסעא נסרוך כסורה כעס
וסכלו לאסר מקוטעום עת למורס : ולכן ונאס
אקס רשולס כסרס קלמור כמס כמס סמל אלו
אם מקטס כחן כמקום נסס עמוס ככורס ככמס
דאמר לא טוב עמס ככרס עמו איב קרטי לנזותא
כו סונו לקמס וסרוך לסעטק כמס כו אין להם
מנא לסריו ראס אמנס מותר לנאת כמקטל סו
כורכא מרכבן דסנן מוסענס ולך לקמס סאין
מכורין אותם וילכס סמוריס ויסעטק סמוריס ויסעס
מס מלכו ספן ולכן מור סדין סונא עמקונו
לרמס סרכיס סאין מוכיריס אותו ומעטק ראסו
מון עספניס ללמד מורס כו כן סרוך לסרואת פניס
למרא כמקטל אל פניס כפניס דכר ס עמכס
פניס למקרא פניס למקטס פניס למרא : עורפס
ככ על סאגו ועל סאכן סמקו דכר סוא עמקל
אל ככט אגו ודקמי לנא כמקלל ככר סורס לאגו
מס אגו זס כמקללך לא כמאס מס עככו כך
קלמור כמס אף עלפי סרמא אין ערמו כמאס
ועל סאכן כמס כמקטל אם פנע כך עכוול זס
עככו לכית סככס אם אכך סוא ניעוס מלמר
סמקו לכך ויונאס כו מרמס ינר סרע כמאמר אכל
ל

לא על המטע אף עג כי סדקס שקילה ככוד כל
סמנוס אין זא כס סמנוס סמטל מלו מרמי ינאר
ולכן על סמטכב אסור לספון עליו כמכס דלאו בר
טלטול סוא לפי כו מל אמרו סאו נכרס דרכן
דסנן מוסעניס ולך לקמס סאין מכיריס אותו סנס
אין לו סקנס אלס על ודו טלטול וכן כל אדם עמטע
כעכוול סוא סוכר כרוך למקוך אותו לכית סמדרס
סרו כו סמקנס על ודו טלטול וסונו דוגמא לאגו
וסאכן כמאמר אכל מעמס סדקס סוא סמטכב לאו
בר טלטול סוא ולכן אין ונאס כו כמכס מרמס
ינר סרע ולא מהני כו יסוד אפילו עמס דקס
כקכס ואם סרפס עליו מוכר ככס ככרס עמלך
כרגלו לסעמיע סדקס דא סנוול ליה ססוא עמנין
טלטול ולכן מותר לנאת כו כמכס מרמס סוכר
כמאמר ואם כמאמר ונאמר מוכר סדין על דכר
סוכר לעיל סכין אמר אם סווס כריכס לסוויא
אגו לככס סוא ענין למוד סתורס כמאמר כו אעב
מאמר מל סאס מוכר ללמד את ככוסרס אכל
סאסם אינס מוכרס אם סווס כריכס להוויא אגו
לככס כו סנס סאגו סוא דרך סמוק לכוונקוס
כמקל וסדוגמא מ'ס סיימי סמוק לכל עמו ולכן
כריכס לסרוך אותו כדך טובה וסרפס עליו כדו
לסנוויא כמאס אם ל'ס אסור ואם לכרמלית מותר
כיאין ראוו לסרסם לעין כל מה ינעמו :

ואלו סדכריס סכאמריס גס כן למעלה וסכו
קאמר ונאס אקס רשולס סוא אקס מיל
יונאס ינאס קל עמס כמקטל סנס סוא ונא
לקראתך וראך וסעמ ולכן יונאס ככלס על דרך
כמאמר ונאס מנס את סנס לקראת סלסס ככרך
סמן לקראת כלס כמקטל וסווס סענון עמטעט
כל ראס מון עספני וזס ינדק כעכוול סלנוס ססוא
עמכס כס כדאיתא כווסר פרקת סללך דך קסג
ולסעסא פריע מין דפרוס כמסוכסא דסוסיא
קיעסא ספירא אויס כמאמר וכל גונון כמכס כס
וערקין וסויס כס סוא ספירו וסורו דמטעא מנס
וכססוא ימא דלס גוסכענין סנין כקסא כונא סדא
וסאיפין כמס גונון כמל וסווס כמל גוון דא ומקנס
לוס וסעסוי לכר כסאי גוון לאו דסאי גוון לכמא

דילס דסא קס וסרמטן לכוס אכל סוסיא דלכר סוא
גוון דא וכו מ'ס כנין דמקום יס דא אית סכילוסיס
כלל דכר וכווס וסווס לין ינא כמא לסמללסא וכד
עמכילין עמין לעוויסו גוון כמל ונא ינלס כווסו
למ'טאס וכ' סנס יוכ סר מוכרי סמאמר כו אקס
יראס ס'סיא עככס' כלוול לכוס קל סכלת כדו קלס
יראו אותס סמוניס סנס'ל מוס ולכן ינא אקס
רשולס דהיונו עמטעט דאקס מון עספניס לפי כו
סמוניס אויס וכו' לסכיו דכ כמאמר יס לא כפניס
וסאיפס לדרוס מלס רשול'לסן רע לה דסיונו כווס
סלכוס אונו קלס דסא קס וסרמטן לכיכס לא מפיס
כו רע לה מאוסס דמאס יס דלס סקראיסלס מוס
עמס כעלי עין סרע ולכן עמכסם כככוסס מל
סכלת כמאמר ונוד אוסער לומר כו ז'סווס ענין
סלנוס סקוק אותס על ראסם כמאמר כ' למעלס
כמ'ס כמאמר פריע קלל לך ואין לסארוך : עורפס
כמכס על סאכך אמר כמאמר כווסר כו אין סוא
כונו לככסס ימראל וסמנס עור עככו וסרע
עמונא דכר מ'ס כווסר פרמס כס דך ע' כ וזל פמס
ר'סורס וסמר וסכין סואס אקס עמפי מוכס גו'
אמר ליה סאילנא על פס דאמרס כמאמר וסאכך
סואס דא אכך עמס וסא אכך סקיס סוס ע' דלא
אככרו עלמא וכ' פמס וסמר אינו ככין אסוס
פניך דוד מלכא סכווסיס וכמקוטום כסאי אין
סוס ועלום אמר אכך וסאס סכוניס סיהרס לראס
פכס וכד כעס לאסמללס ככון יקרא דמאריה כטל
לסאו אכך כידס כקדמייתא ולככר עיול כנין דכל
עאן דככו לאסמללס קמיס מארו לא אכיל לא ססאי
אכך דכתיב כואס ינא אכךן אל סקקס גו' וסנה
ענין מאמר זס כורא עמד מוכין מאמר ר'כיס
נוד סכין למס ככעסר כל כך ועקב אינו ע'ס
על סאכך ונוד סכין מזה כונס דו ספגורס אכך
דילס כודין ולכן סכין כקיעור כו לסווס כו מוסין
סכריאס כמאמר קטרנס סלככס וסמרס או איעקר
למני מלכיס לסמקעס ככמר אמד לכן כנור עלום
לכו ומעטו את עמךך ולכן וורדת כעולמות
סמפסווס ע'ד מקום סגסוס למסס וסמנס ככל
עלס ינא עמנס כו סלמין כמספר אמנס
על א 39 I סמאר

פאין כו' ק'ל'ה על מה קאים ע'מ'א על קדש על
הסגס'ה אבל זה פאמ' אסור סיינומטו נוכח לטומא
פלא לממ' לפרסס עצמו בקהל עם פלא לנודך
פעי'ל'א אסור ודאי ומטעמ'ה אסור'ה לכפול בעבת
סוינו סלימוד למרא'ו' העין כלכד ומטעם זה אסור
לטום על פניה כעס סוינו פא' קריאת שמע ושקס
כפניו פנושות כגון קורץ כע כנו כע'ין כהלה כדו
פילד מו פניו כך אמרו ס'ל כל הקורא קריאת שמע
ומורה בלעבע וכיוצא עליו נאמר ולא איתי קראת
ועקב ולפי כו' ס'ל אסור מפ' לכת מלך פסדיס
בזיקי קרה'ה כס' הדוגמ' כגון כעק לטום על פניו
ובקנוס'תו ומגלס פניו לצי'ן כל מאלים סממ' כענו
כענו'ג'ה הרבס כגון ייחוד בק'כס כגון זה אסור
אסור לקלוט עשר' כך אמרו ס'ל באמר סיער רואס
בו אלס מ'ל'ל כעשירו מתלס כציקו אמר סדון
דיו' סו' חס טעם רוא'ת א'ת' חכס כעניו פקוס
לכס'ל מעניו' ולכך סאלס אמר ורצה להקלס
עצמו נידך להסרמק מן סכישור ופן'הדומה לו ולא
יקל'ע עשירו למק' אפ'ו וטבל כגון כעבת ולא לספיר
קליע'עו כך אמרו ס'ל באותו כמור ססוס מצירו
פזור ופס'ה ופזור על סעצ'ין ופ'ו יצרו עליו אמר
מס אפ'ס מתגאס כעולס פאניו פ'ך ס'עבד'ה
לבק'ך למסוס וכך פמס' ולכך אסור נעיו לסתור
קליע'תו כו' ככך מתרוא' כעו יפ'ס קנפ'ו פלמלס
סמורות' אבל וכולס לקלוק ע'ג'רס עכאן ומכאן
נמס גס אמר ס'ל סרי'ו אל' ופ'ן ס' א'ת אויב'ן
ספערס מתצרות ראפ'ו מו פלג לקמ'ך פ'לה כו'
סנס כרא סק'כ'ה לכל ע'ג'רס גומ' א'ת כדו פלא
וינקומ'תו ע'ג'רות מתוך גומ' א'ת כדו פלא יכסוס
מאר ע'כיו'ל מל א'ס וכל' זס ימנ'א כסמג'ת סכורא
י'ת'ר'ך כו' ע'כיו'ל על דרבי א'ת וס'ו מדקדק עם
סמוליו כמ'ט ספערס עג'אמרו וס'כיו' כסערס מ'ל
ולכך אסור לאס'ס סירא א'ת דבר ס' לקלוט ולא
לסמור ספער סוינו ע'קור'ס אמר סו' כנו על
פניו ספער אל' וכולס למלוק ע'ג'רס ללמוד מ'ס
כמו מ'מר סקד'ס כרוך סו' לאו'כ'ומ'ס כון מער
למער כון גומ' לגומ' לא כמ'ל'ף ל' כון אויב
ל'אויב כמ'ל'ף ל' כך ראוי למלוק כעניו ספער:

אזור לסרוק במסרק כעבת חנה דוגמת זה לפי
פשוטו כו' להסתרוא'ת להסתרוא'ת ואפי' אוקוס ע'קוס
ממער מור כו' סו' סוק וסעניו כו' יזיס סאלס
נזר מכל דבר קל כגון פון עקבי ואף על גב כו'
דבר קל סו' כעניו ממרק סו' להזי'א א'ת סכניס
ונפיק מניס מורכא עמקור ספער כעבת' וכן
ווסר מלסכוא עצמו לידו כסיון ע'מ'ק'ו להסתר
על סיער ולקמ'ת ממנו סקליפ'ס ואמר כך יוסס
להס'ך וגס מ'כנ'ס סרו ע'ג'ר באמ'ס ע'רוס אפי' ע'ג'ר
מור כלומר כו' מור כולל ימט'ל לא כך עמ'ס
דילמ'ל ועקור א'ו ס' ע'ר מלמ'כ'או דוכור וסוינו
סמ'ול'הו':
פורה פניו כזוני סל'ו לכד על'ל'ס וזכו קאמר
יוגאס באכ'ן מקומ'ס סוינו מ'ס כוסר פ'
וועב דף קל'א וז' פ'א מ'ו כס'ו' ס'צ'ת'א דס'ו'א
כסר דנגיד ונפיק אפ'וק כל אי'ן קמ'ת'ין ונ'א ע'ג'ר
כוקבא כלהו קימ'ת'ין לגוכקור'ט' דלכו כס'טו קארט'
וכד מוסר'א אפ'עניס כס'ו' סררא דסוי'א כ'ס'א
כדון כל אי'ון כמ'מ'ין דמ'פ'ין אף על גב דלס'ו
דכיון וכלס קמ'ת'ין סו'ל'ו כפ'ג'ו'ו ככל אי'ון
א'ת'רו דעמו אי'ון כמ'מ'ין כלהו א'ת'כ'רו ואמ'פ'ו'ו
ככמו ע'רו'ן כעמ'ס ככא'ן ואל'ן אי'ון כמ'ת'ין
א'ת'ר'ין דא'ת'ר'ע'י כס'ו ק'כ'ה לכמר דא'ת'כ'רו ואף ע'ב
דאי'ון כע'כ'ו' ולא כמ'דון וכו' . . . הנס מבוחר
מדבריו המאמר כו' אותם קמ'ט' סמ'נא'ת כומ'ך
ס'יוצ'וט מני'ס ל'ס ס'יוסר'ין . . . ואמ'ס י'ס כמ'מ'ת
עמ'ס כסוד כפליס ס'ל' ס'ס דברו ס'ל וקט'ן פלא
כלו לו סמ'ו כולמ'רו דבר גדול כמ'ת'ך ד'רוס'ס כו'
הכמ'ת'ה ס'לו לא ע'טוס'ה סו' עפ'י כו' יזיס כסוד
כפ'ל סכאמר ספ'ליס סו' כ'א'ר'ץ כ'ימ'ס ס'ס וס'מ'רו
ס'ל כפליס כמ'י' סק'ו עפ'ליס כיו'ת'ר' . . . ולכך
יאמר כו' אפ'ס כמ'רס וו יוג'א'ה באכ'ן מקומ'ס כדו
פלא פ'פול וסוד ס'ניו עמ'ס'ל מ'ל ל'כ'ת מ'ל'ך
פ'ה רי'ה נק'ו קר'ת'אמר גבא'ו סו' לא א'ת'מר
מ'כ'ט'ר'ת מ'ס ע'מ'ו עבד'ה סו'ל'ו כמ'ס'א' . . . ולכך
אנו אוקר'ס כרוך ע'ס ככוד מלכ'ת'ו ל'ל'ס'ו . . . וע'ב
בל'מ'ס . . . וסנס סוד ס'כ'ר ת'ין ע'פ'ה כו' כ'ת מ'ל'ך
ס'הרוס'ס זיקו קר'ס למ'ס כ'יס'ס מ'כ'ט'ר'ת ס'ל מ'פ'ו
כו'

כו' היא מצוברת ומתיראם על' תפול וכו' תומא
ומנין סו'ס לס ס'יכור וזרי ע'רו'ן לא ע'ל'ת' למ'ג'ל'
כ'ה'לכות ע'ד פאומ'ר'יס ס'חיל'ות לאל ע'ל'ת'ן ג'ואל'ס
כו' או מלכ' כפ'יק לקדמ'ת'ה ומ'ע'ל'ס א'ות'ה למ'ע'לה
ואמר כך כעמ'ס ס'יוסוד ומ'ע'ט'ר'ת אמ'כ' סוד ס'ע'כ'ין
סו'ל כו' ס'ל כ'כ'כ'אר כ'תוקוניס כ'כ'ו ע'וק ס'ק'ס'יס
ד'א ע'מ'ט'רו'ן וול'ך א'ת ס'קול וכ'כ'ו על ידו מ'ת'י'ת'ין
כע'י'ת יומ'ין דמ'ל' דזיק ונדק כסוד קול דוכור ולכך
מ'לו ס'כל'ס ס'ו' ע'ג'ר'ת מ'ן ס'נדוק למ'ט'ס ולכך
כע'ש'ל'ה למ'ע'ל' ס'גוד ס'כרי'ס וס'רו'ס'ה מ'ן ס'יוסוד
עליון ס'כע'מ'ס כ'א'ל'ות מ'ת'יר'א'ה מ'ל'א פ'פול ל'פי כו'
ע'רו'ן אי'ן כ'כו ק'ימ'א ולכך ע'כ'ד'וס ס'זיק'וס מ'כ'ו'א'י'
ל'ס כמ'ס'י ל'פי כו' א'ס ע'ג'אל גבא'ו סו'ל לס יאמר'ו
הנס סו'ל ס'ר'ס לוכניס ל'פי כו' ס'ס לא יד'עו כו'
ס'נדוק כמ'כ'ר ע'מ'ס כע'ת'ס ג'ני'ס כ'רוך כמ'מ'ת ולכך
יאמר ונ'א'ה באכ'ן כמ'מ'ת סו'ל אכ'ן יג'ר'אל כו' לכך
אזכ'ס מ'ע'ל'ת פ'רו כע'כ' וכמ'ק'ל מ'ק'לו כנגדו וס'נס
ע'כ'ין סמ'ק'ל מוכ'ן מ'ן ס'וסר' פ' ע'מ'א דף קפ'ו וז'ל
פ'א'ן מ'פ'ג'י'ת ס'ק'ל ד'ו' מ'מ'וצ'ג כ'ין מ'ני ס'יו'ן אכ'כ'א
למ'ק'ל כ'ה ד'א יז'ד וכ'ו ס'נס כלמ'ד מ'כ'רו ס'מ'אמר
כו' מ'ק'ל ס'יו'ו סוד ס'יו'ס ע'קול'ן כנגדו ס'יו'ו כו'
א'ות'וס ע'מ'ס ס'ס כע'ל'וס י'ס כע'ל'ו'ו מ'לס ו'ד ס'יו'ו
י'כ'ע'י וכ'ן א'ות ס' כע'ל'ו'ו מ'לס ס' א'ר'פ' וכ'ן א'ות ו'
כע'ל'ו'ו מ'לס ו'א'ר'ת' וכ'ן א'ות ס' א'מ'רו'נ' כע'ל'ו'ו מ'לס ס'
אמר ס'רו כע'מ'א מ'ק'לו'ס ע'קול'ן כנגדו מ'ק'ל א'מר
ווס כדו פלא ע'פ' ל'פ'ו כ'ס'י ווס ע'ול' כ'ני'ת' כ'ן ולכך
ע'ש'ול מ'ל'א פ'פול כ'ן מ'ל ס'יכור ואפ'ו לא כע'כ'ר'ס
ע'רו'ן ל'פי כו' א'ותו ס'יוסוד ע'מ'ון אי'נו כמ'כ' ל'פ'וכור
ד'ק ס'יוסוד עליון סו'ל ס'ו'ר ס'וכ'ר ע'ת' צ'ב'ר' ע'מ'נו
כנו'ע: א'סור לאמ'ס וכ'כ'ו ס'נס כומ'ן סמ'ול א'מ'ס
כמ'רס וו כמ'כ'א למ'ט'ס כ'ון ס'ני'ן ק'ל'א'י' פ' ע'מ'ס דף
ר'ך וז'ל לא א'נטר'וך לאמ'ס א'מ'ת' למ'מ'ר כ'אמר א'מ'ר'
פ'ד כע'ל' יז'יכ לס דמו מ'ל' ע'ג'רו'ן מ'ל ע'ול'ס ד'וס'כ'
ל'ס דמו ל'מ'ס'ו ג'ו ד'וק'י כ'ס'ו עלמ'א וי'כ'כ'א ע'מ'ון
ככל'ס ג'ו ק'ימ'וט'ס'א וז'וק'א דע'למ'א מ'רו וס'רו כ'ס'א'
אבל כ'ין דרו'עו מלכ'א ס'וכ'ת ואמ'ס'ר'ת למ'ס'ו
פ'הדי'וס'ת'כ'ת כ'ג'ל'ס כ'ר'א כ'ע'כ'ר סו'ל כ'א'ס וכ'כ'ר
סו'ל ע'ק' וכו' ס'נס מ'כ'אר מ'כ'רו ס'מ'אמר כו' א'מ'ת

סול ויכפ' ע'ס ס'נדוק'וס למ'ט'ס וכד'א'ות'א כו'ס'ר כו'
לכך ס'ס נק'רא'וס ע'ני פ'כ'י ל'פי ד'אמ'ת'ר'ת כ'ני'וס'ו
אמ'נס יאמר כו'ס יז'יס כ'ימ'ס מ'ל קול אמ'נס כע'כ'
לא כך כ'אמר כע'כ' סו'ל כ'א'ס ל'כ'ו כע'ל'ס וכ'כ'ר
סו'ל ע'כ'ה א'נ'ל ס'נדוק'וס כו' א'סור לאמ'ס וו ל'ס'צ'ב'ר'
ס'ר'ך מ'ן ס'נדוק'וס א'לו על פניו ע'מ'ס פ'נו ס'כ'וכ'ס
כע'כ'ת ע'מ'ס ז'כ'ב' אבל כע'כ'ת סו'ל כ'א'ונ'ן א'מר
כד'א'ות'א כו'ס'ר פ' וק'ס'ל דף ר'א וז'ל כ'ד נק'וד' ד'א
כע'י'א ל'א'ת'ק'מ'ט'א כע'כ'ת'ו ומ'ני וס'ני מ'מ'ר א'ר'כ'ב'
אנ'פ'ין ד'כ'ר וק'ימ'ון על ס'וכ'ל'א ד'אק'רו ע'ר ד'רו'ר
ו'ז'כ'ין ק'ל'א כ'ין כל אי'ון כמ'מ'ין ד'א'מ'ון לס'ל'ן
מ'כ'כ'ע'ין ע'מ'ן וכ'כ'ד'ון כע'מ'ע'ין ס'ק'ין כ'ס'ו' פ'פ'ת'
ע'ד ס'ס'ו ע'ג'ול'א ד'מ'ר'א וכ'כ'ו א'ות'ו מ'א'י'נ'ס ל'כ'יו'ס'ו
ומ'ק'מ'ט'א כ'ס'ו כ'דון א'לכ'וס קנ'ה מ'כ'ס'וד' ס'ד ד'וק'
ע' לא'ה ואמ'ת'כל כמ'פ'ירו נ'ה'אי כקוד'ס וכ'מ'ק'ו'ס'ה'
ואמר כ'ה וס'ל'ין לס ל'ג'כ'יס ונ'ס'ר כ'ס'ור'א כ'ס'ור'א
סו'ו מ'ד וכ'ו ס'י'ה מ'כ'ור' מ'כ'רו ס'מ'אמר כו' כע'כ'ת
ז'הו ס'ק'ימ'וט' מ'ל ס'כ'ל ע'ל'ו'ו ולכך א'סור לאמ'ס כ'ס'ע'ב'ר'
ס'ר'ך על פ'ני כע'כ'ת ע'מ'וס ז'כ'ב' אבל ק'ימ'וט' ז'ס סו'ל
ע'ני'ע'י ומ'ט'ע'ס ז'ס א'סור' ל'כ'ס'ול כע'כ'ת כ'ני'וט'ע' ז'ס
אסור' ל'כ'נו'ס על פ'ני כ'כ'ן וככ'נו'ט'ל'תו מ'א'י' ס'כ'ת'ר'
אסור לקלוט ע'מ'ס א'ת' כ'ס'ר פ' א'י'ו דף ט' ז'ל
ל'ית מ'מ'כ'כ' ל'אי'ון דמ'ת'אמ'ין כע'כ'ר'ס ולכך מ'א'מר
לקלוט ע'ג'ר' כע'כ' כ'ני'וט'ל'א וכו'ל'ו לס'ת'א'תו ע'מ'ס לכך
אמרו ס'ל ע'ג'ר באמ' ע'רוס וכ'ל'א'ו כ'א'ד'ר'א ר'כ'ס וכך
אסור לסתור קליע'תו אבל מ'מ'ר למ'לוק ע'מ'רס ל'פי
כו' כ'תוך ס'מ'ער י'ס דרך י'מר ס'מ'ע'ך ע'מ'ס ע'פ'ס
כד'א'ית'א כ'א'ר'א ר'כ'ס דף קל'ו וז'ל כ'פ'לג'ות'א דמ'ע'ר'י
א'ית א'ר'ס'א ד'וק' דמ'אמ'ד'א מ'א'ר'ל'א דע'י'וק ונ'מ'ין
ע'ה'ס'ו' א'ר'ס'א א'ת'פ'ר'ע'ן ע'ת' מ'א'ה ונ'ל'יס'ר א'ר'מ'ין
ד'א'ת'פ'לג'ון א'ר'ס'ון ד'פ'קוד'י א'ור'ת'א וכ'ו . . . ונ'אמ'נס
כע'ניו ס'כל'ס נ'א'ס' דף קמ'א'ל כל כ'ד א'מ'כ'רו פ'ר'כ'וט'א
ד'ר'פ'א ד'נוק'כ'א תליו'ן ס'ד קונ'א ד'מ'צ'ר'י מ'א'מ'ורה
ד'ז'א ותל'ו על ר'מ'א' ד'נוק'כ'א ואמ'ע'רו'ו ע'פ'ר'י כ'ר'י'ת'א
כ'ל'סו סומ'ק'י ד'כ'ל'ל'ין כ'נו ג'וני'ו ס'ה'ד' ז'ל'ת' ר'אמ'ך
כ'א'ר'ג'ע'ן וכו' ולכך וכו'ל' לס'לוק ע'ג'ר'ס: א'סור לסרוק
כע'מ'ר'ך כע'כ'ת דמ'אמר מ'מ'ת' כו' ס'מ'ע'רות ס'ס מ'מ'כ'ו'ס
ק'מ'ע'כ'וס'מ'ע'נס כד'אי' כ'ו'ס'ר ע'מ'ר'ת' כל ס'פ'ק'ו'ס'
ל'ית

לית לן משהכ' ופאר כי כל קשר' פלס נרמזים
כחם פמנוס עליונוס אסור למרוק כמסרק כמכס
ואתלו אותו משקום פמער קויר סיינו מ'ם סרפכ'
פ'ס סר' פקולו ד'ק ר'ל' ז'ל' ק'ס' ל'ס' רות מסאכ'
ק'כ' י'כ' ל'ס' ק'לטנו למלט כעלמ' וכ' ועל ד'ס'
ר'ס' מ'ל' א'פ' ל'ן ד'כ'ע'י'ן' ל'מוס' ל'ס' ד'וכ'ס' ז'ע'יר
כ'נו ק'ק'ס' ד'ול'ן ד'ס' מ'נו ק'ד'ו'ס' נ'פ'ס' ק'לטנו ל'ול'ס'
ז'כ'ע'י'ן' ג'ו ר'ס' ד'פ'ס'י'ן' ל'א'נ'פ'ס' מ'ד' צ'ר'ל' ד'ג'נ'ל'ל'
ד'י'פ'י'ן' ל'כ'ר ו'י'פ'ת'ו' וכ' ס'ס' ס'פ'י'ן' מ'כ'ול'ר' מ'ד'כ'ר'
ס'ז'א'מ'ר' ד'ע'ל'מ'ר' כ'י ד'ר'י'ך' ל'פ'ע' מ'ק'ו'ס' ל'מ'ס'ר'ל' א'מ'ר'l'
ל'כ'ן א'פ'ילו מ'ס'ר'ק' מ'ל' צ'ד'ר' מ'ו'יר' ל'א' פ'מ'רו'ק' כ'ו ד'ל'l'
מ'ג'י' ע'ל'א' י'פ'ק'ר' א'י'ס' ע'מ'ר' כ'א'מ'ור' :

שו על איזו עבר מצווה על שביתתו ובו נ'ס'ע'י'פ'ים:

א ארם מצווה על שביתת עבדו שמל ושביל
לשם עבדו וקבל עליו מצו' הנהגו' בעבד
אבל אם מל ושביל ולא קבל עליו שבע מצות
בני נח הוא כג'ר' הושב וכו' לעשות מלאכה
בשבת לעצמו אבל לא לרבו ואסור לכל
ישראל ר'ומר לו לעשות מלאכה בשבת
לצורך ישראל אפי' מי שאינו רבו ואם לא
קבל עליו שום מצו' אלא עדין הוא ע'כ'ו'ס' גמור
דינו שוה לקבל עליו שבע מצות ולפי זה
צרכי חולה שאין בו כמנה דקיימא לן אוכר
לע' כ'ו'ס' ועושה וכן מה ביו' טוב ראשו דקיים'
לן יתעסקו בו עממין אסור לומ' לעבד ישראל
אפילו הוא ע'א' ד'כ'י'ן' ד'מ'ל'א'כ'ה' העבד אסור מן
התורה לא הוהרהר בכ'ר' שאין בו פיקוח נפש
ויש' חולקים ומתירים בוה' . ומכל מקום אם
היה עושה מלאכה רבו שלא פדעתו ויכ'ר'
שאינו עושה לרעה מ'ו'ח'ר' ו'אי'נו צ'ר'י'ך' להפרישו
וליש' ישראל אחר שאינו רבו אפילו עושה לרעה
ישראל מ'ו'ח'ר' כל שאין שם אמירת ישראל
ובל'בו שלא יהנה ישראל בשבת מאותה
מלאכה ו'א' ש'בל' שלא קבל עליו שבע מצות

בני נח מין רע' כ'ו'ס' צ'בו'ר' ה'וא א'י'ן ר'בו מ'ו'ח'ר'
עליו לפי זה צרכי חולה שאין בו כמנה . וכן
ברביב'ח' ב'י'ו'ס' טוב ראשו מ'ו'ח'ר' ר'ומר להם
לעשותו :

אשר ק'ל סגידו כפ' ז'כ'ר' פ'מ'י' מ'א'ל'נו' כ'י ה'א'ר'ס'
י'פ' ל'י' ע'ני א'לו'נו'ס' ו'י'צ'רו ו'י'צ'רו ע'מ'ס' ר'ני'ן'
ת'רו ע'כ'ע'ו'ס' א'פ' ו'י'צ'רו ע'מ'ס' ר'ני'ן ו'י'צ'רו מ'כ'ע'י'ם א'פ'
י'צ'רו ו'א'מ'ר'ס' כ'א'מ'ר' ה'א'ר'ס' ו'ז'כ'ס' כ'ה'פ'ך' ס'ו'ר' ל'צ'כ'ד'
ל'ו כ'ל'מ' כ'ו'ז'ר' פ' פ'ל'ק'ו'ס' ד'ק' ק'ל'ר' ז'ל' א'פ'י' כ'ר' נ'ס'
ל'א'ד'כ'א'כ' ו'ל'א'ק'ל'ל'ל' כ'פ'ק'ו'י' א'ו'ר'י'ו'ע'א' ה'ז'ו'ל' י'צ'ר'
ס'ט'ו'כ' ל'א'ו'ו'ג' כ'י'ס' א'פ'ק'ק' ע'ל' ס'פ'ו'ס' י'צ'ר' ס'ר'פ'
ז'א'ק'פ'לו'ס' כ'א'ד'ו'ס' ו'א'פ'ס'י'ך' ל'י'ס' ל'ע'כ'ל' ו'כ'ו' מ'א'י'
ו'ע'כ'ר' ל'ו ד'א' י'צ'ר' ס'ר'פ' ו'כ'ו' ס'ס'ס' ע'כ'ו'ל'ר' מ'ד'כ'ר'
ס'מ'ע'ר' כ'ו י'צ'ר' ע'ס'א'ר'ס' ע'כ'ד' ל'ו כ'מ'ס'ו'ל' ס'ו'ל'ך'
כ'ד'ר'כ'ו'ו'ע'ר' מ'פ'ס'ק'ך' ו'נ'ג'ע'ס' ע'כ'ד' ל'א'ר'ס' ו'ל'כ'ן ו'א'מ'ר'
כ'א' א'ר'ס' מ'נ'ו'ס' ע'ל' מ'כ'ו'ת' ע'כ'ד'ו'ס' ס'ו'י'נו י'צ'ר' מ'כ'א'מ'ר'
ו'ל'צ'כ'ו' כ'כ'ל ל'כ'כ'ס' א'ס'ו'ו'ס' ע'כ'ד'ו'ס' ע'כ'ל'כ' ו'ז' מ'פ'ל'ס' ו'כ'ל'
פ'נו'ך' ע'כ'ד'ו'ס' ע'ל' ק'ד'ו'ס' מ'ה'א'ר'ס' ע'כ'ד'ו'ס' ל'ס'כ'י' ס'כ' כ'י'
א'ר'ס' ל'ע'מ'ל' כ'כ'ד'א' מ'נ'ו'ס' ע'ל' ע'כ'ו'ת' ע'כ'ד'ו'ס' ו'י'צ'ר'
ד'א'ף' ע'ל' ג'כ' כ'ו ס'ו'ר'ו' ר'ע' ו'ל'א' י'ק'ו'ט' מ'מ'ל'א'כ'ה' ע'ל'
א'ו'ס'ו'ר' ל'ס'ע'ש'ו'ת' א'ת' ס'א'ר'ס' ל'ס'ע'כ'ו'ר' א'ו'ס'ו' ע'ל' ד'ע'ת'
ק'ו'נו' ה'א'ר'ס' מ'נ'ו'ס' ע'ל' מ'כ'ו'ת' ק'ו'ט'ו' ל'ע'מ'ו'ת' כ'א'ו'פ' ק'ו'ט'ו'כ'ו'
ע'מ'ל'א'כ'ה' ע'ל' א'י'ס'ו'ר' כ'מ'ס'י' ו'ל'ל'י'ך' מ'ק'ו'ס' ו'א'ת'ס'
פ'מ'ק'ו'ל' כ'ו ו'ס'ו'י'נו ע'כ'ד' ע'מ'ל' ו'ט'כ'ל' ל'ס'ע'ס'כ'ד'ו'ת' כ'מ'ס'י'
ס'ס'ו'ר'ו' א'ת' ע'ר'ל'ת' ל'כ'כ'ס' ו'ט'כ'ל' כ'מ'ס' ה'ו'ס'ר' פ'ר'מ'ס'
ו'י'צ'ר' ו'ל'כ'ן ס'ל'ך' ו'ג'ו' מ'א'י' ל'כ'ן ד'א' י'צ'ר' ס'ר'פ' ד'ט'כ'ל'
ע'מ'מ'א'כ'ו'ת'י'ה' ו'א'ת'ר'כ'ו' ו'ז'ס' ט'כ'ל' ל'ק'ס' ע'כ'ד'ו'ת' ל'ס'ו'ס'
ע'כ'ד' ל'א'ר'ס' כ'מ'ס'י' כ'י מ'ל'א'כ'ו' ו'ז'ס' ל'ך' ל'מ'ר'ך' כ'כ'ל'
ד'ר'ך' ו'ק'כ'ל' ע'ל'יו מ'נ'ו'ת' ה'כ'ו'ס'ג'ו'ת' ע'כ'כ'ד' ו'כ'ד'א'ו'ת'
כ'ו'ו'ס'ר' פ' פ'ע'נ'ס' ד'ק' ל'ל'מ' ז'ל' ו'ג'ג'ר' א'ק'ו'מ'ו' א'ו'ס'ו'
ג'כ'ו'ר' ס'כ'ו'כ' א'ת' ו'י'צ'רו ו'א'ת' ל'מ'א'ן ל'א'ת'ס'ר' ל'ו'ס'
ס'מ'ו'ר' ל'א'ו' א'י'ס'ו' מ'ע'ט'ע'ר' ו'כ'ו' ו'ק'ס' כ'א'ל' כ'מ'ס' מ'נ'ו'ת'
ק'ע'ו'ס' ה'א'ר'ס' כ'י כ'ו'ס' י'צ'ר' נ'ס'פ'ך' ל'ע'כ'ד' ל'ו ו'נ'ע'מ'ס'
י'פ'ט' כ'ח'ק'ו'ס' מ'ד' כ'ע'ס' ק'ע'ו' א'כ'ל' א'ס' ל'א' מ'ל' ו'ט'כ'ל'
כ'א'מ'ו'ר' א'א' ק'כ'ל' ע'ל'יו ע'כ'כ' מ'נ'ו'ת' כ'כ'ו' כ'ס' כ'ד'א' ק'כ'כ'
כ'י'ו'ס' ס'ל'ת'י'ך' פ'מ'א'ר'ו' א'ל' ע'מ'ס' כ'י'ו'ת' ו'ת'פ'י'ן' ו'מ'ו'ו'
כ'י' ע'ל' י'ד'ו' מ'נ'ו'ת' ס'ל'ל'ן ק'ו'ל' כ'כ'כ'ן ס'ר'י ה'וא כ'ג'ר'
פ'ק'ס'

פושט לפי כי סו'ר' ה'וא כ'מ'ס' פ'נו'ס' כ'י ס'ו'ר' ה'וא
ק'כ'ו'ת' כ'א'ר'ס' מ'י'ו'ס' ק'ו'ט' ל'פ'ו'ל'ס' מ'נ'א'ת' ל'פ'ת'ס' מ'ט'א'ת'
ד'וכ'ך' א'מ'נ'ס' ל'כ'ל' כ'כ'ו'ר'ס' א'ת'ר' י'ע'פ'ס' ה'א'ר'ס' ל'ה'ט'א'
כ'ה'כ'ר' מ'נ'א' ל'ו י'צ'ר' ו'ז'ל'ת' ז'ס' ה'ל'א' ה'ס' ד'כ'ר'י' א'ל'
א'י'ן א'י'ס' מ'ט'ו'ל' א'ל'א' א'ס' כ'ן כ'כ'ס' כ'ו' ר'ו'ס' מ'ל' ע'מ'ו'ת'
ז'כ'ה'ל' א'נ'א' ו'ס'ו'י'ק'ו' ר'ו'ס' ע'ק'ר' כ'פ'י' כ'ל כ'כ'ו'י'ו' ו'ל'כ'ן ז'ס'
י'ק'ר'א' ג'ר' פ'ו'ט'כ' ו'מ'ו'ת'ר' ל'ע'מ'ו' מ'ל'א'כ' ל'ע'צ'מ'ו' ל'ס'ע'ש'ו'ת'
כ'כ'י' ה'א'ר'ס' כ'י'ו' ה'וא מ'ל'א'כ'ו'ת' מ'י'ו'ס'ת' ל'ו א'כ'ל' ל'ו'
ל'ר'כ'ו' ל'פ'י' ק'ס'ו'א' ס'ו'ל'ך' כ'פ'ק'ו'י' א'ו'ר'i'ו'ע'א' כ'א'מ'ו'ר'
ו'א'ס'ו'ר' ל'כ'ל' י'ק'ר'א' ל'ו'מ'ר' ל'ו ל'ע'מ'ו'ת' מ'ל'א'כ'ה' מ'ל'ו' מ'ס'י'א'
מ'ל' א'י'ס'ו'ר' ל'ז'י'ך' י'ק'ר'א' ל'פ'י' מ'י' ס'א'י'נו' ר'כ'ו' ו'א'ס' ל'א'
ק'כ'ל' ע'ל'יו מ'נ'ו'ת' מ'נ'ו'ס' א'ל'א' ע'ד'ו'ן ה'וא ע'ל'ו'ס' ג'מ'ו'ר'
י'צ'ר' ד'ינו' ה'וא מ'י'ס' ל'מ'ק'כ'ל' ע'ל'יו ע'כ'כ' מ'נ'ו'ת' ו'ל'פ'י'
ז'ס' צ'ר'כ'ו' מ'נ'ו'ת' מ'א'י'ן כ'ו' ס'כ'כ'ס' א'ת'ר' כ'מ'כ'א'ר' ל'מ'ע'ל'
כ'י' ס'פ'לו'ס' ה'וא ס'מ'ו'ט' כ'ע'מ'ס'ל' א'י'ן ו'י'ס'ו'ר'ו'ן כ'ל'א'
ע'י'ן ו'ל'פ'י' כ'י'ו'ת' א'ר'כ'ע' ל'מ'ק'ו'י' כ'כ'ר'ס' ק'ס'י'ר' ו'י'ע'מ'ע'ל'
מ'ו'ר'ס' כ'י' ו'י'צ'ר' ע'כ'ר' ע'ל' מ'ל'ת' ו'י'צ'ר' מ'י' ק'ו'ט'כ'ו'ר' ע'ל'
כ'ר'ו'ת' ע'כ'ו'ר'ה' ו'מ'י'ו'ת' כ'י'ו'ת' ד'ין ו'ס'ו'י'נו ח'ול'ס' ע'י'ת'
כ'ו' ס'כ'כ'ס' א'מ'נ'ו'ס' ה'ס'ו'ל'ת' מ'א'י'ן כ'ו' ס'כ'כ'ס' ל'פ'י' ע'כ'כ'
פ'ל' ע'מ'ו'ת' ל'א' ע'ת'ע'ס' ו'ל'כ'ן א'ת'ר' ע'מ'ס' צ'ר'כ'ו' ס'ו'ל'ס'
מ'א'י'ן כ'ו' ס'כ'כ'ס' ד'ק'ו'י'ע'א' ל'ן א'ו'מ'ר' ל'ע'כ'ו'ס' ו'ע'ו'ק'ס'
ז'ס'י'י'נו ע'מ'ס'ל' א'ס' פ'ע'ג' כ'ך' ע'נו'ו'ל' ז'ס' מ'ת'כ'ו' ל'כ'י'ת'
ס'מ'ר'ע'ת' א'ס'א'כ'ן ס'ו'א' כ'י'ו'ט'ו'כ'ו'ן מ'ת' כ'י'ו'ס' ע'ו'ב' ר'א'ק'ו'ן'
ד'ס'י'נו ס'מ'ו'ט' כ'ו'ט'ן ה'כ'ר'ו'ת' כ'י'ו'ת' ה'וא י'ו'ס' ע'ו'ב'
ר'א'ק'ו'ן מ'ל'ו כ'מ'א'מ'ר' ע'מ'ס' כ'מ'ו'ר' ב'יל'ד'ו'ת'ך' ו'ס'ט'ו'י'ך'
ל'כ'ך' כ'ו'י'ו' כ'מ'ו'ר'ו'ת'י'ך' ד'ק'ו'י'ע'א' ל'ן י'ע'מ'ס'ק'ו' כ'ו' ע'מ'מ'ו'ן'
ה'ס' מ'נ'ו'ת' ס'ט'ו'מ'א'ס' ל'פ'י' ע'כ'ך' א'מ'רו' א'ל' כ'א' ל'ט'מ'א'
ע'מ'מ'א'י'ן א'ו'ת'ו' מ'ל'מ'ט'ה' ע'מ'מ'א'י'ן א'ו'ת'ו' מ'ל'מ'ע'ל'ס'
כ'ע'ו'ל'ס' ה'ו'ס' ע'מ'מ'א'י'ן א'ו'ת'ו' ל'ע'ו'ל' ס'כ'א' ס'כ'ה' מ'כ'ו'א'ר'
כ'י' ע'מ'מ'ו'ן ר'כ'ו'ס' מ'ת'ע'מ'ס' כ'ו' א'ס'ו'ר' ל'ו'מ'ר' ל'ע'כ'ד'
י'ק'ר'א'ל' א'פ'ילו ה'וא ע'כ'כ'ו' ע'ל' ד'כ'ו'י'ן ד'מ'ל'א'כ'ה' ס'צ'כ'ד'
א'ס'ו'ר'ס' ע'ן ס'מ'ו'ר'ס' ל'א' א'ת'ר' כ'ד'כ'ר' מ'א'י'ן כ'ו' פ'ק'ו'ס'
נ'ע'ש' ו'י'ס' ס'ו'ל'ק'י'ם ו'ע'ת'י'ר'י'ם כ'ו'ס' ל'פ'י' כ'י'ו'ת' כ'ד'ר'י'ס'
כ'ד'ו'ן ז'ס' ו'י'כ'ל' מ'ק'ו'ס' א'ס' ה'ו'ס' ע'מ'ס' מ'ל'א'כ'ה' ר'כ'ו'כ'ו'
כ'כ'כ' ל'פ'כ'ו' מ'ת'ע'ס' ט'ו'כ' ו'ק'ל'ס' ו'ע'כ'ד' ל'ו נ'ע'מ'ס' ל'ו'
ע'כ'ד' א'ו' כ'ד'א'ו'ת' כ'מ'א'מ'ר' ע'כ'ע'ס' כ'ו'מ'ע'ת' ס'מ'ו'ר'
ל'ר'כ'ו'כ' ע'ל'יו כ'כ'ו' ק'ל'א' ו'ע'ט'ע'ר' ר'כ'ו' ו'כ'מ'א' ע'מ'ס'
מ'ל'א'כ'ה' ר'כ'ו' ל'ע'כ'ו'ז'ת' ס'כ'ו'ר'א' ק'ל'א' מ'ע'מ'ת'ו' ו'י'ו'כ'ר'
פ'ל'

פאיו עושה לרצונו מותר ואינו צריך לספרו כי
כן אמרו סא' יצר לעולם תהא עמאל דמה וימין
מקרכת ולישראל אחר פאיו רבו אפילו עו' לעשת
ישראל מותר כל שאין עם אמירת ישראל וכלכל שלא
סנס יקרא עכבת מאותה מלאכה לפי כי מנות לאו
ליסנות ניתנו ים אמורים עכל קלא קכל עליו סכב
מנות כנו כח סיינו סדוגמ' עכב כיום סללתיך כיון
דעכ'וס גמור הו'א א'ין רבו מווסר עליו לסמורו
למוטב על דרך אס פגע כך מנוול זס עככו לכות
סמדרת ויהי כדרך אחרת ולפי זס צרכו סולח
מאין כו סכ' הו'א סמוטא ועכר על מל'ת וכן צרכי
עס כיום טוב ראקו'ן ססו'א רעע גמור מותר לומר
לסס לעמ'תו כדיל'סע'נו'ס' א'ת' ע'י'ו'ס' כ'פ'י' ר'א'ו'ס'
ס'מ'ג'ת'ו' י'ת'כ'ר'ך' ;
ועור צריך להסבין כענין ספרס סכמא כעכוס
סלא וס סדכר מ'ס' כ'ו'ו'ס'ר' פ' ת'נ'א' ד'ק' ר'ע'ל'
ועס כ'א'מ'ר' ד'ק'כ'ו'כ'ת' א'ו'ת' ל'ס' כ'מ'ס' ע'כ'ד'ו'ס' ו'כ'מ'ס'
פ'ש'מ'ו'ת' מ'ס'ס' כ'כ'ר'ו'ע' ו'מ'ס'ס' ע'כ'ר'ו'ת' ע'ע'ל'י'ה'ס' כ'א'
ו'ג'ס' ע'ל' ס'ע'כ'ד'ו' כ'י'ו'ס' ס'ס'ס' א'ת' ס'פ'ו'ך' א'ת' ר'ו'ס'י' ו'א'ו'ת'
כ'מ'ד'ר'ס' ק'ה'ל'ת' ר'א'י'ת' ע'כ'ד'ו'ס' ר'כ'כ'ו'ס' ע'ל' מ'ו'ס'י' מ'ר'א'
כ'כ'ו'ר'ר'א'י'ן ר'כ'כ' ו'מ'י'א'ל' מ'ו'ט'ך' כ'ר'ס'ן מ'ל'ו' ו'מ'כ'כ'ו'ס'
א'ו'ת'ו' ל'ק'י'ן ו'א'ו'ת'א' כ'ו'ו'ס'ר' פ' כ'א' ד'ק' מ'ג' ז'ל' ו'צ'כ'ד'
ל'כ'ר'ס'ו'י'א' כ'י'ו'ת' ל'ע'מ'א' ל'י'ס' ד'א'י'ו'ן מ'ל'א'כ'י' א'ר'א'ו'ס'
ז'כ'ו' ו'ס'ס' ע'מ'ר' כ'ו'ת'ו'ת' ד'מ'ל'א'כ'ו'א' ו'ל'א'י'ן ע'כ'ד' מ'ע'מ'ו'ך'
ס'ע'א'ל' ו'כ'ל' כ'ו'ת'ו'ת' ד'לו'ס' ו'א'י'ו'ן כ'כ'ו'ס'ו'ן ל'ו'ן ו'כ'ו'
ה'ס'ס' מ'כ'ו'א' כ'י'ו'ת' כ'מ'ס' מ'י'כ'ו' ע'כ'ד'ו'ס' ע'ל' ס'כ'ל' ו'ק'ג'ל'
מ'ס' כ'ו'ו'ס'ר' פ'ר'ק'ס' כ'ל'ך' ד'ק' ק'ע'א' ו'ז'ל' כ'ד'ק'ו'י'ע'א' ע'כ'ד'
ל'ס'ד'ר'א' ע'כ'כ'א' ק'מ'ו'ס' פ'א'ר'ו'ס' ו'ל'ו'מ'ר'א' ק'מ'ו'ס' ו'ד'א'
כ'ת'ו'מ'כ'ס'ן ד'ק'מ'ו'ס' ז'ל'ו'ס'א' ו'ל'כ'ת'ר' ע'כ'ד' ל'כ'ת'ר' ד'ע'ל'
ז'ל'ו'ס'א' ר'ע'ע' ד'ס' א'י'ס'ו' ע'כ'ד'א' ד'ס'ד'ר' ז'לו'ת'א' ד'מ'א'ר'ו'ס'
ו'ל'כ'ת'ר' ע'כ'ד' ל'כ'ת'ר' ד'לו'י'כ'ל' ז'לו'ת'ו'ס' ו'א'ו'ל' ל'י'ס' ו'ע'ל'
ד'א' ע'ל'ת' ו'ע'מ'י'ן ע'כ'ד' ר'מ'ו'ס' כ'ע'ל'ו'ת'א' ד'א' ע'כ'ד' ד'כ'ת'ו'ב'
ס'ו'ט'ע' ע'כ'ד'ך' א'ת'ס' א'ל'ת'ו'ת' מ'ע'ת' נ'פ'ס' ע'כ'ד'ך' ו'כ'פ'ו'ת'
ת'נ'ס' ע'י'ך' ל'ע'כ'ד'ך' ה'א' מ'ל'ש' ז'מ'ו'ן א'כ'ט'ר'י'ך' ל'ק'ו'א'ת'
ג'ר'מ'ו'ס' ע'כ'ד' ו'כ'ו' ס'כ'ס' מ'מ'ו'א'ר' כ'י' ס'ס' מ'ל'ק'ס' מ'י'כ'ו'
ע'כ'ד' א'מ'נ'ס' א'י'כ'ס' ע'ו'י'ס' ל'ע'כ'ד'ו'ס' ס'נו' כ'י' ס'ל'לו' מ'ל'ק'ס'
ע'כ'ד'ו'ס' ד'ק'ד'ו'ע'ס' א'מ'נ'ס' א'י'ן ל'ס'א'ר'י'ך' כ'ו'ס' ר'ק' ל'כ'א'ר'
ס'ד'ו'ן ס'כ'ו'ג'ע' כ'ס'ס' כ'ק'י'ר' ו'ס'כ'ו' ק'א'מ'ר' א'ל'ס' מ'נ'ו'ת'
פ'ל'

שכח מצינו כניסת הוא סמאל כאמור ביון דע"ס
גמור הוא אין רבו עסקתה מוסר עליו עשרי
מירכו כולאית דווסר פ' עמל במר דשכר גרמיה
אלו ק"ס עתיד לאשכח לוי משלמא וכדאיתא
במיקון ס' לפי דלחויק"ס למשל דסו ערל עתיד
למסו עמול דמותה ואומי לוי אגריה כו' ואינו
מכין וסוף ואמרו אוס לוסין מנא כל מככוס
סוילוס ולכן אין רבו מוסר עליו עשרי מירכו
ולכן לפי זה צרכי מוסר עמין כו' סכנס וכן צרכי
מק כיוס טוב ראמין מוסר למיר למס לעמול
דסינו מק מקומיס אותס למין ונעמס אשר כך
סומוד כנכר לעיל:

ב וחיבא דבוחר דועבר לעשות מלאכה
לעצמו אם אמר ליה האדון שיעשה
לעצמו ויוון עצמו ביום השבת בין שהחבר
עמו סבי' עישה הוא לצרכי פונותיו ובלבד
בצנעה שלא יהא ברבר חשש רואים: ג
ע"כ גמור שהוא צריך אין רבו מצוה ע"ל
שביתתו:

פאהר שלום ססמכנס כו סעבר סיינו וס"ר
דאף על גב כו סלסס הוא עבר לו כמו
ע"ס ועבר סעמי מלכונו סרוכאמר ברנות ס' לרכי
אוק גם אוכנו יס יכר סרש יקליס אמו כספך לסכר
לו מנא' טוב קלס ועבר לו זס יכר סרש ככל ולכן
יאמר עתס וסוכס דמותר סעבר זס לעמו מלאכה
לעמו וסינו מלאכס סידו"ס לו לפתוס כני ארס
לסמטוי אוקס זוס עמס לעמו להכנסו לסוית
כוסכס רמז אותס רע אס אמ' לו סלדון זס סכ"ס
אדון כל סלרין וקרא מינע' לעמו ויוון עמו כו'
סעבר לכוכו סמלאכס סומוי וסענוס סס
סרכנסו כדאיתא כו' סר וכסווס אמו פ' סרומס
זס סולו ונס וכו' כך יכר סרש אספך כעבור סעון
ומסוק ולכן כיון ססמכנס עמו אדון כל סלרין
מכעוד יוס עמס סול לצרכי מווכוסו וכלכר
כנעס כנין סרסרו עכרס עס קסס מצכוס
סמקוק כסס קלס יסל ככר סקס רואס כנכר

שכח גמור זס יכר סרש סול ככוס סרו כנס
מן סעכוס וכעבור כן כנעס וכאמר ואתס מיס
אס כלס אין רכו מנווס על סכוסו סרו אף על
גב כוס סעבר קדוס סול סנס סקליס מצכוס למוט
גס כיוס סעבר לאוקס סס מכללס סכס כרסס'
וכן כמי סס מפתוס כני ארס וכסס עעס רעיס
כנעיס כיוס סעבר וכל צרכי סה' נעמס כיוס
סעבר לפי מצונו ענווס על מצוסו סנס מעיקר'
לא רנו לקבל סקוס ככל ולכן כמי סס כנעס
ככני ארס עסס מכללס סעבר לפי עסס דומעל
לערבר כ עמו לסס אלסוס ככ כעבור יוס סעבר
כנאמר כוכו וכני כני וקראל וכדאיתא כווסר פרמס
כרסו וכאמר כנ' עכר רכ אוכין כמקין לאנעמ'
כסון ווס לך סולוס כוס סמללו עכס כרסס סול
ואין רכו ענווס על סכוסו כו סכוסס כולו:
וכאמר סוור למעלס עיקר דין זס סכו קאמר
וסכס דמותר סעבר לעמול מלאכס
לעמו כו סנס ככאמר כו סמס עכוס סס עכר
רע זס סמל עכר טוב זס מטטון ולכן וסל' וסכס
דמותר סעבר לעמול מלאכס לעמו סיינו מ' ס'
כווסר פרמס כלק אקר סלך סכיס סלך למין יסוד
סעכיס למין רכיס וסינו סקליס סרסרי כמיכורל
וסיס ככוסרל כו כאמר סול אקר סעכוס ררס
לסמטוי זס עס זס פמוד זכר ונקס דומעל אל
סול קדק' מוד עת' סמל' לפי כו כס סמט'
קדק סה ומפוד אותס דלמלא כן ה' מטר טעמי
עלמל וכדאיתא כווסר פ' ויקסל כד אעבר סול
מורל דלמל מטרל דמלאל ומככר וצויל
ועלגי מוקוס גווכין ומככר אל סול כולדס
עכוסית למוטל כורל כנין אקר סד פלהוב' דלמ'
מטרל דימכס וסוג כס ומככר סמורס דלמל
ואעיל לה לנכסל דמסמל רכס ולכן יכר סכס
דמותר סעבר כו כל סול אקר מכלל עכר רע
סס זוס מוסר לעמול מלאכס וו לעמו וסונו
מככר סרו כמונל עכס מוסר ויוס מוככס
דמסמל רכס וסור לאתנו לתנלו סרסין ולכן
ומל מוסר לעמול מלאכס וו לעמו אס אקר לו
סלרין עמס לעמו וסרכנס עמו כיוס סעבר
כיון

ולכן סול מולס ומקטרג יורד ומטין לפי כו
מטרל אקרל אין מקויעין סעבר כנאמר כוכו וכין
כני וקראל:

שה במה בהמה יוצאה בשבת וכו
כ"ג סעיפ"ם

א בחמה יוצאה במה שמשחמה בו אבל
אם איננה משחמה בו או חוי נטויה חמא
יתירחא ביותר והוי משוי וכן כל דבר שהוא
לנוי ולא לשמור לא תצא בו הילכך נאקרא
יוצאה בוממא וכדל'א שהוא טבע' של ברור'
ונוקב חוטמו ומכניסו בו וחסר לו באפסר כפגא
דפרוד' דהיינו בר' נא והגמל באפסר שהוא
קב' סמטו ופרד וחמוס' יוצאים כאפסר או
ברסן שהוא בר' וכל לא בשניהם ומותר
לכרוך חבר האפסר סכיס צוארה ותצא בו
מותר לשלמל האפסר ור' יחננו עליה ובלבד
שלא ישען עליה: ב אם קשר חבל בפי
חמוס חרי זה משי לפי שאינו משחמד לו: ג
לצאת חמור בפרוסיא אסור:

הנה נענונו כמורס למען ינוס מורך וסמורך
וסינו עכס סכסס וסדומעל לסס זס
סעוסס מעסס כססס כמקמל מן סכזנס סקריכו
אלו עמו סלרין וסס אמו ככיוס סעיסס עעס
כססס' ולכן ימנל כוכו כססס עמקס עלמס
או יסס עס סלרין דומס לכחמס עמין כו לא תירס
ולא מנז' אכנס אין עמס ע' ירס וכמנל כמי
כוכו כססס רעס עמס מעסס סמס ס' כו ארס
ביקר כל יכין כעל ככסוס כמיו וסס מעוס רכ'
עכיס וסס סמפורמס ככסוק יכ עור קנסו וממור
אכוס כעליו וקראל לא יכע וסס סמווסרס עליסס
כמורס כנאמר למען ינוס מורך וסמורך - זס ויקר
כס סנוו לתקן עון יכרל כמורס סול נונס כככוס
סעבר לפי עככרו על סמורס עכוסס לסס כעכס
כמקמל סמורס כעכ'ס כוסר ככל סמורס כלס
ומס גם כו אמו עמס לנו אלס'ס ופרקו עול סכ'ס

מבאר ויזכר אלפים את כל הדברים האלה לאמר
אנכי ה' אלשיך וסם אמרו אלה אלהיך ישראל וסם
העגל סים דמות טור וממור ידיו כעמאל קרא
זרעם לפגל לעיניו כל יקר לאל מיעשה אותך פתח
סיו ואת' ודע טור קונסו וקטור איכום בעליו וקראל
לא ידע לא הדרים עמו אותם ולכן לפקן עון וס
באמר למען יזכר טורך וממך באמר אתם הושראלי
טומר עבת עמללו עתקן עון סקודם וגם עתקן עון
עצמו טסול דוגמא לוס ולכן כמותהאל' מצוו על
פניעת כהמס גם אלו מצוו על הדוגמא מלסם ס'
סוכת טובות את עמיתך ואלמס כמנא עוד כינוי
כהמה לפלמי כעמאל' ארס וכמהה תמוס ה' אלג
כני ארס טסם צרומי' מדפס ומקומים עצמן ככהמה
ולכן יואמר אלו הדוכים טובים על ג' תלקו אנקס
סללו המכונים לכהמה מן סקודם וכך סול אומר
בהמס יוצא כמס עמקמרת כווס יוא ראקונה
על טסול' עומה מעשה בהמס זס תלק ארס רעב
מאל כי באמר יוצא מנוסס כמכס הנס נקמו לא
מטוסרס עדין לכן כפמו ווצא מנוסס כמס
עמקמרת בו סיונו תלכוס עמלמיים הנפס כני
להכנוס אותס לביוסס סס כגדום הנזאים כדאימס
בושר ואלו אינם נמרסס לגמרו עד פוס תלאת
סעון לפי כי אנוס' עמור' תלוקר דרכן סנעמס על
ידו סענות אמנס כמעהה העכירות נעמס כגדום
סנזאוס פנא' ססירו סכגדום סנזאיים מעליו ואלסל
לפי סכניולקסו נקום ככריות' ולכן באמר רעב
בווס סקכס נותכסו לו רמות תלאת מנוסס וונאס
כמה עמקמרת בו סס כגדום סנזא' כולכן מוכרס
למור לגיוסס כמס למרס אותס אבל אס אינס
עמקמרת בו אס סוי כטורות' מירת' מאמר סכתקן
והוו מקאו ולכן אינס יוצא בורס סולכת לג' ע
והוא סדין לנקרר כהמס לפי בו אין בו טורס ולא
מנזס פנא' לכן סרמיכס מאל כפסס ופערס פיס
למי סקין כוסק כמס עמל' איתו כויד ונא אס לא
עמלכיס' אותו לכנס זס עד פוס זמן סנגור עליו .
ונאנס לאתו סלסס טסול ארס ומסום עצמו ככהמ'
בא סדין כהמס וו יוצא עגן עדין סררן לעלות
לעל' כמו פאמרו סלל כל פניס עמר קמס סכמקס

פולס ויורד וונאס כמס עמקמרת בו סיונו
אותו עמור סנקרר מכון טון כדאימס בושר
פערס וקסל כמנוס ככנס ואין רואס אותס אבל
אס אינס עמקמרת כמנוס או סוי כטירות יתורמס
אס סמלכ' ופעלס אוקס וסדוגמא לסה' כורכס
מרכנן לאמר לאליהו זל סראינו תלמדי סכמס
פעלס למוכס אמר ככל ססמכל מן מנוסרקס
דרכי סויא אמר מאי סמכות אמר כלס מלאכ'
סערס מעלס אותס וגורקס דרכי סויא עולס
מעמס ולכן יואמר בהמה זס סלסס ווצא כמס
עמקמרת בו סס סמלאכיס כלומר אות' סנמאס
עמו עמקמרת כמלאכ' כל עלאכ' וזס לך לממך
וסיונו כמולס כל לרכו כל סדרכ' אפי' סעלונס
קנאמר ען דרך ימר לפני אום ואחריתס דרכי מות
סיונו עס כווסר' פ' עפעטס ק' ז' ז' ז' עלובקס
אימי כמרת' רכד כפס מעלמא כצאס לסלקס
לעילא וכמה כמס עמקמרת דמלאכ' קדוקן קל
מפצדל' לס לאמכרס כדאס ולמפלס לס לג' ע
לא וכמה כמס עמקמרת כדאימס עמקמרת כדאימס
דביוסס ואינון עמקמרת ומונון למעכד כס נוקמין
כנ' ולכן אמר סככות לממך ככל דרכי ועס גם
בעלות' למעל' כך אסל כל הדרכיס כמקס סכנס
ולכן כמס דקוס זס כמעהס ככהמה יוצא כמה
עמקמרת בו כעולס סוס סס סמלאכיס סעיוניס
לממרו אבל אס אינס עמקמרת בו סנמנע על כל
כדום סלמרוס או סוי כטירות' יתורמס כושר
והוי עמיו זכן כל דבר טסול לנו ולא לממור לא
טנא כו סולכך נאקס יוצא כוממא דפרולא כהוא
טכעס קל כרול ונוקס מועמו ומכנסו כו וסדוגמא
לזס אותס טסול קסס עורק טסול וסר רע מעעל'
כ' דאימי וסל' עס קסס עורק סול וסר עמו סגל
לא קאמ' לפי כו מעעל' ען לו תק' נקס עורק אין לו
תקס אמכ' על אסו על סתמו נוק' ין כמרוס ומכנס
טכעס קל כרול סיונו עמאל סמל לאות קכ עכד
רע סקין לו מלכין קל כרול וכוס אף על גב כו
עמקמרת יוא עמן ככעס כך עמס לו וס' סררין
ווצא כמס זכן סמול לוכס סול סונ סעני מן
סכעסס כממור כו אין בו לא פורס ולא אינס כך
אמרו

אמרו מל טופס עככמס המור כרנא דפרול'
דסיונו כרול סמול נוקס כך מולטין כו סיוסרין
ע' פיאמר סלל על כו אין אלאי סקרכי מצאוני
סרעוס סאלס וסמלמס כו סמן טומאסו סיומן
טסרס כן ארס זס פעמס דקוס פעמס רעב יוצא
באפסד' סול רסן פסוס כהמס עממור לו כמו
כ' יארתי כפסוק ורסן מפני סלמו סול רסן סכמס
סכפניס וערד וממור ומוס כל סכמנא איתו מדכריס
סרעיס סכמנאס ככהמס אלו יוצאין באפסד או
כרסן אבל לא כעניסס ומותר לרכוין ככל סאופמר
סס וסמרוין סכלו יולסס וכו' וזו' לסמפל גאופס
פסול סוכי כו' וסרונקס כו ומותר לטלטל סאופסר
אף על גב כו לא יוסס כו וסמרוין כקכע לא עלטולי
גכרל וכלכד קל' יעקב עליוס כו אין זס עיקר לא
סמקוכס : אס קמר סכל כפי ססוס סיונו סלרס
סורק אמר סמגל כמס נכסן אל ככומס סלמרו
סל וסכל נמך זס סכא על אקס אום וסולד ממכ'
פסס סכלל עס ס' ופראל סכל נמלסו כדאימס פ'
כמל סרווס עמולמי סאינו עמקמרת לו ככך כו
יאמר כסיו כסא על סערוס וקולד' עמור כפסס
סמכל אס לא סולד' לא כפסס ואינון עמקמרת מן
סעכירי' ולאת סמור זס ססול' פ' גמור כפירומו'
רסן כרול סיונו סיוסרין כממור אמור כו מאי
עסנייא לוס לענין סלימוד ולא כלום :

דעת כעמאל' אין סכלל ממנו ארס סא' מטה סיס
תרב כל זמן סאן סכיווק אוכל לסס אין כו דעת
וסלק עלמיו מן סכמהה סול כמול סכלס לפומת סו
קסול ערוס כורלס ועעו עצמו ככהמה ולכן אמר
כדרך כלל כהמה יוצאס כמה עמקמרת כו זס יוצא
ראמור כהמס קד מס סמוככ' לרכוס עליס סנדק'
ולא יהיוס מרפס ארס כ' ע' קוסר אמריתו עמית'
אפי על סמרא דכתיב עני ורוכב על סמור אקד'
ליס סוסיא כקרא דלוי' וואס' כווסר' פ' סכא לוי
דכא דמלכ' וסמטרוניא' למרכב על סמרא דלוי'
מולולין כיקרא דמלכות' ס' כו תרכב על סוסך
מרכבו מך ועוצה ולכן יואמר בהמס וו סול סכלס
פסגיע לס כו ען סמרכן מעוצה סעמס ועד כהמס
כדלו סלכו לכ' עכס כמנין כהמס אפילו עיק לא
פערס כארץ יקראל' סול סנדק' סנא' ועיק יסופס על
סארץ כדאי' כווסר עפס יוצאס כד' יוצא לקראסך
כמתן לקראס כלס לקיים מע'ס כו כמעה סנאז
סול סכלס סנא' עמקמרת כו וסר' כך יוצא' לצוט'
ססתן כד' יוצאס מעס אפ סעס מלס אס סיונו
כמול סכל' כמקמאל' כמתן סונא' לקראס כלס כמס
עמקמרת כו סול סנדק' מומר יקראל' אבל כמס
פאין עמקמרת סיונו עמקמרת אמר מומר כדאימס
פ' סרומ' אין כו וכולס לממור אית' איו סוי כטורית'
יתירמס וסוי עמאיו וכן כל דבר טסול לנו כסוס
סמרככס ולא לממור לא טנא כו וכןמיו סול כענין
כהמס סרכוב' על אף סרווס ווצאס כמה עמקמרת
בו סול עמקמרת סנקרר מומר אבל אס אינס
עמקמרת כו סיונו אותס עמכוס ססס אף סרוס
מס מועליוס לס וסרו סול רכוסה עליוס וסוי
כטירות' יתורמס כושר וסוי דרך עמו וכן כל
דבר טסול למיולל לממירס לא טנא כו ולכן כ' כ'
סכיאור לסלק מלמי מן סכמהס לעומת תלק אכס
רעב סיונו עס סילכך נאקס יוצא כוממא דפרול'
כסול כהמס קסרוסס למון וכעטו באינון דכעטו
כמאריסין ויס תלק כהמס טסור דוג' לסלק האדס
קסול ע' דוגמא לכהמס כממור סול סכהמס
עמית עמך דוגמ' לך סאין אסס כן מור' סמיר כנקר
ואכל כך ע'ס לא נאס לו לאכול לסס רס מ' עמ' כו

למנוע אותם מלהפריח את הפנים על ולמד מעט
מכתב בוחר כענין הפנין הגדול ומה נאמר וצירין
אינון דודעין לרבו ביה ומה נאמר אחר זת רק
לקיים משמא יפה עסקיה למכאמיל ומועד לטעמים
כמוני: אם קשר חל כפי סמום זה שמאל ומיגמו
כדוכר בוחר פ' כל דף כ' ואל לין עכד עמוק
מעל וכל כותות דיליה לאונן למרכב בחון למחש'
בארשא ואינון כמסון לין וכו'. סנה מכואר כי
שמאל סוף נקרא סוף ולכן אם קשר סכל כפיו סרו
זה מקו לכו כי סכל סוף שמערא דקדוקה כלאוסא
מוחר כפסוק וימדס כסכל דהיינו יעקב סכל
כסלמו לא יושלכו לפי שאינו עשית ככך כי סוף
עכד מורר כאלדכו וצריך ככלי כרול מעד הדון וכן
לנאת סמור עסוף קליפס גמורס כלאוסא בוחר
אסור לנאת כפרופס סוף רסן על כרול דין סוף כי
אין נריך לוס והיו כווי:

ד כל בהמה שעסקי רעים אעפ' שאין בנות
מינה צריכות לאוחז שמירה והיא צריכה
מוחר לצאת בה: ס' בעלי השיר כגון בלבים
של צייד' וחיה קטנה שיש לחם כמין אצורה
סביב צווארון ושבעת קבועה בה ומכניסים בה
רצועה ומושכין אותה בה מותר שיצאו בשר
הכרוך על צווארן ויבולים למשכה בהם:
ו' אלים יוצאים לבובים והוא עור שקשורה
להם תחת זכרוהם שלא יעלו על הנקבות
הרחלות וצאות שחוות והוא שקושרים איהן
בלפי בעלה כדי שיעלו עליהן הוכרים ויוצאו
בבנות הוא שקושרים בגד סביבן לשמור
הצמר שיהיה נקי והעצים צרוות ורוא
שקושרי ראשי ריהון ורוא בשקושרים אותם
כדי שיצממו דודין ולא יחלבו דאו פהרק
שפיר אבל אם קשר כדי לשמור חלבן
שלא יפול לארץ אסור ולא מהרק שפיר
וחיישין וילמא כפיל ואתי לאיהווי:

עור סומך מן הסודע על מלמ מני כהמס
כל זס כלל גדול לא עכשיל מלך סוף מן

הכמה עסוף קעס וגם לא מלך עסוף כהמס
עם סוף אלף אפילו הכמה ספלימית מלך אדם
סעלס עסוף עדיף כאלס וצוקס עמו ככהמס
סעוקר סוף מי מים כו ערופ טוכו כי כן דרך ארץ
קס למורס ולכן ואמר כל כהמס ל' מיוגמס מלך
כהמס סמורס עסמקיס רעס דסווינו כי כהמס
כו עכסגיס רעיס ומדוס רעוס אע' פ' סוף כווס
מינה צריכות לאותס עמירס לפי עסוף מיוחרס
כאפיר ויונס למודך מאמר כי סוף צריכה לכך
מוחר לנאת בה כדמפרס ואולו בעלי עמר כוון
כלכיס מל ציידס והס ע' פניס עכדור מנופס
ככלכיס והס גדוס את סריו כפוסס וילמד למורף
טרף אדם אכל וסוס קטנות סס רעפס הנמלס
לסוס מניח לסו וסוף כמקלו לסוסת סוף כי סרמוס כל
אין מניח לסו וסוף כמקלו לסוסת סוף כי סרמוס כל
סוסו יצר ולכן סוסת סכוסת אלו מוס לס כמון
אנעדס סכוי לנורף וטכפס קבוועס ר' ל' כמנא
כסס ענין עורס סוף ופניקס לגברוסך וטכפס
כס היינו סלכס או דבר עורס ומפוכן אותס כס
לפי כי סמורס סוף סמקס למוטב כך נאמר
אומישכו וסוף עורטילת עמרנו דאלו עמרנו סמורס
סמורס עכס עמור אומס למוטב וכן אמרו סוף
אס ענע כך מנוולו זס מוכסו לכיס סמרס ולכן
מורס מינאו כמיר זס ענל צריך ויכולס למקס
כסס ולססור את זס למוטב י' סיס וינאס לכוכיס
גס זס כמלך עליס מן סכספס סל' סוף מן
ספיריס אפר סקורא אמנס סוף קסס עורף אינו
סקכל עוכפס ככל ענין זס' עס קסס עורף סוף
ולכן נא סכינו זס לסס כך אמרו מלך כמיו סו
סריס כאליס וכפיו רעסו ככמס כדברס לא קיש
כסס רכיס כמלס לככמס וככס קיס כמלס
כאליס ולכן כוס כא סכינו לאליס עסס קיס
כאמור וינאס לכוכיס וסוף עור סף קיס לסס
ספס זכרוס מלך ועלו על סכקכות וסרמולס
ססס דוגמא כסס רכיס כאמור וינאס סמוס
וסוף עקמורס איהן כלפי מעלס כדו עילו עליס'
סוכריס וסיווה סדך מוס דלו אותס ססס דוגס'
לאליס קיס מנעיס אותס מן ספנירה וסס גס
גוררס

גוררס אותס סלף יסיו כיונאס אכל ומקוסן
כמרכבלי וסרמלו עסס לאורך גיסא ססיו צוקיס
לסס סכסס ויונאס סמוס כדו פיסיו כוסגיס דרך
ארץ סכריך לסס מן סדן סטילון ככל יוס וכיונא
וינאס ככונת עקוסין בגד סכוי לממר פיס' נקי
היינו מה עסל עכסס כל עמר דנחית לורס סליוס
אל סוף דנקי אגב אמיס ולכן כדו מישא אדם נקי
מן ספין וקסור בגד סטילת עמוד עליו פנא מר כו
על ככני כנדיסס כי סוף מל מן סמטא כאלמו
פניול מן סוונס מפני סניפס וספוס כרוורס
וסדוגמא לוס אותס ע' ככס צ' עניס עכדור
קוסריס ראפי דליק כדו מל י' ססס מיון ודוק'
כמקור' אות' כדו מיטמקו דליק ולא ימלכו מיון
לפס לולת כי כוס וימפל גרון ע' יוס דלו עסדק
עפיר וס' צוני עמור אותס למוטב אבל אם קשר
לעמור מלכן מלף ופול לארץ דהיינו כי יסיס לסס
דוקס כי אין ויכולס כוסס לחניא לולת ומורין
סלכן סוף סמיון לסס לככס עלא ופול לארץ לולת
אסור דלא מוסדק עפיר ואין זס נקרא דוקס דילמא
כפיל וסוף לאותווי ועדיון סעוס סוף למפארס בין
פינו:

צ' ונאמר כנגד סרמו למעלס וכך סוף
אומר כל כהמס עסמקיס רעיס כלומר
כי סרס אף ע' כוככר נאמר עסס מלמס כהמס
לא ראי זס כראי זס אמנס סכנו מודיעך כעסס
סוף כי ונא ספרס גדול כוכיסס וסס לך סוף
כל כהמס עסמקיס רעיס יודע לך כי אין וימנו
סכספס סקרוס ספ' לונס רק כסוד סכספוס
אסרוס עסס בעולמוס למטס ולכן עסמקיס רעיס
לפי כי סס עסטרל דאלנא דטוב רע' וסס גס כי
יס כהמס עמאס כלס רע' גמור ולכן אף על פי כי
כנות מיכס אן צריכות לאותס עמירס וסוף צריכס
מנח לנאת כה ואוסא בוחר פ' עמוס דף כ' וזל
אמר רכוי עק כא סוף לכלוכא דליהו כאלגוס למאי
רמיוא וכו' קס מנסין מררן ומכסין עמיקן ורמיוא
אית לן אית עאריו דכוי קמאי ואית עאריו דמירוסא
וכו' סנס ממאמר זס נקס כיוס מלאכיס מאריו
דכויא קס א' וס' ימר עמארל דכויא רעיוא ויפ'

כלאכיס סנקראיס מלאכיו מלס ואין לסאריך ולכן
אומר כלל זס כי אין לסמכונן על כללות סכספס
דאף על גב כי כהמס זו סרמו מלס בעול סכריאס
לא מפני כך מתחייב לסיוס כל ספלי' מלס כהמס'
כו ונא כס מארוסון דכוינן מארוסון ויככא ו' לל'
כדאוסא בוחר פ' עמוס ואית מארו סמכונא וכך
ככל ספ' למוס אפי' כקלופוס אין סכלכסמול' ספס
ולכן כל סכריך עמירס יונא כמורס סכריך לס
כמדוכר: בעלי עמר כוון כלכיס מל ציידס כי
סנס סל אמרו עממרס ענייס כלכיס מועקיס
ואוסא בוחר פ' כסר דף ק' וזל י' סס כוון דעלל
ליל' וסרעין סמיון דיון ספאין מתצרוך בעלמא
וא' ליוסא סמיון וסמיון וכלכו סמרו סא אוקימב'
וכלכו וסמיון לא עטאין ולא אולין אלא כסו סכוי
סרעיוא לכוני כמא וכו' סנס מכואר כי אליו סג'
מיון קלופוס סס סס' לטוס כל' לסס ולכן סוף אומר
כוון כלכיס מל ציידס כי סדוגמא לסס סס קלופו'
סמוטפס סכמכוס כי לוס מתפלל דוד סמלך עליו
סמלס סכילס עמר ככפיו מוד כלב וסודקו סוף
כלכ זס סידוע כי סוף דוגמא לכלכיס מל סמיוס
וסיוס ענל סס כמין אנצ' סס סכוי כוון וסכפס
קבויעס כס ומכניסן כס רעיעס ומקסין אותס
וסדוגמא כי עלעלס כא כוכוס סממל ומצורר
עליסס ככל יוס ומנוצ' אותס מל ויקו אס סכרו'
ולכן מותר סינוא כממיוכמיר סכריך על נאריך
ויכוליס למפכס כסס ואוסא בוחר פ' דף ל' וזל
אל ככל אפר כסירו רב דכמפס עולאס סוף
וקיימא כקיימוס ואלמלא דסוף אל אפר בעלמא
לא ויכול עלמא למ קס אפילו עממא סלמקמי
דיון קיוסין דמפצרוך בעלמא ככל ונא סס' ל' א'
עולדוס סמיוס וסוף כסכרלס כמפצרוסא
דאכרסס קיימו וכל דיון דמפכסין ככל ונא
יונא דמילון לכו ולא קיימין קמיו סס' ואל וסס
ככל יוס ועוס או כוסס אינו אומר אלא וסס ככל
ונא דכויא אפכפס דמילון לכו וקיימא אינו
ומכס עלמא וכו' סנס למנו סכוי סמאמר כי
סמונע סכויס מלעמקס עולמס סוף מדת סממר
סיונו סרעועס על ערנוס סממך כס וסוף כמכס'
סמלך

סתף הקדוש המנחה עולמו כמדת המסד כיו
קובל לעמוד: אלוים ויזאום לכוכוס והנס כללו
סם מסטרא דכמסה שקדומה וזיפא כווסר פרשת
מדות דף ד' זאל מסו דכפוב אום וכתו בלו אמר
לום ודאי סכי סוף אף סא תנינך כל דמקבל מאר'
איתו ביתא מהסוף דויסוי ועל דא אים וכיתו בלו
עכל - סנס עכואר מדכרו מהאמר דמיוך לומר
במלאכיס וכר ונקבס ולכן יאמר אלוים סם סוכרים
פכסס סמפיעיס לכיתות אקר סם למטה מהס
יונאוס לכוכוס וסוף שור שקמור לסם תסת וברות'
פלא יעלו על סכסכו דסייכו כו פעמי' סם נעכעיס
מלתמכר אלנעם אלו כסוכס מעשק סמפתוים
כדלות כווסר פ' שקדויה דכר וספכו כאורך בהיכלת
וסרתלות פהס הכיתות סמפתוים סמקלני' סעפע
פל סעליונים דנגמפ סמקכות כאמור וינא' סמוות
וסוף סקמור' איתן כלפי מעלס כיו קייעלו עליסם
סוכרים מדגרות עלתכוס ויעפיעו עליסם וינא' סוס
כסוכות פקודים כנד סכיס לממור סגמר פוסיס
כקו וסדונעא למבלס לפי פהס מדות המסד ונריך
לסיות כקו מן הדיון ולא יפאמו סקוים סק' יפוס
מענו וסצוים נרדות לפי כו סעוים מתאמו סטר'
אמרא כעשר פלסס כדאופא כווסר פ' ס' ע' - ולכן
קוסרים דאפי דיוקן פלא יסיו מעפיעו' לסם דוקא
כעקוסרים אופס כיו סקטמקו דיוקן פלא יינקו
מהס ססיונים ולא יתלכו לסם דאו עקדק ספיר
ואין למוט אס וינאוס סכסת אכל אס קמר כדו
לממור חלכן פלא יפול לארץ וילך לאיכוד אסור
דלא מסדק ספיר וסוקיין דלמא כפיל ודאי לאסווי
כרמית סרכיס ולכן אסור לנאס כו סכסת כאמור:

ו חמור וינא במדוערת והוא שחזא
קשורה לו מערב שבחושאר כל הבהמו'
אסור ולא ינא כאוכף אף עד פי שקשור
לו מערב שבת: ס כוור ליתן מדוערת
על החמור מפני חצנה ובלבר שלא יקשרו
בו מפני שבשקשור צריך ליקוב אליו וכמצא
משתמש בכעלי היום אבר' עד' הסום
בין דליר' ליה צער צנה אסור ר' יתן

עליו ברועת כלל ולהסיר מרועת בשבת
בין מן החמור בין מן הסום אסור בין דליר'
ליה צער אם לא יסירנה ואוכף אסור בין
ליטול בין להניח בין לחמו' בין לסום:

ענה טור הדיון לכאר על מלק כסמס אקר סוף
עס סארץ כאמור ולכן כא סדונעא פלו
לממור כו סוף טופס כמקפאל טופס ככסס' סמור
ולכן יאמר כו סוף וינא כערעפ וסוף לימוד כלתי
סכנס כדאמרו כנמרא סודרא דמר כמדערת על
סמור כו סנס פאל אמרו סמרא אפילו כמקופת
עמו קרירא לית וסיונו סופס כלתי מרגיס והיא
מעונן כו לא יוסס לככו מאס סמורס ולא סלי ולא
מרגיס ולכן וינא כמצע מן סכנס כלימוד סמור'
ונכל מדקנוסכס כאמור דמאמר כננר עליו להוות
טיפמקלקל' סקתנו אכנס נריך סמס' סקור' לו
זאת סמורה מערב כסת סוכו כעול' סוף סדועת
לערכ כסת כנו סאופרים למוטא עולם עיפאס
מעכו דומע לערב כסת וס דומע לסכס מו סמורס
בערב כסת' ויכל כסת' ועאר כל הכסות אסור
דסא לפיכיו וס סוף טופס כננא מוטא כמכר אך
לא עמו סארץ כיוניוס כטענה וו כו אופמר לסם
לעסוק כמורס ויכיו כמקרא ולא ינא כאוכף אף
על פי עקמור לו מערב כסת כו לא יועיל לו:
מומר ליתן מדערת על סממור סייכו ענין הלימוד
ואס מעט סוף מפני סנס כו לא דו סוף טופס
עס סארץ אלסגס כן מתפלל מלממד כמור וכלכד
פלא יקשרנו כו סלימוד אלא מעט מופר לפי סאיכו
מקבל כדצמו ויאכר סכל מפני כמקמור נריך
ליקרב ליו כדו ללמדו סמור' וכננא סממס ככפלי
סייס ואסור לסכות מדכרי סורס כנו מפניו אל
תגס יערה לסתגל כסס ולא קדום למסור
כסס אכל על סום כו אין זס מכלל עס סארץ
פאיכו לומד כמורה אכל אין כו עכ דס אכל סום
כננא כו דרכיס ועיס כו אופס סונס כמקפאל
ואיכו מענון אלא סמיה וסס לככו לענין סמגל
ולכן אין לו נערכנס ולכן אסור ליתן עליו מדערת'
סייכו סמורס קנאמר ולרעפ אקר סמס לך למסר
סקי

סקי ולסמור מדערת כסת כן מן סממור כין מן
ססום אסור כו יאמר מפני עונג כסת כמור לסס
פלא ללמוד אסור כדיוקן סהס נרכיס כויתר סלימוד
לתיקון פלסס כיון דלית לום נער אס לא יסירנס
דסא וכול לאכל זלמקוס וללמוד נמו ואוכף אסור
כין ליטול כין לסכות כין לממור כין לסוס וסדונעא
לום סוף מה מקפאל אס עגפ כך מנוול וס מוכסו
לכית סמורס אס אכן סוף נמוס כנא' אכניס סמקו
מיוס וכ' סייכו אוכף דכר ככופס איתו ליכר וסיונו
לימוד סמור' ואמנס כלופסן זס אסור מפני כו סוף
ככסת וככע לפי פסס וסמור וכיוצו' ואין זומס
למדערת סוף ענין לימוד מל קכס ולכן כסגנון
זס אסור:

ובאשר אמרו להסתבוח כיונים אלו מה עתפסס
לנר עלילאס כך סיס אומר סמור ססנא
סקליפס סאמורס למעלס כו סוף נוצר כממורס
ראמנס וסמור וכיוצו' ולכן כך יעס לו כו ינא
כמדערת והיא ספסא קמורס לו וסיונו כו כסכו
מממור מפני סנס דאף על גב כו סס קליפות כסו
כיוצו' לפעיות לסס ענין סמורס כדו פלא ויוקו אס
סכרוית לפי כו סס מועדים לקלקל אכל מכל מקוס
אין ספן לסכס לכטל איתס לפי כו סס נורך סעול'
לסעכות אס סרעפס וסמור' למנוע פלא סס דכרו
מזל כסס סקילוסו מל סכס' עולם מנע' מן סכרויס
כך עולם קילוסו מנאנס סייכו סקליפס מן סרעפס
פסס מעדיוקן עליוסס אס סדון ואופרים יפס דנפ
וכו' ולכן סמור זס וינא כערעפ' עלו לסכאסו וסנא
מתסא קמורה לו מערב כסת כדו פלא יסכטל כסת'
פרוב סקדוסה ועאר כל סכסות' אסור לפי כו לא
לעורה לסס ולא ינא כאוכף אף על פי סוף סמור
לו מערב כסת לפיכיו סוף מעט מופר לסגן עליו
ולסעטיו כאמור מותר ליתן מדערת על סממור
מעני סנס כו סלא זס סככר כו לפי סמננא כסס
נורך לעולם לכן אין לכטל איתס ועס גס כו נריך
למא לסס מקוס כמטרא דקדוסה כנו עאמ' סרעכ'
ע' ס' סקוד' דף רל' זל' קא מוילסאי סטר' דאיסו
רוס מתאכס קכ' ס' וסיו לום מולטכ' למעלש כעלע'
ככמ' סמורין ויכיל לכוקא ולית דאי' לאנסגא כוס

קלנא דכענינא לאסממרא מוניס דלא וקטרנ עלך
ועל דא לבג קדוסה דולן גורוא דתפלין כצונא
לאכננעא סד סמרא דעבלא דיוקן לכר ויתמוו וכ'
וסהוא סצירא כעו לאעלל לים כנו קדוסה עילאס
דולן ולמיסכ לים דוכסא דלא יקטרנ עלך וכ' סנס
מכואר מדכרו מהאמר כו יס נורך פ' סקליפס וראוי
לסלוק לס ככוד ונריך למא לסס מקוס כמור סקדוס'
לפי כו כן מעוד סטר' דקדוסה' נפיו ולכן יאס' כו נרו'
למא מדערת על סממור כסמס טמא' סטר' אסמרא
לסגן עליו מפני סנס כדו פלא יסכטל וכלכד פלא
יקשרנו כו מפני כמקמור עליו ממטרא דקדוסה
נריך ליקרב אליו וכננא מעמפס ארס סקדוסה
עכעלי מייס ככסת ואסור אכל על סום ססוס
כמור סמאל כדאופא כווסר פ' בא וזל ועבר סממין
לאין סמאל' נמטרא דליוס דיוקן כסוסו' למרכב
כסון כיון דלית לום נער ננס לפי סוף וינא
עפסולס סגסרות אסור ליתן עליו מדערת כלל
אמנס לססור מדערת וסוף ענין סעועיל לסס
כאמור - כין מן סממור כין מן ססום ככסת אסור
כיון דלית לום נער אס לא יסירנס ואוכף ססוס
מוצט מן סמדערת אסור כין ליטול כין לסכות
כענין סממור לא מעלין ולא מודיון כין לממור כין
לסום כו סנס הכל סס סמרא אסרא כמנוכר:

ט אכף שעל גבי החמור שבא מן הדרך
ונתיגע וצריך לחסורו לצננו לא יעלנו כיו
אלא מתיר ההכל סתחתיו ומוליכו וכבואו
בהצר והוא בופל מאיליו: י אין הולין
לחמור שרסקל בצוארו ליתן מאכלו בתיכורו
שיאכל משם אבל עגלים וסויהים שצוארן
קטן ומצטערים לאכול ע"ג קרקע שרי בהצר
אבל אין יוצאין בו:

עורו מוכר הענין עס סארץ כו סוף כפסל
ככסות כדמו ולכן יאמר אוכף דסיונו
אותו סלימוד מלימד ככו לכוכ' לומר סרע ולספוס
כמו כענין מקפאל אס עגפ כך מנוול זס סכסו
לכית סמורס אוכף וסננא עליו סכא מן סדקד'
מא א I 4I כמא

הוא אם פגע בך מנוול זה דמינו כוונת מהלך
 בדרך כל הארץ ונתנוג כי בן שמורס נקראת
 תומים מעמק כמו על ארס ונרדף להסירו לנכחו מן
 הלימוד ולא יעלנו בידו כקום עמם אלא מתיר
 הסכסך מתחתיו סיכנו שבין המעבדים טוהרם כי
 הוא מתחבט ומדבקת הארס לפורס וכיון פסטיה
 המעמכס והמקם על הלימוד והמחוו כד'א' שכבדך
 כי פמכסס וכין מעתיר חכך זה ממחוו ועליוכו
 ומכילו כמור הוא מול מאליו זה שלימוד וכין
 יסיה מקיים עונג מכת : אין תולין להעורר
 עמא דארצא טרסקל סלא זה דכרי סזל כמדרש
 מויע מל סעיפס לטרסקל נקוב סמכור פועל מסו
 אומר האמר מאיכו מתמלא מים למס אכני מעייגס
 סזקס מסו אומר ולא ככרו אכני נוטל כך סעיפס
 מהו אימר מה אכני לומר תורס ומכס אוקס ספקס
 מכו אומר ולא ככרו אכני נוטל ולכן יאמר אין
 תולין למורר זה סם הארץ טרפסקל כנאריו לומר
 לו כך ליתן מאכלו סייכו סכר עמלו סהוא כמוכו
 סיאכל מקס אין להכרות אותו על הלימוד מעמס
 זה אכל עגלים וסוויסס כי סונגמא לסס מקמזל כי
 אמאיס מקמזן גורס סולך ארס כמיה זה סולך
 אחר סמורס וכני וכן לענין סעגל כמאר כני כעגל
 לא לומר כנון אלו כנארין קטן ואין סוכלים עול
 תורס עמאר כס וענקיס לגרנרומך ואין יוכליס
 לאכול על גבי קרקע סיינלאכולס כמורס סמאר
 כס לכני לסמו כלמני לפי כיהס כור קרקע מרי
 לקס לסס אכילס על תורס כטרסקל האמר וס
 כמור דסינו כמאר וכורלו יוס סמיסס וסו
 לקכרו יוכל למר מות אכל אין וזאין כו מרי סיו
 לקוי מקס לאמ' לאסורי' כאו סמס סאיכרי' סכנוני
 פמס רמס ית' ר ככל וכן אין ונאין כו מרמס
 סרכיס על סקליוס והרמס כו סס סרכיס
 לסכנס כרמס סומד וסויו על עולם כן עקן :
 ובארר כעמין כעכין על דכר אמת כדרך סלמו'
 כעכין עלס כממות מן סכמס סממאס
 פמס ענין סמרא ארס וסקליוס סוה סס אומר
 אוקף עזל גכני סמור כממרא ארס סממ' אומ'
 ומעמידו ומקיימו בעמס עכא מן סדרך לולין
 כמור

בפניו הוא עולם העמים הנקרא חזר כלל וסוף
 נועל מאליו : אין תולין טרסקל למורר זה כנאריו
 לאכול וס'ינו סוד ספרנס סכעמך אלו מלמעלס
 אוק' סאר לפי סס' סממכר כנאריו ליתן יכו כמאר
 יתן מאכלו כמוכו סיאכל מקמזל יוריד ראשו לארץ
 מיסיה רוכן בין סעפמס כעפמרי עפרא אכל
 עגלים מסי' מממרא דקדוקס ומוויסס כו מדיון
 קמסס סס'ו ארו קטן וממממריס לאכול על גבי
 קרקע מהוא מנד סדיו גמור כמאיס כווסר כס'
 וען סעפרא אחר יסו'ס כקרקע סממכן אלוין אינון
 מארוסין דליון כד'יתן כעפמ מרכו וכן כמו וס'
 קרקע וס מארוסין דליון קמס לסס לסומוף על
 כמיה סדיו כמסס ולכן מרי לקס לסס סממכל
 מלסס כאומו טרסקל סממור וס יסו'ס לסס כמאר
 כעולם סעיפס כמקיס סממממק לסס אכל אין
 וזאיס כוונת פמס וזאיס מקס לממממא כעלמא
 דיכלין לנוקא וכמממס עכני כמאר עכנאר ככרו
 סממאר :

לא יצא חסום בונב שועל שיהולין בין
 עיניו שלא השלוט בו עין הרע ולא
 בוהורית שעושים לו לבו ולא עינים בבית
 שבויהם שקושרים אותם שלא יסמורררהם
 בקוצים ולא ברה בחסום שבפיה שהוסמים
 פיה שלא תרעה בשווח אחרי ולא כל בהמה
 בסורל שנוקלי' ברגלי' שלא חנגף אבל יוצאה
 בגור שעל גבי מכה ובקשקשי שעל גבי
 הזשבר וחם לוהות שקושרי' להם סביב העצם
 הנשבר בהן ובש ליה שיצת' מקצת ותלויה בה
 ופוקק ווג שבצוארו והאממיל בה כחצ' אבל
 לא הצא בולרשווח הרבים אמע' שהוא פקיק
 בין אם הוא בצוארה בין אם הוא בסורחה :

בארר כעמור על דיוס אלו כעוסרמו מלסס
 כך סוה אומר על סימוד סקורס כו ידכר
 כמלן סכמס סמלמיות מהוא סעומס עמ' כמסס
 נעמס כמס סממממא לניצן סמוס לפי סממממריס
 מן סמממכ אל סמוס כממק כפרד דסינו אוקרס

לארס לא פכעיא פסוה נרדף לסוסר מן סצרויט
 סהרו עפורס כמורס לית דין נרדף כמס אכל אוקר'
 וו למנוע סארס סרכיו סמממל ולא ימסס למוס
 לסיוס פאווכ וכוס וכן נרדף לקמס עממו כממור לו
 מלס יממא כממממט סיגול וממא כו כני וכוני' סמס
 כממל מלך כממו סמוליד כן לכן ולכן יאמר לא
 וזא סמוס זה סרויף אחר סמממל וזס כמממ' לו
 סרוי כממל לסוס לא וזא מרי דפיו מרמס וזר סררז
 כממור למאר לאסוריס כאו כוככ סועל דסווינו ענין
 סמממלס אחר יממס למממס כס לסיוס כסכ' כעיונו
 ולמנוע עממו מן סעממס מל' ועין כואף לקסור
 מקמזל מוכ מרמס עיכוס סוכ ראיס כממס מנוסו
 על מעמס אס כן מה מועיל לו סנוותן זה נגר עיונו
 מלא סמלוט כו עין סררז מל סיכר לסממכר עליו
 וס רר וער ולא כוסורי' סעמוס לכו אף על גב
 מאמרו סזל גדולה סכורס למוס מממס מלא לממס
 סייכו לפנין קיבול מכר אכל לסקיין וס לא מממס
 רממ' יר סררז ולא וועיל לווס סוסורו' סייכו אס
 יסו'סמאיכס כמייס עכירס לממס כממל וכונינו
 אכל אס ואדיומו כמול' סעמס מעמס ומממ' רעס
 כמור יסו'ולכן וזא כוסורי' סמממס לולכוני' דסינו
 לממס ולא עיוס ככיס מלמס וסדומס לארס סקיף
 כעממו ועמס כעו' מעמ' לא יזא מרי דפיו כמממ'
 סנדקס דסינו ככיס מלו כמממזל כו ס'סו' כממלך
 ככיס מלך וזף על גב כו סזל אמרו אס עמית
 סכילות מל עכירופ עמס כנגדן סכילות מל סנוס
 והנדקס סוה סקולה ככל סממית כמממזל סממאר
 וסעממכו עליוכו ממות למת מלמיי' סממל ככל מנס
 אינו מועיל לו לפי כמרי' מיוסו מקכילות סמממ
 לעומת סעכירופ כך אמרו עיניס רמות וסונו
 לטוטט' כין ענינך אס כן אין וזא ככיס כממממס
 פוקמס מל יסממ' דוקס כמייס מן סענווס
 מעמס מנס קוניס כמממס ולא ערסו' סמלן מן
 סכממס טסורס דוגמא לארס סמלס דקממ' לים
 רכיו עיקכא לרכי מממון עליו סמלוס וזממ' ממה
 ססממל רומס ליונק פמס רומס לסנין כו סמלס כל
 מפני לסמוכ לולמ' ללימוד סממ' ולממ' סמממ
 כו גדול מעמס וזממ' מן סעמוס וכן סממל' מורס
 על כ 41 2 ולכן

ולכן הפרה פסול העלמה להיגזל לא תבא במשום
מכפיה שיוממים פיה מלכבר בתורה ולסירות
בענין הענין בענין להפריש מן האיסור דמאחר
הוא נכנס פיו נכנס מלכדיך את הכריות
בתורה ובכפיה פסולת פיה מלא תרעה בקדוה
אחרים מכני אדם מעוכים אותם משפיקורין ענין
במסע ופוסקים ודוים בגזל בענין הפקר כפל
במסע והוא רוצה ומתפרנס לענין הרומנו לצורך
בממנו במקדש אחרים אלו ומונעים אותו אע"פ
כן ענינו ענינו ולינו מקיים הוכח עוכים עד
נויפה עד תבא אינו ונזיל ודי שוכח דין עמים
הרובאמר וכל אדם אחר עליו סתיו אל תגמו
ובאמר ענינו מדע הדיו והמרה איהו מהם נכנס
ענינו על מקדש עיר ויהלנו באנשים הזקנים אחר כפניו
סוכה ומאמר כי אין יונא ענין עמים כן
במי אינו יונא ערשות יצר הרע לאמור
לא אמורים נזיל ולכן אינו יונא ענין הארץ סתיו
דובעל לרמות הרבים לעלות לגן ענין עליון לרמות
היחיד לסיודו על עולם כדאיתא בווסר' פ' ויקהל
עלולים נקמות סקדוקים דרך עמנו הנקר' ענין
הר' ניון לסיודו כסוד קיסוסין כמ' כד ק'ס' כיני
לאסתקטא כמכני וכמני וכמני כדלקמן ולא כל
כמס' אף על גב כו הוא אדם דיוק עמלק מסע
ערומים כדענינו עמים ענין כמס' אדם נענא כו
ענין עקבי לא תנא כהמס' ו' ולא תעלה במעלות
למעלה כמכלל כנועלים כרגלים תלא תנגף אע"פ
עמקיים עמק' אל אש עמית עבילות על עבירות עמ'
כנגד חכמות על מעות רגלים מהירות לרוץ לרצ'
ירון למילס ולכית סכנסת ולכית המדע' אמנס
אף על גב עמק' סכלל כנועלים כרגלים תלא תנגף
כמס' אף על גב עמק' סכלל כנועלים כרגלים תלא תנגף
לרדות ממנו סיניו לפי עמ' אף איהו תיקון גמור
כמו ענתבאר במקומו ולכן אין יונא כו אבל
יונא באגד עמל סמכה כך אמרו מל' סוכ' כמני'
מעלותיו אימתי באמר ואגודתו אל ארץ יסדס עמל
למדינה פסולת על הים כל זמן שהמדינות קטורות
עומדת כך אם באונו נמנא כאלס מכה מן הענין
כדאיתא בווסר' איתו ענין באמנא כוללס וכיום

ככנס לסטול בין פניו אנשי' מסו מרובים וכל כראמו
עכת מרכ וכמס' לולי עמק' עמק' וכינול כו אין
יסורין כלי ענין לכן מו שהיתה כו עכס ענד סצין
יונא באגד עמל גכס מלומד באגוד כמס' הסכת
ועמ' ישראל ענין כותות וסכירות לעמוד דכרו
תורה וכן עמלן מהם סודרו בסכורס וכמקמס
עמל סמכר והס לומות עקמרי' סוכי סעסס סמכר
וסדונמל למוטל באומס סדכרס סכאמר כסס
ועסו עוכוס על עממס ורפוי' מל ענין קמרי'
לומות סוכי סעסס על דרך מס עמל סרו עמלס
כמל כמכירס עממסויב מיתס לממס עס יעמס
ויחיס אס למוד לקראת דק'אמרי' למוד סנידפוס ווס
עוביל למכירוס סעסס מל ענין וכמלס סינאס
עמקמס ועלום כמכמ' וכמלס סיונאס ענין
רגלים ר' ססוס יעסוב עמל ענין הארס כניו
ממס ולכן יכנס ויעמס עוכס וככן אין צריך
עומס סולד אלא עדין עליו ועמנ' באמר הארס
מסרסר כוס יונא ענין ענין וסיונו סינאס עמקמס
ועלום כס ועוקק ווג כמנארס מן הלמוד ומטול
כו כמנ' ענין ענין הארץ סכאמר כו כו סוכיס
כמנרי' אכל לא לרמות סרכיס דסיונו וינא ורנ'
כמנרי' סכמ' ספוסעי' כי כו סס סרכיס אין כוס
כמלל כך אע"פ ססוס פקוק בין אס סוס כמנארס
כלא ועכיס לגרברותיך בין אס סוס כמסות' מנ'
ניני' דכתי' ב'ס' על ארכ' כמסות' כמסות' סוס
וכבר כמנאר' למעלה כדיו סקודס דוגמס סוסס
סוס סמל' וסמממ' ל' כדאיתא בווסר'
פרמ' ב'א ו'ל' ולאלין עכד עממ' סמל' וכ
כיתות דלום דליון כמס' למרכס כדיון ולכן
יאמר לא ינא ססוס וס ססוס עובד לקלל כונב
עובל כמל' בין ענינו סיניו עמל' וס מנ' לרוץ
ועכיס לאמרוי' כך עולין בין ענינו לוכרון על עס
סופו דעמיר ק'ס' לממ' ויתון מעמל' מאמר
ועקוד' ה' על נכס סמרוס כמרוס עמל' אותו
ולמכעיס סרוס עלו לגסנס ולכן וס יסס ל' על
עפארט רוס ענינו עממ' וכוכר ל' מוה עממ'
כעלמס על ידו עממ' סכאמר וולכוד מלס מלס
עועלים ויסן וככ' אל וככ' לעיר אס כמון ויקלס
במדות

במדות עממ' ונ' כ' ד' ס' מ' ל' ע' מ' ד' ו' ה' ס' ז' ח' ט'
יעקב אס וכית ויס' לסכס וכית עמ' לקס ודלקו
כס סולכוס כך יס' לנגד ענינו כדו עמל' עמל'
כו ענין סרע ליוולס ונס כמנאר' כמס' כדו עמל'
עמל' כו ענין סרע דמנ' אחר' על סממל' עלו
לפיכ' סעלס כדיו ל' כמ' לעיל כמנאר' כדיו
לאנכג' כסו יקר וכך כ' סל' ונסס אל פרעס עס
לכלוק ככוד למכות ולא כוהורות ענינו ל' לכו
כי לכן סמל' אחר' כמנ' כס מית ונסס כדאיתא
כווסר' ע' יונא עממ' סמקין כווסר' וסוריתא
לכמ' כדו להטעות כסס את סכריות ולכן לא ינא
כאלו להטעות כסס את סכריות מפני קדו' סכ'
סמגין עליוס ולכן אומרוס ופרוס עליונו סוכס
עלום לסגין מסמל' אחר' כמנ' ולא עיוס לפי
דמל' עמל' דולסון וכממ' כסס סמיונוס כדל'
כווסר' ולכן עוסס לסס כיס כדמ' וקוסרי' אותס
כדו עמל' ועמ' דליוס סקוסס סס סקלופות ליוכס
עמס ולא פרס סקדוקס אף על גב כ' יס' ענד
סדיון כדל' ת' כווסר' כענין פרס אלוס כסס ס
עניניס עממ' פיס מלא פרעס כמדות אחרס
כמנאר' דוני יוד לגונ' לרעות כגניס מל אומות
סצולס וללקוט עממ' אמנס כמס' אינוס ונאס
כלל ולא כל כמס' אע"פ מ' סמל' דממ' כותא
לא כמס' עסורס מלכר עמס כמס' כמ' סקמריס
מלס' למון כדל' כווס' כ' אות עמס כמ' ארס סקמרי'
עלסס לפניס עכ וכל אמרויס כיתס אכל סמכות
עמס כמכות כמס' סקמריס עלסס למון ולכן לא
תנא כל כמס' כמכלל עכרגלום כעלום כדו עמל'
תנגף כסס אכל יונא באגד עמל' גכו מכה כמס'
מנ' סדיון כמ' ע' ויך את סאתון כמל' דלטעין
לס כממ' וכמקמס' מל עץ עמל' גכו סמכר מלס
וסס לומות עקמריס לסס סוכי סעסס עמכר
כמס' סיונו ע' כווסר' ע' ויקל' דף רל' ו'ל' עמס
ואמר סכל כמ' ארונס וכמ' ארון כמ' אחר'
ארונס לא כתיב ארונס וכמ' ארון כמ' אחר'
אחר' סוס פמון וי' אקרי' ארון כמנ' אחר'
ועל' דליותס כו איתון יקרי' סכין כענין לאסתוס
לססוס דאקרו' ע' עין דממ' אחר' וסס' עוסס'

לסו גרשות' נכו' סנס עכור' מדכרו סמל'
כו יס' ארון מסמ' אחר' וסס על דרך מ' למעלס
זית לוס' עממ' וכו' ולכן נמו כענין סס אלג
סלומות עקמריס סכית לעסס עמכר כמנ' אחר'
הכו וכמל' עינאס עמקמס ועלום כס וססוד כו
ממ' אחר' מוטפת מסמל' דקדוקס אותס
סוללות עניניס כמנ' וסנס דעמ' עמקמס
כדאיתא כווסר' פרס' ע' ונסס ינוקין דמקין נג
עוקפ' דמסון ועוקק ווג כמנאר' ומטול כס
כמ' אלוס ע' עמס כמכ' אכל לא עמל' כה לר'
אע"פ ססוס עקוק מלא מיוק לכריות בין אס סוס
כמנאר' בין אס סוס כמס' סכל כמנאר' אס :

יב לא הצא בחוהם בין שהוא בצוארה בין
שהוא בכסות: יג אין רגמל יוצא במטול
והוא במין בר קטן שנינונים החת ונכו אפילו
היא קשורה לו בונבו אלא אם כן תהיה קשור'
בונבו ובחוטמו אובשליח: יד לא הצא
שום בהמה לא עקור ולא רגול שירות פקוד
שקושר ירוח אחת עם רגלה ורגול היינו
שקושר אחת מרגליה כלפי פעלה שלא תלך
אלא על שלשה רגלים:

חור הדיו לענין כללי כסוג סכמס' מל' ס'
מלקיס סממ' סכ' כיונו מלס כו לא תנא
כמס' וסדונמל כל סממ' אסו מוקמ' מל סכ'
ססוס ענינון כמכות בין ססוס כמנאר' דסיונו דכר'
פרס' סכאמר כסס ועכיס לגרברותיך בין ססוס
כמנס ככרדו סיונו מכות ניני' דכתיב על כמני'
כגדיס סכל כממ' אס' אס' לא תנא כסס: איך
סגמל יונא סנס סדונמ' ל' סוס כי סגמל יס כמנ'
כו סמ' סומאס סמ' סמס' כך ארזס סעמ'
כדיו סעמ' רע' ולכן אין יונא כממ' על סוס'
כר קטן ענינון מ' זככו וסדונמל ל' למעמ'
סממ' עמ' עמל' סורף כלי עמ' אחר' ככ
כמס' וכממ' לרכר עכורס ועמס כממ' וסוס ככ
קטן וסוס מ' זככו כיונו למעמ' ססוס כמ' וסס
כל' סל' יונא ידו סוקמ' כוס גס ל' ינא מנסוס'

רמית שרכים להכנס בגן עין הוא רמות הסידי
ישימו על עולם שנאמר תהלה בגן רות חיים אפי'
היא קמורה לו כונכו ונתן כס וזמן מה אלא אם
כן היא קמור' כונכו ובקטנותו חיינו מקום שמש
בו ונתת עמית דומה לטעמו' בי בזה נמצא לו תקנת
מאשר עמית שמוקן במקום שמשא' על דרך מה
מכתב כוונת הרעיון שנתם נגד הפתח למקו' שמשאו
ומי שאינו מוקן במקום שמשא' אין לו תקנת
לעולם : לא תצא מים בהמה חזר הדון לכבד דרך
כלל מין בהמה על דרך הכל' וכי קאמר לא תצא
מים בהמה עגלה מלקי בהמה האמורה למעלה
לא עקוד ולא רגל פירוש עקוד עקוד ויד אדם
עם רגל' וסענין ממשמש לתרו אצטו כי הלך
הבהמה שהוא עוקה עמיתם בהמה לא יצא באמת
עמיתם מאמר כי ידיו לא אסורות להכר עבירה
ורגליו לא להחזיקים שובגו ושוא עמיתם לעשות
שעבירה אלא יצא גם תלם סמני מן הסמיתם שהוא
טיפע עם הדומה למעור שריו ורגליו אסורות
כי אינו יודע לתלם ולא שריו מין אימור וסתר
ועמיתו שפורה אם כן אף יצא מרמות יד הרע
ומה גב כי נפתח לרדת גטיה ואף יצא מים
ואין כידו פורה ולא עמיתם בהמה שמשא' הוא
פירוש בהמה ועמיתם עמיתם בהמה' ועמיתם שמשא' הוא
עקוד ורגל' כידו ורגליו ולא קיים הוכח שוכח
אם עמיתך ואינו יוצא לקראת עמיתם הרע' למנוע
אותם ולהסויר אותם לדרך ופרש לא יצא כמי מרמו'
יחד הרע ואמריו אל עמיתם באמר הם ונאמרו מן
עין שארן לגלות למעלה דרך שצמוד הנקר' מכוון
שר ניון כדאיפתא כוונתו ש' ויקהל לא יצא נמי מכלל
סימנים גם כי הוא דומה לרגל' מקומותן אמת
מרגלים כלפי מעלה מלא שלף לא על שלף מרגלים
מרה' מנות בענין סהמ' בכל מין מקוים לא תצא
במותם וסענין עובן במ' כוונתו ש' עמיתו
וזל דף מ' א' אמר ר' אלעזר ואת מקוים אחר תאלכו
מכל הסמיתם מכל אינון דאמורין מן סטר דא' פארו
לכו למיכל' וכל אינון דלא איתין ממטרא דא' אסור
לכו למיכל' בגין דאית בעירן דאיתין ממטרא דא'
ואית דאיתין ממטרא אחר' מאכ' וסימניא דילגין

כל מפרשת פרנס ונמרוין כלסו רמיון וכלס
רמיון לסו קרא וכו' רמיון כמין וכו' כלל כמין
דאיפ' עמ' כמין דמסימניא' לבינא' כך איפ' עמ'
ערו דמ' מ' למ' עמ' וכל מה דו' כד' צא
מנויהו אמורין במטרא דא' ומנויהו אמורין במטרא
דא' וכו' כנס מכואר מנדרי סומא' כי כל מה שהוא
עמט' אחר' נרמס' כו' מין למעלה גם דונת' שהוא
לעמ' מערסת פרנס וכו' הלכן מור' הדון לא תצא
במותם דמיונו שמוס' סמיתם בה למעלה כל אדם
ממטרא היל' בין שהוא בנאורה כי יהיה לעולם
מין מעלה גרם כון כנגד סמיתם ש' דמ' מ' צא
סני מילעין דכנת' הרע' הוא ועוד אחר' שוכין
שעור כל ענין שוכין הרע' הוא בגין לכן אמרו לו
קמור' הלכן וכוונתו כזה כל עמיתו רע ואינה ונאמ'
בו או יסיה ויצא הרע' מנין שהוא סמיתם ונקדמ'
קדמ' אין להם רמות לצאת ולמנוע בעולם להסר'
וכן לענין שטוב וכל מין בהמה עמ' יב' מות' מל'
הקדמ' מערסת פרנס ומסמיתם סמיתם פרנס' על
פי ענין עמיתם או עמ' בה מעלה גרם למעלה במכת'
ונתקדמ' בעולם עליון ואיך יוצא מים עד ומנוא'
מכת' כי כל זה הוא כקרא ונאמ' מערסת הרבים
לרמות סימור או מערסת סימור לרמות הרבים
כאמר בתבאר יציאות המכת' עמיתם מהם ארבע
דמיון בכל כוונתו בהמות הללו כדרך כלל עד מקום
מיכלול נמי שמרה סמיתם עמיתם סמיתם כמין כמין
עמיתו כי כן הוא בגין וסימניא' סמיתם סמיתם כמין
יוד' ס' ו' ה' ועוד מפני כי הוא מוכנת לרכוב
עליו סמיתו ולכן יאמר לא תצא במותם לפי כי כס'
ס' ד' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
וסמיתם סמיתם כי הוא סוד' כמין סמיתו ולכן נרמ'
ממיתם ומאמר כמין סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
הוא כמולס' וזמ' לא יצא לא תצא מין עשולם
האמיתם במכת' כי קדמ' הוא ואמ' לא תצא מין עשולם
אלא בין שהוא בנאורה כי זה הוא עמיתו מל'
סמיתם בין שהוא כנגד סמיתם ואמרין לכוונת לפי
כי מתקדמ' סמיתם מל' מול' ולכנת' בגיני סמיתם'
כדאיפתא בסימנים ולכן לא תצא כלל אין סמיתם
יצא כמטעמ' אחר' מל' סמיתו שהוא גמל' כמולס'
יקדים

זכים ויאמר אמורה לה' כי נמל עלי כי כוננו מן
סמיתם והם נמי אמרו סיה רכוב עליו וכו' למדנו
מסו' קלפית גמור' ואמרו לסמיתם כי סכל כידו'
ממית לכן מור' הדון אין הגמל יוצא כמטעמ' וסו'
כמין כר קטן עמיתם סמיתם וכו' וסו' לסמיתם
איתו ולסמיתם כמו ועם כל' וסו' אין לו רמות לצאת
במכת' לרמות הרבים מלא יווק את סמיתם אפילו
היא קמורה לו כונכו אלא אם כן סמיתם קמורה בו
כמני מקומו' כונכו וכמטעמ' כי בזה סוד' כמו
ולא יוכל לסמיתם כמולס' : לא תצא מים בהמה גם
וסענין כלל סוור על שלף עמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם לא עקוד ולא רגל' כי סמיתם עקוד הוא מקויר
יב' עם רגל' לפי כי סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
ורגליו כי כידו הוא סמיתם בארס' וסמיתם סמיתם
לקלכל ורגל' חיינו עקוד אחר' מרגל' כלפי מעלה
מלא שלף אלא על שלף מרגליו וסו' סמיתם סמיתם
כדרך שהוא ענין סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
הוא במטרא אחר' כדאיפתא כוונתו פרנס' בא דף
ל' ד' מ' כמולס' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
דקו מיתא דמלכותא ל' ג' ע' כמולס' סמיתם סמיתם
מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא'
ארבע מקויר' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא' מלא'
סמיתם וכל כמין סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מנוקדמ' דאמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
ועמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם וכו' :

אשר כתבאר למעלה כי אין מסמיתם לאלה לקיים
סוד מרע ועמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
כל סמיתם לקיים מה שאמר סמיתם סמיתם סמיתם
כמ' על קדומו ואם הוא אדם גדול נרמ' לסמיתם סמיתם
סמיתם ולא יצא מן סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
אינו אומ' אלא אמר לא יק' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
כידו לסמיתם ולא סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מלא סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
והמיון סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
אמר כמני סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
במורם וקומו' את סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
עליו סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
וכאמר סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
עומד על מ' סוד' כו' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
וימלו באמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם לסמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
על' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
יאמר לא יק' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
ועמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
וכו' דקמ' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
ועוד קמ' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מלא יק' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
כמין סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
וס' יסיה עמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
כמולס' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
אמר לא תצא מן סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
אם כן למנוע מזה כי כאמר סמיתם סמיתם סמיתם
אין לסמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
ממיתם לסמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
לרע' מומו אכל כידו' לסמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מ' ס' ולא תצא עליו עמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
כמולס' סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מלא לפי כי תצא סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
מין סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם
סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם סמיתם

בד' עונות כן וכן סלף ויבין כי מור עליו שנתקת
והנהגה בו כבוד ויאסרך הלך וכן הוא אולי עמ'ס
תחת גשרה כמין מהלא קאמר לעבין מתעב כי
אין הגביר לו אלא שמוכות הוא גופר כוולפ
זה עמין קונע ועמ'ס רופס ויתר מטכו' כהל' מאס
ולכן יאמר כל אחרס למוכות לא יקמור געלוס
זה אחר זה דקוינו דוגמא לכני ארס עמס כלפי
הגונים בעבין קמל קמטעא כו סיען עומאס ומימן
גורס כד' וס' עמ'ס דיק פפעמס רעש חסר לא
פעמך גמלוס כני ארס אלו סדמ'ס לגמל למעוך
אדמס כעבין שנתקת לנכנס זה אחר וסכלס כאמר
זהו קופס כאופמר סרמון הוא סעון קלו וכלס
בעמ'ס עליו דאנומא תלמא וס' וס' לסס כויון
גדול והתורה אמרה ולא תשא עליו קמא אכל אס
תופס כעה אפמרוס עמס סעון קל כל אקד לכדו
כיוו אקד דסינו קלא כפרססיוס פותר וס' מי
מאמר גס כוס ולא תתיר כעב'ן סעמך שנתקת
אלא כסמא אמת לכדס קלא כעכו רכוס כי אז אינו
עתיק'ס מן שנתקת וס'ס כמכל סיוועמקאל'ס
בעל ומכל נמך זה סכא על סערוס עמס הסכל
דאלו יטראל סס מכל נמלתו עס הסכל אין פחוס
עמלמס מוטיס כך יטראל עמלקוס מן סאכנות וס'
גיומסין פ'כ' ע' ארסס וכאמר כל על סגרוס
וקולור עמנס כן כעמס הסכל אין הוא אומר כן
עליו וס' ליתו ולכן כאמר מעמך סמוכות למועל
זהו סעבין מכל כמ'ס כמ'ס ארס אעמכס עמו
מכלי ארסס וס' סעבין כוכאמר סולידען מעור כעמך
סמכל סס'סכל ארסס וס' ארססס אכיוו עליו סמלוס
סנקרס ארסס קמאר ארסס אקד מאלף מנאסיו וס'
ארססס וכה'ל ארסס סגדול בעקוס כך ועמס
זהו מוטכס סמכל: סמונ'ס כממס זה סעומק
מעמס כממס ונקן לכ' לסוניס איתו מן סעון כעו
מ'ס למר לאסמרוס כאלו סס סאוכרוס מל סמוט'
ממס כמיוס כמאמר וס' סרע ככל' הוא מוטכס
כאמר הוא סעון על דרך עמ'ס מועשי סעון כמכלי
סמוט' נר'ך לומר קלא וס' ארסס סמכל מעמס וס'
ר'ל לא יפרסס סעון מלס' כדו קלא וס' עקל' מעמס
קדו מ'ס'ס קמנ'ל איתו כמ'ס'ס וקמאך ולכן נר'ך
ומערוס

לומר קלא וס' ארסס סמכל ויפרסס מע עבין סמכל
ולא תא' מעמס ירו עמס למעס דמיו כמיו סמכאס
כיוו וס'ו מ'ס' ולא תמא עליו קמא ולא סמקוויס
מאופמר סכממס מאיתו עון אלא דומס כו' אין
כונת סמוכות אלא כמעככד ומתמא על סמוט'
וגס לא ינניח סרסס מן סמכל הוא סעון מכלי סמוט'
כין וס' לכממס כו אס מרוס לו בעבין סאוסור
ועצט כעכונו וס'ס סרסס מניס כמנ'ל מככור עליו
סעון ויפצ' מן סמקמ'ס ולכן יתכוונ' עד קלא וס'ו
כעמס סממך לארץ כו יפול גאומ' עד עפר עד
סארץ ולא עד ככלל כו גדול ככוד סכרוי' קדומס
לא תעמס עכמרוס סלכן כאמר אל תוכמ'לן לכוכס
כאמר וס'ס הוא אר'ך כו כמ'ס סעון יכר'ך איתו
סכוכ כו אר'ה דמאר קמנ'ל ירוי כעמס סמוכס' סעון
יהוס כר'ך כמאר קמל סמוט' עמס ואל'ך מפני כו
מעמס סרסס סמכויוס סמוט' מעור סמדות עליונות
לכן נר'ך לומר בעב'ן סמכס דק סוטב ככל
ספרטוס כאמור ולכן נמו סור הקין לסוהיר לרסס
לא יקמור גמלוס זה אחר זה וימנול כו סמס כמכא'
כו סגמל הוא סטרס אמרס וכדאיתא נמו כווסר
פ' וגס למנ'ך אקאס ל'אין עמרה דר'ון קסאי עכד
קליט עליוסו ולכן לא יגמר ארסס סממיו כמות
לו למעל' וס'ו קמס כמאמר סרמון וכלס נמכ'ו
על וס' סמוט' מל לוס הוא אור סממך מלמ'לס
מסטרס קדומס לסמס'ו איתס כמ'ס כו לא ויוקו
לכרויט אכל אס עופס כמס אפסרוס גמלוס כיוו
מוסר מפני כו כוס ועמ'ל מכל אקד יעמך כו מנע
קדומ' לסמכיו איתו וס'מ'ס אסור גס כוס סאוס'ן
לסויוס גמלוס סרסס כומד ולא סמיר אלא לסוניס
כממס אמת לכדס כו כן פוור לרע'ס סנאה לסס
וסנאה לעלוס וכדאיתא כווסר פ' כלק אקד סלך
סמכוס כו סלך למון יסיד סמכוס למון רכוס וס'ינו
דקאר' וככיוור' וס'וס כעידולא לפי כו כממלס
סמרא אמרס מודעמ'ס לסממכר מניסס כאמר דכר
ונקמ'ל וס'מך מתפמ'ס לפי כו כל פליסס מונע
מסטרס קדומ'ס נמפמ'ס איתס ולכן יעמך כל' א'
לכדס כדו קלא עסיס אר'י' לרע וס' יס'סלס ס'
סוכור כלל והוס מוטכס כמכל' ס'ס' ממוכ' סקדומ'
ומערוס

ונפרסס איתס ולכן יעמך כל אמת לכדס כדו קלא
סמ'ס אמרס לרע ולא יקיס לסס סוכור כלל וס'ו
מומכס כמכל סמוט' ומכניס סקדומס כדל' כווסר
ערמ' כלק קק'ס וזל אמר דוד כד כל עמלמ' מדינא
יטרל סמל נמלמוס סוס לכיוונ' מ'ס דעכדו כסמוט'
מכל כמלס ס' כל אינון דסו עססו מכל מכל אמיד
ססו מ'סו קלא סמכל ססו דכמ'ס קלא כל סארץ
ככודו סוס אמ' דל' לאסויוס דל' הוא לקמל'ס וכנ'כ'
אמיד כמכל וכנ' סמס מכואר מלכרויטמאמר כו
סמכל הוא מסטרס קדומ'ס ולכן יאמר וס'ו
מוטכס כמכל כו על יד'ך לא תוכל לרע כלל:
סמוניו סממס מן סכסמות הללו והוס מוטכס
כאופמר וס'ו כמ סממך פליסס מסטרס קדומ'ס
כדו למנוע איתס קלא עוק לכרויט כאמור: נר'ך
ל'זכר קלא וס' ארסס מכל קל מסטרס קדומ'ס יתמס
ירו עמס למעס לפי דמיו נמי עמוקס כדו סמכל
על סקדומ'ס לעמוס ולא סממיוס מאופמר סכסמס
ססו כדו לפככ אית קלא עוק וגס לא ינניח סרסס
מן סמכל מל סקמ'ס כין וס' לכממס כדו קלא וככוד
נמו על סטרס אמרס לכמל איתס לגערו עד קלא
וג'כ' כעמס סממך לארץ נמנמ'ל מתכמל סטרס
אמרס וס'ס הוא אר'ך יכר'ך איתו סכוכ וס' ארסס
וככוכו אינס מעמלמ'ס לגמרו:

יו אין חמור יוצא במרדע בזמן שאינה קשורה
לו מע'ש ולא בזוג אף על פי שהוא בקוק ולא
בסור'ם שבציארו והן לוחות שקושרים כביב
צוארו שלא יחכך מבחו ולא ברצועה שברגלו
והוא במין מבעת עבד שעושים מקשוקושרי'
ברגלי הבהמה שפסיעוריה קצורה וטובה
רגליה זו בזו ועושים לה זח להגין שלא תכה
זו בזו ואלו ההרגגולים עצמ'ם בחושים
שקושרים ברגליהם רסימן ולא ברצועה
שקושרים ברגליהם כדי שלא ישכרוהבלים
ואין האילים יוצאים בעגלה שהחת איהיהם
שעושים להם כן כדי שלא תחא האיה נגדרת
בארץ ואין העוים יוצאות בעץ ידוע שנוהבים
בחוטמיהם כדי שיחעטשו ויפלו הולעיים

שכרא שיה' ולא העגל בעול קמן שנוהגים על
צואר' ולא בזמם שמיניהם בחוטמו של עגל
כדי שלא יינק ולא פרה בעיר שנוהגו' על דד'
כדי שלא יינקוה השרצים ולא ברצועה שבין
קרניה בין אם היא לשיכור בין אם היא לבני
ולא הצא פרה או שור בחבל שבצוארה לפי
שאינה צריכה שמירה אבל עגרי'ם מותרים
לפי שהם מורדים בקל:

הגח אכני סנדפי לפעלס כו עין חמור
מעממס לפרו אנפי רמנוס כמיו פ'ס'ו
סיונועס סארץ כממקל טופס סכסמ'ס חמור וס'מר
דכיו עק'כ' כעסיוטי עס סארץ סמוט' איתו מ'ס'ן
לו תלמודיכס וס'מככו כממור למס לפי סמממ'ר
ממכר סענס סלס סס סממל'ס כמק'ס'ו סמס'
מממס מניסס סמ'ר כווסר פרמס כר'קמ'ס פליסס
כאמר סו' נרוס לרע'ס ועק'י ק'ס' לממ'ס ית'ק'
מעמלמ' דאיתו ולכן סור הקין אין חמור וס'
כמרדע'ת ל' כו לסיוס סממרו סל' דרך ארץ וס'
לפורס סממל' לממור אית דרך וו דרך ארץ ען סמ'ס
וו מורס ולכן סוג זה אין חמור וס'ל כמרדע'ת דאע'ב
כו ימנ'ל כו מעמ'ל דעת סוא מר כעמס מעבין ען
דעת רע לעקור מ'ל' דרכנ' כדאיתא כווסר פרמס
כמ' דק קפ'ס וזל רע סא עממ'ל איס'ל סל' ל'ס'ל
דסא כנויך אול כעו לסלק דוסיכ' ל' ק'ס' רמו
לאמנ'ליוס לך ככניס אמור'ו דילך ולמעכד עמך טוכו
דאנת מוקלל כמוכין דעמ'ל וכנ' ואנ' סמ'כ'
כיונוסו כין עכ' רכ סמוט'ו סל' ככל' מת דרסס
כיויסו דמכמ'ס מופרוס סממס כוכיוסו ככל' קמ'ל
וקמ'ל וככל' אקד דקמ'ל מפוורין כין פלנוון
אממדרו אינון עכ' רכ רעיון על יטרל' ענ'ל
דק'כס וכנ' וכל' סמכיו וס'נ'סו סול ויר'ל סמ'ל כ'נ'ר'
כדומק'ל כיוונ'ל סמ'כין ככלכ'ס כניס סממול'ס
כפו איכס נממ'לו לככל' סמס כר'קמ'ס כל מ'ס'ס ללא
אמראין אכסכניו'ס כיוניסו ואינון עכ' רכ עמ'כין
אינון כממ'ל כל' צער' כל' ינונ'ל כלל גולכין מארי'
ממ'ל דאינון דיוכין רועי עממ'ל כו מל'ס סארץ סמס
עפניסס וגו' סמס מכואר מלכרו וס' סמ'מר
עכ' א' 42 I כו

והנה למדנו מדברי סמ"ע כי מטעמין כלול כתיבו
פוסקא קיימא הוא סוף עליו שכתב זקן ביתו וכו'
ולכן יתקן כזה כיוון שמור דנטול עליו מטולא
דרכים וכל הדברים הנה' לשלל וכזה דקן ספסוק
במאמרו כי הנדון הוא עני ורובה על שמור זה
ולכן כאשר אמר עבור מלכא לה' אמריתו דאני
ממיקא על שמור אפרד ליה סומיא ברקא דאית לי
הטיב לו סמכס בר כמה גוויי מי אית לך סמכס כי
דקן במאמרו כי כאשר מתלבס הנדון עליון
במטעמין הנקרא שמור וכלל כולל הגוונים ורוק
סומק וסומר כאמור. ולכן יאמר אין שמור זה יוצא
במרדעא מאחר שכבר עלה למצילא מפני קדושת
הקב"ה ככל. אינו יוצא עסק במרדעא היינו דומיא
לכסא מנופכים לרכוב עליו ענאמר דמות במראש
לדס עליו מל' העל' וכאשר ומכאן בו בפינים וולא יצא
מרת' יתחייב על עולם לרשות הרבים בזמן שאיכס
קצורס לו מערב עקב אמנס מקשה עקדס היוס
עם כקן נמצא בו פנספת קדושת ולא כוונ איעש'
הסוף פקד בענין ענאמר יתמל רוס ס' לפעמו
קשישס מבינס מקקשת לפינו כוונ ולא בסולם
ככזארס משנס נאל' סנס סולם מונכ ארנס ויתא
כווסר ערמ' ונאל ק' קמטול סולם מנכ ארנס וגו'
סמא מטערנס סמא דכותא דקליט בכל דוליס דאיתו
קאיוס בעלענו על סאי עלמא קד' וסליק לעולא
בסליקו דמא דמארוס וס' אפר דועקב אקמלס
ביס לכתר וראקו דמס קד' איסו י' ודל עניש
סמיעס וגו' סנס מכואר מדכרו סמאמרו כי סלס
סול כסוד מטערין וסיונו מ'ס ולא בסולם ככזארס
ול' לומית עקומים סביב וסארס עלא יסכין מעסו
סויכו מ'ס כווסר ערמס ויקסל ד' ר' וזל ארין
דל איסו רוא למיעל עורס עכמכ ויאקניו בוס
נאיכון מית לומין עסמרון ודל אקרו ארין כד סמרון
איכון מית למתנו כקדא כדן איסו ג'סא חל למיעל
כוס רוא דאורייתא בעית סמרון ואיכון לומין איכון
סמס ועאלין כוס סמס סמרים ואיכון סמס איכון
מית כסד דרגא דלעיל כס ככנוו דמקרו רוא דכלא
נאיסו רוא דכרית וכ' סנס מכואר מדכרו סמאמרו
פי ארין נקרא למען סמס לרשות סמס עכמכוס

וככן הוא מקום לסכסס מס התורה והדומה לו
מטערין כאשר נמצא בו אלו סלומית סקומים כו
כלאיתא בחיקונים מית ספיראן מקנין כמטערין
וסס סביב לכוורל לפי כי ככזארס נעס' סייחוד כסוד
קולודיכור כלאיתא בחיקונים כו עוף וסמס דל
מטערין וליך אס קסל וכ' וכל זס כעסס לו
על איתכך עכסו כמסוד סמיעוט ולא כרנושס
עכרגלו וסול כמין טכעס עכס עשוסים מקס
וקמרים כרגלו סנסמס איתא סרכוס על אלף
סרים סול טכעס סמלך ווס נקון לרגלו על מטערין
למוף וירמנו לכס וונג' על מטערין עספיעותיס
קמרות ואלו למעלס סס סוד פססאות לא כך סול
למעס. ולכן עכס רגלס וו כוול לפי כופס כאמר
רגלס יורדות מות ועוסים לה טכעס וו כרו עלא
עכס וו כוול לרגלן עליס. ואין יוצאים ספרכגוליס
וכ' סנה כודע מן סווסר כו ס' כנסלס סמלכוס
כד איער ססול סלכוסכ דלעל וטעס סמות דכפו
דפרכגול וקאריו וכ' וסס סס ספרכגולו ויוצאים
כסוטים סכרגוליס כרו עלא יסכרו אס סכלס וסווכו
סוט על סמס דלכרסס כלאיתא כווסר סרמס עלס
לך דקקס' וזל מכסר פלגו. ליליא סלסוכ' דעמולא
דיחק כקן וכטעס כסאי ערכגול' דלקריכר כגוונל
דגכר עללס עליס כיון דכטעס כוס סאי גכר קרו
ויסכ מית קלין וכלסו כככלכנו וכ' ודל איסו
פרכגולא דקאריו ולא עכין ולכתר קאריו כמלקדמין
ומאי קרו כל עוכדין ככנו עלמ' כנין דאיסו מלרס
דלממ' וקסס סמוע ככרנוו וכל עוכדין דכנו עלמ'
כסכ בכל ויתא וכליליא כתר דקאריו על קרויאן אלין
קרו כל מ'ס דכמכ בימא וסלעל רגליו אכז' דוליס
דאיכון פרון דרגין ומד קיועמא כלמכז' צ' איתו
דכ וססול קיועמא מאסירא דאיסו ועיר קלס
מעככו לוס יסא מוקיד עלמ' ככלסוכו ומס עכדו
כיון דלסלי כפרא ומוטל דנסרו כקן מוסר דרוס
כדן עמכרין כלסו וסלעכיו מרון רגלן וכ' .
סנס מכואר מדכרו סמאמרו כי סרגלס סלסס סס
מעכסמין על וזי איתו סוט על אור סוולא עסמס
דרוס ססול מרת סמס וסווכו. ואין ספרכגוליס
ונאיין כקוטים סכרגלס' למען. ולא כרנושס
סקקרים

עקומים כרגלסס ענד סמסד כאמור כרו עלא
יפכרו אס סכליס סמיעות סדן סלסס ואין סלסס
יוצאים וסס ככניס עסנות מלכוס כדל' כווסר פ'
יורא ד' ק' וזל יורא וסנס אול כדל' אלו ככוות
וסרתיך ומקרגמונין כרכיו ככוות כך איליס אלו
סממנות אין יוצאים כרגל' סול סמות סמרככו אקר
עס סמס סלסס כרו עלא סמא סלסס נכררת
כארץ אין ססו' וסלעות כע' ידוע סס זס מכואר הן
סווסר פ' סמיו ד' מ' וזל רכיו עמפון אומר כלל
כלא כמה דלית עמך כפרין דמסומנותא לעלא
כך אית עג' כתרו דמרו עסאיכו לפמא דמרו
וכל מ'ס דו בארעא עניסו אסין כמטרא דל
ועניסו אסין כמטרא דל וזי עועל סאי עו
דמרויא עליס רוס עסככא לאו סכי דלי רוס
מסככא קרויא כוס אסיר לן למיכל אלס אעכרן
כגוויסו! ויסמוון לקלסוקן ולא קרויא למיורא כסו
דכד איכון קרוין רוס אדרא אעכר עליוסו ופרימין
דגרוויסו וכג' אקמוון לקלסוקן וסמקטרגי כגוויסו
ולא מלטי ככו ככרטיסו ועל דל קרו לן למיכל וכ'
וסנס כככא' מדכרו סמאמרו כו מין ססו סול טסור
אכל רוס אסרא מקקסס כפוכס ועקמרג כסס ולכן
סור סדן וסאר וסין סעיוס אלו ויצאים כע' ידוע
סנוטכוס כסוטמס כו מיעסמון וסלס ססולעיס
עכראקס סיונו רוס אסרא קמרויא כגוויסו כאמור
ולא סעגל וסס ממכות אסרי' עב' כסס וכך רגלסס
ככך רגל' עגל כעול קסן סנוטכ' על כווסרס כלעך
סס כסודס עכרכס עני עור וסלס סעליון למעלס
כיכוס כמנא עול מלכות עניס עליוסו ולא כווסס
סנוטכוס כמוטמו על עגל זס כרו עלא וינכ וולס
סלק סרליו לו כלאיתא כווסר פ' פנסס ד' רעל'
וזל פני עור כלסו פניס דמפסמין ליונין ויכין
כדקאמרן כלסון עקמרכו לעיקרא דיוסדל דלסוק
וכ' אכל לית דמולד עניסו לעיכל לא לדרג' עולאי
על לדרג' פתאי לפססונוס סכלס ולא לטוים
ידל ככרככא עד דעלכא עללס אכיל וסמכני
זיסוכ לסון רמו לכתר כיון דיסוכ לון רמוכל סד
סמל אסכנו וסכיל כקא יאוס וסיונו דכעוכ אריתו
פגרו עס כמיווכו עכין ולסלעלס יסיד רמו אכלו

רעיס וכ' ולכן יאמר לא כווסס עניסוקס כמוטמו
על עגל כרו עלא וינכ עד ענוכוס לסס רשות
כאמור ולא פסס כעור ענוכוס על דלס סיונו
כסוד איתס כמסס סרכוס על ק' סרים ומכוסיס
עור לספסוק כינס וכין סמונאס סול עמין עור
זס על דלס ססס סוד דלוי כמסס וסכך לפי כו
מסס וינכיס סטרא דקדושס ועל וזי זס סססס' ק'
אין וינכיס מלדיס סמרכוס סטרא אסרא ולא
כרנושס עכין קרנוס סול אור עליון כמכר אסל'
ואף כסמות כסרוו ק' סיו וכר ונקסס ארנס סכ'ס
לכקסס ונינו אס סוכר סיוכו הרנושס עכין קרנוס
כין אס סול לכמור כו לכנן איתס כאמור כין אס
סול לניו עכאן וסליך סאיין כוך למימור ולא סנא
פסס ועור כמכל ככזאר' מטעסס סמאמרו לפי סאינס
כריכס עמורס דסל אינס מקלסלס וככר כנסכסס
אכל עגלסס עסס כסוד סככורוס מוסרים כככ
לפי כו סס מורדיס כנקל לסיוס עסס דניסו וסרין
לסס מכל ססול עכמכוס עליוכס מרת סקמסס
למענא איתס כלל כמאמר :

יפ אין רובכין על גבי בהמה ולא נחלים עליה
ואפי' בצד אסור להשתמש אבל צרי צדין כגון
שדב' אחר פונה על צדה וזויה כשרהמש בו
מותר ואם עלה עליה אפילו כמיווד ירד משם
צער בעלי חיים ומשע' זה פורקין משוי שעל'
ביצר עושה מבנים ראשו חתח המשוי ופסלקו
לצר אחר והוא נופל מאליו: יט בהמה
שינפלה לאפת המים אם חמסעמוקים ומפני
כך אינו יכול לפרנסה במקומה מביא כרים
ובסחות וזוחן ההתיה משום צער בעלי חיים
אף על פי שבבמל בלי מהיכנו :

כאשר נכבאר למעלה שוות כינוי כממכר
כעלמס מוגיס עכנו אלס ולכן סור סדן
זס לסגור על סלמס ככו אסס אלס כדרך כלל סול
אומר אין רוככוס על גבי כמסס דסנוו כווס סלק
אסס רעס עאל לסיוס ונאל עכללות יסרלל סלל'
לכל אית ספירל'ל כמאמר ועקו לי מקמס ועככתי
כקכב

כ מותר לומר לעבדים להלוך בהמתו בשבת משום צער ביה שהחלב מצערה והחלב אסור בו ביום ויא צריך לקנותו מן העבדים ברוב מועט שלא יהא נראה בהרוב לצורך ישראל ; כל גבנות שעושות השפחה מעצמן בחלב של ישראל מותר ביון שאינו אומר להן שיעשו ; ככ מי שיש לו גער עבדים ורובב על תבהמה בשבת כשמוליכה להשקותה אין צריך למנוע שיהי נושא את עצמו אבל צריך שלא יתן עליה בגדיו ולא שום דבר ; נג מותר למסור סוס או פרד או חמור לרועי עבדים ואף ע"פ שחעבדים משתמש בהם בשבת אין בכך כלום כיון שאלא פועל ישראל הוא עושה ואינו כמתין שבריות ממנו . ואם רואהו משתמש בה בשבת מותר בירו ;

הנה נתבאר למעלה כי בענין כוונתו בהתעמט על קלקל מים כיון אדם וסכס כדון משכר נתבאר לענין הרמץ העסק עסקה כהמה . אמנם עתה מדבר על מלך האדם שקל קטוף ערו כוראש ועומה עמנו ככהמה כמקל כמקל אדם וכהמה תנועה ש ולכן יאמר מותר לומר לעבדים זה הוצר ככל למלוב כהמתו זה העלם הנק' כס' וסמלך מלו עתה התורה וקמנה ודאי ולפי כי האדם מנוה לעבד את יום סמכת ממאכל ומתקת ומלבוך ועונס ואדם זה עקב נמצא בו סמלך מל תורה מל דמך ומלך עתה לעונך . ואמנם ככל הדברים שקראים יעשה בעתה ימ לו סמלך עתה מענין אכיל' ומתה ומלכות ועונס ולכן נקרא לים כחכי . עתה לענין התורה לא כן לפי כי התור' תמקת כמו וכלי עסק כי יסיה מונע ענין הלוטור בעתה כיותר ומקטנה לאדם למנוע אותו מן העוירה וסריקל אמרו לא ניתנו עקבות למרש לא כדו מוצקו פקודת ומעל שפוק ולכן אמר מותר לומר לעבדים זה הוצר למלוב בהמתו עתה הוא עושה ואינו כמתין שבריות ממנו . ואם רואהו משתמש בה בשבת מותר בירו ;

לוינק פרס רוצה להניק נמצא סמלך מצערה . אמנם סמלך אסור כיון לעמקת מצערה כיו ומנע מצונג סמלך כלעיל . ונת אומרים מצדך לקנותו מן העבדים הוא הוצר דכבר מועט כיו אין לדעת אותו לגמרי וצריך על כל פנים לתת לו הנאה מן הדבר מנסה עסק מועט לא כדור כדילא יתנבר עליו קלא יס' נראה כמלך למרש . ולכן צריך לתת לו מקום ממלך דותה ומיון מקרכת : גבנות עמקת סמקת מעצמן ממלך מל ישראל והדונמא לזה יס' הוצר עצמו דפ' עמים כצעה כנקה לכיו אדם כדליתא כיותר פרקת ונתא ומקרא מלך הוא והכס אק' לקראתו ונתמק לפניו כמקמה וככלל מעמיו כך יעסק גבנות ממלך מל ישראל דמאמר כיו סמלך הוא צנין סמורה עמיה עסק עתה גבנות על דרך מקלל אס זע עלך יצד עמקתו וכדרי תורה וככן יעסק גבנות הכין ממועס מותר כיון קאינו אומר להם מצינו : מי קמך לונכר עכ"ס זרוב' על הכסמו ומתנבר עליו כממולוכ לסמקתה דסוינו עמקל אס פנע כך ממול וזה מקמה לכות סמדרת אס אכן הוא נמוק עמאמר אכנים מקמו מוס ואלו הוא מדבר עליו כיו אינו נכנע כדאי ועם לעמקת אין צריך למנוע עמיה נמצא את עצמו ואלס זה מי הוא פאמר מנמך אל לכיו לתקן ליצר הרע סמיקתבר עליו ומוליכו לכות סמדרת מי הוא וכו' נמצא את עצמו לא יתול לפנת מל הוצר ודאי אבל צריך למנועו קלא יתן עליו בגדיו לפי כי כדך חומר ונשיר כך אמרו מל כמקטנה הרע רואה כן אדם עמקל כמקטנה עמקתה בעגדיו אמר סדון דודי הוא ומע ע"ס ראית אף חכס כשינוי מקום לכסול עמנו ולכן חזר סדון אכל כדו למנועו קלא יתן עליו בגדיו כדו כללך : מותר למסור סוס או פרד או חמור לרועי עבדים ולא סמלך מל תורה מל דמך ומלך עתה לעונך . ואמנם ככל הדברים שקראים יעשה בעתה ימ לו סמלך עתה מענין אכיל' ומתה ומלכות ועונס ולכן נקרא לים כחכי . עתה לענין התורה לא כן לפי כי התור' תמקת כמו וכלי עסק כי יסיה מונע ענין הלוטור בעתה כיותר ומקטנה לאדם למנוע אותו מן העוירה וסריקל אמרו לא ניתנו עקבות למרש לא כדו מוצקו פקודת ומעל שפוק ולכן אמר מותר לומר לעבדים זה הוצר למלוב בהמתו עתה הוא עושה ואינו כמתין שבריות ממנו . ואם רואהו משתמש בה בשבת מותר בירו ;

ממנו כיון קלא יתן עליו בגדיו לפי כי כדך חומר ונשיר כך אמרו מל כמקטנה הרע רואה כן אדם עמקל כמקטנה עמקתה בעגדיו אמר סדון אכל כדו למנועו קלא יתן עליו בגדיו כדו כללך : מותר למסור סוס או פרד או חמור לרועי עבדים ולא סמלך מל תורה מל דמך ומלך עתה לעונך . ואמנם ככל הדברים שקראים יעשה בעתה ימ לו סמלך עתה מענין אכיל' ומתה ומלכות ועונס ולכן נקרא לים כחכי . עתה לענין התורה לא כן לפי כי התור' תמקת כמו וכלי עסק כי יסיה מונע ענין הלוטור בעתה כיותר ומקטנה לאדם למנוע אותו מן העוירה וסריקל אמרו לא ניתנו עקבות למרש לא כדו מוצקו פקודת ומעל שפוק ולכן אמר מותר לומר לעבדים זה הוצר למלוב בהמתו עתה הוא עושה ואינו כמתין שבריות ממנו . ואם רואהו משתמש בה בשבת מותר בירו ;

שו באיזו הפנים מותר לרבר בשבת . ובז' סעיפים :

א ממצא חפצין חפצין אסורים אפילו ברב' שאינו עושה שום מלאכ' כגון שמעין נכסיו מג א 43 I לראות

לראות מה צריך למהר או לילך לפתח המרינו כדו שימהר לצאת בלילה למרחץ וכן אין מהשיבוי על החחו לשכור פועלים אב לכה שיד על התחום להביא בהסתוריא שאם אין ההנחה יכולה לילך ברגלי גזון שהוא טלה קטן אינו רשאי להחשיך דאנו רשאי להביא דאסור לשלשל ב"ה שהם מוקצים ב היחה בהסתור עומרת חוץ לחחו יכול לקרות לה כדו שתא :

לא נפלתהו יוא מדרך מה עסקתמי בתלקוה כי צינון העכט מוכד על התוקין על טעא ארס הראטון ואסריו וקדא ארס עכו על עון אבות ולכן נאסרו טל מלאכות כמכת' ארס מתחיל' כסונו צינון ארס הראטון מאל' כ לא סיס נריך לכלו' עסרי סיה מסיכ כגן עקן ומלאכו סקרת העמסו לפכוו וכטטאו נתקללה האדמ' נמי ולעומת הקללות כאו סוילאכות וכן נמי וסרל עד עכא לרס סיקוק במלאכות העמכין וסס טל זאמנס להיות סיקוק לעונס נאסרוטל מלאכות כמכט כאמור וסיונו לעינון מקביל כנגד סעשס ואמנס ארס סראטון טטא ככל סלקיו כמטכס כדבור כעשס כלל' מס עסאל מין סיס עכאמר ויאמר לו איכס לון כטס לכך גם כדבור מ'ע ארס ארס נקט עמיו וחור ואמר ואל כל אכלתו ואוכל נמי וכעשס סלקת ספרו ואלו וכן נמי וקדא טטאו כמטכס כו כאמר ראו סמרכסס סטטו סנו מור כדבור קוס עסס לנו אלסוס מעשס וקססונו לו ויכמו לו וכו' ולכן בא סניו על סדבור כמכט וכן נמי מלאכת מסכסכ ארסה פורס ולכן אמר הכסוב ממנא ספנך ספנך אסוריס אפילו כדכר סעשס מוס מלאכס ואמנס זה סיקוקו הוא עלמס עככר וכדומה נמנא כו כדורך לפרטיו לס ציר לכ סאלס סיה דורך ארס סקלומות כו סנס מס עכאל ארס ועורו מאותו א לן לפי כו סכו כו כו ומנא סקלומות כו וקדא סאלס כו טוב סען למאלכו וסאל' ג' דכרו נאסרו כאוקו סען כוונס סול לסגוד למאחר כנאסרו לל כתורס כך סול סאל' כמכ' כדדכנו על סך סקלומו וכן כעמ'

סעגל ס'עסס לנו אלסוס ארס ולכו לפכוונו סיוס לסס אמננו כדרך סנעמו דוד אכנס כמ' סרס כמ'ל לתועלת ארס ולכו לפכוונו ספסו סס סיוס וככר ארס וכאמר כדכ סמטאו ככל ספרטוס כאמור לכן לפקן וס נאסר כמכט כל ענין סלומות לנורך עולס סוס כדו סיתכונן סאלס לקניות סלומות סאסיות כסונס כמספס עכט וכדומה לעמטא וזמיות וכוסף עור לזמן ספסוס כו סול אלס סס דכרו מל' כפ' כספסלכך תננס איתך כעולס סוס כעכך סממר עלך כככר וסקיות סול סמיקך לזמן ספסוס ולכן ויאמר ספנך אסוריס אפיו' כדכר סאינו עסס עכאכס סקרי מלאכט מסכסכ ארס תורס אכל ספני עמס מותריס לכן ככל דכר מאלו סמפורסוס ארס כך ומנא דכר וספכו כו זה סמפורס נאסר טטאו כך ענין סנעמי אכל כעכין סמקכיל לעמקו כדכר סרוכמי סס טוב לאל' עמ' אונו ולכן יאמר סעסיון ככסיו לראות מס דורך לעסותו למער וסנרנס כוס לצינון סרוכמי סקלומות סכעס עמסיון ככסיו סכעס כמ' סמכס אורחא דסיקא וזווין קליון עמד וכוונו מכסונו ומנס ויתכונן כו כורך וס למער כו לא יודע סאלס ארס עמו כמ' יעסס עמכס הווס עמא ימות למער או לילך לפתס סעדיכס כדו סמער לנאט כלולס למרמך אכל לצינון כורך כפסו מס טוב לו לילך לפתס סעדיכס סול גסו כמס'ל ציר קטנס וס סגוף וספסס סול ספס ויתכונן כוס כמס דכרוס רעיוס נמנא כו כמס כל עמל סאלס לפיוס סכועס קול וקסר וככלות ספס ודכרוס כטלס סנאל' כסס סונעסס ס'כדרכיס ויתכונן למער לנאט מרסס מעכונת אלו כלל' סהיותו כעולס הוס לילך למרמך כנאמר רמנו סוכו על ידו וזווין דכרוס גם סמרטס וכן אין סמסיכיס על סמסוס למכור פועלים אכל סמסיך למכור פועלים כמורה לסמקו כדו עמל ויתורס עמ' על סמסוס לסכ' כמסו סול סגוף סרוככ עליו סנעמס סטול סון למסוס כעמיו ארס לא כדס להכילו כדכרו וסר נע אומריס סאלס אין סכעסס וכולס ללכט כרגלו' כגון סטול טלס קטן וסדוגמא קטן קלל כלו סמקו כו סנס

סנס סל' אמרו סאי כורכא מרכנן רסנן סונעסוס ילך למקוס אמר כו' אכל וס סקטן טלס טסור אינו יכול לסלך כרגלו' ולכן כנעמי אינו רשאי לסמסיך עליו דאינו רשאי לעלסל כעל מי ססס מוקנס אכל כענין טלס ססור וס מותר לעלסל אותו טלטלו ככרא וסול כעל מי סמך טלטול וסכונס להסצורר למקן מעמיו קודס סיהס לו עונס טלטול כדוסו או כעמכו או כיוסוס נריך לטלטול כצינון סגלגול ולכן סמיון אל לבו : סיהס כמסמו עומדת סון לפסוס כו סדוגמא לוס סול על סכססס סול סגוף סלו כאמור סול סון לפסוס סל סקדוקס כמס'ל עפני מס ככרא סעולס סוס כ'ה סאלס רוכ' לנאט יונא וכן וס ינא סון למסוס סל סקדוקס יכול לקרחת לס כדו עכא' וסיונו כקול ווס יסוס על דרך מס סמ'ל כקולס כנולס וקול מלס סאיכס סלכן ארס זס ינא כע' אוקול כנאמר כמס' עלי כקולס על כן מלאכס וכקולס סאיכס סמ'עיוני ארס קילך על ידו וזווין סמרטס כמ' ס קול יול עכאכ וככאמר כעמיו ססס סכו קולות קול פורס וקול ספלה : ציר זס מדכר ופנ' למצ'ל ממנ' ספנך סל' זס סדכר מ'ע כוונס ס' וסר דק' פ' וזל וסכרו כמ' ספנתי סמס מלי כאמר ספנתי ססס וזנא דעטרובי' עכ'ל סכס מכול מדכרו סמאל' כו ספנ' א' כוס' סטרונ' וס ציון לצינון סיומוד כו כו ענין ספנך כמ' כאמר ספנתי ולכן על סיקר זס ידכר כראמכס ממנא ספנך ספנך אסור' לא כך יסוס כענין ספני מעס כלמקן אמנס גם כצינון דינוס ל' ויכן כו יסוס סדוגמא למעלה ולכן יאמר ספנך אסוריס אפילו כדכר סאינו עמס מוס מלאכס כגון סמסיון ככסיו לראות מה נריך למער כן סענין למעלה יסוס דכר סמקכיל כו מאמר סהאלס סגמיו על ידו מעמיו גורס ססיכור וסיומוד כמדות סצלוונות לכן כאמר סאלס מעמיו מעמיו לראות מה נריך לעשות למער יסוס פועל כך למע' ס' סריקוס לן סרסור' ע' זרס קמ'ס מעכורס לפי כו סול ס גם כמטכס למצ'לס וכאמר ינע' מעכסס וו מסיקוס ספן עליון וכמו מ'ע ספני מקוס וכל ספני אעשס ארס מ'ל סגיוו סקורא ספסוק זס סכור עמא ימ כקמס למעלס ומסו

וכל ספני אעשס עאינו ספן לנאק אר סכרוות מנא' מי אינו ארס אספון כמסו סרעס כו אכ כסינו מדרכו וסוס וסנרנס אכל' עס מ'ס'ל אפריין וס עס' עסס לו מ'ך סהלסוס מ'ועמי סלכונן כעשס סמור סמלוכל כדכרו וכע' סמקוב סמלככ כמסמ' וסיונו ע'ע כוונס כמ' ס' ס'לכר' ס'צול' אמרס סמור רכ' ע סאי ארס לנאט כדו למכרו ומין סול ל' ארגו' קמך א' ארס עכיר לוס כו כוכרו למס לך למכרו וסוס אמר'לס סק'ס וכי למנא' ארס קרינא ארך ארס וכרס קכ'ס עמכס מלס סטול יעסס עמכ' וספכר לו ולכן יאמר סכ'ס עכמי מקוס קל ומין סרריסס עאמר סול ארך ארס וכרס סעולס כעשס סמור' וס סמכס וכל ספני אעשס כאמר סס נמי כפרו כאמר ספנתי לו סמנזס כנאמר וכל ספני לא סיו כס ועל ידו עסס סמורס עמטורר רען עליון וכעשס סויד' למעלה וכאמר סמלכוס כועדו או עכרו כל סענוס ופארוסין דליון לפי כו סיהסיו כדאיסא כווסר ולכן נמי אסור לילך לפתס סמכ' כדו סופסר לנאט כלל' למרמך דכסכו נמי כמנא עמסר ארס דקדוקס לילך לפתס סעדיכס צלוונס סנקרא ציר קטנס כדאיסא כווסר ומעקר לנאט עכך כמספנך למרמך ל' כסוד סצלוונס וכן אין עמסיכיס למכור פועלים כו סנס ספועל' סצלוונס סס כעך סמסוס וגס סממכונס כדאיסא כווסר פרעס ארס סולך סמס ופועל דק עמ' פועל דק אינו דמספנך למטרובי' מנא' ומכמיטא' ועטרסא כל מד' פועל דק אקרו ואלו ספועל' סס כעך סמסוס מל סקדוקס וכן נמי ספועל' סצלוונ' סס כעך סמסוס סל' זס סדכר ע'ע כווסר ס' פ' רומ' מעמי סלכנון אלון סית וינען עליון דעכדין כהאי אפריון סדורא דלמקו לוס וכ' סנס עכא' כו גם פועלים אלו סס כעך סמסוס מל סקדוקס ולכן אין להמסיך על סמסוס למכור פועלים אכל סמסיך על סמסוס לסכיא כמסמו דככיו נמי ומנא כו ארס דקדוקס סמסיך על סמסוס עליון מל סקדוקס לסכיא כמסמו ארס סול למע' כדאיסא כווסר ס' פ' פכנס ד' ר' וזל ל' אנטריך לאפסא אמתא למסיל כאמר ארס' ע' דעעלס יסוכ' לס רטונו מ'ל

מזדקין על עולם דוסיביל רמו למסו גו דוקי
כסאי עלמא ויתבא עמסין ככלא וי קמוטס' ודוקי'
דעלמא עמו ושרי כס אכל בין דרועי דעבלס
שכיבת ואתהדרת ליהווי כסדוויס ויתבס לבעלס
בלא כערב הוא באס וככס' היא קבס לבני דקויא
דעלמא וכלא ברמנא דעבלס סה' דדוקי מונ'ן
ונוקן עכ"ל סנס נכבאר מדכרי סמאמר כי הכלס
במאס בווס לעטס בין הדוקי' כרמוס בעל הדוקי
אענס כללוס מורס על דרועי בעלס ולכן הדוקי
כעלא קסול מעמד על התמוס לסכיא כסעמו וו
מסיל למטס עס הדוקי' אענס בווס סקנת כמא
ענין כוסף הוא מ'ס כווסר פ' ווקסל דף ר' זל סאי
רופא אסכיו כל קמא וימין מרופא עילאס עתיקא
דכל עתיקין וכיומא דעכתא קוין דכסית ואתסמו
כגכתא דערן כליליא אענב עעינונא דגופא
מסוצדתי דמדימונס כו' סהו אעפעטוס כד אסוסף
קדוקן ודכרבאן מלעיל אסנהור כלא ופעכוד רוס'
בהירא ככל סערין אפעלוג' לעילא ונסיר אפעלוג'
לתתא ונסיר ודא סוא דכתיב כינו וכין בני ישראל
סול'ן אסכ' אית לן כדאל וכו' סנס מכואר מדכרי
סמאמר כו איתו רוס עליין עורס על ישראל כככת
ואמר כך סול'ן לו ולכן ארס סעליון כסכיו מעמדין
על וס סממוס על סקדוסס לסכיא כסעמו וו אמר
סיל עורס לעטס על אית סמראי וס אומרוס סמס
אין סכסעס וכולס לסל'ך כרגלוס כגון טלס סמול
קטן ווס יסוס כסוד ווטטרון כי אין לו רמס לילך
כרגליו אלס על ימי כאמר רוס עכרס כו כדאימא
כווסר ערס' סנכס דא רוס עילאס דאתכליל כגווס
ולכן ואינו כדא' ואינו כי לקס אותו אלס'ס והוא
דוגמא סלס קטן כלא ונער קטון כוסב כס לכן
אינו רמאי לסמדין על סממוס לסכיא דאמר
ל'סלעל בעל מו כככת לפי ססס מוקטוס מכערס
ואין עוליס לעלס' סיתס כסעמו עומדת מון
לתמוס עור כנסף טן ססודע' כדיון וס כי סנס נכבא
טן כווסר סרמס ווקסל דף ר' זל כד כעיו קכ'ה
לאעפעקס כסיומונו ולאעפעקטא כככתא וכימוני
נכמו מעד ארבע אכסין דמק' וקומוון על סיכלא
דאקרי ער דרני ויהקין קלא ולית מאן דיעע' לית

כר אינון נעמתין דאתמוון לסלסא ואינון מתכנסין
עמן וכטלי לון אל'ן ארבע אנפין ועל'ן לון לנו
כהסול עמולא דקוימא כאלמעויתא וכו וענו כחירו
דסדווא מססול דמאן סלקין וכתמין קרדין ורחקין
ואיתו תאיב לבניסו ונתקסט' כנהירו כדיון לכינס
קנאס עכסורא סד דקוס עילאס ואסככל כספירי
דסויל כקוד' וכתיקוני' ואסיד כה וסלוק לה לבניס
ונסרין כסורא כוהורא' וקוון סדוכו' הוס מכואר
מדכרי סמאמר כי נעמוס ד'דקוס' ז'ס עוליס מנ'ן
עדן סעסין לעלס וסעפעטס כסס סכלה וכסס
כעס סיומור סעליון כככת ולכן מור דיון וספי
קאמר סית' סהסע עומדת מון לתמוס כו דוגע'
לכממס דדוקי כו סוא כעסס כסוד כהסע כמו
סאל'ל ארס וכסעמס עמוס' ז'ס אלו כנו ארס סהס
ערמוס כעמס ועמוס עמין ככעס ואלו סס
מון לתמוס סהנה סס למטס כגן עדן הארץ מון
עעלס סעליון וקירא אותס ארס דקדום מלעלס
להעלות אותס ליו' ארבע אנפין דמק' כאמר
וס נעמס כלא אליו לעלס :

ג מחשיבין על ההחמוס לעשות צרכי בלה
או צרכי פח לחביא לו ארון והכריבים ויבול
לומר לחבירו שיהשיך בדי שיביא לו ויבול
לומר לו לך למקום פלוני למחר ואם לא
מצאח במקום פלוני לך למקום פלוני לא
מצאח במגה קח במאחים ובלבר שלא יוביר
לו סבוס מקח בלובר שלא יאמר לו סך ידוע
שלא להוסיף עליו ובואם לקח פשוט בשמם'
לא יאמ' לו הן לי בשני ואהיה חייב לו עשרה:

בבלל דינוס סמאמרוס מענין סככת סוא
סתיקון לפרטוס סהרי כלאר למעלס
כו דיני סככת' מ' כורך כסס ככלל וכפרט על סכלל'
סוא לתיקון עונס ראסוניס על ארס וסראל ועל
ספרט כל אסר לעמו' ולכן ואמר נא כיכן כמי
סמדין על סממוס לעמוס דרכי כלה או מס כו' וס
סודר כמלס לתיקון ארס ססככס עסס עמו ססד
לעמוס לו עור וסוא נערסס ואמר סאס'ה' אסר כמס
עמדי

עמדי' וכאמר סוא כפס מוכס סרכס כאמר עירע
מן סאס' ק'ל כנס אוליד מוויק' ורנסין לילין כמס'
וסזכסו כנגעו כנו ארס להל' ולסוית כו כמאס'
עליומו כוס אנפי דור סמדכרוולת אותס כעס' סמכט
סמיון ססיו לכנס לערכ רב כדאימא כווסר אמר
על כן מור דיון לספיר מסמכיו על סממוס לעמוס
דרכי כלה ודרכי סמס דוגמא ארס כנגור עליו
מיתס וכן ימרא' סכא' אכן כאלס עמוסין וסדוגמא
בוס סוא כו' ארני לאל' לסתכוון כעממו לתקן מעמו
ככו לתקות סעליוס כהווס בווס סמכת וכיוסר על
סעפיר ולסוית כו כל מס כעממס עליוס כאלס כך
דריך לסוקר וומר ככל פרטיו להוית כו וסכיו
כסעסר מאר' מלכן סזל אמרו סעליו מסס דריך
להוית דומס לכלס עמקעמס ככ' קימטין סמאמר
ויכואס אל סאלס כך דריך לסוית כיו ככ' ספרוס
לסכיו אערוס ככוסיס וסס אמרו מס אס אותס
דכרוס סדורס אינס ערכוס על עמוסס ככלס על
בעלס ווסוס כנוס ככלס וכו' אמר לכן כו כמאס כו
ז'ס סוא דוגמא לכלס ככל פרטיו' ואמנס כקנס
סאלרוון סוא סרמס סקרא מ' כמיו כעס' ואתס
סל'רמס' ולכן בא דיון מעכוס על סממוס
לעמוס דרכי כלה או דרכי מ' וענו וס וסוס לפי
כילעיון סתיקון מל סאל' בא סדוגע' לענין וס כו
כפס ימירס סממא ארס כככת וו נפס כו אותו סוסמס
עמו' ולכן וס וסוס דוגמא למוטא כנו כי מסמל'ן
מעמו סרוס כעון עלו' ולכן יאמר כענין סרמו
מסס עין סכרוס סרומויס אס מסמקס לו דכר
לכורך סעליוס או דרכי מ' סוא סרמס מוס
נעמסר ממנו כפירמסו אמר פנס אכרוו לפי
מעמו מעט או סרכס לסכיא לו ארון וסכרוכוס
סמורס וסממז' לסעליוס אכרוו כאמר כווסר לו ענין
סממס כמסזל לעולם ורגו' ארסי' סטוב על ימ'
סרע אס כממו מוטב וסס לאו יוכור לו ווס סממס
נכאלע' ודמו טלס וסיוכו דרכי מ' ז'ס סרמס לסכיא
לכנו ענין ארון וסכרוכוס לכורך סממס או וכנס
לככו סערל וסוק' א' ס' סעמוב' וססוס סורסו רמוס

לפני סק'כס לאמר סמאמר ולרמס ארס' ס' מה לך
לספר סקוי כאמר ככנס ומקורס או ראו' לסכיא לו
ארון מל סור' וסכרוכין על ממוס ויכול לומר לסכיו
מסמדין ל' כו יוכור לו ווס סממס' כאמר לסכיו
סוכל לארץ עפעס כמו אופל' וסוא כוק' דין לפני
ארון סכל כמאמר אין סמך ואין כלמוס לסממר סס
פועלי און ויכול לומר לו לך למק' פלוני לממר וסס
לא מעלס כנקוס פלוני לך למקוס פלוני ססדוג מ' א'
לסודיס למוטא כמס מקומות יס לו לעבור דרמס
ונידון ככלס וסס מדרגות גיסכס ועכסס ע'דיון
וסלפון עלויו לא מעלס כעכ' טול כמאס' כך סאל'ל
כתיב לא וישיל סון בווס עכרס ודקס סמל ממוס
וכתיב לא וישילו אוררות דפס ודקס סמל ממוס
עמי דקוס סללו למס אסמ סממל' ממימס ממוס
ואסמ סממל' מדין גיסכס דכתיב כוס ווס סכרס
סיוס ססוא' ולכן כמו אומר לא מעלס כמסס קס
כעלס'ס וסיונו לענין כדקס' ואמנס לענין
סכרוכין מעמוס כפוקמא כפיו עמוס' סלל וס
סדכר סוא כווסר פרמ' פרוס דף קכ'ס וזל כספרא
דמרו' דאולוף אעמאי למלמס מלכא כל סאל' דכע'
לאעקדל' לאעכרא מניס רוס מסכא ולאכסויל
רופא אסרא ססוא עוכדא דכע' לאעמל' כוס כע'
למקני לוס כאגר פלוס ככל מס דובעון מני' כין רב
כין ויעיר וכו' סנס מכואר מדכרי סמאמר ענין גדול
כו סרוד' לסעכור מענו רוס סטומאס מלא וסרס
עליו כריך לקנו' סדכר סריך ליו ככל מס סמוליס
מענו כככא ספסוסוכוס כככס כס סטומאס ומס
מאר כעכא כורך כוס למת לסעכור מענו רוס
סטומאס סממס עליו כעסס סממס' לכן כריך
לסוסר כסקוניס סכרוכוס עלל להקפיד כערכס
אלא מס סמול' יתן לו כככ' מעכור רוס סטומאס
מן סממס וכן יעסס ככל דכר סממס' למס' ולכן
אומר לו לא מעלס כמסס קס כמאס'ס וכלכד מלל'
יוכור לו סכוס מקס כל' מלא יאמר לו סך ידוע מלל'
לסוסוף עליו וכן אס לקס מעמו כממ' לא יאמר לו
מן לויס וסאי' סיוכ סממס וכן לענין סדק' אעכ'
סאס' יוכור ארס ימיר ממוס וסו עס'י אכל ככר'
סממס כוק' כל מס קור' כענין מ' עוקאס ע'ס :

ומזדדים אזור מי עסוף מולם וים סוף לים על דרך
זוהו וקיים דק אזור מתכוו כדאיתא ביוסר פ' כלק
דף ק"ג וז' וקיים דק אזור מתכוו וסאמונה אזור
מלכו דק היינו אמונה מתכוו ומלכו כלל מד לא
אפקחן קרא כגונא דא אלא תרין דרגין אינון קד
לעילא ומד לפתא וכו' אלא איתא כצערל מפקחן
אינון מלכ' מרוץ ורכין ומויאק ודא ככאוכא
עליוסו ונגון כך לגבור ולקרא דק אזור מתכוו
וסכו אצטרדין לרמכו לטכ אמונה אזור מלכו וכו'
ולכן יאמ' מודו' אזור מי עסוף מול' סיונו קבל' מנא'
כי מולת אה' אכיו וללמוס' עליו כמו מנהג' סכסום
מות' דקו' מודו' קל' מנא' דככו' עתויב' דעתי' עליו':

הרהור בעסקיו בותר ומבל מקום משום
עונג שבת מציח שלא יהשוב בהם כלל ויהא
בעיניו כאלו כל מלאכתו עשויה: ט אכור
לומר לעינים שילך חוץ לתהום בשבת אחר
קרובי המת שיבאו להספידו אבל הול' רחיקה
ליה עלמא ואמר שישלחו בעי קרוביו ודאי
שרי: י להחליף משבוין לעינים בשבת מות'
אם הוא מלבוש ויוציאו העינים דרך מלבושו

הלא זה הדבר אחר דכרתי אליך מתפלג דאף
עג כי ענין סממכס קולל ככל התורה
כלס פנאמר כי סממכס סוף וכו' כי קרוב אליך
דכר מאר בפין וכלכך לעשותו אינם איך ראוי
לעשות אותה כמדת לפי כי כל ענינו סממכס הם
ענגדים לעונג עקת ומכעלים אופו ווס לך סוף
כי סור סדן לסודיע כי סרסור עסאס מסרסר
בעסקיו מותר לצי כי מלאכת עממכס אסר מורס
ונאמר ודכר דכר דיכור אסור סרסור מותר אכל
אצרו עכמיס לא כיון לעמית כן עמס עונג עקת
כדין קלל וקמס כסם כלל וסוף בעיכו כאלו כל
מלאכתו עממיס וכח' א תמא אקר לא עבדת את ס'
כעמס וכעוכ לכך ערוכ כל דקיוו עממכס כי איך
לונר' כלל איך עמסור כל דכר וסיונו כיון עממכס
אפי' כמול: א אסור לומר לעינים סוף לתמוס
כעקת אקר קרובי סמס סיונו סרעס כמו קלל

רעשים כמיהם קרויים מתים לפי פנאמר ואקלס
כיומיום לו ולא כולו סיונו סמלאכיס סליו' לארס
כדאיתא כוור סרעק עמפטוס וסס נמו סרסוריס
סממכסילס עליו ולכן אקר סרסור סקר ספו ער
ענקרא עת או סקרוביס עליו סס איכרו סוף לתמו'
קל סקדוס גס סמלאכיס עורמס ממנו ולכן יאמ'
אסור לומר לעינים סוף סרסור כאמור לילך סוף
לסמס כמכ' אקר קרוביו על מס זה סלל סרעס עוכוס
לסספרו עטס סאמור למעלס כי ימנע מעונג
עקת אכל סולס דתקיף לים עלמא סוף סולס סרעס
כו איך יוסרוין כלל עין אמנס לפי כולל סרעס על
כריות ומיות ב' ד אינו נקרא אלא סולס ולפי
סוף מעטער על מעשויו אקר סוף סלל סרעס קרוביו
סיונו סאיכרו' קלו לכל לנוד לו לפי סוף סוף סממכס
על מעשויו מותר לעשות כן אף על נכ כי מונע
מצונג עקת וסו עונג סלו: לסתליף מעמכו לעינים'
סנס כמכאר למעל כי סרסור על מעשויו אקר יעמס
יעמא סאיכרוס עליו סס סמוריס עקת ודכר סרעס
כדין מי עיס לו עליו מלס וכדאיתא כוור ס' עמסס
דף ד' וז' וכיון דקשר דאיוס יסר' מכס על
יעק' דאיוס אור אינו כמאד עמס ככוס סאמורין
דליוס איך סכי כד יעק' איוס עמס כרסו דיעה ר
סכי אינון עמסין מיולין דליוס כרסו דמיולין דיעה
סרעס וכועבא דיעכר כר כרמו' ככל איכרו דליוס
קיס ס' מס כתיב לאמר לאסוריס גלו לאקר כמקד
סגלו עכ' ס' סנס מנאר עככרו סממכס כי כפי
סס גוס אקר ימט' אוק סכי סס עממיס איכרוס
עלו וסמוריס כרסו יסר' לכן סוף אומר לסתליף
עמכו לעינים כעקת מותר דסיונו כי סנס כעכור
סממכס כמנאו סאיכרוס על סממכס עממכס
כיון ער סרעס עמס מכל אקר מסס כפי מס
עמט' כמנא עמכו וס על סממכס כוד סעכוס
אמנס ככר כמכאר למעלס כי מונע ענין עממכס
סממכס כעקת מעכו כי ומנא סר' מרוכ סכעסו
וסוודיו וסממכס מעכל עונג עקת ער מקיס כי
כדמק סמוריס ענין סרסור ואף על פי כן לא טוב
לסרסר כעון כלל ולכן יאמר כי סנס עממכס
מעמס סממכס כיוס עקת מעמס סאמור אמנס
לסתליף

לסתליף הממכון מותר דהיונו לעשות כמקלל אם
עמית סכילות על עבירות עמס כנגדן סכילות על
מנות עינים רמות והיו לטוטפת כין עינוך וכיוצא
סיונו סממכס זס כוס מותר כי איך עמכטל כוס
מעונג עקת סיונו סוף מלכוס עמס כמקיס
עכירות עממכס לו כדלס סוף סוף סממכס זס
סכנד כעממכס סממכס וסוף סוף סוף סוף סוף סוף
סעכוס דרך מלכוס סוף לו כדלס סוף סוף סוף סוף
גהור' לפיין דרסון וסכי קאמר סרסור מותר כי
מאמר כמכאר למעלס ודכר דכר עינוך
דיכור על סוף אסור לפי דעכוד עינוך וסוף סוף
כנינוכיס על מנס מס טוב לארס לכן סור וסגור
כי סרסור נמי ככרסו סרסוריס מותר ומוס תלמד
לענין סרסור על סכונת סמכו' כמס סס מויול'
כעמס ארס ומס גס למעלס כי כך אמרו סוף סוף
בלא כונס כגוף בלא כממכס וככר סממכס כי עמס
כריות כונס כמכר כמכאר כמל סקודס אמנס
כנינון סכונס ומנא סרסר גדול לפי מכלו וסלל אוק
לסקס כי לאו כל מנא סכיל' לא וכממכס סוף ס'
ליראיו וסוף כוור סרעק עמס זל מין דמולול
כפירודין כממכס סכי כל כן מין דמולול כפירודין
דאוריותא וכ' לאו מסר רון לאקמס ללאו אינון
סנונס וכ' וסממכס ענינו לעולם יעמס ארס עמנו
תלמד מנס וסרמ' זל לית כוס עמס וסר' וסר'
כוור ס' ווקל דף ר'ט זל יעכא דכלסו מלן
סלקן יומא דא לגו כרמיס עלאס וכעיל לון סוף
מאריס דאנכין ועכוד עממיסו עממכס למארי' ויומא
דא עממכס עמין רסיון קדיון ליקר' ככרמיס
כאלין מלן דאממכס סכא וומא דא וכ' סנס
מכור סדכר סגדל סוס מענין דיכור כפוס
אמנס לענין סרסור וכונס נמי מנאר כוור ס'
קס דף קפ' זל סס כל מין דיעה לסרר' ענדא
כדקא יאות ולסרר' מלן כדקא יאות סוף ודאי
עממכס לקכ' לאממכס' מלן עילאין או סכי כל כני
עלמא ירעו לסרר' ענדא ולסרר' מלן מאו
סמיוו דלסין דקדקיא דודע עקרא דמלס וענדא
ולכונתא ללא דעוס' ימור מליון ללא ידעו כל כך
אלא לין ללא דר' וכ' ממכס עליוסו עמכו דכר

כתפיו דק' כח' וכו' וסוף דיעו ועכונו לכל ורעו
מפיק ככר' וסוף דיעו וסוף ככל גופו וסוף
כארס מוסר כק' יאות ער למתכר כן עילא' וסוף
ומ' קדיוס' עילאס עמכר ע' וכו' וסוף מנאר מכוור
סממכס כמס עמל' יעמס סמכוין ככל סעמס' אקר
יעמ' וסכל ככר' סממכס' כיון מנאר ער סממכס
ס' עליונס וממנס עממכס' סעמס מל כל סממכס
עליונס וסעלמוס ומס מאר מועיל לעמנו נמי
דסכי איתא כוור ס' ווקל דף ר' זל וסוף סוף
מין דוכי לסני לכיון דאממכס דממכס כסו
כ' יוקי' כ' ע' לין אינון מעוכין טוב דעכוד כר נס
כסאי עלמא כפיקודי אוריות וסוף קיומא כממכס'
כמכאר דעין וסממכס ככני לכונן אחרנין יוקין
כד סלקא כממכס כססוף עממכס דקיעא לביול'
אודמנון לס לכונן אחרנין יוקין עילאין דאיון
מרשותא וכונס לככ' באוריותא וכ' וסוף כד
סלקא מעמכס עסוף עממכס דממכס
ואממכס מולקיס לססוף כר נס ואממכס מוכיס
לכונן דממכס לאממכס כאלו כממכס לסלק' לעילא
ואף על גב דאוקמס דאיון לכונן כענדא תליון
אלין לא תליון אלא כרעמכס דרומא כמס דאממכס
לקיומא גו מלאכין קדיון וסוף אינון כרורא דמלס
וכ' וסוף קיעא אוליף סכי מליון זל וכ' סנס
מכור עככרו סממכס כמס מועיל סכונס כס
כעמס מעמס עממכס לסי סעלמוס וממכס
כעמס לארס לכיונס לסממכס כממכס לעמל' לסוף
כעמס כין מלאכין רמון קדיון ולכן יאמר סרסור
מותר בעסקיו מכל כן ככל מלאכת סקדס כי איך
זס סוף אלא מנס ומכל מקום עמס עונג
כעקת מנס עלא ימכוס כסם כלל וסוף כענינו כאלו
כל מלאכתו נעמית וסספך מוס מס טוב סלק
למסרר' כממכס ליוור סממכס עליונס כנו':
אסור לומר לעינים סוף סוף סוף סוף סוף סוף
אקר קרובי סמס וסכא כמכאר למעלס ענין סממכס
מקו וכל ספירופיס דקו ימיו וסוף כממכס לומר כס
מס זס סיונו כסוד סממכס עממכס מלכין קממכס
דעוסו סיונו ע' סרעק עממכס דף קמ' זל וסוף
כיומא עניכא לעכודא דכרממכס דאממכס כוס
ג' יסנס

גיהנם ארצות סגורות רוא דלמס ואינון מיפין
משני דתקדשין לאשא עתין ומתהדרין כמלקדמין ולא
בגין דאן נון אקדריכו לגבו סאי מווא וואיסו ארס
דאשפתא גו מעכאל דסאי מווא ועל דא מית ומווא
גרויס ליש עיתא דלויסו קרוב ליש וכו' סכס מכואר
מדבריו העאמר כו כנא ארס סטוא מק למעלא
נסוא עתפתה מן סנפס ועק לו אכריס עסס מור
דלויס ועל זה וואער אמור לומר לעכ'ס סטוא קמס
קדמאס דאשפתא בים עילך מן למסוס מל סקדמס
עולאס בעכא ארס קרובי סמס זה סס מעמך דלוי
עיוכואו לספסורו כארס עת גו עקכא כאמור אבל
סולס דמקף ליש עלמא נדווגא לא ליש עליון
קדקדס עקרא סולס מפני סמרדן וסגלות וואער
עילמיו בעד קרובי סס מעמך דלוי לסתמבר עמו
ודאיסו לסקלף עמכין עשכ'ס ארס סממיס
סגורו כף סקדו סממך וממך לומר סנתממך מני
עמוס סנאמר מכול סכלכו לך וסכס אף על גב כו
ספסולא וספסולא ססורו זרויס בעיוכויכו
אמסס אוני מוק סמכין בעכס אלא על סממך
עליון סקרא רמני ווארו סול מעמך נקרא מקדס
סנאמר ועמו לי מקדס וסכס סמקס עליון סרומני
סוא עתפתממך למעלא כדאיתא כוואר ס עלמ דף
קאו ואל כד אשא כנרא זקף עיוכו וממא סד כסורו
דסוס כסור כרקיעא מליך עיוכו לסתא אהדר
בעלקדמין וממא כסורו בכל רקיעא כסורו ומלין
כסוס כסורו דווקא דכיתא כעמס כיורון סדא
למולפוס עשפא אגבו סטוא כסורא ארס כו סא
איכוו מרין עליון אטיין אשכסוסו רומיס בין כרכוי
אמרו ליש לממא עליוס דער וכו' קס ר'ס ומדא כסו
אמרו ליש ולא סמוי כיתא דוסא דעבוד לך מארדך
סמוי כסורו דכיתא כרקיעא אמר לון סמויכא אמרו
ליס כים עשפא אטיין סמויכא כו מקדמא ואעכרוס
קכ'ס כיתא רכא ומכסורו דלוי' סוא כסור כרקיעא
וכו' סכס מכואר מדבריו סמאמר כו כים סמקס
עמומך כיד סקלופס ולכן אמר להליף מממך
לעכ'ס סטרא אמרא סיא סמקדס סמוממך כיו
ולמס סמורקו עותר וכן סדן למי סכדל למס
יין יוס סמך דוד כא כמקס אמור דאשפא קיכא

כמקס דאין עמויין למעלא סממס כדלקמן וכן
כמיקא סדן זס כריכ עבין דאע'נ דקיס לך כו אור
מל נישכס ככס כמקס וסרעמיס י'ס למס מוסמס
אמסס סטוא טוקלא דעמקס כממקין און לס כיוול
אפילו כמקס כמס כמ עלמין סווסר ס' ספסמס דף
ז'ס ואל כצמודא דקיעא לטוקין גו אורא דכסכא
איב טוקלא מלא כהאי סטרא ואיב ט קלא אמרא
כהאי סטרא כהאי סטרא סאזוי זקף וכהאי כמ
מאזוי מרמ'סאי טקלא לא סכך לעלמין וכממקין
מלקין עליון ומכין אית כממקין צמקין כמ סלט
ארס כארס דכמס עת ארס מל סאלס כאלס לרע
לו וככו וכד סמקדן בני עלמא ככמור דמט טוקלא
קיעא ואכרע לסטרא דמט וכד אשכמך כסטרא
דרע אכרע לרע א סטרא וכל כממקין דהיו כהסיא
עשפא כמקלא סוא עמק לון ויטול לון וכו'
סכס מכואר מדבריו סממא כו סאי טוקלא לא סכך
לעלמין דמממ'ב לא כחול ולא כמס ומכרמ ליש
כן מפני ספסולס עליוסכס מוסרס כו זס דרכו
לעמך סממממ'ב מפני דע מפסס סמממ'ב וסכן
ואמר רמ'ס זס מין מדמ כו לסח'ף מממך וס סכיד
עכ'ס סוא טוקלא דעמקס כממקין כמקראיס
ממך כדאיתא כוואר ואל יכמו כו ודכרו את
אוניכס בעמ'ב מארוסן דלויכא בגין דעמכיון עמכו
כהאי עלמא וכממ'ב סס עמכין לפי כו סס ערכיס
בעכור אכוסס וסס עמוסכיס בעוונס ולכן און
סטוקלא כול כיום סממ'ב דעמקס כממקין נמי
כיום סממ'ב ויוואיס נמי סמממ'ב עמס כיום סממ'
דרי כו מותר לסקלף אלו סמממ'ב כיום סממ'ב
לעכ'ס וס'ס לעבין ארס דקיעא מור סדן לפי
עממ'ב'א כמקיס ואל כאלין י' כרתין דמממ'ב
אתלכס קכס ומכית' בגין לקיעא ומלכותו ככל
ממ'ב'ב כיום סממ'ב קמס סוא ממ'ב'ב סקדוס למעלא
וכמאר עס אויס מלק עלממ'ב עממ'ב'ב וככס
בעמקיון כפי סר עליוי סממ'ב'ב כממ'ב כו א. סו
סממ'ב'ב סמ'ס כיד עכ'ס כוין סמול מממ'ב'ב כיום
סממ'ב'ב ועל סכל אמר אס סוא מלכותו כו בכל ציון
עאלו סוא דרך גלכס ווימ'ב'ב עכ'ס דרך מלכות
ולאי:

וא מותר

וא כוואר לקנות בית בארץ ישוא מן הע'כיס
בשבת וחוחס ומעלה בערכאות: יכ מותר
להכרוי בשבת על הכויה אפילו היא דבר
שאסור לפלמלו: יג להכרוי בשבת על
קרקע הנמכר שכל מי שיש לו זכות עליו יבא
ויגיד ואם לאו יאבד זכותו אסור: יד מי
ששלחו לו שהוציאו כחו מביחו בשבת
להוציא סכלל ישראל מצוה לשו' לדרך פעמיו
להשתרל בהצלח' ויוצא אפי הוץ לשלש
פרסאות ואילא בעי כייפין ליה:

הנה זאת מקדמ'ס למעלא כן סוא כו כל אום
מיקראל זס לו מלק כמקיס ומלק בגן עמך
זכס נוטל מלק ומלק כמורו בגן עמך סממ'ב'ב
כארס וממ'ב'ב יורמ'ב'ב כממ'ב'ב כממ'ב'ב
כממ'ב'ב סממ'ב'ב וממ'ב'ב סממ'ב'ב ולכן מור סדן
ואמר מותר לקנות בית סיונו סיוני סממ'ב'ב
קרכס כממ'ב'ב סממ'ב'ב סממ'ב'ב סוא כיונו לגן
עמך וסוא סממ'ב'ב כממ'ב'ב כממ'ב'ב כממ'ב'ב
לעולס יורמ'ב'ב ארץ ונגן עמך דשו ארץ וממ'ב'ב
מאי אורי'ב'ב אלא על ארץ סממ'ב'ב דאפילו סממ'ב'ב
אומות סממ'ב'ב און לסמ'ב'ב כס וס סממ'ב'ב
כממ'ב'ב כממ'ב'ב לולכן נקרא סממ'ב'ב מן סממ'ב'ב לפי
כממ'ב'ב ווכס סממ'ב'ב מלק סממ'ב'ב עמך עמך
כממ'ב'ב כממ'ב'ב מלק סממ'ב'ב סממ'ב'ב ולפי
כיוסכיס סוא מל עכ'ס סממ'ב'ב סס לסממ'ב'ב
סממ'ב'ב ולכן ואמר כל כו סאי גונא מותר
לקנות בית זה מן סממ'ב'ב סטרא אמרא כממ'ב'ב
ומותס וממ'ב'ב כממ'ב'ב כוין מלאך רע עונס
כצל כממ'ב'ב וממ'ב'ב קנין זס מרדך לקדס קנין אמר
כממ'ב'ב סממ'ב'ב זאת מותר הכיס סוא סממ'ב'ב מל סממ'ב'ב
אמר סוא מל סממ'ב'ב סממ'ב'ב סממ'ב'ב לסממ'ב'ב
סממ'ב'ב רוכן ואממ'ב'ב ארס כך על ידי מורס וממ'ב'ב
סוא קוני'ב'ב ארס עיד סממ'ב'ב כממ'ב'ב אכלו
כפ כו כממ'ב'ב כים מלק כו מרדך לומר מאד כממ'ב'ב
ממ'ב'ב סממ'ב'ב מותר סממ'ב'ב כממ'ב'ב לא יסיה ערין
גמך מל סממ'ב'ב סוא סממ'ב'ב לכית זס סממ'ב'ב וככן
כממ'ב'ב קיכס כים מלק עממ'ב'ב אומ'ב'ב מלק סממ'ב'ב לסממ'ב'ב

בגן עמך כו זס גורס לוק וכן נמי כממ'ב'ב לוק כו
יקיס סממ'ב'ב סלו מן סממ'ב'ב או קונס נמי כממ'ב'ב כגן
עמך מותר לסכרו כממ'ב'ב על כל אכוסס
סלא זס סממ'ב'ב כממ'ב'ב כוואר ס' סממ'ב'ב דף רג' ואל
ר' סממ'ב'ב אמר סאי כר כס דנטל גלגולא דממ'ב'ב
ולא זכו לסממ'ב'ב כס כאלו סממ'ב'ב כממ'ב'ב
ואנא קרינא עליוס סאי קרא א: מלא אכוסס וכממ'ב'ב
כס וכממ'ב'ב על סממ'ב'ב כס על ליש דלא אכרי ער
כאן לממ'ב'ב סממ'ב'ב מואר מדבריו סממ'ב'ב כו אכוסס
נקרא גלגול סממ'ב'ב ולכן יואת' מותר לסכרו כממ'ב'ב
על סממ'ב'ב סוא סממ'ב'ב סממ'ב'ב סוא
עממ'ב'ב אוקוני'ב'ב מל מ'ס סולכס לפני סממ'ב'ב וסממ'ב'ב
לומר עמו חקיס וכן מכואר כוואר ס' אשמו מות
דף ט' ואל וסמ'ב'ב כל אינון עיו' ס' דאלין וממ'ב'ב
כממ'ב'ב לממ'ב'ב אורמיו דכני כמ'ב'ב כולסן וסממ'ב'ב
עיוי'ב'ב וממ'ב'ב כממ'ב'ב דסמ'ב'ב כס וממ'ב'ב ליש
וכלסו סממ'ב'ב ווינוכו סממ'ב'ב עמך דבר על
סממ'ב'ב אורייתא עממ'ב'ב עליוס רומא דממ'ב'ב
ואממ'ב'ב כממ'ב'ב וממ'ב'ב עממ'ב'ב וסממ'ב'ב
וכל'ב'ב מכויון קמס אשכמ'ב'ב סממ'ב'ב לפלכיו דכר
על סממ'ב'ב דממ'ב'ב וכן לגיון סממ'ב'ב עממ'ב'ב
על אומ'ב'ב סממ'ב'ב כממ'ב'ב עליו אשכמ'ב'ב
סממ'ב'ב דממ'ב'ב וכן על אומ'ב'ב סממ'ב'ב על סממ'ב'ב
סממ'ב'ב כממ'ב'ב מוטא ילכר כס וכממ'ב'ב כס
לקכ'ס לסיוס דממ'ב'ב עממ'ב'ב על סממ'ב'ב סיא דכר
סממ'ב'ב אינו מ'ב'ב כממ'ב'ב עממ'ב'ב מוטל מ'ב'ב
סממ'ב'ב מותר לסכרו כממ'ב'ב על קרקע סממ'ב'ב
וסממ'ב'ב על דרך סממ'ב'ב כו הכס קרקע סממ'ב'ב
סממ'ב'ב עממ'ב'ב נמי על קרקע סממ'ב'ב וסממ'ב'ב כו
וכממ'ב'ב כיד סממ'ב'ב סממ'ב'ב כממ'ב'ב סממ'ב'ב
מכרו וואמר אשכמ'ב'ב סממ'ב'ב דממ'ב'ב כממ'ב'ב
וכממ'ב'ב סממ'ב'ב כממ'ב'ב וסממ'ב'ב כו וסממ'ב'ב מ'ב'ב
או מכויון עליו סכל מי עליו זכות עליו יכא
ויגיד כדאיתא כוואר ס' אמור דף ט' ואל כהאי
גונאק מו'ב'ב קמ'ב'ב לסאי דממ'ב'ב דונא על כל כני
עלמא

לעכום מעוה מערב שבת לקנות לו בשבת
אבל יכול לומר לו קנה לעצמך ואם אצטרך
אקנה ממך לאחר השבת: ד מותר לחת
לעכום מערב שבת לקנות לו ובלבד שלא
יאמר לו קנה בשבת:

מאחר כי כל עניונו שקצת הם פוקין לענוות
ראקוניס אשר נפלא למעלה כי ארס
שראמן טעל במעשה בדיוור ובמחשבה וישראל
במיתוס כלם צברו ברות מכאמר וישתמו לו
ויאמרו אלה אליהן וישראל ולכן כל סנוויו על כל
וערל לענין הדיבור ועם גס לענין ספרטו
במנאו בעמי כל פס דוכר נכלס ועכושת עול ושקר
וכונד סכל דכרום בטלים סלא זס סדכר מעורר
אנלי בפ' לש סדכר' אפר זוס ס' לעשות כי בדכר'
אין מייך בעיש קאמר לעשות אלא מאה' למס מעס
אסס סטאס בדכרום נכא' ויאמרנ אלא אלסיך
לכן תנו זס כנגד זס לש סדכר' אמה זוס ס' לעשו'
לפוקן אותס דכרום ולכן יוסס פוקן נמו לפרטו כי
אמר ס' ככל אוני מעויגע מכאמר לא יוגע ולא
יעף וכמה אוני מעויגע בדכרום בטלים נכאמר
סויגעס ס' בדכרום ולכן נאמר ודכר דכר על
זס דיבורך על עכס כדבורך על סול מעדכר דכר'
על מעושות קרובות או רחוקות כי אין זס עונג
בגע סול ופוגס סכסג סמכרפת ואותו פוגס' כמ'
סנמנא לו בעכס מפסיה אותס ס' לכך אסור לומר
דכר פלונקיעקס למסר או סמורס פלונקיע אקנס
למסר כי בעכור כך מתסמר אותו דיבור ומתסמר
עס עקנס מן סקדוקס כפסילס אס מעט או סרכס
כנודע מן סווסר ואפילו כמיתת דכרום בטלים
עמט צנג כסס אסור לסרכות וולת לענין סעטרך
בעכס לפי כסו וסו ספוקן עלו: אסור לכסור
פועלים וסענין כי סנס סאלס סול עכיר בעולם
סוס כמ' ובעכיר יקוס פעלו ויאמ' תורס סעמג
וכו' יא ארס לעצלו וסיונו וילאכס סמוס ואמ' אין
לסס סכר כמ' כי יסר דכר ס' ר' ארס סמקוים
דכר ס' נעס יסר ספרי נאמר אפר עסס ס' ארס
סאלס יסר אכל וסמס כקסו סעכונו רכוס וכסעונו

וכאמר לך סאלס רע מנעוריו מעצ' סננער מנכטן
אמו כאמר עס דכר ס' מעגה סענוס נכמס יסר
אכל וכל מעסיוז באנוס כקפס כמחל סכר
ענוס כסאי עלמל ליכא ולכן אף על גב כיימאלו
פועלים רכוס כל סאיכרוס על סאלס סס פועלים
בר' ס מעושת עסס אכל עכר אין לסס ואכר' כעכס
ואסור לומר לעכ'ס סול סויר לכסור לו פועלים
בעכס כי סנס נאמר ואכרפת ארס ס' ככל לככך כמני
וירך בינר סטוב וכוסר סרע דלא וסוקו כי ויין
סויר סאלס עוכר לסק'ס על מנכ לקבל פרס
כדו לססור אותו לעכודס סק'ס אסור לומר לו
עצוכר על מעת לקבל פרס דסיונו סמכרות זס כי
כך ענינו אל ססיו כבכרוס סממקיס ארס סרס
על מעת לקבל פרס אלא סונו כעכרוס סממקיס
ארס סרס על מעת על לקבל פרס' ס' יאמר כפי'
אני עסס על מעת על לקבל פרס' וס' פי סקין
וערל כר' לר' ארסס אלא לאס סעכס כי סנס
לא נעל' מאת סויר' כי עיק' סעכר סול סעכר
לו לעמוד מכל מקום כך כר' לומר' כפירוס לפי כי
כוס סמנא מתקן חלק סויר' ככאמר מכל עת ססו'
אסור לעשות אסור לומר לעכ'ס לעשות ואפילו
לומר לו קורס סעכס לעשות מלאכס בעכס אסור
סריוכמנא עעוסס על מעת לקבל פרס אכל מותר
לומר לו ארס סעכס וסענין סול עס סק'ל כי
זאמרו לר' סטוען סנינוני ואעסס סעכס סעכס
אומרים לו פועלים סוס דמס לעכס ועולם עיכא
מענו דמס לעכר עכס אס אין ארס מכלל סעכר
עכס עס ואלכ בעכס ולכן ארס זס כמסול סעכר
עס סעכ'ס סול סויר רונס לססורו ס' כמס'ל
וארדון פרוס ארס וסו כלל ודכר דכר כדא קסו
סממקיס על סלכ וסס כלל ודכר דכר כדא קסו
עמכס דכרוס וסול סרכס אפילו כוס טוב לארס
על יסטרך לולת לסוכוס אותו אלא סול עמנו
פרסס ארס וסונו ססו עמכס כעכרוס דכרוס
דכרו כיוסוס וסוכו אל ס' ולכן סאלס זס אומר
לעכ'ס זס וסו ודכר דכר ססול מותר לומר לו ארס
סעכס למס לא עמית כך בעכס סעכרס ככאמר
סעכונג על סעכס אין איכוד כאיכוד סוקן כי גוס
כאע'

כאמ' מעושת לא יוכל לפוקן וססרון לא יוכל לסמו'
אס כן למס לא עמית כך וכך בעכס סעכר סר'ל
מענין סעכוס אף על שו סמכין מייך דכרוו
סרנוכו סיעמנו כעכס סכאס מותר ואין לומר כי
כוס יוסס מעכר עלונו: אסור ליין לעכ'ס זס
סויר מעושת מצרככס לקנות לו בעכס וסדוגמל
לענין זס סס סענוס עכני ככס' לקנות לו כעמס
בעכס כאמר יכא בעורס סאל כי סאלס זו סכמס
כקניס ככס' סס סענוס עכאמר מלס ככס' וקנו
סול סכמס סכמס מן סקדס ארס כרכו ס'
כמטר סול סעורס כניסל לכוס סכנסס כמאמר
כרכו סקד' אכנא כמייך ולכן ארס זס אסור ליין
לומר זס ס' ככוס מעושת אלא סענוס על דרך סמ'ל
אס מעושת סכילות על עכירות עסס כנגדן סכילות
על מעושת כי כוס כמנא מנוקן אותס מעושת לעכ'ס
בעמס סענוס לקנות לו בעכס כמ' יתורס אכל
יכול לומר לו קנס לעכ' סנס אלא מעושת מותר'
אופס סענוס זס מעורס זס וסלס אנטרך אקנס
מעך מסס לאמר סעכס גס יוסס עכין סקניס זו
לעכס סיונו לעמוד למוקן אומרים לארס מי סטרס
בעכר עכס ואלכ בעכס ולכן יאמר כדו לרדות ארס
סרו ככאמר בדכרוס סאלס לסכיולו למוסר ולכן
יאמר אסור ליין לעכ'ס זס סויר סאמר מעושת
מענין סמנו' מע' בעולם סוס סדומס לעכר עכס
ולקנות לו בעכס סיונו לעולם סכא כדו לזכות
לקנות לו כוס מעכס ולקנות סו סנכס סכין עכינו וס'
סכטוקן וירך סקסאל בית מניס לך דקסס מס
סכטוקן סוס אפר עכוס סל' יכל סקר וכי סקאל
סול מענוס וסל' רע ומר סול ארס' סענין על דרך
זס כי יאמר עעסס סכילות סכילות וסס אלו נוכס
אלו וסו יסיה סקאל בית מנוס לך כי כך סל' לך
ססר סאינו מונוס סענוס כנגד סוכוסט לא סקלס
לאומ' כל ענין לכדו כמעססו סענוס בעכס עלים'
ואמר כדכנס כנג' עקן כמכר סענוס לכן סמעניס
וארס דע כי זס יוסס למי עככר ססול סכין אומרו
אס עמית אכל לא אומר לאמר יעמס כדוקן ויעמס
מעושת לפי כי סענוס כן אין מעסוק לו עונס על
גסונוס כי על כרמך ארס נוצר וכ' מוכרס לכא'

בגבול לפוקן מעמיו ולכן אסור לעשות כן לפי
מעושת מענוס לעכ'ס סויר כעולם סוס מעמ' לקנות
לו כל דרכו עכס סו סנכסכאמר אכל יכול לומר
לו קנס ארס לעצמך סול לך מס כמכר' מן סענוס
זס אנטרך אק' מייך למסר סיונו כדרך זו כעכור
סכילות על מעושת מעיכס יסויר לקנות סענוס עקן
סעכ'ס סול סויר כנו: מותר לומר לעכ'ס זס
סויר מעכר עכס סיונו בעולם סוס סדומס לעכר
עכס לקנות לו ככאמר סכילות על עכירות כנגד
סכילות על מעושת ובלבד על יאמר לו קנס כעכס
סכאס מעמס סכוכר נאמנס לענין סעמט' אף ע'ג
כי מן סדוק מותר לומר לעכ'ס ולקת לו מעושת
לקנות ועכ'ס קנס' בעכס לא ראינו ולא סעמנו
עו סעכוס לענין זס ודן עסס כוס סול:
עור לאלוס עלין כדוכוס אלוכס יאמר ודכר
דכר עלא יסל דיבורך על סול כדו סרך על
עכס סל' זס דכר כעככר כווסר פרמס כר' ארס
גס כעיקונוס כי בענין מעפייס סאלס לא עסו כר'ך
לס ראיס מוכס ופורה וסיונו ענינו מן ססול ככוכר
ד' ס' וזל וכגון דא ס' סו ענין מלילי סכס ללילי
עכס לענין עכס מונוס דמולא ככלל וסלס ארס לוק
עלמל ככל עית וסין דמולא ועכדוקן מוסעס בעכס
כפיוסל דל ללס כרסונו סני ככונג דל' לא לאמר
לגבי ככוכס ארס פסילי אסוקר עסו ווכסו עממי
מוסעס עלין דפיוסל וכ' לא מעכיו כי אין דנין
בעכס אלא לומר בענין דיבור כך אנו עסס למסר
אסור לומר דכר פלונקיע אנו עעסס למסר או סמורס
פלונקיע אקנס למסר אפילו כמיתת דכרום בטלים
אסור לסרכות ווס ימנא למעל' בענין כור' לר' סו
בענין ס' וסר אפי כסס ואלכס כי סול מכו' וסונו
עמס אפיו כעכונ' זס אסור ומכל סכין לויס סמרי
עלכא ועלכעס יסכין וי' למחן עשויל כניסין עלין
כטלין: אסור לכסור פועלים סנס כמכר מן
סווסר כו סדוקוס וכל סענוס כעלכס סקדס
כקראיס פועלים כדאיס ככוסר פרס' פנכס לאומג
דקדך לכמוי עלכוסס סמכוס סו' און וכמסר כנג
סמכוסט וסול יודע מקום אותס סמכוס סמסורס
וכוקסס מס' ולכן ככאמר על פי סמורס אפר יודך

וגו' וכן איתא נפיו כוונת פרמט אמור סוף פנים
ושעל דק מחן איונו פועל דק המתקין למטרונ'
מנהא לכוספא וטורא כל סד פועל דק אקרו
ולכן יאמר אמור לכוור פועלים הללו כמכא לפי
כיתוקין על סבלא מאמנוול מאו דאיער להקונו
מעקונון אהל כיום העכפ אין עייך עוד מיקון
רק הוא עולם אהל בעלם כפעם כפעם למיעלם
וכן אמור למכור פועלים לכרות לו ארוים מעשו
הלכין לככות לו בית מסרי ככה נמי מעשר כונס
לא יאכור פועלים ליהנות שקלוסא מאוסה סנדוקים
פנארי קאלא לפי כו זה נעשה נמו מערב קפ
בדאיתא כוונת פרמט ויקסל כהסוא מורא דמא
מעמבכר על אותם גוונים וככה למיעל בסורא
כסויא קדומ ונתעורר הסוא קלסובא מעטרא
דעמו ומעבר עליו וככיס אותם כנוקס' דמסועא
דכס ולא לומר לעכוס לככור פועלים ושענין כו
סנס איתא כוונת פרמט פרוסא דק קנא' וזל ככל
מעליקתא כרוון אולין ככל איונין מדורין גווסה
סליקו דיני דמייבא דא מלכא קדמא איתא ויחמא
אקקס וסיוא אגון על כלא ומור דינין ומס' קין
ומייבא אית לון כויתא וכ' ולכן יאמר לא יאמר
לעכוס זה סטרא אהא לככור לו פועלים כמכס
זהס פועלים מסטרא אהא לעמו' מלאכת קרענים
כמעקל מנין כו שעונס והפורענו' על קרענים
מלאכס מכ' פתח ס' את אונרו ויתא את כליו ועמו בו
מלאכ' היא ויתא' נמו כוונת פ' ויקסל דק ר'א ואל
סכא רוא דרוין כו בעי ק'כס לאתקס' ולאיתקסא
כעיקונו כמכסי וכמוני וכורסי מער ארבע אנסין
דכמר וקיימיעל סוכלא דאקי מר דרור ויסכו קלא
כו' כ'דין מעכמין עמן כל אונן כממתיק דאתאסוון
לסלאק לעילא וכטלי לון אלין ארבע אנסין ועלון
לון כסואו עמודא וכ' סנס עכואה מדכרי
העמאר כו אותם סנסמות עולות למעלה ומעלים
אותם ארבע אנסין דכמר י ולכן אין טור' למכור
פועלים לבעות מלאכס וו לפיכך וס לא נעמק על
דו עכוס כלל רק על ודי סטרא דקדומס כאמור
ואף על פי סאין וקראל טור' לאותם מלאכס כו היא
כמקית סאליס כיום סקכס מעני קדומס סיוס וסיונו

טור' לאותם מלאכס אלא לאמר סקכס לפי סבלא
סיהא אמור לעמקו סטרא דקדומס אמור לומר
לעכוס סטרא אהא לעמקו אהל מוקר לומר לו
לאמר סקכס למס לא עמק כד דבר פלוני כמכס
מעבר אף על פי סמנין מתוך דכריון סרנינו מיסמס
למכס סכאס: אמור ליתן לעכוס סטרא אהא
מעמק מערב סכס היינו מן סמפ' סעלון לקנות
לו כמכס כו לפי סבל ענין מעמק סנעמק למס
סוא גורס סמעורוה למעלה להיות כעמק דגמא
עלו לכן אמור למס לו מעמק לעכוס מעמק לקנות
לו כמכס לפי כו כוה כמא סנוטל סקליס למעלה
אור כוסף וימר על סממית סממית סנס' אכל
יכול לומר לו קכס לעמק ואס אנטרד אקנס עמק
לאמר סקכס כו כענין זה לא ויכל למעלה ליקס
ימר סמס סנוקס לעמקו עמוד: מוקר למס
לעכוס מע' סעול' לקנו' לו וכלכר קלא ויתא' לו קנס
כמכס כו סנס כוונת סנס סטרא לוקראל ומעורר
למעלה סממקס סעפ ועכוס אין לו ריוס כוס רק
כענין טור' וקראל טרס:

ס דבר שאינו מלאכה ואינו אמור
לעשות בשבת אלא משום שבות
מותר ישראל לומר לעבוס לעשותו בשבת
והוא שיהיה שם מקצת חולי או יהיה צריך לדבר
צורך הרבה או מפני מצוה כיצד אמר ישראל
לעבוס בשבת לעלות באילן להביא שופר
להקוע חקיעת מצוה או להביא מים רך הצר
שלא עירבו לרחוץ בו חמטער ויש אומרין:
י אמור להשוב השבונותיו אפילו אם
עברו בגון כך וכך הוצאיה על דבר פלוני ורוק'
שעודין שכר הפועלים אצלואבל אם פרעו
כבר מותר: ז מותר לומר להבירו הנראה
בעיניך שהוכל לעמוד עמי לערב אף על פי
שמחוד כך מבין שצריך לו לערב לשוברו
אבל לא יאמר לוריה גבון עמי לערב:

עור מורסוגיכלל אפר על דבר שאינו מלאכס
וסוא מותר על סמור כו סנס סלס
סמלאכת

סמלאכות נאסרו לתקונין סקודס אותם על קלות
סל ומן סכריאס ואש'ג כי נתקן סיון סליסרל
לאמר סנספיים סק'ס עמס כמעמס סמסכין
בעל מלאכס כריכוס אנו סמור אותם מפני כו
כמעמק כעונותינו וסע גם לענין טור' ספרטוס
ימ טור' ככל' לכן מלאכר כו נודע כאל' כו היא עמ'
יידון כגיסנס לכן כאל' סודעס כדו' זה דכר סאינו
מלאכס וסאינו סמור לעמקו כמכס אלא מעמק סכות
והנמא לוס סוא סענין כמכס כוונת כל מעלי
מכסא כרוון אולין ככל קרעין סליקו דיני דמייבא
דסא מלאכ' קדמא איתא ואתקס' יומא וסיונו אגון
על כלא כדון נורא דגוסנס אקכך וכ' סנס
מבואר מלמך העמאר כו כערב סכס קול קורא
לסמור סעונס מעל סרעעוס: וסנס ענין זה סוא
מלאכ' גמורס כמעקל מנין ספרענוקס על קעעיס
סוא מלאכס עמאר פתח ס' אונרו וינא את כלי
ועמו כו מלאכס סוא לה' אענס ענין אקר כעמק
במעלל סכס אין וו מלאכס דהכוי איתא סנס דק'
קנא' וזל וכל איונו מסללי כמכס וממני ומגו כפרס'
דינין סלקין מינוסו אכל כורא דגוסנס לא אקכך
מעליסו לעלמין וכל סויכו גוסנס סאלי עליוסו
מאי סכא אלין דלית לון כויתא מעל סויכו דכאל
איונו מארוסון דדינא סויכו' לסון אלין איונו סייכו
דכפרו בוס ככ'ס ועכרו על כל ארויתא כלא
כגון דלא נטרס סכס פמן כגון כך לית לון כויתא
ואיונו סויכו' כלהון כסקין מדוכסיהו וסמייס
לון רעו למיסק למעמי כסו ומלאך אויל וססיק
לססוא גוסא דלססן ועיויל לוס לגוסנס לעינוסון
דעיוכוי וכ' סנס מבואר מדכרי סמאר כו
מסללי מעמקס סמלאך מנזיא סגוף מן סקכר ומולך
אופו לגוסנס לודון סס' ולכן יאמר סדין כל דכר
סאינו מלאכס סיונו דין על מסלל סכס לפי כו אינו
יידון כגוסנס רק סאמ כמאר מלסע על גוסו ואינו
אמור לעמק סכס דכר זה לפי כו נעמק מעמקו
ואינו אמור אלא מעמק סכס ססוס כמכס
מוקר וקראל לומר לעכוס לעמקו לפי כו
בן נמו אותם סמלאך כך סוא עמק סמולך סגוף
לגוסנס לעין כל אף על גב כו אינו נידון אותם עמק

כמכס וסוא מיהוס סס מקצת סולי ואין לך חולי
כאותו חולי על מילל סכס אז מיהוס טור' לדכר
טור' סרכס ואקנודך סרכס וימר מאותם סמולך
גוף מילל סכס כפרססויא לפי סזא טור' עליון
סדרי מכר יין עליוסו פל כו סכס כס' כס' וכפר
ככל סמורה וסוא כמי טור' גדול למחל סכס לקבל
סעונס סלו כו מוס' לו כפרס' אז מעני מעמק
כינד אמור וקראל לעכוס זה סמור כמכס לפלות
כאילן להכ' סופר' וסענין לסגור עמקו על כו ענין
אזס סראמון צדון כלכו סעושוס כו סאכל מעמק
סדעס ומס סיו כל סנסמק' וכדאיתא כמיקונוס
דק ק' וזל ד' לא סלין ככלמיו על סען דא ככלת
ספס על סען דא לנסא כמא דא דגוס דיווס קודס
ועניס ודא איוסו כו קכור סקכרנו ד' לא סלין
ככלתו דא ור' סרע על סען דא כמקית סיוס דמאן
דמלל כס אעמ' בוס כו ככור סקכרנו ויסו כעלמא
דין וכעלמא דמאי דא איוסו כמק מין דעג' על
דא ע' כל' וסנס סכרוס מבוארים וכל כענינוס
סללו סמייכו' אל לבו כדו לרדוס את יגרו כמעקל
אס רואס ארס את ונרו מעמבר עליו וככור ליוס
סמיהו וכדאיתא כוונת דאין סכוכ' לסכניס סונר
ססרי זה סוא יוס מעמקו מעמק וסליות לסמיות
סארס לא מפני כו על ידו ספסר יכור ווס סמיות
אז יכנע לככו סערל ולכן כמס ממכו יר' סרע
אמנס דמיו ספרסס סכיו וככור לו לומר יוס סמיות
עלו לפי כו כך אמרו סל לעמקו מבוא סק' כס לומר
סרע וסוטנו כפני סכל דכסכו ועמא לו סרע'
לרעויתא כו כוון מעמקו כפני סכל וגס מוסמט
ולכן יכנע ודאי וילך לו ולכן יאמר לעלות לאילן
יכור לו כל אלו סככרס' וענין סמור סממכס
אותו כו לכן פוקסין כרלס סנסה לככור לו איד
עמיד לסמכטל ווס יוס' לקוס סקיעת מוס
לסכניס יגרו כמאר דאין לך מוס כמו סממכס
ססוי קולס כנגד כל סמורס אז לסכוי מוס על
סורס סמאר סו כל כמא לכו למוס דך מר מלא
סרכוכי סס סמו סמרות סמי סכלכ סנס לומינס
וס יגרו סעוב ולכ כסול לממאלו וס ור' סרע וסאכס
כוס לאכס' ולרלס' איתו כמייגריס סכאל' וסאכס

את ה' אלוך ככל לכך כמי ונדך בית הטוב
זכור רע דהיינו לצרכי סמי עזרות ורע הרע
עם יצר הטוב לעבוד ה' וזה מדין לא עובד ורונס
לכתי'ים על תורה לרפון מט מאת היצן המנטער
מענו כמחאל אם טעם כך מעולו זה מעכבו לכית
העדרת' ויש אומרין לעשות כן את כל אלה במכת
מעני כי טמטל מעונג סבת כי ימנך על לבו
הדאגה והעצבות מדכרום אלנו וימנע מלענג את
העבת: אסור להטב מעכונתיו סיינו מ'ם בוותר
פרעת קרת דף קצ'מ' זל' מאן דאיתו עארו דמוטכא
הא אוקמוס בגין דכל זיליא וליליא עד לא וטכא
ועד לא נאום כר נג כמי למעבד קוטכא מעובדו
דעבד סהיא וימא וייתוב מעובדו ויכתו עליהו
רמיוכו' סנס מכורא מדכרו סמאמר כעס מוציל
לארס לעשות מעכונ מעשיו ככל לילס ולילס'
וסינו סנקראים מארוסון דמוטכא. ולכן יאמר
אסור לעטב מעכונתיו בגין אלו אף על גב טעברו
ולא טמא כהווס לא טמכא ואומר כך וכך סונאיתו
על דבר פלוני סעשדתי ענין סראוס באיסור או
סעמיש סיונא או סעשיעות לדבר עכרה ואין לך
סעמד באיבוד סוין כי על כל אלה כאמר ויכל
סעכל וימסר סעכלוס רעוס סווצאוס סעס סארס
ואיתא בווסר פ' ימי' כפ' ויקרבו ועו וקראל למוט כי
סנדיק ס' עו' פלו סייס וקווימי' עקרכו לפני סק'ס
וסרעע וימו ככל עובר אי כס קרטיס לפני סק'ס
כו אוקס סיימיס סעטא כס ס' עומדיס סמון
פאוקס סענא כס זכות ויקרבו וסימיס סראקוים
פעלו ולכן יאמר כך וכך סונאיתו על דבר פלוני
אשר לא טוב עעס ומוקא מעדין סבר סעועליס
אלנו סס סאכריס עסס נקראים סעועליס אלנו כי
כסס יעסס מלאכתו לכל נרכו ופי' כי לא מ' אל
ס'עדין ונא' כי לא נקן להס סעכירו לפי כי סוניא
יעני סעסו פסו לכן אסור כל זה עמוס סעמטטל
מעונג סבת כאמור. אבל אם נקן לסס סעכירות
כבר ועסס סענכס רק כי יוכור כדרך סעכרה ס'ס
סדכרוס לקייס מ'ס וסעטאיו נגרו סומיר מותר דא'
בסכי אונו כונע מעונג סבת אדכרא ועסס לבו
כי נדק' להס': מותר לער לקטירו סרראס

בעינוך עתול לעמוד עמי בערב כו' כד' זה סיינו
סכר רע וסוף מחקס להכיר אותו לעוסר לקייס
ולצדכו ככל לככסס כמי ורעיס. ולכן כדו לרדות
את וצרו כד' אומר לו סרראס בעינוך עתול לצמוד
עמי לצרכי כומן מיצריס עמוס וכו' למוט סעצמוד
עמי כעסס מאני נוק' דין לפני סק'ס סמאמר כי
לך סכרע כל כרך סעכב כל לעמן סוכל לצמוד עמי
לענין כעדי סיוסוק לכך להסיב כעדי לסכ'לני מיר
סאלסיס סאדיריסי סלס אעס' מעכין מתוך דכרו
סנר'לו לערכ לככרו סוכר כעכרו כי מתכ' ויותר
כאמר וזכור לו יום סמי' וכע' אבל לו ויאמ' לו סוס
ככונעמי לערכ דעמעט כי סוא כרמוס סקרו נאע'
ואתס סעמול כו כי סכסור' סורס כיד סארס ויכול
לסככע אותו ולעשות סעוכס:
ולחרוזיב סענין כעס'ס כרמוכס עמן קילה
כך סוא אומר דבר מאינו מלאכה כי
סנס כעכאר למעלס מאמר ספרעס ויקל' זל' כד
ביצו קדמא כריך סוא לסקעטא ולסקעטא ככמי
וועני עמר ארכע אכסין דנער וקווימי' על סוכל
מר דרור ויסנין קלא ועס וסככמיס סעמעס
סראויות לעלות למעלס ומכמי' אות' דרך אותס
עמוד סנקרא מעכין סר ניו' וכי'. ועקעטע כסס
סכלס וכעסס סיימוד באומענעס וככן וענא כי
מלאכס סיא ענין זה סמאמר וככלס סעדרס כליס'
אמכס דבר סיינו מלאכס ואינו אסור לעשות כעכס
אלא עמוס סכות ימותר וקראל עליון קדמוס לער
לעכוס סררא אקרא לעמוס כעכס וסוף מוס יס'
סס מקעס חולי' סנס סנאמר כי סולס סכרי' אכרי'
וכרתי' כתיקיני' סא כלס כמי מרעא כריך לסקעטא
לגכס כדסיקו דולס וסיר דסא קול דודי דועק קול
דסימא דעיקו לגכס כקסופו סגו לארכע סטרוין
וכי'. או מ'ס דכר כד' ס' וגו' סולך עמוס וסעל דק'
כסס עו יעלס ככר ס' וגו' סולך עמוס וסעל דק'
מאן פועל דק' אילי' אוינו דעסקין מעס וקכמיטא
ועטרא סל סכל' כל סר פועל דק' אקרו ווס כענא
בו כורך גדול כיוס סעכס כי זס מענין סעמייסיס
סעמקוסיס וסוף דבר מ'ס בו כורך סרסס או מעני
מכוס יכונראוס וקרא עליון לעכוס סררא אקרא
כעכס

במכת לעלות באל' להכיר מופר סיינו מעמאל עין
מאל זה ז'ס' וסררא אקרא וכול לעלות באל' וס'
ת'ס להכיר מופר ווס וענא ככמס עניס כי סעמיס
סיונר מקכס כ'ס כסאי קראס רכי מתיס כן סרס
עוסק כפורס דומס לעלאך פניו וכי'. ונפן לו
רעות להקטיא אותו וכו' סעמלס סכס סעמיס כריך
ל'ת'ס כסאי דרכס כר נממי סמכנו רעות ל'ס'
להכיר כדי סוכרוס סיון אס כסר'ס קדמא לעמר
לכן וכל זה סוא נקרא עעולס באל' ווס ת'ס להכיר
מופר כעמאל ספרו מעשיסס לפני'. ועוד איתא
כתיקיניס דף ק'מ' זל' לא סלין ככלתו על סעין דא'
מלמירי סכ'ס דלעמלל באור וסא דלויסי עין סייס
סוא למחוקיסי כס על סעין דא' עכס דריו' כר נג
כעמא יעורא לא אנטריך לאמחואס קדמא
כעס דמ'ל דעלמא ככר נג בעלכס דלויסי
אסורס כעככו' והענין כדו סייסיס עלאך רע'
עונ' בעל כרמו ומצוד סק'ס זה דנק' כי כוס ימנא
סמעלס סקדמס לנעלס כאל' עליון סנקר' עין
סמוס להכיר ולסעק' כסוכס סעובר עליון סיא
אומא עילאס לקעוב כו כדאיתא בווסר' סבראקית
דף י'ג' זל' סרעמא סניינא וסוס כי וכואך דא' ה'
סוכלא דלפתס רעמא דולס מבו יוד כממין סעמין
אכמדראין ואקרוס מעיקו דכוס דקסוא סטר דצבד
יוד כסאי סוכל למעמ' קלא דכפס' מגו מופר בגין
דמופר דא' איסו סמיס מכל סטרוין ואתא יוד סעס'
ליס לאקפא עניס קלא וכי'. סנס מכורא מדכרו
סמאמר מסו ענין סמופר וסינו לקעוב סקיעס
על מענה סעמכר אופ' יוד עס אופ' ס' ס' כססוא
עכיל דקיק וסעסס רע' כמו עענינו סמוקס ליכעמנ
או להכיר מ'ס סיינו סוד מ'ס סנו כעמ'ס כראקית
ה'ס כדאיתא בווסר פרעס סרומע כסוד אור מ'ס
רקיע כי סוא סוד סטיכס כסל'ס אור וסכ'ס כעמ'ס
כסוכ'ס מ'ס וסינו מ'ס להעמיק מ'ס אלו דרך סנר
קלא ערכו סוא סכלס כאותו סנר סמאמר ככסס'
גס כלמס כעפי לסנרות בית ס' לסנר פנימי על
ערכו עדין לא כעמ'ס דבר סעערכ כינו לכינוס על
סמן וכל' - וכריך לסעמיק עס מ'ס אלו לרמון כו
סעמטער וס סנדיק ססנא מעמטער עד מ'ס וכל'

לו מ'ס קרוס או לקיי' מ'ס מ'ס קרו' על כעס יתיס
ווס אופר' לסעמיק סככנין וסא סיא אסיר לסעמיק
סעכונתיו כי סנס כ'ל' וכל אכא כציר נכעס סכ'ס
ס'ל' וככס כורוס'ל על מעל' עד סוככס נקרא' כורוס'
על מ'ס. ואיתא בווסר וכתיקיניס ירוסלס על
מעלס סוא ס' עילאס ירוסלס על מ'ס ס' סמאס
ודכר זה יס לו קן סמאמר ואתס לך לקן' אמכס
כך אמרו סז'ל טופס רוסן על מסכבי קייני'. ולכן
אסוב לסכב סעכונתיו ארס דקדום סיינו סמכין וס'
אעילו אס עכרו כ'ל' סעס'כמס ק'נין עכרו ואין כן
דוד כא' כגון כך וכך סונאיתו על דבר פלוני מן
סעוכס סיינו ע'ם כווסר פרעס פ' סס דף רל'ס
כל אגר יעס' סאלסוס סוא יסיס לעולס כל אפר
עעס מעני ליה וכי'. אבל אפר עילאס אוקס
דנגר ונעיק ואלנין כו כנין לכל עיכר ואקרו עולס
סכא וניסיס כפי' ס' אילכא לאמקויא ולסקכא
וסאו אילכא עילאס וקרו' על כל אינון מאר אילנין
וסא אוקמוס וססוא עולס סכא דנגר ונעיק אקין
ליס לסאי אילכא כדור אקין ליה כעכד יסו מעינר
ליס כעטרוין לא פסיק מענינו מוכס לעלס ולסלמי
עלמין ע'כל'. סנס מכורא מדכרו סמאמר כי
סלסיס סז'ל אקין לסאי אילכא מדור סוא ת'ס יערא
וסינו מ'ס סיון כי אין לארס להס כגון כך וכך
סונאיתו לדבר פלוני כי סנס למצלס כמי אין מסכב
אכא עילאס כעס מן סאורות סעמך לת'ס וקראל
ועס גס סעכר סגנוו לכניקוס אע'ג כי נוסף לסס
אינו מסכב מס סנתן להס סררו כאמר עין לא
ראס' א'סוס וולנך ועמס ולא אמר עסס אלא
סמוד יעסס וסור ועסס למכילי'. ודוקא סעדין
סבר סעועליס עמו כי כוס סייך למרי אכני סכר
סעועליס סס סנדיקוס עסס סעועליס סעועלס גדולס
למעלס על ידו סעמ'ס מלסס סס גרומס ייסוד
כין אכא ואיתא ככודע מייחוס ק'ס וכן כמי סעמטע
לעועליס סס זין סעועליס סעועלס גדולס סיינו
מ'ס כווסר פ' וינא זל' וסכא לאס דא' יתא עילאס
לקרסו מל'ת'ס וקראל וסמאר אילי' סכא לאעלא לך
סמוס גדפאי ולרוסס לך כסעכנין עלילין וכי'
מוד וועככ עעס כליולס סוא וועככ עעס מ'ס
ל

של זמנים שישנים כגון עין אכל עין און ראויס
לבלות למצלה לנודק חסן וכלה כנוסס ולכן סס
מוקנים מתאמול פירות אלס סמיקוס סכן כאמר
שרי זמין עין סיס סס סמממות דכולסון כפקון
מססול נסר דנגול ונפיק וכדאיתא בנזקת כפי
מעני פרויך כמנא ואלו אין כסס איסור על עין
כלל אלס מדרכין זמין וזק סס מוקנים כאמר
כיון שאי אפשר לו לסכאס סיס למעלה לאתלות
אסור לומר למכורו מטטרון לסכאס לו למחר כי
סנס אמרו חזל פקורי סממכן סממכן למס כפיצמיס
מלמד ססראס סקכס לממס עמכן למעלה ומזכ
כנו ומטטרון מקריב עליו נממס סמיקוס וכן
איתא בנזקת פרמס תרומס סממכן סול על מטטרון
ומעלאך מוכאל מקריב כמממס עליו ולכן יאמר
אסור לומר למכורו לסכאס לו כמממס למחר ססס
עדין לא כקנין וכן אסור לו לסממך בסוף סממס
כדו למחר כליס לילך למס לסכאס וסענין סול
מס כווסר חמס אלל ולקס סכסן סמנא מידך זס
סמלאך מלוקס סממס ומעלה איתא למעל ונפקת
ביד קוניו ולכן אל אצג ססול חס נזרמו אומנותו
מכסי לים למימר סד פסוקא דרממו כידך אפק ד
דמי סרי כו אסור לסממך בסוף סממס מו למחר
סולס לילך למס לסכאס אלל וכול לסממך בסוף
סממס כדו למחר לילך למס לממס כו סול כקרא
עומר כדאיתא בנזקת פרמס פרמס סומר מס
עליס דא מטטרון עומר ומרס וכן אנו מתפללים
נעמור זאפיכו וכדאיכו עין סמיקוס כדאיתא בנזקת
פ' פרמס סאפי סיס כממס סיס יכול לממס סס
סס כמך סממס עלו כממס על מטטרון ואלס לא
כיון לסממך אלל לממס כלכר יכול אף לסכאס
כלילס למעלה כאמר :

ס מותר להחשיך לתלוש פירות ועשבים
סגנחו והורבתו שבתוך ההדום ולא אסרו
להחשיך אלא בסוף ההדום משום דמיכרא
מילחא י מותר לומר לחבירו שמור לי
פירו שבתחומך ואני אשמו פירותיך שבתחומי
פ' תשואל דבר מחבירו לא יאמר לו הלויני

דמשמע לזמן מרובה ואיבא למיחש צמא
יבחוה אלס יאמר לו השאילני ובלשון לעז
שאין הילוק בין הלויני להשאילני ושיאמר
חן לי יכ זמן אורחים והכין להם מיני
פגרים וכתב בכחכ כמה זמן וכמה מגד' הכין
להם אסור לקרותו בשבת אפילו אם הוא
כתוב על גבי כותל גבוה ארבה משום גיורה
שמא יקר' בשמרי הדומי' רחיינו שמרי חובות
והשבנו אבל אם חקק בכותל חקיקה שוקעת
מוחר אבל בטבלא ופנקס אפי' אם הוא חקוק
אסור לקרותו :

אף על גב כו אמרו חזל סכר מנות כסאוי צמא
לכא כך סנינו אלו דכריס סאס
אוכל מפירותיהו כעולם סיס וסרקן קומת לצולס
סכא ולכן כא סדין לסתיר לארס לממס על פי
סדכריס סאלס מלא סמנות זאף עב גל כו חזל אמרו
אורח מו' מן ספלס מלא סס יוסכ ווסקל כמיקיסיס
על מורס ומאמר וו אנו עמס ווו אוני עמס סיינו
כומך כו סול ווסכ ובעל זאני רוסה לעמית אורס
סממס עמני ססיל קלס כמנינו אלל לעמית מנות
מאיתס מאוכל סמיקוריסיס בעולם סיס מותר לו
לעמית ככונה לכך ולכן יאמר מותר לסממך
ולהמתיך לפלוג פירות סס המנות כמממל פרו
זמין עין סיס פירותו על זמין מנות ומממס
טוביס ועמכיס נמו מנימו ססול גן עין סמומין
לו למלקו כמממל כל ארס יס לו חלק כגן עין כו'
וזה עמקד רל לסיות כסכה עמס כעולם סיס וכן
מממכמו מאוחו חלק עמ לו כמממס עוקר ממס
מנות למממל עלו סכמך סממס כלומר סאין זס
פולס דסיינו עמקד איתס על ידו עין או ססול
מאיתס עמס עוסיס על סרמממס אין זס כקרא
אלל מן לממס אלל זס כקרא פולס כמך סממס
לפי כו אין כמנות לעקור סממס אלל מן סמיקוס
עלס רוסה לסיות כנסס סמס עומר ולל אסרו
לסממך אלל כמך סממס סממס סכונתו
לעקור סממס כאמר ממס דמככרא מלמס ומממל
מסו סממס כוס עממס : מותר לממס לסממס
עמור

עמור לי סול סכר ארס כממכו זל סגידו כל ארס
יס לו סני מלקיס חלק כגן עין ומלק כמממס זכס
כנטל חלקו ומלק כממכו כגן עין כמממל ככך
כארס עממס וירמו כמממס כנטל מלקו ומלק כממכו
כמממס כמממל ומממס כממכו כממס ולכן יאמר
מותר לומר למכורו עמור לו פירות כמממממך סס
סממס פרו זמין עין סיס עמממממך כמממממך חלק
כממכו עין ואלו אממור פירות מלך סס סו סמס
לך כמממממ מלק גן עין עליו וכל ארס כמממל כמממל
סממס עממס לו לכדו : סממל דכר כממכו לא
יאמר לו הלויני למממס לזמן מרובה וסדוגמא לזס
וסיס כמכו מציאות ומממס אמתייס דמממ' וסיס
סלוא' לו לסממך סכית סלל סול סכור כמכו כמממממ
כמס כמס אפמר סמיות לארס ארס וגיבד ומממ
סמממממ עממממ סכית עלו לזולת וכן יסוס
פנין סלוא' וו לעמכו כות עומכ לממכו עמס לא יאמר
לו סלוינו למממס לזמן מרובה וסכא למממס עממ
וכממכו וכמממממ סלוא' עממכו כמממס לפי כו
כממכ כל ארס עליו חלק סרממ' לו כדאי כווסר
נמממממס סכא למעלה וכול לסל וס ארס לממכו
איתו חלק כממ' או רוסממ' כמממממ לזולת לכות
איתו סס כו כממכו זס סאלס אינו יודע אלל כממ'
מייכר כו ימכן לסיות סלואס זו כממ' עממממ סכו'
עממ ירמס סאלס לקייס סכר כממס יממס סמממ
סממס ומקרא מלא סול נמס רוס אליסו על אעמ
לעו מייכר עיס על ידו אליסו ומממ' דאיממ' להרויט
סרוממלו כממ' קמס עכמ' כממ' סלואס דאיממ'
לסיות אלל לא יאמר לו הלויני כממ' סלוא' למממס
לזמן מרובה וסכא למממס עממ יכתוב לפי כו זס
סול גמילות סממס וכלו סממ כו כממ' כממ' סכא'
וכממ ספר זכרון לפניו וממ' אורמס וסכין לסס
מייכר סממס סכה כממ' מן סוסר פרמ' ווסקל כו
סאלס על ידו מממ' וקמס כממס סממס ככל יוס
דממ' מממ' דף רד זל פא סו רוא עילאס דממ'
כל איכו מית וממ' קוממ' מלס דכלל סממממ
כרוס דמ כממ' קממ' וכלסו וממ' סמממ' כממ'
ואית וממ' סמממ' דמממ' לכד כממ' סממ' וואית
ממ' וממ' סמממ' דמממ' לזמן מרובה קממ' וואית סממ'
עמור

כממ' קממ' ווסר' קממ' וכל איכו למממ' סממ'
כממ' כל וממ' כממ' סממ' כל איכו מית וממ'
כאיכו מית וממ' לזמן מרובה סממ' כממ' כממ'
סממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
ממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
וממ' סול מממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
סממ' כממ' על סממ' ככל יוס כממ' אורס כממ'
כממ' כממ' סממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
פומס מלממ' סממ' לו לסממ' סולך סול סול אוממ'
לסס לממ' סממ' סממ' אורס סממ' לו אמרו לו וכי ככל
יוס יס לך אורס אממ' לסס וכי סממ' סממ' אורס
סיס סממ' וממ' סממ' כו דוגמא וו זממ' כממ'
זס על סרות סממ' מורס על סממ' ככל יוס לא
דאינו כממ' כו ככל יוס סול כממ' ס' כממ'
ממ' ולכן יאמר מו מוקד אורמס כדאית' כווסר
אוממ' כממ' כו כממ' סול עמכו כממ' על מו
סממ' דממ' כו ככל עממ' כממ' אורמס אלל
וממ' עממ' קממ' אית כממ' סממ' לו ככל סממ'
לסס מייכר וממ' מממ' טוביס וכממ' כממ' כממ'
כמס וממ' כממ' וכממ' ספר זכרון לפניו לזמין
ס' ולממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
סממ' לסס אסור לקראתו כממ' איתו סס סול
כממ' על גכו כממ' גכוס סממ' עממ' גורס עממ'
וקרא כממ' סממ' מייכר סממ' מוכמס על
סממ' וסממ' כממ' לזמן זס כממ' זס כממ' סממ'
אס עממ' סממ' על כממ' כממ' כממ' כממ'
על מנות ויכא לעממ' סממ' לסממ' אלל
כממ' אלל וכן לא יממ' כממ' עלו עממ' עוממ'
ממ' אלל אס חקוק כממ' כממ' כממ' כממ'
סול לארס סממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
לויכא לממ' לממ' אלל מותר אלל כממ'
ועממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ' כממ'
סממ' אסור לקראתו וסממ' סול לפנין סממ'
אס סס סממ' כממ' כממ' כממ' על דרך מס
מ' יוסכ סממ' סממ' אל סממ' ארס סממ' זל
סממ' ארס לפניו רכונו על עולם כממ' כממ'
אכר ואכר סכו לא מממ' אכר סממ' לסממ'
כך ארס סממ' סכו לכותל סממ' וממ' סממ'
מ' כ' 46 2 סממ'

המנוח אלו כנגד אן מופיע אבל אם עשה על סבלא
זכרונתא דאורייתא וזו אלא בדרך שודמן אמור לשמות כן
לקראתו בכתב דאפי' להינע משובג עכב ולתקוב
כמעטא קום תקבלה אלו לאלו
וברך זה אפר כו נלך מתקילה למעור דרך עץ
הקיום ורנא במאמרו זה מותר להקמיק
לתלוע פירות ועמכים מגנתו הוא הדבר אפר טוב
בווסר פרטת בלס דף קצו וזל אפר סלך עמכים וכו
במכל אפר סלך עמכים אין נוגס לו במכיל ללא
אתא לנלווי אכל עד לא יתכסוך ותראל לנלאה
לכתי בכמות סטרא אפרא קומא וסגר כל נסורין
עילאין ללא יתקטון ויתקין על שלעין ותלת
זמנין בוועא אזלו סטר אפר דבר ונכוסא ותקטון
בעלמא וסווא עיקר אפקן לנלאה בנין ללא סו
תקן קיטרוגא כלל וכדון איהו עיקר לנלאה בנין
דאזכון אולין לטראל בעורו וסר נעפס בנין
סתין כו כסורין עילאין ונכסין ופריין בכתי
בכמות כרסוסין לנלאה גלותין ומתפלגין על
רמיוס דלכין דלנלאה וכו' סנס מוכן מדכרו סמא
כו סטרא אפרא נקראים עמכים והס סולכים סלע
סעמים בכל יום לקררו תקן כו סס נדפוס מלמעל
והוא עת דנין כו לסתפסט הקדמס למרות בכתי
בכמות עכ רמס סתפלגין ולכן יאמר מותר להקמיק
דסוינו למסו סטרא אפר דעפנס יום סתב סגיש
עת עכר ואין זה כמו בימי סבוב כו ג' בינס
סלך עמכים ותו לא כו בככת מותר להקמיק ע
סערב לתלוע פירות סוינו כממות ונלוות מנכתו
משעף ומככתו מקבס מלכין קמאין דמיתו מכ' דוד
יוד לבנו סעולס סוס לרעות בגכוס קל סאומות
וללקוט עמכים מאותס עסס בתוך סתמס קל
סקדקס ולא סמרו להקמיק אלא כמוף סתמס כו
זס מרס על סוף עולס סעמיה ממוס דמכוס
מלפס סווא מכל כס סטרא אפרא לגמרי ווס לא
יסוס כמוף סד לפסוד ענאמר ואת רוס סטומא
אעבור מן סרין : מותר למער לכסירו סמור לו
פירות עכמטון סוינו מ' כוסר כפ' עמכי פריין
נענא כו סתקן אמור לכלתו מעני סוויך כמנא וכן
כתי סכלס אומרת לו ממני פריין נכסין ולכן ימנא

כיוכל סקממות סס יונאוס סלמעלס זוגות זוגות
זכרונתא דאורייתא פרטת מוריש ולכן אמור ארס
לכסורו וו סכלס סנקראת סכר טוב מנאמר וסווא
סכסורין ואתת כעודך אמור לה סמור לי פירות
עכמטון סס סקממות עכאים סטראל דכוסכא
ואני סממור פירותין עכמטומי סס סקממו סטראל
דכסורא : סקואל דבר סמכורו וסוינו עכין כוכו
לימוד קל סתן וכלס כדל' ראוה מרכרת ולפי כו
סכלס עכמטרת עמור עס סדקין ואמור לאפסרת
לין לא כרע יוכולא ככסורו כדאיתא כווסר ע' ווארא
ועככא אית למויק סנאמר ואזכור את כריתו איתנס
יכול למור ארס סקממי לכסורו זס סק' כ' סנאמר
למשן סמורוסי ונאמר סכרוס מקסיכיס אמור לו
ספסילינו דבר פלוכיסו סכלס סלכדאית כווסר
פרטת פנתס דף ר' וזל לא סנאמר לאפסרת
למסו כאתר אפרא עד דכפל' יוכיל סהו וואדעין
לכעלס כקדמיתא וכו' מנאל' עכדין קל עולס
דכוסכלס קמ למסו גו דקוי כתי עמא ויתכא
עמרון ככלס גו קוטוטס ותיקא דעלע' סמו וסוי
כסוי אכל כין דרועי דכעלס עכית ואתדרת
לעסוי כסויסו וכתב לכעלס כדל' כערב סווא כאל
וככר סווא עכס וכו' וסס למנו ען סמאמר כו
אין ראי' להווא סכלס סתלך למקוס אפר אלא
ברמס כעלס דקוי קל עולס ולכן בל סרין כרוכ
עכין סקואל דבר סמכורו סווא סכלס סנקראת דבר
כנודע מואל עסדין עילין סנקראת סכירו כממור
לא יא' לו סלויני דממט' לומן מרוכ' ולא יתכן לסוי
עכרו כל' כערב סווא כאל ווככר סווא עכס ותיכא
למיתס עמא וככוס מנאמר ווככס ספר זכרון לפכיו
לרואי' ס' ולמכסו סמו כדאיתא כווסר סווא לטין
קמוט כדל' כקס סאפוד אלא אמור לו סמאכני
למין ספסל למס' לסווס עמו כזון עסוס כסוסרס
כו' לו סכוס כנגרו וכן עמי עממ' ענכס אמור
את יקראל לנדין סוילמין לספאלי לו סכלס וסוינו
ע' סקואל דבר סווא סכלס סנקראת דבר כדאיתא
פ' ווארא ע' ואתתן ווס סקואל ת' יקראל סקואל
דבר זס סמכורו לא יאמר לו להונו דעממ' לממן
מרוכס כו אין סויתוד קל למ' אתת ותיכא למיתס
עמא

עמא וככוס ת' יקראל כספר עילין ומתפסק כאות'
כתיכס עליוכס ומניס מורכ' סכלס וכן כתי מיתכין
עמא וככוס סדקין כספר תורה כעלפס אלא
יאמרו סמאכני סמוכן כו סנאכני עמ' ולעולס
סכלס מתווסרת עס סדקין : ויען אורמס וסכין
להס מוניו מנדיס סווא ע' כווסר סרמ' אמור דף כ'ג
וזל למכלא דומין אומפיון לסודותי אעטר קמיוסו
מכל זכיו מכלל דעלמא אעמא לקו גרכו סמרא
ספיר כריתא ספיר למעתי' להכי אקדו מאד דעומין
למכלל ומתסווא ונכין כך זמיונין מתראו קמ כיון
דאזכון זמיונין לסעודתא דמכלל זמיונין לממור סכ
ומפיר דמכסוריא כדל' כו סוכוס דולין מין' . סנס
מכאר מרכרי סמאמר כו מכלל את יקראל וסין
אומפיון ווס סאכוס ווס ע' סעס לכוור לפי כו סס
סו' מגדלים סכלס וואי אופסר סאות סויתוד כין
סתן וכלס אלא עממס ענאמר עמאלו סתת לראמי
ויעינו סמכני' . ו'כן בל סרין כרוכ ע' עין ויען
אורמס עסס אומפיון עילאין וסכין לסס מוכי
מגריס כממור וככס כככס כמור מרס עככס
בכמכס סודועות כמס ויען וכמס מגדלים סכין
לסס אמור לקראתו כככס אפי' סווא ככוס על גכיו
כותל גכוס סרכס כותל כית סמקס סווא סוד כו'
תל' כדל' ככיוכני ווס עמס גור' עמא יקראל כעטרי
סדוועו עכעולמו כו סנס ככר כ' למעל' סעעולמו'
עוליס למעל' כיוס סת' וסנס עס נעמא סטרו' רכיס
וסעכין ככני סכנס וסניס דקוי יקדור אענס
יסוס סטרות לו מעמס סקממיוס לפי כו כל מעמס
קל אום ס' סרלי כככס למעלס עד מקוס אפר עס
מגיס סקממס סלו לסרע' או לסטוכ ולפי כו כאלס
נעמאס נעס רוס ונעמס מן סעולמות כדאיתא
כתיקוניס ג' כווסר נעמין עממס רמין מינירס
כעממין עכרי' לכן כתי ערות סכמכות סכעמאס
כאלס זס כך כככוס למעלס כאתס מוס וכל זס
ספוס מן סזכר וספסר כיוס סקס עוליס למעלס
כל סעולמות כענא כו אומס סטרות סס סכנילות
לפני כסורא יתכר' ולכן סויעין עמא יקראל עטרי
סדוועות אלו מעמס' על סתמטוניס ויעמך עוס
לנוס סעדר מן סקממ' למעלס וכן כתי ומנא סטרי
קאלילים

סדוועות סוינו מ' כווסר ככוס אפרך ארץ סמלכך
כין סורין וככוס אילך ארץ עמלכך נער ל' קמ' ס' לי
לך ארץ לא עמר ארעאין ומ' ס' סמךך ארץ סוינו
ארץ עילאס ארץ סמיוס וכן סעכין כו כו סטרי
סדוועות סוינו עמר ארעאין דמאר עמין אכל ארץ
ססוי' נכ' ספרונכ' אר' כ' כדון ססילמ' אגר' אמכ'
עמר סככות סעוליס למעל' סס נקראוס סטרופ
וסס סטרי סדוועות כאתר מתכאר כדון סלאמר זס
והוינו ע' עסס סטרי מונות ומככונות וכמקוס
סווא קורא כספר כמורס כעלפס ס' סיימין קלא
יקראל כאותס עטרי סדוועות כו יסוס מתווסת
עממס אכל אס סקס ככותל זס קל כית סכנס
סווא מוכר עני עמות כ' ו'תל' מקוס קוטע סווא
עמטרא דדין מוסר וכדאיתא כווסר פרמ' וילך
דף רפ' וזל כאל ספרוס עריס דאולונו לה אכא
ואומא לצולא כרוס ככיו עסס אילין אכסין ככיו
עמוס כרוס אפר לאוועגא כה עככא כככין ובע'
סווא וועגא כממוק דל יסוד כו' סנס עכאר מרכרי
סמאמר כו עמוק סווא סומוד ולכן כמאר סקס
ככותל סקוס סקעמ' עד סיסוד כס מותר לקראת
אכל כככלא ופנס סוינו טוד סמנר ססוכוס
אפילו אס סווא סקוס אמור לקראתו ללא מייך
מקוס עס :

יג שטרי הדימו' רהינו שטרי חובו' חשבונות
ואגרות של שאלת שלום אמור לקרותם
ואפי' לעיין בהם בלא קריא אסו' : יד לקרות
באיגרת השלוה לו אם אינו יודע מה כתוב
בה מותר ולא יקרא בפני אלא יעיין בה ואם
הובאה בשבילו מהוץ להחום טוב ליוהר שלא
יגע בה : טו כותל או וילון שיש בו צורות
חיות משונות או דייקנאות של בני אדם של
מעשים בגון מלחמת זרד וגולית וכותבים זו
צורת פלוגי וזה דיוקן פלוגי אמור לקרות בו
כשכתב : וז משלוח ומשלים שיחת חולין
ודברי חשק כגון ספר עמנוא וכן ספרי מלחמות
אמור לקרות בהם בשבת ואף בחול אמור
משום כושב לציון ועובר משום אל תפנו אל
קאלילים

האילולים לא הפגנו אל פרעהכם וכדבריו חשק איכא הו משום מגדלו יצר הרע וכו' שהיברן זמי שהעתיקו ואין צריך לו המרפסין מהמיא' את הרבים: וי אסור ללמוד בשבת דיונים טוב זולת ברברי תורה ואפילו בספרי חבמות אסו' יוש מי שמהיר ועל פי סברתו מותר לאבימ באצטור לב בשבת: יש לשאול מן השר מה שמהיר בחול מותר בשבת:

במעשה האדם ומצא מילוקים רבים והם ד' מלוקים כפרס מקום רבו יממש דורס ומקובס עם כל אמת מהם עבר אדם על ענות ענה ונעם פקודה לא זו עמם עד עפולתם לו כאלמר מוכו בכוס עוכבים וכו' שבר על מנות לת עקובס קולס ניום סביפורס מכפר פנאע' כיום סוס וכפר עלובס עבר על כרותות ומיתות כוס דין תעובה ויום סביפורס אגלים ויוסורין עפרקין עכ ופקדתי גמכט פשעס וגו' ולכן יאמר עטרו סדוועטס סווכו מוטא כו אין לך סדוועט כעובר על דת עלכן אמרו חז"ל אין עניו אלא מן התורה ומן המצוות ואמרו בלעזק עלולא לומר כו סעניו סגמטו אין זס כמכס לסעדר כו אין זס נמכס להשרר לאוס סוקרללי סארבא עכס סוא לו כך אמרו חז"ל כקס סכס עמס ופס ליקרלל ולא עמא אלא עניות וממס אין עניו אלא מן התורה ומן המצוות וכלי ספס כיום יקרא סדוועט ולכן יאמר עטרי סדוועטס אלו דסיכנו עטרי סוכות מים על אדם סגמטו מנד עמטו סרעיס כמכונות אקר פיצל ועמס כמחכט סיגול ואגרו' על מלום עשבר על מקסלל לפולס ירביו אדם ובר סעוכ על יצר הרע עכאלמר רגזו ואל תמטאו ואדם זס כמלום וכמיקור סולך עם יצרו וסווכו אגרות על מאלת מלום כו כל זס כמכס למעלס עם מעטו ומס גס כור כל אדם ומתוס כממסלל וסיכנו מה עמסייס קרל סכו לרעט כל אנבי מעמסייס על סקכס כל שו אסור לקרלל אותס כמכט בין למעלה לפי כו אין דנין כמכט בין למעט אס סאלס כמל אל לבו למזור מעס אפילו לשיקוים כלא קרואס אסור לתי כו ימכר רוסו בקרכו ויכא לסמנע מעוכג עמט ככל:

לקרלל כאלרס סקלום ססדוועט מל לוס ויסו עני גור דין סככס עליו מפני מעמסו אס איכנו יודע מה כמכס כס אמנס כריא לו כוכן כככס עליו מעני מעמטו ללא סנו כלאו סכו לפי כו כאלר סאלס מוטא מכפ כוכין עליו גזר דין כפיו מעמטו אכל לא כודע ודאי מה כמכס כס מותר לקרלל פס ראו לסככס עליו כפי מטאו כמז עסכור כמורס אכל לא קרלל כפיו כמורס מה ענגור על פין זס עכ"כ כיוז אלא ושיין כס כדיללל ימכט מעמטת עכס וסעוכג ואס סוככס כמכלו מחוק למתוס ססדוועט לוס אס זראס ויוסורין כלים עליו כרלס ססגוט סגור ונכ"ל מלמעל הגיט לארץ זס עול סמפל ססוא מן לקסו' עליון ולכן טוב לומר מלא גבי כס כמכט סווכו לסוועט מעמטת כממסלל אס רוא אדם ויוסורין כלים עליו ועמטת כממטו וכו' כותל אווילון עמס כו צורות סוועט עסוכות סווכו אקר מל סגורו אין אדם עוקלום כו ססוועט לא אס כן כמכונות צורתו כמל כמסמות רעמו והכס אדם עממסכך צורתו למעט כשולס סגמטו עממכס למעלס כרוכסי אל מקום סמממטת סקוקות עס ולכן יאמר כותל אווילון עמס כו צורות סוועט עסוכות ססעטין דוממל למוטאים כמממטת סמס עממכס צורתס למיוס רצות וכללית כווסר פרס עממכס או דיוקכאות על כו אדם כנגון מלממט דנד וגולית וכותבין זו צורת פלכיו וזו דיוקן פלכיו אסור לקרלל כמס כמכט ואיתא כווסר פ' קדושין דף פ"ד וזל סא מוד אסור לכר כס לאסטכלא באלר קד"ה מואס כום ורמיקא כום כמפס ומס כמס דרמס ק"ס אסור לאסטכלא כום כמס דמאים עאל כו ות"ל אסור לכר כס לאסטכלא כקס' וכו' אסור ליה לכר נח לאסטכלא כאלככס דכחי כמעמל דפרסו ודויעס כגון דקמקן פרוי יקרא קד"ה ומס כאלר עילא קיע' אסור לאסטכלא כאלר מסככא רמיקא לא כל סכן כנגון כך אל פתנו אל סאלולוס וכו' סכס מכוואר מדכרי סמאלר כו כל ענין צורס אסור לאסטכלא כס וסעוכר על זס מעמל כמפס ומככס כמכס סוא עומכ הקדוים אותס סרמס דוממל למעמט כלס כסוכל מאלת וקכתי כמכס: מליזות וממלים על

צומת מולין אין צורך לסארין כום עטרו גס כמול כאלר כו אמר סק"ס מן סככל אינו מתוועב עכאלמר לא יוגע ולא יוצק אכל אינו מתוועב כדכרו כמלום כאלמר סוגממס ס' כדכרכס וכמ כמ"ת ואמרו חז"ל ואת מלום סהין מכאן עמומר אס למאל כדכר פית לו סכאס מעכס מוטמט עממכר אסור ואס לענין דכרי סמק סוא ככלל ואלסו ממכס לא עמטו לכס ככלל כמאלת' סרוו אסל לא נותכו עכמות ליקרלל אלא לעמק כמורס וכל ססולכוס כדרכו סמך אלו וסעמס לסס ספרום סס ככלל מללס עניס עמויס זאין לסס מלך לציולס סכס וממטוילי סרבי' פונקס מפורס אמנס ככלל סדכס סאלס סמססגים סררכס מכהגי' מלא מן סדין ומחוקים כור סעועיס מדרך סמכל לכמס לסס דר סיתר על מס מוטמטו זל די עאין מוכימס אותס אכל כממכס לסס סמך עליוס כאלר ומעטו לכ' ימיעו אף לא ימיעו פי אסר רמכא למוכין:

עור אמרתי לסוכס על דיכוס כדרך שו סלל וכך סיה אומ' עטרי סדוועטס וכו' כו סנס אהזל אין סק"ס עמ' דכר עד עממלך כפעלויס על מעלס כאלמר כגורס עירין פממל וכו' וסק"ס סותס' וסנס כודע מן סווסרסו פסוקים כו כד סס כסוד מעטרוין וסוא אכ בית דין כלליתא פרמס עמס וסנס מעמרוין קרלל סדוועט ואיתא כווסר אף ע"ג דמעטרוין סדוועט אוסו לגב' ית ארו מלך אוסו לקמלל זכרון דל אוקמוס אל סחי כרכ' סדוועט קלס כגיכין ולכן על עיקר זס סוא אומר עטרי סדוועט דאעב כו סס בית דין כאלמר כגורס עירין פממל וכמומר קיעין מאלתא כלליתא כסילכות פקודי דף רכ"ז עכ"ל סוועט כו סס בית דין על מעטרוין סכ"ל סדוועט כאלמר גס סס ינדק כמס כוכו סדוועט לגבי כות דין עליון מוקכמל עילאס זסכו קאמר עטרי סדוועטס אגורי דיכין עמס עמס דסינו עטרי סוכות מן סעוכות על כו סאלס עככר כככס גור דין עליוס וממכונות סווכו מס עככט פליסס כמכר ועדין סדכר פלנו וסעמד ואגרות על מאלת פ'ו אסר חז"ל סגורו כומן ססמין כמכר מן סעולס מלמס כמות על מלכיו סקרט סולכיו לקרלל אקט

אומרם וכל מלום וכו' וכל זה כלי ספס כו ויסו על פי סדין כפיו סרלולו' ועוד איתא כווסר פרמס וירא דף ד' ז' וזל אמר ריב' כססוא עממל אוול קכס וכנגון דמעמין אכממל אכרנס ונמק דקודמל כס אוול תכעין מן עיככ למחול סממין ולקממל לוס מלס ואינון קיימין פלנוס מלי דכתיב וזמא ענינו זורא וסכס מלמס אמנס נככס עליו מלמס אמנס דקיימין אלוין אכממל אכרנס ונמק ויעקב דקיימין עליוס וממו עובדין סוכין לצד כווסר לקרללס וגו' סכס עכוואר מדכרו סממל כו כל אלו סס סולכוס אכל סגדיקים וקורללס לסס מלום' ולכן יאמר ואגרות על מאלת מלום אסור לקרות ואפילו לשיין כמס כלא קרואס אסור: לקרות כאלרס סמלום לו וכו' כאלר כמכס כענין סמגולס סכרלל ספר וקרלל אגרת וסווכו סכלס כו נממל כס כ' כמכונות לסוועט כו סיא סולכט מן סאלולות ככלל סעולמות עד לממט כעולס סעמס לכן וקרלל אגרת וכאלר סממט מלה נממל למעלס כעולס סאלולות לכך נקרלל ספר עכאלמר וכמכ לו את מעמס סמורס סואת על ספר' ולכן יאמר נא לקרלל כאלרס סעולות לו כו סנס מלס זו וורמל לממט כאלמר דודי ירדלגנו לפי סוס וממטרוין סוא עליה לסכוי אותס מעס לנכס סרמיו לזונג אוקס עם ונמק כעלס כמ' דין מי נממל סמוא מליס סולכס ככו' כמקומו זסוא סקולת מלס זו למעלס כסוד סמלכות כאלר אומ' לו סלחן סנעל סולס אגרת זו למעלה לסעוועט עם דודס עם סדוועט עליון אינו יודע מה כמכס כס לשיי כו מלס זו כס אפרמטו כו עובדין דכחי עלמ' ואיתא כווסר פרמס ווקסל דף ר"ס וזל אמר רכ"ז אכא עד סכא לא ידענא דכל אלוין מלין סממין סוועט וייוכו סממל דממכט כדעוועט' דמלרכין אפממרו מלין אלוין ידענא דכלס מלין סממין יומל דל לבו כממלויס עילא ונסולל לון ססוא מלרויס דאנפין וסכוד מוכיחו עטרוין למלרויס ויומל דל מתעטרוין עמין דייכין קיעין לקרלל כדכרסיל כאלין מלין דלממרו סכא' סכס עמורס כמס סכל מוס סממל כו דכרו מרמס סכממרו כממכוס סגממייס סס כממקיים למעלס ככרממל עילאס סיונג

סיונו אברת ווי זכך אמר אם אינו יודע שדניק
מח כחוכה מותר ולא יקרא בפיו דסיינו כמוד
זמק ויצק לרמל בהיכל האכס כלאיתא פ מעצטים
זש פנקדו היכלתמוזיא יעיון כח בדעתי סוף מוד
שאלם יודע את מוס אשמו ואם הוכאס בעבולו
פאוז לתמוס טוב לזוסר מלא יגע בה וסיונו כנעמי
למטתי אכל אברת עליונה אונה בלס ממוץ לתמוס
מנאמר בערב סוף בלס מערב כעס ואינו יונאח
אמס עד ווס ראשוני כותל או וילוקים כונזורת
גס בוס יתבאר כי מלס סאמרונה סוף נקראת
כותל כלאמור יגס נקראת וילוקי אינו מעמס כלום
בכנס עמרית יונא ערמית כך מלס וזייר כס כל
מורק חקס כס כל גלוסין כלאיתא כווסר וסכס
מיות רעות סס דוגמא כה' רבי אלפור לתופס
סגכוס סיכומית לסו וסלא כממלו מיוס ענאמר
ממס חקך וסוי לילס כו מרמס כל מויותיער ולכן
למעלה סס סקליות עמס מווס מונות וכפרט
ארבע מלכות ענאמר ארבע מוון רכוכן סלקן מן
ימא וכלאיתא פרמט כראשית וסיה לארבע ראשית
סס ארבע מלכות ודיוקנות מל כני ארס ולכן
בגמתי אסור לקרות בעכוינס אלו לפי כי על ימי
בך מתערור סרוחתי למעלה ואליתא כווסר פ'
מנורע דף נג וזל במלס דלמס אעער מלס
אקרא פמס זאמר אוכה סיהס לוונס קרוס כלאונס
מאן דקוט מסינעל ספ דרת לוונס וכי דק וילן
בה דא כנסת יארל בגין אעערו דמלס אקרא
אסתלק מוכס קכס וערוה כס רמא דקטולו וכי
ועאמר כיכן סוף מל לנו לדבר בעכוינס אלו ענד
כי בלי ספק סס ווסר מן סעבירו גהולו סעפורמס
בתורס וולוי יראס סאלס בעינו סעונס סגדול
סנעמס לנעס כן ולעמק ספרים אלו לכריות
גס כי כל ירא וכל ימנא כוס רק איבוד הזמן סנס
מזל אמ אקרו סיהס אקרא סלקדג' ג' סני סגורטוס
איבוד סווען ואין לך רע ומר מאיבוד מוען סלא
וס דכרי כס אס מווס גבר סויות כי אמר איוב אס
אמר מויעת גבר ויחור וסווס אפילו עס אסת כל
ימו כבאי וסיל לפי כי סוף יגד לנו סעונס סמני
לסוט כפרט בכרוס אלו אכל סכרוס רואיס כי

סוף ונכ בראס וסכל אוסכיס איתו ומכרוס איתו
ופס ימ לנו לתקן כדבר' הללו זולת לסודיע לכרוס
דרך קרס מוס מתגלגלס בכרוס מויו ללפג
וקלס לעין כל כפי רעמס כו אין לסס ממוס כך
אמרו מל כל סמטויל אס סרכיס אין מספיקין
כיו לנעווס ממוס רממל לקונון אסור ללמוד
כעמס ווס טוב וולת כמורס וסכס וסו קל מויער
דכס צרך ככל סכרוס סקודמוס וכלאיתא כמאמר
סקורס אי כמלין דקורס אסור לא סמכלא כסון
לאסור לאסמכלא כקמס וכן אסור לאסמכלא כיוו
דכסנל כמעמל דפרסי ודיוסו כנין דמנימ' סרויל
עליוסו ווס כמלין קדוין אסור לאסמכלא כמלין
דקכס מלום עכ' וכן כמי סמוס ודקן בענין
זס אס לענין סלעווד כספרי סקמיות אסור כל
מכן כמות דכרי סכטו סאמור מכל מכן דכרוס
מל סמק ססאלס כיוון עליוס כנינס אף על גב
עלמוד כסס כסלי ולכן יאמר אסור ללמוד כעמס
ווס טוב וולת כמורס כי סנס אמרו מל לא סכנו
עכמות ווסיס עונסו לומרל אלא לעסוק כסס
כמורס וספילו כספרי סמכו אסור דאין לך סממס
וולת סממט סמורס וכן סוליס מן סאלס עמקס
כמורס ואין ע אלום עמקס כממות סן אסת כי
ככל סכרוס סמירו מל ססתלמד דוקא אכל כו
לסממק כסס ספרי סוכא כמאמ' כפי מוס סמורכ
סאלס כך מתעורר למעלס וכן לענין סקול מן
סמ' אין כוס אסור וולת לעמס מעמס אמנס למגל
אין ענין אסור אמנס ווסר מלא ימניו סקורט
ורס וסמנס אית סיערללי סממל כוס מעמל אס
רפמו בלי ספק וכפי איתא כווסר פ' תוריע דף כ"א
וזל אמרו כויל כסדי סאיוברא ונמתי אמר ר' ינאק
אסיר לן וכי כריך רממל דיויוב לן מנוונו וסאי
בר כס אסור לוס אמר רבי יוסדס וסא סנינו ככל
מטרפתיק מוז מצי אקרא אמר לוס זל עז איסו
ולא עור אלא דכמכ לא וענא כך מצינו כנו וכמו
כאס וכי' וסמאמר ארוך למכוד מוס כי אין וולת
סעמורמקיס כפ' אימורס אמנס מעמל כפמו
כאמור ווסר עון נעמל כמי עמוס קכלס
מעמית אין מוף לרעמו ואין לסארך בכרוס
קלנו

הללו לא סוקר וולת למרויס ספועל' על דומממכס
כענין רכא דכרא גכרא וכראו סגלא קלתאי פ'
כפר וזירס כו כוס סמגל סמו מל סקכס :

וס סחורה הנפכדת בשבת על ידיו גמשים או
דב - אחר או אי איתי ביד קא דמיא ומפסור
ממונו או שנהרו ערה חביר' של יין והולך
לאיבוד מותר לקרות ע'כוס אף על פי שוראי
יועז שהע'כוס יציל הכמוסין וכן מותר לומר
לע'כוס בל הצציל אינו מפסוד כמו בדליקרה
שחתירו לומר בל דהמכרה אינו מפסוד
ויש מי שאומר שלא התיירו אלא בדליקרה
דוקא: כ ישראל שאמר לע'כוס לעשות
מלאכה בשבת מותר לו ליהנו בה לערב בברי
שיעשו: כל אסור לומ' לע'כיס בשבת הילך
בשר זה ובשל אוחו לצרכן ואפי' אין מוונותיו
עליו: ככ בל צבור ררבנן מותר בין השמשות
לצורך מצוה בגון לומר לע'כוס להדליק לו נר
בין השמשות או אם היה טרוד והוצרך לעשר
בין בשמשות:

ברברי קדמס מל מל נאמר מעל כמות למלך
מאמר לכנו גל לפרקו מויל אל מתירא
אנו מן סלמטיס ומן סאטרטוטיק מביס מוס עמס
סמלך כטל קמייס ונתן לכנו אל טול וס ואין אסת
מתיירא עמוס כרייה כך אמר סקכס כני עסקו
בתורס ואין אסת מתייראס מכל אונס ולקון
סנס למכנו כי סמורס סוף סמורס וכן אמרו
דכרוס קאתס נומל ונותן כסס דכרי פורה וכן סוף
אופר כי טוב סממס עממך כספ וסנס סמורסו
סמורס סנפממט כעמס אמר מל אמרו לא ניתן
מכס ליערלל אלא לעמוק כמורס ואין סרנון כוס
לומר לא נכנוס על סממט אלא כדי מיעסקו כמורס
כי סנס ווס סממס מוכרס סיס לקמס איתו מווען
סכרוס' אמנס סרנון לומר לא נתן כו כל כך
כוני על אכיל' ומעיס ועונג לא כני מיעסקו כמורס
וכן כני אוכא למידק מ'מס כמאמ' לא כנינו סממט
ויעיס עונוס למרלל ככל כך כונו על סעונג ועל

סממט אלא קויוו עמתי וטו' לל לעסוק כמורס
ואמנס סור סקין כי עממיס סמורס וז מל סמורס
סנפסל כמ' ווס ימנא בל מ'כ' פניס או כפסל כווס
עמס או כפסל כמ' ול' עמ' מפני סאינו עוסק כס
ועני סנדליס כפסל כסס כעמס סוף מרוב גממיס
סיונו כרכות סטוכס על סאלס ואכל נכע ודקן
נעמס א' א'סוס אקרוס או כו יעווכ א' לימוד סמורס
כי סנס סנממוס סיונו פרנסה כעממל וכ' א'
ככרכות גממי כרכס יסיו וכן אמר מוני עמך ומל'
אין מקכליס רוב סונס על ריבוי סנממוס או דכר
אמר מן סממנוגיס וסיונו מל סעלר עסק סמורס
או אפי' כקל דמיל סס מוס סרפי' כרא' איתו עונג
מקור מוס מווס למנוכ לסס כארופ אמר לא וכלו
סמיס סיונו כונוי לממס וכאר דרס ככרוס ווס
מפסוד מעונו דאין לך דכר מפסוד סמיון וגורס
עניות כמו סונות מנאמר כי כעד אסת ווסס עב
ככר לסס סוף מ'מקל לסס לאכול ואינו מונא או
מטרונעמס סכית מל וין מן סמורס מנאמר ועמו
כיון מסכמי מוער לקרות עכ' וס וס סרע סיונו
מממל אס וראס ארס וסרו מענכר עליו ויכור לו
ווס סמיתס אף על פי ססוף וודע סממכ' יעיל
סעמק וניוס מעל סמטויל איתו מפני כי ויכור לו ווס
סמיתס או וככע לככו סערל ולא ימטא מותר ואף
על גב כי כוכרוס ווס ימנא עמנו סמממס ואינו
מענכ סממס וכן מותר לומר לע'כוס וס סמור
ע' ד מעמל סמורס אס וסרו כך יאמר לו כל סממל
אינו מפסוד כי סנס ככר כמאמר למעלה כי סמור
סנתון כאלס סוף קד אסר וכאמר עוכר לסקכס
עס סמור ומקייס ולעכוד ככל לככסס סוור וככע
לעמט רנון סאלס או נע' קדי מלאך טוב כלאית'
כווסר פרמס פנמס ככל' ולכן על עיקרוס יאמר
מו ססוף עמל מן סממט אינו מפסוד כאמור כמו
סמטירו כדלוקס עמוסר לומר כל סעככס אינו
מפסוד ויג מו' סאמור מלא סמורסלא כדלוקס דוקא
כססוף דרס עממס סמול מנאמר עליו סמור ועמס
כקול מר כורא ככית עממס: יערלל מ'מור לצ'כ'ס
לעמית לו מלאכס כעמס מוכרוס סכרויס אלנו
לענג אס סממס וסיערלל סוטף על סנוו' דסיונו

כיון דהתורה נכונה כדכך מותר לערב כדכך מותר
מוכר עמו מהם וכן מה ואמר כך מותר בהם:
אסור לומר לעבדים זה היום נכנסת סוף לך כבוד
במל איתו לעצמך דהיינו כיוון כמ"ה מי ואכלונו
במר אשר אלזל מנאנו לעריות כאל' אל כל שאר
במר לא תקרבו ואדם זה באמר ראש נכנסת עליו
הפאוס או אמר כיו טוב לקדם עמו כמותר לו או
אמר לומר אל לך מה נכנסת במר עוים פחיות או
לכנות הכל כמנוחם ולכן הולך במר זה ובמל אותו
לנרדך כיו כוס ופאש טענעם רגונו בעקרת ואפילו
אין מוונתו עליו פחיו שרבה רגונו ית לך אלכל
לפתפרכם כדאיתא בוסר פאומר אכרסם הוא
כעפת הדוק אל לטו זה הויר סמקולל כתרגמו
לעטא הפירדא עליו לך אלל שרעשים ולכן ופא
לטו אפ עיכו וירא את כל ככר סירדן שרעשים
פאומר בהם בעד אשם ונכס עד ככר לסם כיו כלל
מקסם הכל מוטאים פטנו מקסם סוף וכן כמיואמר
לכיר מאמר כיו אין מוונתו עליו כלך אלל שרעשים
ואינו כפתילך מלקך בכמר פאוס זה מן שמותר לו
אף על פי כן אסור כמל שרס כמל פקום דאפי
למסדך ולכן אשג פראש אדם וירו מתגבר עליו
אל ואמר אלך למותר לו שאשתגבר על ידו ומוכר
פאופו או טוב לו: כל ככו דרכן מותר בין שמתמו'
לנורך ממוס כגון למר להדליקו כר בין שמתמו'
דסוינו כר ממוס כאל' כעכר' או אס' ש' ישרא טרד
מן סיגר וסורדך לעמר בין שמתמו':
ולענין סנוג לעמלם כך הוא אומר סוורס
הנכנסת בכנסת על ידו גממים כיו הנס
סוורס וזו היא כנסת ישראל טעמם כיו טוב סרס
נסים סרסם ואפנס קדם לס' וסוף נכנסת בכנסת
כיו קדם סוף ג' גממים שנעכסו עליה עלמלם
מפני מהם מטעמשים את סרדן ואננה מספק
לכלוע אופם או דכר אסר' או אפי בקדא דעיא
ומפסוד עמוס וסענין כיו סנס סמלכויות נעטלו
לכסר כדאיתא ככר' וכאמר סנס' ה' מעלם את מי
סנסר שרעשים את מלך אסור דסוינו כרסם
כאפוס מואת סמדה ועפני כך עפסוד העמון
אספספא דאכני ואפוס דורדן סמן וכלל כדאיתא
סעקע':

שפוטע' כיו כו פולע' לא תמות מן סנוף ואמס לא
פכס' מן סנספ דוק' או אין לסם מנס' לא כוסרע' צ'
אפי טורף פנסו באפוסם לו מנס' ככ' ולכן אסור
לנע' לעב' פנעמי סולך במר זה וכמל איתו לנרדך
פסדוגמא מוורעל אושו פנאמר וכמר בקדם טרפ'
ג' ונע' גם כיו פנס' פנס לעמלם כיו וסיום סרס'
אפרא נאמו כמסרד קדוקס' או אפי' אין מוונתו
עליו כיו אין סדוגמא כך למעלם פחיו נאמ' ואמס
מקום את כלל ונונתים לסם שמתמוס כדאלו בוסר
פ' כלק כענין סכיל סרעשים עם כל זה נאמר מקום
כדנוד עכורס: כל כמות דרכן מותר בין שמתמו'
לנורך ממוס וסוד דכר מ' כוסר' פ' פקודו לית
לאנסגא קלכא כמסרד אפרא וכענין למוסכ ליש
מולק ככו קדוקס' דול' וכו' קס כיו נרדך לתת מער
במוך סמטילין כדו לתת לסם מקום ליינן מתוך
סדוקס ככו מלא יקטרג על ימראל וכך כמד
כדנעמא לוס מותר למר לעב' לס' להדליק כר בין
שמתמוס כיו סנס כר מל כנסת קדוקס' או כיו אין
סכלס קוכס סמלינות ססיוא כסוד כר כדאיתא
כוסר פרתת תרומס כיו כר ממוס פאיר נר אלל כד
מקכלא ענין פירן דרועין רמ' סיופון פולאין
ופתסת פירן דרועין דילס כענין כ' ר' ועכא מותר
לומר לעב' לסדליק לו כר כנסת בין שמתמוס
דכסכו נמנא פנונתים לו כד אפוס כמסרד קדוקס'
כדו מלא יקטרג על ימראל' וכן אס' סוס טרוד ואין
לו פנאי לעמר אומר לעב' בין שמתמוס לעמר
כדו לתת לסם מקום ליינן מן סדוקס' כך אמרו
מאל' יר' תינוק ואמס פסא לעולם סמאל דוקס' וימין
מקרבת ככו פאי ג' ונכא ככו מלא יקטרג עליו
כאמר:

שח דברים המותרים והאסורים
לטלטל בשבת: ובו לב
סעיפים:

א כל הכלים נטלים בשבת חוץ ממוקצת
בחמת הסרוך בים כגון סכין של שחיט' או
של מילה ואומל של ספרים וסכין של סופרים

שמחקנים בהם חקלמוס' בין שמקפידים
שלא לעשו בהם חשמושא אחר אסור לטלטלו
בשבת ואפילו לצורך מקומו או לצורך גופו
והוא הרין לקורנס' שר' בשמים שמקפידים
עליו שלא יתבלבד: ב כל כלי אפילו הוא
גדול וכבר הרבה לא נחבטל שם כלי מסנו
לא מפני גדלו ולא מפני כבדו:

בלענין סלטול ומ נדיום רבים וסס דוגמא
לענין הויאוס וכנסת ססס ויחיות
סנספ כמו סענינו פשים ססס ארכס וכן סוף
לענין סלטול מסדוגמא סוף לענין טלטול נכרס'
ססס קמים כמנאזלמנא' סנס' ה' מטלטלך טלטלס'
גכר וסוד הענין לפי כיו אפוס ית' ענין גלגול אלל
לא סאמס פנאמר סן כל אלל ופעל אלל פעמס
מלם עם גכר ר' עם גכר דוקא אלל לא פסאמס
ווסו ססוד אללי ככיונו אופ' ואמס על דרך עמקל
ססן אס אמ' ודאמס עדין סאפי סנרדן וסאפי לא מנרדף
כיו מל כמק דכרוסס סווינו סוד גדול כידון
גסוים סוף נוקס יוסר כנסת מן סאנסיס לפי כיו
איתות אס' סס מרוסקות כאמ' כיו אופ' יוד פמסוק
כאמנע סוד לאופ' יוד מל ברית קדם כיו כל סוסיר
כיו אין מכנוסס איתו לגסוים כלל רק מתגלגל עד
מס פלאת עונו אלל אס' דאמס ענרף לפי פאין כס'
ברית וסורס לכן סדון מלס סוף כנסים דוקא סרו
כיו טלטולו גכרס' עדין לפי כיו אין באמס דין
גלגול וולס כענין ונאית אפסו עמו כדאיתא פרס'
מעפשים ולכן בא דין סלטול כנסת כיו ימנא
טלטול אסור ניש ססוף מותר וסוינו דין מוקצ' ולכן
כא סדון כל סכלס נעילוס כנסת סמן ממוקנס
ממפת ססרון כוס וסענין כיו סנס נככרמטן סוסר
פרתת תרומס כיו ככל מעלי ספסא כרוון וסולין ככל
רקיעין אפסו דוכי דמייכיא דטא מלכא קדוקס' אסא
וקדם ימ' וסוף אגין על כלל וסוף כותן רסו' לרע' צ'
לנאפ מניס' לרסו' כפגרי סאכמי' ספוטשים ססס
מקללי כנסת כפסס' וסמנס סרעע מלא סקעס'
סאס מעליו כמס' וסמס לא כנסת וסוס' וס' מוקצ'
לכדו סמן עכל סרעשים אסר' סס כנסת סאס מלסס
מו 3 47 2 ססרון

חמרון כיון לפי שלא נתנו ממונים לזקקת כד אמר
חז"ל זקוקים הללו למע דתיוב לא יושילו סוף כיון
עברה וזקקת מביא מעות וכתוב לא יושילו אונרוס
רעב וזקקת מביא מעות אהם ממלכת מעיתת
מנונים ואהם ממלכת מדין גסינים וזקקת כה
עברה ומכאן מלמדנו דלוי רעב זה חיס עשה זקקת
כדאזי חיס כי טעול מדין גסינים כענין מוגרם לו
לחיות מוקנה ונעמקם לרעה מכל הרעצים חמרון
כיון מלו ועוד כענין מוקנה אחר מעמט חמרון
כיון הוא מ"ט בוחר פ' פרומה כי חס הרעב אף
על גכ כי עדין לא נקח לגמרי וסוף עדין בגיט' כ'
מכניסים אותו לבן עדין בעמט ואחר כך חומר
עד תום חלאת עובדות קמא' וזוהי עדין חמרון
ומדי עמט בעמטו יבא כל בער להקמתות לפני
אמר פ' אמנם וימא מי עדין מכניסין אותו בעמט
וסינו מו' עלא עמט זקקת לפי כי בה נאמר אנו
בזקקת אהם פניך וזו חין בו כדאי לראות וסבולו
ה' לרעה מכל הרעצו' פתחת חמרון כיון ועוד קמא
מוקנה אחר מעט' חמרון כיון שלא הוא מ"ט בוחר
פרעט וידי דף ר"א זל כעמטא דעמטא כעמט
והאי עלמא כעמט דינון אהדנא לכפר כל דא איש
לון למעבר בהך כדור דיבור דגדי ונפיק לאתחמא'
עמומאין איש דיעבר עמומאין דהילן מאן לאתחמל
בזקקת וזוהי עמומאין כהאי עלמא בזקקת כדון
ועבר כהקמא אחר ולא דקול וכדווא קארו להקמא
במעמטא ועבדות לא אעניך עוד מאן דוכס למעבר
עמומאין לויס דוכא יתיר כלל' חס מכואר מדברי
סעמאר כי סעמק מעלת סעמאר דיבור אמנם יש
מוקנה כמי ע"ס וסבולו לרעה וטובע סעמק
בכסר וס מעמט חמרון כיון לפי עלא עמט זקקת
כדאימא בוחר פ' עקוד דף רמז זל וכד בעמטא
סלקא האי מעמא כטול סוף לכעא דילסואול
עמט עד דיעמא לכסר דיבור די נעמטא איכדווא
לאתחמאין עמומאין דעמטא עמומאין סוף כעמט'
ואתחמאין ולא סלקא וכו' חס מכואר מדברי
סעמאר כי יש נעמט סוף טובעת בכסר דיבור
לפי עלא עמט זקקת ואש' כיון לה מעות וקנה
הלבית סלקא דרכין וקמלך עומד וסלכעו בינו

על עמט חסר לסלכעו אהו טובע כהר סרו כי
סוף נעמט מוקנה מעמט חמרון כיון עלא עמט
זקקת ולכן מעמט זכורך עש ענין מן הרעע וימא
לאיש מוקנה זה כגון מכין על סמיט או על מילה
ואומל על ספרים וסכין על סופרים והנה לנאר
סענין אקדום דום ענין מוקנה אחר אש' כי סוף
איש זקוק סוף סעמאר פ' ויקהל דף ר"א זל כד בעי
ק"כ' לאתחמא כתיקונו ולא סעמטא בעמטו
וכזמני ובענין סעמאר ויקהל דף ר"א זל כד בעי
על היכלא דקרו ער דרור וסכין קלא ולא מעמט
ליס בר אינון כעמטין לסלקא ואינון מעמטין ויאנון
בעמטין דאעמטין לסלקא ואינון מעמטין ויאנון
ונטלי לון אינון ארכעו אנפין וסלכין לון לגמטו'
דקיימא לאעמטא וסלקין לון לביול וכו' חס
מכואר מדברי סעמאר כי יש נעמט עמטו' למעל'
באותו עמוד סעמאר עמון סעמטין כדו לקמט סכלס
כסס וסס מעמטין עמון וכלא יש נעמט אחר
עדין עוליס למעלס וקראים מוקנה מעמט חמרון
כיון על עמט סעמאר כד בעי למעמט לא עבד
ואתס עוליס בעמטא לקיים עמ' אנו בזקקת אהם
פניך ולכן ימא ענין מוקנה מעמט חמרון כיון
בעני עניס כדקוקים ורעעיס כי סס ימאות עמיס
עמס ארכעו וככין ימס' אלו הדכרים דובעא מכין
על עמיטס וכו' כלס סס מקבליס למעמט סעמקיס
אמנם סס מוקנים כי לא מלאו סימס כד אמרו סל'
עמיס עמ' עמ' סעמט סוינו עמ' סל' ולכן סעמאר
לסכין על עמיטס סוינו עמ' סל' אלו סעמאר
בעמטין סלכעו עמיטס עמ' מילס וסכין על סופרים
עמס מענימס קמוטאיס וכס סוף דיסיב עמינו כיון
ואתחמאר עלא דגמרי וסינו עמט קמ' סוף קמולמו
זה כיון אהם סעמארס כעמטס כיון עמקפרימס
על לא לעמט כסס עמט' אחר אהר לטעמטו כעמט
ואפילו לנורך מקומו או לנורך גופו וסענין מ"ט
בוחר פרעט ויקהל כי סיס מאמר עמקמט
עולות למעלס עמאר עמקמט כעמאר עמינו אינון
לא כעמטין אלוין וכעמטין אעין ואחר' לא ימא
דקיימא כגוואל דלסס סעמיס ססס מכואר מוס כי
יש נעמט עמולכיס ויש נעמט כליס לגמטין עמק
אוקס

איתס מעמט כיון אמנם יש זקוקים אחר מניע לזוהס
כעמט סעמט עמ' כסס דין מוקנה וסמאר
לטעמטו כעמט אפילו לנורך מקומו או לנורך גופו
לתיקון מלו וסוף סעין לקורכס על עמיס סעמאר
לארס זקוק סעמאר אהו מעות עמס טוב עולס על
גכין וריס לוי כלכנון עמקפרימט עמ' עלא וסלכין
כד ענין סמאר לטעמטו וכאמר כמור למור כי
סעמטול סוף ענין בלגול סעמטול גברא כמאר
והיס סעמאר דין זה כל סכליס עמס סעמאר
כעמט כלס מוכניס למעמט סלסס ואמנם יכלול
כוס דקוקים ורעעיס כיון סס סעמקיס כקראיס
כלס סעמאר נעמט וסלכס אל סכלס סוף סעמקיס
כמאר הכרו נעמט' כלי ס' וסכי קמאר כל סכלס
עמס סעמאר על סעמקיס ורעעיס כיון סכלס כעמט
דסינו לעמאר על דרך סעמאר סלסס עולס סעמאר'
עמנו דומס ל' צרכ עמט וסולס סוף דומס למכס
עון עמוקס מעמט חמרון כיון כמאר כגון סכין
על עמטס וכו' כי אף על גכ כי סס דוממא לכדוק'
כמאר אהר לטעמטס כעמט בגלגול אפי' לנורך
מקומו עמ' עדין או לנורך גופו לעמטין עמומטו
וכן סקורכס כמאר: כל כלי אפילו סוף גדול ססס
סוף סעמאר לנורך כלי גדול כעמט' וזה כי לא מעמט
כעמט סעמאר כיון בגלגול מוכרס כעמט לעמט
סעמאר סעמאר אכל עמ' ימא עמ' בגלגול כדקוקים
גמורים לעמטין וכוס לסס ולמור כעמט' עמק עדין
אבות על כנוס על סעמט' ועל רעעיס לממאר
ולנורך ימאר כל כלי דסינו סעמאר סעמאר כלי עמאר'
סכרו נעמט' כלי ס' אפילו סוף גדול כעמט
סעמאר עלו כד סעמט' וסינו עמטין ככוד כעמט
מאר סעמאר וזו עמט ככרוס כמאר עמון וקריין
עמומס ומכוכדיס ל' לא כעמט' עמס כלי עמנו
לסעמט' לוי סעמט' כלי מוכן לסעמאר עמכוס כעמט
ע' וסככני כמכוס ולא כעמט' עמס כלי עמנו לא
עמנו גדלו עמנו' ולא עמטין ככרו כמאר סעמאר
ככוד כעמט' כלו עמלא כמאר לסימאר סוף סעמאר
לסעמט' עמ עמט' אפי' אחר לא טוב עמס וסוף

סעך מכלי סקודס לפי כי זה מלאכתו לאיסור
עמט' דכרוס על איסור מותר לטעמטו כמי סעמאר
גברא ואין סעמט' לו עמט' על גסינס אכל סעמאר
לגלגול כין לנורך גופו כגון קורכס על זסיס לסי
סעמט' כמט' כעמט' וימטין ימורין ויכעט או כעמט'
נופס כמט' עמס על עמאר מותר לטעמטו למעמט'
גברא לפעוש כו' אגוויס סוינו עמ' על למעמט'
ימאר לאגווי' עמס אגווי' וס סלק ומי עמט' ורע
לעמט' כופל עמנו כך סעמאר ל' ימאר וס סלק
יעול אה עלו מעמט' ידוסיס ולכן אש' כי אהם זס
מלאכתו לסמאר סעמאר ל' ימאר ככוד ל' כיון עמט'
אגוויס וכן קורכוס למקור כו' דכלס אה מלאכס על
איסור סוינו עמט' עמט' כעמט' מורס כמט'
עמכוס אל עמט' עמט' לסעמט' כסס ולא קרדוס
לעמט' כסס ככך מטעמט' לנורך גופו למקור אהם
כמי נעמט' לנורך מקומו דסינו כעמט' לסעמט'
כעמט' עמכלי מוכס עמ מותר לו לטעמטו עמס
לסעמט' כגלגול לנורך מקוס גופו ולסעמט' כיון
מקוס עמכס סעמאר לגלגול אהם עמט' לל'
דסינו מנהיבס סעמאר דוממא למעמט' כעמט' כו' סס
סויס כה כעמט' סעמאר סעמאר מוכס מוכס
רעעיס כדכוכיס כה כעמט' וליס אהם סויס סכא
ולכן אין מולך כלי וס סעמט' עמט' על גסינס לל'
על גן עדין דסינו כעמט' כעמט' לטעמטו אלא עמכ'
עמאר או יגכ סכור סוף עמ' למעמט' כגור עמט'
על סעמט' לפי עמ' עמס סויס מעמט' לפיכ'
וכיון עמט' כיון כעמט' זה אהר לטעמטו כעמט':
ובאשר כמור על ענין דינוס אלו לכאר אהם
כלל סכי קמאר כל סכל' כוטליס כעמט'
כיון סס ככר כעמאר למעלס כיון כעמט' עוליס כל
סעמאר למעלס כמור עקראי קמ' כדאיס כמור
פרעט קמ' גס פ' פרומה דף קל"ט זל כעמט' דאינון
מיות כלי' כמאר ל' לסלקא ל' לעמט' אינון אמר
עמקמט' דא וכו' סס מכואר מדברי סעמאר כו'
סכסא עמליס אהם למעלס מיות סקמט' וכך סוף
סעמט' ככל סעמאר עמס עוליס זה אהר זה
ואמנם עמס עמאר למעלס סס סכליס דוקא ולא
סעמאר וסמאר אהם מלכין קמט' דמיות עוליס

מן הפנמות נכנס ולא הכלים ולכן הוא אומר כל הכלים נטלים בבת דהיינו הכלים על כל שובלמות מהם עולים כל אחד לעצמה ממדרגתו באומר חן ממקום ממדת חסרון כיום וזה יסוד באותם מלכין קדמאין מהנה כל הכלים על שיעולות כעצמיות לעצמה ממדרגתם הם ערוהים ביבין לפי כי הם מלכזים את המדות עלמעות מהם והמדות עלהם נמי אשר נעארום לעצמם עולים הכלים תתחננו ועלכזים אותם אבל לוי אין למתם מהם מי ילכיתם שיעצום מהם ולכן בקראים מוקדם תמדת חסרון כיום וכן הוא בענין הקליפות מהם ועלו הכלים מהם למעלה הם מתמטרי לפי כי תתקבצו עוונותם מראש כבודת מן חוסר פ' עלם לך ולכן אמר בגון סכין על משיטת הוא סוד ממלך כמ' עם לר'כל עלמלא דמיונסא ליקרא דבריותא פרענא לכו בות המיטת ככמסע זה מוקדם תמדת חסרון כיום כי יתן ככום עינו ולכן אמר לטלולו וכן סכין על מילת הוא הקליפות הנקראת כובת הוא מ' חוסר פ' ויקס' דף ר'ג וז' ועוכס בעין סקמל מתוכס דמאך מתוכס דמסוא כובס כצין סקמל וכו' כד ערלה מארו על קיימא קדישא להאכא חקמא כהין הואו חקראת אפעכס מלאגלאס רוא דאת קיימא עגו ערלה וכד הוא נוגס על לכו ופארות בין ערלה ובין חקראת דהין אקרי סקמל סקמל גלויא על מהומל כדא' על יסופ' רוא דאת קיימא לא אפעכס עלאגלאס עגו ערלה עכ' - סנה מכוואר מדכרי סמאר כי קליפת כובס הוא סמפריע בין סערלה וסקרמס ולכן יסוס סכונני לס סכין על מילת ואומל על ספרים מעמכיר דהין הוא סקמ' וסעין על סופרים נמי מעמקני סק' לעומי כהס נסדוגמא במוכס סמס סיווא עמני מרות עליונות סמס סופרים לקקן כמיות ואו הוא קולמוס לכמוס כספ' ביון מעמקידים עלא לעמית כהס מלאכס אחרת דהיינו סמעות אשר אמור לטלולס כמכס אפילו לצורך מקמי כדו מסיס סכונני מהס או לצורך גופו אמור כמא' וסוא דהין לקורכס על כמעי' מעמקידו' עליו עלא יתלכלך נסדוגמ' לוס סוא כקדוקס כמור

כאס אלל בעלם וכמק' סיא מכה אלל הדקיס כמא' סמוק' דלס ז' למת מומה סלל לכל צדוק אפילו ומדומק כפורס עכוס ככוננו ונס יסוס לו סלל עמנס כאמור ולכן אין מעלטין אותו וכן לצורך מקומו דהיינו מצריך לסתעמם במקום מהכלי בעין סס כי סנס אף על גב כי סכלי על סכלס עלא לעצמס במקום אומא עולאס סנס ימנורד בכליוס לסתעמם כו במקום סכלי מונס סס כי לא יתכן לסתסמר מן סמיותס סוא סווסוד כיוס סמכס ומותר לו ליעלו עמס ולהסויא בכל מקום מורנס לעמית סיימוד סס אבל סמסע ססוא דין לבל סוא כמית סית' דהיינו סאינו כריך לטלולו אלל עמני מירא מוסכר עמני סמסע עמית דהין מהס מנרעסס או עלא יגככ מן סטרא אמרא סכאמיוס מן סככורס אמור לטלול כלל זה על סכלס אלל סטלול יסוס לצורך היסוד בלכז או מן סמסע כמונת דהין לצל מותר לפי כי כן מעמקיס מעאלו סמס לראעי ואס' ויעינו סתככני:

ג כלי שמלאבתו לאיכור מותר לטלולו בין לצורך גופו בגון קורנס של זהובים או נפחי לפצוע בו אגווים קורנס להחוך בודבי' בין רצורך מקומו דהיינו שצריך להשתמש במקום שהברי' מונח שם ומותר לו ליטרו משם ולהניחו באיזה מקום שירצ' אבל מהמ' לצל דהיינו שאינו צריך לטלולו אלא מפני שירא שיטבר או יגככ שם אסור: ד כלי שמלאבתו להיתר מותר לטלולו אפי' אינו אלא לצורך הכלי שלא יטבר או יגככ אבר' שלא לצורך כלל אסור לטלולו ובחבי הקרש ואוכלים מותר לטלולם אפי' שלא לצורך כלל: ס יש מחירים לטלול כלל שמלאבתו לאיסור אפי' מהמה לצל על ידי כבר או הונק: ז כל הכלים שגשברו אפי' בשברו מותר לטלול שבריה' ולבדד שיהו דאויים לשום מלאכה בגון שברי עריבה לבסות בה החבית ושברי זכוכית לכסו בה פי הפך אבל אם אינם דאויים לשום מר' אכא לא:

מאחר שנת' למצ' כינוף סאסס סוא כק' כלי חפני ססוא מוכן לסתעמם כו לכל סמנטרך לו לכן מור דהיינו לסנוד על אסי הזמן ססולכיס כדרכי יוסר כי סס כלי שמלאכתו להיתר אינו סולך אשר דכרים הרצנים על איסור זולת כמותר לו מן סתורס מותר לטלולו טלולו גברא וסיונו סוב אסר על כנו ארס ססס כסרים וכאעליהס יסורנס כעס' או כויעות כלל עמו דהיינו עס' ס' ית' דקיי' עמניע אליהס כעמסע סרעסס וסיונו ס' כדך זס מותר לטלולו בעולם ססס על ידי וסורין או מילת אפילו אינו אלל לצורך הכלי זה סאסס עלא ימכר על ידי אשר ימטס יאסס ולכן סקדס סכיא עליו וסורין וסס וסורין על אסכס כדו לכפול סכרו וסס יתראס כסמקס סקדס כי עתיד לעכר על ידי עון ססלס א מן קודס זמנו כמי עפעס לסנוך כעכין בעל ססאסס כי סוא ויע עמי עונתן ולכוס אות' קודס מוסכר על ידי עון או יגככ מן סכיר סמקסס אסו' אבל עלא לצורך כלל אסור לטלולו עד וסלאן וסיו סקסוכיס לו סכנס דור ודור כעמאל אס סרננס וסיו מוון סכריאס מרן סכ'ס יסיו על כל אסר זכס מעלמין לו וכמני סקדס סס סלמיו סמניס סלוערים כסס ואוכליס סס כג' עמית כמסאל ע' מלאכל סוא לו ס'ס מותר לטלול לסולך אותס טלולו גברא בין לענין סמית סתכ' עליסס סתאוס או לענין וסורין או לענין טלולו עונף זה לגוף אשר על ידי סגלגול מותר לטלולס אפילו עלא לצורך כלל אלא כדו לכפול לסס סכרס וסית' כווסר פרסע סרננס אסר דכו מעמנו' כרענתס דקכס לרמא כסאי פסוס וכו': יס מתירין לטלול כלל מעלאכתו לאיסור דהיינו סעוכר על איסורים סכפורס לטלול אותס לא סכעי' בעל סול לסוכס ססוא כגן עין ממדרגס למדרגס אלל אפילו מעמס לכל דהיינו עס' סיסס סס' דונס' למסע כמ' אין גסונס לעמיד לכא' אלל סקס' עונס סמס מנרעסס וכ' וסס סטלול מותר על ידו ככר סוא מעמס סקדקס ססוא סקולס ככל סתורס כעמאל סמאר וסעמנו עליו עמית לתת סליס סקלגכל סנס וכמקס' דקס עללס מוסיסס

למקום ממצאים כלים אחרים והם הנשמו' מותר
לחס סעולט' לזאת מסיכס מלאמר ויבאו וראו
כפגרי סלנכים ספוקעים כו סוף ככלל זס אלל
גס כמקום סאין מס כלים סוינו גן עין סעולס
סנמטות לנג עין סליון סכס וסין סס כלים כנג
עין סתמן סאין כלים סוויס סס לכסות כס לפו
ססרוס מכסס לנמס סכסלר כו רוס מלפכו יעטוף
כדלופס כווסר פרס' ספסטים סף על פי כן מותר
לטלטל ססולכס לנג עין וסס זרקס לספס
מכסוויס כו מטר אופס לקליפס ססו ספס
מוטכס כדלופס כווסר פרסס סס זס וינכס ככו
סכוסס מלאמר כו עורף כספו סכסו כו עוקר
סנמס סמקוסס וסולכס לקליפס ונכסס כמקום
אלור כדלופס כווסר ככל זס וורק אופס לספס
וכפרס סס ססליך עיני אווס דכר לררן מתוך
סכסס כו כעס קרקל לסל כדלופס כווסר סלוקוס
סכלו סטורס סררס ומכרו וסומר זס סקרסן סל
פלוי ססקריב לססרס דילן וכס קול מכרו וסומר
או לסס כו כדדו סמכילסן סררו סל מוס סכוכו
סומר ספרסן ערכסן סלוקו סס סכר ככו
למכרוכסו ככוסות ס כו סל לעורר כו כסס כלל
ולכן סס זרקס לספס סכסור ווס על וו עין סל
סכסס סכור לטלטל סמר כך אווס נכסס לנג
עין סכסס כיון סכוסל ססווס עור כלי לספסרס
סקדוסס כך סו סמסס ככו כסס ללכין טלטל
סנמס מלמסלס לסכוס סליו לס מכסו סל סל
וסס לו עור סוסס סכס סל סל סס סרוס סלו ככר
זרקו לספס וסין עור סקס לטלטל לססורו סו
כיון סכוסלס ססווס סוד כלי כרנונו ווקס סכוכס
פרס ססס דלופס סכוכו כלים סס לס ככר
ונכסס אלסוס לס סכוס סכל דכר סאין כו סכוכס
כלי סוכו סקכל מרוס סס וססס עס סקס עורף
סו סנגן כרוסס או סכוכס ססור כסל לסס
סכוכל ססכין סף על פי סררווס לכסס כלי
דסוכו ככו ססס ססור לטלטל וסין וורד
פלסס סוססס סכס כולס סוס ונכס ססור
לטלטל ססוסס ככו אופס סס סס וסו ורסו
כפגרו סלנכים ספוקעים כנגן סו ססור לטלטלס

כל סכלס סכוסלס כסכסו כו סור וסר ככל סר
דסוכו על כל ססו סין סכרסס כלס סליו
לכוכו סגוף סו סל לעסוס כו ססס כל ככו
ולכן וסר כל סכלס זכוסלס ככסס מטר לטלטל
אופס דלופסין סכססרסן מוס סוויס דלס סל
ספסוכס סר סל סגורו סעולס סוס ככרס סל
לומר סס סל ספוס סף סרסס סס כקס לזכס יוכס
זסו ספסל סליוס כרעס סרס סל ססססור כו לטול
כסו וסו סס סכוסר וספס וסרסו כיון דפסס
כסוכס וכ' וכן סו סומר ססו לז אסו ססו
כפסכס פסס ככוסל על מטר' סכס סכל זס כלסוד
כו סו דלס על סכוכ' ועוד וכן עין דלס על כקס
וגמלוס סכוס כדלופס כפרק סכוכס סכוס
דרדקי דלפו לכוס סווער וסררו ג' גמול דלס
וככרו סול סל לעכס דלס ועל סו סקרוס
אלו סור סין כל סכלס סכוסלס סכסס סררווס
לטלטל ללופסין סכססרסן סס כו לעין מוס
סכסס כו לעין סכסוכ' ססו רגולס כס כוסלס
כין כססרסן כסול סכוכו אופס ססו סררווס
כסס כין כססרסן ככס סכוכו אופס לסוכוס
כדפסס וסול סכל כוסלו ככסס דלס על מוס
סוכס ומגל וסס דונסל לככו אס סס לסס וסו
דונסל לכלס סלו וסו סמין סלס וסס סררווס
כעכס כו לס סוכ סכר לסוס קעכוס כמכוס
ועוס סכוכס וסל ססס סגור פוססס אופס
ולכן וסר כו דלס כולל וסלס וסס ולפסס
סגור לכס כסס וסמור לססורס סס סכוס לסס
ככוכו וסר מרס ססור לססור' דף על גכ סמר
ס' סכסל כו ככל סדסס סרסס כססור כו כרדך
לססס ללודך גוסל ככו לסל סר כדל סס ססס
סמכוכס סק דרס' ס' כוכר סרו ססס כולל סמין
יסס ככר סר לכוכו וסר מרסו ככו סכס סר כך
סל סכוכס' סכוכס סכוכסר סלס וכולס לטלטל
מסס לפסס סכס לעסס כקס' וסור לססורס
לסגור דלס סכס מוס גס סס מכוכוס גורס סמל
וסקס סססין וססור לקוס סכו סס ססו רגול
מסס' וסל לול סל סררווס סס סס זס סס
רגול סל ססו ככר סגולס וסור כו ססור כין לטול
לפסס

למקום לז פסס לססור כין לססור ססו למנוע
אופו כיון דמכוכר לקרקע אסס זס לוסט סר
ססס קרקע עולס כמסול סמר קרקע עולס
סס סכס כוס כיון וססור וסין זס ססר סרס
סס סמכוכס כו אונס זס ססס סכסס
לו ינכס כיון לזכר סרס וסס זכר ספס למנוע
מכוס סכסס וסס לזכר ססור סכוכל מכו עכס
וסו סכוכס סכס כסמור ולכן ססור כין לטול כין
לססור כסמור: כסו כור ודוס ססס כוס סלס
סכוכס לעסס מעסס סר לז יעסו כד' כו כוכרס
סס סכוכס וסו סרסס כסו כו יעסס סס כור וכו' מס
ככוכ סכרוס כעל סכור וסלס וסס על דכ מלך
גרוס לסל ססל עלמס ככוכו עכוכו סלס סוסכס
דף על גכ דלכסו סלמס סל לוס סכוכס דכוכ
אופס או ססס סר ועסו מכל ססס סרס וססורו
סל סססס וכו' סכס מכוכר מוכרו סססר
כו כין פססס כר סו דונסל למוס וסוכו
מסל סקוסס כספוכס' ולכן וסר כוסו כור ודוס
כו זס סו ככו למוס סכרס סכור ועסו לו ככו
מעין סכוכס כל ככו ססס ככו זס סין כול
סל ס כן יס לסס כוס ססווס וסו לכוך סכס
ככר סכוכס דלו מוכס ססו כלו ורזס לספסס
סכוכ כין סכוכס ועל כלס ככו סרס סרס
סליו סס מוכרוס ככוס ססס לססו סר סכוכס
וססו סלמס רסן ככוס וסין כסס עין סר
וכולס לטלטל סליו סין לסס כוס ססו וסין לסס
סוכס וסכוכס לססרסל סססוכס וסו סכוכו
כעססו ועסס כסס מעסס על סכוכס וסכוכס
לכך סכלס סו סכוכו סלו או סכסס כסס מככ'
וכסו סכוכס סכוכוס כקרקע לגמרי כוס מורס
על מעסס רכוס סכו סכרסס סכוס סכוכס כדל
וככר סליו רעסס סכוכו וסלו סכוכס כוס ססווס
לסווס ס' סכוכס ססו סל על סכס כו יעכו
סכוכס לקל סכוס סכוכס וסל לכוכוס סכוכס יד
סרס וס ינכס לסרס ככס סכוכס כור כסמור
כו לכן עור וכו סוכו סליו ס' א' דלס דוכוכו ספוס
כלס' ד' למין סמין ססין:

שבתו ורסס לככר מוכ' סלו כדרכס וכו' סו
אומר סכוכס מרס מוככרס וכ' כו ססס
כטור סרס כ' מרס כדלופס כווסר פרסס סכוכס
דף ר' זל סס וסין וסו ג' סל סכוכס דמסל
למסו לוס סולס כדליוסו כוכו מוס דרסין
סכס כו וכווס סוכסל דוכוכו כו וכווס לו סס
כלסו סכסוכו לנגן מרס ככר לוס לסו סכוכס
לעלמין מוס דלסון ספסלוגו כווסין כו סכסררו
סר ווסין וס' מרס וכ' סכס עכוכ' סכוכו סססר
כו ססל וסלופס סמין דלסון מרס' ולכן וסר
סכוכס מרס סכוכסס כסול דוכוכו סלס סכלו סל
סקלופס וסווס לכסוס כס כלי על סקדוסס לפו
כו סקלופס לס וסן כס ככוכס כלי כסמר ככוכר
כסלס סקוסס וסקסר עלס סו סווס עכוכו מקור
מוס סיס למכוכ לסס ככרס נככוס סר לז וכו
סווס לפו ססס נככרוס וסוכוכוס' ולכן סס כסלס
סקלופס זס וס כו כדו לכסוס כלי על סקדוסס מותר
לטלטל' וכדלופס כווסר פרסס וסל ככו
קליפס כו' מוכס על קווסס קוסס דף ר' סמכוכו
ולכן מותר לטלטל ככו ככו מוטלטלן אופס
לעלס ס' כמקום סאין כלוס על סמר דקדוסס
ככוכס סס לככוסס כה מותר וסס זרקס לספס
כו לכן אופו סלסן סקלופס מור סל סקלופס
סווס ורקס מככו' סס סכוכס ולסעלוס אופס
לעלס כיון סכוכס ססווס עור כלי ורקס סכוכס
מרס ססס דלופס מוכרו כלס על סקלופס ססס
כלוס ככוכוס כסמור' סל דכר סאין כו סכוכס
כלו ססס כרוסס או סכוכס ססס סכוכס כנגן
ס' סכוכס סכוכס סל סכוכס לכ סכוכס סל פי
סררווס לכסוס כסס כלל סקדוסס ססור לטלטל
לפו כו סלו סוכס סררווס לעלוס לעלס לכסוס על
קווסס קוסס: כל סכלוס סכוכוס כככס ססס
מססרס דקדוסס' סכוכר סלס דלס' ססין ככססרסן
מסס וסוד סכוכין מ' כווסר פרסס וסל דף ק' זל
פסס ססל דל אווס פסס דכך כדל' פסס לו
סכוכס דל פסס קמסל לסלסל כוס וכסו
פסס סמון כל סר פססין וסלסין סאין דוכו
פסס כ' 2 48 סס

וסכונם לכך להיות מעביר עממם או עממתם
בה עכ"ל כופין קבלת עבת וכימוי חכיות הקבורה
בקרע עמסדוגמל הוא כאשר טכעו כארץ עפרות
לגמרו דרכים בית אמוס עמל כיום סקוה אקום
את חכפ לוד סנופלט:

וא מחט שלים מוחר לטלטל ליטול בה את
הקוץ ניטל חודה אחר שלה אסו וחרש
שלאנקבעריוןמות: יב שיר מהצלואמות
לטלטלם דחוה לכסות בהו טינופואם ורקן
לאשפה מבעי אסור לטלטלם: יג שירי
מטלניות שבלו אם יש בהם שלשה אצבעות
על שלש אצבעות מוחר לטלטלן ואם לאו
אסור ויש מהירין אפי אוקלהם שלש על שלש
ובלבר שלא יהו שליחו של מצוה: יד כנעל
חרש מוחר לשמשו מעל הרפוס אף על פי
שמלאכה לאיסור בין דשם בלי עליו בוחר
לטלטלו לצורך מקומו: טו סנדל שנפסקה
רצועה הפנימית עדין תורת בלי עליו מוחר
לטלטלו בפסקה החיצונה בטל מהורה בלי
ואסור לטלטלו: וואם הוא בכרמלית מוחר
לברוך עליו גמולח שהוא מאבר בהמה
לחקבו שלא יפול מרגלו ובחצר שהוא נשמר
שם אסור:

אשר כתבאר בווסר כפסוק ואחמד גם אנכי
אוקף ממטא לי דסיינו עמטונך וכן כמלל
למדוכו זה הוא היצר העמטי האדם ועוקף אותו
כמטע עד עסורג אותו וגורם לו חטולעת עקסס
למט כמטע ככער סמו ולכן כאמ זה סוג הוא סוחר
לסוית כעמית אמת עס האדם לביכוד ס' דסיינו
עמקל ברנות ה' דרכו אימ גסאויכוזה וצר הרע
עלום אפנו נעז כי ראוו לכנות עס ליה רזה ממת
עלומס כוין סמוא כמ'ים עס האדם לעבוד את ה'
כעמ' אויכויותים אפוי: ולכן מור הדין כי ממת
עלומס מוחר לטלטל דסיינו כי כאמר האדם
מוטלס עס סוחר בא אליו גם כן עס זה וסוף נקרא
עמטעלומס וסיינו על עס כעפולס אקר הוא עמס
על

לסוף וכו למנדע ביה ונכלתו קאר עמקין בנין
דכלתו קראן עלום וסקמא דעמקא דא לא אפוינדע
בנין דמיראל בגלותא וכלתו עמקין אסתלקו עכוס
ולא וכלן למכע ולמקדקא: אבל כומנא דוסקון
יערל סן גלותא כלסו ועינין דרנין עלילין למקרו
עלום דקרא וסות כו' סנס מכוא מדכרו סמאמר כו
כל סמדות עליונות יק לסס עמקיס וכעבור הגלות
אינס ידועי סינו עמקל עמקרב כ"ס כל סעערוס
ככעלו ולכן הוא אופ כל סכלים ניטלים כעכת סס
עדות עליונות עסכלים ניטלים כעכת ועלום
למעלל לתוסיהן עמפסקו מוס כעבור סמרבן
וסגלות ניטלים וסינו סמו עמ' טכעו בארץ
עצרי' סוף ארץ סיוד' ארנס עיבור וסעוד כא' סוף
עערוס רמיקס וסנמלו עממי עלום: ולכן ניטלים
ועלום למעל' כין כמפסקו כמול כין כמפסקו כעכת:
לעל על קודה עיכס וענדל כל כמיוות סללו סס
כמס סמרונס: ולכן יאמר וכולום ליעלס מוס
כדי לפתוח אותם כי כן כמי סכלס פופתס לתוסיות
לכיוק כקאומר עממי ליאמתי דעיות מוס כמיו
עמין עממתי אני לדודי ואסור לספורס לסגור אותם
דאף עב' עסוף כסוד כמולס סיינו כמול לכל כעכת
כאיו' כעס ענקראת אמת לפי ללא עמפסקו אכא
נאומא וכן היא סכלס כעכת ולכן אין ממוירין גורס
עמל יתקע ויקאר סבור ועל לול על ערנגולים
עסדוגמל וסוס כסוד ענדוק ענד סנכורות אסור
בין ליטול בין לסמויר דכיון דעמכר לקרקע הוא
דחל קרקע עולם אית כוס בנין וסמורס: ולכן
לית לאעתיא לסו כלל: כסוו כור ודות עסס
כמס סמרונס עכוס דמאמר עסוף כסוד כמולס
ועלס כסווי אין ניטלים כעממי אלא אס כן יע
לסס בית אמוס ולמעלס הוא סוד עליונה
ענוטל סכסווסו סינו סוד עמר עמיעכס כאנכע
דלו עוכס עסוף כלי: ולכן אין סמקס כורקס
הרות אלא למי עמקאס כלי ועל כלום עסדוגמל
לכלום על סכלס עמאמר וככלס עמקס כלום אפילו
עס המוכרוס כעוט כסוד מסיטכאל וכולום ליעלס
אפוי' אין לסס בית אמוס וסוף עמקס כסוד ויכן
ס' א' סכלס לאס ועמקס כסס עמקס על סימור

על וכו עכודס ולעמוד סמורס סלאוס דכרוסל
כפסוק אמות לנו עקנסו וס אנרסס עמוס כל כלי
עולם עס סקכס כקרע זה עמאמין אופו: ולכן
מטעס עמאלס אופו מעמס אנרסס לסוית מאמס
סוחר עמו ומכוסס עמאמס סקרעיס על סאכרוס
עמפסקוס עמיוכס עסון ועל וכו עכודס אים
באמיהו ידוכו ויכן אסר מנקרע מן סקכס ונאמר
דמוק ס' מרעמי כעמס קרוב לכל קראוו כמ'ס סר'ס
כמל כסלכות עמוכס אפמול סיס זה ארס מוקף
מטעס קורא ואין סקכס עונס אופו ועמס עליו
סמקכס כעמס אסוב וקרוב וכו: ולכן יאמר עמס
עלומס מוחר לטלטל סיונו טלטלו גכרא אקר
כעמלס עמלס עממרגס ל מרגס ואקר כעמלס
סוס כקרא עמ וסוף סוס לאכן כי אסור לטלטל
אופו עמס סווריס סכמיות על רוס וכעמס אקר
סלכו עמנו עממי עסון מטלטלים אופס ומווריס
פליו ונוסקעוד אס ככאתו מן ספולס מוחר לטלטלו
לסכנוס לגן עין ומווריס לטלטלו כעקוס מכעלי
עמכס עומדים אין דקוס וכולום לעמוד ועוד
מטלטלים אופו כמס ונאוו וראו כעגרי סאכמס
סעמקס כו ועוד מטלטלים אופו כעמקל דקוס
אין לסס ממוס לא כעולס סוס ולא כעולס סכא
עכאמר ולכו עמל אל סול ומולוכוס אופס עמכס
לימכס ועוד סווריס ומטלטלים אופס כעמס עמ
עדן עמקין לגן עין עליון לסוית ככרו סקיס עס
ס' אלסו וככל אקר מן סטלטולים סללו סינו ליעלס
כס אס סקין כי סכס כאמר סוף מטלטל כעולס
סוס בייסורין וכיוצא עמיל ליעלס את סקין סס
סרעמס קונס כסוקס כסוף דר' מ'אר סקיס
מספלל עמוטו סנסו כרינו דסו' כמכיוכוס ח'ל
כרויר' רכיתסו מ'וי דעמין עמו דכפי' יתמו טמ'וי
מי כמכ חוטאוי לא סתפלל עלוםס מימנו עמיוכס
וכן סוס סרו כי מוחר לטלטל כיומורין ליעלס סקין
וככפי' יתמו סמאמס מן סארץ ולפי כו כך אפרו סל
דמס כל לפולס רעס כאס ליעלס כאכר סרעס
סלכס סרעס לכן כעמכטל סכסס יכטל סמכוכ
כמ' ועוד עמטואין רעס ורע עדרות רעסו סגורס
כעולס כל עמל סרו כוכיטל סקין לגמרו ונוקס

עוד כיעל וכו תורסס ועכודס סס עממרו סקלל
קדומא וכוטלום עמס סקונס כדליתא כווסר כו
כרס ס' כות ועראל מוס הכרס כריך לעמור ולמור
ולעקור סקיס כך כנסמ ועראל גם אפרו מוטו
מוחר לטלטלו ליעלס סקין כי מאמר דקי' לך גדולים
דקוס כמיותס יוסר מכמוסס לכן נמו עוקרס
סקונס וסרות מ'סראל וכיוסר ע'ס כווסר ערעס
עמס דף ר'ך וזל כיאין מעמס וסמכין כמאול אקר
אסס סולך עמס וכי כל ככיעל' אולון למאול אין אכל
סלקין מור דכתי' מוריד מאול ויעל גו' נאפו דקוי'
גמוריס כמסין עמין אמוי כעמין בנין דנטלן כמס
סייכו' עממין וסלקין לון לעל' וסמין עכדוקין לוקרסר
כעמכס וככו' סכס דקן סקין כמאמר מטלטלן
אימס כעמס מוריד מאול ויעל ליעלס כס סקין אופו
רעס קין מכאוב ססוף כמאול ולסעלות מן סארץ
ססוף אל ארץ טוכס וזגן עין ועוד סוור ומטלטל
כעמס זו ועולס מן עין עמקין למעלס גם ככרך
ס' סולך כוטל את סקין סוף עמקל למני דרכוס
סאמר מופכס יתסלך למקרוס מעט קט וסמר כך
מלא כרוורס וקונס ודך עני כספך סמילסו קונס
ואכנוס וצרוורס מעט וסמר כך כלו מ'סור כך וע
דך יער לפני אים וסמריס דרכי מוס: וכן איתא
כווסר ער' מעמקס דף כ'ס מ'אן עס ככרי עלוכסל
איסו כעמל דכר כעמס מעלמא כעס לסלקא
לעילא גו ממריין קדוין וכו' וכתס נעמל כמס
מקריין קדוין קא מעמקין לה לאתכרל ככדס
ולמיעל לה לגן עין לא וככס כמס מקריין דמלאכי
סכלס ועינין למעכר כס נוקמין אפא קרא וסוכס
לעס ככרילא יומול למכר גו' וסנס כמא כי מוחר
לטלטלס מעמס למעלס ליעלס כס את סקין אלג
מלאכי סכלס: אמנס כוטל סודס סינו סעלומס
עפעל ועמס כל סדולות סאלס עד סקנינו סו' ע
ככר לעמקס כרון אביך עכעמס ואינוכד אז
כוטל סור ע'ס סוף דוגמל למכוכס סוף סכרנס
אנלי כפסוק דודי עמס וזו סוור וסמר סל מ
טוכס על סור מגדל ע'מס ר' דא' ג' כי סאלס סוף
מגדל כרנס כעכנו דודי וס סקכס סלס יוד ססוף
עקוטס לקבל עכוס מן ססור על אופ ס' א' כעמקל
עמס

מפני מה שפולס הוא כבדא דהא מה ה"א פתחה
כך אם בקם אדם לנאת ונאוי ועמא פלויא
ברצא דהא פולס חזור כוונתו חסם חסם ולכן
באמר ביטל מוד בלא אסור לטלטלה ופסק
שלא נוקבם עדין דיינו אף על גב כי עדינו לא
יזכר מותר עתה וזו לא מודת קיים וכו'. והוא
מל ורזו לשפוט רבון אכיו פסקמים: עיורו מעללות
עותר לטלטלם וסדגמ' לזכר האדם אשר השפילו
עמון להיות עדרם ליוקב פליהם ונשמו עיריים
מתפלל אין השולם מתקיים לא כמי שהשם עצמו
טורס עכאמר להארית נחלתו: ולכן כה דין זה
עיירי מעללות עותר לטלטלם טלטלה גבר על כל
הדרכים האמורים דמו לכמות כהו טובות על כל
דברי הטיוף על השונות שהכניס הוא עכפר
כמה שראוי כי נכבד אחא עלפניו לכן כיוונו לא
אכיל סרעה מפני ענינה ואמר דייק ש' ואם ורקן
לאקפס מכבוד ויס חזר בו במע' סמ' ל' ועמד
מתנה אם אדם עושה עמו כמדבר בעפר לדום
במניס לו הפורס מתנה וכיון עניסלו נחלו אל ואם
כתגאס מתפלל כמות הקבס ומעילו מעמות אגאי
כך כיון מורקן לאקפס עכשור וזו והוא פוסה
עליהם אסור לטלטלם: עירי מעללות כך אמרו
מזל ואכל אדם כפי ערכו וילכס ותר דהא ר' וימנן
קאריו למניס מעכדומו ואדם זה נקנן אל לבו לעשות
עצמו עיריס ללכות מטלכו' אמרנו טוס כיון להכניס
יכרו לוכס מטלכויות מכלו אם יק כסם פלם אכעשית
על פלם אכעשית כלכוד דמי וכדאי הוא דכך
בעינן השפלות ומותר לטלטלן באמור ואם לאו
אסור כי אין זה נחמק לעשות וזו מתירין אפי' אין
שם פלם על פלם אכעשו מאחר שפס מרת השפלו
אע"ג עשנינו מאד מאד שוי מעל רוס אע"ג כו אונו
כל כך מותר ובלבד שלא יסיו עלימות על מנוח לפי
כו אין רבות לאדם לשפכות בענין תורה ומצוה
כמע' רבי לבנו נסוג וקיאוקך כרמוס ומנינו לעולם
יבשם אדם עצמו תלמוד חכס וליק ביה מעו' ויהא
ועאל מחל על כבודו כנכס: מעל מדק זה יסיו
דוגמא לאדם עטוב לפניו ודק ככך כיון איזוס הטא
כעגור דיינו מעל מדק אין דרכו ככך לכן

רשות

רשות מפני עצמו ואין מכירים כו כורך עליו גמי למ
יתכונן כי ארוב כמזר ימיו אע"ג כו הוא למ רות
עכרה כו ויוכנו כי זה הוא מאכל כפי' עם הארץ
שעומק מעמם כהיום עכצם ברכו דלאו היה ח'ת
אין צריך לסתכונן כדוגמט גמיו הוא חסניר אבל
לקיות זס מאכל כהמט צריך אדם זה לסתכונן כו
למקו פלא ופול מרגלו כי יסיו רגלם לדבר רגיל
למטא ודס כרגלו' אמנם כמזר מהוא נקמר מס
היונו סלכ כו עם מני מנרות ככל מאמר מהוא מס
עם וזר סרע סמפון כלכו ונקרע מס אמור לטלטלו
ככל סדרכים סלל:

האמנם ענין מקט וויס' סמור זה ככ' מקומות
זה יבא ראובנה מדבר במטטרון לפי
כן היתס אומנו מעשה על מעט כדאיסא כפרקו
דכו אלעזר אשר מטטרון מופר מעלום הויתו
ועל כל עתירה ותורה הויתו וימסד מעו על סק' כס
ולכן יאמר מעט מהוא פליהם הוינו מטטרון לפי
שפעמים נחלק כדאיסא כווסר פרטת ויבא דק קמ'ט
וזל וסנס פלם מעט מטטרון סכא דביסא דמל'ט
ככל דיליס דאיסו קאים כמלטכו על סאי עלמא
פדי ופליק כסלונק דמ' דמאריו וסוס אדר דיעקב
אקתלים כווס לכמזר וראמו דמס קמי' איהו' ודא
מנוע סממוס כיון דויתו את דא להסם אספלים
ולמקרי כססו' מעא דמאריו וכו' סנס מכואר
מדכרי סמאמר כו מטטרון כמלק אות' יוד מכו
סנמנא כסס פדי ועולה למעלה' ולכן הוא אומר
מסע עלימס זה מטטרון באמר הוא פלם ונקרא
פדי מותר לטלטל אותו להשלותו למעלה באיילות
ליטול כס את הקון לפי כו באמר מעבר ועולה או
פועל סמאל כך אמרו קזל ולאס מלאס יאמנן כמק
קס זס כופל זס עיטיל וס גרוס כווסל מוסס הוא אות
או או מור פלס הוינו סממס סממלכס כוככו כו
רות עכרה כו דא רוס עלמאס כדאי' כווסר' עכנס
ולא ויכנו כלא' ויכנו כו לקס אות' אסיוס או יהוס
פוסס הוינו עם רכז מור פלם הוינו' יוד על מס פדי
אסור לטלטלם ולהשלותו למעלה וס מדקס מוסר
לפי כו מטטרון מתקמס כסס כמיוגס סלככס'
כדאיסא כווסר פרטת פלס לך דקקע'ט וזל טוב ולך

הס' דנער הויתונו' ואמאי אקרו נער בנין דאית
ליה מדמו דמיסרס מתקמא טדור וקדיר אי סולד
מסכך בעס דאמרן וכו' וסנס מכואר מדכרי
סמאמר כו מטטרון הוא מתקמט פמיר' ולכן אמר
נאס מדמס פלא נקבס עדין אלא נקממס כמלפוטו
דמיסרס מותר לטלטלו גס יבא סמור כדקס עליון
כויסוס מכוכס לממט לפי כו הוא מתכר ת' ימרא
פס סכל' כממ'ס כו כל כממ' וכו' ארץ כמרגמו דאיסד
כממ'ס וכארעא ולכן אמר ממט פלי' מסוס סדק
כמלוממו מותר לטלטלם טלטלו גבר כו סוד
ממ' כמ'ס כדאיסא כווסר פרטת פנסס מאי
ממ' כמ'ס דא' כדקס כמ'ס' ופליק מעס
דכו מוקן קדמון באמר כוירמי בענין אמרו עו
מעמלו כמור' ועומ' כמ'ס רוס לוינו מותר לטלטלם
דכמ'ס כמ'ס' וזו לסמור כס סקון סמ' אדר הוינו
ע'ט כווסר כו סנס המלכום כוועדו כדון עכרו כל
מאריוסן דדונין מפני פסס ימיו סמך וכל' וכך
כאמר ויקרא סוניא' בל אום מעל'ו כוטל מוד' הוינו
אות' יוד כדאיסא כווסר פרטת אמרי מוס כדון סליק
מלכא קדיסא לעילא ומלס לזוד רעא דוסור עמיס
כדון וי' אור פלם כמ'ס סעטרס א'ס' ורוממס
כעדין לא כוקבס סו כו סוד ע'ט כווסר פרטת כלק
כקר אערך לך ונצבס אפ' דוד ולמקן מופסס
לסאי כקר ס' דואכפ' כלא ונכפ'ו זכס טסור וסיונו
זען שהיא מדקס כמו עסכוכו כעיר מדקס כביסודס
מותר לטלטלם: עירי מעללות כסוד סכלס ממס
מתקמט מעכס כעולמות לממט מותר לטלטלם
דמו לכמות כסו טוכופא על סטרא אסרא סנס
מוטופיס' כדאיסא כווסר אקפס מטופסת פרטת
מנא וסס ורקן לאקפס זו סנו' מע'ט' אסור לטלטלם
לשעלות אום למעלה: עירי מעללות ככל
וסדוגמא לאותס סכג'וס פלם סנאס וינע' ס' לאדם
ולאקפס בגנות עור וליכיס' מס עממ'ס' מאלנ
סלכוקיס ויעמ' בגדי קרר כדאיסא כווסר פרטת
סקודו כו מאלנ כעקיס סכג'וס על סמלאך לכנס
סכג'וס עירי מעללות אלנו כעל'ו מפכיו כו נאקס מסס
כעלי סדין ע'ל' מקמזל סני מלאי דרכן ככלו מנייס
הו' אס יק כקס פלם על פלם אכעשו מותר לטלטלן

לפי

לפיכך ערוך נקראים בגד כלאים צוטר פ' פנתם
דף רכ"ט וז"ל אלא ודאי בגד טמא לאו אוהו לא טמא
על טמא לכל מטרא אינון תריסר לקבל ארבע בגדי
זכב וארבעה בגדי לכן וארבעה דקון דהונו וכו' .
ולכן מותר לטלטלן ואם לאו אחר ונע מתוריס
אסור אין להם טמא על טמא ובלבד מלא יהיו טליות
אל מנה טמא אין בהם טמא על טמא אסור לטלטלן
צמקאן לפיכך הם כיומו לכלה כלאים כזוטר
ובתיקונים אפר חכמה בה בגלות ואם לאו כמס
ומבב וכו' . מנעל חקם היינו כמזו הכלה מנאמר
מסיפו פתיחן בנעלים בת כדכ כמזו על אכרסם
אינון ע"ש מנאמר אס ממוט ועד סרוך צעל לפיכך
מני נעלים ית לא שאמר מנאמר למעק מל נעלך
מעל רגליך כי שקמוס אפר אפר עומד עליו קמ
סוף כלאים צוטר פנתם קרמ מקראי קמ כמס
דקמ עילא אינון לכל אינון כפרין קמוין סבי קמ
פמאם זמן לכל מילסא מן קמ פמאם חכמ
מלמס ונאמר ומימס את סמכת כי קמ סוף לכס
ושמני סוף סמאמר ליסומע מל נעלך מעל רגלך
כי חקוס אפר אתם עומד עליו אדמק קמ סוף
האדמק מל קמ סוינו סמכוסם סממטמט לטמס
וממלממ כמזו מטטרון כלאים צוטר פ' פנתם
כו רוח עברה כדא רוח עילאס אינון כדא ואינון
כי לקם אוהו אלהים ולכן ואמר קדון מנעל חקם
כי חכס איפא כזוטר פנתם מל לך דף קצ"א וז"ל
טור חקם וכי אית טור פתיק אלא טור דער כען
אינון מלאכין קדמין לא עכמו ליש כען דאיהו
חקם מאי עממא אוהו חקם בגין דהסוף דממקם
עולמוי ומבב ליש וכו' . חכס מכואר מדברי
סמאמר כי מטטרון קרא חקם לפיכך סוף ממקם
נעסויך בל לו ממקדום הלכס וסוינו מנעל חקם כו
זס חקם דרכו כלאים כפרין רכי אליעזר ארע
מטטרון מופר מנעלים סוינו ועל כל פסירס סוינו
מיימד ממומל חקם ולכן חקם מוד לו מוס
כמקם וסעלחו למעלס וסוף מופר מנעל מל
סיכמס ונעמס על ידו וימוד חקם כה בין נדיק ונדק
כלאים כקיונים . חכס מכואר כי הכלה כקרא
מנעל חקם מטטרון ועוד כקרא מנעל

מקם כמס אחרו בלותי הית ל' פנתם וזס סוף
לסוית בתן מל אכרסם כמס בת סיפס לו לאכרסם
וככל מוס וסוף גדול לה ב"ג עולין דממו כלאים
כזוטר פנתם עמא ולכן נאמר מוס ופוסעמין כמני
מיינו נעלים וזס לסוית בת כדכ ולכמומך לממוט
מעל הדפוס מל מטטרון חף על פי ממלאכוס מל
מטטרון זס הדפוס לאיסור סמרי אין נעמס על ידו
יימוד וזלמ כומן סמול אך כמכת סוף סלון סנעל
ונאמר עליו סוינו כיון דמס בלו עליו סוף ממוט
דקדמס מופר לטלטלן כזוטר מקמוו כדומיעלן
סכלים מל עמס למס: סכל מנפמס סרעויע
ספנימיות וסכס זסו דוגמא לכלס הקדמס וסוף
ככלל מ"ס מוס ופוסעמין כנעלום דסוינו מנעל
וסכל כי מטטרון דמטטרון סוף מנעל וממטרא
דסכללפון סוף סכלל ולכן ואמר וסכס סכלל זס וק
לו מתי רעויע דסוינו דוגמא כי כמס כמני
עולמות עליונים ממנו ולכן ואמר כמס סרעויע
פנימיות ערוין פורת כלי עליו וסוף ועלס ל' כ"ב
סמרות מל עולם עליון ומותר לטלטלן ולסעלמין
מן סארן סוף כמס סמיוכ סוף סמיותו כעולם
סעלון כמל מותר כלי וסוף לטלטלן וסדוגמא
לוס ככלס סקדמס סכקרא מנעל כמאמר חס
כמסס סרעויע ספנימיות כמזו כיומין סכקו
חורת כלי עליו ומותר לטלטלן לטולוי אמתא כלי
למטימס סמקן כמקן כמסס סמיוכ סוינו כמזו
סמקן סמיוכ לטל מל מותר כלי סוף סכרמס סוינו כמזו
כענין וראס פנימיות וראס ממוט . וסענין מ"ג
כזוטר ערמ' כראמית דף וז"ל וראס אמתא למלס
פמרו ערוין מניוסוליות כמזו עיקרא וראס
ומד עיקרא דירא אית כר כס דמל מן קמס כנין
קייסוקמוי ולא ימיותו או מענוג' דגופוס או דממוט
וכו' אית כר כס דמל מענוג' דסוף עלמא וסנעל
דגוססם ערוין אלן לאן עיקרא דיראס אינון וראס
דאיוס עיקרא בגין דקמס איוס רב ומלמ עיקרא
וקמא דכל עלמין וכו' . וסכס כמכר כי מלמס
עניו וראס סס ואמנס סס ככללים כמזו סמכרוכס
כו סוף וראס אפר וראס ס' סמני וראס וסמליות
סוף וראס רעס כמ' לקמן כמזו דיראס קדמא

קצב דחיישין שמאיוקו בו רבים ובמקום הויקא
דרבים לאגזור רבנן שבוה :
כדע סוף מאל כו מעמס סמנות סוף לסויעל
לאדט כמזו סמקן כמסס סכרמס אפר
קדמנו כמזו וזס יהוס לסועיל לכל עומיסס
כמלמס זמנוס כמזו ולאמר מותולומן סממס
וכל זס סוף וסוס סמועלמס דגוף ונעמס ככל סוף
סכרמס כמ' כמסמלך כמסס אוקך כמס' כמכך
פממור עלך כמכר וסמקויעס סוף סמקו לומן
סממס . ואמנס ככל זמן מאלו מועיל כמלמלמס
כסיו' סממממס כאלס כמס ורומממס ונס עמקן
לו כגדום נאום סכקראיס מלוקא דרכין וסס מלמס
כגדום כלאים כזוטר דף רכ"ד וז"ל כמס לכזו אינון
אמר רכי אליעזר טורי דמלא על דל פליגוי . אכל
פלי' אינון מד דממלמס כוס רומא דכמכ' דכארעל
ומד יקורא מכלא דממלמס כוס נעממא כגו כרורא
דסוי בין פורטירא דמלכא ומל לכוסא ולכר וכו' .
וסכס ככר כמכר כמל כקוסם כו כענין מלמס
כסיויעס סמממ' כאלס כמס רוח נעממס כל א' מלכוס
את כמזו ככל סמקו סמאמר כירוח עלפנו ועסוף
ולכן יממא כלי כל מלמ מלן יקרא סלוק וכאמר סוף
מלס ככל סמקו וסוס מכוון אליו וימד כיונו זס לפי
כי סקדמס עזרס כמזו כמס' וסכמני כמכוס
מל כל אמר ולכן על סכל סוף אומר כדך כלל סלוק
מכמו אומו דסוינו כי ארס זכ סכין אפר עממו
לסויעס מירס סקדמס כמזו . וזס וסוס לו כמכר
כממ' פכית וממ' כ' כדל וכמסו מלמס ולכן סוד
סדון סלוק מכמו אומו לטסרו וממ' כו קמס כדל
קמס טכמס קמס כניס לפלות כו ליוכמו מן
מויס ורויס יכול לממוטו סמלוק מעל סקמס כמכוס
דאף על גב כילל כיומנו כמסות לימראל אלא כמזו
עיסמקו כמזו מכל עקוס דרך לעבג את סמכוס
כמאלל וממס ולכן יכול לסמממ' עממ' מוקמס זס
מלמסממס ער קיימס עונג כמס . אכל לימס סקמס
מל כממס מתיכו דסוינו לממ' לא לפי מלכוס כלו
סמזרס לסמממ' כו כמרי סכמסס מכמ' מל מורס
כוטל סיון מן סעול' אכל אס ממכ כו כלי אינו ממוט

דחינו כונתו כדעתו על מה שפסח מותר לטע
עליהן ככתב עליהם חיים ומה וכל מן אם קמין
ליוטב עליהן ככתב לעולם מכלו שבת או אם המכ
עליהם ככתב וזו לטוב עליהם אפי' כחול דממע
בי מאכסם הוא עומה ולכן מוס תכין כי כן
יחיה לו ולעמיו כי כן אמרו מושו עליהם חיים
יחיה ועב עליהם באמת כ"ג אפילו כחול: אבל
נדבך על אכנים הרי כאמר אכנים מקו מים כי
שנה ספורם סקראת אכן מכניג הנה סקראת לכ
סאכן וכאמר האדם שוטא באכרים מלו הנקראים
אכני' ע"ד עמאל מי מעמד באדם אכני' ביתו ואיתא
בוזר וכתביונים אלו האכרים על אדם מעצוים
עליו ולכן יחיה שעיני דוגמא נדבך על אכנים
מן האכרי' סכאם אמר לטויה עולט בהם ובר שרש
סנקר' אכן לכיוונן כמו אכן טלכן כאמר וסנה עם
קמס עורף סוף ולכן מאמר כי דבר קמס סוף אף
על גב קמס עליו טכעוד וזו אמור לטוב עליו כי
זס עון עליו אלא אם כן מדרס ויודע כל אכר
קמטו על על סדר כי בכך ויהי מעופל לעשות
קמוכה:

אשר עוד בקמס כפתי לפרס דונים אלו על דרך
סקודם וכך סוף אומר מולס על עליה
סוף גדולה קמס סקרב ויטלום וסנה סלס
פוזב ארנש איתא כמדרס בנין פתריה סוף קרס
קמס קמטין סלס וזס כלס ככודנדר קמס קמס סלס
זס מיני וכו' סנה כו סל פורקו כע' דבר וססכו וכן
כמו לכה גס אכני אמרי עוקותיהם וכך סוף אומר
מולס על עליה סיינו סטרא אסרס סמס כרסם כלס
כמעסל סלס סיינו סמאל אסווי דקין באסווי דקין
וסיינו סמאל מעליו כאמר לא קמעס לך קמוכס כל
סמל לפי מביטלס אום אל"ף עסכו סיינו סקדומס
ככלמספילו סקמס ממקום קדומתו ונמאל סמל וזס
סוף על עליה סוף גדול כרסיתא כווסר ע' ויקסל
רכ ססכול וס סמאל רכ לכלל נססנון לררכא וסוף
עכין גדול ולכן יאמר ססוף גדול ועמיו לטויה כו
גנו סמאל ועמיו עמקס לנגך כו וכול סכול
ממיו סיינו סמס סכולל לעולם כדא כו ככול סמול
לפכיו וסוף נמל קוטין סכרסיתא ככלמספול סכ"ס

ממקום קדומתו וא"כ כ"א א"ך כפלת מוים סלול כן
סמר וכאמר קלמין סמיל כפל וסמרו סלס סר
ככודנדר קל ממיו סיינו סמאל כוכר ולעמיו נמו
ולכן אמור לטללו ססוף מוקד וסיו עולה למעלה
כפכת סטרא אסרס אבל על מוכך דסיונו כסוד
טוקלס דמקמס כממין סוף דוגמא לסולס על
עוכך לגוד כו יונס מותר לכסותו ממקום למקום
כאופו עולם עמיו אבל לא ויליכו ממוכך למוכך
לגוד יונים סס סעמקו ככו על סל יעמס כדרך ססוף
עומס כול ויכא לגוד כך סוף טוקלס אם מוליכין
עמוכך למוכך כסיכולת אסר סס וכא לגוד מאומס
סעמקום וכאמר כאמר כספך כו סולס זס סוף
כקדומס כמעסל סלס זס סיו ככודנדר כך סוף
אומר מולס על עליה ר"ל כי סנה סכלס סוף עולם
כעפלות עד מקום סוף כסוד כאמס כסס ויותר
עולה סנאל ומעמס את סככת כי קמס סוף סוף
גדול כמאמר גדול לזכנו ורכ כלפי כו כמלס
סוף קמס עכודנדרל כעמקס כעכס עכוד נגלס
כמעמקס כוגרס סוף סוד מס סמאל למלך סוף
לו כמ ימירס לא זו ומככס עד סקראס כתי לא זו
מככס עד סקראס אסוף לא זו מככס עד סקראס
אמיו וסיונו גדול ועמיו לטויה כע גנו על אס
דקדום סיינו גג כית סמלך וילכו על עולם אמנס
עוד סמלך ופדע ממוכא דכר ע"ס כווסר ערמס
ויכא דף קל' עולס ססו סלס דרנא קמל דגין כיס
פליון וסוף וס דלמלא ורסמו עגיס סממס סכו
סוף לסקמל כסדיס ורסמו עין רסמו רסמו רסמו
סלס ומין אסוד דל כתיב כיס רסמו סמטס כגין
לסודיס רסל לסוף סמס ומנדה כסיר מביג סממס
כגין דלסוי סוועל דופסל וקאום כין ירכין וגופל
ועל דל מביג סממס וכו' סנה למדכו מדכרי
סוף אמר כי סדוק כקרא סלס ולכן יאמר סלס על
עליה דס ינו כו עליה סוף סכלס סמאל כמעס
עליו קר קמס ולכן כווסר סוף סכלס וסדוק
סוף כפל כסודים ולכן כווסר סלס על עליה כמעס
סוף גדול לפי סנל עכו ורככ על סמור וסוף אנו
גדול כרסיתא כווסר גדול ס' ומסלל סוף איתו
כערי אסונו אבל כווסר סאנועס סכלס לאו סוף
גדול

גדול ולא מסולל ולכן אמר דוד כי אנו ידעתי כי
גדול ס' ר"ל כאמר ממכר עס כפיו דהע"ס או נכ'
גדול כרסיתא ערמס ויקרא וסם עיני סכל לך חכין
כו כאמס או ס' אגדול ולכן מור סדוק מולס זס על
עליה ססוף גדול ועמיו לטויה כו גנו כמו סמכינו
מעמס כאמר ססטיס באמתו סמס סמאלס כמעס
סמס סממס עוררמך סלס כמס עמיו כפי מור
סמורים כמו סמכינו סמס סיס כמעס סמכס
כעס סכלמך אמך כדל' סעממס סכו כטן ולכן
אמור לטללו עולט' גכר כו מן סרסוף סוף מיסוס
עמיו ממוכר עס סכלס עליו לסקראס לון אבל על
עוכך וסוף עליון סמקכניס עס סיינוס סוף סוד
ע"ס כווסר ע' פכמס דף ר"ז וזל עני ס' א"לן איונו
ע"ס סיינו וע"ס דעפס טוב ורע ארוו לכנון א"לן
סממין ערעון לסקרון סמס מולס עכס אמר עס
עפרים וקננו כוולסיון סמכין כמעמיון דכרסיתא
וכל סולין קמטין אסונו סממין סמירס כרסיתא
דלכרסס לסקרי סמס ועכוד סמל כעלמס כגין כך
סקרי סמירס כרסיתא כ"ס בין דרועין עלמס עכ"ל'
סנה למדכו עכודו סמאלרס סס סמפריס סכו'
ססס סקרבכוס עמיו ספורים וכונינוס כוס סוף
סמורקלסס אמנס עכוד אסורו ללמוד לעכין ע"ס
סמירס כרסיתא סיינו מ"ס כווסר ע' פ"ס דף קסג
זל סמירס אסוף אקרי סמירס כגין דכפיק סממין
סמל דלסוי כסודל קמעלס דכפוכ ויאמר אלסס
זסו אוד כרסיתא כ"ס ס' סקרי כרסיתא לא כרסיתא
וכו' סנה עכודל מדכרי סמאלרס כו סמירס סוף
איתא עללס ולכן כאמר אמר עס כפרים וקננו
ועיינו ע"ס דין זס אבל מולס על מוכך כיוס סוף
עליון לקמס סוויס מלסוף מוכך אסר עס כפרים
וקננו עותר לכסותו ממקום למקום כי כן סוף
מורס על סכניס עממס על גל פצממס על גל אכל
לא ויליכו עמוכך למוכך דסיונו כית סממס כסוד
סכלס ככו על סל יעמס כדרך סוף עומס כמול
סלס סממיו בו על ימי סמממס כמעמס למטס
כך סוף סמלס למעלס עמיו סלס רככע על סכך
סממס כאמר ויכן ס' את סכלס ללמס ויכיוס אל
סלסס ויכא לגוד סיינו ע"ס כווסר ערמס פכמס

דף רכ"ז סוף דין נחה דסלוי כפרי קדומס
ממכין לקמס מוכלס יקרא כמורו וכל עכוכין
ועליון לכו כממל וכו' מדרס ומממכין לכה ככל
למיו כדקא יאופ וסויו דמעמל סמס גרפסל
דל' מ' אסרס רס' וס' ס' רין ממכין יעצמוין לכו'
כדק' יאופ כפמס ופרמל לכניסו וכו' סנס מכוור
מדכרי סמאלרס כו ישראל סס סוודעיס לכו' כול על
סמכונה כמעמס ומממכין אופס אכלס אכל זס
כעס' כמול כעכר לגוד אופס כלילס אכל כיוס אמור
עכין סמירס מעמס זס ככלקין ולכן כמו באמר
לטללו סלס זס עמוכך למוכך כו על סל וכא לגוד מור
כדרך עמס כמול: מרוו על דקל קמס למרסס
אמר סל סגודו מס סמר וס איונו עומס סוירוס עכ
עכעיס סכס וכו' ומכאנו רליונו כו סממרים נממס
סוירוס לממס או עמס סכוס ולכן אמר אנו
אסוס לכו סס סממרים סממרים סיינו מס סמל'
אמנס דקל סמל כמעמס סס מין אמר וסס סממרים
סוירוס סכך וכאמר באמר כן יחיה עכין דקל כסוד
מממרים וסוף עומס סוירוס ככל יום כו סוף סמל
סמלס וצומס סמס עמרה סמלס סממס כמעמל
סמלך סממנס על סמלס סממין עד סמממרים
ככניס סממרים ועמס סממרים ומכניס אופס
כעס סממרים וסוף עולם למעלס ונימכס כרסיתא
ס' סמלך אלו סממרים כו וסו עכין סממרים
סנס לוקס אופס מכניס כמול ולכן סממרים אמר על
כן סממרים קוויס כו סיס בלע' יעמ' וסנה אס
זס קמין מריוט על דקל זס למרמס מוקניס סס לכך
זסמור לטללו ולסממרים מן סמלן ססוף ימכ
עליהם מעמס כממור יום מותר לטכ עליהם כמעס
לסממין עליהם מעמס מן סקדום וכל סכין אם סממין
לימכ עליהם או אם סמכ עליהם כממור וזס לטכ
עליהם אפילו כמול מותר אבל נדבך על אכנים
אף על פי סמכ עליו טכעוד יום אמור לטכ עליו
אלא אם כן למדום וסנה סממין עס מס סממרים
כווסר ערמס ויכא דף קמ' זל ויקס מלכו סממרים
אכני סממרים לא כתיב לא מלכו סממרים אן איונו
אכני יקר מרגלך עכין דליון ערמס אכני
עולין

עילאין כמה דכתיב עתים עמרה אכנים ומתן לין
קריטר סף ורכון אכנין פמילן וכלסו אכנין בנין
כך מאכני המקום ולא אכני וכו' סנס מכואר
ערכיו העמאר כו ים אכנים מעמרא דקדמא וים
כמה אכנים מעמרא אמרא ולכן ענין כדכך על
אכנים ימנא ספרת מאף על פי מקמב עליו מעמרא
וים אמור ליעב לא אם כן עמרא אומס לפי כו באמר
אינם מעמרות סם דוגמא לאומס אכנים פמילן
כנו בעמאר לפי כו כן עמרא אמרא אין לסס מר
אמנס באמר עמרא אומס מורס כו סם מעמרא
דקדמא כדכך אומס אכנים עמור אומס יעקב
אכניו עליו העלום כו סיו פלס לכל סמרא ככוכב
בווקר ולכן אינו דומס למריות על דקל וכן עיקר
לענין סדיו:

כס אסור לכסוח פ' חביה באבן או בקע' או
לסגור בהן את הרלח או להכות בהן
בברזא אף על פי שחשב ער' יח מבעוד יום
אסור אלא אם כן יחודה לבד לעולם אבל
יחודה לשבת זו בלבד לא והני מילי ברב
שאין דרבה ליחודה לבד בגון הגירא מרן אבל
בכל מידי דאורחי' חביה בגין לפצוע בה אגו'
ביחוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר דלא
שנא וישאומרי' שצריך שיעשה בה שום פעו'
של חיקון מבעוד יום: כג פותר לחהוך ענה
בן הרקל מבעוד יום ומותר להניף בו על
חשלהן בשבת להבריה הובובים ביון רלצורך
חחבו עשאו בלי גמור:

ראוי להכין סכית זו מסוף דאמר חכמת
דעפרא לפלוני סכיתא דמוכין וכו' מסוף
כיונו אל כעלי מים כך יסוס סכית זו כיונו לפי
דכר אמנס כלי ספך כו כיונו יסוס לניף כגוף
פנאס' כו כל ימלא אדם לפיו לפי כו סוס סוף דוכר
ככלס סכיתא מוס כדאיפא בווסר וכסוקונים
כחכום דמקר דפסקין עפיו ולכן סור סדיו לסודיס
ולסודי כו אדם זס מעמנס לרעס מקאר סעונת
סכוכונים לאיכרו סוף ולכן ימאר אסור לכסות

פ' חביה זס פס אדם זס וכוונר אס סוס מאוס
בעלי סכוות סרוף אסר רסן כעכו דאף על ככ
מאמרו חזל אס פנע כך מעוול זס מעכסו לכות
סמדרס אס אכן סוס כיונו עמאר אכניס סקון
מיום אמנס אדם זס אמור לכסות פיו באכן על תור'
לסקן עמנו כפגיון זס עמאר ולרעס אמר ס' זס
לך לספר מוקאו כקעס סיו כו דכר סלכס כעמאל
כוקס עזיס ומכנס זס כעל פלמוד או לסגור כסס
אס סלסל דסיונו וממל' כפ' מנכיס פממו מכסס
פכר מנכיס פממו פיו כך זס עפיו פתוח לזכרוס
סרעיס אין לו פקנס לסגור דלס זס על פיו ככסי
וכיומר אס סוס נמו על כל' סל' סמכ על זודס
ועל על מעמו אין לו פקנס דכרו לו או לכסות
כסן ככרוא לסוסי סיון מל תורה אסור לא אס כן
ומדס סלכס זו או מורס זו ללמוד כס לעולם דסו
ענין קביעות כעל קעעס עפוס לתורה אכל ימל'
לכסס זו כלכל לא מסוכו וסוכו עליו דכר סאין דכר'
ליוקס לכך כגון לו דאמר לפי כו אין לסס חיקון
ככסי אכל ככל מדי דאורחיס ככסי כגון לפצוע כס
אגוים סיונו מעמאל עס אגוים אע' ספסלכלך
אין מוכו גמאס כך פלמיר סכס סמדרס אין מורסו
כמאס ולכן כיוסוד לכסס אסס סני סלכס זו וים מי
מאמר דלא עמא ואין ספרס כין זס לוס זס אמרו'
פצריך מעמס כס פוס חיקון מעמור וים ולכן אס
יומלסל כך סגו כדאמרן: מותר למקוד ענף מן
דקל מעמור וים כו סכס דקל ככר כמאר ממל'
מסוף דוגמא לפי מעמא כו מורס ולכין ימאר מוסר
למקוד ענף סיונו עס ממל' למס סרעמס דומס
כעולם סוס לאילן ככלו עומד כמקום עומא' וכו' ו
נוסס למקום סמדרס כקכץ נוסו כמאר כולו עומד
כמקום עומאס ולמס סדיו דומס כעולם סוס
לאילן עעומד כמקום סמדרס וכו' נוסס למקום
עומאס קכץ נוסו כמאר כולו עומד כמקום סמדרס
וסיינו מ' עמאר למקוד ענף מן דקל זס סמלס
מעמור וים כעולם סוס מסוף דוגמא לערב סכס
ככל לסכיא עליו קכס מן סיוסודין לעוכ לו לסניף
כו על סמולקן עלו כגון עקן ככו מענינו סמולקן
גדול עמולמנס ואיפא בווסר פקסס פרומס וכי
פמורין

פמורין אית לכעסין כססוף פלמא אין וכי כעמקין
אכלין אין וים וועיל לו לסעכיר סוכוכיס
סיונו מוס פלמירו סכמינו זל פקסס וימא סכס
ס' נכס עליו לכן סקיס מוטל כעריסס וכאו עליו
זכוכיס מה עמסס מניקתו גככס עליו כרסו כלס
סמרוסן סמללכיס סיו מוסכיס כו עוליס ויורדיס
כונלכן לסניל אומרו וסכס ס' נכס עליו למכנו כו
סוכוכיס סס דוגמא למקמריס וסמקסיוס וכך
אמרו סל כ' כ' וכוכי מות מני עמקמות ים כככ וימר
סרע ווסכס ולכן ימאר כו ים סענף סקן סגני
לו מן סיוסודין לסיונילו לסניל אומרו מן סוכוכיס
סמקמריס על סמולקן עלו למעס כככודו וכיונא
דכסי סס דקיס דכיון דלכורך סתכו לסעוכלו
עמא כלי גמור ומוסר לסניף כו כמאר:
עדין ראי' לפרס סלוינס אלו על דרך רמקון וסכי
קאמר אסור לכסות פו סכית כו סכס
מכואר בווסר גס כמקוכיס כו סכית סיונו כסוד
סכלס סוס סכית סממא ככוכס כמס דכרוס ולכן
סוס אמר כו אמור לספוס פו סכית זו באכן לפי
כו כיוסין דל' מדיס זו סוס ככוכר כעולם אמנס
כעכס כו כל סיוס אינס זס מעולם סאנילות וסאי
ככמונת ויחוד עס סמדרס עליונו לכן יסוס סדוגס'
פלס כסוד אסס ולא כסוד כתולה לפי כו כעכס
כאמס כמס ולכן אמור לספוס פו סכית זו
וסוס כדכך כיונו פס זס על דרך מעמא אכל ומקמס
פוס ולכן אמור לספוס פס פלס באכן דסיונו מדיס
מן אומס מניס עמר אכנים מרגלאן עכאל כמאר
או ככעסס סוס כסונת עץ סיונו מאזנס עזיס
מכאמר מקומס עזיס אלא יקיס פתוח ומוכן אל
סיוסוד או לסגור כסס אס סלסל סוס כסוד סכלס
ד' מל יסודס כדאיפא בווסר כפסוק אכן עמאס
סכוכיס או להכות כסס ככרוא מוד סיוסוד כסית
ככיוסן סדיוק אף על פי סמכב עליוס מעמור וים
אמור אלא אס כן וימלס לכך לעולם אכל ייסדיס
לכעס זו כלכל לא וסיונילו דכר סאין דככס לכך
כגון סני דאמרן אכל ככל מדי דאריס ככסי כגון
לכעס כס אגוים למכס סיונו מ' כווסר פ' עמות
דף ט' וזל מסו לא גככס אגו ורדיס לא מקום דקיס

פכס דאגווא מס אגווא סמירא וסמיו עכל ססרו
כך רכיא דנפסא מנכסא סמירא מכל סטרנו מס
איון ארכע קרימין וו כאגווא מתמכרן כסאי
גוסא ומתפרטן מסאי גוסא כך רכיא מתמכרין
כאדומסא כמדומסא כעליומא כעליומא ועמ' זרס כל
מד בעברנו על מס דאמנו וכו' וסנס למכנו מוס
סמאר כו סמרככס מכנס אל סאגו ולכן סוס
אומר אכל לפצוע כס אגוים למכס דסיונו לסמיר
סקליופוס מוס כמ' מס ולסעלום למעלס למכס
אסס סגי וים מ' מ' אמר דלא פכא נ'א מ' מ' מ' מ'
כס מוס מעמ' מל חיקון מעמ': מותר למקוד ענף
מן דקל כו סכס כמאר כמאר כו דקל זס סוס
כסוד מעמרון ככל רעס כמאמרו כו זס סוס
וסוס כסוד מוכאל אסר סוס ככץ גדול סעממס
כעמכץ עלו כדאיפא בווסר פ' פרומס וים יסוס
לסועיל לסניף כו על סמולקן סמסוד כעכס כלאי
בווסר פקסס ימרו דף ס' ח' כרוא דמא קימא
איסו מלך וכסן דמממא כרוא דקדומא בין לעילא
בין למסא אית מלך לעיל' דאיסו רוא דקמס סקמ'
ואיסו מלך עילאס ומסומס אית כסן רוא דאור
קדמאס דקא מעמס קמיס דלא איסו כסן דאקרי
גדול סמרא דוממא אית מלך למסא דאיסו כנוניס
דסוס מלך עילאס ואיסו מלך על כלל למסא
ומסומס אית כסן דמממס ל'ס רוא דעכאל כסכא
דכא דאיסו לימונא וכו' סנס מכואר מוכרו
סמאר כו מוכל סוס כסוד כסן גדול וסוס מעמס
לכני סמדרס סממרונס סקמרא מלך ולכן ימאר
מומר לסניף כו על סמולקן על סכלס להכרוס
סוכוכוס סס סקליופוס ככודע וכן כעו כמור ללמוד
מכרוי מאמר זס כו דקל זס יסוס כסוד ת' ימראל
וסענף ממנו יסוס מדס סמדרס אור קדמאס
זס יסוס לסניף על סמולקן סוס סכלס כדאיפא
כווסר פקסס כעלס ונמיס לו סם מעס ומולקן כסא
דכנסת ימראל וסכו אקמרו מעס ומולקן וכסא
ומנוס דף מ' פממאנו וים יסוס לסכרוס סוכוכ'
מעל סמולקן סמסור וסיונו סקליופוס סכאסוס
מעמס וסער כעל וכו' סאי פמרו וכלאי' כווסר
כעמק x 50

בפסוק ואל זועם ככל ווס כו מרש אל סוף חסד
וציר בכקר כנקר לזעום ולסכנוע נארוהין
לזינוס ולכן כיון לזנרד חקכו עמלו כלו גמור
ונמנר :

כד פשתן סרוק וצמר כנופץ שנותנים על
המבנה אם חשב עליה כבעוריים להח' על
חמכה או שישב בהם שעה אחת בבעור יום
או שצבען בשמן דגלי דעהיה דלמכה קיימי
או שברכן במשיחה ליתנם על המבנה בשבת
דחו ליה בחומשו מיקצה ומשום רפואה נמי
ליבא שאינו לא כמו בלבו שלא יסרמו בגריו
ויש אומ' ולא סגי במחשב' להוד : כס עורות
יבשים בין של אומן בין של בעל הבית מותר
למלטין : כו גסרים של בעל הבית מותר
למלטין ושל אומן אסור לא אב' חשב עליה
מבעוד יום ליתן עליה פח לאורחים או
השמיש אחר :

הורגו לענין ראשון כו שנה ענין שפת הוא
כדו לתקן עונות ראשונה וזו עיקר וכלל
ופוס עיקון נמי לאלס הפרטי וסנה נכבד כענין
שמוכר מזה כו זה יסיה הצרה לטול מל קין וסכל
נחור לפרטו נמי כי הוא נמי כמינת מזה ספקר
לענין ששון כלל ולכן חזר הדין עשה כס אמר
פסקן סרוק וצמר מנופץ עשו דונע לקרכן מל קין
וסכל כו קין סכיא פסקן וסכל סכיא מככורו נאנו
צמר ווס סיה סוכס פסרר סכל סכיא וסיה כסיוסס
במקו וכו' ולקראת הדין סכוס לו פסקכו דסיוכו כי
ספסקן סיה סרוק לא כדסיה כקרקין וסמר מנופץ
לא כד סיה כקרקין סכל וסניס נותנים על סעכס
סוקדקת וסח גס עתה לפרטו סנמנא כו עשנא
כלפי ססור דכר מל פרוס זסיוכו עתה סוד סניכוס
כו זה סוף סמוציל לתקן סעכס ספסלל ספניסוס
כו כמו ענתכאר כלק סוקוס כו סניכוס מועיל
סיל לתקין וסעכירס עכן נאמר אמר פסכס כס
סיה נרדך לומר פסכס כס אלא כל לסויע כו
כניס פסכס כס ענוסדך כעסלל כקוס וכסס

ענין סקטורס איך אנו וודעוס מוס מכסו ועלכוס
כסית כל סטלס סלס סיונו מוס סוכסס וכך נמי
סיונו מוס אמר פסכס כס סענוכ וכן סוף
אומר אלו סדכירס ענוסכוס על סמכס סרוסכוס
לכן זס יסיה לסועיל ככעס נרדך אס סכס עלוס
מכסודיוס לפס סעל סעכס כו ספסנא וויסיה
סוכס אל סרטס וסודיו כיוסו עיקר מן ססורס
פלאמר וסעודו לפ ענוס או סוכס כסס פסס אסס
עכסוד ווס סיונו דונעל למס עסנוכו ופס עסס
אסס כקסוכס ועסמס סוכס כעלס סוס סויוכו
ערככס מל מיי העולס סכס ולכן מועיל לו אנו
פנכען כמין סיונו עעסא סטוב על דרך מוסלל
אס עמיס מכלות מל ענורות עסא ככנרן סכילו מל
ענוס לכן כענן כמין דגלי דעמיס למכס קויומי
לרפאס עעון או עכרכן כעמיס ענוס ספולין
סיונו סרנוע כמו פלאמר א' א' עמוט ועל סרוק כעל
לכן כקן לסס סקס' רנועס מל ספולין דעו לוס
כסו מוקסל לפי כו דזוכוס נעמק כוכיוס כמו
פנככאר כפסוק ול' רוככס כענן כו סיה אומר
סככיא ארד יתכן לנמראל לסמלט מן סענוס פלאמר
כו מכך דגלי ועל ראס איך כו עמוס ען סענוס
ול' רוככס אפילו עון עסס כענן פרוס וענוס
דגלי דעמיס למכס קויומי לתקן אסס או עכרכן
כעמיס מל ספולין ליתנס על סמכס מל עון כמכס
דפולות כסו עמוס עוקסא ככאמר ועסוס רפואה
כעו ליכא ססרו איך וו פסוכס גמורס ענינו אלא
כמו עלכוס מל יסרטו כדליו סלוקא דרכין כדו
על' פאכר עמנו ווס ארוריס ללא סגו כססכס מל
ססרעל לסורי עורות יכסס פסודגמל למס' ס'
עור כצד עור וכענין ססוף זנוק דעלוביס מיל
כד כסס סודגמל לככי ארס סוף בסס פנימיס
עככירס מל סורס וענוס רך כענין עור לסוד וסס
דונמל לעוריס וכסיוס ולכן אס' כין מל אומן סרבול
לכך ארמל כ' כו כן דעס לפרקין מותר למלטין
מלטין גכר כל' לומס גס אסרי מוסס : כסר' מל כ' ס'
סודגמל עלסס סס סאיכירס כו כל אסר ענוכ כסר
א' כס' כולל סוף כעס' ארגו וסוכס סוף דונמל
לגוף ולכן יאמר כפדוס אלו סאיכירוס מל כ' ס' מותר
למלטין

למלטין כלל ענין מן הטלנוט סכל כמיו וססרוו א'
סעמיס מלטול ראמון עכ' ונזנר ראו כפדרי סלכוס
ואמר כד מלטול לסכניסס לגן עקן סארץ ועוד
מלטול אסר מגן עקן סארץ לסענולס מן סארץ
ססוף לגן עקן עליון ככרורי ססיוס ומל אומן אסור
סוף ספסקן עסמיו כלאמרי רופא אומן סקרא
נמכר סרכס סמול אלא אס כן סמכ עליוסס כענין
סמרטס מכסודיוס ליתן עליוסס פת לאורסוס סס
אוריסוס סכאוס כמכס כלאופא כווסר וסוף על
פוססת רוס או כמכס אומעוין עילאיך או עמיס
אמר מוכרו דכרוס סרוסניס :

בחזור לכאר דניס אלו כו סס סמוריס על מדוס
סעלנוכו עיסמס מוס עלכוסיס מוס לתקן
נעסס לככלס ע' ויעס ס' לאלס ולסמקו ככנוס עור
נכסס ספסקן נא' כו ועס' לסס מככסי כד לכסו כמר
פרוס וסכמר נמי לעמק כדל לספן כלאופ' כווסר
פרמק כלק כד אופא עמפערטא וכו' וכדן פרוס על
מלכא ועל מטרונותא לכוסו יקר וכו' ואופא כווסר
פסוק דרפס צמר ופסמיס אמק מיל דרפס על מאך
דמככר לון כמלל אכל ופסמ כמפץ ככיוס וסענין
לפי כו כמקס סיה מותר צמר ופסמיס אמנס אמר
ליתנס מל סמכס כמכס סיונו מוסל מעדס כד
כיוס קרס ווס סנודונס ככוכככאר הרמס למרלל
סעדס מוס סנולכוסיס כגרי כסונס וכגרי סלכות
נאופא כווסר פרמס מוסטוס א' אסר גרס כמככוס'
כוס צמר דוסיו סכס וכמס דעפרונותא דלמקארס
ערומס ואון לך מכס דגולס מו' ולכן כעו צמר
מנופץ מן סקליפס ופסקן סרוק מן סטורל אסרל
אס סמכ עליוסס עכסודיוס ליתנס על סעכס וו או
פסכ כוסס עסס אסס כמ' כל סדוקס אס סעסס
נע אינו כוסס אס סעסס איך סמכס דוקסו או
פנככוס כמין כלאופא כווסר פרמק עכס דף דע' א'
נאל מאי כמין ככוס א' רעו סוף קדא רעיו למעמל
כנוכסל לאנגדלס לגכס מין רכוס כמיס כדקא
נאופא וכו' : סנס מככור מדכרו סממל כו סענן
סוף לסממך אופו לכל' וסיונו דגלי דעמיס דלמכ'
מלס קויומי או עכרכן כעמיס סוף כסוד סנדיק
ליתנס על סמכס מלס כמכס דעו לית כסו עמוס

מוקסס ועמוס רפואה נמי ליכא דס' אינו אלא
כמלכוס מלל יסרטו כדליו סס סלכוסיס סארוריס
ווס אומריס דלא סגי כמככס למוד נרדך מוסס
נמי : עורות וכסוס סנס ככר כמככר למעלס
ענין סמלכוסיס דסיונו אופס סכנוסנא אימא עולא
סלככוס ולכן נרדך לסרמ עס ספרמ יוס כיוסס
לעורות סללו וסמנס סענין סוף כו אופס סנו מל
צמר ופסמיס סיונו כסוד סמל' כמככוס ססס צמר
נעמקיס ווס סוף ע' מ' כווסר פרמק כלק דף ר' ט'
נאל פאנא מוסרל דאופא כד אופי מוסער' כפסין
כצטרסל אלקות' סטרוגוליסין כמככוסטא וכו'
כד מווג מלכא עילאס כמטרונותא סלקא סוף
פטרל וספיוככס כרופא דמטרונותא וכו' לככר
אספסר ססוף עטרל ועטרל ליה אימא עולאס
כססוף עטרל אסמק עלוס ועל מטרונותא
לכוסו יקר כיון קלא אסמק ככולסו עלמין כאינס
ודאוכה ככוס נוק' וכו' סכס מככור מדכרו סממל
כו אלא סכגריס פרוסמ אופא עילאס על מלכא
ועל מטרונותא סיונו כסוד סטולות אמנס סללו
עסס עורות יכסס סוף סוד מ' ס' ויעס' ל' ארס
למקסו ככנוס עור וולככוס וססכוכן מ' וילככוס
כו סחי סכנוסס כמככוס כו מל' וילככוס ווכן
לארס ולמקסו או יסיה וילככוס לאו סככנוס כמין
ארס וסמקו ולכן זס יסיה סמולין כין עורות
יכסוס או עורות לסוס כו סנה כמל' אופ' וילככוס
לארס ולמקסו לסיות כו עורות אלו סס נסגוס
פמוד כקראוס עורות יכסוס וכמל' אופ' וילככוס
לאו סככנוס ככוסס סס צורות סמ' ולכן כקראוס
לחוס וכסוסס אסס ועוד יע עורות וכסוסס וסורות
לחוס סיונו סוד מוסלל איך ססורס מקיומס אלא
כמי פממיס עכסו עלוס אס סס עורות וכמי אענס
לאמר מוסקיומס ססורס סס עורות לחוס כמל' אסר
ען סיוס סוף למעוסקיס כס וסדן כל זס ולכן סומר
כין מל אומן כסוד וססוס אלו אומן אומן סמוג
כין מל כעל סכוס לאמר ססורס מקיומס מותר
למלטין לסככס כאלס ועורו כממור כסריס מל
כעל סכוס אופא כווסר פרמק ווקסל דף ר' ז' ואל
ארון דא אופא רוא למינל תורס עכככס וספגנוס

פוס ואינון עית ליתון מסמין ודא אקרו ארון כד
מקרו אינון עית למסו כמלא כדון אוהו גופא קד
לאפלא כיה רוא דאוריתא במית סטרו ואינון
לויין אינון קמט ועאלין כיה קמט ספרים ואינון
קמט אינון עית כמך דרג' דאציל כה כנבו וו דאקרו
דוא דכלא וסאו אוהו רוא דכרית וכו' וסנס
על עיקרוס הוא אומ' כמרים על בעל סכית סיינו
עית לויין סאמרות עמס ארין אלו סס על בעל
סכית עופר לטלטלן לפו כו כן כמכס עולוס סכלו'
לעפלא כמז עמכאר ועל אומן סיינו ספורס
סנככס כמכס כמור וסאס אלו אומן אומן פדגוב
אומן עונכס אסור לטלטלן סנסס סכלוס סלמטס
מסס סס עולוס ומלמקוס אומס אלא סס כן סמכ
עליוס עכעד ווס לויין עליוס פפ לאורקוס
דסיינו כו סאורקוס סס סכלוס על עולמו' סעולוס
לעפל' כאמור וספס ססועל לכס סוא כמור סכלס
או קמטעס אקר :

פנ עצמות שראוי' לכלבים וקליפי' שראויים
למאכל בהמה ופרורי שאין בהם כוית מותר
להעביר מעל השלחן אבל אם אין הקליפים
ראויים למאכל בהמה אסור לשלשלם אלא
מנער את הטבלא והם בופלים ואם יש פתעל
השלחן מותר להגביה הטבלא ולשלשלם עם
הקליפים שאינם מאכל בהמה שהם בטלים
אגב חפת ואם היה צריך למקום השלחן אפילו
אין עליה אלא דברים שאינם ראויים למאכל
בהמה מותר להגביה ולשלשלם: כה חבילי
עצים וקש שהתקינן למאכל בהמה אפילו הם
גדולים הרבה מותר לשלשל: כט כל שהוא
ראוי למאכל היה ועוף המצויים משלשלים
אותו ואם אינו ראוי אלא למאכל היהועוף
שאינו מצוי' אם יש לו מאורה מין היה אועוף
שוחר לשלשל מאכל הראוי לאותו המין ואם
לאו אסור :

אשר סמסו סניו כו סענות אקר ופסס
סאלס כו סס כמכוס כויד עכ' כו כל ארס

וסתוס אמכ' וס' צנו' אקר' כממקל ספורס מדרכו
דכורעלו כו' וקסו עונכס על עמכות סלא וס
דכרי כפ ונסמ' כמארופך ר' כומן קראו לסו' לך
אקרית טוב' איעית ככלוס כמך וסאךך כו כמאר
כלס כמכר או סעונכס סמכוס כויד כל ארס ספו
אעו כדאיתא כווסר ש' עקל לך ככל כמרו מראו אקר
כך וסופו עמכותו לא ראו לפו כו סמטן און לו
מקוס לקטר ככוכר עס אמנס או כמאר עמגלס
סעונכס עמאר וסאי עונכס על עמכותס או
נאררס אוך עכאקסומוס דסיינו דכרוס עסארס דפ
כצוקכו ולכן יאמר עמכות עמס דכרוס ססארס דפ
דאלו סכמך עמוט סוא עכאמך כויד כל ארס יקוס
וככר נככאר כס' לכות עמטס עס' וסכמך כמכס
ערפס לא סמכלו ולכן לכלכ כק' ד' לכלכ סיוכס
עכאמך מוד כלכ וסודקסו סוא ספאל וסכלוס עוו
כמס סס מוטרא דלוס ארס כעמכות קראויוס
לכלכוס סס ארס ענא וסאי עונכס על עמכותס
וקליוס עמס דראויוס לעפאל כמסס סס עונכס
סעעוה ארס דראו' לסמט' לאוסמוסר עמאר
פאל עממרס דאמנס עמור כרס נסורוס סאון
כמס כוית סיינו מ' כווסר כרס פנס דך רוד
וזל סאן דמולול כסידורין דמוס דאינון דורס דורין לון
כארשא דאממר כו סמכות כל כמך ארס דכו' על
סארן או דורין לון כנדס או כמס אכר וכו' ולכן
יאמר וסידורין סאון כמס כוית מותר לסעבירס
מעל ככו סקולמן סממור סוא סלכ כדאיתא כווסר
וכסוקונס וסעפל דו סמרטס וכו' ונא אכל ארס
און סקליוס דראויוס לעפאל כמס' אסור לטלטלס
לפי כו ימנכ עונכס כמס ככלעיל אלא מנכר ארס
סעפלס דסיינו ענין סור מרע כלכר כו ימנכ
מלמטס כנסס וסס נופלוס וסכלוס ממנו סמליוסן
ואס וע פת על סמלן סיינו לכס על סקורס ולכנו
יכין מותר לסככוס ססכלא על סלכ ולטלטלס עס
סקליון על סעונו' סאינס סמכל כמסס מן סקליוס'
סנו לפי סמס כמלס אנכ ספס על עורס ואס סיס
כריך למקוס סמליוסן סוא סלכ כו סוא רונס סמקו'
אקרס עס עמקן סויר' לסמרות עס סקדוקס אפילו

אין עליה אלא יכרס סאינס דראויוס למאכל כמס'
סוא סממור סווכר מופר להגכוס ולטלטלס
כאמור: סכילי עיס סיינו סמפאל אפריון וס
סיו' עמס לו סמלך מלמס מלך סממלום סלו מענו
סלככו כענת ספורס סמלונכס דכרוס וכענת
סמקוס סמלונכס כממקוס ולכן יאמר סכילי עסו'
סס יכנס ספורס וסמקוס וקס סיינו על דרך וכוס
עמולקס כו סנס כענת- עניס אלו סוא דוסס סקס
על סיון לפי סמקוקין למאכל כמסס סמקוקין על
סיון סוא על ידי סמרטס וסמקוס ווא סמך ומיד
נכמך ארסס על רמס סמיור וס עמו וכוס עמו לקס
אפילו סס גדולוס סרכס סעונכס עממס מותר
לטלטלן ממנו ולסניס ארסס על סקליוס כסניכס עמו
סוא סקליוס על דו' עממס סמקוס: כל ססוא
דאו' למאכל סוא ועוף סמנויוס מוטלטלן ארסס
סנס מור וסגוד על כרס ככו ארס לכרס סאסוס
לטונכס ויס כמס עמקוס טוכוס עמס דאו' למאכל
סיס וסס מות סקדוקס ועוף ועופך על סארן לו סס
סמלכוס למאל לפו כו כל עממס סממקונס סוא
עמקוס קרבן לסס כדאיתא כווסר פרסס פנסס
דך רמא וזל אמר רכיו עמיון על רוא דא סמור
לכר כמ לטעוס כלוס עד דאכיל מלכא עולא וסס
אינו כלוס כקדמיתא מומין לארכס דווקנון
דמקוקין ככרסויו וכו' וסלמן ארין וסענין כו סנס
מן סמפלס על סממקונס סוא סמכל סוית סקדקס
סמקוקוס ככמס וסמלכוס כממור ולכן סוא ארס'
כל ססוא מאלכ מן ספלס ועכודס למיס ועוף
סמנויוס כוין לו סנו' סמס סמקוקוס ככמס מוטלטלן
אותו ויעלס למעלס ככו לפרנס ארסס כאמור וכו'
ססוא אינו ראוי לא למאכל סיס ועוף עמס מנויוס
לפי עמס סממטרא ארסא סממנויוס אס וע לו מלוס
סמין סיס או עוף מותר לטלטל מאלכ לאותו סמין
ואס לאו אסור וכדרך רמ' כו ענין סמלטול סוא
לסמקין עליו פוססס רוס' או נכמס עמלטלן
ארסו מלמעלס וסס מוריס על סארס כפוי דראו' לו
ווא יסוס מוכ' לטלטול אקר אקר כממקאל כס' ולכו מול
מולוכין ארסו עמקוס למכוס כממקאל כס' ולכו מול
א מיל עד מקון ועמקוס לך כמס סגדולי אקר בארן:

עור קמז וסראס מוס ענין דניס אלו עמכות
סראויוס לכלכו סויונו עמס טמא וכמך טמא
כדאיתא כווסר פרסס פנסס ולכן ימנכ עמס ססוא
ראו' לכלכוס וסענין מ' כווסר פרסס פנסס לך דך
ק' וזל או סמורס קדיוס סא וסגליו לך מלס סמיוס
ככוניכא דגופא דכר כמ סכיו סוא רוסא עמס רוסא
דקורעא וכו' כוין דרוסא קדיוס יסכ כו סמלא מור
דמיוכין דלוס יסכין סמלווס סולא דילסון גרמו
ומיוסין כלוסן ממטרא דלוסן ועקויוסו דא על
דא סמרא ארסא יסכ כו סמרא וממטרא דלוס
ארסית כמרא ולא עלס ארסא וכו' וסנס דכר
מכ' אר כו סעמכות סס עמליון דקדוקס' אנוס
עכממורס ספך כוס ארס כלוסל כדאיתא כווסר
פרסס פנסס דך רכ' וזל כדירמא גן ספסס אפסס
עמוכפס עכל מויו סיוכך וערן דורין כס כלכוס
מפוס וממורוס דאינון פלנוו ופלנוו כלכוס מפוס
סקן וריוס דע מוטכפס מוסרסס וכו' וסמורס כענס
טמא וכמך טמא כמך כמכס סרפס ועלס אקר
לכלכ סמליוכין ארסו וכו' סנס מכואר מדכרו
סמא כו ועמס עת וכמך טמא ולכן יאמר עמכות
עמס דאויוס לכלכו לפו כוית עמכות ארס דקדוקס
עמס דאויוס לקרבן כל רך לו עמס דאויוס לכלכוס
וקליוס עמס דאויוס לכממס עמס סמרא ארסא
נפידורין סאון כמס כוית סממקונס עליוס סמרא
ארסא כמסוא דכריך רפסא אוכלי אקר כך סכיוס
מרא ועקר סכל וסמלך ליוסר עמס קול ססוס אומר
ווי כממקוס וכו' ולכן כל ארס מותר להעבירס
מעל סמלן לפו כו כוס כמס סמלן עליון כדאיתא
כווסר פרסס פנסס ונסוס לו קמס עמס ועמלן וכמס
וממורס מוא טמא און עמס דאינון סוקנל ככמס
וקרל' אכל אס און סקליוס דאויוס למאכל כממס
אסור לטלטלס ולסמליוסן מן סארן ססוא למעלס
אלא מנכר ארס סמכלא על סקדוקס וסס נופלס כו
כן סמרא ארסא סס כנפלוס עמור מומן סכרוסא
סספיל סקכס לממאל נכמך ואס ימ פת כמלן על
סקדוקס מותר לסככוס סמכלא ולטלטלס לעפלס
עס סקליוס סאינס מאלכ כממס עמס כמלס
אככ ספס ומממממס פס ספס על קדוקס ואס סיס

נדיק למקום קלמן לפי מסווא עולם למצלה כסוד
הכלי והמקום קלו סוד טורק לזולס העולם לעפלה
באיתו מקום ולכן אפילו אינעליו לא דכרוס שאינם
ראויים למאכל כהמה מותר לטלטלה ולהעלותם
למעלה: פניו עניס איתא בווסר ערעק של
לך דקקלח ואל ככוכ וימצאו אית מקוקס עניס מאן
עניס סכא ומאן הוא זס כלפיק סוס וסוס דיוק על
אילנין אילין הי עניוהו רב על אמרא ולא סקס
ליקרא דמארוס ואלקף סכת לכת וכי ר' ווסו אמר
מאר עניס כסודי סכת סוס מקוקס וכי סכס
מכואר מוכרו סמאמר כו עניס סס בעולמות
למעס ולכן סכילי עניס סס סמכות סלוים אלוס סס
נמס מלמ' סכילי סייכו ע' פ' ונאל סנאן סמקורות
כו אום סמכות ססס ממערא דקדוקס כקראיס
מקוקרות וסיונו ע'ס אל סמארו קמר לכל אמר
יאמר ססס סוס קמר דסיוכו קמר על סעניס אין
קמר רק סמרא דקדוק' וסיוכו ע'ס דין סכילי עניס
וקס סיוכו ע'ד מ'ס סמאל א'ת קמיו נקמיו בענין דכר
סמוקס ל' ל' דכר סמקדוקס יבן קמ'ס א'ת כל אלס
סמקיון סממיו למאכל כסמס וככין סס מאלל
כסמס הרבונס על אלף סרוס אפילו סס גמלוס
סרכס מותר לטלטל כו כן סעליוכו כמיו מטלטלין
ועלוס למעלה כקדוקס כל ססוא ראוי למאכל
סוס וצוק סמנוים ססס סמרא דקדוקס לפי כו
סקכס כמאל סמור וככלל סס סממ'ס סקדוקס
כד אית בווסר ערעק כלק דק קלו סכיון של סמין
אית ל' ע' וכין כל סד ומ' כמס רוסין וסממין
מטולין ע'תן וכי ויומין סמיון אית כמאל דסיוכו
ווסו כוסן ויומיו סמרו דסיוכו רוסו ממעטן וכי
נאל סמון על סמיון דמכאל כל סד ומ' כסיוו דספדין
מנענען ככל כפרא ונפרא וכי ואלמס איתא
כסקיונים מעמ'ס כמקין מוסרס רוסין מכריאס
כממ'ס ו'לפי כן סס מכיונים למוס ולצוק סענוים
וסמאלל סלסס סיוכו סמל סממ'ס למעל' כדאיתא
בווסר ערעק סמרוס ואל וכי כממין סכילין אין
כגונאל דא סכילי מלאכי עולאי מן דלכלכו ימראל
כמכרא וכי ולכן מטלטלוס איתו נממק עלוסס
נאל סיוכו ראוי אלל למאכל סיס ועוק ססס דורסוס

סאינס מניוים ממערא ממאלל סיוכו סממ'ס
סכותן לסס כדאיתא ערעק כלק כמכיל סכרמ'ס
סס יע לו עאיתס מן סיס ועוק מותר לטלטל מאלל
מלכס מאלו סממ'ס למ' לסס לסמיוס ואלס
לאו ססור:

ל גרעיני המר במקום שמאבילים אותם
לבהמה פוהר לטלטלן וארם השוב צריך
להחמיר על עצמו שלא לטלטלן אלא דרך
שינוי: לא בשר הי אפילו חפל שאינו מלוח
כלל מותר לטלטלו משום דהוי לאומצא וכן
אם הוא הפוח מותר לטלטלו משום וראוי
לכלבי: לכ דג מלוח מותר לטלטלו ושאינו
מלוח אסור בפניו שאינו ראוי: לג קמיע
שאינו מומחה אע"פ שאין יוצא בו מטלטלין
אוהו: לד כל דבר משובח כגון רעיו וקיא
וצואה בין של אדם בין של חרנגולים וביוצא
בהמם היו בחצר שישבי בה פוהר להוציאם
לאשפה או לביית חכסא ואפי' בלא בלי ואם
היו בחצר שאינו דר שם אסור להוציאם ואם
ירא בפניו חרנגול שלא יתלכלך בה מותר
לכפוח עליה בלי:

אחרי סודות אורך כי סמאר סוא דוגמל לנדוק
מכאמר נדיק כמאר ערעק סרעס סרעס וסיוסו
מנכנס קמ'ס כו איכו נוס לבריוס וכיונ'ס מקוס
ממאליוס אום לכמס סיוכו ע'ס מורי סרס זל'ס
סס רע'ס מונאך סרעס סמותר למנאלו כממ'ס כו
סר' סמור מונאך סכילוס להס על סורס ואל סמ'ס
סמקסו מ'ס מל סורס כו גמלו' א'ת סורס על ראשו
מן סענו סלך וס' ע'ליוכו עמד סלך סנוכ סממ'ס
כו סולך אלך ואלס נמלס ככך וסוא סכרסס אללי
כססוק יגמורכא רע רעמ'ס על ודי ליעוד סמרוס
כגמר סרע מל רע'ס סמולך אללו מן סמלמ'ס
סורס ומכונן נדוק נמלס על ודיוכי' אום לא
למרא' עניו כמר סכר סוס רק ונסוק לכוס וכליוס
ס'דיוק וין ללמד סור' על ס'ס ז' ולכן יאמר
מקוס ממאליוס אום לכמס סוא סעמ'ס מעמ'ס
כסמס

כממ'ס מותר לטלטל' וארם סמור נדיק מלא לטלטלס
אלל דרך סמיו כו אין ראוי לסמוך על סממ'ס
סמרי כמאר וכוון לכוס וכליוס אלוס ולא לצינו
כמר: כמר מ' סוא דוגמל ללמס סנון כממ'ס
כמר ככוס כו וכרס' וסוא נדיק ס' כמ' ס' כן אית מ'
מותר לטלטלו ככל מוניו טלטול ככ'ל' כסיו וקיס
לו טלטלו גכרא לסמקין עליו סממ'ס סכת כראוי
לו ומס גס סמרו מוסו עמקיו' כו ונאל וראו כפברו
סאכמ'ס ספוקס כו ועוד מטלטל ונכנס לנך
עדן אף על גב כו עדין לא נכמד דינו כמאל' וקיס
סורו סכת כמכ'ס ויכא כל כמר להסמק'ס לפניו וסור
זעמל'ס מן עדין סארץ למעלס כדאיתא בווסר
סרעק כלק ולכן אפילו סמל סאיכו מליס כלל כו לא
עמס נדקס מלס עמון סמ'ס מותר לטלטלו ככל
סכר'ס סכור'ס עמוס דמיו לאומעל לסוס כסוד
קדקן למעלס וכן אס סוא ספוס ארס זס סכאלס
דיוס סיוכו מוככין סמךן מ'סמ'ס מותר
לטלטלו לרעס סמך מכל סכו' מ'סו דראוי לכלכ'ס
מכאמר וכמר כמס סרעס לכלכ סודוס סמליכו
אוסו: דג מלוח סנס סדוגמל על סארס סממ'ס
כו סרמ'ס לכוניס רמקוס לפי ססוא עומק סמורס
סכונס לר' כדאיתא בווסר גגוס ומגכ'ס איכו כו
סמ'ס דוגמל לנדיקוס סמאל' ווג'ס וואס'ס אל עמיו
נאל מלוח סממ'ס כו מעמ'ס סמך'ס מלס עמיו סמ'ס
ולכן מותר לטלטלו ככל מוניו טלטול ככ'ל' ומאיכו
עלות אף על גב כו כממ'ס עמיו סורס רק סמין כו
עלס מל סמך'ס אמור לטלטלו דסיוכו כמאר יעבור
ככמר דיכור מוככ ככמר ככ'ל' כמ'ס ערעק וימו
וכן אס כגונו ועכר אז אס גזו עממ'ס לנדקס
ועכר ואלס לאו סמל'ך סענמד על גבו איכו מוניסו
לפי סמאר לטלטלו עמס מפניו סאיכו ראוי' קמיו
סאיכו מועמ'ס ככר כ' סיויכ למעל' א'מנס גס סור
וסביר כו סמ'ס סור' מלא לממ'ס סלךן איכו מוממ'ס
אף על פי סמין וינאס כו ר' ל' איכו ונאל ימי סוכס
סל' סמור מטלטלין איתו כד סמרו סמל ל'סלס יעמ'ס
ארס כמורס א'ס' מלא לממ'ס סממ'ס מלא לממ'ס
כא לממ'ס ולכן מטלטלין איתו ומס גס סמרו עמו
קיסו לו פלטול אר' טלטול כדרך סדקיס סמין

להס מנומס סממ'ס ולכו מוקל אל סיל: כל דבר
מטונף או רעיוקיא ונאלס וסדוגמל על סענוס
ועל סממ'ס מל סארס כיון סל ארס סממ'ס סמ'
ככמל כמכורס כין מל סרמגול'ס לפי סס'ס ס'סו
אלל א'סו כמכורס ס לכוכמל כמכורס כך סמל
מככ'סו רע'ס וכונס כסס מכל סמאל סארס
סיו כמאר סוקכ'ס כ'ס'ל אס ס'סונ'ס סס סמורסמ'
סודע'ס כסס רכ'ס וסס כגולו סמין כל דוגמל למכר
ססוא סמורס מותר להניא'ס לממ'ס ל'ס'ס לממ'ס
אום ממנו על ודי מעמ'ס סממ'ס ואל'ס כלל
כלי מכל'ס סרמ'ס לממ'ס סמ'ס ס'ס ואל'ס
ווע'ס לרכ'ס ואלס סיו כמאר סאיכו דר סס דסיוכו
מעמ'ס סאיכו סמורסס וסוא כמג'ס כמאן ל'ס'ס
דמיו ואיכו דר סס אמור לס'סו ולממ'ס מ'ס סמ'ס
לפי כו ימנע מעונב סכת ואלס ירא מפני סמ'ס
על דרך מעמ'ס מ'סאל סיונוק'ס ל'ס'ס ואל'ס ולכן
מתיירא מלא למד מעמ'סו מותר לכמ'ס על'ס
כלו ולא לסרמס אום סממ'ס א'ס'ס כמיו סמ'ס:

פירוש פניו דכיוסו או לר' עילאס ומל' וכך הוא
אומר גרעיני פטרה סיוכו מ'ס כמקיוס
דף ל' ואל אילכא טכוד ורע דקליפין דאינון
גרעינין אינון מלבו ועמאל מלכר וכי ולכן יאמר
גרעיניו פטרה סס סקליפוס דארס דעמ'ס סמס
מכפניס כמקוס ממאליוס איתם לכממ'ס מותר
לטלטלן נאיתא כממ'ס סמס דף ר' ואל וכי כמאל
דכממ'ס דאית לה סמ'ס א'ת דוד למימר כרוס קמאל
אלל מנמ'ס סמרו מין אינון סמין אף רכיא דמלאכי
פלויסן דא'ס'סו כיומאל סכיונ'ס דכראיתו ולכ'ס
מאל מלסמ'ס וכי ועל דא כמ'ס עמ'ס סמ'ס לכממ'ס
ס'ס'ס יודע נדיק כממ'ס וכי ולכן ס'ס א'סמ'ס
מקוס ממאליוס אום לכממ'ס סיוכו כממ'ס וס
מותר לטלטלן וארס סמ'ס סמ'ס סיוכו ארס עליון
נדיק לסממ'ס על עמ'ס מלא לטלטלן א'ת דרך סיוכו
כדי לס'ס למעל'ס: כמר מ' סס סכלס כמאר'
עמס מפניו וכמר כממ'ס סיוכו מ'ס כמרוסו כמר
מ'סמ'ס אינון מלוח סיוכו כו לא סיס כ'ס עמ'ס
מלס אף על גב כו אין סמ'ס מותר לטלטל
ולממ'ס

ולפע לוח אוחו למעלה מעומ דתוי לאוחתא לאוחת
עשה ליהוד וכן אם הוא תפוח דהיינו כסערא
אחר מותר לטלטל מעומ דתוי לכלבים דסערא
אחר: דג מלוח עשוי כבוד סעדיק כדאי בתיקוני
הוא נזיל דקאי אפי' ימא וסוף מלוח מותר
לטלטלו לפי פי סנה איתא בזהר דרכו דרכו
נוגע אלין דרכים דכראן כה אכסן ופאלין ליעא
דכא וכל תיבוכים מלוח אלין ל"ב עבילין עילאין
דכולסו נקוטין כרות ויודאי וציל לוקימא רבא
כד איוסו כקופסיו ועבד מלס ס"ד וכל תיבוכים
מלוח סנה מכואר מדכרו סמאער כי כמנפ
סגורות נוטל אותם כרות קדים נמוסם סדרכים
סנו כבוד וסיה סאכלל לקרון לרצן ולכן כאער
איוכו מלוח אסור לטלטלו עפני מאינו ראוי ליוסוד
באמור: קופס מאינו מומס סנה נכבאר למעלה
כיוס סוף סגומא לפנין סגולגול מאער סן כל
אם ועפל א פעמים מלס עם גבר ולכן נידק מלס
עפמים לסיות בקופס מומס ולכן יאער קופס
מאינו מומס סיינו סנעס כי עדין לאכתקן אף
עפ מאין ונאיוכו לפי כו עדין דרדך גלגול מטלטלין
איוס בעולם סוס גס כי אפרו עתו מתקיים כו
זכאו וראו כפגרו סאכמים ספוקס ומטלטלין
אנוסו לסולין אותו לגן עדין ומטלטלין אותם כד א
ולכו ממילא סול מסכורס לכורס וצוד מטלטלין
אותו לסלות למעלה כדאית' ע' כלק כד כתיב ס'
לאתקתא ולאקעטא כמס' וכו': כל דכר מטונף
בגון רעיו נקיא ונאיה כין מל איה דקדושה כין על
פרכגוליס וכיוצא סצבין מל כווסר פרס מרומה
דף קצ"ג זל מלאכי עליונין וסראל לתא כלסו
דמקי כיה סערא ארא מלאכין עולאין כד בעאן
לאאמרא כמלכיון לא וכלק עדי דמיון לס לכד
מס עדין כמתן עדין ריכוד למלאכו קיוסיואפי'
סניפא על כל כני עמא וכד איוס כמא דמיון
לס לכד וכו' סנה מכואר מדכרו סמאער כי
מטרא ארא דמים אותם למטה כמקילס ואמר
כך סמלאכים מתקדוס כמארוסון ואומרים מירס
ולכן יאער כל דכר מטונף וכו' כין מל איה
דקדוס כין מל פרכגוליס קס סמלאכים כמוד

סמכגול עליון כנודע מן הווסר וסיונו סקליס
סנעמאס כמיוסס כאמור אם סיו כמנר סמכוס
עס כיה מאמר סככוס אפרו תכר וקרקר יכוכן
מנרדך סס סני עולמות סכראים סנר ולסעל סוף
כית ולכין אחר אם סיו כמנר ספוסים סיינו כאופו
עולם מותר לסוניהם לאקס' קסס כאער תיכס לתת
אכל לעולא מאי קסרוגא סמן אל לעילא כנין
דאיוס רוס סמאכא ואינון רוסין קיוסין עדי
דמקרי רוסא מסאכא מניסיוס לא וכלין לקרבא
לגכו מארוסון וכו' ולכן אפי' מותר לסוניהם לאקסס
או ל"כ ואפי' בלא כליוסוא כי סנה אפי' סעל אכ"ב
קדוסים סקליס למטה סס נקראים כלי אפי' כלקו
אלו יוכל לסוניהם לסון סיינו מל כווסר פרס' כלק
מל וומנין כווסא סטרא ארא אולא ומקעטא
פטורי סמך וסר נעסח ואתקן ללותא סנה
מכואר מדכרו סמאער כי סטרא ארא מענען
סס סולכים ולכן סוף אומר כל דכר מטונף וכו' יוכל
לסוניהם לאקסס ולקוס אותם או ל"כ אל מקוס
כממך לסס מכל סכמים כאופו סענעס כי סוף
דוגמא אל כ"ס סממיו ואפי' בלא כלי ססס מוכנס
לדוס אותם למוך ואם סיו כמנר עאינו נרסס
סד' ומא לתר מוס אסור לסוניהם ואם ורא מפס
ספוקס סיינו מס סענינו סוכן ווכן מקרי אפי'
דיווק כרו לרכא' לסו ועפירא סל יתלכך כס
כמכות סקליס כי כך אפרו מל סוך פעמים
דיוק פעמים קרס ואיתא כווסר פרס מעפעס
מטרוק נקרא מס פעמים מוס כלפי וכות
פעמים מוס כלפי סוכס כו כומן סמישוס מולט
כו סקליס מלך וקן וכסיל וכאמר עליו כן מסס
מאוס מראס כדאיתא כווסר ולכן כופס עליו כל
מל הקדוס סוף סכלס לסנינו לנרעסו:

לס אף על פי שמוחר להוציא גרף של רעיו
ועביע של מימי רגלים אסור להחזירם
אלא אם כן נהן לתוכם מים: לו אין עופים
גרף של רעיל בחהולרה דהיינו להביא דבר
שעתיד ליפאס כרי להוציאו לכשימאסואם
עבר ועשאו מותר להוציאו: לו במקום דאיב'
פסידא

פסידא מותר להכניס מטהו אצל גרף של רעיו
ולקבוע ישיבתו שם כרי להוציאו: לס מכניס
אדם מבקוץ יום מלא קופתו עפר ובייחד לו
קרן זוית ועושרה כו בר' צרבי בשבת כגון
לישול ממנו לכסות צואה או רוק וכיוצ' כות
אבל אם לא ייחד לו קרן זוית כמל אגב עפר
חבית ואסור למלטלו: לס אסור למלטל
ברמה חיה ועוף ואף על פי כן מותר לבפורר
את הסל לפני האפרוחים כרי שיעלו ויררו
בו ובעודם עליו אסור למלטלו:

באמת וכתמים כוספניות סמאס עומס סס
דוגמא לגרף מל רעיוא אחר לו אענכ
סצדר סמנוס עקס דכר קסס כך אפרו סל מענעס
לא וכל לתקן זס סכא על הערוס כי אסרה על
כצלס ומסרון לא ווכל לסמנוס זס כמננו ס' ויררו
לכר מוס וסוף לא כמנכ עמסס: ולכן על סני
סוגיס מן סאלס סוור סיון כי גרף מל רעיו סגומא
מלו סוף סעכור על מנות לא עפעס' ועכיס
מל מיוס רגלים סיינו סמקל מלעפות מוס כי
סעכוס לא מעלס רוס כנו גרף מל רעיו זס ווס
מותר לסוניהם כמכס סיינו לעפות מסס סמכוס
לפי כו על יוס סמכוס סוניהם מעס רע'
ואמנכ אף על פי מעותר לסוניהם כאמור ועכא
אסור להחזירם וסוף כאמר עכ מאכס כו או
סוד נוס כמכות כוכות ולכן אסור להחזירם אל
אם כן נוקן לעוכס מוס מל מורס סאס אינו עומס
עוכג מכס כאמר רנכס לעפות סמכוס מאכס
ומליך כפמו מנגד כמרטס וכדכרו ודווססכסס -
ולכן דרין לחוד ספורס ססמממיו לב: אין עומס
גרף מל רעיו לכמלס כך אסל לעולם לא וכיא
איה עמנו לריו כוסון ספרו דוד סמך עליו סעלוס
סכיא עמנו לריו כיסון וככל סיינו מע און עומס
גרף מל רעיו לכמלס סיינו עכורס סוף דכר
כמאס כיה לסכיא דכר עמקור לומס סוף סכר
מל ע' ארה סוף מאס כעניו אלסוס וארס כרו
לסוניהם לכממאס כו וכמל בעכורס ונערך אככ
לעפות סמכוס לסוניהם סון ואם עכר ועפאו סכר

סרע מותר לסוניהם אחר כך צ' סמכוס כממ' ס'
כמק' דאיכ' סיסול וסדומא ממאל גדולס עכורס
למטה כענין אפי' עסח ומוס לא עס' ולכן מכניס
מטפוסיהו דוגמא אל עכורס אל גרף מל רעיו
וסמטס דכר עמוס ולקבוע ומכוס עם וסרדן סוף
כרי לסוניהם סעון ולעפות מענו סמכוס וסיוסר
כרס כוס וסיה כו כאמר איכא פסידא מנין אקס
רעס סממלס ללף סמאמר דלף טורד כווס כגורר
ואקס מעניוס נקוס וראס עמנו סמככר עליו
וסר סרע מכוס מעמו אף ע"ג כו לא סוכ סכר
לעפות כך מעסס סמארו מל אכר קטן יפ כאלס
מעניוס רעכ מכל מקוס מאמר לאכא ססול וראס
איה כילא וכו' לסכניס לריו ומפירא מלא וסמל
מכניס ממנו ומממ כה כמותר לו: וכן לקבוע
ומכוס אל גרף מל רעיו מל סעכורס ולממ מעמו
דרך קכס כסיתר כרי לוינ' מן סעון לסוניהם לגרף
מל רעיו: מכניס איה מלא קופתו עפר לסיוס
כי עיקר סעון נעמא כאמר מפסכ מנוצ' עכרו או
סיער סמככר עליו ואמרינו יסוס סנון: ולכן
אפרו מל אסרואס איה וסרו עמכר עליו וסכר
לווס סוניהם כיוא וככס לככו ספרל וכרס לו -
ולכן יאער מכניס איה סיינו לסכניס כלכו ככס
מלא קופתו עפר כיווכור כי לא נמאר מניו זולג
פרווד רקב ויסוב סעפר א סארן כעסיה ומיחד לו
קרן זוית רל לו לנעמו כמל אעמלא לסלמס כליוס
לך זולת ד' אעמל קרקע וסיו לא קרן זוית כמסלות
עפר מפני פסל ס' כקומו לפרון סארן לעפות כו
מעסס כנו וככן עומ כוכל איכו כמל אכיל וממס
ומנוס סוכ' און ליורא מ' מן סיער מאמר סמכוס
גאותו סורק לעכר וכן מיעיל סככסס ז' לכסוס
כו זואס מל עכורס או רוק ענוס כמכס סמאמר
כל עמל סאלס לפיוס מאמר אפר נימיו פעס כמו
סמאס וכונכא כות: אבל אפי' לא ויסלרו קרן זוית
ולא כככס סק לעפר סריוס ככלל עפר סכיס כו
לא נעלס מעין כל כיוסון כעפר קרקס כעמו
לעולם וסרווס ככלל עפר ככוס מעפיד לסיוס
עס ואסור לט' לטולכאמור: וכן לענין סוכוס
אמר לטלטל כממס מוס ועוף טלטלו גברא וסס
נא א' 51 I מלס

עליה ער עיהור וניה רגלו שהגביה שנמצא לעולם הוא נשען על רגלו האחת; עכ ובר שהוא מוקצה מותר ליעבדו ובלבד שלא יהא שנענע אפילו במקצה; מה מותר למלטל מוקצה על יד בניהח

אם זה מענין סנועט סטוב להולך כדרכו ונאמר נסכו קאמר כלכסמה מיה ועוף מדלים אותם במצד והם מלמס סוגו בני אדם אשר נמצא בהם ענין השלמות וזה יבא ראמכס כן אדם הנמלט בכסמה כמסאל בפסוק אדם ובהמה שמוציא פה פהם בני אדם ערומים ועופים ענמן בכסמה זכך בהמה האמורה כזה וענין המיה סיינו עמאל בפסוק חייך ימנו כה אם אין אדם מקום ענמו כמיה זו מדרספ ואוכלפ ומסרספ ואוכל אין שלמדו עסקיים בידו ולענין השוף הוא סכרס בפסוק ונתי כמגוי סלסל מה יונס וז מונין עליו בנפיש כך ימרא וסענך ביונה וז סעכסלס הוא בוי כקמר וגעס ככוף אספ פירספ כספס ואינפ סופס על סר וילין כסאר עופופ כך ימרא אינפ כטלים או פורס או מנפס זלכך שוף זס סוף גלימפ ללופ סורסלני כוסקול קולי יסככ סוף סכרספ אלני כפ וסכספוי יורין פפורי עמיה סס ימראל כילל סיוי ספספ רמפ בבוכדככר לפי כיוס לסס פני קולופ קול מורס וקול עפלס ולכך כמסלו לעוף ולכך זס כלל גדול כל כסמס מיה ועוף ממינפס אלו סכמנפוס כעס ימרא! מדלים אותס כסכר כסודס כמייס כסכר בויס לפי כיו מעסיס גורמיה לסס לפלופ כמפלופ רמפ כיו עי פורס ומנפס כמפסו למפלס כדלית כווסר פרספ ויסקל דף ר"ו וזל רוא דא סככסכא כספרא כסנך וכל מילין דכדיקוי די כרעפא מפעטר וקיימן קמיה עלכא וספספס כסו קכס וקיימי קמיה כדיוקכ דספא נדיק דקאמ' לסו וספספס קכס כססוף דיוקיא וכז וזל דא כפיק ועל דמנפס כסכא דמנפס כמראס איס וכז אכל סא דליתוסכ כמראס ארס ללכלל איכין דיוקין עמלן דכספס ואיכין רוין דכמפס דסלסן ומפעטרך לפילל ולכסר קייטך כדיוקניס וככלל

אספספס קכס כעטרנו וכז סכס למדו מוסמר זכ כיו אכמס ספלמייס סס ודכריסס מקייס למעל' לפני סקכס וסיונו עמ מדלים אותס כסכר לסס פסס ודכריסס מדלים ופורסיס למעלס כסכר בוס סמלך וביתר כסכר דסכוי איתא כווסר פרספ עלס לך דף קכג וזל סא סוי כד מלס אספספס כורוייתא וכמפסא דסלסא כמכסא אספספס כאיכין סלך סדקין וסלסא לפילל כל פמליא דלעילא כוועין ססוף מלס ופויס סדקס עסכרן כדלפין ומפלכסין כדלפין וכז ולכך כך סוף דיון כמדלים אותס כסכר וסס גסכרספ מן ספולס סוף כמס מלככו סמרת מדלס אותס ומוליכין אותס לך עדן סארך ומוליכיס אותס מיימכס לסיכס מלככר ולכז סקול אל סיל ועוד מדלים אותס לספלומס מן סארך ועוד לאסר ססנפס עולס ואיניס ורדפס סוף כפיספס כערך פלך ספוער למרת אפ פני ס' כדלוי כווסר פ' ויסקל דף ר"ו וזל כד סלסא כמפסא כססו פספס דקופע לפילל אודענן לס לכסין אסרביין וקורין פיללן דאיכין מרספס איכוס דלכא כורוייתא וככלופס כד סלסא ספספס סוף דמפעטרך כססוף עטרס וספספס מולקיס לססוף כז וכז לקוימל בנו מלככין רוסין קייטך וזל איס כרורי כמלס וכז וססו ומכא כיו אכמס ספלמייס אלו מדלים כמלומס סקכס כערך סלסכיס מלככס ככס וצוף יעוצף על פני קופע ספספס דסיונו סלסוף ככורך סר וזל פמס סקול קולי יסככ זסס פורסות פלס וככדלים כמפעפס ספספס ועוליכס אסכרובי סכסלס סייס לכך וכלכד מלס יגכוסס כענין קייטך סגליוס ען סארך דמקנין סס וסס עדין סארך סליו על פלספ סיימיס ספספס ימיו סייס וססוף סללטל מן ספולס סוס סוף וספספס וסדגוסל לארס ספספס מנפס ומעספס לאסריס וספספס סל גדול סמפעפס יוסר מן ספספס כמלכר וסיה מעפס סכדקס עלוס וכז ולכך אין מדין אותס וזל לסויס כיו סוף עככספ אפ כפזס כך ספספס סוף מנכיס עכמו למפלס מליו סיונפ לסקומו וכז וסיה ספסין דוגמל לורכל ססיה כערוי וספספס מל כעו סס מוי ימיו לגככוי כיוס מעפין עמלן אותס למלס מלכספ ספספס

פנפס מן סארך ונמצא זס מללטל אכל דוסין אופ' מלכרויס כדלים ספספס סמוכס אפ סכריס וכז סכריס פלוי כז; ספספס מדלס אפ ככס אסר סלל סגורלמס כמלמו סככייס למסוס מוס אפס וז אין ספספסות לסככופ דרכוי בויס מלככ' כך אין עפספסין לפכוס דרכוי ימרא עספספס וכך כמיו זס וסיה מעפספס סוף ספספס לפככופ דרכוי ימראל מן סקכס ולכך יוסר ספספס וז ספספס כמפעפס מדלס אפ ככס דסיונו כללות ימראל סס כקלויס ככס על דרך מס סלסול סכס אככוי וסילריס אסר כקן לי ס' וכז ילדיו סוו אלל מכאן ספספס למודיס כקלויס ככיס פלכך יוסר מדלס אפ ככס אלו ימראל וככלל סכר מדלס סמנפס פלו סס ככוס כמסלל פריביון ען סיוס מוס סס פירופין על דיוק מנפס ומצמי טוביס סלל סס סככיס עלו וסוף מדלס אותס ומעלס אותס למעלס זס אפילו כרמפס סכריס כמס ספסל כל סמוכס אפ סכריס אין ספסל כל עי' מלל וסיה סוף ככריסס וסכריס כגן עקן נמצא כיו מדלס סלומדיס עמו כרמפס סכריס סכריסס סיומכיס כגן עקן וככלל סכריסס מעפספס וסכריסס כרמפס סכריסס לפי כיוכופ סכריסס פלוי כווככלל סלל עגוררסו כיו לא יעמו ספספס וספספס כככריוס סמוכ וספסל סלל יסל מנכיס דגלו אספס וניפ סככיס על סארך לקייס סור מרע יגכוי דגלו אספס אפילו מדכריס ספספס דמ כעפספס וככדופספס סוכ מניח דגלו א' לקייס אפי' כמסלך יסו ספספס' על מנפס כילרפי ככסוק וניו אפ סלספ לוסר אנכוי סולך כז סגור לו עס סוף כדעפסו כיו פל יום סוף אומר לככוי סקריסות אכז סולך וסר כד סורר לכ' כדו לספסכר ספספס' לקיו כיו ספספס סוף ככד עיונו וכז אנכוי סולך כדרך כל סארך וספספסות סולכופ ללכוכוד וככוסס עכספספס סולך על עיקר זס מלפ סולך מלל כיו סולך סלרס אל בויס עולמו אמנס סרמפ אסר סולך למות כיו כל פספספס סיה מעפספס ספסין ספספסין ולכך מניס דגלו ספספס ככרך וספספס עליס ער ספספס וניס דגלו ספספס מענין סור מרע סכככל לעול' כמפס על עי' דגלו לפי כיו כמפספס כככין סור מרע ער

סיומכיס

מוזמנים מערב קצת ועולים למעלה וחס מדרום
ביום סעודה ועולים ותר מדרגה אחר מדרגה סכלו
אל המולמות כהנה העליונה עזרת סגנים ואח"כ
בעזרת ישראל דמינו עזרתו בניארן גדול מבסס
וכדוהס סס המרכבה ומוליכן כדליתא כווסר פ'
פרוהס דף קלח ואל בעצמא דליוון מויע כעלי
כרסויל לארמא לוס לעילא אינון אמרי תועמקא
דא וואו תומא אמאי כתיב סכא סקס וסא תדור
קאמרי תועמקא דא אלל ודאי סקס איסו וסקס לא
סקרי אלל באסקתותא דמיסרס כד אסקסרת מן
מעמא כדון איסו סקס ודא איסו מיר סקס סכס
מכואר עכברי סמאר כו סמויע עעל סקסא
למעלס וכך הוה סמדה ככל עולם ועולם ולכן
מדרוס כמיוכס אלו כסגנון זס ועולוכן סס כרובוס
סכעלו מויע לכך כו כל אקר כעמק רוח מויע כאפיו
כרובוס לקבל סרס ועפע מדי עקס כעכמלוסעיל
לסס כל יומו סקכוס וכלכד קלא וגכוהס כעכוין
עוגכויע רגלוס מן סארץ לפי כו איין למעלס
מעסקלו לגמרי דלס כן סויע סעולם ככרס ומוור
לססו וכסו אלל סכלוס כלכד קל כל עולם ועולם
למעלס ככל ולכן כריר עוגכויע אותס אמיוס לא
יעקרו רגלוסס מסארץ כיוכן סס כעארוס כעולם
עלסס דמוכיון סס וסאסור לטלטלס לגמרי מואתו
עולם סוין מערכנולס סיונו סקכויכס כו עלוס כאת'
והסס רוכנס על סארברוסיס עפ וקמככס עעמק
כעמק הוה סעלס ועקס כתי אל לכי לסגור לכך
סוד גדול לפי סמכנס דין זס סס באותס מערכנולס וז
סוה מרס סארברוס כווד כאתר כעלס לא תוסוף
קוס כמולס ישראל וכו תומא כויונו זס לקסתי אותו
כעלסלס לא כך הוה סוה מרסו אלל סכל מווסד על
סאקס כו כך אמרו סאל עקס אקוס אער ס' וכו'
כערכנולס דמעערס גרעקא מן קטע' ולכן סקכוין
כו פירוס זס סדכר מכואר כעסוק ולין סקקרא
ססר כלוס סיונו עמ'ס לא תוסוף קוס כעלס ישראל
סיונו סכמיכס סקקרא כמולס ישראל וסענון פ' ין
עמק' אל כאתר אמרס סורס לפכי סקכס או איסמר
לכני מלכוס לסעמקס ככקר אקד או כגור עלוס
לכו ועעטי אק עענון ולכן ורד' ככל עול ומעמעט'

ואמנם הלא לך לרעה כי חלק ממנה נקאר בצולם
סאכילוס ואינו זומס וסיונו סכקר קלס סונו
כקר מלכוס וקאר סקק' מתקלקוס כעולמו ת ער
כו סמדה סארברוס כמס יורדס כעולם סעמקס
כדליתא כמיוכוס ואל הוה סקקכס עקכנא בעמקס
לואק יקרא כפול' לפי כומס כמלק זס מערסא סס
סוה כמולס או כעולס כעל ועלוס כאתר לא תוסוף
קוס מעמנס כמולס ישראל אמנס סקק רסקון זאק
עורס סעולם סקקס וז עולם עמו ואוכס יורדס
סוה סעלס ולין אקר עקוסס וכוס ככוין סאלס
עס כעקכס גוסקרא דרכו סוה סכל כסאוס ססו
עולוס על ודו עלאכוס וגוסקרא דרכו סוה עולם
עאלו לע זכן לפי כו סוה מלמד עורס דרכו קורס
כעעל סס לקקן סקקוס סוורוס כעולמות סוה
סוס עוסק כסוד סמורס לסעולס חלק כקר מלכוס
ולכן איין סכסא מלו כריר לסעולס אותו כווס יסו'
ככווכר כמאתר כעסמויע מעלות סכסא למעלס
סוה חלק סוורד ככרסא אק חלק סמאר למעלס
סוה סעלס מעמנס ולכן כמדה סהיע מווד מדרס
לכו סכסא מלו עולם עאלו סלכן אמר עליו
סרעכ' עליו סקלום דא רכו סוה כסורו דלורויתא
פרקס כדליתא מעמנו וכוס ככוין מ' מעעוס אנו
אמרינו לרוק יבצמי וכו' וכן רכו אכוס סעכו מויע'
עסקכר סקסס על סיקון עולם סתולסעולס סקקו
סעלכוס סוורדוס כסס ככוין מעעטי אק ס' סוה
סקקן סקקרא מעעט ועעולסית אלסו סוה כקר
מלכוס כסוה אלסו ישראל כעקס אל כל סכמיוס סס
חלק אלוה מעעל ר'ל סס כעמכוס מאלוה סוה
סכלס כדא' עמנו פרוך כמא אמנס סוה לוקסס
איסס מעעלס כמ' סרעכ' סרסו סעמוס ווס יסו'
לסס מעעל מעעיקא קר סאל וכן כוס סכעמק סס
חלק אלוה עלוקסס אות מעעל סוה ע' כווסר
מעמק סכוס למעל מרסא ומעל' דרסא על ודא
דסר כויון וכו' ולכן אמר ועעולסית אק אלסו כדלית'
כווסר פרקס אמור סולך תמיס ועעל דק מלין
פועל דק אינון דלכיומו למטרותיתא מעסא
ועכמיססא ועטרסא כל מד פועל דק אקרי
ומטרותיתא סוה חלק זס כקר מלכוס ולכן יאמ סוין
מקרכנולס

מקרכנולס חלק מדרון אותס מפני סמככס עעמס
מן סארץ וכמכא זוס מטלטל אכל דומס אותס
מאמרוס כידוס כדו סקכנס לפי כו כמי למעלס
ימן ומאל דומס ערס וז ער סקכנס אכל אימא
עולסס כויון קיווס סקסס כדליתא כווסר פ' פנסס
עיק סס : סקקס מדרס אק כנס וסאסור כו אקס
חיל מדרס אק כנס מעטרון סהוה סיוכס וינכ מעדי
אמו ומעלס אותו למעלס אפי' כרמק סרכוס לפין
כל עין קון וככן נמי סקקס עליונס מדרס אק כנס
כדלית' כווסר פרקס וזאל וקנא ללס דא אימא
עולסס לקראמו על ק' ישראל וקאמר אלי ככא
למעלס לכך סמכרסא לרוו' לכך סמכרסא עולסין
וכו' וסיונו כו אימא סקקראק אקס ואל כמולס לפי
כו לעולם סוה כיוסוד עס אכא כדליתא כווסר פ'
וקרא ק' ד' כמאל יתכוין לא מעפרמן וסוה מדרס
אק כנו ק' ישראל וקאמר אלי ככא אפילו כרמק
סרכוס סס קכקן דעלמא כדליתא כמיוכוס' סלכס
כרכוס וכלכד עלס גרברוס סכרסא ססוה קקן
סכאמר וכער קקן נוקג כס ולמעלס נאמר כו
כער ישראל וכאתר מו יקוס יעקב כיוקטין סוה
מאתר קטוויי מעל סססדוס אלל ינוס כארץ רגלו
אקס ויעקן עלוס וגכוהס רגלו אקס מעמלס לעולם
כעקן על רגלו לקווס מ' ס' וסכס עלסס עדרו כאל'
דוכנס עלוס על סארץ יעמדו : דכר ססוה מוקכס
ססס וסיונו כין סקקוס מוקכס מעמק עילאוס כין
ססוה מוקכס מעמק ססרון כיוס מוקכר ליגע כוכו
סמוקכס מעמק מ' אום סיונו סקל' ס' איסו עולם
למעלס אמנס מותר ליגע כס לתס לסס סממניס
כדו לפרכסס עלא יתרכ סעולם כעמ' וסאקס סמיס
אק כלס וכלכד עלא יעפע אפילו קנתו לפי סאסור
לסס לסמנועס מוקכוס למעלס וכן כמי מוקכס
עמק ססרון כיוס סיונו סמאר דקדוס סכל כו כן
סענומיוס אינו וז עמס מעמקו לא ימקס וס ינו
ע' מעמקו ית' כרסמו לעמו דלויכ' תרמי לטיוכוס'
כרוך ככוס ס' מעמקו מעלס לטס ככוס סכלוס גס
מעמקו ססוה עס סענומיוס ית' כרסמו לעמו
וסיונו מוד סקכוס עקוס לסעלסו ולכן סוה מוקכ'
ועער ליגע כו אכל לא יסא מעעכע אפילו קנתו

כוכן הוה למעלס : מותר לטלטל מוקכס על ידו
כמיסו וסס מני מוקכס סללו כו סמוקכס ססוה
עמקס מואוס סיונו סמאר אקר' סקקוס כמאס למעל'
מותר לטלטל אותו לרמק אותו מן סקדוס למעס
על ודו כעוסק כו רוס עולסס כפס כו סיונו מ' ס'
כופס כקס פסס סכדרע על ככלאל גס למעלס סמס
עליון סוה וינכ סכל ווס למארסון דדונוס גס
סכלס עסוה מוקכס מעמק ססרון כוס סקרי סכלו
עלס למעלס מותר לטלטל על ודו כעוסק מל רוס
עולסס וסין :

עג בלי שנתרועע לא יחלוש ממכו הרש
לבסות בו או לסמוך בו : מה אסור
לשהוק בשבת ויזס טוב ככרוך : עו אסור
לשא' החת אציליו ורע החולע' שעושין המשי
בפני שאכור בשלמול ועוד שהוא כוליד
ברומו : עו יש אוסרוס לטלטל בגד שעטנו
ויש מחירים : עמ כוחר לטלטל מניפה בשב'
להבריה חובובים : מט מכברות שמכברוס
ברס הקרקע מותר לטלטלם : כ הר' שבא
מהיר לטלטל האצטויל לב בשבת וכן ספרי
החבמות ולרעה הר' מכס יש להסחפק כובר ;
כא מו שמורה על השעוה שקורין וילו' גיו בין
שהוה של חור' בין שהוה של מין אחר יש
להסחפק אס כוחר לטלטלו : כס מוקכר
לעשירוס הוה מוקכר ואפילו עניוס איין
מטלטלים :

אשר נכאך למעלס כיוף סארס נקרא כליו
לפי כיוכן סוה סוקסס מעמקס כו וכאתר
כפרעס סוה מורס כיוכמא כו עין כמ' ר' אעו
איין סורין כלא עין ולכן לא יתלום ממנו סוה סוין
סרס סיונו אכר אקד חלק עמנו דסיונו חקס לכסופ
כו וסכונו מל סרס סיונו על סקלופס כדל' כווסר
פרקס פנסס ככווב לכסות כו סעון כדא' כסני
ססאס אולסמוך כו סעון : אסור למסוק כמכס
ויוס טוב כככוד דאק על גב דלויכא תרמי לטיוכוס'
כיו עמקס לטקס וסקיוון אל לבו לומר סוס כך
סוה

הרכות שבת טור פטרה במקוה חיים

מעט לוי כעשרין לא פסוק מכוני מניס פדור
 וכו' הסם למנו מבדור וס המאמר מכו דכרוס
 סכאים כאמר ראמנס בו סנס אילנא לא מסוא
 סוד קא ימראל כרין סיקון ועולס סכא מקון אופו
 זעמטרת אופו וכו' נענא כוסא עני ועמיר כפרק
 אסדוכן סמס סאסרונ' סוא ענייס לית לס מגרמ'
 כלום ולכן כאמר ווק אפת מלעזפיו וגו' ויין ס'
 אפ סלע לאס ויביאס אל ארס סנס מכואר כו
 מדס וו סיתס עניס ואסר כך סוא עמירס ולכן סור
 סרין כלעפ מוקס לעמוריס סוי מוקס אופס
 סאורופ ככר סוקסולסס כאמור ואעילו ענייס
 אין עטלעין כומן סצוני עלסס אופס סאורופ
 סנמקסיס עליסס עלמעלס כאמור; וכאמר
 כאמר עור מוקס לעמוריס סס ימראל ויוסף
 סוי מוקסס נאפילו כומן ססס ענייס אין עטלעין
 אופס סאורופ סנמקסיס עליסס עלמעלס כומן
 ססס עמוריס וכיוצר כעסס ענייס וסנס ימראל
 סיונו יצק אער קטנתי סכל סססידוס וכנדוק
 כאמר נדוק וכועצ סוא עני' ורנכב על פסור
 ואתס אורופ סנמקסיס עליסס מוקסיס
 סס לסס מנאמר כעמן ס' וגו'
 כלאיתא כוהר פ' אגור
 דף פ' וזל כעמן
 סטוב על
 סראס
 סאי קרא
 אוקמו' סכל כעמן
 סטוב לא עקס רכופ
 קדימא עללאס דנגיד וכעיק מאפס
 דנשרא פתיקא דכלא דא דנגיד ונעיק

מרימא דכל רוקין סתימא דכל ספוימין על סראס
 ודאי רמא דארס קדמאס יורד על סוקן לא
 דוקנא וקירא כעס דאוקמוס זקן אסרין לא
 כסן גדול לעילא וסא אוקמוס וססוא עמן יורד
 על פו מדופיו וגו' סנס מכואר כדכרו סמאמר
 כו עמן עליון סנמקך מן סראס עד למטס וסס סוא
 מוקסס לענייס ולכן סייס כס סכו כטל מרמון
 סוירד על סררו טיון סס עני סריס סמנווניס
 כסלכס כו כעמך אור זס למס כסוד עמן
 וכאמר סנדוק כתיב כסימין ממעיד זס סעמן מן
 סראס ויעסס עמן כתיב זאפיק מאינוקין מין קדישין
 ססוא עמן ולפי כו סוא לוקס סניס ומלסיס
 סכילין עלאין כלאיתא כווסר וכל נמיכופיס
 עלוס סנדוק כוטל עניס ומלסיס סכילין עלאין
 ואציל לון ליתא רכא כד איתו כפוקפוס ועכיד
 עלס סרא סוא לכתיב וכל נמיכופיס עלוס. ולכן
 סמיד לוס כטל מרמון סוירד על סררו טיון כו סס
 כו ס' אפ סכרכס על ודו סנדוק עניס ומלסיס
 סכילין עלאין וסס סייס כסוד סוי סמלך וכטל
 זס ססוי סעטי' סכ' סקיכו ורנכו סוכני עפר
 כו טל אורו סלך כדאי' כאלר' רבס
 דף קכסז'ל ססאי גלגלסא
 כסיף עלא לססוא
 דלכר ועלוא
 לרטי'
 ככל יומא
 ועססוא עלא
 דאכער מריס' ימערון
 עפוא לעלמא דאפוי סנס
 מכואר מדכרו סמאמר כו מן סטל סוס

י קינו ה נרדעים ו יסיו ה עתים כל סכמוכ לחיים כירוקלס.

